

TOFIQ GƏRAYZADƏ

Regional coğrafiya

Şimali Amerika və Şərqi Asiya ölkələri

Dərs vəsaiti

*Azərbaycan Respublikası Təhsil
Nazirliyi tərəfindən Ali məktəb
tələbələri üçün dərs vəsaiti kimi
təvsiyə edilmişdir
(əmr № 296, 21.04.2003)*

ÇAŞIOĞLU

2004

Elmi redaktoru: Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universitetinin «İqtisadi coğrafiya və coğrafiyanın tədrisi metodikası» kafedrasının baş müəllimi, metodsit K.M.Əkbərov

Rəylər: BDU-nun «Xarici ölkələrin iqtisadi və siyasi coğrafiyası» kafedrasının müdiri, c.e.n., dosent H.B. Soltanova, ADPU-nun «İqtisadi coğrafiya və CTM» kafedrasının dosentləri, c.e.n., L.İ.Nəsibli, c.e.n.Y.Q.İsmayilov, c.e.n. M.X Məmmədov və c.e.n.Ü. M.Əsədov

91
Q'43

Müəllif öz tərəfindən kitabın nəşrində iştirak etmiş «Çaşıoğlu» elmi-istehsalat firmasının əməkdaşlarına, xüsusilə şirkətin prezidenti **Hikmət Hüseynova** dərin minnətdarlığını bildirir.

Gərayzadə T.P. Regional coğrafiya (Şimali Amerika ölkələri və Yaponiya). Bakı: Çaşıoğlu, 2004. - 384 s., şəkil, xəritə, sxem, cədvəl.

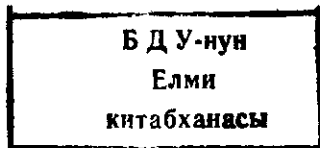
Kitabda dünyanın ayrı-ayrı regionlarının məskunlaşması, irq, etnik və din fərqləri, regional sivilizasiyaların mənbəyi və formalaşma mərhələləri, dünyada qloballaşma və regionlaşma prosesləri, son on ildə qloballaşmanın nəticələri, Azərbaycan Respublikasının dünya iqtisadi sistemində qoşulmaq imkanları, Birləşmiş Ştatların, Kanadanın, Çinin, Yaponiyanın və digər Şərqi Asiya ölkələrinin iqtisadi və sosial-coğrafi məsələləri barədə ən yeni və ətraflı məlumatlar verilir.

Respublikamızda ilk dəfə yazılmış bu kitabdən ali məktəblərimizin coğrafiya, tarix, regionsünəşliq, beynəlxalq münasibətlər, iqtisadiyyat fakultələrinin bakalavr və magistratura pillələrində tədris alan tələbələrle bərabər müvafiq fəndən dərs deyən orta və ali məktəb müəllimləri və ümumiyyətlə xarici ölkələrlə maraqlanan oxucular da istifadə edə bilərlər.

4306021000 - 861

G

082-04

«Çaşıoğlu» nəşriyyatı, 2004

MÜƏLLİFDƏN

Respublikamızda coğrafiya elminin inkişafı, xüsusilə onun təbiətinin mühafizəsi məsələlərində böyük xidməti olan, müəllimin və mənəvi valideynim akademik Həsən Əlirza oğlu Əliyevə ithaf edirəm

Dərs vəsaitində yazılmış «Regional coğrafiya (Şimali Amerika və Şərqi Asiya ölkələri)» mövzuları «Dünyanın iqtisadi və sosial coğrafiyası» kursunun tərkib hissəsi kimi və ya müstəqil şəkildə orta məktəblərin yuxarı siniflərində və ali məktəblərin coğrafiya, tarix, beynəlxalq münasibətlər, xarici dillər, regionsünaslıq fakültələrində tədris edilir. Dünyanın iqtisadi və siyasi həyatında özünə məxsus yer tutan Şimali Amerika və Şərqi Asiya ölkələri, həm də regional sivilizasiyaların mənbəyi və formalaşma mərhələlərinə dair indiyədək respublikamızda heç bir monoqrafiya, dərslik və dərs vəsaiti yazılmamışdır (1991-ci ildə T.P.Gərayzadə tərəfindən 5,0 ç.v. həcmində hazırlanmış «ABŞ və Qərbi Avropa ölkələrinin iqtisadi və sosial coğrafiyası» adlı dərs vəsaiti istisna olmaqla). Dərs vəsaitinin birinci bölməsində dünyanın ayrı-ayrı regionlarının məskunlaşması, irq, etnik və din fərqləri, regional sivilizasiyaların mənbəyi və formalaşma mərhələləri şərh edilmiş və müasir sivilizasiya regionlarının xəritə-sxemi tərtib edilmişdir. İkinci fəsilə dünyada qloballaşma və regionlaşma prosesləri, son on ildə qloballaşmanın nəticələri BMT-nin məlumatları əsasında təhlil edilir. Bununla yanaşı bu bölmədə Azərbaycan Respublikasının dünya təsərrüfatında yeri və dünya iqtisadi sisteminə qoşulmaq imkanları, gələcək sosial-iqtisadi inkişafı üçün dünya birliyində inteqrasiyanın əhəmiyyəti və s. məsələlər şərh edilir. Kitabın üçüncü və dördüncü bölmələrində dünyanın ən qabaqcıl regionları barədə, həm də respublikamızın iqtisadi və siyasi xəttini dəstəkləyən, təsərrüfatımızın inkişafında və dövlətçiliyimizin möhkəmlənməsində mühüm rol oynayan Amerika Birləşmiş Ştatların, Yaponiyanın və Çinin iqtisadi və sosial-coğrafi məsələləri barədə ən yeni və ətraflı məlumatlar verilir. Kitabın sonunda, beşinci bölmədə fəaliyyətdə olan beynəlxalq və regional təşkilatların vəzifəsi, ölkə adlarının mənşəyi və yaranma tarixi, 200-ə qədər terminlərin lüğəti mənası açıqlanmış və BMT-nin insan inkişafı barədə hesabat materialları əsasında bir sıra cədvəllər tərtib edilmişdir.

Müəllif dərs vəsaitinin hazırlanmasında son 15-20 il ərzində dünyada, o cümlədən dərs vəsaitində baxılan ölkələrdə baş verən dəyişikləri maksimum nəzərə almağa təşəbbüs göstərmişdir. Kitabda başlıca məqsədlərdən biri ölkəmizdən kənar baş verən proseslərin tələbələr tərəfindən daha dərindən dərk edilməsinə nail olmaqdır. Xüsusilə, XX əsrin axırlarında başlanan və bəşəri həyatı bütün sahələrini əhatə edən qloballaşma prosesində gənc nəsli, respublikamızın imkanlarını qiymətləndirmək bacarığına yiyələndirməkdir.

Müəllif belə hesab edir ki, bu kitabdən dərs vəsaiti kimi ali məktəblərimizin coğrafiya, tarix, regionsünaslıq, beynəlxalq münasibətlər, iqtisadiyyat fakültələrinin bakalavr və magistratura pillələrində təlim alan tələbə-

lər istifadə edə bilərlər. Müvafiq f nnd n dərs deyən orta və ali məktəb müəllimləri v  ümumiyyətlə xarici ölkələrlə maraqlanan oxu ular da bu kitabdan faydalana bilərlər.

Kitabın hazırlanmasında müəllif mövzulara aid müxtəlif  d biyyat mənbələrindən , monoqrafiya v  məqalələrdən, «Mirovaya ekonomika v  mejdunarodniye otno eniya» v  digər jurnallardan, BMT və onun ayrı-ayrı ixtisaslaşdırılmış idarələrinin nəşr etdikləri statistik məlumatlardan v  dərs vəsaitində baxılan ölkələrin Bakıdakı səfirliklərinin rəsmi məlumatlarından, «İnternet» materiallarından, sorğu kitablarından və s.-dən geniş istifadə etmişdir.

Respublikamızda ilk dəfə hazırlanmış «Regional coğrafiya (Şimali Amerika və   rqi Asiya ölkələri)» kitabı bu sahədə ilk addım olduğundan, təbii ki, bəzi səhvlər v  çatışmamazlıqlar da ola bilər. Bunları g r n həmkarlarımız v  oxucularımızdan xahiş edirik ki, öz fikirlərini kitabın çap olunduğu nəşriyyata g nd rsinl r.

I B Ö L M Ə REGIONAL SİVİLİZASIYALARIN MƏNBƏYİ VƏ FORMALASMA MƏRHƏLƏLƏRİ

§1. Yer kürəsinin məskunlaşması. Dünya əhalisinin irq, milli və din fərqləri

Yer kürəsinin məskunlaşması və irqlərin əmələ gəlməsinə təsir edən amillər. Elm tərəfindən «insan» adlandırılan ilk varlıq qalıqları 1960-cı ildə Oldovay vadisində (Tanzaniya) və 1972-ci ildə Rudolf gölü yaxınlığında (Keniya) aşkar edilmişdir. Bu qalıqlar ilə yanaşı onların sahibləri tərəfindən hazırlanan sadə daş alətlər də tapılmışdır. Ona görə də bu qədim insanlar (2,5 – 2 mln. il öncə) *Homo habilis* (Bacarıqlı insan) adını almışdır. Onlar qida axtarmaqla bütün Afrika-Avrasiya ərazisinə yayılmışlar. Şərqi Afrikadan kənarında ən qədim insanların *Pitekantrop*¹, *sinantrop*², *atlantrop*³) məskunlaşdığı yerlər Köhnə dünyanın müxtəlif hissələrində e.ə. 600-250 min. il bundan əvvəlki dövrə aid edilir (qədim paleolit dövrü)⁴. İlk növbədə insanlar yalnız isti və rütubətli iqlimə, zəngin bioloji resurslara⁵ malik olan tropik və subtropik ərazilərdə məskunlaşmışdılar. Lakin, bir tərəfdən Yer kürəsinin iqliminin əhəmiyyətli dərəcədə soyuqlaşması, digər tərəfdən ibtidai insanların istifadə etdikləri qida mənbələrinin (meyvə və yabanı bitki köklərinin yığılı, balıqçılıq, ovladıqları vəhşi heyvanlar) tükənməsi insan birliklərini yaşadıkları yerləri dəyişməyə və daha sərt həyat şəraitinə uyğunlaşmağa məcbur edirdi.

¹ *Pitekantrop* (yunan mənşəli sözdür, meymun və insan sözlərinin birləşməsindən əmələ gəlmişdir)- yer altından çıxarılan ən qədim insan qalıqları. Qədimliyi 500 min ildir. Sümük qalıqları Asiyada (ilk dəfə Yava adasında), Avropa və Afrikada tapılmışdır.

² *Sinantrop* (latınca Sin-Çin, yəni antropolos-insan sözünün vəhdətidir)- təqribən 400 min il öncə mövcud olan və yer altından çıxarılan insan qalıqları. Sümük qalıqları ilk dəfə Şimali Çində tapılmışdır.

³ *Atlantrop* (Afrikada dağlıq ölkə, Atlas və yunan mənşəli insan sözlərindən)- təqribən 400 min il öncə mövcud olan və yer altından çıxarılan qədim insan qalıqları. Atlantrop kəllə parçaları 1954-1955-ci illərdə daş alətlər ilə birlikdə Əlcəzairdə tapılmışdır.

⁴ *Paleolit*(yunan mənşəli sözdür, qədim daş dövrü mənasını bildirir)- Paleolit dövrünün insanları ovçuluq və yığılıqla məşğul olurdular. Paleolit insanın yaranmasından başlamış (2 mln.il bundan öncə) təqribən e.ə. 10 minilliyə qədər davam etmişdir.

⁵ *Resurs*- həm istifadə olunan, həm də hələlik istifadə olunmayan və ehtiyatı dəqiqləşdirilməmiş element və qüvvələr

Orta paleolitdə yaşayan (250-200 min ildən 50-40 min ilə qədər) *Neandertallar*¹ bütün Avropa ərazisi üzrə səpələnmişdilər. Mağaralarda yaşayan bu insanlar artıq oddan istifadə edir və daşdan müxtəlif alətlər hazırlaya bilirdilər. Yer kürəsində iqlimin kəskin surətdə dəyişməsi (40-12 min il öncə) və buna müvafiq olaraq coğrafi mühitin, onun bitki və heyvanat aləminin dəyişməsi insanların tədrici (təkamül) inkişafını sürətləndirmişdir. *Həmin dövrdə güclü və sürətlilərdən daha çox, düşüncəli, bacarıqlı və çeviklər salamat qalmış və öz irslərini davam etdirə bilmişdilər.*

İnsanların müasir şəkə düşməsi (sapiensasiya prosesi, *Homo Sapiens-Müdrək İnsan sözündəndir*) olduqca uzun sürən tarixi prosesdir. Bu proses, yeni ibtidai insanların qəbilə cəmiyyətinə çevrilməsi 40-30 min il bundan əvvəl baş vermişdir. Müdrək insanlar ilk dəfə Aralıq dənizinin şərq hissəsində və Cənub Qərbi Asiyada (CQA) meydana gəlmiş və sonradan isə Köhnə dünyanın hər yerinə yayılmışlar. İnsanların Yer kürəsi üzrə səpələnməsi sayəsində onların müasir görkəm alması prosesi müxtəlif təbii şəraitdə baş vermişdir. Min illərlə bir-birindən təcrid olunan və müxtəlif təbii şəraitə malik olan regionlarda² məskunlaşan insanlar yaşadıkları şəraitə uyğunlaşmış, keçirdikləri həyat təzi və yerli mühit onların genetik tiplərinin, antropoloji xüsusiyyətlərinin³ formalaşmasına təsir etmişdir. Bununla da Yer kürəsində irqlər yaranmışdır. *İrq, təbii və həyat şəraitinin təsiri altında orqanizmdə bioloji əlamətlərin əmələ gəlməsidir.* İlk irqə bölünmə Afrikada baş vermişdir. Onun şimalında məskunlaşan insanlarda avropeoid, Böyük Sahradan cənubda məskunlaşanlarda isə neqroid əlamətləri yaranmışdır. Mərkəzi Asiyanın dağlıq sistemi (Hinduquş və b.) irqayrıcı xətt olmuş və şimal-şərqdə monqoloid irqi formalaşmışdır. Asiyanın cənub-şərq və cənub hissəsində antropoloji əlamətlərinə görə neqroid və monqoloid irqlərinə yaxın avstroloid irqi yaranmışdır.

Bəşəriyyətin üç irqə, «qara», «ağ» və «sarı» bölgüsü geniş yayılmışdır. Lakin irqlərin bölgüsü üçün dərinin rəngi yeganə və bir

¹ *Neandertallar* -Düsseldorf yaxınlığındakı vadinin adından əmələ gəmişdir, həmin vadidə də bu qədim insanların ilk məskunlaşdığı yerlər aşkar edilmişdir

² **Region-** «region dedikdə» adətən materikləri və onların ayrı-ayrı hissələrini əhatə edən geniş ərazilər başa düşülür

³ **Antropoloji xüsusiyyətlər** (yunan dilində antropos –insan mənasını bildirir)- antropologiya insanın yaranması və tədrici inkişafı, irqlərin əmələ gəlməsi barədə elmdir. Antropoloji xüsusiyyətlər dedikdə böyük irqlərin təsnifatına daxil olan məhəlli insan qrupları, müxtəlif təbii şəraitə malik olan ərazidə tarixən əmələ gələn insan qruplarının fiziki (dərinin,gözün, saçın rəngi, sifətin quruluşu, boyu və s.), genetik və s. əlamətlərə görə fərqləri nəzərdə tutulur.

çox hallarda isə əsas əlamət deyil. Antropoloqlar irqlərin bölgüsündə nəinki insanın xarici görünüşündən (dərisinin rəngi, sifətinin quruluşu, saçın düzlüyü və s.), bütün digər əlamətlərdən (genetik¹ və s.) istifadə edirlər. Hazırda dünya əhalisini dörd böyük, avropeoid, monqoloid, neqroid və avstroloid irqə bölürlər. Böyük irqlərin təmas bölgəsində bir sıra keçid və qarışıq irq tipləri mövcuddur. Keçid tiplərə adətən çox qədim dövrlərdə iki irqin qarışması nəticəsində əmələ gələn irq tipləri aid edilir. Qarışıq irq tipləri isə nəinki qədim, həm də orta əsrlərdə, yeni və ən yeni dövrlərdə iki ayrı-ayrı irqlərə mənsub olan insanların niqahlarından əmələ gəlir. Bəzi tədqiqatçılar Afrikanın şərqində efiop irqini keçid irqə aid edirlər. İrqi inteqrasiya prosesi indi də davam etməkdədir. XXI əsrin başlanğıcında dünya əhalisinin 1/3-ə qədər keçid və qarışıq irqə aid edilir. Qarışıq irqin tipik nümayəndələri isə Amerikanın metis və mulatlarıdır. Bəzi mütəxəssislərinin fikrinə görə XXI əsrin ortalarında Birləşmiş Ştatların əhalisinin 1/3-ə qədərini qeyri-avropeoidlər təmsil edəcək. *Böyük irqlərin daxilində daha kiçik irq tipləri ayrılır.*

Böyük irqlərin ikisi tropik (neqroid və avstroloid), ikisi mülayim (avropeoid və monqoloid) iqlim şəraitində əmələ gəlmişdir. Afrikanın Saxaradan cənubda yerləşən hissəsində məskunlaşan əksər əhali *neqroid* irqə mənsubdur. Onların, günəşin yandırıcı şüallarından qorunmaq üçün dəriləri qara rəng almış, başları sıx qıvrım saçla örtülmüşdür. Üzlərində demək olar ki, tük olmur. Yaxşı nəfəs almaq üçün burun pərləri enli, dodaqları qalın olur. Müxtəlif bölgələrdə məskunlaşan neqroidlər (ya da zəncilər) irq əlamətlərinə görə, tünd qara dərisinin açıq-qəhvəyi rəngə qədər dəyişməsinə, dodaqlarının qalınlığı və burunlarının enliyinin müxtəlifliyinə, həm də bədənlərinin uzunluğuna görə (dünyada ən uzunboyludan ən qısa boyluya qədər) olduqca fərqlənirlər, lakin onların hamısının saç qıvrımıdır.

Afrikanın qarışıq və keçid irq tiplərinə mənsub olan əhali əsas etibarilə avropeoid və neqroid irqləri arasındakı qovuşaqla məskunlaşmışlar. Burnunun formasına və üzünün quruluşuna görə efioplar demək olar ki, cənubi avropeoidlərdən fərqlənmirlər, lakin onların dəriləri, demək olar ki, zəncilərdə olduğu kimi qaradır. Afrikanın qərbində məskunlaşan fulbe xalqları və digər qruplar əsas əlamətlərinə görə avropeoid və neqroid irqləri arasında aralıq mövqe tuturlar. Ərəb işğalı nəticəsində cənubi avropeoid irqinə aid olan ərəb dilli qrupların materikin içərilərinə daxil olmaları Sudanda qarışıq irqin yaranmasına səbəb olmuşdur. Madaqaskar adasında, CŞA-dan köçən cənubi monqoloidlərin və CQA-dan cənubi avropeoidlərin miqrasiyası

¹ Genetika (yunanca qənesis- əmələ gəlmə, yaranma mənasını bildirir)- irsiyyət və orqanizmin dəyişməsi qanunları və onun idarə olunması yolu barədə elmdir.

ilə avtoxton¹ zənci əhalinin qarışması nəticəsində malaqasi irq tipi yaranmışdır. Bu tipdə monqoloid, neqroid və bir qədər də avropeoid irqinin əlamətləri görünür. Ərəbistan yarımadasında, xüsusilə onun sahil bölgələrində yaşayan əhalinin bir hissəsində neqroid əlamətləri görünür. XVII-XIX əsrlərdə burların² (Niderlanddan gələnlər və onların nəsl) qottentotlar və Afrikanın digər bölgələrinin (xüsusilə Madagaskarın) qulları ilə nigahlarından «rənglilər» adlanan yeni qrup əmələ gəlmişdir.

Cənubi və Cənub-Şərqi Asiyada (CŞA) yaşayan *avstroloidlərin* də dəriləri günəşdən qorunmaq üçün qara rəng almış və başları qıvrım saçla örtülü, burunları enli, dodaqları qalın olur. Lakin neqroidlərdən fərqli olaraq onların kişilərinin üzü tüklü olur. Avstraliya və Okeaniyanın yerli əhalisi, CŞA-da məskunlaşanların bir qismi avstroloid irqinə aid edilir. Okeaniyanın şərq və şimalında (Polineziya və Mikroneziyada) bəşəriyyətin böyük irqləri arasında (avstroloid, monqoloid, bəzi tədqiqatçıların fikrinə görə həm də avropeoid) aralıq mövqe tutan irq tipləri yayılmışdır. Yeni və ən yeni dövrlərdə avropalıların və qismən də asiyalıların kütləvi surətdə miqrasiyası sayəsində regionun əhalisinin irq tərkibi kəskin surətdə dəyişmişdir. İndi Avstraliya və Yeni Zelandiyada avropeoid irqinin, xüsusilə onun keçid və şimal qruplarının nümayəndələri üstünlük təşkil edir. Okeaniyalıların avropalı və asiyalı ilə qarışığı Polineziya və Mikroneziyada, həm də Fici və Yeni Kaledoniyada metis qrupunun yaranmasına səbəb olmuşdur. Daha həyat qabiliyyətli və törəyib artan nəsil ayrı-ayrı irqlərin nümayəndələri arasında nigahdan törəyir.

Avropa əhalisinin demək olar ki, hamısı (Kola yarımadasında, Volqaboyunda və Uralda yaşayan fin dilli saamlar, mordvalılar, udmurtlar və türk dilli çuvaş, başkir və tatarlar, həm də Avropaya bu yaxınlarda gələn immiqrantlar istisna olmaqla) *avropeoid* irqinə aid edilir. Mülayim iqlim şəraitində formalaşan *avropeoidlər* təbii zonaların xüsusiyyətlərinə müvafiq olaraq müxtəlif tiplərə bölünürlər. Qərb antropoloqlarının təsnifatına görə avropeoid irqi iki, «*Qafqazoid*» (ya da «*ağ*», «*cənub*» irq) və «*Nord*» (şimal) irqə bölünür. Qaragözlü və qarayanız qafqazoidlər Aralıqdənizi sahillərində, Qafqazda və Cənub-Qərbi Asiyada, mavi gözlü sarışın nordlar isə Şimali Avropada yaşayırlar.

Avropanın ucqar şimal və cənub bölgələrində yaşayan sakinlər irq tiplərinə görə bir-birindən kəskin surətdə fərqlənirlər. Məsələn, nord irq tipinə mənsub olan yüksəkboylu, açıqsaçlı, mavigözlü və ağbəniz skandinavlar ilə qafqazoid irq tipinə mənsub olan bəstəboylu,

¹ Avtoxton (yunanca autochthon- yerli mənasını bildirir)- təkamül prosesində əmələ gəldiyi ərazidə yaşayan canlılar nəzərdə tutulur.

² Burlar- Cənubi Afrikaya Niderlanddan gələnlər və onların nəsl

qarasaçlı və qaragözlü cənubi avropalılar arasında oxşar əlamətləri az tapmaq olar. Kola yarımadasında, Volqaboyunda və Uralda yaşayan xalqlarda az da olsa monqoloid irqinə aid olan əlamətləri görmək olar. Bu xalqlar adətən laponoid ya da subural adlanan irq tipinə aid edilir. Onların formalaşmasında həm avropeoid, həm də ural elementləri iştirak etmişdir. Ural əlamətlərini çox zəif olsa da macarlarda da görmək olar.

Volqaboyunda, Ural, Qərbi Sibir, Qazaxıstan, Qırğızıstan, Özbəkistan, Tacikistan və Türkmənistanda (axıncı üç ölkədə tarixən yerli əhalinin sıx məskunlaşması ilə əlaqədar monqoloid əlamətləri nisbətən azdır) avropeoid və monqoloidlər arasında təmas zonası yaranmışdır. Həm də bu zonada şərqi getdikcə monqoloid irqinin əlamətləri güclənir. Avropanın ucqar cənubunda az olsa da neqroid əlamətləri hiss olunur.

Göründüyü kimi avropeoid irqində digər böyük irqlərin əlamətləri də təmsil olunur. Həm də irq və dil qrupları arasında sərhədlər uyğun gəlmir. Məsələn, türk dilli qruplar həm monqoloid irqinə (yakutlar, tuvalılar və s.), həm də avropeoid irqinə (azərbaycanlılar, türklər, bəlkərlər, qaraçaylılar və b.) mənsub olan nümayəndələr arasında yayılmışdır. Türk dilli əhalinin bir çoxu irq cəhətdən də qarışmışdır (özbəklər, qazaxlar və s.). Ümumiyyətlə avropoid irqinə mənsub olanlar Böyük coğrafi kəşflərə qədər Avropada, Şimali Afrikada, CQA-da və Hindistanda (xüsusilə şimal hissəsində) yaşayırdılar. Sonradan onlar bütün yer kürəsinə yayılmışlar.

Monqoloidlər güclü külək və tozlu tufanlar olan Mərkəzi Asiyada formalaşmışlar. Bu küləklərdən qorunmaq üçün onların gözü xüsusi forma almışdır. Gözün qırağında (bucağında) göz yaşı ifraz edən qabarıq örtülü olur və üst qapağının dərisi güclü inkişaf edir (epikantus)¹ və bir növ göz qıyığı şəkil alır. Dərilərinin rəngi sarıya çalır, burunları balaca, başlarında qara dümdüz saç olur, üzlərində isə demək olar ki, tük olmur. Monqoloid irqinə mənsub olanlar əsasən Şərqi, Cənub Şərqi və Mərkəzi Asiyada (o cümlədən Rusiyanın Şərqi Sibir və Uzaq şərq bölgələrində), həm də Amerikada (yerli əhali) yaşayırlar.

Arxoloji tapıntılara görə Asiyadan Amerikaya ilk köçənlər Bering bərzəxindən keçmişlər və adətən onlar monqoloid irqinə aid edirlər. Lakin, Yeni Dünyanın yerli əhalisinin yalnız bir əlamətə görə, kişilərin üzündə tük olmamasına görə monqoloidlərə oxşarlığı var. Onların əksəriyyəti gözlərinin quruluşuna, xarici görünüşlərinə görə Asiya monqoloidlərindən kəskin surətdə fərqlənirlər. Məsələn, Mər-

¹ Epikantus (yunanca epi- üstündə, yanında, kanthos-gözün daxili bucağı)-üst göz qapağının dərisi ilə əmələ gələn və göz yaşı ifraz edən qabarıq örtən, insanın gözünün daxili bucağında xüsusi qat (monqol qatı).Epikantus monqoloid və bir neçə neqroid irqinə xarakterikdir.

kəzi Amerikada yaşayan *maya xalqı* monqoloidlərdən fərqli olaraq *qırmızı dərilili, iri «qartal» burnu ilə uzunsifətlidirlər*. Şimali və Cənubi Amerika düzənliklərində yaşayan bir çox digər etnik qruplar da «qırmızı dərilidir». Həm də Braziliyanın şimal-şərqində aşkar edilən ən qədim insan məskənləri yaşına görə Alyaskanın ilk məskənlərindən böyükdür. Bununla yanaşı hələ XVI əsrdə portuqaliya kolonistləri tərəfindən bu yerlərdə aşkar edilən bororo və botokud tayfaları neqroid irqinə mənsub idilər. Bütün bunlar Amerikaya ilk köçənlərin yalnız Berinq boğazından keçmələrini və monqoloid irqinə mənsub olmalarını sual altına qoyur.

Ümumiyyətlə Amerikada əhalinin irq tərkibi olduqca müxtəlifliyi ilə fərqlənir və onun əhəliinin formalaşmasında bəşəriyyətin üç böyük irqinin nümayəndələri iştirak etmişdir. Aborigenlər¹ (hindilər, eskimoslar və aleutlar) yalnız ayrı-ayrı bölgələrdə, əsasən Meksika yaylasında, And dağlarında, Cənubi Amerikanın daxili ərazilərində və arktika rayonlarında yığcam halda yaşayırlar. Onları monqoloid irqinin müxtəlif tiplərinə aid edirlər. Qalan yerlərin hamsında irq cəhətdən qarışıq əhali yaxud nisbətən yaxın vatlarda Amerikaya gələn avropeoid və neqroidlər üstünlük təşkil edirlər. Hazırda Amerika daha çox avropeoidlər ilə (Kanada əhalisinin təqribən 9/10-u, Birləşmiş Ştatların 3/4-ü, Latin Amerikasının isə 1/4-i) təmsil olunur. Şimali Amerikada əsas etibarilə avropeoidlərin nord və keçid qrupunun, Latın Amerikasında (LA) isə cənub qrupunun nümayəndələri yaşayır. Amerikada sayına görə ikinci irq qrupunu, hindi-avropalı nigahların qarışığından əmələ gələn metislər təşkil edir. Metislər xüsusilə Meksika, Mərkəziamerika ölkələrinin əksəriyyətində, Venesuela, Çili, Paraqvay və digər ölkələrdə üstünlük təşkil edirlər. Avropalı və afrikalıların qarışığından əmələ gələn mulatlar daha çox Braziliyada, Kuba, Venesuela, Vest-Hindin bir çox ölkələrində yaşayırlar. Bir sıra hallarda metis və mulatları ayırd etmək çətinləşir. Çünki Braziliya, Venesuela, Kolumbiya və digər ölkələrdə hindi-zənci (sambo) və hindi-zənci-avropalı qarışığından əmələ gələn qruplar da var. İrqlərin qarışmasından əmələ gələn əhalinin payı getdikcə artır. Neqroid irqinə Afrikadan gətirilən və digər irqlər ilə qarışmayan zənci-qulların nəslə aid edilir. Ən iri neqroid qrupları Birləşmiş Ştatlarda və Braziliyada yaşayır. Həm də Haiti, Yamayka və bir sıra Vest-Hind ölkələrinin əhalisinin əksəriyyəti zəncidir.

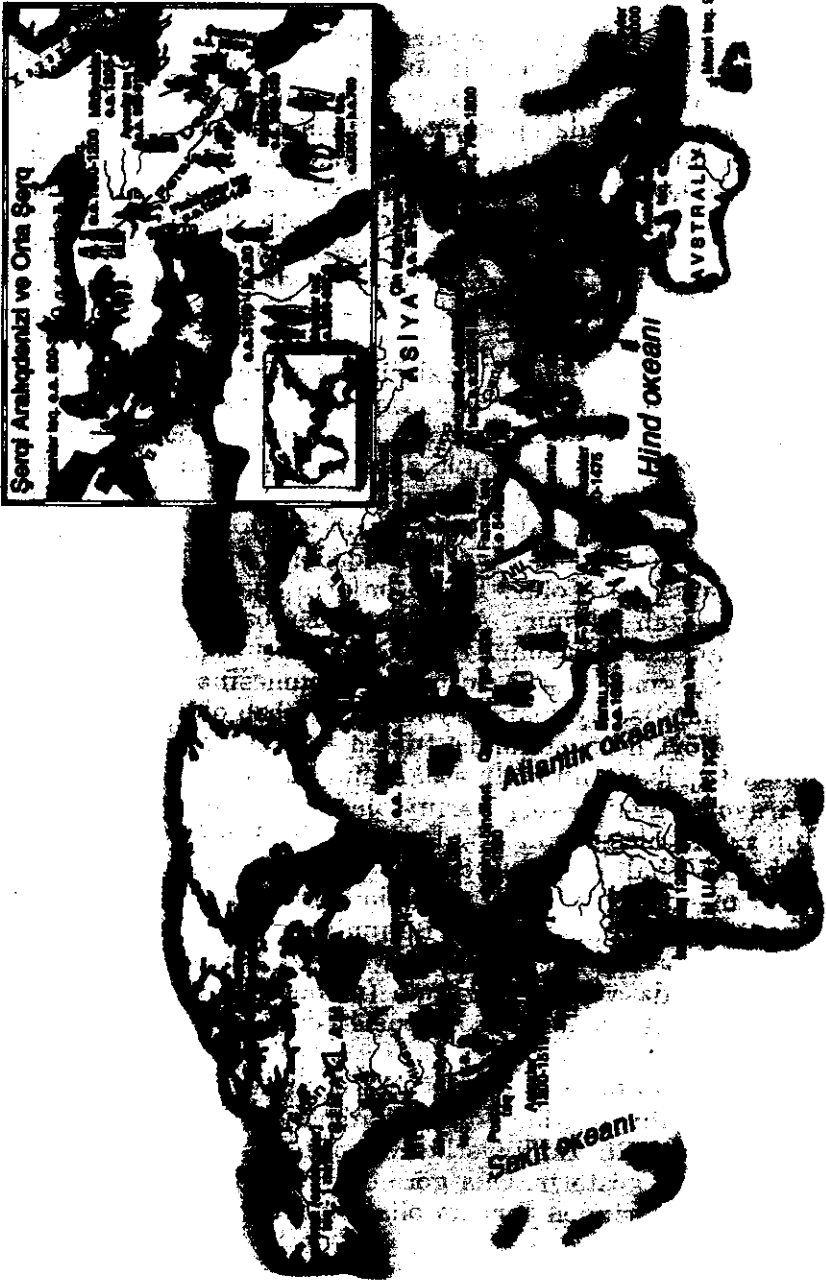
İrqlərə xarakterik olan başlıca əlamətlər heç də həmişə onlara uyğun gəlmir. Bir-birindən kənarında yerləşən regionların oxşar təbii şəraiti müxtəlif irqlərdə eyni əlamətlər əmələ gətirir. Eyni irqə mənsub olan, lakin onların məskunlaşdığı təbii şəraitin bir qədər fərqli

¹ **Aborigen** (latınca aborigenes, ab oriqinə-əzəldən mənasını bildirir)- hər hansı bir ərazinin, ölkənin qədim, yerli əhalisi.

olması oxşarlıq əlamətinin bir qədər dəyişməsinə səbəb olur. Məsələn, rütubətli tropik iqlim müxtəlif regionlarda məskunlaşan və ayrı-ayrı irqlərə mənsub olan insanlarda oxşar əlamətin yaranmasına təsir edir. Konqo çay vadisinin tropik meşələrində yaşayan Mərkəzi Afrika piq-meyləri ilə Malakka və Filippin neqritoslarının oxşar əlamətləri onların cırtdan boylu (dünyada ən kiçik, 150 sm-dən az), digər zəncilərə nisbətən dərilərinin rənginin açıq olmasında və s. əlamətlərdə görünür. Cənub Qərbi Afrikanın səhra və yarımsəhra zonalarında formalaşan və neqroid irqinə mənsub olan qottentotlar və buşmenlərin gözləri qıyıq və dərisinin rəngi bir qədər sarıya çalır, boyları da nisbətən alçaq olur (150-160 sm). Hokkaydo adasında məskunlaşan və antropoloqlar tərəfindən avstroloid irqinə aid edilən aynlar dünyada ən tükü insanlardır. Kifayət qədər soyuq və daima güclü küləklər əsən adanın təbii şəraiti onların gözlərinin qıyılmasına və qara rəngli dərisinin tədricən dəyişməsinə təsir etmişdir. Həyat tərzində eyni irqlərin antropoloji xüsusiyyətlərinin müxtəlifliyinə səbəb olur. Məsələn, ayrı-ayrı qrupa daxil olan monqoloidlərin ayaqlarında böyük fərqlər var. Hindilərin əksəriyyətinin ayaqları düz və olduqca güclü olur. Bu da onların daha çox hərəkətdə olmaları ilə izah olunur. Hətta hindilər dovşan ovlayanda «onları yorana» qədər qovurlar. Monqolların ayaqları əyri (qövşəşəkilli) olur. Bu da onların ənənəvi olaraq at belində olmaları ilə izah olunur. Aleutların isə bədən hissəsi olduqca qüvvətli, ayaqları isə əyri olur. Bu da qayıqla uzaq məsafələrə üzərəkən daima avar çəkməklə bədənin möhkəmlənməsinə və saatlarla eyni vəziyyətdə olmaları ilə ayaqların əyilməsinə səbəb olur.

Paleolit dövrünün sonunda Dünya Okeanının səviyyəsi indiki səviyyəsindən təqribən 130 metr aşağı olub. Həmin dövrdə materiklər və adalar arasında geniş «körpülər» olması Yaponiya, Avstraliya və Amerikanın məskunlaşmasını asanlaşdırmışdı. Təbii ki, müxtəlif irqlərə mənsub olan əhəlinin «hərəkətliyi» dövründə onlar bir-birinə qarışmış, həyat mənbəyi olan təbii sərvətlər uğrunda mübarizə aparmış, yeni təbii şəraitə uyğunlaşmışlar. Bununla da qarışıq, keçid irq yaranmış və indi onların nümayəndələri Mərkəzi Asiyada (monqoloid və avropoid), CŞA-da və Uzaq Şərqdə (monqoloid və avstroloid) yaşayırlar. Xüsusilə Amerikada irq qarışığı daha intensiv baş vermişdir.

Dünya əhalisinin milli tərkibi. XX əsrin axırlarında və XXI əsrin əvvəllərində dünyanın bir çox regionlarında etnik proseslər, millətçiliyin artması, milli ziddiyyətlik və münaqişələr ictimai inkişafa olduqca böyük təsir göstərir. Ona görə də iqtisadi və sosial coğrafiyanın mühüm məsələlərindən biri də əhəlinin etnik tərkibinin tədqiqidir.

Şekil 1. Qədim xalıqların məşküləşdiđi regionlar.

Dünyada ilk xalqlar hələ quldarlıq dövründə yaranmışdır (qədim misirlilər, yunanlar və b.). Hər bir xalqın özünün təkrar olunmaz yolu, taleyi və mədəniyyəti var. Onlar yaranır, çiçəklənir və bəzən də yox olurlar (finikiyalılar, kərfagenlər, ellinlər, qədim misirlilər kimi). Bir sıra xalqların (çinlilər və s.) tarixi min illərlə hesablanır. Digər millətlər isə nisbətən bu yaxınlarda yaranmışdır. Məsələn, ingilislər XVI əsrdə, ruslar XVII-XVIII əsrlərdə, almanlar isə XIX əsrdə yaranmışdır. Onlarla digər xalqlar isə gözümüzün qabağında formalaşır. Xalqların ən mühüm əlamətləri dilin, ərazinin, mədəniyyətin və etnik şüurun ümumiliyidir. Alimlərin fikrincə dünyada 3-4 minə qədər xalq var. Lakin bunların çoxu sayca azdır. Hazırda hər birinin sayı 100 milyondan artıq olan on iki xalq vardır (çin, hindu, ərəb, türk, amerikan, rus, benqal, yapon, braziliyalı, pəncablı, biharlı və meksikalı). Bu xalqlar dünya əhalisinin 70%-ni təşkil edir.

Bir çox millətlər dövlətlərin siyasi sərhədlərində formalaşmışlar. Lakin çox hallarda millətin yerləşməsi dövlət sərhədləri ilə uyğun gəlmir. Məsələn, Hindistan dövlətində bir neçə iri millət yaranmışdır. Eyni zamanda bir millət iki və daha çox dövlət əmələ gətirir (KXDR və Koreya Respublikası, Ərəb, Türk ölkələri və s.). Dövlət və etnik sərhədlərin uyğun gəlməməsi eyni xalqı bir-birindən ayrı salır.

Hər hansı məskunlaşmış ərazinin etnik tərkibinin öyrənilməsi aşağıdakı məsələlərin araşdırılmasını: 1) Əhalinin milli tərkibində əsas əhalinin və milli azlıq təşkil edənlərin nisbətinin müəyyən və təhlil edilməsini; 2) baxılan ərazidə xalqların məskunlaşma xüsusiyyətlərinin, milli azlıq təşkil edənlərin yığcam yaşaması dərəcəsinin və s. təhlilini; 3) milli məsələlərin, xalqların hüquq və ictimai vəziyyətinin, etnik qruplar arasında qarşılıqlı münasibətlərin xarakteristikasını; 4) xalqlarının sayının dinamikasının təhlil edilməsini; 5) ayrı-ayrı xalqların gələcək inkişafının, milli münasibətlərin, milli məsələlərin həlli yollarının qiymətləndirilməsini tələb edir.

Əhalinin milli tərkibinin müəyyən edilməsi olduqca mürəkkəb və çətin prosesdir. Çünki bir çox ölkələrdə etnik qruplar barədə rəsmi məlumatlar verilmir. Həm də əhalinin miqrasiyası, etnik birləşmə və assimlyasiya¹ proses-

Şəkil 2. Braziliyada irqlərin azad qarışması.

¹ Assimlyasiya- (latınca assimilatio- uyğunlaşma və oxşama mənasını bildirir)- etnoqrafiyada bir xalqın öz dilini, mədəniyyətini və milli şüurunu itirməklə başqa bir xalqa qarışması.

ləri sayəsində ayrı-ayrı ölkələrdə milli tərkibin sürətlə dəyişməsinə səbəb olur. Bir sıra hallarda bu proseslər, xüsusilə kütləvi xarakter alan miqrasiyalar milli münaqişələrin kəskinləşməsinə səbəb olur. Bununla yanaşı bir sıra millətlər özlərini başqa xalqlardan üstün sayır, ölkədə milli azlıq təşkil edənlərin hüququ qorunmur. Adətən belə hallar milli düşmənçiliyə və ədavətə çevrilir. *Bütün millətlərin və xalqların azad və bərabər hüquqlu inkişafı bəşəriyyət qarşısında duran ən vacib məsələdir.*

Dünya dinləri və onların yayıldığı regionlar. ETT-nin nailiyyətlərinə, təhsil və mədəniyyətin inkişafına baxmayaraq müasir dövrdə cəmiyyət və məişətdə dinin mövqeyi çox güclüdür. Din insanların təfəkkürünə, məişətinə, adət-ənənəsinə, ayrı-ayrı adamlar arasında münasibətə, demografik və etnik proseslərə, iqtisadi həyata və hətta bezi ölkələrdə xarici siyasətə təsir edir. Ona görə də müasirliyin bir çox proses və təzahürlərinin, dünyanın ayrı-ayrı ölkə və regionlarının iqtisadi və sosial coğrafiyasının xüsusiyyətlərinin daha dərinədən dərk edilməsi dünya və ölkə əhalisinin dini tərkibinin ətraflı öyrənilməsinə tələb edir. Məsələn, Livan yeganə ərəb ölkəsidir ki, əhalisinin yarısını müsəlmanlar (60%-ni), digər yarısını isə xristianlar təşkil edir. Həm də Livan bütün ali vəzifələri konfessional prinsip əsasında (yeni dini əlamətlərə, icmalara görə) bölən yeganə dünya ölkəsidir. 1943-cü ildə əldə olunmuş razılışmaya əsasən (həmin dövrdə əhalinin siyahıya alınmasında xristianlar üstünlük təşkil edirdi) prezident yalnız xristian-moronit¹, Baş nazir sünnü, parlamentin sədri isə şii müsəlmanlardan olmalıdır. İndi ölkədə müsəlmanlarının sayının artması və onların üstünlük təşkil etməsi ilə əlaqədar prezidentin müsəlman olmasını tələb edən qüvvələr getdikcə fəallaşırlar. Bu və digər səbəblər üzündən Livanda uzun müddət vətəndaş müharibəsi getmiş və indi də ölkədə siyasi vəziyyət qeyri-sabitliyi ilə fərqlənir. Xristian dünyasında, xüsusilə onun katolizm² qolu, kilsələrin geniş şəbəkəsindən və kütləvi informasiya vasitələrindən istifadə edərək, siyasi həyatda fəal iştirak edir. Bir sıra xristian ölkələrində katolik partiyaları hakimiyyətdədir. Katolik kilsələri (mərkəzi Vatikan) olduqca böyük sərmayəni, torpaq sahələrini, müxtəlif malikanələri və s. öz əlində cəmləşdirmiş, məktəb təhsilinə və həyatın bir çox dairələrinə, o cümlədən uşaq doğumunun süni azaldılmasına qarşı çıxış edərək doğum səviyyəsinin artmasına təsir edir. Katolik kilsələrin təsiri güclü olan

¹ **Moronitlər**- xüsusi xristian dininə etiqad edənlər. Moronitlərin cəmiyyəti V-VII əsrlərdə Suriyada yaranmışdır. İndi onlar əsas etibarilə Livanda, həm də Suriya, Misir və digər ölkələrdə yaşayırlar.

² **Katolizm** (yunan mənşəli sözdür, dünyəvi, ümumi mənalarını bildirir)- xristianlığın əsas cəryanlarından biridir. Mərkəzi Vatikan və vahid başçısı Roma papasıdır. Katoliklər üçün üç etiqad (ata Allah, oğul Allah, ruh Allah) əsasdır.

ölkələrdə əhalinin təbii artımı yüksək olur (İrlandiya, Kanadada Kvebek əyaləti, AFR-də Bavariya torpağı və s.). Əksinə, Asiyada buddizm dininə etiqad edən bir çox ölkələrdə əsasən kişi monastrları¹ xeyli əmək ehtiyatlarını istehsaldan ayırır, rahiblərin² evlənməməyə and içmələri isə doğumun sayını azaldır. XX əsrin əvvəllərində Monqolustanda 750 monastr var idi və ölkədə yaşayan kişilərin 40%-i rahib idi. Hinduizm, islam və başqa dinlər bir sıra qida məhsullarının yeyilməsini qadağan edir. Məsələn, hinduizm dininə görə inək müqəddəs sayıldığından əti yeyilmir. Ona görə də Hindistanda heyvandarlıq zəif inkişaf etmişdir. İslam ölkələrində donuz ətinin yeyilməməsi və şərab içilməsinin qadağan edilməsi ilə əlaqədar donuzçuluq demək olar ki, yoxdur, şərabçılıq isə zəif inkişaf etmişdir.

Planetimizin əhalisinin əksəriyyəti dindardır. Nəzərə almaq lazımdır ki, dindarların arasında yalnız bəzi dini adət-ənənələrə əməl edən və bayramları keçirən insanlar da çoxdur. Ateistlərin³ payı 25-30% qiymətləndirilir. Yüksək təhsil və mədəniyyətli insanlar arasında, kənd yerlərinə nisbətən şəhərlərdə, qadınlara nisbətən kişilər arasında ateistlərin sayı çoxdur. Həm də bir çox ölkələrdə dövlət statistika idarələri dindarların sayını qeydə almır, dindar təşkilatların statistikasını isə «özlərinin dininə» etiqad edənlərin sayını qəsdən artırır. Bütün bunlar dünya əhalisinin dini mənsubiyyətinin dəqiq müəyyənləşdirilməsini çətinləşdirir. *Müasir dövrdə planetimizdə meydana çıxan kəskin problemlərin həlli, xüsusilə sülh və ətraf mühitin qorunub saxlanması dindar və ateistlərin birliyini tələb edir.*

Dünyanın bütün iri dinləri, o cümlədən dünya əhəmiyyəti alan buddizm, xristian və islam dinləri Asiyada yaranmışdır. Sonradan bu dinlərin bir çoxu, ilk növbədə dünyəvi dinlər Yer kürəsinin digər regionlarına yayılmışdır. Yayılmasına və roluna görə dinlər iki yerə,

¹ **Monastr**-(yunanca monasterion- zahid hücrəsi, rahiblərin icmasının evi ya da kilsəsi, heç kəslə görüşmək istəməyən abidlərin guşəsi mənasını verir)- buddizm və xristianlıqda (yalnız pravoslav və katolizmdə) həyatda vahid qayda-qanun (nizamnamə) qəbul edən və ona riayət edən rahiblərin icmasının yaşadığı ev, kilsə. Ən qədim monastrlar buddizm dinində yaranıb(e.ə. əvvəl I minilliyin ortalarında Hindistanda). İlk xristian monastrları III və IV əsrlərdə Misirdə yaranıb. Feodalizm dövründə monastrlar iri feodal torpaq sahibkarları idilər.Orta əsrlərdə əhali arasında savadlığı, kitabların yayılmasına xidmət etmiş, lakin sonradan elmi fikirlərə və qabaqcıl ideyalara qarşı mübarizə apararı başlıca mərkəzlərə çevrilmişlər.

² **Rahib** (yunanca monachos- heç kəslə görüşmək istəməyən abid mənasını bildirir)- Bir qayda olaraq əmlakından imtina edən, qohum-əqrabası ilə əlaqəsini kəsən, monastrlara təhkim olunan və onun nizamnaməsinə tabe olan, bir növ «mövcud dünyadan gedən» dini sosial qrupdur. Müsəlman aləmində dərvişləri (tam uyğun gəlməsə də) bu sosial qrupa aid etmək olar.

³ **Ateist**-(yunanca atheos- allahsız mənasını bildirir)- allahın mövcudluğunu və onunla əlaqədar olan dinləri inkar edənlər.

dünyavi və milli dinlərə ayrılır. Bu gün dünyada üç başlıca, xristian, islam və buddizm dini mövcuddur. Bunların arasında Xristian və İslam dini daha geniş yayılmışdır. Bununla belə, müxtəlif dinlərə etiqad edənlərin sayının dinamikası eyni səviyyədə deyil. Xristianlıq yayılan regionlarda əhalinin təbii artım sürəti getdikcə azalır, əksinə, islam və hindu dinləri hakimiyyət edən areallarda əhali nisbətən sürətlə artır.

Dünya dinlərinin simvolları

Xristianlıq 2 min il öncə Fələstində doğulmuş İsa peyğəmbərin təlimi əsasında yaranmışdır. Xristianlar çarxıya çəkilməmiş İsanın yenidən dirildiyinə və onun Allah övladı olduğuna inanırlar. Xristian dini təlimi Müqəddəs Bibliya kitabı ilə təlim olunur. Bibliyaya əlavə olunmuş İncildə İsa peyğəmbərin tərcümehalı və təlimi onun davamçıları tərəfindən şərh edilir.

İslam dini 622-ci ildə Səudiyyə Ərəbistanında yaranmışdır. İslam dininin banisi Məhəmməd peyğəmbər (S), Müqəddəs kitabı isə Qurandır. Quranda Əl-Həram (Məkkədə), Peyğəmbər məscidi (Mədinədə) və Əl-Əqsa məscidinin adı çəkilir. Ona görə də bunların hər üçü İslam dünyasında ali məscid sayılır.

Buddizm e.ə. 583-cü ildə anadan olan hind şahzadəsi Buddanın (Siddxartxi Qautamı) təlimi əsasında yaranmışdır. Buddistlər də hindular kimi insanın bir neçə dəfə doğulduğuna, ruhun köçməsinə inanırlar. Buddizmin istiqamətlərindən biri lamaizmdir. Bu din Çində (Tibet, Daxili Monqolustan), Monqolustan, Nepal və Butanda yayılmışdır. XV əsrin başlanğıcında Dalay-lama kilsəsinin baş keşişinin iqamətgah yeri Tibetin inzibati mərkəzi Lxasa şəhərində olmuşdur. Lakin 1959-cu ildə Dalay-lama Hindistana köçürülmüşdür. Lamaizm XVI əsrin axırlarından Monqolustanda rəsmi dinə çevrilmişdir.

Hinduizm 3 min il öncə Hindistanda yaranmışdır. Hinduizmin başlıca allahları Şiva, Vişnu və Brahma. Hindular insanın bir neçə dəfə dünyaya gəlməsinə, ruhun köçməsinə inanırlar. Hinduizmə görə insanların Allah qarşısında qeyri-bərabər olması təlimi, kasta bölgüsünün ilahiləşdirilməsi xasdır. Brahma (Allah) əvvəlcə

dörd kasta yaratmışdır. O, özünün başından brahmanlar (kahinlər) kastasını, cəmiyyətin yüksək təbəqəsini yaratmışdır. Bu kastaya həm də iri və orta feodallar, bir sözlə cəmiyyətin ən yüksək təbəqəsi aid

edilir. Brahma öz qolları və çiyinlərindən cəmiyyəti müdafiə edən döyüşçülər kastasını, belindən adamları təchiz edən və yedizdirən tacir, sənətkar və əkinçi kastasını yaratmışdır. Nəhayət ayaqlarından qul və nökrələr kastasını yaratmışdır. Kasta sistemində ən aşağı, toxunulmazlar kastası da mövcuddur. Onlar əhalinin hüquqsuz təbəqələridir və ən çirkli peşələrdə çalışırlar. Bu kasta, dörd kastanın yaradılması üçün lazım olmayan və Brahma tərəfindən görünməz qaralıqta atılan tullantılardan əmələ gəlmişdir. Hinduizm dini dörd kastanın hamısına toxunulmazlarla ünsüyyət yaratmağı qadağan edir.

Göründüyü kimi, kasta sistemi ilk növbədə peşələri müəyyən edir. Bir qayda olaraq bu peşələr də irsən atadan oğula keçir. Belə vəziyyət əsrlərlə davam edir. Kastaların bəziləri ömr etmək, digərləri isə tabe olmaq üçün yaranmışdır.

İkinci dünya müharibəsi ərəfəsində ölkədə 3,5 min kasta və yarım-kasta mövcud idi. Müharibədən sonra əhalinin siyahıya alınmasında kasta bölgüsü nəzərə alınmamışdır. Ona görə də müasir dövrdə onların sayı barədə dəqiq məlumat yoxdur. Bununla belə ayrı-ayrı mənbələrdə kastaların sayının 2-dən 5 minə qədər olduğu göstərilir. Hindistan konstitusiyası kasta bölgüsünü ləğv etmişdir. Lakin bununla belə ölkədə kasta bölgüsü, xüsusilə kəndlərdə əvvəlki kimi qalmaqdadır.

Konfusuçilik e.ə. təqribən 551-ci ildə dünyaya gəlmiş çin mütəfəkkiri Konfusunin təlimi əsasında yaranmışdır. Konfusuçilik cəmiyyət qarşısında əxlaq qaydalarının təkmilləşdirilməsi və mənəvi vəzifə barədə təlimdir.

İnsanlarda vicdan, sadıqlıq, əxlaq, biliyə məhəbbət hissiyatını, təmannasız olaraq həqiqətə nail olmaq təşəbbüskarlığı yaradır. Bununla belə zədəganların varisliyini müdafiə edirdi. Hakimin səlahiyyətini müqəddəs, səma tərəfindən verildiyini, ümumi ədalət qanunu ilə insanların yuxarı («alicənab ərlərə») və aşağı təbəqələrə («kiçik adamlara») bölündüyünü təbliğ edirdi. Çində e.ə. II əsrdən Sinxay inqilabına qədər rəsmi dövlət ideologiyası olub. Çinin mənəvi mədəniyyəti, siyasi həyatı və ictimai quruluşuna böyük təsir göstərmişdir. Konfusuçilər allahlara və axirət dünyasına inanmırlar.

Doasizm e.ə. III əsrdə Çində yaranmışdır. Çox allahlığı və təbiətə yaxınlığı təbliğ edən Laotszının təliminə əsaslanır. Qismən konfusuçiliyə qarşı çıxış edir. Daoizm tərəfdarlarının başlıca məqsədi təbiətə qayıtmağın, pəhrizin, fiziki məşqin və s. köməkliyi ilə uzun ömürlüyə nail olmaqdır.

Б Д У-нун

Елми

кытабханасы

Yəhudi dini e.ə. I minillikdə Fələstində yaranmışdır. Bu dinin əsas müddəaları qədim yəhudi Bibliyası Tövratda şərh olunur. Əfsanələrə görə bu dini yəhudilərin soy başı Abraam yaradıb.

Səkkim dini XVI əsrin sonunda Hindistanda yaranmışdır. Səkkimlər yalnız bir allaha inanırlar.

Sintoizm¹ Yaponiyada ən qədim dindir, qədim ibadət və təbiət qüvvələrin özünə məxsus vəhdətini təmsil edir. Sintoistlər təbiətin qüvvələrinə inanırlar. Onların daha çox pərəstiş etdikləri qüvvə Günəşdir. Meydzi inqilabından başlayaraq 1945-ci ilə qədər dövlət dini olmuşdur.

Bir çox, xüsusilə Afrika ölkələrində əhalinin əksəriyyəti yerli dinlərə etiqad edirlər.

Dindarların sayına (1,5 mlrd.) və ölkələr üzrə yayılmasına görə birinci yeri *xristian dini* tutur. Eramızın əvvəlində yaranan xristianlıq özünün vahidliyini qoruyub saxlaya bilməmişdir. IV əsrdə Roma imperiyasının dağılmasından sonra katoliklərdən pravoslavlar² (*kato-lik və pravoslav kilsələri XI əsrdə rəsmi olaraq ayrılmışlar*), XVI əsrdə isə protestantlar³ ayrılmışlar. Xristianlıq əsasən Avropa, Amerika, Avstraliya və Yeni Zelandiyada yayılmışdır. Avropa xristianlığın hər üç qolu ilə təmsil olunur. Onun cənub-qərbində əsasən katoliklər (müxtəlif mənbələrə əsasən ümumi sayı 600-800 mln.nəfər), şimal qərbində protestantlar (ümumi sayı 400-500 mln. nəfər), cənub-şərqində, o cümlədən MDB ölkələrində pravoslavlar (ümumi sayı 150-200 mln. nəfər) yaşayır. Şimali Amerikada xristianlığın iki qolu, protestantlıq və katolizm hökümranlıq edir. Latin Amerikasında əsasən

¹ Sintoizm- yapon sinto sözüdür, allahların yolu, öyrənilməsi mənasını bildirir. Təbiət və ata-babaya sitayiş edilir. Ali səcdəgah Amaterasudur.

² Pravoslavlıq- xristianlığın qədim və başlıca cəryanlarından biridir. 395-ci ildə Roma imperiyasının Qərb və Şərq hissələrə parçalanmasından sonra yaranmışdır. 1054-cü ildən müstəqil kilsə kimi fəaliyyət göstərir.

³ Protestantlıq(latinca protestans-etiraz edən, açıq, camaat qarşısında sübut etmək mənasını bildirir) - xristianlığın başlıca cəryanlarından biridir. XVI əsrdə katolizmdən ayrılmışdır. Protestanlıq kilsənin adamlarla Allah arasında vasitəçi olması hüququnu inkar edir. Protestanlıq lüteranlıq, anqlıkan kilsəsi, kalvinizm, bəttist, metodist və b. təriqətlərə ayrılmışdır.

katolizmə etiqad edirlər. Avstraliyada protestantlar katoliklərdən təqribən iki dəfə çoxdur. Xristianların nümayəndələri Afrika və Asiya ölkələrində də var. Bu ölkələrdə xristian dini avropalı missionerlərin¹ fəaliyyəti nəticəsində yayılmışdır. Asiyada (MDB ölkələri istisna olmaqla) xristianlıq yalnız Filippində və qismən də Livan və Kiprdə (müsəlmanlar ilə birlikdə) təmsil olunur. Saxaradan cənubda yerləşən Afrikanın əksər ölkələrində yerli dinlərə (həm də islam dininə) etiqad edənlərlə yanaşı bir qayda olaraq xristianlar da (yalnız katolik və protestantlar) təmsil olunur.

Dindarlarının sayına (1,3 mlrd.) və ölkələr üzrə yayılmasına görə *ikinci yeri islam* (ərəb dilində «itaətkarlıq» mənasını bildirir) *dini tutur*. Onlar əsasən Asiyada və Afrikanın şimalında məskunlaşmışdır. Avropada da kifayət qədər müsəlman yaşayır. İslamın «bəşiyi» Səudiyyə Ərəbistanının Məkkə və Mədinə şəhərləri sayılır. Dünyanın digər dinləri kimi islam dini də bir neçə qola, başlıca olaraq sünni² və şiə³ təriqətlərinə bölünür. Dindarların əksəriyyəti-90%-i sünni, qalan 10%- şiə və başqa təriqətə etiqad edirlər. Şiələr İranda İraq və Azərbaycanda üstünlük təşkil edir, Yeməndə isə hər iki qolun sayı təqribən bərabərdir.

İslam dinində müqəddəs sayılan başlıca dini mərkəzlərin hamısı- *Məkkə və Mədinə (Səudiyyə Ərəbistanı), Kərbala və Nəcəf (İraq), Məşhəd və Qum (İran), Məzari-Şərif (Əfqanıstan), Qüds (İsrail) Cənub Qərbi Asiyadadır* (CQA). Hər il milyonlarla müsəlman bu şəhərlərin dini ocaqlarını ziyarət edir.

Məkkə şəhərində İslam dininin banisi Məhəmməd peyğəmbər (S) anadan olmuşdur. Ona görə də bu şəhəri şəhərlər anası adlandırırlar. Məkkə şəhərinin mərkəzində, islamın müqəddəs yeri, 90 metr hündürlüyü olan yeddi minarə (hazırda daha iki minarə tikilir) ilə əhatələnmiş Müqəddəs Həram kompleksini yerləşir. Burada eyni vaxtda 300 min adam ibadət edə bilər. Bu kompleks qədim ibadətqah yeri olan Kəbə ətrafındadır. İslam qaydalarına görə hər bir həddə-buluğa

¹ **Missionerlik** (latınca göndərmə mənasını bildirir)- Dini təşkilatlarda (xüsusilə xristian dinində) digər dinə etiqad edənləri öz dinlərinə gətirmək. Missionerlər Afrika, Amerika, Asiya və Avstraliya və Okeaniyada yeni torpaqların işğal olunmasında müstəmləkəçilərə kömək edib.

² **Sünni-İslam** dininin əsas qollarından biri. Şiələrdən fərqli olaraq İslam dininin rəhbərinin seçilməsi (imam-xəlifə) məsələsində «bütün icmanın fikrini» (ağsaqallar şurasının, müasir dildə desək seçilmiş parlamentin) nəzərə alır.

³ **Şiə** (ərəb dilində ardıcılar, tərəfdar qrup mənasını bildirir)- İslam dininin əsas qollarından biri. Şiələr sünni xəlifəni islamın rəhbəri kimi tanımırırlar. Onlar belə hesab edirlər ki, İslamın həqiqi və qanunu rəhbəri Məhəmməd Peyğəmbərin (S) qan qohumu Əli nəslindən, yəni Əli və Məhəmməd Peyğəmbərin (S) qızı Fatimanın nigahından törənən nəsil olmalıdır.

çatmış istər qadın, istərsə kişi müsəlman heç olmasa həyatında bir dəfə olsa da Məkkə və Mədinəyə Həcc ziyarətinə getmək üçün təşəbbüs göstərməlidir. Əvvəllər zəvvarlar səhranı dəvələrlə ya da Qırmızı dənizi kiçik qayıqlarla keçərək Ciddə şəhərinə gələr və oradan da Məkkəyə yollanarıdılarsa, indi onlar bu yolu ən müasir təyyarə və gəmilərlə qət edirlər. Məkkənin Müqəddəs Əl-Həram məscidinə girmək üçün zəvvarlar yeddi dəfə Kəbə ətrafında dövrə vurmalıdırlar. Zülhicə ayının doqquzuncu günü zəvvarlar kiçik Ərəfət dağının ətəyinə toplaşaraq dua edirlər. Həmin ayın onuncu günü hər bir zəvvar qurban kəsir. Həmin gün də türk dilli xalqların Qurban bayramı, digər xalqların isə İd-əl-Əhd adlandırdıqları müqəddəs bayram başlayır və bir neçə gün davam edir. Bu bayrama ziyarətə gələnlərin sayı ildən-ildə artır. Ona görə də Səudiyyə Ərəbistanı hökuməti bu problemi nizama salmaq üçün indi dünya müsəlmanlarının hər min nəfərindən birinə Məkkəyə Həcc ziyarətinə gəlməyə icazə verir.

622-ci ildə (İslam təqviminə məhz bu ildən başlanılır, yəni xristian təqviminin 622-ci ilinə müvafiq gəlir) Məhəmməd peyğəmbər (S) Məkkədən Mədinəyə köçmüş və bu şəhərdə yaşamışdır. Mədinədə İslamın başlıca müqəddəs yeri Məhəmməd Peyğəmbərin (S) vəfat etdiyi yerdə tikilən məsciddir.

Əksər tədqiqatçılar müsəlman aləmində müqəddəs şəhər kimi məşhur olan *Kərbəla* sözünün mənşəyinin Kürb vəl bəla-hüzn və müsibət sözlərindən yarandığını göstərirlər. Bu İmam Hüseyin və Həzrət Abbasın həmin yerdə öldürülməsi ilə əlaqədardır. İmam Hüseyin və Həzrət Abbas məscidləri şəhərin yaraşığıdır. Böyük Azərbaycan şairi Məhəmməd Fizuli Kərbəla şəhərində doğulmuş, orada yaşayıb yaratmış və dəfn edilmişdir.

Kərbəla şəhərinin 72 km-liyində, səhrada yerləşən *Nəcəf*, şia müsəlmanlarının müqəddəs şəhərlərindən biri və ziyarət yeridir. Mənası yüksəklik deməkdir. 661-ci ildə İmam Əli Fərat çayı sahilindəki Kufə şəhərində öldürüldükdən sonra, onu səhrada təpəlikdə dəfn etmişdilər ki, çay daşsa da qəbrə xəta yetirə bilməsin. Şəhərdə Bakı dini məktəbi var. Bu məktəbi XX əsrin əvvəllərində İraqa köçmüş azərbaycanlılar tikdirmişlər. İslamın müqəddəs şəhərlərindən biri *Qüds* «üç dünyəvi dinin şəhəri» sayılır.

İslam dini uzun müddət ona etiqad edənlərin həyat tərzinin qayda-qanun sisteminə xidmət etmişdir. Şəriət qanunları ictimai münasibətləri, təsərrüfat fəaliyyətini, şəxsi əlaqələri, ailə-kəbin münasibətlərini nizamlamış, insanların və xalqların taleyini həll etmişdir. *Bu gün də İslam Şərq xalqlarının həyat tərzinin mühüm tərkib hissəsidir.* Bir çox ölkələrin (28 ölkənin) konstitusiyası İslam dinini dövlət dini elan etmişdir (İran İslam Respublikası, Mavritaniya İslam Respublikası, Pakistan İslam Respublikası və s.).

Üçüncü dünya dini *buddizmdir* (400 mln.). Bu din Mərkəzi, Cənub Şərqi və Cənubi Asiyada yayılmışdır. Dünya dinlərindən başqa milli dinlər də, yeni bir xalq tərəfindən etiqad edilən dinlər də mövcuddur. Məsələn, Hindistanda hinduizm (700 mln.), Çində konfusuçilik, Yaponiyada sintoizm, İsraildə iudaizm dini yayılmışdır. Bunlarla yanaşı dünyanın bir çox geri qalmış bölgələrində müxtəlif ruhlara, təbii obyektlərə və s. etiqad edən dinlər də mövcuddur.

Artıq sirr deyildir ki, planetimiz ekoloji cəhətdən böhran vəziyyətinə düşmüşdür, insanlar «olum, ya ölüm» dilemması ilə qarşılaşmışlar. Ona görə də bəşəriyyət irqi, milli, etnik, din və digər ideoloji münasibətləri kənara qoymalı, insanla təbiət arasında yaranan kəskin «münasibətləri» ön plana çəkməlidir.

§ 2. Regional sivilizasiyaların formalaşma mərhələləri

Regional sivilizasiyaların¹ yaranması uzun sürən tarixi prosesdir. Bu proses nəinki zamanca, həm də ərazi üzrə baş verirdi. Bu da ərazi əmək bölgüsünün dərinləşməsi, dünyanın ayrı-ayrı hissələri arasında əlaqəsizliyin aradan qaldırılması, oykumenaların² genişlənməsi ilə əlaqədar olaraq aydın ifadə olunmuş coğrafi baxıma malikdir. Min illərlə davam edən bu proses bir neçə tarixi mərhələdə baş vermişdir. Ona görə də regional sivilizasiyaların formalaşmasında tarixi-coğrafi yanaşmanın xüsusi əhəmiyyəti var və bu yanaşma bəşər tarixinin dövrlərə bölünməsinə əsaslanır. Bəzi alimlər *mübadilə yolunu*, digərləri *istehsal münasibətlərini*, üçüncüləri isə *coğrafi amilləri* iqtisadi inkişafın əsası sayırlar. Məsələn, rus coğrafiyaşünası L.İ.Meçnikov (1838-1888) *su yollarının inkişafını* dünya tarixinin dövrləşdirilməsinin əsası kimi qəbul etmişdir və müvafiq olaraq *çay, Aralıq dənizi və okean dövrlərini ayırmışdır*. Bəşər mədəniyyətinin inkişafında böyük çaylar sivilizasiyasının mühüm əhəmiyyəti olmuşdur. Məhz «böyük tarixi çayların»- *Nil, Dəclə, Fərat, Hind, Qanq, Yantszi, Xuanxe çaylarının hövzələrində* (insanlar təbiətə məhz bu bölgələrdə daha güclü təsir etmiş, ərazini əkin üçün meşələrdən təmizləmişlər), *bir neçə minillikdən sonra daxili dəniz sahillərində, daha sonra isə okean sahillərində suvarılan «əkinçilik sivilizasiyası» yaranmışdır*. Keçmiş və

¹ Sivilizasiya- təşəkkül tapmış və ictimai həyatın bütün dairələrində (iqtisadi, siyasi və sosial) yayılan və uzun müddət mövcud olan mədəniyyət.

² Oykumena (yunanca oikumene)- Yer kəməsinin insanlar tərəfindən məskunlaşan bölgələri mənasını bildirir.

Şəkil 3. Yer kürəsində qədim sivilizasiya mənbələri.

yeni eraların qovuşağında Aralıq dənizi hövzəsində sivilizasiyanın daha yüksək səviyyəsi meydana gəlmişdir. *Aralıqdənizi sivilizasiyasının hökümranlığı 35 əsr, yəni e.ə. XX əsrdən bizim eranın XV əsrinə qədər, Böyük coğrafi kəşflər dövrünə qədər davam etmişdir.* Aralıqdənizi sivilizasiyasını «deniz gəmiçiliyinin beşiyi» adlandırırlar. Bəşər tarixini *kənd təsərrüfatı sivilizasiyası, sənaye sivilizasiyası, elmi-texniki sivilizasiya, postindustrial ya da informasiya sivilizasiya yollarının köməkliyi ilə də öyrənmək* olar. Ənənəvi olaraq biz tarixi *qədim dövrə, orta əsrlərə, yeni və ən yeni dövrlərə* bölürük. Belə bölgü ictimai-iqtisadi formasiyaların xüsusiyyətlərinə əsaslanır.

Qədim dövrdə (eramızın V əsrinə qədər) regional sivilizasiyalar. İbtidai icma quruluşu dövrü bəşəriyyət tarixinin başlanğıc və ən uzun sürən dövrü olmuşdur. Bu dövrdə insan təbiətdən son dərəcə asılı idi və *mənimsəmə iqtisadiyyatında* yaşayırdı. Təbiətlə mübarizə üçün insanların birgə gücünün zəruriliyi tələb olunurdu. Neolit¹ dövründə məhsuldar qüvvələrin inkişafı sürətləndi və metal alətlər meydana gəldi. Ən əvvəl Ön Asiyada, sonralar isə digər ərazilərdə maldarlıq əkinçilikdən ayrıldı (bunu bəzən neolit inqilabı adlandırırlar), *ilk iki ictimai əmək bölgüsü* yarandı. Quldarlıq quruluşu dövründə məhsuldar qüvvələr daha da inkişaf etmiş (yelkənli gəmilər meydana çıxmış və s.) və bu, dünya əhalisinin sürətli artımına səbəb olmuşdur (eramızın əvvəlində 250-300 mln. nəfər). Məhsuldar qüvvə-

¹ Neolit dövrü (mənası Yeni daş dövrü)- daş dövrünün son mərhələsi. Bu dövrdə yığılıq və ovçuluqdan əkinçilik və maldarlığa keçid başlanmışdır (6-8 min il bundan əvvəl).

lərin inkişafı xüsusiyyətçiliyin meydana gəlməsinə, cəmiyyətin siniflərə bölünməsinə və istismarçı dövlətlərin yaranmasına səbəb oldu. Quldarlıq dövründə hərbi rəhbərlər, sonralardan isə meydana gələn irsi hökumdarlar iri torpaq və qul sahibi oldular. Onların malikanələrinin yaxınlığında zadəganlar məskunlaşmış və adətən ibadət xanası olan yaşayış məntəqələri yaranmışdır. Burada həm də qoşunlar, onlara yaxın sənətkarlar, tacir və azad əkinçilər məskunlaşdı. Bu dövrdə sənətkarlıq əkinçilikdən ayrılmış və *ikinci ictimai əmək bölgüsü* yaranmış, kустar istehsalın və ticarətin bir yərə cəmləşmə mərkəzi kimi, bu yaşayış məntəqələrindən də sivilizasiyaların əsasını qoyan şəhər dövlətlər yaranmışdır. İlk şəhər dövlətlər e.ə. IV minillikdə Misirdə və Mesopotamiyada (Şumer, Babilistan) meydana gəldi. E.ə. III minillikdə egey-ellin sivilizasiyası (Krit adasında), Xarappa və Moxenco-Daro (Hind vadisində) şəhər dövlətləri, II minillikdə Xuanxe vadisində İn şahlığı, e.ə. I minilliyin birinci yarısında İran imperiyası yaranmışdır.

Quldarlıq imperiyaları özündən əvvəl mövcud olan bəşəri mədəniyyət və sivilizasiyaların qapalı və təcrid olunmasına son qoydu. İmperiyaların sərhədləri genişləndi və onların yaratdıqları şəhər-mədəni mərkəzləri regional sivilizasiya prosesinin başlanğıcında mühüm rol oynadılar.

Qədim sivilizasiyaların yaranmasında coğrafi mövqe olduqca mühüm rol oynamışdır. Məsələn Misir, Mesopotamiya və egey-ellin sivilizasiyaları üç qitənin kəsişdiyi yerdə, müxtəlif xalqların hərəkət etdiyi başlıca yol ağzında yaranmışdır. Bu üç sivilizasiya mənbələrinin bir-birinə yaxınlığı və onların arasında təbii səddin olmaması əldə edilmiş yeniliklərin və məhsulların mübadiləsinə, inkişafın sürətlənməsinə təsir etmişdir. *Misir* özünün dəvə bəsləməsi mədəniyyətinə, mənbəyi Efiopiyanın Nil vadisində yaranan buğda və pambıq yetişdirilməsini də əlavə edərək, bəşər tarixində ilk dəfə heyvan qüvvəsindən istifadə etməklə allüvial torpaqlarında suvarma əkinçiliyinə keçmişdir. *Mesopotamiya* sivilizasiyasının Misirə daima əlaqədə olması və rəqabət aparması onun inkişafına əhəmiyyətli dərəcədə təsir etmişdir. *Hind vadisi (Xarappa) sivilizasiyası* müxtəlif kənd təsərrüfatı bitkilərinə, güclü çəkici qüvvələrə (kəl, fil) əsaslanan əkinçiliyə baxmayaraq, digər sivilizasiya regionlarından təcrid olunması onun inkişafını ləngitmişdir. Bu sivilizasiyanın ən çiçəklənən dövrü Hind deltasından İran körfəzinə yelkənli gəmiçiliyin inkişafı ilə bir dövrə düşür. *Xuanxe sivilizasiyası* digər sivilizasiya regionlardan Yer kürəsində ən çətin keçilən dağ və səhralarla təcrid olunmuşdur. Şimaldan isə daima mancuriyalı və monqol köçəri xalqlarının basqınına məruz qalmışdır (onlardan özlərini qorumaq üçün Böyük Çin səddini çəkmişlər). Çin sivilizasiyası Mərkəzi Asiyadan güclü və davamlı dövələri

aldıqdan və Səmərqəndə, İrana karvan yolunu, yəni qədim «Böyük İpək Yolnu» açdıqdan sonra daha sürətlə inkişaf etmişdir.

Yeni Dünyada əkinçilik mədəniyyəti təcrid olunmuş və qoşqu heyvanların olmadığı şəraitdə inkişaf etmişdir. İlk şəhər dövlətlər eramızın I minilliyinin birinci yarısında müasir Meksika və Perunun ərazilərində yaranmış və VIII-XI əsrlərdə ən yüksək səviyyələrinə çatmışlar. Bu sivilizasiyaların əldə etdikləri nailiyyətlər Köhnə Dünyada olan sivilizasiyaları təkrarlamış ya da bir sıra hallarda onları üstələmişdir (məsələn, maya piramidaları, inklərin planla salınmış şəhərləri və bu vaxta qədər qalan qalaları, tibbdə, riyaziyyatda, astronomiyada və s. əldə etdikləri nailiyyətlər). Bununla yanaşı Yeni Dünya sivilizasiyası bir çox sahələrdə Köhnə Dünyadan geridə qalırdı (hələ tuncdan, təkərdən istifadəyə gəlib çatmamaları, şəkillər vasitəsilə ifadə edilən yazı üsulundan istifadə edilməsi və s.).

Qədim şəhər dövlətləri üçün ən qorxulu təhlükə köçəri xalqların basqını idi. Köçəri xalqlar sürətli hərəkətləri və qənimət hərisliyi ilə fərqlənirdilər. Onlardan qorunmaq üçün şəhərlərin ittifaqı, sonradan isə daha güclü mərkəzləşdirilmiş dövlətlər yarandı. Ayrı-ayrı sivilizasiya mənbələrində və müxtəlif dövrlərdə yaranan belə imperiyalar özlərinin səciyyəvi xüsusiyyətləri ilə fərqlənirdilər. Təbii ki, onların yaranmasında coğrafi mövqe və ətraf mühit mühüm rol oynamışdır. Məsələn, Misir bir tərəfdən Liviya səhrası, digər tərəfdən isə Qırmızı dəniz ilə xarici basqınlardan yaxşı qorunurdu. Yalnız torpaq bölgüsü uğrunda Nilin Yuxarı və Aşağı axarlarında mövcud olan şəhər dövlətləri arasında toqquşmalar baş verirdi. Misir sivilizasiyası öz mənbəyini Nil vadisinin şimalında məhdudlaşdırmışdı. Demək olar ki, heç bir böyük işğal müharibəsi aparmamış və imperiya yaratmadan özünün sivilizasiyasının yüksək səviyyəsinə çatmışdır. Belə mövqe tutması onun qoşunlarının sayının artmamasına və misir quldarlığının daha tez böhranına səbəb oldu. E.ə.VIII əsrin əvvəllərində efio-piya şahları çox asanlıqla Misiri işğal etdilər. Həmin dövrdən başlayaraq Misir əldən ələ keçmiş və yalnız XX əsrin əvvəllərində öz müstəqilliyini bərpa edə bilmişdir.

Mesopotamiya sivilizasiyasının ətrafında isə tamamilə başqa şərait yaranmışdır. Dəclə və Fəratın aşağı və yuxarı axarlarında yerləşən şəhərlər arasında çayların suyunun bölüşdürülməsi üstündə daima çəkişmələr baş verirdi. Həm də Çaylararası düzənlik, ətrafdakı dağlarda məskunlaşan köçəri xalqların basqını üçün heç bir çətinlik törətmirdi. Ona görə də Şumer, Babilistan imperiyalarının, sonralardan aysorların yaratdıqları güclü dövlətin (Assuriya) ömrü uzun sürməmişdir.

E.ə. VII əsrin başlanğıcında Assuriya dövləti Midiya və Babilistanın birləşmiş qoşunları tərəfindən məhv edilmişdir. Vaxtı ilə aysorlar işğal etdikləri ölkələrin nəinki şəhərlərini yerlə-yeksan edirdilər, hətta bütün əhalini qılıncdan keçirirdilər. Aysorlar kimi babilli-

lər və midiyalılar da qocalı-cavanlı bütün assuriyalıları qırışdır. Gec də olsa assuriyalılar bu dünyanın borc dünyası olduğunu başa düşmüşlər. Bu xalqın qisməti achiq, yoxsulluq və səfəət olmuşdur. Sağ qalan əhali Mesopotamiya aramileri ilə qaynayıb-qarışmışlar.

E.ə. I minilliyin birinci yarısında bu əraziyə iran sivilizasiyası daxil olmuşdur. İran imperiyası şərqdə Hind vadisinə qədər çatmış, Mərkəzi Asiyanı, qərbdə isə Misir, Şərqi Aralıqdənizi sahilini, Avropada Frakiyanı tərkibinə qatmış və Yunanıstan ərazisinə daxil olmuşdur. İran imperiyası üç əsr mövcud oldu. Sonradan isə (e.ə. IV əsrdə) yunanların qoşunları tərəfindən işğal edildi. Makedoniyalı İskəndərin yaratdığı dövlətin süqutundan sonra (e.ə. 323-cü ildə) Mesopotamiya əvvəlcə Suriya¹ dövlətinin (Selevkilər), sonra isə Parfiya² padşahlığının, Sasanilərin³ tərkibinə qatıldı.

Yunan sivilizasiyası Krit adasında başlamış, sonra Yunanıstanın materik hissəsinə və Egey dənizinin şərq sahilinə daxil olmuşdur. Bu ərazilərin ətrafında da ellinlərin dövləti yarandı. E.ə. VIII-VI əsrlərdə yunan sivilizasiyasının sürətli inkişaf dövrü olmuşdur. Dünyada ilk dəfə burada litsey və gimnaziyalar, ali məktəb və ümumi kitabxanalar yaradılmışdır. Ellinlər Avropa xalqlarının elm, incəsənət və ədəbiyyatında silinməz izlər qoyan güclü sivilizasiya yarada bilmişdilər. Bir çox elmlərin əsası onların dövründə yaranmışdır. Ona görə də elmi terminlərin əksəriyyəti qədim yunan sözlərinin kökündən əmələ gəlmişdir. Qədim yunan alimləri Sokrat, Platon, Aristotel (Əflatun) və Herodotun bəşəriyyət qarşısında xidmətləri böyük olmuşdur. Digər imperiyalardan fərqli olaraq Yunanıstan monarxiya deyildi. Burada demokratik, seçilmiş hakimiyyət ilə özünü idarə edən şəhərlərin birliyi fəaliyyət göstərirdi. Şəhər dövlətlər torpaq, qul üstündə daima bir-birilə müharibə edirdilər. Məsələn, Afina ilə Peloponnesin cənubunda yerləşən və hər b sənəti ilə məşhur olan Sparta dövləti (bu dövlətdə uşaqlar 7 yaşından hər b məşqlərinə başlayırdılar) arasında uzun müddət mübarizə getmişdir. Bununla belə iranlıların hücumu dövründə onlar dostcasına birləşmiş və qələbə çalmışlar. «Sparta tərbiyyəsi» ifadəsi burada yaranmışdır. Qulların əməyi hesabına iqtisadiyyatın

¹ Selevkilər-E.ə. 312-64cü illərdə Yaxın və Orta Şərqdə mövcud olmuş dövlət. Selevkilər dövlətinə Suriya, Mesopotamiya, Kiçik və Mərkəzi Asiya, İran yaylası daxil idi. E.ə. 64-cü ildə Selevkilər dövlətinə məxsus sosenuncu ərazinin (Suriya) Romaya birləşdirilməsi ilə Selevkilər hakimiyyətinə son qoyulmuşdur.

²Parfiya- Xəzər dənizinin cənub-şərqində e.ə. 250-ci ildən eramızın 224-cü ilinə qədər mövcud olmuş qədim dövlət.Ərazisi Mesopotamiyadan Hindistanadək uzanıb.

³Sasanilər- III-VII əsrlərdə Yaxın və Orta Şərqdə dövlət. 651-ci ildə ərəblər tərəfindən işğal edilmişdir.

inkışafı, həm də əhalinin artımı yeni ərazilərin zəbt edilməsinə səbəb olmuşdur. Daha varlı şəhər-dövlətlərin əhalisi Aralıq və Qara dənizlərin sahillərində məskunlaşmağa başlamış və yerli sakinlər arasında qədim yunan sivilizasiyasını yaymışlar. Bu ərazilərdə ümumi yunan birliyi, yerli dialektləri tədricən sıxışdırıb çıxaran ümumi yunan (latin) dili yaranmışdır. Yunan koloniyaları hərbi istehkam və özlərinin təsərrüfatını inkişaf etdirməklə yanaşı metropoliyanı¹ ərzaq və xammal ilə təmin edirdilər. Yunan dilli əhali «ellinlər», onların yaşadığıları ərazi isə «Ellada» adlanırdı. Yunanstanın şimalında yaşayan yalnız bir ellin tayfası qrek adlanırdı. Romalılar isə Yunanstanda yaşayanların hamısını qrek adı ilə dünyaya tanıtmışlar. E.ə. IV əsrin ortalarında yunan şəhərlərini Makedoniyalı İskəndər ələ keçirmişdir. Həmin dövrdə Yunanistan monarxiyaya və həqiqi mərkəzləşdirilmiş imperiyaya çevrilmiş, sərhədlərini Misirdən Hind vadilərinə qədər genişləndirmiş və iranlıların paytaxtını dağıtmışdır. Onlarla şəhər İskəndərin şərəfinə adlandırılmışdır. Əlverişli coğrafi mövqedə yerləşən bu şəhərlər dafələrlə sahibini dəyişdirmişdir. Buna baxmayaraq yunan sivilizasiyasının izlərini (memarlıq abidələri, küçələrin adı və s.) qoruyub saxlayır və inkişaf edirlər. Belə şəhərlərə Misirdə İskəndəriyyə, Fransada Marsel, İtaliyada Neapol, Krımda Feodosiya, Yevpatoriya, Kerç aiddir.

Makedoniyalı İskəndərin ölümündən sonra onun yaratdığı möhtəşəm imperiya bir sıra kiçik dövlətlərə parçalanmışdır. Yunan mədəniyyəti ilə yanaşı və sıx əlaqədə inkişaf edən Roma e.ə. II əsrdə dərin sosial-iqtisadi böhran keçirən Yunanstanı işğal etmişdir. Romalılar yunan sivilizasiyasını nəinki dağıtmış, hətta onun inkişaf etdirilməsinə şərait yaratmışdır. Lakin, artıq bu mədəniyyət yeni mərkəzdən, Konstantinopoldan idarə olunurdu. Afinaya, köhnə xidmətlərinə görə azad şəhər statusu verilmişdir. 1991-ci ildə Afinada qədim Ellada torpağında yaranan demokratiyanın 2500 illiyi münasibəti ilə böyük bayram keçirilmişdir.

Roma imperiyası, yunan sivilizasiyasından çox gec (e.ə. V-III əsrlərdə) Tibr vadisi və Orta İtaliyada (Lasio vilayətində) yaşayan latınlar tərəfindən yaranan mədəniyyətin əsasında böyümüşdür. Roma sivilizasiyasının inkişafında İtaliyanın şimal-qərbində yaşayan etruskların² böyük təsiri olmuşdur. Yunan demokratiyasını daha da inkişaf etdirən romalılar dünyada ilk dəfə olaraq parlamentli mərkəzləşdirilmiş respublika yaratmışlar. Yunan şəhərlərinin könüllü qoşunlarını

¹Metropoliya(yunanca meter –ana, polis- şəhər mənasını bildirir) Qədim Yunanstanda şəhər dövlətlərini belə adlandırırdılar,sonardan bu termini müstəmləkəçi ölkələrinə tətbiq etməyə başladılar. İşğalçı dövlətlər əsarət altına aldıkları ərazidə metropoliya, mərkəz adlanırlar.

² Etrusklar- E.ə. birinci minillikdə Apennin yarımadasında yaşamış tayfa. Romalılardan əvvəl İtaliyanın mədəni inkişafında mühüm rol oynamışlar.

isə peşəkar legionlar¹ əvəz etmişdir. E.ə. II əsrin əvvəllərində Roma demək olar ki, bütün İspaniyanı, sonradan Balkanı zəbt etmişdir. Həmin əsrin ortalarında Aralıq dənizində özünün başlıca düşməninə paytaxtı olan Karfageni hücumla ələ keçirmiş və senatın göstərişi ilə şəhəri darmadağın etmişdir. Ərazi işğalında böyük xidməti olan Sezar e.ə. 45-ci ildə Romanın ilk imperatoru olmuşdur. Artıq Roma imperiyasının ərazisi İngiltərədən Misirə, Kolxidaya qədər uzanırdı. Bu dövrdə, Qərbi Avropa sivilizasiyasının yaranmasında və inkişafında böyük rol oynayan çoxlu roma şəhərləri salınmışdı (Valensiya, Bordo, Belqrad, Köln, London və b.). Reyndən qərbdə və Dunaydan cənubda yerləşən avropa yollarını da romalılar çəkmişdi.

Roma imperiyasının böhranına bir tərəfdən quldarlıq quruluşunun dağılması, digər tərəfdən onun ərazisinə german tayfaları barbarların daima basqın etməsi təsir etmişdir. IV əsrdə Birinci Konstantin paytaxtı Konstantinopola köçürdü. Bu dövrdə də Roma imperiyası Qərb və Şərq hissələrə bölündü. V əsrin başlanğıcında vestgotların böyük qoşun dəstələri, əsası e.ə. 754-cü ildə Lasio əyalətində yaşayan latınlar tərəfindən qoyulmuş Roma şəhərini tutmuş və onu qarət etmişlər.

Dünya sivilizasiyanın inkişafında bu dövlətlərin, xüsusilə qədim yunan və roma regional sivilizasiyalarının böyük xidməti olmuşdur. Onların dilləri və ədəbiyyatı, incəsənət və memarlığı, fəlsəfə və dəqiq elmləri, yunan demokratiyası və roma hüququ, ticarət-bank əməliyyatları və hərbi sənəti bu günə qədər bütün dünyada öyrənilir və istifadə edilir. Eramızın başlanğıcında quldarlıq dövlətlərinin bir çoxu xeyli iri idi. Məsələn, Roma imperiyasının əhalisi 50 milyondan artıq, Hindistan və Çinin əhalisi 40-50 milyon nəfər idi. Həmin dövrdə Roma və Konstantinopolda təqribən 500 mindən 700 minə qədər adam yaşayırdı. Bu dövrdə dövlət quruluşunun iki əsas forması- monarxiya (Misir, Babilistan, Assuriya, İran və Roma imperiyası) və respublika (Finikiya və Yunanıstan şəhər dövlətləri) mövcud idi. Bu dövr iri dövlət və imperiyalarının yaranması və dağılması ilə səciyyələnirdi.

Orta əsrlər dövründə (V-XV əsrlər) regional sivilizasiyalar.

Bu dövr feodalizm dövrü ilə əlaqədardır. Feodalizmin inkişafının ilk mərhələsində dünyanın siyasi xəritəsi olduqca dağınıqlığı, həm də amansız müharibələr nəticəsində qeyri-sabitliyi ilə fərqlənirdi. Bununla yanaşı, daxili bazarların və etnik birləşmələrin güclənməsi sayəsində iri mərkəzləşdirilmiş dövlətlər yaranırdı. Regional sivilizasiyaların və dünyanın iri regionlarının formalaşması davam edirdi.

¹ Legion-(latın dilində toplayıram mənasını verir) Romada böyük qoşun birləşməsi

Bu ictimai formasiya da dünyanın ayrı-ayrı hissələrində bir-birindən asılı olmayaraq müxtəlif dövrlərdə inkişaf etmişdir. *Yeni Dünya sivilizasiyası* ümumiyyətlə özünün feodalizminə çatmamışdır. İspanlar ilk dəfə Amerikaya gələndə burada quldarlıq imperiyaları ilə qarşılaşmışdı. Sonradan Köhnə Dünyadan Yeni Dünyaya Avropanın orta əsrlər mədəniyyəti ixrac edildi. VIII əsrdə Qərbi Afrikanı kəşf edən ərəblər Qanada quldarlıq imperiyası ilə qarşılaşmış və burada da feodalizmin yetişməsi üçün hələ vaxt gəlib çatmamışdır.

Feodalizm dövründə dinlərin təsiri güclənmişdir. Dünya dinləri (buddizm, xristianlıq, islam) dünyanın müxtəlif regionlarında yaranmışdır. Onların hər biri qədim ənənələri və öz vətənlərinin xüsusiyyətlərini saxlamaqla yeni ictimai münasibətlərin yayılmasına təsir edirdilər. Bu dinlərin təsiri nəinki feodal imperiya daxilində, həm də missionerlərin fəaliyyəti ilə mərkəzdən çox kənarlarda yayılırdı. Bu da region və subregionların formalaşmasında mühüm rol oynayırdı.

Qərbi Avropada Frank¹, həm də German² tayfa başçıları tərəfindən yaradılan Müqəddəs Roma, Şərqi Avropada isə Bizans kimi iri feodal imperiyalar yaranırdı. Böyük Karl dövründə (800-814) Frank imperiyasının ərazisi Elba və Orta Dunaydan Barselona və Şimali İtaliyaya qədər uzanırdı. Müqəddəs Roma isə bir neçə yüz krallığı, knyazlığı, hersoqluğu, qraflığı, azad şəhərləri və s. özündə birləşdirən «çürük» imperiya idi. Bu imperiyaların ərazisində xristian dininin katolizm qolu, Bizans imperiyasında isə pravoslav qolu hakim mövqe tuturdu. Qərbi Avropada katolizm bütün təhsil sistemini öz əlinə almışdı. Latın dili nəinki ibadət və rəsmi dini ədəbiyyatda, həm də millətlər arası ünsiyyətdə yeganə məcburi dil idi. Qərbi Avropa, yerli həyatda əsas rol oynayan kilsələrin sıx şəbəkəsi ilə örtülmüşdür. Yalnız yüz il ərzində (XII-XIII əsrlərin hüdudlarında) regionun iri şəhərlərində, bu gün də bura gələnləri valeh edən 80 təmtəraqlı kilsə tikilmişdir. Qədim ellin və roma mədəniyyətini irsən qəbul edən Bizans imperiyasında başqa vəziyyət yaranmışdır. Qərbi Avropadan fərqli olaraq burada imperator böyük nüfuza malik idi və o, istədiyi vaxt pravoslav kilsəsinə də rəhbərlik edirdi. Bu qolda dini əhkamlar katolizmdən fərqli olaraq hər bir xalqın ana dilində təbliğ edilirdi. Bu imperiya Kiçik Asiyanın, Serbistan, Bolqarıstan və digər dunayyanı

¹ Franklar- III əsrdə Reyn çayının aşağı və orta axarında yaşayan alman tayfaları. V əsrin sonu VI əsrin əvvəllərində Qalisiyanı ələ keçirmiş və Frank dövlətini yaratmışlar.

² German tayfaları- Hindavropa dil qrupuna aid olan, e.ə. I əsrdə Şimal və Baltik dənizləri, Reyn, Dunay və Visla çayları arasında, Cənubi Skandinaviyada yaşayan qədim xalq. Əkinçilik və maldarlıqla məşğul idilər. IV-VI əsrlərdə xalqların Böyük köçmə dövründə (IV-VI əsrlər) mühüm rol oynamış və VI əsrdə Qərbi Roma imperiyasının böyük hissəsini tutmuş və bir sıra feodal dövlətlər (vestqotların, yandalların, frankların) yaratmışdır.

slavyan ölkələrinin inkişafında, Rus Kiyev dövlətinin yaranmasında mühüm rol oynamışdır. Orta əsrlərdə Avropada Portuqaliya, İspaniya, İngiltərə, Rusiya və s. kimi mərkəzləşdirilmiş dövlətlər yaranmışdır.

Cənub Qərbi Asiya və Şimali Afrika makroregionlarının formalaşmasında ərəb sivilizasiyası mühüm rol oynamışdır. Bu sivilizasiyanın mənbəyi qədim dövrlərdə Ərəbistan yarımadasının vahələrində yaranmışdır. Hələ Qədim Yunanıstan və Roma dövrlərində ərəblər, bu imperiyalar ilə Hindistan və Çin arasında gedən ticarət əlaqələrində cəsur və bacarıqlı vasitəçi idilər. Ərəbistan yarımadası Köhnə Dünyanın beş başlıca sivilizasiya mənbələri ilə sıx əlaqədə olsa da, həmin dövrlərdə heç bir işğalçı qüvvələr tərəfindən zəbt olunmamışdır. Bütün bunlar onu, bir çox mühüm yeniliklərin, biliklərin, adətlərin və ixtiraların «daxılına», sonra isə «ötürücüsünə» çevirmişdir. Yarımada da islam dininin meydana gəlməsi Ərəb imperiyasının başlanğıc dövrü olmuşdur. İslam dini irqindən, dərisinin rəngindən, mənsub olduğu kastadan, vəziyyətindən asılı olmayaraq vahid allah tərəfindən göstəriş və məsləhətləri yerinə yetirməyə hazır olan bütün xalqları qardaşlıq bayrağı altında birləşməyə çağırmışdır. İslam imperiyasında bütün hakimiyyət allahın nümayəndəsi və Yerdə peyğəmbər sayılan xəlifəyə mənsub idi. İmperiya ilə dini qüvvələrin səmərəli birləşməsi, elm və sənətkarlığın yüksək inkişafı, həmin dövrdə ən keyfiyyətli silahların iri istehsal mərkəzlərinin yaradılması (Suriya və Toledo), ərəb atları və güclü dəvələri xilafətin sürətlə böyüməsinə səbəb olmuşdur. 732-ci ildə ərəb imperiyasının ərazisi demək olar ki, bütün Pireney yarımadasını, Şimali Afrikanı və Orta Şərqi (Kiçik Asiyadan savayı), Qafqazı, Mərkəzi Asiyayı (Monqolustan istisna olmaqla) və Hind vadisini əhatə edirdi.

Xilafət ordusunun irəliləməsinin qarşısı yalnız Paris yaxınlığında yerləşən Luare şəhərində alınmışdır. İmperiyanın böyüməsi sayəsində ərəb sivilizasiyasının mərkəzi Mədinədən Dəməşqə, sonradan isə Bağdada yerini dəyişmişdir. Bağdad şəhəri uzun müddət müsəlman dünyasının mühüm siyasi və mədəniyyət mərkəzi olmuşdur. Məkkə İslamın dini mərkəzinə çevrilmişdir. Feodalizm dövründə ərəb imperiyası digər imperiyalardan daha möhkəm və davamlı olmuşdur. Yalnız Pireney yarımadası xristianlar tərəfindən geri qaytarılmışdır. Lakin burada da ispan və portagizlərin maddi və mənəvi mədəniyyətlərində ərəblərin silinməz izləri qalmışdır. Səkkiz il davam edən ərəb hökmüranlığı dövründə İspaniya Avropada ən varlı və sıx məskunlaşmış dövlət kimi tanınırdı. İspan ərəblərinin mədəniyyəti nəinki yaratdıqları dövlətin həm də bütün bəşər mədəniyyətinin tarixində parlaq səhifə olmuşdur. Bu dövrdə ölkədə suvarma kanalları tikilmiş, kənd təsərrüfatında yeni bitkilər (sitrus meyvələri, nar, çeltik və s.) yetişdirilmişdir. Müxtəlif sənətkarlıq məhsulları istehsal edən İspaniyanın müsəlman şəhərlərində ticarət, elm və incəsənət

(xüsusilə memarlıq) yüksək səviyyəyə çatmışdır. O dövrdə İspaniya ərəb mədəniyyətini Avropaya keçirən körpü idi. Ərəblərin sayəsində Orta Avropa ölkələri ilk dəfə zəngin yunan fəlsəfəsi və ədəbiyyatı ilə tanış ola bildilər. Ərəb hökmüranlığından sonra İspan iqtisadiyyatının sarsılmasının başlıca səbəblərindən biri də Pireney yarımadasının cənub və cənub-şərqində məskunlaşan və olduqca zəhmətkeş moris, yaxud mudexar¹ adlanan xalqın hakim dairələr tərəfindən kütləvi surətdə məhv edilməsi və sağ qalanların isə qovulması idi.

VII-VIII əsrlərdə Ərəb imperiyasının tərkibinə qatılan bütün digər xalqlar islam dinini qəbul etmiş, Şimali Afrikanın əhalisi isə tamamilə ərəbləşmişdir. Quranın ərəb dili, Avropada latın dili kimi İranda, Mərkəzi Asiyada, hind vadisində dinin, elmin və millətlər arası ünsiyyət dilinə çevrilmişdir.

Ərəb mədəniyyətini xilafətin kənarlarında yayan əsas qüvvə əhalisi islam dinini qəbul edən *Osmanlı imperiyası* olmuşdur. Anadolu, Şimali Afrika, Mesopotamiya, Balkan daxil olmaqla Osmanlı imperiyasının şimal sərhəddi Vyana, Krakov və Kiyev şəhərlərinə qədər uzanırdı.

Cənubi Asiya regionunun formalaşmasında və Hindistan yarımadasında yaşayan müxtəlif etnik qrupların birləşməsində brahmanizm və hinduizm dinləri mühüm rol oynamışdır.

Əkinçiliyin ən qədim mənbələrindən biri olan Hindistan yarımadası bitkiçiliyin inkişafı üçün demək olar ki, ən əlverişli şəraiti olan bölgə olmuşdur. Belə şərait yarımadaının david tayfaları ilə (teluqlar, tamillər və b.) daha qədimdən və daha sıx məskunlaşmasına səbəb olmuşdur. Bununla yanaşı olduqca zəngin və varlı ölkəyə köçəri xalqlar (alilər, iranlılar, altay tayfaları) fəal surətdə daxil olurdular. Hindistan yarımadasının çoxsaylı etnosları quldarlıq hüdduduna çatanda, burada, Avropa, Yaxın və Orta Şərq sivilizasiyalarında olduğu kimi, əsir qullara ehtiyac yox idi. Çünki işçi qüvvəsi kifayət qədər idi. Ona görə də siniflərə bölünmənin avropa yolundan fərqli olaraq, burada, «brahmanizm» dini tərəfindən yaranan «irsi kastalar» cəmiyyəti bir-birindən ciddi surətdə ayırmışdır. Ən aşağı kastağa mənsub olanlar bir növ elə qul vəziyyətində idilər. Onlar ən ağır və çirkli işləri yerinə yetirirlər. Ümumiyyətlə yarımada yerdə yerləşən kasta dövlətləri regiondan kənar demək olar ki, heç bir böyük işğalçı müharibə aparmamışlar. Hələ e.ə. VI əsrdə yarımada kasta bölgüsünə qarşı çıxış edən buddizm dini yaranmışdır. Lakin bu din Hindistanda möhkəmlənə bilmədi və tədricən şimal dağlıq əyalətlərə (o cümlədən Nepal və Tibetə) sıxışdırılıb çıxarıldı. Brahmanizm isə xa-

¹ Moris yaxud mudexar- (zorla xristianlığı qəbul edən, lakin gizli olaraq islam dininə etiqad edən və öz dilini və adət-ənənəsini qoruyub saxlayan mavrların nəslı)

rici basqınlardan vətəni qoruyan simvol kimi möhkəmləndi. Bu din şəklini bir qədər dəyişdirib hinduizmə çevrildi və feodalizm dövründə Hindistanın hakim dini oldu.

VII əsrin sonu və VIII əsrin əvvəllərində islam dininin yarımada da geniş yayılması Hind-müsəlman mütləqiyyətinin ən çiçəklənən dövrü olmuşdur. Cənubi Asiya sivilizasiyasının formalaşmasında Kabul hakimi türk Babur tərəfindən yaradılan Böyük Moğol imperiyası mühüm rol oynamışdır. Məhz bu dövrdə regionda müxtəlif dinlərə etiqad və sən xalqlar dinc yanaşı yaşamış və hətta əməkdaşlıq etmişlər. Bu prinsip avropalıların yarımada zorla daxil olmasından sonra pozulmuşdur.

Çoxallahlığa sitayiş edən Hindistan feodalları, onların dinlərinə təqib etməyən müsəlman hakimlərinin mərkəzləşdirilmiş dövlət yaratmalarına ciddi maneçilik törətmirdilər. İslam şahlarının hakimiyyətə gəlməsi hindistan feodalları üçün daha bir allahın artmasından başqa, elə böyük bir iş deyildi. Öz növbəsində islam hakimləri yaxşı dərk edirdilər ki, ölkədə dərin kök salan yerli dinə güzəşt edilməməsi, onları, gələcəyi olmayan uzun sürən müharibəyə cəlb edə bilərdi. Bu da «həsreti çəkilən torpağı» zəbt etmək üçün sərhəddə «keşik çəkənlərin» sevincinə səbəb olardı. *Ona görə də islam hakimləri dözümlük və uyğunlaşmaq ideologiyasını qəbul etmiş və həyata keçirmişlər.* Belə mövqe Hindistan üçün olduqca faydalı olmuşdur. Hər iki icmanın ustalığı və ənənələrinin birləşməsi sənətkarlığın, memarlığın, incəsənətin yüksək zirvəyə çatmasına səbəb olmuşdur. Bu günə qədər Qanq və Camna çayları arasında, hinduizmin ən qədim mənbəyində qorunub saxlanılan Böyük Moğol dövrünün nadir abidələri tamaşaya gələnləri valeh edir (Tac-Mahal və b.). Lakin bu dövr və onun çox ümidlər verən ənənələri uzun sürmədi. Kənar qüvvələrin ölkəyə zorla daxil olması din və xalqları bölmüş, onları bir-birinin üstünə qaldırmışdır. Bu gün də Hindistanda din və etnik qruplar arasında ədavət davam edir və bu zəmində baş verən qanlı toqquşmalardan ölkə özünə gələ bilmir.

Şərqi Asiya regionunun formalaşmasında çin imperiyalarının böyük xidməti olmuşdur. Bu imperiyalara zorla daxil olan digər xalqlar çin xalqına özgə sivilizasiyaları qəbul etdirə bilməmişdir. İşğalçılar nəinki xalqın dilini və dinini dəyişdirə bilməmiş, onu heç yerindən də tərpədə bilməmişdir. Çin imperiyaları da regiondan kənar işğalçı müharibələrinə həvəs göstərmirdilər. Onların qoşunları Koreya və Sintzyandan o yana keçməmişdir. Ümumiyyətlə Böyük Çin Səddi çin xalqının təfəkküründə dərin iz buraxmışdır. Beş min km-ə qədər uzunluğu olan səddi yaradan xalq heç bir dövlət və xalqın əldə etdiyi nailiyyətləri əlindən almaq fikrinə düşməmişdir. Xarici basqınlar Çinin inkişafını ləngitmiş və təqribən XX əsrə qədər ölkədə feodalizmin qalmasına səbəb olmuşdur. Belə şəraitdə də çin siviliziyası özünün

üstünlüyünü və davamlılığını göstərmiş, hətta ölkəni idarə edən xarici etnik qrupların da çinlilər ilə assimilyasiyasına (mancurlar və b. kimi) gətirib çıxarmışdır.

Çində dinlərin mövqeyi katolizm və islam ölkələrində olduğu kimi güclü olmamışdır. Lakin onlar təsir dairəsi uğrunda daima mübarizə aparmışlar. Ölkədə fəaliyyət göstərən daosizm, konfusiçilik və buddizm dinləri arasında münaqişələrin və cəmiyyətin parçalanmasının qarşısını almaq məqsədi ilə Tan imperiyası (VII-X əsrlər) «Üç təlimin şahlığı» adlandırılmışdır. Bu proses regionun formalaşmasında böyük rol oynamışdır. Tan sülaləsinin hakimiyyəti dövrü Çin mədəniyyətinin çiçəklənməsi, mühüm islahatlar (yuxarı təbəqələrə verilən bir sıra imtiyazların ləğv edilməsi, kəndlilərə torpaq payı verilməsi və s.), sənətkarlıq, elm, ticarət, incəsənət və poeziyanın inkişafı dövrü olmuşdur. Artıq Çində kağız istehsal edilir və kitab çap edilirdi. Çin mədəniyyəti həm də Koreyaya və Yaponiyaya yayılırdı.

Cənub-Şərqi Asiya regionunun formalaşmasının özünə məxsus xüsusiyyəti var. Bu regionda nə quldarlıq, nə də feodalizm dövründə elə bir güclü imperiya yaranmayıb ki, regionun bütün hissələrinə təsir edə bilsin. Ona görə də yerli sivilizasiya mənbələri regional xarakter ala bilməmişdir. Hətta regionun başlıca tərkib hissəsi olan Hindçin yarımadasının adı da bu regionun iki qonşu, Hindistan və Çin sivilizasiyasından asılı olduğunu göstərir. Min ildən artıq, feodalizmdən başlayaraq avropalıların regiona daxil olmasına qədər CŞA-da, birbirilə rəqabət aparan hindistan və çin sivilizasiyaları hakimlik etmişlər. Avropa müstəmləkəçiliyi də regionda yaşayan xalqların müstəqillik arzularının və sivilizasiya inteqrasiyasının qarşısını almışdır. Lakin müasir dövrdə regionun ölkələri keçmiş dövrlərdə itirilmiş illərin əvəzini çıxırlar. İndi onlar inkişaf sürətinə və səviyyəsinə görə Hindistan və Çini əhəmiyyətli dərəcədə ötüb keçmiş və özlərinin səciyyəvi regional sivilizasiyasını yaradırlar (ASEAN).

Dünyanın regional sivilizasiyalarının formalaşmasında Yeni dövr (XV-XVI əsrlərdən birinci dünya müharibəsinin qurtarmasına qədər). Bu dövr feodalizmin dağılması və kapitalizmin yaranması və onun bərqərar olduğu tarixi mərhələyə uyğun gəlir. Həm də bu mərhələ ictimai həyatın bütün sahələrində mühüm dəyişikliklərlə, feodalizm və kapitalizm arasında, xüsusilə iqtisadiyyat sahəsində gedən mübarizə ilə zəngindir. Texniki tərəqqi bütün sənaye sahələrini əhatə etmiş, ticarət və sənayenin inkişafı üçün yeni şərait yaranmışdır. Kapitalist manufakturasına keçid proletariat və burjuaziyanın yaranmasına, ilk kapital yığına, daxili bazarların güclənməsinə, millətlərin formalaşma prosesinin sürətlənməsinə səbəb oldu. Əmələ gələn burjua sivilizasiyası Reformasiya hərəkatında, bir sıra təbiyyət

elmlərinin inkişafında, merkantilizmin¹ nailiyyətlərində öz əksini tapmışdı.

Kapitalizmin yaranması şəhərlərin və şəhərlilərin sayının artmasına səbəb oldu. Məsələn, XV əsrin əvvəllərində Paris və Neapolda 300 mindən, Londonda 200 mindən artıq əhali yaşayırdı. Kəndlilərin və sənətkarların müflisləşməsi əhali miqrasiyasının genişlənməsinə səbəb oldu. Lakin bunların hamısı ilk növbədə Avropada, xüsusilə İngiltərədə, Niderland və Fransada, bir qədər də İtaliyada, İspaniya və Almaniyada baş verirdi. Dünyanın digər regionlarının xalqları isə hələ feodalizmin tam ağalığı şəraitində, ya da ibtidai-icma və ya quldarlıq quruluşuna keçid mərhələsində yaşayırdılar. Avropada sənaye və ticarətin artması, vəsait tədavülü kimi, xüsusilə Aralıq dənizi sahili ölkələrində qızıl və gümüşün çatışmaması avropalıları yeni torpaq və ticarət yollarının axtarışına məcbur etmişdir. Böyük coğrafi kəşflər (BCK) üçün aşağıdakı ilkin şərtlər məhz kapitalizmin vətəninə çevrilən Avropada «yetmişdir»:

-İqtisadi (əmtəə-pul münasibətlərinin inkişafı, Avropada gümüş mədənlərinin tükənməsi, mənfi ticarət balansı, şərq mallarının alınması üçün zəruri olan qızıl və gümüşün çatışmaması) ;

-Siyasi (mərkəzləşdirilmiş iri dövlətlərin yaranması);

-Sosial (yeni torpaqların kəşfi və mənimsənilməsi üçün zəruri olan ixtisaslı kadrların mövcudluğu);

-Texniki tərəqqi (yeni gəmilərin-karavellaların² ixtirası, daha mükəmməl naviqasiya³ xəritələrinin hazırlanması, kompasların təkmilləşdirilməsi);

-Elmi (coğrafiyanın, astronomiyanın nailiyyətləri);

-Tarixi-coğrafi (Avropa və Asiya ölkələri arasında ticarət yollarını birləşdirən Konstantinopolun türklər tərəfindən tutulması və bu ölkə-

¹ Merkantelizm- (italyanca merkante tacir mənasını bildirir)- Burjuaziya siyasi iqtisadın ilk məktəbi.. Kapitalizmin ilk mərhələsinin iqtisadi siyasəti.Dövlətin təsərrüfat həyatına fəal qarışmasını təbliğ edirdi və tacirlərin mənafeyini güdüdü. XV-XVI əsrlərdə yayılmış və XVII əsrdə ən yüksək zirvəsinə çatmışdır. Əsas prinsipi: «ucuz almaq, baha satmaq» idi. XVII əsrdə merkantelizm nəzəriyyəsinin nümayəndələri T.Men (İngiltərə, A Serra (İtaliya) və b. idi.

² Karavella -(italyan sözü karavella) 13-17-ci əsrlərdə Aralıq dənizində bir göyərtəli (üç ya da dörd dorla) yelkənli gəmi.1492-ci ildə X.Kolumbun ekspedisiyası belə gəmilərdə Atlantikanı üzüb keçmiş, 1498-ci ildə isə Vasko da Qama Avropadan Hindistana keçmişdir.

³ Naviqasiya-(latınca naviqatio- gəmidə üzürəm mənasını bildirir)- yolun seçilməsi üsulu və gəminin idarı edilməsi metodu barədə elmdir. Məqsədi daha aktual marşrutun seçilməsi, gəminin olduğu yerin, sürətinin, hərəkətinin istiqamətinin, yerli şəraitə uyğun gələn gəmiçilik dövrünün müəyyən edilməsidir.

lərin ticarətinə vasitəçilik üçün ərəblərin şərq mallarının qiymətini 10 dəfədən də çox artırmaları avropalıları Şərqə yeni yollar axtarmağa məcbur etmişdir).

BCK- in pionerləri olan portagiz və ispanlar birinci dəfə Afrikanı dolanmaqla Hindistana dəniz yolunun açılmasına nail olmuşlar. İkinci yol Yeni Dünyaya idi. Bu kəşflər, artıq, regional yox, dünya əhəmiyyətinə malik idi.

BCK Yer kürəsinin ayrı-ayrı sivilizasiyalarının qapalı inkişafının sonu demək idi. Təbii ki, bu kəşflər dünyanın siyasi xəritəsində yeni-yeni dövlətləri göstərmək məqsədi ilə deyil, bu torpaqları işğal etmək, onlardan gəlir götürmək məqsədi ilə edilirdi. Nəticədə güc və silah yolu ilə yeni imperiyalar yaranırdı. Kapitalizmdən əvvəlki dövrdə imperiyalar bir qayda olaraq bir regional sivilizasiya çərçivəsində yaranır və inkişaf edirdi. Regionun növbəti işğalçılar tərəfindən zəbt edilməsi dövründə imperiyanın böhranı həm onun özünə, həm də daha çox kənar ərazilərinə təsir edirdi. XIX əsrin axırlarına qədər yaranan bütün imperiyaların özəyi isə Avropada yerləşirdi və onlar özlərinin imperiyalarının kənar əraziləri ilə deyil, bir-biri ilə rəqabət aparan digər imperiyaların özəkləri ilə əhatə olunurdular. Avropa sivilizasiyası çərçivəsində elə bu özəklər arasında da birincilik uğrunda, Avropanın, eləcə də bütün dünyanın bölüşdürülməsi uğrunda kəskin mübarizə gedirdi. İmperiyaların kənarlarında yerləşən hər bir makroregionda avropa monopoliyasının güc və sivilizasiyası yerli xüsusiyyətlərin müqavimətləri ilə qarşılaşırdılar. Monopoliya da daima bununla hesablaşmalı olurdu. Avropalılar imperiyaların kənar ərazilərində öz ölkələrinin ictimai münasibətlərini, istehsal vasitələrini, dinini, dil və mədəniyyətini köçürürdülər. Təbii ki, avropa mədəniyyətinin həmin ərazilərdə yayılması yerli sivilizasiyaların inkişaf və mərhələsindən, dövlətin, xalq və dinlərin müqavimət gücündən asılı idi və avropalılar da bütün bu amilləri nəzərə alırdılar. Müstəmləkə xalqlarının assimliyasiasının, yeni avropalaşmasının intensivliyi monopoliyanın özünün Avropadakı vəziyyətindən daha çox asılı idi. Bütün bunlarla yanaşı avropa özəyinin özünün çiçəklənməsi onun öz müstəmləkələrinin daha çox qəraət etməsindən asılı idi. Monopoliyanın böhranı isə kənar ərazilərin vəziyyətini yüngülləşdirir, onun müstəqillik uğrunda mübarizəsinə təkan verirdi.

Kapitalizmin yaranması dövründə ilk müstəmləkə imperiyasını İspaniya və Portuqaliya yaratmışdır.

İspaniya yalnız XV əsrin ikinci yarısında vahid dövlət kimi formalaşmışdır. 1479-cu ildə Kastiliya (ispan dilində «Qalalar ölkəsi») və Araqon krallarının birləşməsi nəticəsində İspaniya adlı yeni dövlət yaranır. 1492-ci ildə Qranadada sonuncu ərəb əmirliyi süquta uğramış və əslində İspaniyanın ərazi bütövlüyü başa çatmışdır. Uzun müddət ərəb işğalına qarşı müharibə aparan minlərlə kəndli-döyüşçülər müharibəyə vərmiş etmiş və kənd təsərrüfatı işlərinə qayıtmaqdan

imtina etmişlər. Onlar İspaniya üçün yeni torpaqlar əldə etməyə hazır olduqlarını bildirirdilər. Həm də uzun sürən müharibələrdən sarsılmış ölkə, manufaktura sənayesinin yaradılması, resurs və beynəlxalq ticarətin inkişafı üçün vəsaiti olmadan avropa kapitalizminə daxil olmuşdu. Həmin dövrdə qızıl yeganə ödəmə vəsaiti idi və bu da bütün Avropada çatışmırdı. Xüsusilə Şərqi ilə passiv ticarət ənənəvi xarakter almışdır. İspaniyanın isə hətta İtaliya şəhərləri ilə ticarət aparmaq üçün qızılı çatışmırdı. Ona görə də Kral hakimiyyəti Sevilya və Aragon tacirləri ilə birlikdə Kolumbun ekspedisiyasını maliyyələşdirməyə razılıq vermiş və ondan sərf olunan vəsaitin artıqlaması ilə ödənilməsini tələb etmişlər. Məlumdur ki, Kolumbun üç ekspedisiyası sarayı və tacirləri məyus etmişdir. Kolumb gözdən düşmüş və ehtiyac içində vəfat etmişdir. Onun ölümündən sonra İspanlar Meksika və Peruda böyük və zəngin şəhərlər aşkar etdilər. Bundan sonra İspanlar Yeni Dünyanın istilasına yeni həvəs və yeni güclə başladılar. Artıq XVI əsrin 70-ci illərində onun «günəş heç vaxt batmayan» malikanələri Yer kürəsinin 1/4-ni tuturdu. İspaniya Avropada ən varlı və güclü dövlətə çevrilmişdi. XVI əsrdə Dünyada hasil edilən qiymətli metalların 4/5-dən artığı onun payına düşürdü. Qərbi Avropanın təqribən yarısını işğal edən İspaniya dünyada ən güclü donanmaya və silahlı qüvvələrə malik idi. Lakin İspan hökuməranlığı Avropada uzun sürmədi. Müstəmləkələrdən axan ucuz qızıl ölkədə qiymətlərin bir neçə dəfə qalxmasına səbəb oldu. Ölkə, ehtiyacı olan bütün məhsulları İngiltərə, Niderland və Fransadan alırdı. Həm də bu ölkələr gizli olaraq İspan müstəmləkələri ilə ticarət əlaqələrini genişləndirir və bununla da küllü miqdarda qiymətli metallar əldə edirdilər. Bununla kifayətlənməyərək onlar dövlət səviyyəsində «quldur» dəstələri yaradıb qızıl və gümüş ilə dolu İspan gəmilərini qarət edirdilər. Bütün bunlar Böyük Britaniya, Niderland və Fransa üçün ilk kapital yığımının intensiv dövrü olmuşdur.

XVIII əsrin əvvəllərində İspaniya iqtisadiyyatında tənəzzül əlamətləri açıq aydın görünürdü. Müstəmləkə ölkələrindən qiymətli sərvətlərin axını da İspaniya iqtisadiyyatının inkişafına təsir etmirdi. Çünki ölkədən kapital axını, dövlətin apardığı sonsuz müharibələr, emiqrasiyanın kütləvi xarakter alması, olduqca zəhmətkeş moris adlanan xalqın hakim dairələr tərəfindən məhv edilməsi və sağ qalanların isə qovulması İspaniyanın iqtisadi əsasını sarsıtmış, xarici aləmdə İspan monarxiyasının nüfuzunu zəiflətməmişdir. XVII əsrdə «Məğlub edilməz armada» adlanan İspan donanması da Böyük Britaniya tərəfindən darmadağın edilir. Beləliklə XVI və XVII əsrlər İspaniya üçün «həm əzəmətli, həm də tənəzzül» dövrü olmuşdur. Ölkə iqtisadi və siyasi cəhətdən o qədər zəifləmişdir ki, övladsız İkinci Karlın ölümündən sonra «İspan taxt-tacının varisliyi» uğrunda Avropanın iri dövlətləri arasında müharibə başlanır. Müharibə nəticəsində İspan

taxt-tacı Fransa Kralı Lüdovikin nəvəsi V Filippin əlinə keçdi. İngiltərə isə hərbi-strateji məntəqəyə-Cəbəlütarıqə sahib oldu.

İspan koloniyaları iki əsrdən artıq Latın Amerikasını mənimsəmiş və istismar etmişdir. Məhz bu dövrdə Köhnə və Yeni Dünya arasında yeniliklər mübadiləsi intensiv surətdə baş vermiş, ispan dili və katolizm dini imperiya ərazisinə yayılmış, «latinos» millətinin yaranması üçün təməl qoyulmuşdur. Eyni zamanda mədəni bitkilərin Köhnə Dünyadan Yeni Dünyaya (şəkər qamışı, qəhvə, çay) və Yeni Dünyadan Köhnə Dünyaya (qarğıdalı, kartof, pomidor, kakao, tütün) köçürülməsi baş vermişdir.

İspaniyadan daha tez ərəb işğalından azad olan *Portuqaliya* (1250) müstəmləkə işğalına Afrikanın sahillərindən başlamış və Hindistana yol açmaq üçün burada çoxlu sayda istehkamlar yaratmışdı. Onlar Aristotelin fikrinin və Ptolomeyin bu fikri təsdiq etməsinin (yəni ekvator rayonunun Günəşə yaxın olması ilə əlaqədar burada insanların yaşaya bilməməsi və dənizin isə qaynaması) əksinə olaraq 1473-cü ildə ekvatoru kəşib keçmişlər.

XVI əsrin əvvəllərində Portuqaliya dünyanın ən iri müstəmləkə dövlətlərindən birinə çevrildi. Portagiz dənizçiləri B.Diaş, Vaskoda-Qama, Pedru Alvarəş Kabral, Fernan Magellan Avropadan Afrika, Amerika və Asiyaya gedən dəniz yollarını açdılar, yeni torpaqlar kəşf etdilər. Lakin bu kəşflərdən özgə ərazilərin talan edilməsi, qul alveri və müstəmləkə imperiyasının yaradılması üçün istifadə edildi. Möhtəşəm müstəmləkə imperiyası yaradan Portuqaliya öz güclü mövqeyini saxlaya bilmədi. 1581-1640-cı illərdə formal olaraq İspaniya dövlətinin tərkibinə qatıldıqdan sonra Portuqaliya Asiya müstəmləkələrinin demək olar ki, hamısını itirdi. Afrika və Latın Amerikasında isə portagiz sivilizasiyasının təsiri güclü olan və metropoliyanın dinini və dilini qəbul edən Anqola, Mozambik və Braziliya uzun müddət Portuqaliyanın əsarəti altında qaldı.

XVI-XVII əsrlərdə avropa sivilizasiyasını dünyaya yayan tamamilə yeni dövlətlər və bölgələr meydana çıxdı. Türk imperiyasının Şərqi gedən qədim ticarət yollarının kəsməsi ilə əlaqədar bir vaxtlar çiçəklənən Aralıq dənizi ölkələri və Şimali İtaliya şəhərlərində böhran vəziyyəti yaranmışdır. Sənaye cəhətdən inkişaf etməmiş İspaniya özü başlıca ticarət yollarını Aralıq dənizindən Şimal dənizinə keçirmişdir. Avropanın ən iri portları əvvəlcə Lissabon və Sevilya idisə sonradan Antverpen və Amsterdam oldu. Niderland, İngiltərə və Fransada manufaktura¹ sürətlə inkişaf edirdi və bu ölkələr öz mövqelərini getdikcə möhkəmləndirdilər. Əksinə, İspaniya və Portuqaliya zəifləyir və bir-birinin ardınca hərbi məğlubiyətlərə düşər olurdular.

¹ Manufaktura (latınca manus – əl, factura hazırlanan mənasını bildirir) – əmək bölgüsünə və əl işinə əsaslanan müəssisədir. XVI əsrin ortalarından XVIII əsrin axırına qədər Qərbi Avropada mövcud olmuşdur.

XVI əsrdə həm də xristian dininin üçüncü qolu, yalnız xristian dini kitablarında olan qanunları tanıyan və papa hakimiyyətindən imtina edən protestantlıq meydana gəlmişdi. Protestantlar din xadimlərinin hökmüranlığına, onların keçirdiyi təmtəraqlı mərasimlərə qarşı çıxış edir, nəinki zədəganların, hər bir kəsin sahibkar olmaq hüququna malik olduğunu təbliğ edir, qənaətçiliyi, zəhmətkeşliyi, təşəbbüskarlığı, kapitalizmi hər vasitə ilə həvəsləndirirdi. Avropada dini parçalanmaya və yeni dövrün dininə çevrilən protestantlıq region ölkələrinin gələcək taleyində mühüm rol oynadı. Din islahatı Qərbi Avropada katolik kilsəsinə və papa hakimiyyətinə, feodalizmə qarşı ictimai-siyasi hərəkətə çevrildi. Bu islahat İtaliya, İspaniya və Portuqaliyaya toxunmadı. Bu ölkələr protestantlığa qarşı çıxış edən başlıca istehkam idilər. Protestantlıq Qərbi Avropada ardı-arası kəsilməyən, yüz ilə qədər davam edən müharibələr yolu ilə özünə yol açmışdır. Müharibələrdə onların tərəfində tacirlər, yeni zədəgan və torpaq sahibləri, mütləqiyyətə qarşı çıxış edən knyazlar, katoliklərin tərəfində isə mütləq monarxiya, köhnə zədəganlar və ruhanilər çıxış edirdilər. Müharibələr güzəştler ilə başa çatırdı. Protestantlar özlərinin əsaslı islahatlarından geri çəkilir, katoliklər isə protestantların hüquq bərabərliyini tanımağa məcbur olurdular. İngiltərə və Skandinav ölkələri Roma papa hökmüranlığına qarşı daha tez mübarizəyə qalxmışdılar. Hələ 1534-cü ildə İngiltərə kralının qərarı ilə kilisə üzərində Roma hökmüranlığı, inkvizisiya ləğv edildi və kralın başçılığı ilə lütüran istiqamətli anqlıkan kilsəsi yaradıldı. İngiltərədə keçirilən bu dini islahatdan katolik ruhaniləri də razı qaldı. Çünki həmin islahatlarda onlara anqlıkan kilsəsinə keçməyə, torpaqlarının saxlanılmasına, təmtəraqlı katolik sayaqı geyimə və mərasimlər keçirilməsinə icazə verildi.

XVI əsrdə Avropada köhnəliyə qarşı ən güclü müqavimət göstərən ölkə, həmin dövrdə İspaniyanın tərkibində olan *Niderlandın şimal əyalətləri idi*. Nəticədə Avropada qələbə çalan ilk burjua inqilabı Niderlandda baş verdi və dünyada ilk zədəgan-tacir respublikası bu ölkədə yarandı (1560-1609). Antverpen Avropanın ən iri ticarət-maliyyə mərkəzinə, sürətli və çevik «Holland yarasaları» dənizlərin «qəniminə» çevrildi və yarım əsr müddətində onlar nəhəng Niderland imperiyasını yaratdılar. Hollandlar ilk növbədə portagizlərin malikanələrini, xüsusilə Asiyadakı istehkamlarını ələ keçirdilər. Şərqə hərəkət etmək üçün onlar Yava adasında güclü baza yaratdılar. A.Tasman Avstraliya ətrafını mənimsəmiş və sonradan Yeni Zelandiyanı Niderlandın imperiyasına qatmışdı. Bununla yanaşı Afrika və Amerikada bir sıra ərazilər imperiyanın tərkibinə qatıldı. İspan və portagizlərdən fərqli olaraq hollandlar yerli əhaliyə öz dil və dinlərini güclə qəbul etdirmirdilər, onları yalnız yeni koloniyaların gəliri maraqlandırırdı. Qızıl və gümüşün Avropaya axını sayəsində, həm də koloniyalar ilə ticarətdən əldə edilən gəlir hesabına regionda elm, ədəbiyyat, mədə-

niyyət sürətlə inkişaf edir, əhalinin bir hissəsi varlanırdı. Həmin dövrün holland rəssamlıq məktəbi əbədi olaraq dünya sivilizasiyasına daxil olmuşdur.

İngiltərənin dünya ticarəti və dəniz yolları uğrunda mübarizəyə qoşulması və XVII əsrin axırlarında Niderland ilə İngiltərə arasında üç dəfə baş verən müharibə və bu müharibələrdə İngiltərənin qələbəsi Avropada və eləcə də dünyada holland ağalığına son qoydu. Bununla yanaşı, İngiltərənin dünya ağalığı dövrü hələ başlanmamışdı, ölkədə mühüm dəyişikliklər həyata keçirilir və vətəndaş müharibəsi gedirdi. Belə vəziyyətdə *Fransa* Avropanın mərkəzinə və başlıca dövlətinə çevrildi. Feodalizmin böhranı ilə əlaqədar Fransa ilk ümumiavropa müharibəsinə (Otuzillik müharibə, 1618-1648) son mərhələdə protestantların, üçüncü ingilis-holland müharibəsində isə İngiltərənin tərəfində çıxış etmişdi. Həmin dövrdə Fransada ticarət, silah, gəmi istehsalı və s. sürətlə artmışdı. Fransız dili bütün Avropada və onun okeanın digər tərəfindəki koloniyalarında millətlər arası ünsiyyət dilinə, diplomatik münasibətlərdə beynəlxalq dilə, Paris isə Avropanın ən iri şəhərinə çevrilmişdi (əhalisi 300 min nəfərdən artıq). Ümumiyyətlə XVII-XVIII əsrlərdə avropa və dünya sivilizasiyasının formalaşmasında Fransanın oldukça böyük xidməti olmuşdu. Bu dövrdən başlayaraq avropa və dünya bazarında yeni və ən güclü iki rəqib dövlətin, Fransa və İngiltərənin mövqeləri toqquşurdu.

XVII əsrdə Fransa müstəmləkə imperiyasının yaranmasının ilk mərhələsi başlayır. Bu proses, İspan və portaqiz gəmilərinin və onların okeanın o tayındakı istehkamlarının qarət edilməsində ingilis və holland dəniz quldurları ilə rəqabət aparın, sərbəst və cəsur fransız quldurlarının fəaliyyəti ilə başladı. Sonradan kral hökuməti bu gəlirli işi öz nəzarəti altına aldı. Fransa dövləti İspan və portaqizlərdən əldə edilən ya da «boş ərazilərdə» daimi koloniyalar yaradır və istehkamlar tikirdi. Artıq XVIII əsrdə nəhəng Hindistanın yarıya qədəri Fransanın nəzarəti altına keçir, nisbətən iri fransız koloniyaları Kanadanın şərq hissəsində yaradılmışdı. İngiltərənin güclənməsi və dünya ağalığı uğrunda qəti mübarizəyə qoşulması Avropada fransız hökmüranlığına, o cümlədən fransız müstəmləkəçiliyinin böhranına səbəb oldu. «İspan varisliyinin» bölüşdürülməsi uğrunda başlayan ilk müharibədə (1701-1713) demək olar ki, bütün Qərbi Avropa İngiltərəni müdafiə edirdi və bu müharibədə İspaniyanın əksər malikanələri ingilislərin əlinə keçmişdi. Yeddiillik müharibədə isə (1756-1763) Fransa demək olar ki, bütün Hindistan və Kanada malikanələrini, həm də Missisipi çayından şimalda olan torpaqları İngiltərəyə verməli oldu. Uğursuz dağıdıcı müharibələr, saray və feodal zadəganların dəbdəbəli həyat sürməsi və israfçılığı, şəhər sakinlərinin yoxsulluğu, kəndlilərin kölə vəziyyəti və burjuaziyanın hüquqsuzluğu ölkədə xalqı hövsələdən çıxardı. Ölkənin hər yerində kəndli hərəkatı gücləndi. Bütün bunlar Paris üsyanı və Bastiliya qalasının alınması (14 iyul,

1789) ilə başlanan Böyük fransız inqilabına səbəb oldu. İnqilab bütün ölkəni bürüdüyündən min il mövcud olan monarxiya quruluşu devrildi və Fransa respublika elan edildi. Bastiliya qalasının alınması indi, nəinki fransız millətinin yaranması günü, həm də dünya tarixinin yeni mərhələsi günü kimi qeyd edilir. Bu inqilabın «azadlıq, bərabərlik və qardaşlıq» şüarları, onun «İnsan və vətəndaşlıq hüququ barədə bəyanatı» indi, demək olar ki, olduğu kimi BMT-nin «İnsan hüququ barədə ümumdünya bəyanatında» (1948) təkrarlanır. Bəşəriyyətin nail ola bilmədiyi bu ideal şüarlar hələ də özünün həyata keçirilməsini gözləyir. Fransanın özündə isə bu inqilab respublika quruluşunu möhkəmləndirə bilmədi, əksinə, ölkədə Napaleonun mütləqiyyət imperiyasının yaranmasına səbəb oldu (1804-1814). Napoleonun Avropada və eləcə də bütün dünyada fransız hakimiyyətini yenidən bərpa etmək cəhdi baş tutmadı və birləşmiş avropa ordusu tərəfindən darmadağın edildi. Fransada yenidən Burbonlar¹ monarxiyası bərpa olundu. Lakin Böyük fransız inqilabının ideyaları dünyanın hər yerinə yayıldı və bir çox ölkə və xalqların taleyində mühüm rol oynadı və əbədi olaraq dünya sivilizasiyası nailiyyətlərinin qızıl fonduna daxil edildi.

Napoleon imperiyasının süqutu Avropada *ingilis hökmürlüğü*ni qəti olaraq möhkəmləndirdi. Nisbətən kiçik ölkə olan İngiltərədə (1800-cü ildə Fransaya nisbətən İngiltərənin əhalisi təqribən 3 dəfə az idi, müvafiq olaraq 10 və 28 mln.nəfər) mal-pul münasibətlərinin inkişafı üçün əlverişli şərait digər ölkələrə nisbətən daha erkən yaranmışdı. Artıq XIII əsrin axırlarından ölkədə monarxiyanın hakimiyyəti bir silkə mənsub olan parlament tərəfindən məhdudlaşdırılmış, XV əsrdə kəndlilər təhkimçi asılığından azad olmuş, köhnə feodal zadəganlar məhv edilmiş, yeniləri isə dünya ticarətinə BCK ilə eyni zamanda başlamışdılar. Hələ XVI əsrdən başlayaraq İspaniyadan «qızıl axını», islahatlar dövründə kilsə əmlaklarının müsadirə edilməsi, özünün müstəmləkə ərazilərinin qarət edilməsi ölkədə ilkin sərmayə yığımını sürətləndirmişdi.

İngiltərədə baş verən burjua inqilabı (1640-1680) Avropada niderland burjuaziya inqilabından sonra ikinci inqilab idi. İnqilabın başlıca hərəkətverici qüvvəsi puritan² bayrağı altında yarımkatolik anqlıkan krallığına qarşı çıxış edən şəhər əhalisinin yoxsul təbəqələri

¹ **Burbonlar**- Fransada kral sülaləsi (1589-1792;1814-15; 1815-30;); İspaniyada bu sülalənin əsasını Filipp (Fransa kralı XIV Lüdovikin nəvəsi) qoymuşdur (1700-1800;1814-68; 1874-1931).

² **Puritanlar**-(latınca puritas- təmizlik mənasını bildirir)-XVI-XVII əsrlərdə İngiltərədə kalvinizmin davamçıları (kalvinizm protestanlığın istiqamətlərindən biri kimi XVI əsrdə Reformasiya dövründə J. Kalvin (1509-1564) tərəfindən yaradılmışdır. Niderland (XVI əsr) və İngiltərə (XVII əsr) inqilabları kalvinizm şüarları altında keçmişdir) Reformasiyanın əsaslı keçirilməsi uğrunda, mütləqiyyətə qarşı mübarizə aparırdılar. XVII əsrdə İngiltərə inqilabının ideoloji şüarına çevrilmişdir.

idi. Burjuaziya hərəkatına həm də kiçik zədəganlar da rəhbərlik edirdi. Onların məqsədi mütləqiyyətə və təbəqə imtiyazlarına son qoymaq və özlərinə siyasi səlahiyyət əldə etmək idi. Həmin dövrdən başlayaraq yeni ingilis parlamenti tərəfindən qəbul edilən «şəxsiyyət azadlığı və toxunulmamazlığı» barədə qanun dünya demokratiyasının qızıl fond ideallarına daxil edilmişdi. İngilis burjuva inqilabı münaqişədə olan hər iki tərəfin «qarşılıqlı güzəştləri» ilə başa çatdı və indiyə qədər Böyük Britaniyada davam edən ictimai quruluşun əsasını qoydu. Yeni monarxiya və onun başçılıq etdiyi anqlıkan kilsəsi qaldı, lakin yalnız «şahlıq» etdilər, burjuaziya isə seçilmiş parlament və hökumət şəklində həqiqi hakimiyyəti öz əlinə aldı. İngiltərə orta əsrlərin feodal monarxiyasından burjuva monarxiyasına keçdi. Bu inqilabda yalnız puritanlar «uduzdular» və onlar da Şimali Amerikaya köçməyə məcbur oldular və orada özlərinin koloniyalarını yaratdılar.

Britaniya imperiyası hələ inqilabdan əvvəl formalaşmağa başlamışdı. İnqilab isə onun müstəmləkə ərazilərinin sürətlə genişlənməsinə təsir etdi. İnqilabın gedişində artıq Şotlandiya və İrlandiya Britaniyanın tərkibinə qatılmışdı. Həmin dövrdə bir çox irlandiyalı və şotlandiyalıları yeni torpaq və nailiyyətlər qazanmaq məqsədi ilə okeanın o tayına keçdilər. Yeni Dünyaya həm də İngiltərədə yeni qayda-qanunlara uyğunlaşmayan bir çox ingilis zadəganları, torpaqlarını itirmiş kəndlilər və şəhərli puritanlar köçdülər.

İngiltərənin güclü donanması ölkənin həm dənizdən müdafiəsini, həm də fəal ticarət və müstəmləkəçilik siyasəti aparmaq imkanını təmin edirdi. Bununla yanaşı İngiltərə hələ özünün ən yüksək zirvəsinə çatmamış, 1776-cı ildə ilk dəfə olaraq ciddi böhranla üzləşdi. Bu da Şimali Amerikanın Atlantik okeanı sahillərində 13 ingilis koloniyasının federasiyada birləşməsi və özlərini İngiltərədən asılı olmadıqlarını elan etmələri idi. Bununla da dünyanın mühüm regionlarından birində avropa sivilizasiyasının müstəqil mənbəyi yaranmışdır. Buna baxmayaraq İngiltərə böhranın qarşısını ala bildi və dünya ağalığına nail olmaq üçün Avropa dövlətləri ilə birlikdə 20 ildən artıq (1793-1815), əvvəlcə inqilabi Fransaya, daha sonra isə Napoleona qarşı müharibə apardı. Müharibə zamanı Böyük Britaniya müstəmləkə ərazilərini daha da genişləndirdi.

Digər ölkələrə nisbətən İngiltərədə sənaye çevrilişinin daha tez başa çatması, dünya tarixində yetkin kapitalizm mərhələsinə birinci daxil olması, yeni-yeni müstəmləkələr ələ keçirməsi və s. ölkə sənayesinin sürətli inkişafına səbəb oldu. London dünyanın ən iri şəhərinə, portuna, maliyyə mərkəzinə çevrildi. 1870-ci ildə dünya sənaye istehsalında onun payı 30%-dən artıq, Birləşmiş Ştatlarınkı isə 25%-ə qədər idi. İspaniya, Niderland və Fransa ilə inadlı mübarizədə İngiltərə ümumi sahəsi 22,5 mln kv.km və əhalisi 252 mln.nəfər olan Hindistan, Kanada, Avstraliya, Cənubi Afrika daxil olmaqla, olduqca böyük əraziləri işğal etmişdi. Eyni zamanda birinci müstəmləkə döv-

lətlərinin malikanələri artmadı, hətta kəskin sürətdə azaldı. Məsələn, XIX əsrin birinci rübündə İspaniya LA-da demək olar ki, bütün müstəmləkələrindən, Portuqaliya isə Braziliyadan məhrum oldu, özü isə İngiltərədən asılı vəziyyətə düşdü. Avropada Napoleon imperiyasının dağılmasından sonra Fransa demək olar ki, yalnız öz daxili problemləri ilə məşğul idi. Niderland isə İndoneziyaya və Karib dənizi rayonunda bir sıra ərazilərə nəzarət etməklə kifayətləndi (1815-ci ildə Vyana konfransının qərarına əsasən) və bundan sonra yeni müstəmləkə ərazilərin işğalına təşəbbüs göstərmədi.

Cədvəl № 1

Dünya sənaye istehsalında iri ölkələrin payı (%-lə)

Ölkələr	1860-ci il	1880-ci il	1900-cü il	1913-cü il	1920-ci il	1930-cu il	1937-ci il
ABŞ	17	28	31	36	47	39	38
İngiltərə	36	28	18	14	15	11	11
Almaniya	16	13	16	16	7	9	9
Fransa	4	9	7	6	5	7	5
Rusiya	--	3	4	4	1	3	9
Yaponiya	--	--	4	1	2	3	4

XIX əsrin 60-cı illərində Birləşmiş Ştatlarda Şimal Sənaye ilə Cənub Quldarlıq arasında müharibədən sonra ölkənin iqtisadiyyatı sürətlə inkişaf etdi. 1913-cü ildə dünya sənaye istehsalında Birləşmiş Ştatların payı 36%-ə çatdı və bu da İngiltərənin, Fransa və Almaniyanın birlikdə götürülmüş payına bərabər idi. Nyu-York nəinki dünyanın ən iri şəhərinə çevrildi, həm də London və Parisin bir sıra funksiyalarını ələ keçirdi. Təqribən yüz il ərzində ölkənin təsərrüfatı yalnız daxili ərazilərin mənimsənilməsi və məskunlaşması hesabına artmışdır. Lakin XIX əsrin sonunda Birləşmiş Ştatlar ölkə xaricində baş verən hadisələrə öz etirazını bildirdi və 1898-ci ildə İspaniya ilə müharibəyə başladı. Nəticədə İspaniya Amerikada axırncı müstəmləkələrini, Asiyada isə Filippini itirdi. Birləşmiş Ştatların LA-da mövqeyi getdikcə güclənirdi. Bununla yanaşı hələ ki, dünya birinciliyinə təşəbbüs göstərmirdi, Almaniya isə Böyük Britaniyanın yerinə iddia edir və təcavüzkarcasına dünya hakimliyinə can atırdı. Fransa-Prusiya müharibəsi nəticəsində (1870-1871) Almaniya Elzası və demir filizi ilə zəngin olan Lotaringiyanı Fransadan qopardıqdan və böyük miqdarda təzminat aldıqdan sonra güclü donanma, o cümlədən dünyanın heç bir ölkəsində olmayan sualtı donanmasını yaratdı, silahlı qüvvələrini gücləndirdi. XIX əsrin sonu və XX əsrin başlanğıcında Almaniya artıq yüksək inkişaf etmiş imperialist ölkəsinə çevrildi və

sənaye istehsalına görə Avropada birinci yerə çıxdı. XIX əsrin sonunda Afrikada (Tanqanika, Toqo, Namibiya, Kamerun) və Okeaniyada hələ «boş qalan» əraziləri işğal etdi. Lakin bu ərazilərdə, Böyük Britaniyaya qismət olan Cənubi Afrika və digər müstəmləkələrində olduğu kimi nə almaz, nə də qızıl mədənləri aşkar edildi. Dünyanın belə «ədələtsiz» bölgüsü ilə Almaniya heç cür razılaşa bilmirdi və dünyanın yenidən bölüşdürülməsinə hazırlaşdı.

XIX əsrin axırlarında *İtaliya*, ölkənin ayrı-ayrı hissələrinin tam birləşməsindən dərhal sonra müstəmləkə işğalına başlamışdı. İtaliya ordusu əvvəlcə Eritreya və Somalini, XX əsrin əvvəllərində isə Liviyanı işğal etdi. Efiopiyanı zəbt etməyə təşəbbüs göstərsə də, Afrikanın nəhəng ölkəsinin ciddi müqaviməti ilə qarşılaşdı və ağır məğlubiyyətə uğradı. Ümumiyyətlə italyan milləti döyüşkənlikləri ilə fərqlənir. Avropanın digər ölkələri arasında *Belçika* daha iri müstəmləkə ərazilərinə malik idi. Bu kiçik ölkə özündən 80 dəfə böyük və təbii sərvətlərlə zəngin olan afrika ölkəsi Konqonu zəbt edə bilmişdi. Şərqdə yalnız *Yaponiya* müstəmləkə işğalına başlamışdı. XIX əsrin sonu və XX əsrin başlanğıcında Yaponiya Çinin Tayvan adasını, Cənubi Mancuriyanı, Koreyanı və bir sıra adaları işğal edə bildi.

Dünya ağalığı uğrunda mübarizənin kəskinləşməsi (XIX əsrin 70-ci illəri-XX əsrin əvvəlləri). Bu dövrün əsas mahiyyətini kapitalizmin yüksək, onun inhisar mərhələsinə- imperializmə keçid təşkil edir. Bu isə məhsuldar qüvvələrin sonrakı artımı ilə eyni zamanda baş verirdi. Artıq XIX əsrin 70-ci illərinin ortalarında Qərbi Avropada, Birləşmiş Ştatlar və Yaponiyada sənaye çevrilişi başa çatmış, inkişafın yeni mərhələsi başlanmışdır. Bu, ilk növbədə 1870-1913-cü illər ərzində istehsal həcmi 5 dəfə artmış sənayeyə aiddir. Xüsusilə yeni sahələr (elektroenergetika, neft hasilatı və emalı, kimya, sellüloz-kağız, sement sənayesi, yeni nəqliyyat və rabitə vasitələri - avtomobil, traktor, aeroplan, telefon, transokean telqraf xəttləri) sürətlə inkişaf edirdi. Maşınlı iri sənaye ölkələrin təsərrüfat simasını müəyyən edirdi, ağır sənaye yüngül sənayeni ötüb keçirdi. Təkəlcilərin yaranmasına səbəb olan istehsalın və sərmayenin təmərküzləşməsi güclənirdi; bu isə ərazi təmərküzləşməsinə səbəb olurdu. Bir sıra iri sənaye mərkəzləri və bölgələri əmələ gəldi. Ağır sənayenin kömür hövzələrinə istiqamətləndirilməsi daha səciyyəvi idi (Rur, Donetsk, Midlend, Appalaç, Sileziya və s.). Mütəxəssislərin hesablamalarına görə eramızın birinci 17 əsrində bəşəriyyətin enerji istehlakı 4 dəfə artmışdısa, XIX əsrdə bu göstərici 100, XX əsrdə isə bir daha 100 dəfə artdı. İlk sənaye-şəhər aqlomerasiyaları yarandı (London, Paris və b.). Daxili yənəcə mühərriklərinin ixtirası ilə əlaqədar, xüsusilə nəqliyyatda böyük dəyişikliklər baş verdi. Rusiyada, Birləşmiş Ştatlarda və Kanadada ilk transqitə dəmir yolları çəkildi. Bu dövr dəmir yollarının ən intensiv çəkilməsi dövrü olmuşdur. Qitələrarası əlaqələri təmin

edən dəniz nəqliyyatında yelkənli gəmilər buxar donanmaları ilə əvəz olundu. Süveyş (1869) və Panama (1914) kanallarının tikintisindən sonra başlıca okean yük axınının coğrafiyası formalaşdı. *Nəqliyyatın inkişafı dünya bazarının daha da genişlənməsinə səbəb oldu.*

Sənayeləşmiş kapitalizmin inkişafı, təsərrüfat dövrünə gətirdikcə yeni-yeni xammal mənbələrinin və satış bazarlarının cəlb edilməsi müəssisələrin böyüməsinə, qarşılıqlı əlaqədar istehsalın inteqrasiyasına səbəb oldu. *Fabrikaları kompleks istehsal, kombinat əvəz etdi.* Fabrikaya nisbətən kombinatın yerləşdirilməsi seçimi daha böyük sərbəstlik əldə etdi. Onun ayrı-ayrı hissələri gördükləri iş üçün daha yüksək gəlir axtarır və buna görə də milli çərçivədən kənara çıxır, lakin milli sahibliyini qoruyub saxlayırdı. Xarici ölkələrin təsərrüfatına istiqamətlənən investisiyalar inkişaf səviyyəsinin mühüm meyarlarından birinə çevrilir. Beləliklə də istehsalın *beynəlmilləşdirilməsi baş vermişdir.* Bununla əlaqədar müəssisələrin yerləşdirilməsinin *siyasi meyarları (adətən «investisiya iqlimi» anlayışı)* meydana çıxmışdı (yəni dövlətlər arası münasibətlərin xarakteri, işçi qüvvəsinin hərəkət səviyyəsi və həmkarlar təşkilatının gücü, vergi, kömrük rüsumu və s.). İstehsalın təmərküzləşmə prosesinin güclənməsi, daha faydalı istifadəsini axtaran gəlir və sərmayə yığımları ilə eyni zamanda baş verirdi. Bu prosesdə iri müəssisələrin mülkiyyətinin böyük hissəsini öz əllərində cəmləşdirən banklar gətirdikcə mühüm rol oynayırdı. Bank və sənaye sərmayələrinin birləşməsi, bütün dünyada xammal mənbələrini və satış bazarlarını öz aralarında bölən təkəlcilərin¹ yaranmasına səbəb oldu. *Bəşəriyyətin bu inkişaf dövrü imperializm adını aldı.*

Kapitalizmin imperializm mərhələsinə keçid dövründə yeni xammal mənbələri və satış bazarları ələ keçirməklə əlaqədar, müstəmləkə uğrunda mübarizə olduqca kəskinləşmişdi. Bu dövrdə müstəmləkələrini güclü istismar edən İngiltərə itirilmiş sənaye birinciliyini bərpa etməyə çalışırdı. Fransa da müstəmləkələrini bir neçə dəfə artırmışdı, Almaniya, Belçika, İtaliya, Birləşmiş Ştatlar və Yaponiya kimi müstəmləkə imperiyaları yaranmışdı.

Beləliklə, 1914-cü ildə imperialist dövlətlərinin müstəmləkə malikanələri Yer kürəsi ərazinin 60%-ə və bu ərazilərdə yaşayan sakinlər isə dünya əhalisinin 40%-ə qədərini təşkil edirdi. Ən iri müstəmləkə dövləti olan İngiltərə 1876-1914-cü illərdə öz müstəmləkə malikanələrini 11 mln.kv km genişləndirmişdi. Bu dövrdə Fransa

¹ Təkəlcilər (inhisarlar)-hər hansı fəaliyyətin həyata keçirilməsi üçün dövlətin müəssisəsinin və ya fiziki şəxsin əldə etdiyi müstəsna hüquq. Təkəlcilik daha yüksək gəlir əldə etmək məqsədilə sərbəst rəqabətə yol verilməməsinə yönəldilən fəaliyyətdir.

da öz müstəmləkə imperiyasını yaratdı. Onun imperiyasının tərkibinə bütün Hind-Çin yarımadası və Afrikanın 1/3-dən artığı daxil idi.

Cədvəl № 2

Böyük dövlətlərin müstəmləkə torpaqları
Ərazi mln.kv km-lə; Əhali mln.nəfərlə;

	Müstəmləkələr				Metropoliyalar		Cəmi	
	1876		1914		1914		1914	
	Ərazi	Əhali	Ərazi	Əhali	Ərazi	Əhali	Ərazi	Əhali
İngiltərə	22,5	252	33,5	393	0,3	46,5	33,8	440
Rusiya (təqribi)	19	66	19,3	83	3,5	87	22,8	170
Fransa	0,9	6	10,6	55	0,5	40	11,1	95
Almaniya			2,9	12,3	0,5	65	3,4	77
ABŞ			0,3	9,7	9,4	97	9,7	107
Yaponiya			0,3	19	0,4	53	0,7	72

Əslində, artıq XX əsrin əvvəllərində planetimiz Avropa dövlətləri, Birləşmiş Ştatlar və Yaponiya arasında bölüşdürülmüşdür. Sanki dünyanın siyasi xəritəsinin formalaşması başa çatdı. Lakin İmperialist dövlətləri arasında dünyanın parçalanması möhkəm və daimi ola bilməzdi, çünki bu ölkələr arasında qüvvələr müstəmləkə işğalına daha gec başlayan dövlətlərin xeyrinə dəyişirdi. Xüsusilə daha kəskin ziddiyyət köhnə sənaye və müstəmləkə dövləti olan İngiltərə ilə daha irticaçı siyasət aparan və sürətlə inkişaf edən, lakin dünyanın bölüşdürülməsinə gecikən Almaniya arasında idi. Artıq, bölünmüş dünyanın bölüşdürülməsi uğrunda mübarizə əvvəlcə bir sıra «kiçik müharibələrə», sonra isə «böyük müharibəyə»- birinci dünya müharibəsinə (BDM, 1914-1918) səbəb oldu.

BDM iki qrup imperialist dövlətləri arasında gedirdi. Bunlardan birini Almaniya və Avstriya-Macaristan, digərinə isə İngiltərə, Fransa və Rusiya (Antanta) daxil idi. Almaniya-Avstriya bloku tərəfində Türkiyə və Bolqarıstan müharibə edirdilər. Antanta blokunda isə İtaliya, Rumıniya, Yunanistan, Yaponiya və bir sıra başqa ölkələr, o cümlədən 1917-ci ildə müharibəyə qoşulan Birləşmiş Ştatlar çıxış edirdilər.

BDM Mərkəziavropa dövlətlərinin ağır məğlubiyyəti ilə nəticələndi və qalib çıxanlar tərəfindən dünya yenidən bölüşdürüldü. Avstriya-Macaristan imperiyası ləğv olundu. Onun tərkibinə daxil olan torpaqlarda üç dövlət, Avstriya, Macarıstan və Çexoslovakiya yarandı və cənub torpaqları (Sloveniya, Voyevodina Bosna və Hertsoqovina

Xorvatiya və s.), əsasını Serbiya təşkil edən yeni dövlətin, Yuqoslaviyanın tərkibinə qatıldı. Almaniya Elzas və Lotaringiyanı Fransaya qaytardı və bir neçə kiçik əraziləri Belçika, Danimarka, Polşa və Çexoslovakiyaya verməli oldu (müharibədən əvvəlki ərazisinin 13%-ə qədərini), lakin özünün birliyini və əhalisini qoruyub saxlaya bildi. Versal müqaviləsinə əsasən Almaniya və Türkiyə bütün müstəmləkə torpaqlarını itirdilər. Onların müstəmləkə əraziləri İngiltərə və Fransa arasında bölüşdürüldü. Britaniya imperiyası təqribən 3, Fransa imperiyası isə 1 mln.kv km artaraq özlərinin ən yüksək zirvəsinə çatdılar. 1919-cu ildə bütünlükdə müstəmləkə və yarımmüstəmləkələrin payına dünya ərazisinin təxminən 80%-i, əhalisinin də bir o qədəri düşürdü. Həmin ildə də İngiltərə və Fransanın mühüm rol oynadığı Millətlər Cəmiyyəti, beynəlxalq təşkilat yarandı.

Versal müqaviləsi möhkəm olmadı. 1930-cu illərdə faşist almaniyası və italiyası, hərbi Yaponiyanın təcavüzkar siyasəti nəticəsində yeni dünya müharibəsinin iki mənbəyi əmələ gəldi. Bunlardan biri Avropada, o biri isə Asiyada idi. Bu ölkələrin hakim dairələri belə hesab edirdilər ki, Versalda dünya düzgün bölüşdürülməmişdir. Ona görə də onlar özlərinin iri imperiyasını yaratmaq planlarını qururdular.

BDM-nin, ümumiyyətlə XX əsrin əvvəllərinin mühüm hadisələrindən biri Rusiyada Oktyabr inqilabı (bəzi mütəxəssislər bunu çevriliş adlandırırlar) oldu və bu inqilab nəinki Rusiyada sosial-iqtisadi, həm də Avropada əsaslı ərazi dəyişikliklərlə nəticələndi. Oktyabr inqilabından sonra Rusiya imperiyasının bir sıra xalqları müstəqillik əldə etdi və dünya iki ictimai-iqtisadi quruluşa parçalandı.

Ən yeni dövr (BDM-nin qurtarmasından müasir dövrə qədər). *Bu dövr iki mərhələyə: İkinci dünya müharibəsinin (İDM) başa çatması (1945) və ondan sonrakı mərhələyə bölünür. Birinci mərhələnin ya da iki dünya müharibəsi arasındakı dövrün əsas mahiyyəti imperiya dövlətləri arasında ziddiyyətlərin kəskinləşməsi, həm də kapitalizm və sosializm ideologiyası arasında mübarizənin təşəkkül tapmasıdır. BDM-də Böyük Britaniya və Fransa qələbə qazanmalarına baxmayaraq, zəiflədilər və Birləşmiş Ştatlardan maliyyə asılılığına düşdülər. Onların əksinə olaraq, Birləşmiş Ştatlar müharibə illərində döyüşən ölkələri silah və müxtəlif mallar ilə təmin edərək, varlandı və dünya təsərrüfatında başlıca rolunu möhkəmləndirdi. Bununla yanaşı başı müharibəyə qarışan avropa ölkələrinin Latin Amerikası və Kanadadakı ticarət mövqeyini öz əlinə keçirdi. Müharibədən sonrakı birinci onillikdə Avropanın, xüsusilə Almaniyanın bərpasında ən fəal iştirak edən Birləşmiş Ştatların korporasiyaları və bankları ölkə iqtisadiyyatının yüksək səviyyəsini təmin etdilər. 1928-ci ildə dünya sənaye məhsullarının 49%-i Birləşmiş Ştatların üzərinə düşürdü. Bu da bütün Avropa ölkələrinin istehsalından xeyli çox idi. Xüsusilə sə-*

nayenin yeni, elektrotexnika, kimya, traktor, avtomobil sahələri sürətlə inkişaf edirdi. Məsələn, 1929-cu ildə avtomobil istehsalı 5,4 mln.ədədə, yəni dünya istehsalının 80%-nə çatmışdır.

Avropada Almaniyanın iqtisadiyyatı sürətlə inkişaf edirdi və artıq 1927-ci ildə müharibədən əvvəlki sənaye gücünü bərpa etmiş və təkidlə dünya bazarına iddia edirdi. Asiyada isə, öz mövqeyini Çində möhkəmləndirən Yaponiya iqtisadi inkişaf sürətinə görə bütün dünya rekordlarını keçmiş və «böyük altılar» qrupuna daxil olmuşdur. Dünya böyük dövlətlərin «iştahası» üçün yenidən darısqalmaq edirdi. Versal müqaviləsi nəinki ziddiyyətləri həll etdi, hətta onları kəskinləşdirdi. Dünya ziddiyyətlərinin kəskinləşməsinin başlıca səbəblərindən biri *müstəmləkə problemi idi*.

Dünyada başqa dəyişikliklər Oktyabr inqilabı ilə əlaqədar olmuşdur. İnqilabın əks-sədası dünyada milli dövlətlərin yaranmasına, monarxiyaların devrilməsinə, milli azadlıq hərəkatının güclənməsinə, xüsusilə Asiyada müstəmləkə sisteminin böhranının başlanmasına səbəb oldu. Oktyabr inqilabı keçmiş Rusiya imperiyasının bütün xalqlarının öz müqəddəratını təyin etmək hüququnu elan etdi. Bundan istifadə edən Polşa, Finlandiya, Estoniya, Latviya, Litva Rusiya imperiyasının tərkibindən çıxdı. Monqolustanda xalq inqilabından sonra ölkədə sosialist ictimai-quruluşu yarandı. Bununla yanaşı, birinci dünya müharibəsi müstəmləkələrin də inkişafına böyük təsir göstərmişdir. Cəbhələrdə yaranan ağır vəziyyət monopoliyaları kolonial qoşunları da səfərbərliyə almağa, hərbi təlim keçməyə, silahlandırmağa və əməliyyatlara qoşmağa, bu ərazilərdə təsərrüfatın bir sıra sahələrini inkişaf etdirməyə məcbur etmişdir. Xüsusilə İngiltərənin köçürülmə müstəmləkələri, hələ müharibədən əvvəl daxili muxtariyyətlik əldə edən Kanada, Avstraliya İttifaqı, Yeni Zelandiya, Cənubi Afrika, həm də Hindistan müharibəyə fəal qoşulmuşdu. Bu ölkələrdə yerli burjuaziyanın yaranması və kapitalizmin inkişafı onların, dünya bazarında sərbəst çıxış etmək və öz resurslarının tam sahibi olmaq hüququ uğrunda mübarizələrinə təkan vermişdir. 1926-cı ildə Böyük Britaniya dominionlarının¹ (Hindistan istisna olmaqla) müstəqilliyini tanımağa məcbur olmuşdur. Bununla da dünya təsərrüfatına kifayət qədər inkişaf etmiş və iqtisadiyyatı sürətlə artan daha bir müstəqil dövlətlər qrupu qoşulmuşdur. Artıq həmin dövrdə ümumi daxili məhsulun (ÜDM) həcminə görə Kanada dünyada yeddinci, Avstraliya isə onuncu yeri tuturdu.

¹ **Dominion** (ingiliscə dominion -malikana, hakimiyyət mənasını bildirir)-Britaniya imperiyasının tərkibinə daxil olan və ingilis kralını özünün dövlət başçısı kimi tanıyan dövlətlər. İlk dominion statusunu Kanada almışdır (1847). 1947-ci ildə Böyük Britaniyanın başçılıq etdiyi «Birliyin» yaradılmasından sonra bura daxil olan dominionların əksəriyyəti yenə də ingilis kralını formal olaraq öz müstəqil dövlətlərinin başçısı kimi qəbul edirlər.

XX əsrin 20-cu illərində kapitalist təsərrüfatında həddən çox istehsal sayəsində onu ağır və dərin böhran bürüdü. 1929-1933-cü illəri əhatə edən və «böyük böhran» adını almış bu dağıdıcı iqtisadi tənəzzül kapitalist sənayesini olduqca geriyyə, müharibədən əvvəlki səviyyəyə atmışdır. Böhran kənd təsərrüfatının da bütün sahələrini əhatə etmişdi. Aqrar ölkələrdə kənd təsərrüfatı məhsullarının qiymətinin həddən artıq aşağı düşməsi kəndliləri kütləvi surətdə müflisləşdirmişdi. Bu böhran xüsusilə böyük dövlətlərin iqtisadiyatına güclü zərbə vurmuşdu. Məsələn, Birləşmiş Ştatlar və Almaniyada sənaye istehsalı yarıya, Fransada 1/3-ə qədər azalmışdı. Almaniyada iqtisadi cəhətdən fəal əhalinin (İFƏ) yarımından çoxu işsiz qalmışdı. İngiltərə imperiya ölkələrinə ixracatın artırılması, əksinə müstəmləkələrdən alınan məhsulların azaldılması yolu ilə öz böhranının təsirini keyli zəiflətməmişdi. Yaponiya isə bu məsələdə qəti addım atmış və 1931-ci ildə Mancuriyaya daxil olmuş və Çinlə böyük müharibəyə başlamışdır. Bununla da həddən artıq istehsalın və işsizliyin qarşısını almışdır. Ümumiyyətlə bu böhran dünya kapitalist təsərrüfat sistemini sarsıtdı, həm kapitalist ölkələri daxilində, həm də onların arasında siyasi vəziyyəti son dərəcə kəskinləşdirdi.

Bu böhran Almanyanın totalitar¹, hərbiçilik və qisasçılıq siyasətinə təkan verdi. 1933-cü ildə hakimiyyətə gələn Hitler açıq-aydın ikinci dünya müharibəsinə hazırlaşdı. Hitlerçilər özlərinin qərb rəqiblərini inandırmağa çalışırdılar ki, onların hərbi hazırlığı yalnız şərqə, kommunizmə qarşıdır. Hitler qərb rəqiblərini aldadaaraq SSRİ ilə sülh müqaviləsi bağlayır və 1939-cu ildə İDM-nə başlayır. Demək olar ki, bütün Avropa qitəsini özünə tabe etdikdən sonra (həmin dövrdə İngiltərə böhran vəziyyətində idi) silahlı qüvvələrini SSRİ-yə qarşı yönəldir.

İDM özünün miqyasına, qurbanlarına və dağıntılarına görə birinci dünya müharibəsində olan itkiləri bir neçə dəfə ötüb keçmişdir.

Cədvəl № 3

Bəşəri tarixdə iki dünya müharibəsi

Göstəricilər	BDM 1914-1918	İDM 1939-1945
1	2	3
İştirakçı dövlətlərin sayı	38	72

¹ Totalitar (latınca bütün, tam mənalarını bildirir)- avtoritar dövlət forması. Dövlətin bütün cəmiyyət üzərində tam nəzarəti, ölkədə demokratik hüquqların və azadlığın ləğvi.

1	2	3
Bu dövlətlərin əhalisi (mlrd.nəfər)	1	1,8
Səfərbərlikdə olanların sayı (mln.nəfər)	74	110
İstifadə edilən silah növləri (min ədəd) o cümlədən, toplar	140	1759
Tanklar	9	280
Təyyarələr	9,2	496
Həlak olanların sayı (mln.nəfər)	10	62

Müharibə aşağıdakı nəticələrə səbəb olmuşdur:

- Almaniya, İtaliya və Yaponiya ağır məğlubiyyətə uğradılar və demək olar ki, 20 il dünya iqtisadiyyatında həlledici ölkə kimi mövqələrini itirdilər.
- Böyük Britaniya və Fransanın təsərrüfatı ağır dağıntılara və itkilərə məruz qalmış, həm də Birləşmiş Ştatlara olduqca böyük hərbi borcları qalmışdır. Onların iqtisadi gücü, xüsusilə dünya sərmayə və məhsul ixracatçısı kimi müharibədən əvvəlki səviyyəsinə nisbətən xeyli aşağı düşmüşdür.
- Özünün ərazisində heç bir hərbi əməliyyat görməyən və ən son mərhələdə müharibəyə qoşulan Birləşmiş Ştatlar ən az itkiyə məruz qalmışdır. Bununla yanaşı öz istehsalını sürətlə artırmış və müharibə edən ittifaq ölkələrinə hərbi texnika ixracatından olduqca böyük mənfəət əldə etmişdir. 1948-ci ildə kapitalist dünyanın sənaye məhsullarının 56,4%-i Birləşmiş Ştatların üzərinə düşürdü. Xarici sərmayə qoyuluşu müharibən əvvəlki səviyyəsinə nisbətən 1954-cü ildə üç dəfə artmışdır. Birləşmiş Ştatlar kapitalist dünyasında rəqibsiz liderə çevrilmişdir.
- Müharibədə iştirak edən ölkələr arasında SSRİ ən ağır itki (müharibədə həlak olanların 1/3-i SSRİ vətəndaşları, o cümlədən yarım milyona qədər azərbaycanlı idi) və dağıntılara məruz qalmışdır. Bütün gücünü səfərbərliyə alaraq, müharibənin axırında Sovet İttifaqı hərbi gücünə görə nəinki Almaniyanı həm də Birləşmiş ştatları ötüb keçmişdi. Bununla yanaşı ölkənin bütün silah növləri təzələnməmiş və təkmilləşdirilmişdi. Sovet ordusu (Qızıl ordu) dünyanın ən qüdrətli və güclü ordusuna çevrilmişdir.

IDM-nin siyasi-coğrafi nəticələri başlıca olaraq Avropaya, xüsusilə Almaniyaya və onun ətrafındakı ölkələrə toxundu. Şərqi Prusiyada alman hərbiçiliyinin bazası ləğv edildi, Polşa, Çexoslavakiya və Avstriyanın müstəqilliyi bərpa edildi. Xüsusilə Polşanın ərazi

tərkibi və dövlət sərhədləri əhəmiyyətli dəyişikliklərə məruz qaldı. Kırım¹ və Potsdam² konfranslarının qərarına əsasən, Polşanın Almaniya tərəfindən XII-XVII əsrlərdə işğal edilmiş qədim Qərb və Şimal torpaqları, köhnə sənaye rayonları, Aşağı və Yuxarı Sileziya tamamilə Polşanın tərkibinə qatıldı. Qərb və Şimal torpaqları, yaxud adətən deyildiyi kimi, yenidən birləşdirilmiş torpaqlar ölkə ərazisinin 1/3-ni tutur.

Avropadan kənarında demək olar ki, bölünməyə heç nə qalmamışdı (Sakit okeanda keçmiş alman arxipelaqı istisna olmaqla). Çünki onların hamısı birinci dünya müharibəsindən sonra bölünmüşdü. İkinci dünya müharibəsindən sonra kiçik, lakin mühüm strateji əhəmiyyətə malik olan Sakit okeanda keçmiş alman arxipelaqı Yaponiyadan alınmış və Birləşmiş Ştatlara verilmişdir.

SSRİ Baltıqyanı ölkələri, Polşanın tərkibində olan Qərbi Ukrayna və Qərbi Belarusu, Saxalin və Kuril adalarının Yaponiyanın tərkibində olan hissələrini öz tərkibinə qatararaq demək olar ki, keçmiş Rusiya imperiyasının sərhədlərini bərpa etmişdir. Şərqi Prusiyanın Königsberq (Kalininqard vilayəti), Rumıniyanın Bessarbiya, Finlandiyanın Vıborg torpaqları da SSRİ-nin tərkibinə qatıldı. Bununla yanaşı Sovet İttifaqının ordusu tərəfindən faşist almaniyasından azad olunan Mərkəzi-Şərqi Avropa ölkələrində hakimiyyətə sol qüvvələr gəldi. Bu ölkələr SSRİ-nin köməliyi ilə öz ölkələrində inzibati amirənəlik yolu ilə sosializm quruculuğuna başladılar. SSRİ şərqdə Çin və Koreyanın (bunlardan əvvəl Monqolustanın), sonradan Vyetnamın, Laos, Kambocanın, Amerikada Kubanın kommunistlərinə köməklik etmiş və bu ölkələr də «sosializm» quruculuğuna başlamışlar.

Beləliklə müharibədən sonrakı dünyada iki əks ictimai-iqtisadi sistem, kapitalizm və sosializm sistemi yarandı. Bunlardan birinə Birləşmiş Ştatlar, digərinə isə SSRİ rəhbərlik edirdi. Bu iki sistem arasında daima gedən yarış, demək olar ki, bütün sahələrdə, xüsusilə hərbi sənaye ilə əlaqədar olan sahələrdə (enerji və xammal hasilatında, metal istehsalında, maşınqayırma, kimya, elm və texnikanın inki-

¹ **Kırım konfransı** (Yalta konfransı)-ikinci dünya müharibəsində üç müttəfiq dövlətlərin rəhbərlərinin (Stalin, Ruzvelt və Çörçil) 1945-ci ildə (4-11 fevral) Yaltada görüşü. Konfransda başlıca məqsəd müharibədən sonrakı dünyada sülhün qorunub saxlanılması məqsədi ilə BMT-nin, 3 dövlət tərəfindən (sonradan Fransa da) Almaniya işğal zonasının yaradılması, SSRİ-nin Yaponiyaya müharibə elan etməsinin vaxtının müəyyənləşdirilməsi idi.

² **Potsdam konfransı** -(Potsdam Berlinin yaxınlığında kiçik şəhər)- 1945-ci ildə (17 iyul-2 avqust) ikinci dünya müharibəsində qələbə çalan dövlətlər (SSRİ-dən Stalin, Birləşmiş Ştatlardan Trumen, İngiltərədən Çörçil) Almaniyanın sözsüz təslim olmasını, gələcək inkişaf yolunu müəyyən etmişlər. Polşanın Qərb torpaqlarının Polşaya qaytarılması, Königsberqin SSRİ-yə verilməsi və s. məsələlər müzakirə və təsdiq edilmişdir.

şafında) qarşıdurma şəklində təzahür etmişdir. Beynəlxalq münasibətlərdə hər iki düşərgə tərəfindən yaradılan hərbi-siyasi təşkilatlar, Şimali Atlantika Müqaviləsi Təşkilatı (NATO, 1949) və Varşava Müqaviləsi Təşkilatı (VMT, 1955) fəaliyyət göstərirdi. Qarşı duran hər iki tərəfin mübahisəli məsələlərində müharibədən sonra qalib gələn ölkələr tərəfindən yaradılan BMT (1945) mühüm rol oynayırdı.

Ən yeni dövrün ikinci mərhələsində dünyada baş verən mühüm dəyişikliklərə müstəmləkə imperiyalarının dağılması və onların yerində müstəqil dövlətlərin yaranması və sosializm sisteminin böhranı aid edilir. Bu dövrün məzmununu həm də 1980-ci illərin ortalarına qədər davam edən Şərq və Qərb arasında «soyuq müharibə» adlanan proses müəyyən edir. Bu da sürətlə silahlanmada, bu məqsədlə olduqca böyük təbii ehtiyatların istifadəsində, nəhayət, hər iki tərəfin iqtisadiyyatının sarsılmasında və bütün ictimai inkişafın ləngiməsində öz əksini tapmışdır.

Müstəmləkə sisteminin dağılması ikinci dünya müharibəsindən xeyli sonra baş versə də onun nəticələri ilə əlaqədar olmuşdur. Müharibə zamanı onlarla müstəmləkə ölkələrinin ərazisində döyüş əməliyyatları keçirilmiş, onların əhalisi əllərinə silah almış, öz ordularını yaratmış və bir çoxu da avropa döyüş səhnəsində iştirak etmişdir. Sonradan bu ölkələrin əksəriyyəti özlərinin azadlığı, bərabərliyi və müstəqilliyi uğrunda müharibəyə başladılar. Müstəmləkəçiliyə ən birinci və ən güclü zərbə vuran və sistemi sarsıdan hadisə İngiltərənin Hindistan və Pakistanın müstəqilliyini tanıması oldu (1947). Müstəmləkəçi dövlətlər bu prosesin qarşısını almaq üçün Afrika və Asiya ölkələrində cəza müharibələri aparmış, lakin tarixi gedişi geri döndərmək mümkün olmamışdı. İkinci dünya müharibəsindən cəmi 20 il sonra müstəmləkə ərazilərində 60-a qədər yeni müstəqil dövlət yaranmışdı. Təbii ki, müstəqillik alan ölkələri SSRİ və sosialist düşərgəsinin digər ölkələri müdafiə edir və köməklik göstərirdilər, bu da, iki əks ictimai-siyasi sistem arasındakı vəziyyəti daha da kəskinləşdirirdi. Bir-birinə düşmən olan iki sistem arasında kəskinləşən ziddiyyətlər Yer sakinlərini dəfələrlə fəlakət qarşısında qoymuşdur (Kuba və s. münaqişələr ilə əlaqədar). Son mərhələdə bəşəriyyət dərk etdi ki, dünya sivilizasiyası yeni inkişaf mərhələsinə daxil olmuş və burada meyar, qiymət, üstünlük dəyişmişdir.

Müasir ETT dövründə iki düşərgə arasında hərbi texnika üzrə yarış son dərəcə güclü silah növlərinin (nüvə, hidrogen, neytron, lazer, kimyavi, bioloji) meydana gəlməsinə səbəb oldu. Bu yarış uzandıqca hər iki tərəfə bəlli oldu ki, hər bir yeni silahın «qəflətən» də tətbiq edilməsi ağıla sığmazdır. Bu silahların istifadə edilməsi ilə hər hansı bir münaqişənin həll edilməsi cəhdi isə ümumdünya fəlakətinə, bəşəriyyətin intiharına səbəb olar. Bununla yanaşı qızgın silahlanma hər iki superdövlətin (ABŞ və SSRİ) iqtisadiyyatı üçün dözül-

məz yük olmuşdur. Həm də bu iki ölkə öz düşürgələrinin möhkəmlənməsinə, özlərinin strateji müttəfiqlərinə və dostlarına kömək, NATO və VMT-nin təminatına olduqca böyük vəsait sərf edirdilər. Nəticədə Birləşmiş Ştatlar dünyada ən çox borcu olan ölkəyə çevrildi. Sovet İttifaqı isə mülki, xalq arasında geniş istehlak xarakteri daşıyan istehsal sahələrinin artım sürətinin və sosial təminatın azaldılması hesabına bu yarışa davam gətirirdi. Birləşmiş Ştatlar daha böyük vəsait tələb edən «ulduz müharibəsi» proqramının həyata keçirilməsinə, Sovet İttifaqı isə bu proqrama «daha ucuz və daha səmərəli» əksillik istehsalı ilə cavab verməyə hazırlaşdı. Belə vəziyyətdə Çernobil stansiyasında baş verən qəza bir növ bütün bəşəriyyəti oyatdı və onlara xəbərlətdi ki, hər biri AES-də olan reaktora nisbətən min dəfə güclü olan yüzlərlə bombanın partlaması planetimizi hansı vəziyyətə sala bilər. Çernobil hadisəsi çıxılmaz vəziyyətə düşən dünya siyasəti üçün təsirli xəbərdarlıq idi. Bütün bunlarla yanaşı transmilli sərmayenin qloballaşmasının getdikcə artması sərmayə qoyuluşunun etibarlığını və onun bütün ölkələr üzrə sərbəst hərəkətinin təmin edilməsini tələb edirdi. Bu da iki düşürgə arasında mövcud olan qarşı durmanın aradan qaldırılmasını, hərbi xərclərin azaldılmasını tələb edirdi.

XX əsrin 80-ci illərinin ortalarında Sovet İttifaqında əsaslı dəyişikliklər beynəlxalq münasibətlərdə «yeni təfəkkür» və «yenidən qurma» üçün yol açmışdır. Qısa müddət ərzində iki superdövlət arasında mühüm razılaşmalar (rakətlərə qarşı müdafiə, orta məsafəli rakətlərin, kimyavi və bioloji silahların ləğv edilməsi, birinci olaraq nüvə silahlarından istifadə edilməməsi, strateji silahların məhdudlaşdırılması və s. barədə) əldə edilmiş, getdikcə iqtisadi əlaqələr və həmrəylik artmışdır. VMT¹ və QİYŞ² dağılmışdır.

Sovet İttifaqında həyata keçirilən aşkarlıq, demokratiya, sərhədlərin şəffaflığı bir partiyalı dövlət «sosializm sisteminin» böhranına səbəb oldu. «Kreml modeli» Marks və Engelsin istehsal vasitələrinin zəhmətkeşlərə verilməsi, hamıya xoşbəxtlik gətirməli olan ən demokratik və ədalətli cəmiyyətin yaradılması barədə ideyalarının həyata keçirilməsini yerinə yetirə bilmədi. Nəticədə, 1991-ci ildə SSRİ dağıldı və dünyada bir imperiya da, sovet imperiyası dünyanın siyasi xəritəsindən silindi. Onun yerində gələcək inkişafını bazar iqtisadiyyatı və kapitalizm yolu ilə quran 15 müstəqil respublika yaranmışdır. İndi Kommunist partiyasının rəhbərlik etdiyi birpartiyalı sosia-

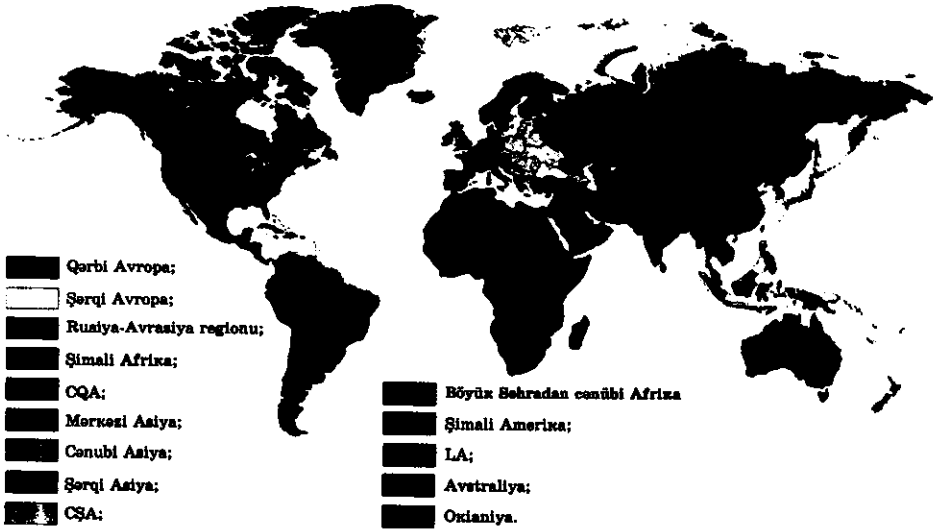
¹VMT-1955-ci ildə Varşavada dövlətlər arasında (SSRİ, Macarıstan, Bolqarıstan, Rumıniya, ADR, Polşa Çexoslovakiya, Albaniya) təhlükəsizlik barədə bağlanan müqavilə idi. 1968-ci ildə Albaniya təşkilatın tərkibindən çıxmışdı.

²QİYŞ- Qarşılıqlı İqtisadi Yardım Şurası. Bir qrup sabiq sosialist ölkələrinin (ADR, Bolqarıstan, Macarıstan, Polşa, Rumıniya, SSRİ, Çexoslovakiya, Kuba və Monqolustan) 1949-cu ildə Moskvada yaratdıqları iqtisadi birlik. Sosialist sistemi dağıldıqdan sonra bu birlik də öz fəaliyyətini dayandırdı.

lizm quruculuğu yolu yalnız Çində, Vyetnam, Kubada (bazar iqtisadiyyatına yönəldilən əsaslı islahatlar ilə) və KXDR-də (əvvəllər olduğu kimi) qalır. Beləliklə, dünya siyasət və iqtisadiyyatında iki sosial-sistemin qarşı durması aradan qaldırılmış və qloballaşması prosesi özünün başlıca maneələrindən xilas olmuşdur. Bununla belə, beynəlxalq həyatda iki superdövlətdən birinin getməsi dünyanı «bir qütblüyə» çevirməmişdir. Qloballaşma prosesi, nöqsanlı sosializm sisteminin «düşmən siması» kimi ləğv olunması kapitalizm blokunda da mərkəzçilik meylini zəiflətməmiş, daha azad xarici əlaqələrə, regiondaxili inkişafa və birləşməyə, regionlar arasındakı qarşı durmaya səbəb olmuşdur.

§3. Dünyanın müasir sivilizasiya makroregionları

Yer kürəsinin ayrı-ayrı hissələrində yerləşən müasir sivilizasiya regionları yuxarıda göstərilən tarixi mərhələlərdə müxtəlif sosial-iqtisadi inkişaf yolu keçmişdir. Bu və s. ilə əlaqədar onların hər birində səciyyəvi xüsusiyyətlər yaranmışdır. Bir qayda olaraq hər bir regionda məskunlaşan xalqların adət-ənənəsində, təsərrüfat-mədəniyyət tipində müəyyən oxşarlıq var. Bununla yanaşı ayrı-ayrı regionlar daxili oxşarlıq dərəcəsinə görə fərqlənirlər. Məsələn, Qərbi Avropa və Şimali Amerika regionları siyasət, mədəniyyət və iqtisadiyyat cəhətdən nisbi bütövlük kimi təmsil olunurlar. Bu regionlara aid olan ölkələrin oxşarlıq dərəcəsinin artmasına, bir növ «sementləşməsinə» onların arasında yaranan ümumi bazarın (müvafiq olaraq Aİ və NAFTA) olduqca böyük əhəmiyyəti olmuşdur. Saxaradan cənubdakı Afrika (Saxaraaltı Afrika ya da Tropik Afrika), Cənub Qərbi Asiya və s. tarixi-coğrafi regionlar isə daxili vahidliyin dərəcəsinə görə Qərbi Avropa və Şimali Amerikadan əhəmiyyətli dərəcədə fərqlənirlər. Bununla başlıca səbəbi bu regionlarda ümumi daxili bazarın olmaması, ölkələr arasında iqtisadi-mədəni əlaqələrin zəif olmasıdır. Bu da regiona aid ölkə və xalqları bir birindən uzaqlaşdırmışdır. Regionların daxili vahidlik yəni oxşarlıq dərəcəsinə təbii sərhədlər də (yüksək dağlar, səhrələr və s.) təsir edir. Məsələn, Şimali Afrika ilə Saxaradan cənubdakı Afrika ölkələrinin mədəni və sosial-iqtisadi inkişafında mövcud olan dərin fərqləri çətin keçilən təbii sərhədlərlə izah etmək olar.

Şəkil 4. Dünyanın müasir sivilizasiya regionları.

İndi dünyada 14 sivilizasiya regionu ayırmaq olar (şəkil 4). Ayrılan regionların adı, tərkibi və sərhədləri əsasən hamı tərəfindən qəbul edilmişdir. On dörd regiondan üçü, *Şimali Amerika, Qərbi Avropa və Şərqi Asiya dünya iqtisadiyyatının başlıca mərkəzləridir*. Müxtəlif tarixi mərhələlərdə *Qərbi Avropa və Şərqi Asiya ərazisinə* regiondan kənarında yaşayan və mədəni səviyyəsinə görə yerli əhalidən geridə qalan xalqlar daxil olmuşdur. Bu xalqlar regionların inkişafını ləngitsələr də, tədricən, daha yüksək mədəniyyət səviyyəsinə çatmış yerli sakinlərə qarışmış, assimilyasiyaya məruz qalmışdır. «Köçürülmə» regionlarından olan *Şimali Amerika və Avstraliyada (həm də Yeni Zelandiyada)* britaniya sivilizasiyası yayılmış və indi onların özləri bu sivilizasiyanın davamçılarıdır. Lakin son illər Avstraliya iqtisadiyyatına və mədəniyyətinə Yaponiya güclü təsir edir! *LA regionu* bir neçə, ənənəvi hindi, avropa, afrika və müasir şimaliamerika mədəniyyətinin qarışmasının nəticəsidir. İspaniya və Portuqaliyanın təsiri altında formalaşan regionda katolik dininin mövqeyi olduqca güclüdür. *Cənubi Asiya və CŞA regionları* qədim mənbələrdən gələn və yalnız özlərinə xas olan xüsusiyyətlər ilə inkişaf etməkdə davam edirlər. Bununla belə hər ikisində regiondan kənar xalqların izləri qalmaqdadır. Son onilliklərdə isə CŞA-da, etnik cəhətdən çinlilərin, iqtisadi cəhətdən yaponların təsiri daima güclənir. *Şimali Afrika və CQA regionlarında* islam sivilizasiyası (İsrail və Kipr istisna olmaqla) hakim mövqə tutur. Bu regionlarda avropalıların müstəmləkəçiliyi uzun

sürməmiş və dərin iz qoymamışdır. Ərəb ölkələrinin demək olar ki, hamısı (Fələstin və Saxara Ərəb Demokratik Respublikası daxil olmaqla 23 ərəb ölkəsindən 20-si) bu iki regionda yerləşir. Etnik və dini tərkibinə görə yekcins olmalarına baxmayaraq hər ikisi dünyada ən münaqişəli regionlardır və ona görə dünyanın «barıt çəlləyi» adlanırlır. Münaqişələrin başlıca səbəblərindən biri hər iki regionun neft ehtiyatları ilə zəngin olmalarıdır. Bu ehtiyatların ərəb ölkələri arasında qeyri bərabər paylanması kasıb ərəb ölkələrinin incikliyinə səbəb olur və neft ehtiyatlarını özlərinin maraqlarına uyğun, «qardaş malı» kimi bölünməsi fikrini ortalığa atırlar. *Tropik Afrika* dünyanın ən kasıb və iqtisadi cəhətdən ən geridə qalan, son beş əsrdə müstəmləkəçilər tərəfindən daha çox qarət edilən, xüsusilə qul alveri dövründə böyük ziyan çəkən regionudur. Regionun ən inkişaf etmiş ölkəsi olan CAR- da belə, vahid millətin formalaşması prosesi hələ də başa çatmamışdır. Nahaq yerə bu regionu məcazi mənada «Başı bəlalı Afrika» adlandırmırlar. Axırncı üç region dünya təsərrüfatından uzun müddət təcrid olunan *Mərkəzi Asiya, Şərqi Avropa və Rusiyadır* (Avrasiya ərazisi). Bu regionların hər üçündə bir əsr müddətində istehsal münasibətlərinin iki dəfə dəyişməsi onların, xüsusilə islam dünyasının üç regionundan biri olan Mərkəzi Asiyanın ərazisində təsərrüfat tiplərinin formalaşmasını ləngitmiş, ümumiyyətlə iqtisadi inkişafını böhran vəziyyətinə salmışdır. Müasir dövrdə bu regionlarda yaranan ağır vəziyyət formalaşmış köhnə iqtisadi əlaqələrin pozulması, dünya iqtisadiyyatına inteqrasiya, özəlləşdirmə, bazar iqtisadiyyatına keçid prosesinin olduqca çətin keçməsi və s. ilə əlaqədardır.

II B Ö L M Ə MÜASİR DÖVRDƏ DÜNYA İNKİŞAFININ QLOBALLAŞMASI.

QLOBALLAŞMA VƏ REGIONLAŞMA TƏMAYÜLLƏRİ

§1. Postindustrial inkişaf və coğrafi qlobal tərəkür

ETT və postindustrial inkişafın başlanğıcı. Bütün sivilizasiyaların yeni mərhələlərinin inkişafında olduğu kimi müasir sivilizasiya da ETT-nin inkişafı və yayılması ilə əlaqədar yaranmışdır. İkinci dünya müharibəsi ETT-yə təkan vermişdir. Müharibənin gedişində atom nüvəsinin parçalanması mənimsənilmiş və 1945-ci ildə Birləşmiş Ştatlarda, sonradan SSRİ (1947) və digər ölkələrdə nüvə silahı istehsal edildi. 1954-cü ildə dünyada ilk AES Sovet İttifaqında istifadəyə verildi. XX əsrin axırlarında isə dünyanın təqribən 20 ölkəsində 250-dən artıq enerji nüvə reaktorları fəaliyyət göstərir, gəmilərə yığcam atom generatorları tətbiq edilir, radioaktiv izotoplar elm, texnika və istehsalda geniş istifadə edilir. İlk reaktiv mühərriklər də SSRİ-də ixtira və tətbiq edildi (1941-ci ildə «kətyuşalarda»). Müharibədən sonra reaktiv mühərriklər təyyarələrə qoyuldu, raketlər kosmosun mənimsənilməsində başlıca mühərrikə çevrildi. Raket mühərrikləri ilə yanaşı güclü hesablama texnikası da inkişaf etdi. Müharibə elektronikanın da inkişafına güclü təkan verdi (radio, televiziya, radarlardan tutmuş müasir mikro və kvant elektronikasına qədər). Təbii ki, raket texnikası və kosmonavtikanın inkişafı yeni konstruktiv materialların əldə edilməsi ilə mümkün oldu. Müasir dövrdə demək olar ki, bütün ölkələrin iqtisadi fəaliyyəti peyklər ilə əlaqədardır. İndi istehsal ən yeni avadanlıqlar, robotlar və s. ilə təchiz olunur. Proqramlı idarəetmə dəzgahların sənaye robotları ilə birləşməsi istehsalın tam avtomatlaşdırılması, əmək məhsuldarlığının artırılması, məhsulun keyfiyyətinin yaxşılaşdırılması üçün şərait yaradır. Kənd təsərrüfatına biotexnologiya və gen-mühəndisliyi tətbiq edilir. Təsərrüfatın bütün sahələrinin, bazar, maliyyə, həm də elmin idarə olunması mikroelektronika və informatika ilə təchiz olunur. İnformasiya vasitələrində yeni inqilab baş vermişdir. İnternet və digər vasitələrlə dünyanın bütün nöqtələri birləşdirilir.

Müasir dövrdə ETT-nin təsiri altında təsərrüfatın yeni strukturu formalaşır. Bu da postindustrial (sənayeləşdirilmədən sonrakı) ya da informasiya (məlumat) iqtisadiyyatı adlandırılır. Bura informasiya maşınları istehsalı və informasiya xidmətləri aiddir. Postindustrial inkişaf mərhələsinə keçiddə ilk başlıca qüvvə ETT ilə əlaqədar əmək məhsuldarlığının sürətli artımı və buna müvafiq olaraq istehsal dairəsində çalışanların payının azalması olmuşdur. Xidmət dairəsi böyümüş və ölkənin inkişaf səviyyəsini müəyyən edən başlıca göstə-

rici olmuşdur. Bu «üçüncü dairədə» indi dördüncü «bilik dairəsini» (yeni elm, informasiya, kadr hazırlığı, mədəniyyət sahələri və burada yalnız «ağ» yaxalıqlar çalışır), hətta «beşinci» «qızıl yaxalıqlar dairəsini» (avtomatlaşdırma və EHM-ları yaradan və xilmət edən yüksək ixtisaslı mütəxəssislər, dövlət aparatlarında və xüsusi idarələrdə çalışanlar və s.) ayırırlar. Qeyri-istehsal dairəsinin, xüsusilə onun informasiya sahəsinin sürətli inkişafı, informasiya texnologiyasının bir çox sahələrə tətbiq edilməsi əsas verir deyək ki, biz artıq digər sivilizasiyada, informasiya sivilizasiyası dövründə yaşayırıq. Müasir iqtisadi fəaliyyətdə çeviklik ilə birlikdə dəqiq və tam informasiya müvafəqiyyətin başlıca şərtidir. «Sürətlə dəyişən dünyada qələbə iti gedən və yaxşı məlumatlandırandır» yaxud «gələcək barədə məlumat və duyğu hakimiyyət deməkdir» geniş yayılan bu fikirlə razılaşmamaq olmaz.

Global coğrafi təfəkkür. Müasir dövrdə dünya ölkələrinin və xalqlarının bir-birindən asılılığı getdikcə mürəkkəbləşir və güclənir. Ona görə də dünyanı bürüyən bütün problemlərə, onun vəziyyətinə və elmi izahına qlobal baxımdan yanaşmağa üstünlük verilir. Dünyanın qlobal görünüşü, yeni dünyavi coğrafi təfəkkür hələ XX əsrin 90-cı illərində, keçmiş SSRİ-nin parçalanmasından sonra getdikcə daha çox dərinləşmişdir. İlk dəfə qlobal təfəkkür, bəşəriyyəti bürüyən ekoloji problemlərin həlli üçün yaranmışdır. Sonradan belə təfəkkür insan həyatının bütün sahələrini, iqtisadi, siyasi, texnoloji, mədəniyyət və s. sahələri əhatə etmişdir. *Global coğrafi təfəkkürün əsasını bizi əhatə edən dünyanın bütövlüyünün dərk edilməsi, insanla təbiətin qarşılıqlı əlaqəsindən meydana çıxan mürəkkəb problemlər təşkil edir. Bəşəriyyət özünün salamat qalması, planetimizin qorunub saxlanması məqsədi ilə bütün iqtisadi, siyasi, milli-etnik problemlərin birlikdə həll edilməsinin zəruriliyini artıq dərinlən dərk edir. Bütün bunlar dünya inkişafının yeni strategiyasının işlənilib hazırlanmasını tələb edir.*

BMT-nin sənədlərində dünyanın bütün ölkələrini, planetimizin bütün sakinlərini birləşdirən ümumdünya prinsipləri əsasında həyat quruculuğunun formalaşması prosesinin labüdlüyü göstərilir. Müasir dövrdə dünya inkişafının qloballaşması real həqiqətə çevrilmişdir. Oduqca mürəkkəb olan bu proses hələ ki, başlanğıc mərhələsindədir. Ona görə də bu prosesin bəşəriyyətə xoşbəxtlik ya da fəlakət gətirəcəyi kimi məsələlər getdikcə geniş müzakirələrə səbəb olmuşdur.

Qloballaşma barədə mülahizələr

	Liberallar	Ənənəvi solçular	Yeni münasibətlər
Qloballaşmaya münasibət.	Müsbət. Labüd və faydalıdır.	Mənfi. Qloballaşmanın qabağı alınmalıdır.	«Kütlənin təşəbbüsü ilə qloballaşmaya» üstünlük verilməsi.
Daha uyğunlaşma qabiliyyətlilərin sıxışdırılıb çıxarılması.	Hə. Təbiətdə olduğu kimi. Qlobal bazar iqtisadiyyatı Rəqabətində yalnız uyğunlaşma qabiliyyəti yüksək olanlar salamat qalacaqlar.	Yox. Kapitalizmin qloballaşması özünün dağılması üçün toxum səpir. Əlverişsiz vəziyyətdə qalanlar əsaslı sosial dəyişikliklərə nail olmaq üçün bütün qüvvələrini birləşdirəcəklər.	Hə, lakin «daha uyğunlaşma qabiliyyəti yüksək olanlardan» yalnız kooperativ fəaliyyətə bacarığı olanlar salamat qalacaqlar.
Problemlərin müəyyənləşdirilməsi.	1. Əlində heç bir problem yoxdur. Çünki kapitalizmin dalğası «bütün qayıqları qaldıracaqdır». 2. Qloballaşma prosesində insanların bir hissəsinin vəziyyəti pisləşəcəkdir.	Sosial ədalətin olmaması. Sadə insanların vəziyyəti pisləşəcək, işsizlik çoxalacaq, ekoloji ziyan artacaq, sosial proqramlar ixtisar ediləcək, insanların az bir hissəsi həddən çox varlanacaq.	Sosial ədalətin olmaması. Sadə insanların vəziyyəti pisləşəcək, işsizlik çoxalacaq, ekoloji ziyan artacaq, sosial proqramlar ixtisar ediləcək, insanların az bir qismi həddən çox varlanacaq.
Vəziyyətin yaxşılaşması üçün fəaliyyət	1. Heç bir tədbir görülməməlidir, çünki «kapitalizmin dalğası bütün qayıqları qaldıracaq». 2. Yeni qlobal iqtisadiyyata uyğunlaşmaya ehtiyacı olan insanlara müvəqqəti köməklik etmək.	1. Heç nə edilməməlidir, çünki; a) kapitalizmin qloballaşması özünü dağıdacaq; b) müasir dövrdə kapitalizmi qloballaşdıran qüvvələr çox güclüdür və onlara qarşı mübarizə aparmaq hələ çətinidir. 2. Qloballaşma prosesində itkidən qorunmaq üçün dövlət sığorta şəbəkəsini möhkəmləndirmək. 3. Sosial ədalət, əsaslı sosial dəyişikliklərə nail olmaq naminə xalq qüvvələri, zəhmətkeşlər müstəqkil surətdə birləşməlidir. Kapitalın qloballaşmasını nəzərə alaraq xalq qüvvələrinin beynəlxalq həmrəyliyi zəruridir.	Loxal və transmilli (sosial, iqtisadi və siyasi) yeni firmalar yaranacaq. Yəqin ki, burada, xalq hərəkatına arxalanan qüvvələr mühüm rol oynayacaq. Qloballaşmanın liberal qüvvələrinə qarşı mübarizə aparmaq üçün xalq qüvvələrinin transmilli əlaqələri labüddür.

Mənbə: Wilson M.G. Whitmore E. Seeds of Fire. Social Development in an Era of Glovalism. N.Y. 2000, p. 54-55

Əgər XX əsrin 90-cı illərində dünya ictimaiyyətinin təfəkküründə qloballaşma prosesinə tənqidi münasibətlər yaranmışdısa, həmin onilliyin ortalarında bu prosesə qarşı geniş müxalifət qüvvələri (antiqlobalistlər) meydana çıxmışdır. Qloballaşma ayrı-ayrı ölkələrin və əhalinin sosial təbəqələrinin həyat tərzinə müxtəlif və mürəkkəb şəkildə təsir edir. XXI əsrin başlanğıcında demək olar ki, bütün ölkələri əhatə edən bu proses ilk növbədə təsərrüfat fəaliyyətinin qarşılıqlı əlaqəsinin güclənməsi sayəsində əmələ gəlmişdir. Belə qarşılıqlı əlaqənin təməlini ən müasir texnologiya əsasında olduqca sürətlə inkişaf edən dünya maliyyə-informasiya məkanı qoymuşdur. Bununla yanaşı qloballaşma nəinki texnoloji iqtisadi inkişafın, həm də siyasətin nəticəsidir. Nə yeni texnologiya, nə də biznes özü özlüyündə qlobal iqtisadiyyatı inkişaf etdirə bilməzdi. Qlobal iqtisadiyyatın yaranmasının başlıca təşkilatçıları Dünya Bankı (DB), Beynəlxalq Valyuta Fondu (BVF), Dünya Ticarət Təşkilatı (DTT) və s. kimi beynəlxalq institutlara nəzarət edən «Böyük yeddiyə» hökumətləridir. İqtisadiyyatın qloballaşması ilk növbədə dünya iqtisadiyyatında güclü mövqe tutan ölkələr üçün faydalıdır. Bazarın görünməz əli «görünməz yumruq» olmadan fəaliyyət göstərə bilməz. Dünyanın hər yerində fəaliyyət göstərən Birləşmiş Ştatların, Yaponiya, AFR və b. ölkələrin şirkətlərinin arxasında həmin dövlətlərin «görünməyən yumruğu» durur.

İOO-lər öz maraqlarını regional iqtisadi birliklər çərçivəsində qorumağa təşəbbüs göstərirlər. Onlar xarici investisiyalar üzərində nəzarətin götürülməsini tələb edən qloballaşma tərəfdarlarına, xüsusilə mədəniyyət sahəsində ciddi müqavimət göstərirlər (terror¹ aktlarının təşkil edilməsinə qədər, bunların arasında ən dəhşətli 11 sentyabr 2001-ci ildə Nyu-York və Vaşinqtonda baş verən terrorçuluqdur).

İndi iqtisadi qloballaşma siyasətinə qarşı, özünün xarakterinə və miqyasına görə transmilli əhəmiyyət alan yeni sosial hərəkət başlamışdır. Bu hərəkətin iştirakçıları 2001-ci ildə İtaliyanın Genuya şəhərində «səkkizlərin» növbəti görüşünə qarşı nümayiş təşkil etmişdir. Müxtəlif mənbələrə görə nümayişdə 200-300 min nəfər iştirak etmişdir. İlk dəfə bu hərəkət özünü hələ 1999-cu ildə göstərmişdir. Həmkarlar və ictimai təşkilatların, eləcə də kilə cəmiyyətlərinin çağırışı ilə Birləşmiş Ştatların müxtəlif hissələrindən və digər ölkələrdən toplanan 50 mindən artıq nümayiş iştirakçıları DTT-nin nazirlər səviyyəsində keçirilən konfransa öz etirazlarını bildirmiş və toplantının işini pozmuşdular. Sonradan (2000-ci ildə) belə nümayişlər Dünya iqtisadi formu keçirilən Melburn və Davosda, DB və BVF-nun Vaşinqton və Praqada keçirdikləri toplantılarda, Amerika Dövlətləri Təşkilatının Kanadada (Vindzor), Aİ-nin Nitsa, sonradan isə dünya-

¹ Terror (latınca terror-qorxu, vahimə mənasını bildirir)- ölüm və s. ilə hədələməklə izləmək, vahimə vəziyyətində saxlamaq.

nın ayrı-ayrı ölkələrində (AFR, Fransa, Polşa, Macarıstan) keçirilən zirvə toplantılarında ardıcıl surətdə davam etmişdir. Bu nümayiş iştirakçıları planetimizdə mövcud olan varlı və yoxsulluğa, o cümlədən İEO-lər və İOÖ-lər arasında sosial-iqtisadi fərqlərin dərinləşməsinə, etnik münaqişələrin kəskinləşməsinə, ekoloji böhrana və s. qarşı öz etirazlarını bildirdilər .

Belə narazılıq və etirazlar nümayişləri hər iki qrup ölkələrdə, həm İEO-lər, həm də İOÖ-lərdə keçirilir. Bir qayda olaraq daha kütləvi nümayişlər DB, DTT və BVF-nun keçirdikləri toplantı vaxtına salınır. Çünki qloballaşma siyasətinin aparıcıları və nəticələrinə məsuliyyət daşıyan məhz bu təşkilatlardır. Onların bağlı qapı arxasında qəbul etdikləri qərarlar milyonlarla insanın mənafeyinə və onların yaşayış səviyyəsinə toxunur. Lakin bu insanların heç biri qəbul edilən qərarlara təsir edə bilmir. Ona görə də onlar bu nümayiş etirazları ilə dünyada «ən güclülərə» «zəif insanların» səsini eşitməyə məcbur etməyə təşəbbüs göstərirlər. Yaxın 10-20-ildə də qlobal korporasiyalar getdikcə artan və yaxşı təşkil olunmuş etiraz hərəkatı ilə qarşılaşacaqlar. Bu hərəkatlarda məqsəd dünyada ədalətə, həmrəyliyə, demokratiyaya, iqtisadi və sosial hüquqa, sağlam ətraf mühitə, mədəni müxtəlifliyə, beynəlxalq maliyyə müəssisələrinin fəaliyyətinin şəffavlığına, gəlirin daha ədalətli bölgüsünə, əmək hüquq normalarına əməl edilməsinə və s. nail olmaqdır.

BMT-nin Baş katibi Kofi Annanın təklifi ilə 2000-ci ilin mayında yüzdən artıq ölkəni təmsil edən mindən artıq ictimai və digər təşkilatlar Nyu-Yorkda Minilliyin Forumunu keçirmişlər. Forum qloballaşmaya qarşı mübarizəyə çağırır, lakin onun istiqamətləri göstərilir, insanların mənafeyinə yönəldilməsi, hökumət və BMT-nin əməkdaşlığı ilə birbaşa insanlar, yeni ictimai təşkilatlar tərəfindən həyata keçirilməsi təklif edilir. Forumda qəbul olunan Bəyanatda xəbərdarlıq edilir: Əgər «qloballaşmanın memarları» cavabdehlik hiss etməsələr və məsuliyyətə cəlb olunmasalar, bu prosesin nəticələri hamı üçün faciə olar. «Son mərhələdə varlılar da xilas ola bilməyəcək, çünki dözülməzlik, xəstəliklər, ekoloji fəlakətlər, müharibələr, cəmiyyətlərdə pozğunluq və siyasi qeyri-sabitlik hər yərə yayılacaq» (BMT-nin sənədi A/ 54/ 959). Həmin sənəddə qeyd edilir ki, qloballaşmanın faydalı olması üçün dünya şirkətləri, beynəlxalq maliyyə və ticarət müəssisələri və hökumət demokratik ictimaiyyətin nəzarəti altında olmalıdır.

Buradan belə nəticəyə gəlmək olar ki, qlobal idarəolunma vasitəsi hələ ki, olduqca zəifdir. Qlobal iqtisadiyyat mövcuddur, lakin qlobal hökumət yoxdur. Transsiyasi institutlar özünün inkişaf səviyyəsinə görə kommunikasiya və təsərrüfat fəaliyyətində olan inqilabdan geri qalır.

§2. Müasir dünya təsərrüfatının inkişafında qloballaşma və regionlaşma təmayülləri

Qloballaşma. Müasir dünya təsərrüfatının inkişafını qloballaşma və regionlaşma təmayülləri müəyyən edir. Bu proseslərin hər ikisi paralel inkişaf edir və planetimizin iqtisadi və sosial coğrafi simasında mühüm irəliləmələrə, dünya əhalisi və təsərrüfatının ərazi təşkilində əhəmiyyətli dəyişikliklərə səbəb olur.

Qloballaşma təsərrüfatın, siyasətin və bəşəriyyətin mədəni həyatının beynəlmilləşməsinin özünə məxsus bir yoludur. Bu prosesdə dövlət sərhədlərinin maneələri qismən öz əhəmiyyətini itirir. Müasir qloballaşma əsasən özünü aşağıdakı proseslərdə:

- *Iqtisadiyyatda*; bütün ölkələrə daxil olan və dünyanı öz aralarında bölən Transmilli Korporasiya (TMK) və Transmilli Banklar sistemlərində (TMB); Dünya Ticarət Təşkilatının (DTT) yaranmasında;
- *Nəqliyyat, rabitə və informasiyada* ; vahid ümumdünya nəqliyyat və kommunikasiya sistemlərinin¹ və informasiya məkanının formalaşmasında;
- *Ekologiyada*; bəşəri tarixdə ilk dəfə olaraq insanlar tərəfindən ətraf mühitin keyfiyyətinin qorunub saxlanılmasının dərk edilməsində;
- *Siyasətdə*; dünyanın müstəqil dövlətlərinin demək olar ki, hamısının BMT sistemində birləşməsi və qərar qəbul edilmədə iki düşərgə arasında mövcud olan qarşıdurmanın aradan qaldırılmasında;
- *Mədəniyyətdə*; kütləvi informasiya vasitələrinin qloballaşmasında, xüsusilə televerlişlər vasitəsilə mədəni nailiyyətlərin, ümumiyyətlə dünya dəbləri və axının, reklamların və s. yayılmasında göstərir.

Qloballaşma aşağıdakı əsas formalardan: a) investisiya² formasında beynəlxalq sərmayənin axınının genişlənməsi; b) müəssisələrin nailiyyətlərinin artması və birləşməsi; q) müxtəlif formada beynəlxalq əməkdaşlıq barədə müqavilələrin bağlanması; d) beynəlxalq podrat sisteminin inkişafından ibarətdir.

¹ **Kommunikasiya sistemləri**(latınca –communicatio ümumiləşdirmək, əlaqələndirmək mənasını bildirir)-nəqliyyat, rabitə, yeraltı kommunal təsərrüfat şəbəkəsi, rabitə yolları. Fəaliyyət dairəsində informasiyanın insandan insana ötürülməsi.

² **İnvestisiya**-(almanca investiton- geyindirirəm mənasını bildirir)- ölkə daxilində və xaricdə iqtisadiyyat sahələrinə uznmüddətli sərmayə qoyuluşu.

TMK-lərin qloballaşmaya təsiri. Sərmayə həcmnin sürətli artımı, istehsalın kopmüterləşməsi, dünyanın hər yerinə nəzarət etmə və qərar vermə imkanları hakimlik edən müəssisələrin tiplərini və bununla əlaqədar coğrafi əmək bölgüsünü dəyişdirmişdir. Kombinatların¹ yerinə konqlomerat², yeni olduqca nəhəng institut və müəssisə birlikləri gəlmişdir. Belə müəssisələr XX əsrin 60-cı illərində yaranmağa başlamış və transmilli korporasiya (TMK) adını almışdır. Həmin dövrdən başlayaraq TMK-lərin iqtisadi potensialı və beyləlxalq təsiri sürətlə artmışdır. Əgər 1960-cı ildə Birləşmiş Ştatların 7 korporasiyasında 10-dan artıq sahə fəaliyyət göstərirdisə, indi belə korporasiyaların sayı 100-dən artıqdır. Onların 10 ən böyüyü isə hər biri 20-dən artıq sahənin müəssisələrini özündə birləşdirir. Bununla da bir sahənin gəlirlə işləməməsi ilə yaranan itki, gəlirlə işləyən digər sahədən əldə edilən vəsait hesabına əvəz olunur. XX əsrin sonunda «Ceneral Motors», «Eksson», «Ford», «Royal-datç-Şell» TMK-lərinin hər birinin illik satış məhsullarının dəyəri 100 mlrd dolları ötüb keçmişdir. Bu göstərici dünyanın əksər ölkələrinin ÜDM-dan böyükdür. Bununla əlaqədar BMT üzvlərinin tələbi ilə (1972-1975) onların fəaliyyətini izləyən və işlərini nizama salmağa təşəbbüs göstərən TMK-lər üzrə xüsusi daimi Mərkəz yaradılmışdır.

TMK-lərin strukturuna bir qayda olaraq «ana» ölkədə yerləşən ETTKİ şəbəkəsi rəhbərlik edir. TMK-lərin on minlərlə xarici filialları dünyanın hər yerinə səpələnmiş, xüsusilə xammala, enerjiyə, ucuz işçi qüvvəsinə, geniş satış bazarlarına meyl edirlər. İri TMK-lər öz gəlirlərinin 70-80%-ə qədərini «ana» ölkədən kənarında yerləşən filiallardan əldə edirlər. Xarici ölkələrdə yaranan filiallar həmin ölkənin milli və müstəqil şirkəti kimi qeydə alınır, yerli sərmayəni özündə toplayır, nəticədə bu və digər TMK-nın sərmayəsinin milli mənsubiyyətini demək olar ki, müəyyən etmək olmur. Əslində TMK-lərə çoxmillətli elita nəzarət edir. Filiallar arası ticarət və maliyyə əməliyyatları (material, texnologiya, kredit və s. göndərilməsi) istehsalçı ölkələrdə deyil güzəştli vergi olan ölkələrdə gəlirin reallaşmasına imkan verir. Adətən TMK-lər özlərinin keçmiş mərkəzlərinin yüksək vergilərindən, nəzarətindən, tənzimlənməsindən yayınaraq iqamətgahlarını elə güzəştli vergi olan ölkələrə köçürürlər. Beləliklə də milli

¹ **Kombinat** (latınca kombinatus- birləşmə mənasını bildirir)-istehsal prosesində bir-birindən asılı olan müxtəlif sənaye müəssisələrin birləşməsi. Bu müəssisələrin birinin məhsulu digəri üçün xammal yaxud yarımfabrikat kimi çıxış edir.

² **Konqlomerat**- 1960-cı illərdə (əsasən Birləşmiş Ştatlarda) əmələ gələn formalardan biri. Konqlomerat fəaliyyətin qarışması (istehsal prosesində firmaların birləşməsi) ya da investisiyanın qarışması (istehsal olmadan firmaların birləşməsi) yolu ilə əmələ gəlir.

sərmayə fəaliyyətinin beynəlmilləşdirilməsinin əvəzinə transmilli sərmayənin marağının qloballaşması gəlmişdir.

TMK-lər qloballaşma prosesinin sürətlənməsində və güclənməsində başlıca qüvvədir. Onlar dünya səviyyəsində məhsul və xidmətlərin istehsalı və satışına nəzarət edirlər. Nəhəng TMK-lər özlərinin qlobal fəaliyyətindən istifadə etməklə istehsalın yerləşdirilməsində getdikcə fəal rol oynayırlar. Onlar istehsalı ilk növbədə yaxşı infrastruktur¹ sahələrinə, yüksək ixtisaslı işçi qüvvəsinə və böyük satış bazasına malik olan ərazilərə səmtləşdirirlər. Bununla yanaşı TMK-lərin istehsal etdikləri məhsul dəyərinin böyük hissəsi özlərinin iqamətgahları yerləşən ölkələrin payına düşür. Belə ki, TMK-lər qlobal istiqamət daşımalarına baxmayaraq, özlərinin milli xarakterini saxlayırlar. Bu və digər ölkənin iqtisadi və elmi-texniki gücünü əsas etibarilə TMK-lər müəyyən edir. Bununla yanaşı milli təsərrüfatlarda xırda və orta müəssisələr də mühüm rol oynayırlar.

İqtisadiyyatın qloballaşması istehsal edici kapitalın hərəkətliyini sürətləndirir və dünya istehsalının daha az, bir neçə TMK-lərin əlində cəmləşməsinə səbəb olur. Məsələn, əgər 1973-cü ildə dünya istehsalının 13%-i xarici kapitalın nəzarəti altındaydısa, indi bu göstərici 30%-ə çatmışdır.

Azad iqtisadi zonaların (AİZ) qloballaşmaya təsiri. Dünya təsərrüfatının qloballaşmasına təsir edən amillərdən biri də *azad iqtisadi zonalardır* (AİZ). AİZ-lər ikinci dünya müharibəsindən sonra inkişaf etmiş və indi onların sayı 1000-ə çatmışdır. Dünya məhsul dövriyyəsinin təqribən 35-40%-i AİZ-lərin payına düşür. Bu zonalər əlverişli iqtisadi-coğrafi mövqeyə malik, infrastruktur ilə yaxşı təmin olunmuş və dünya bazarı ilə əlaqəsi olan ərazilərdə, xüsusilə dəniz sahilində yerləşirlər. AİZ-lər qlobal prosesin gələcək inkişafının özünə məxsus ön istehkamına, həm də onların yerləşdiyi ərazi ölkələrin ən inkişaf etmiş bölgələrinə çevrilir. AİZ-lərdə işgüzarlar, xüsusilə xarici şirkətlər üçün əlverişli şəraitin yaradılması (vergi güzəştləri, xammal və işçi qüvvəsi ilə təmin olunma və s.) ilə əlaqədar, bura həvəslə sərmayə qoyulur, ən müasir sənaye və infrastruktur sahələri inkişaf etdirilir.

Regionlaşma. Dünya iqtisadi inkişafının digər təmayülü *regionlaşmadır*, yəni region səviyyəsində təsərrüfatın beynəlmilləşdirilməsidir. Regionlaşma ilk növbədə regional inteqrasiya vasitəsilə aşkar olunur. Yeni sabit qarşılıqlı əlaqə və əmək bölgüsü əsasında qon-

¹İnfrastruktur (latınca «infra» aşağı, altında, «struktura» quruluş, düzülüş mənasını bildirir) – istehsala xidmət edən kompleks təsərrüfat sahələri. Tərkibinə yol, körpü, su anbarı, port, anbar, su təchizatı, təhsil, elm, səhiyyə və s. daxildir.

şu ölkələri birləşdirən inteqrasiya qruplaşmaları (Aİ, NAFTA, ASEAN və b.) yaranır. Xüsusilə iqtisadiyyat sahəsində və ümumi siyasi məsələlərdə İEO-lərin regional inteqrasiyası fəallaşmış və böyük nailiyyətlər əldə etmişdir. Bu ölkələrdə silahlı və digər qarşı durmalar çoxdan öz əhəmiyyətini itirmiş və transmilli sərmayə isə regional və dünya bazarlarında daha sivil rəqabətin yaranmasına səbəb olmuşdur. Cənub-Şərqi Asiya (CSA) ölkələrinin regional inteqrasiyası əhəmiyyətli nailiyyətlər əldə etmiş və son illər ASEAN təşkilatının nüfuzu getdikcə artır.

Regional qruplara daxil olan ölkələrin ümumi sərhədləri digər ölkələr üçün sərhəd vəzifəsini yerinə yetirir. Özlərinin arasında isə iqtisadi sərhədlər aradan qaldırılır. Nəticədə bu qrup ölkələr arasında mal, xidmət, kapital və işçi qüvvəsi sərbəst hərəkət edir. Həm də birgə iqtisadi, elmi-texniki, valyuta-maliyyə, sosial, xarici və müdafiə siyasəti aparılır.

Postsovet ölkələrinin regional təşkilatında (MDB) isə iqtisadi əlaqələr olduqca zəifdir. 1991-ci ildə yaranan MDB-nin (keçmiş SSRİ-nin 15 ittifaq respublikasından yalnız Estoniya, Latviya və Litva MDB-yə daxil olmamışdır) başlıca məqsədi postsovet məkanında vahid təsərrüfat kompleksinin qorunub saxlanılması və yeni bazar iqtisadiyyatı və beynəlxalq münasibətlər əsasında iqtisadi inteqrasiyanın dərinləşdirilməsi, bu qrupa daxil olan hər bir ölkənin və onun hər bir vətəndaşının marağı nəzərə alınmalı idi. Lakin bu ölkələrdə bazar iqtisadiyyatına keçid müxtəlif yollarla həyata keçirilmiş və onların iqtisadi əlaqələrinin dərinləşməsinə səbəb olmamışdır, əksinə bu əlaqələr pozulmuşdur. Həm də MDB-nin iqtisadi məkanında dörd regional birləşmə; Rusiya və Belarus İttifaq dövləti, Avrasiya iqtisadi birliyi (Rusiya, Belarus, Qırğızıstan, Qazaxstan və Tacikistan), Mərkəzi Asiya iqtisadi birliyi (Qazaxstan, Qırğızıstan, Özbəkistan, Tacikistan), GUOAM birliyi (Gürcüstan, Ukrayna, Özbəkistan, Azərbaycan, Moldova) yaranmışdır. Buradan aydın görünür ki, MDB-nin mükəmməl inteqrasiyaya (Aİ kimi) çevrilməsi yalnız uzaq gələcəkdə mümkündür. Bununla yanaşı gələcəkdə bu qrupun üzvlərinin Aİ kimi regional qruplaşmaya daxil olmaları MDB-nin parçalanmasına səbəb ola bilər.

Regionlaşma bir tərəfdən birgə sərhəd məniələri ilə dünya miqyasında azad iqtisadi mübadiləni məhdudlaşdırır və bununla da globalaşma prosesinə qarşı durur, digər tərəfdən isə ayrı-ayrı inteqrasiya¹ qrupları arasında sərbəst beynəlxalq əlaqələr həyata keçirilir və bu isə vahid dünya təsərrüfatının yaranmasına təsir edir. Həm də müasir dövrdə inkişaf etmiş regional inteqrasiyalarda yeni təmayüllər meydana çıxır. Bunlardan biri, İEO-lərdən təşkil olunan regional qruplaşmalara nisbətən zəif inkişaf etmiş ölkələrin daxil edilməsidir.

¹İnteqrasiya – (latınca integratio-tamlıq, birləşdirmə mənasını bildirir)- ölkələrin təsərrüfat siyasi birləşməsinin forması.

Meksikanın NAFTA-nın tərkibinə, Şərqi Avropa ölkələrinin əksəriyyətinin 2000-ci illərin əvvəllərində Aİ-nin tərkibinə daxil edilməsi barədə razılığın əldə edilməsi və s. buna parlaq misaldır. Bununlada Aİ-nin tərkibinə daxil olan ölkələrin sayı (indi 25 üzvü var) yaxın illərdə (2007-ci ildə Rumıniya və Bolqarıstan Aİ-yə daxil olacaqdır) 27-yə çatacaqdır. Təbii ki, Avropa ölkəsi kimi, Avropada gedən iqtisadi və siyasi proseslər respublikamızı da maraqlandırır və bizi də artıq çoxdandır ki, Aİ-nin qapısını döyürük. Azərbaycan Respublikasının iqtisadi qloballaşma prosesində gələcək iştirakı onun MDB sisteminə rolundan, Avropa və digər regionlarda gedən integrasiya proseslərinə münasibətindən, ölkəmizin iqtisadi potensialından və iqtisadi-coğrafi mövqeyinin üstünlüyündən (xüsusilə Avropa ilə Asiya arasında tranzit¹ mövqeyindən) istifadə edilməsindən asılı olacaqdır.

Qloballaşma və regionlaşma ölkələr arasında rəqabəti daha da gücləndirir. Bu rəqabət mübarizəsində TMK-lər ilə dövlət arasında ittifaq qələbəni təmin edə bilər. Yeni rəqabət mühitində 100-lər öz üstünlüklərindən istifadə edə bilmirlər.

Sosial-iqtisadi inkişaf səviyyəsinə görə dünya ölkələrinin qruplaşması. Təbii ki, qloballaşma və regionlaşma dünya təsərrüfatının bütövləşməsinə aparır. Bununla yanaşı bu prosesdə ziddiyyətlik, dezintegrasiya təmayülləri bəşəriyyətin parçalanmasına səbəb olur. İndi müasir dünya üç hissəyə («üç dünyaya») parçalanmışdır. «Birinci dünya» qloballaşmanın üstünlüklərindən məharətlə istifadə edən, bəşəriyyətin imtiyazlı və hakim hissəsi sayılan Şimali Amerika, Qərbi Avropa ölkələri və Yaponiyadır. «Birinci dünya» ölkələri bir-biri ilə daha sıx əlaqədardır. Onlar nəinki dünya təsərrüfatının təsiri altında inkişaf edirlər, həm də bu prosese təsir göstərən başlıca qüvvələrdir. Nisbətən zəif inkişaf etmiş ölkələr isə dünya iqtisadiyyatının bu üç mərkəzinin qarşılıqlı əlaqələrindən meydana çıxan beynəlxalq qaydalara itaət etməyə məcburdurlar. «İkinci dünya» Yeni Sənayeləşdirilmiş Ölkələr (Çin, Hindistan, Braziliya, Argentina və s.), neft ixrac edən, həm də digər təbii resurslarla (boksit, rekreasiya resursları² ilə) zəngin olan ölkələr və Şərqi Avropa ölkələridir. «Üçüncü dünya»ya, belə demək olarsa «sürünən» ya da «Birinci dünyaya» yaxınlaşma imkanı demək olar ki, olmayan Afrika ölkələrinin əksəriyyəti və Asiyanın bir neçə ölkəsi aiddir.

Sosial-iqtisadi inkişaf səviyyəsinə görə dünyanın bu üç hissəsi, xüsusilə birinci və üçüncü hissələri arasında mövcud olan fərq getdikcə artır. Bu da onu göstərir ki, qloballaşma bütövlükdə bəşəriyyə-

¹ **Tranzit** (latınca «transitus» ötüb keçmə mənasını bildirir) – sərnişin və yükün aralıq məntəqədən ötüb keçməklə bir məntəqədən digərinə daşınması.

² **Rekreasiya resursları**(latınca recreatio bərpa mənasını bildirir)- əmək prosesində sərf edilmiş insanın fiziki və mənəvi qüvvəsini bərpa edən müxtəlif istirahət növləri

tin sonrakı inkişafı üçün imkanları artırdığı halda, müasir dövrdə dünyada kasıblığı ləğv edə bilməmiş, hətta onun azalmasına təşəbbüs göstərməmişdir. Bu prosesdə olduqca böyük, xüsusilə İOO-lərdə insan kütləsinin marağı nəzərə alınmamışdır. Son on ildə (1992-2002) qloballaşma prosesi varlıları daha varlı, yoxsulları isə daha da kasıblaşdırmışdır.

Dünya bankı tərəfindən işlənib hazırlanmış, 2000-2001-ci illərdə dünya inkişafı barədə Məruzənin məlumatlarına əsasən, planetimizin 6,3 mlrd. əhalisinin 2,8 mlrd nəfəri, yeni təxminən yarısı gündə 2 dollardan az, 1,2 mlrd. nəfəri isə 1,2 dollardan az vəsaitlə dolanır. Onların 44%-i Cənubi Asiyada yaşayır. Ən varlı 20 ölkənin orta gəliri ən kasıb 20 ölkənin orta gəlirindən 37 dəfə çoxdur. Son 40 ildə bu fərq iki dəfə artmışdır. Həmin məruzədə qeyd edilir ki, « bazar iqtisadiyyatına keçid mərhələsində olan Avropa və Mərkəzi Asiya ölkələrində , 1980-ci illərin axırında gündə 1 dollardan az vəsaitə dolanan insanların sayı indi 20 dəfədən çox artmışdır». Yalnız Şərqi Asiyada belə insanların sayı 420 -dən 280 milyon nəfərə qədər azalmışdır. Latin Amerikası, Cənubi Asiya və Afrika ölkələrində isə yoxsulların sayı artmaqda davam edir. ¹

§3. Qloballaşmanın əsas əlamətləri və ziddiyyətlikləri

XX və XXI əsrlərin həddlərində bəşəri həyatın hər tərəfini əhatə edən qloballaşma mürəkkəb və obyektiv prosesdir. Bu prosesə qlobal informasiya-maliyyə məkanının formalaşması əsasında iqtisadiyyatın yenidən qurulması və bununla əlaqədar dünya birliyinin özünün yeni inkişaf mərhələsinə keçməsi səbəb olmuşdur. Qloballaşma mürəkkəb və ziddiyyətli prosesdir, ayrı-ayrı qrup ölkələrə, regionlara və dövlətlərə müxtəlif cür təsir edir. Beynəlxalq birliyin vahidliyinə və bütövlüyünə istiqamətlənən qloballaşma obyektiv proses olsada İEO-lər və İOO-lər arasında mövcud olan uçurumun dərinləşməsinə səbəb olmuşdur.

BMT-nin sənədlərində qloballaşmanın altı istiqaməti fərqlənir. Bu istiqamətlərdə inteqrasiya və dezinteqrasiya, xoşbəxtlik və bəd-bəxtlik təmayülləri özünü göstərir.

Birinci istiqamət informasiya texnologiyasında inqilabdır. Qlobal eranın texnoloji açarı vaxt və məsafəni azaldan (televiziya, reaktiv təyyarələr, peyklar, kompüterlər, mobil telefonlar, İnternet, kon-

¹ 2000-2001-ci illərdə dünya inkişafı barədə Məruzə. Yoxsulluqla mübarizə. Vaşinqton,2001, s.3

teyner dağımaları və s. ilə) kommunikasiya sistemləri ilə əlaqədardır. İnformasiya texnologiyasının qlobal iqtisadi sistemin bütün sahələrinə tətbiq edilməsi sayəsində iqtisadiyyat getdikcə «maddilikdən qeyri maddiliyə» çevrilir. Bu da XX əsrin axırlarında postindustrial tipli yeni cəmiyyətin yaranmasına səbəb olmuşdur. Belə cəmiyyətdə hər gün milyard dollarla hesablanan ticarət-iqtisadi, maliyyə və digər pul əməliyyatları həyata keçirilir. Bütün bunlar bəşəriyyətin iqtisadi həyatının normal təzahürünə çevrilmişdir. İnformasiya texnologiyasının inkişafı bu sahənin nailiyyətlərindən istifadə edilməsinə görə İEO-lər ilə İOO-lər arasında olduqca dərin fərqlər yaratmışdır.

İkinci istiqamət demokratiyanın planetimizin bütün regionlarına yayılmasıdır. Bu da söz azadlığında, demokratik institutların sayının artmasında, siyasətdə geniş xalq kütləsinin iştirak etməsində, siyasi azadlıqda, insan hüququnun müdafiə olunmasında və s. özünü göstərir. Demokratiyanın yüksək inkişaf etdiyi ölkələr demək olar ki, heç vaxt bir-birilə müharibə etmir, aralarında olan bütün mübahisəli məsələləri stol arxasında danışıqlar yolu ilə həll edirlər.

Bununla yanaşı bir çox ölkələrdə, xüsusilə dindar və millətçi etnik qruplar demokratiyaya müqavimət göstərirlər. Bəzi mütəxəssislərin fikrinə görə bu kimi ölkələrdə demokratik institutların yarıldılması vaxt tələb edir. Birləşmiş Ştatların konstitusiyasının mətnini demokratiya olmayan ölkələrə, məsələn Minskə göndərməklə, Belorusda demokratiyaya nail olmaq olmaz. Təbii ki, xaricdən demokratiyanın hər hansı bir ölkəyə «ötürülməsi» istənilən nəticəni verməz.

Qlobal demokratiya təbii ki, müsbət haldır. XX əsrin axırlarında bu prosesin geniş təkən alması ilə əlaqədar Avropa, Asiya və digər qitələrdə yeni müstəqil dövlətlər yaranmışdır. Bununla yanaşı, keçmiş SSRİ məkanında özünü müstəqil elan edən (Dağlıq Qarabağ və b.), lakin dünya birliyi tərəfindən tanınmayan «respublikalar» da meydana çıxmış, bir sıra regionlarda seperatizm¹ geniş yayılmışdır.

XX və XXI əsrlərin qovuşağında dünya yeni ziddiyyətlərlə üzləşmişdir. Bu da çoxsaylı siyasi, iqtisadi, ərazi, ekoloji,²dini, etnik münaqişələrdə, silahlı toqquşmalarda, beynəlxalq terrorçuluğun yolu-xucu xəstəlik kimi hər yere yayılmasında öz əksini tapmışdır. Bütün bunlar qlobal qaçqınlar problemini yaratmış və yüz minlərlə günahsız insanların qıpılmasına səbəb olmuşdur. İndi dünyada qaçqınların sayı 25 milyon, o cümlədən respublikamızda 1 mln. nəfərə çatmışdır.

¹ **Seperatizm** (latınca seperatus ayrılma mənasını bildirir) milli azlıq təşkil edən hər hansı bir xalqın yaxud əyalətin tərkibində olduğu dövlətdən ayrılması və müstəqil dövlət qurmaq təşəbbüsü.

² **Ekoloji** (yunanca oikos ev, məskən, olduğun yer, və loqos -elm mənasını bildirir)-Müasir dövrdə təbiətin çirklənməsi və insanın təbiətə təsirinin güclənməsi ilə əlaqədar ekoloji vəziyyət xüsusi əhəmiyyət alıb.

Üçüncü istiqamət iqtisadiyyatda bazar qüvvələrinin fəal və hələdici fəaliyyətidir. İEO-lər sosial-iqtisadi inkişafda bazar qüvvələrindən istifadə edilməsinin faydalılığını nümayiş etdirirlər. Bununla yanaşı müxtəlif ölkələrin cəmiyyətində və bütövlükdə dünya birliyində sosial-iqtisadi parçalanma göz qabağındadır. İndi dünyada maddi nemətlər istehlakının 60%-i dünya əhalisinin cəmi 16%-i yaşayan yüksək inkişaf etmiş postindustrial ölkələrin, 20%-i digər ölkələrdə yaşayan 15% varlı təbəqənin, qalan 20% - isə 4 milyarda qədər insanın payına düşür. DB-nin hesablamalarına görə son on ildə bəşəriyyət planetimizdə yoxsulluq problemini nəinki həll etməyə çalışmış, hətta bu problemdən uzaqlaşmışdır. İndi İOO-lərin əhalisinin 1/3-i (təqribən 1,6-1,7 mln. nəfər) olduqca acınacaqlı həyat tərzini keçirir. Postsosialist ölkələrinin də əksəriyyəti qloballaşma prosesində zərər çəkmişdir. Keçmiş sosialist sistemə daxil olan ölkələrdən yalnız beşində (Polşa, Sloveniya, Slovakiya, Çexiya və Macarıstanda) iqtisadi göstəricilər 1989-cu ilin səviyyəsini bir qədər ötüb keçmişdir. Yaxın on ildə Baltıyanı, Rusiya və Azərbaycanın sosial-iqtisadi inkişaf səviyyəsində irəliləmələr gözlənilir. Özlərini müstəqil elan edən, lakin dünya birliyi tərəfindən tanınmayan ərazilər (Dağlıq Qarabağ, Abxaziya, Dnestrboyu, Cənubi Osetiya) ümumiyyətlə qloballaşma prosesindən kənarda qalmış və özbaşına təmsil olunurlar. Bəzi regionlar (Bosna, Kosovo) beynəlxalq nəzarət altında idarə olunur. Qalan ölkələr qloballaşma prosesinə çox təkidlə uyğunlaşmağa çalışır, demokratiya və bazar islahatlarının öz ölkələrinin siyasətinə və iqtisadiyyatına tətbiq edilməsi sahəsində Dünya birliyindən məsləhət almaqda davam edirlər. Lakin bu vaxta qədər həyata keçirilən islahatlar onların vəziyyətini yüngülləşdirməmişdir.

Dördüncü əlamət dünya iqtisadiyyatının hərtərəfli inteqrasiyasıdır. Dünya təsərrüfatının inkişaf proqnozundan görünür ki, XXI əsrdə demək olar ki, dünyanın bütün dövlətləri iqtisadi cəhətdən bir-biri ilə daha sıx əlaqədə olacaqlar. Bu prosesdə iqtisadi artımın təmin edilməsi aşağıdakı siyasətin həyata keçirilməsini:

Ticarət səddlərinin azaldılmasını;
kənd təsərrüfatında «yaşıl inqilabı»¹;
ucuz enerjini (qismən nüvə enerjisi sayəsində);
məşğuliyyətin əsas mənbəyi kimi xidmət dairəsinin daha sürətli inkişafını;

¹ «Yaşıl İnqilab» - XX əsrin 60-cı illərin ortalarından başlayaraq İOO-lərin əksəriyyətində müasir aqrotexniki qaydalardan (avtomatlaşdırma, kimyalaşdırma, elektrikləşdirmə, irriqasiya, meliorasiya, müasir seleksiya və digər elmi nailiyyətlərdən) geniş istifadə sayəsində kənd təsərrüfatının intensivləşdirilməsi, məhsuldarlığın artırılması.

TMK-ləri istehsal xərcləri az olan ölkələrdə istehsalın təşkili-nə həvəsləndirilməsini tələb edir.

DB-nın, DTT-nın, BVF-nun və digər dünya iqtisadi və maliyyə təşkilatlarının fəaliyyəti, Aİ-nın vahid valyutaya keçməsi (yevro), Avropa və Amerikada vahid bazarın formalaşması və digər amillər dünya iqtisadiyyatının vahid orqanizmə çevrilməsinə təsir edir. Təbii ki, on illərlə vaxt tələb edən dünya təsərrüfatının qloballaşma prosesi bizim əsrdə başa çatmayacaq, lakin bu proses intensiv surətdə davam edir. Mal və xidmətin, sərmayə və insanların ölkədən ölkəyə axını, kommunikasiya və informasiyanın qlobal sistemi, beynəlxalq iqtisadi və maliyyə təşkilatları və TMK-lər qlobal iqtisadiyyatın təməlini yaratmışdır. Bu «təməl» müxtəlif dərəcədə olsa da demək olar ki, dünya ölkələrinin bütün milli təsərrüfatları cəlb olunmuşdur.

Bəşinci istiqamət istehsal və işçi qüvvəsi bazarında elmi-texniki dəyişikliklərdir. Müasir dövrdə ETT hər bir ölkədə iqtisadi vəziyyəti və sosial rifahı, dünya bazarında onun rəqabət qabiliyyətini, milli təhlükəsizliyini müəyyən edən mühüm amildir. Qloballaşmanın olduqca mühüm təzahürlərindən biri Qərbi Avropada, Şimali Amerika və Yaponiyada olduqca güclü «yeniliklər fəaliyyəti» dairəsinin yaranmasıdır. Bu fəaliyyət də ETT nəticəsində texnika və texnologiya sahələrində əldə edilən nailiyyətlərdir. Bu da istehsalda yeni məhsulların istehsalına, köhnələrin isə daha faydalı iqtisadi yolla əldə edilməsinə imkan verir. Yenilik dairəsi olduqca yüksək əlavə gəlir gətirir və bununla yanaşı işçi qüvvəsinə tələbatı azaldır, İEO-lərdə «artıq» əhali problemini yaradır və bu problemi olduqca genişlənən xidmət dairəsi də həll edə bilmir. İOO-lərdə maliyyə çatışmamazlığı ucbatından ETTKİ-lərə olduqca az vəsait sərf olunur. Demək kifayətdir ki, bütün İOO-lərin ETTKİ-nə (elmi tədqiqat və təcrübə konstruktor işləri) sərf etdikləri maliyyə xərcləri, Yaponiyanın bu sahəyə sərf etdiyi vəsaitdən azdır.

Son onilliklərdə sənaye maddi nemətlər istehsalının əsası kimi qalmaqda davam etsə də, bu sahə getdikcə kiçik və çevik istehsal sistemlərinə əsaslanır. Bununla əlaqədar istehsalda çalışan zəhmətkeşlər öz peşələrini daima təkmilləşdirir, «artıq» qalan işçi qüvvəsi isə xidmət sahəsinə keçir. Belə dəyişikliklərə hazır olmayan nisbətən zəif inkişaf etmiş ölkələrdə olduqca böyük insan kütləsi yeni texnologiyaya müvafiq olaraq öz ixtisaslarını artırmaq imkanına malik olmadıqları üçün «sosial nərdivanın» aşağı pilləsinə enirlər. Bu da kor-təbii olaraq bütövlükdə qloballaşma prosesinə qarşı etirazlara səbəb olur.

Müasir dövrdə dünya inkişafının mühüm əlamətlərindən biri miqrasiya prosesidir. İOO-lərdə əhəlinin sürətli artımı bu ölkələrdə artıq işçi qüvvəsinin yaranmasına səbəb olmuşdur. Bu qrup ölkələrin əksəriyyətində təhsil sisteminin inkişafı gənc işçi qüvvəsinin bir hissəsinə, postindustrial ölkələrinin əmək bazarlarının tələbatlarına uyğun hazırlıq səviyyəsinə çatmalarına və orada iş tapmalarına imkan

yaratmışdır. İÖÖ-lər üçün belə əmək miqrasiyası iqtisadi cəhətdən olduqca əlverişlidir. Çünki immiqrantların İEO-lərdən vətənlərində qalan yaxın qohumlarına pul köçürmələri onların ölkəsinin sosial-iqtisadi vəziyyətinə əhəmiyyətli dərəcədə köməklik edir. Miqrasiya İÖÖ-lərin əhalisinin təkrar artımına demək olar ki, təsir etmir. Əksinə, İEO-lərə miqrasiya axını bu qrup ölkələrdə nəinki iqtisadi və sosial, həm də demografik əhəmiyyət almışdır, yeni əhalinin artımına təsir etmişdir.

Əhalinin miqrasiyası dünya təsərrüfatında bir çox proseslər üçün mühüm amilə çevrilmişdir. Miqrasiya ilə əlaqədar İEO-lərin biznesi aşağıdakı seçim qarşısında durur: «ya işçi qüvvəsinin İEO-lərə miqrasiyası ya da sərmayənin İÖÖ-lərə ixracatı». Təbii ki, sərmayənin «üçüncü dünya» ölkələrinə ixracatı onların iqtisadi artımına təsir edəcək və miqrasiya prosesinin qabağını alacaq.

Altıncı əlamət kütləvi informasiya vasitələrində inqilabdır. Kütləvi informasiya vasitələrinin təsirinin kəskin surətdə güclənməsi milli mədəniyyətin, yerli sivilizasiyanın pozulmasına səbəb olur. Xüsusilə bu, televiziya verlişlərinə aiddir. İndi bir çox ölkələrin televiziya verlişlərində Birləşmiş Ştatların kino serialları, musiqiləri daha tez-tez nümayiş etdirilir. Bununla yanaşı bir çox ölkələr amerikan filmlərinə bənzədilən özlərinin seriallarını və televiziya şoularını hazırlayırlar.

Siyasi səviyyədə qloballaşma isə millətçilik təmayüllərin zəiflədilməsindən daha çox onun canlanmasına səbəb olmuşdur. İndi dövlətlərin əksəriyyəti həm millətçilik, həm də qloballaşma mövqeyindən çıxış edirlər.

§4. İqtisadi qloballaşma və Azərbaycan Respublikası

Respublikamız qloballaşma prosesində. Göründüyü kimi Dünya birliyinin fəaliyyətinin qloballaşması olduqca mürəkkəb və ziddiyyətli prosesdir və son on ildə bu proses dünyanın ayrı-ayrı ölkə və regionlarının sosial-iqtisadi inkişaf səviyyəsində daha dərin fərqlər yaratmışdır. Bununla yanaşı getdikcə daha aydın görünür ki, heç bir ölkə dünya iqtisadi sistemində fəal iştirak etmədən özünün sosial-iqtisadi inkişaf səviyyəsini əsaslı surətdə qaldıra bilməz. Respublikamız bəşəriyyətin ayrılmaz tərkib hissəsi kimi, dünya təsərrüfatının inteqrasiya prosesinə qoşulmuş və bu prosesdə tədricən olsa da öz sosial-iqtisadi inkişaf səviyyəsini qaldırmağa çalışır. Ona görə də ölkəmiz dünya inkişafının qloballaşmasının, ilk növbədə iqtisadi qloballaşmanın istiqamətlərini və nəticələrini düzgün qiymətləndirməlidir ki, bu prosesdə özünün iştirakını müəyyən edə bilsin, iqtisadi potensialına müvafiq olaraq dünya birliyində öz «piştaxtasını» tapa bilsin. Bunun-

la yanaşı biz aydınlaşdırmalıyıq ki, Azərbaycan Respublikası hansı «dünyaya» daxildir və XXI əsrdə dünyada hansı yeri tutacaq. Buna dəqiq cavab vermək hələ ki, olduqca çətindir. Lakin bir çox mütəxəssislər belə hesab edirlər ki, nə birmərkəzli, nə də çoxmərkəzli dünya mövcuddur. İndi ilk növbədə qloballaşma prosesini irəli sürən mürəkkəb beynəlxalq və dövlətlər arası sistem mövcuddur. Bu da beynəlxalq əməkdaşlığın yeni metodlarının işlənilib hazırlanmasını tələb edir.

Azərbaycan Respublikası hələ ki, dünya bazarına «yanacaq-xammal ölkəsi» kimi daxil olmuşdur. TMK-lər ilə sıx əlaqədə olan və sabit gəlir gətirən bu sahə yəqin ki, uzun müddət ölkəmizin təsərrüfatının inkişafının başlıca mühərriki olacaqdır. Bununla yanaşı qloballaşma prosesində respublikamız özünün nadir coğrafi mövqeyindən səmərəli istifadə edir. Təbii sərvətlərlə zəngin olan Mərkəzi Asiyanı Avropa ilə birləşdirən Avrasiya dəhlizi adlanan magistralın respublikamızın ərazisindən keçməsi ölkəmizin nəqliyyat növlərinin dünya nəqliyyat sistemində inteqrasiyasına səbəb olur. Bu da Azərbaycan Respublikasının dünya təsərrüfatına qovuşmasının mühüm tərkib hissəsidir. Bu prosesdə beynəlxalq Avrasiya nəqliyyat dəhlizinə daxil olan əsas komponentlər, xüsusilə dəniz portları, dəmir və avtomobil yolları, neft və təbii qaz kəmərləri və digər nəqliyyat obyektləri mühüm rol oynayır. Ona görə bu obyektlər dünya iqtisadiyyatının qloballaşma tələbatına uyğunlaşdırılmalıdır. Bütün bunlar ölkəmizin iqtisadiyyatının dünya iqtisadiyyatı ilə «sementləşməsinə» təsir edən amillərdir.

Təbii ki, respublikamız dünya bazarında indiki vəziyyəti ilə razılaşmamalı və özünün digər iqtisadi potensiallarını da səfərbərliyə almaqla (rekreasiya resurslarını, neft maşınqayırmasını, yüksək ixtisaslı mütəxəssisləri və işçi qüvvəsini və s.) qloballaşma prosesinə qoşulmalıdır. Yaddan çıxarmamalıyıq ki, bizim ölkədə də Azərbaycan iqtisadiyyatını global iqtisadiyyatın tələbatına uyğunlaşdırmaqla bilən özünün TMK formalaşır. Buna respublikamızı dünya bazarında təmsil edən və planetin güclü TMK-ləri ilə birlikdə fəaliyyət göstərən Azərbaycan Milli Neft Şirkəti aiddir.

«İpək yolu»nun bərpasının respublikamız üçün əhəmiyyəti. Bəşəriyyətin bütün tarixi inkişaf mərhələlərində nəqliyyat mühüm rol oynamışdır. Nəqliyyat vasitələri daima təkmilləşdirilmiş, yeni yollar çəkilmişdir. Qədim «İpək yolu» bəşəriyyətin inkişafında, Şərqi və Qərbi arasında mədəni, ticarət-iqtisadi əlaqələrinin yaranmasında və inkişafında mühüm rol oynamışdır. Bakıda keçirilən «İpək yolu»nun bərpasına həsr edilmiş beynəlxalq konfrans dünya əhəmiyyətli bir hadisəyə çevrilmişdir. Azərbaycan Respublikasının mərhum prezidenti Heydər Əliyev konfransda qeyd etmişdir: «... Qədim, böyük tarixi «İpək yolu»nun bərpa olunması məsələsi ümumi, dünyəvi, global bir məsələ kimi meydana çıxmışdır. Bu, yeni kommunikasiya, nəqliyyat xətləri yaratmaq, Avropanı Asiya ilə daha ya-

xın, əlverişli, təhlükəsiz və daha ucuz yollarla bağlamaq və bu yollar ilə də ölkələr arasında iqtisadi əməkdaşlıq yaratmaq, onu inkişaf etdirmək və Avropa Birliyinin bu ölkələrə təsirini artırmaq məqsədi daşımışdır».

Avropa-Qafqaz-Asiya dəhlizi, qədim ipək yolunun bərpası 1000 km-lərlə məsafəyə, aylarla vaxta, milyardlarla vəsaitə qənaət edir. Məsələn Çin kimi böyük bir dövlət öz yüklərini bu dəhliz ilə daşısa, Avropanın ən böyük portu olan Rotterdama yolu 8 min km qısaldar.

Azərbaycan Avropa-Qafqaz-Asiya nəqliyyat dəhlizinin mərkəzində yerləşdiyi üçün onun ərazisindən çox böyük həcmdə tranzit yüklər daşınacaqdır. Bu isə ölkəyə hər il yüz milyon dollarla gəlir gətirəcəkdir. TRASEKA proqramı¹ Bakı beynəlxalq dəniz portunun, Xəzər Gəmiçilik İdarəsinin, Azərbaycan dəmiryolunun yenidən qurulmasını, Bakı Hava portunun maddi-texniki bazasının möhkəmləndirilməsini və s. tədbirləri nəzərdə tutur. Bütün bu işlər beynəlxalq maliyyə təşkilatlarının köməkliliyi ilə həyata keçirilir. Təbii ki, nəqliyyat növlərinin inkişafı sənaye, tikinti və s. sahələrin inkişafına təsir edəcəkdir.

Hər bir xalqın tarixində elə hadisələr olur ki, onların düzgün qiymətləndirilməsi və həlli həmin xalqın ədəbi inkişafı üçün güclü amilə çevrilir TRASEKA magistralının reallaşması xalqımız üçün belə hadisələrdəndir. Magistralın güclü iqtisadi-siyasi potensialı Azərbaycan Respublikası üçün daimi kapital, siyasi mövqə, sabit inkişaf, beynəlxalq iqtisadi münasibətlərdə fəal iştirak, ölkələr arasında siyasi nüfuzun artması deməkdir.

Azərbaycan Respublikasının boru kəməri nəqliyyatının beynəlxalq əhəmiyyəti. Müstəqillik əldə etdikdən sonra ölkəmizin xarici dövlətlərlə iqtisadi əlaqələrinin genişlənməsi, həm də Mərkəzi Asiya dövlətləri ilə Avropa ölkələri arasında getdikcə artan yük dövriyyəsi Xəzər dəniz nəqliyyatının, o cümlədən nəqliyyat qovuşağı kimi Bakı portu vasitəsilə yük daşınmasının əhəmiyyətini həddən çox artırmışdır. İndi müntəzəm olaraq dəniz və dəmir yolu xətti vasitəsilə Mərkəzi Asiya respublikalarından Avropa ölkələrinə min tonlarla yük daşınır. Coğrafi mövqeyindən asılı olaraq Xəzər dənizi, xüsusilə onun qərb sahilində yerləşən Bakı portu qarışıq nəqliyyat növlərinin iştirakı ilə yük daşınma məsafəsini əhəmiyyətli dərəcədə qısaldaraq Mərkəzi Asiyanı Avropa ölkələri ilə birləşdirir. Avropanın inki-

¹ TRASEKA proqramı- TRASEKA proqramına hazırlıq 1993-cü ildə Brüssel-də keçirilən iclasda başlanmışdır. Həmin yığıncaqda məqsəd TRASEKA magistralı ətrafında yerləşən 8 ölkənin (Cənubi Qafqaz və Mronqolustan istisna olmaqla Mərkəzi Asiya ölkələri) bu proqrama münasibəti aydınlaşdırmış, razılığı alınmış, hər iki tərəfin, yəni bu ölkələrin və Avropa Birliyinin qarşılıqlı öhdəliklərini xarakterizə edən rəsmi sənəd qəbul edilmişdir.

şaf etmiş sənaye sahələrinin Xəzəryanı ölkələrin zəngin təbii sərvətlərinə, xüsusilə neft və təbii qaz resurslarına, TRASEKA¹ ölkələrinin isə Avropanın müasir maşın və avadanlıqlarına böyük tələbatı var və bu qarışıq tələbatlar getdikcə artır. Yaxın 5 ildə Avropanın neftə olan tələbatının 100 mln.ton, 2004-cü ildə ümümdünya tələbatının 30-40% artacağı və hazırda 3,5 mld.tona qarşı 2010-cu ildə 5 mld.ton olacağı təqdirdə Xəzəryanı ölkələrinin enerji resurslarının dünya iqtisadiyyatında nə qədər böyük rol oynayacağını şərh etməyə ehtiyac yoxdur. Dünyanın ən iri şirkətlərinin fəal iştirakı ilə 2006-cı ildən sonra Azərbaycan yataqlarından neft hasilatının ildə 45-50 mln. tona çatdırılması, Qazaxstanın «Tengiz» yatağından isə 40 mln.t neft ixrac edilməsi nəzərdə tutulmuşdur.

Dünya təsərrüfatının «neft anbarlarından» biri olan Mərkəzi Asiya regionunun materikin daxili hissəsində, dünyanın iqtisadi mərkəzlərindən uzaqda yerləşməsi onun resurslarının dünya bazarına çıxarılmasını çətinləşdirir. Belə bir şəraitdə Mərkəzi Asiya ölkələrinin və respublikamızın iqtisadi inkişafının təmin edilməsi, regionu dünya bazarı ilə birləşdirən yeni nəqliyyat magistrallarının yaradılması olduqca mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Lakin yeni magistralların istiqamətlərinin müəyyən edilməsində İran, Rusiya və Birləşmiş Ştatların mövqeyi toqquşur və bu da bir sıra çətinliklər yaradır.

Qlobal iqtisadiyyatın sabit inkişafı üçün strateji² əhəmiyyətə malik Xəzəryanı ölkələrin nəqliyyat sistemi sovet dövründə elə təşkil olunmuşdur ki, həmin sistem bu dövlətləri Rusiya bazarına bağlamış, onların xarici ölkələrə çıxmasını məhdudlaşdırmışdır. Özünü SSRİ-nin varisi hesab edən Rusiya uzun müddətdir ki, TRASEKA ölkələrinin dünya bazarına sərbəst çıxmasına və Qərb ölkələri ilə inteqrasiyasına qısqancılıqla yanaşır. Rusiya Xəzəryanı ölkələrin mövcud nəqliyyat sisteminin təkmilləşdirilməsinə, yeni magistralların³ isə əvvəllər olduğu kimi onun ərazisindən keçməsinə təşəbbüs göstərir. Lakin bunun əksinə olaraq, Qərb ölkələri Mərkəzi Asiya və Cənubi Qafqaz dövlətlərinin müstəqilliyinin möhkəmləndirilməsi və bu regionlardan Avropa və dünya bazarına xammal və yanacaq resurslarının, əks istiqamətə isə müasir sənaye məhsullarının sabit daşınmasını təmin etmək məqsədi ilə Rusiya ərazisindən və Rusiyadan yan keçən və TRASEKA ölkələrini bir-birilə bağlayan alternativ nəqliyyat magistrallarının yaradılmasına üstünlük verirlər.

¹ TRASEKA- Avropa- Kafkaz-Asiya nəqliyyat magistralı

² Strateji- hərbi, iqtisadi, nəqliyyat və digər cəhətdən olduqca əlverişli mövqe

³ Magistral-(latınca maqistralis- başçılıq, rəhbərlik edən mənasını bildirir)- hər hansı şəbəkədə(avtomobil, dəmir yolu, su nəqliyyatında və s.) başlıca, əsas yol.

TRASEKA ölkələrindən xammal və yanacaq daşınmasının etibarlılığının möhkəmləndirilməsi nəqliyyat kommunikasiyalarının təkrarlanmasına səbəb olur. Məsələn, neft ixracının təhlükəsizliyini əsas götürən «Şevron» şirkəti «Tengiz»dən Novorossiysk portuna çəkilən boru kəmərinə alternativ¹ olaraq neftin dünya bazarına çatdırılması üçün 1997-ci ildə ikinci, Tengiz-Bakı-Supsa ixrac marşrutunu işə salmışdır. Xəzəryanı dövlətlərin enerji resurslarının İran körfəzinə daşınması variantı da mövcuddur. Bu istiqamətə İran daha çox maraqlıdır. Lakin bu variantın həyata keçirilməsi Birləşmiş Ştatlara İranla münasibətlərində olan soyuqluğun aradan qaldırılmasından asılıdır.

Cədvəl 4

Azərbaycanın neft kəmərlərinin əsas iqtisadi göstəriciləri

Boru kəmərləri	Uzunluğu km-lə	Xərclər mln. \$-la	İllik ötürmə qabiliyyəti mln.ton	Tarif barellə görə \$- la
Bakı-Tiflis-Ceyhan	1730	2400	60	2,50
Bakı Supsa	830	565	5,1	0,43
Bakı-Novorossiysk	1346	60	5,0	2,12

Azərbaycanda konsorsium² tərəfindən işlənən bütün neft yataqlarının istismarından sonra Xəzər neftinin dünya bazarına çıxarılması üçün yeganə etibarlı magistral Bakı-Tiflis-Ceyhan xətdir (diametri 1,1 m). Onun 468 km-i Azərbaycan, 225 km-i Gürcüstan və 1037 km-i Türkiyə ərazisindən (Ərzincan-Kaysəri-Ceyhan) keçəcəkdir. AMOKO şirkətinin hesablamalarına görə ümumi sərmayə qoyuluşunun (7,5 mlrd.dollar) bir hissəsi avadanlıq ixracına sərf olunacaq və bu da Azərbaycana idxal olunan yüklərin artmasına və digər nəqliyyat növlərinin inkişafına səbəb olacaq. Bakı-Tiflis-Ceyhan boru kəmərinin Şimal (Bakı-Novorossiysk) və Qərb (Bakı-Supsa) magistrallarından fərqli olaraq ötürmə qabiliyyəti məhdud olan Bosfor boğazından yan keçməsi, Aralıq dənizində yerləşən Ceyhan terminalının³

¹ Alternativ (fransızca alternative- ikidən biri mənasını bildirir)-mümkün olan iki və bir neçə yoldan (qərardan, şeydən) birinin seçilməsi

² Konsorsium- sənaye, nəqliyyat, ticarət və bank dairələrini özündə birləşdirən iqtisadi birliyin mürəkkəb formalarından biri.

³ Terminal (latınca terminalis-son mərhələ mənasını bildirir)- son istiqamət, mövzuda nəqliyyat yolunun son və başlanğıc mərhələsi kimi başa düşülməlidir.

Avropa bazarına daha yaxın olması və neft ötürmə qabiliyyətinin yüksək olması onun üstün cəhətidir.

Bununla yanaşı Azərbaycanın təklif etdiyi və Birləşmiş Ştatların dəstəklədiyi, həm də Türkmənistan mavi yanacağıının daşınması üçün ən sərfəli olan «Transxəzər» marşrutu, yeni Türkmənistan-Xəzər dənizi (dibi ilə) - Azərbaycan-Gürcüstan-Türkiyə (Bakı-Ceyhan xətdinə paralel) - Avropa qaz kəmərinin çəkilişi ildə 300 mlrd.kub m türkmən qazının ixrac edilməsinə imkan verə bilər. Bununla yanaşı Qazaxstanın Aktau portundan Bakı portuna Xəzər dənizinin dibindən çəkilən neft kəmərinin tikintisi nəzərdə tutulmuşdur. Bütün bunlar tranzit ölkə kimi Azərbaycana hər il on milyonlarla dollar gəlir gətirə bilər. Təbii ki, respublikamızda qaz hasilatının artması ilə əlaqədar Bakı-Tiflis-Ərzurum qaz kəməri (layihəsi 2002-ci ildə Tiflisdə imzalanmışdır) vasitəsilə Azərbaycan təbii qazının Türkiyəyə ixrac edilməsi (ildə 6-7 mlrd.kub m) «Transxəzər» marşrutunun əhəmiyyətini daha da artırma bilər. Bu magistralın Qərblə Şərqi iqtisadi əlaqələrinin genişlənməsinə xidmət etməklə yanaşı, TASİS¹ proqramı çərçivəsində TRASEKA ölkələrinin inkişafında, dünya birliyi ilə əlaqələrin genişlənməsində keyfiyyətə yeni mərhələnin başlanğıcını qoyacaqdır.

Rusiya mütəxəssislərinin apardıqları tədqiqatlara görə XXI əsrdə MDB dövlətlərindən Azərbaycan, Rusiya və Qazaxıstan dünya neft bazarının, Rusiya ilə Türkmənistan isə dünya təbii qaz bazarının əsas təminatçısı olacaqdır. Bu ölkələrin sənayesinin 70 faizdən artığının neft və təbii qazla bağlı olduğunu və ixrac potensialının isə 40 faizinin bu resurslardan asılı olduğunu nəzərə alsaq, yeni çəkilən boru kəmərləri magistrallarının Azərbaycan, Qazaxıstan və Türkmənistan, həm də tranzit mövqedə yerləşən Gürcüstanın milli iqtisadiyyatının inkişafına nə qədər müsbət təsir göstərəcəyinə inanmamaq mümkün deyil. Bütün bunlarla yanaşı bu lahiyələrin həyata keçirilməsi Azərbaycanın global nəqliyyat sistemində qoşulmasına, regionda olan strateji mövqeyinin daha da güclənməsinə və ölkəmizin dünya dövlətləri arasında olan «siyasi çəkisinin» daha da artmasına səbəb olacaqdır. Bu yaxın vaxtlarda əldə ediləcək bütün bu nailiyyətlər son illər respublikamızda aparılan iqtisadi siyasətin bəhrəsinin nəticələri kimi qiymətləndiriləcək.

¹ **TASİS proqramı**- Avropa Şurasında MDB ölkələrində islahatların həyata keçirilməsinə yardım və nəzarət edən təşkilat.

III B Ö L M Ə ŞİMALİ AMERİKA

§ 1. Region barədə ümumi məlumat

İEO-lərdən ikisi, Birləşmiş Ştatlar və Kanada, həm də Danimarkanın Qrenlandiya, Böyük Britaniyanın Bermud Adaları, Fransanın Sen-Pyer və Mikelon malikanələri Şimali Amerika regionundadır. Şimali Amerika cənubda latınamerikası regionu, qərb və şimalda Rusiya ilə dəniz sərhədlərinə malikdir.

Amerika on min illər öncə monqoloid irqinə mənsub olan Şimal Şərqi Asiyadan köçənlər tərəfindən mənimsənilmişdir. «Bering körpüsünü» keçərək onlar Alyaskadan başlamış Odlu torpağa qədər uzanan ərazidə tədricən məskunlaşmışlar.

XV əsrdə avropalıların Yeni torpağa gəlmələrinə qədər yerli hindilərin sayı 40 mln. nəfərə qədər idi. İki əsrdən artıq bir dövrdə avropalılar yerli sakinləri kütləvi surətdə qırmış və nəticədə onların sayı bir neçə dəfə azalmışdır. XVI-XVII əsrlərdə Amerikada Avropadan köçənlərin sayı cüzi idi. Feodalizm dövründə avropalıların əksəriyyəti öz torpaqlarına möhkəm bağlanmışdılar. XVI əsrin əvvəllərində Amerikada 15 min ispaniyalı, XVII əsrin axırlarında isə Kanadada cəmi 10 min fransız var idi. Müasir Birləşmiş Ştatların ərazisində də İngiltərədən köçənlərin sayı az idi. Avropada kapitalizmin inkişafı milyonlarla işçi qüvvəsini azad etmişdi. Onların çoxu Amerikaya üz tutdular. Şimali Amerikaya İngiltərədən, qalan hissələrə isə İspaniyadan köçənlər üstünlük təşkil edirdi. İngiltərədən köçənlər ilk dəfə müasir Birləşmiş Ştatların Şimal-Şərqiində məskunlaşmışlar. Bu ərazi indi də Yeni İngiltərə adlanır. Həmin dövrdə daha güclü olan İngiltərə fransızları Kanadadan və sonra isə Birləşmiş Ştatların cənub hissələrindən qovmuş və bu əraziləri də öz əlinə keçirmişdir.

Birləşmiş Ştatlar və Kanada sosial-iqtisadi cəhətdən bir çox oxşarlığa malikdirlər. Bu ilk növbədə onların üç okean (Şimal Buzlu, Atlantik və Sakit okeanlar) arasında coğrafi mövqelərinin, köçürülmə ölkələri kimi tarixi inkişaf xüsusiyyətlərinin ümumiliyi ilə müəyyən edilir. Hər ikisi müstəqil dövlət kimi, yerli əhalini rezervasiyalara qovan avropa koloniyalarının əsasında yaranmışdır. Lakin bu ölkələrin iqtisadi və siyasi inkişaf sürəti qeyri-bərabər olmuşdur. Mühacirlərin böyük hissəsinin Kanadadan cənubda yerləşən və daha əlverişli iqlim şəraitinə malik olan Birləşmiş Ştatlarda məskunlaşması onun iqtisadiyyatının daha sürətli inkişafına səbəb olmuşdur. Buna, həm də cənuba daha zəhmətkeş və təşəbbüskar insanların, sənətkarların, burjuaziya inqilabından sonrakı İngiltərədən köçən puritanların da böyük təsiri olmuşdur. Şimal isə ilk növbədə mütləqiyyət Fransadan köçən kolonistlər və ingilis tacirləri tərəfindən mənimsənilirdi.

Müstəqillik uğrunda müharibədə qələbə çalan Birləşmiş Ştatların əhalisi azadlığa çıxmış və bir növ xalqın əl-ayağı açılmış, təşəbbüskarlıq və yaradıcılıq qüvvəsinə təkən verilmişdir. Kanadaya isə müharibədə məğlub olan on minlərlə metropoliya tərəfdarları, royalistlər köçmüşlər. Keçmiş metropoliya ilə əlaqələrini kəsmiş Birləşmiş Ştatlar tezliklə özünün kapitalını yaratmış və böyük miqdarda vəsait toplamışdır. Kanada isə əvvəlki kimi əsas etibarilə britaniya kapitalı hesabına və onun nəzarəti altında inkişaf edirdi. Nəhayət Birləşmiş Ştatlarda vətəndaş müharibəsinin mütərəqqi Şimalın qələbəsi ilə başa çatması ölkədə kapitalizmin inkişafını ləngidən bütün daxili maneələri aradan qaldırmışdır.

Bütün bunlarla yanaşı XIX əsrin axırları və xüsusilə XX əsrdə hər iki ölkə sosial-iqtisadi artımı sürətləndirən eyni inkişaf mərhələləri keçmişlər. Məsələn, hər iki ölkə üçün immiqrasiya, dəmir və su yollarının çəkilişi, preriələrdə geniş torpaq sahələrinin kənd təsərrüfatı dövriyyəsinə cəlb edilməsi, dağlıq qərb ərazilərin mənimlənməsi, ilk əvvəl dünya bazarına kənd təsərrüfatı məhsulları ixracatçısı kimi daxil olmaları, zəngin təbii resurslar və ixtisaslı işçi qüvvəsi hesabına sürətli sənayeləşmə səciyyəvi idi. Nəticədə XX əsrin başlanğıcında Birləşmiş Ştatlar, İDM-sindən sonra isə Kanada aqrar ölkədən sənaye-aqrar ölkəsinə çevrilmişlər. XX əsrin axırlarında isə hər iki ölkə iqtisadiyyatın postindustrial inkişaf mərhələsinə keçmişlər.

Birinci və ikinci dünya müharibələrində hərbi əməliyyatlar gədən bölgələrdən uzaqda yerləşmələri, yəni əlverişli strateji mövqeləri hər iki ölkəni dağıntılardan qorumuş, özlərinin iqtisadi potensialını xeyli artırmağa, İDM-sindən sonrakı illər ilk əvvəl Avropa, sonradan isə LA və Asiya ölkələrindən gələn imiqrantların intellektual qüvvələrindən gen-bol istifadə etməyə imkan vermişdir. Nəticədə Birləşmiş Ştatlar dünya təsərrüfatı və siyasətində öz mövqeyini gücləndirmiş, kapitalizm dünyasının liderinə çevrilmiş, SSRİ-nin başçılıq etdiyi sosializm dünyasına qarşı fəal çıxış etmiş və sosializm sisteminin böhranında mühüm rol oynamışdır.

Şimali Amerika zəngin təbii potensiala malikdir. Müxtəlif mineral, meşə və enerji resursları regionda emal edici sənayenin ayrı-ayrı sahələrinin yaranmasına səbəb olmuşdur. Şimali Amerikanın cənub bölgələrinin əlverişli aqroiqlim şəraiti və zəngin otlaları regionu dünyanın ən iri əmtəəlik kənd təsərrüfatı zonalarından birinə çevirmişdir. Coğrafi əmək bölgüsünün üstünlüklərindən fəal istifadə, ETT-nin nailiyyətlərinin intensiv tətbiqi hər iki dövlətin əlamətdar xüsusiyyətidir. Hər iki ölkədə əmək məhsuldarlığı və əhalinin yaşayış şəraiti yüksək səviyyəyə çatmışdır. XXI əsrin başlanğıcında Birləşmiş Ştatlar və Kanada intensiv kənd təsərrüfatı ilə yüksək urbanizasiyalaşmış dövlətə çevrilmişlər. Hər iki ölkənin kənd yerlərində iri torpaq sahələrinə sahib olan fermer təsərrüfatları üstünlük təşkil edir. Hər iki ölkədə cəmiyyətin mürəkkəb ərazi təşkili ilə iri iqtisadi rayonlar

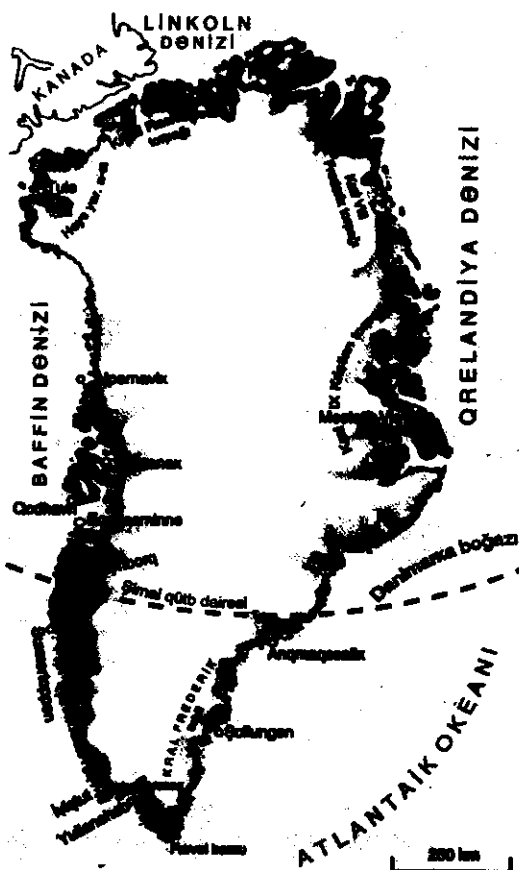
formalaşmışdır. Həm də bu ölkələr üçün istehsal və maliyyənin TMK və TMB-lərdə təmərküzləşməsi, dövlətin rolunun güclənməsi, ekoloji vəziyyətin xeyli yaxşılaşması, əhalinin təbii artımının müasir tipi və milli tərkibinin daha da mürəkkəbləşməsi səciyyəvidir.

İEO-lərin ərazisinin 1/2-dən artığı, əhalisinin 1/3-i və sənaye istehsalının 2/5-yə qədər bu iki ölkənin payına düşür. Regionda Şimali Amerika Azad Ticarət Birliyi (ŞAATB ya da NAFTA) yaradılmışdır. Birliyin tərkibinə ABŞ, Kanada, Meksika daxildir.

2005-ci ildə «bütün Amerikada», Alyaskadan başlamış Odlu torpağa qədər azad ticarət zonasının yaradılması nəzərdə tutulmuşdur. Bu da XXI əsrin başlanğıcından Qərb yarımkürəsində dünyada ən iri (əhalisi 800 mln. Nəfərdən artıq) vahid bazarın yaradılması deməkdir.

Dünyanın ən iri adası Qrenlandiya Şimali Amerikanın şimal-şərqində Şimal Buzlu və Atlantik okeanlarında yerləşir. Ərazisi 2175,6 min kv km, əhalisi 60 min nəfərdir. İnzibati mərkəzi Nuuk (Qotxob, əhalisi 10 min nəfər) şəhəridir. Rəsmi dili qrenlandiya (eskomos) və danimarka dilidir.

İlk dəfə insanlar Qrenlandiyaya 5 min il bundan öncə gəlmişlər. Onlar balıq və digər dəniz heyvanları ovlayırdılar. Eramızın başlanğıcında Şimali Amerikadan adaya köçənlərin ikinci axını baş vermişdir. Onlar adanın qərbində məskunlaşan və morj, suiti ovlayan eskimoslar idi. Birinci minilliyin axırlarında adanın cənub-qərbinə İslandiya-dan köçənlər gəlmiş və onları qrenlandiya normanları adlandırdılar. XV əsrin axırlarında məlum olmayan səbəblər üzündən avropalıların bir hissəsi qırılmış, bir hissəsi isə Şimali Amerika-

Şəkil 5. Qrenlandiyanın iqtisadi - coğrafi xəritəsi.

dan yeni gələn eskimoslara qarışmışlar. Onlar balina, suiti və morj ovu ilə məşğul olurdular. Adanın avropalılar (danimarkalılar) tərəfindən ikinci dəfə mənimsənilməsi 1721-ci ilə aid edilir. Qrenlandiya 200 il müstəmləkə vəziyyətində qalmışdır. 1953-cü ilin konstitusiyasına görə Qrenlandiya «Danimarka krallığının bərabər hüquqlu hissəsi» statusunu əldə etmiş, 1979-cu ildə isə «Danimarka krallığı tərkibində özünü idarə edən (muxtər) ərazi» elan edilmişdir. Adada qanunverici orqan (landstinq) seçilmiş, muxtər hökumət yaradılmış, özünün dövlət rəmzləri (xüsusi bayrağı) meydana çıxmışdır. Qrenlandiyada Danimarka hökumətini qubernator, Danimarka parlamentində isə Qrenlandiyanı iki deputat təmsil edir.

Qrenlandiyanın *təbii şəraiti* olduqca sərtidir. Adanın ucqar şimalı, Morris-Cesep burnu yer kürəsinin hər hansı quru hissəsinə nisbətən qütbə daha yaxındır, ucqar cənubu Farvel burnu isə təqribən Peterburq şəhərinin enlik dairəsindədir. Demək olar ki, adanın bütün ərazisi buzlaqlarla örtülmüşdür. Mərkəzi rayonlarda buzlaqların qalınlığı 3,5 km-ə çatır, orta qalınlıq isə 1,5 km-ə qədərdir. İqlimi sərtidir. Meridian istiqamətində böyük məsafədə uzanması adanın şimalı ilə cənubu arasında iqlim fərqlərinin yaranmasına səbəb olmuşdur. Məsələn, şimalda ən soyuq fevral ayının orta temperaturu -38°C dərəcə olduğu halda, cənubda cəmi $-5-8^{\circ}\text{C}$ dərəcədir. Şimalda ən isti ayın orta temperaturu $-3-4^{\circ}\text{C}$ dərəcə, cənubda isə $+7-+9^{\circ}\text{C}$ dərəcədir. İqlimə həm də sahil suları əhəmiyyətli dərəcədə təsir göstərir. Adanın qərb hissəsindən, Devisov boğazının yaxınlığından isti cəryan, Holfstrimin qolları keçir. Nəticədə adanın cənub-qərb sahillərində su ilboyu donmur. Burada geniş çəmənliklər qoyunçuluq üçün yaxşı örüş sahələridir.

Adanın *əhalisinin* 85%-ni qrenlandiyalı eskimoslar, qalan hissəsini avropalılar, başlıca olaraq danimarkalılar təşkil edir. Onların 90%-i adanın cənub-qərb sahilində yaşayır. Qrenlandiyalıların böyük hissəsi monqoloid-avropeoid qarışıq antropoloji tipə mənsubdurlar. Burada məskunlaşan yerli əhali Kanada və Alyaskada yaşayan eskimoslardan əhəmiyyətli dərəcədə fərqlənirlər. Ona görə də tədqiqatçılar yerli əhalini, həm də yerli əhali özlərini qrenlandiyalı adlandırır. Onlar da danimarkalılar kimi xristian dininin protestant qoluna etiqad edirlər.

Qrenlandiya eskimoslarının mədəniyyəti onları Alyaska və Kanada eskimosları ilə doğmalaşdırır. Alyaska eskimosları kimi Qrenlandiya aborigenləri də baydarkaya (ensiz və yüngül idman qayığı) bənzəyən dəri qayıqlar ilə dənizdə ov edərdilər. Yaşadıqları yarım-qazmalar suiti yağı ilə yanan çıraqla qızdırılar və işıqlandırılırdı. Paltarları soyuq iqlim şəraitinə uyğunlaşmışdır. Suiti, maral ya da ağ ayı dərisindən başlıq ilə köynək və şalvar tikirdilər, ayaqlarına içi xəz corab və keçə çəkmə geyərdilər. Təbii ki, kapitalist istehsal münasibətlərinin inkişafı yerli əhalinin mədəniyyətinə də təsir etmiş

dir. Kiçik yaşayış məntəqələri ləğv edilmiş və əhali əsasən balıqçılıq sənaye mərkəzlərinin yaxınlığında yerləşən nisbətən iri qəsəbələrdə cəmləşmişdir. İndi ada əhalisinin əksəriyyəti bütün rahatlığı ilə təchiz edilən (isti və soyuq su, kanalizasiya, mərkəzləşdirilmiş istixana və s.) çoxmərtəbəli binalarda yaşayır. Köhnə yaşayış yerləri, suiti yağı ilə yandırılan çıraqlar kimi ənənəvi paltarları da qalmamışdır. Ənənəvi paltarlardan adanın yalnız şimal və şərqində istifadə olunur. Həm də bayram günlərində müasirləşdirilmiş formada və fabriklərdə hazırlanan milli paltar geyirlər. Qadınların əksəriyyəti, xüsusilə şəhərlərdə avropa paltarları geyirlər. Əhalinin ərzaq rasionunda da (şimalda yaşayan sakinlər istisna olmaqla) avropa məhsulları üstünlük təşkil edir. Ümumiyyətlə qrenlandiya eskimoslarının ənənəvi mədəniyyəti demək olar ki, keçmişdə qalmışdır. Ona görə də bəzi şimalşünaslar deyirlər: «Artıq Qrenlandiyada eskimoslar yoxdur». Adanın müasir əhalisini istər eskimos, istərsə qrenlandiyalı adlandırsalar da, bir məsələ aydındır, onlar babalarından «uzun ömürlüdürlər». Əhalinin sosial-iqtisadi vəziyyətinin yaxşılaşması sayəsində onların orta yaşayış müddəti 20-25 il artmış və indi 68-70 yaşa çatmışdır.

Adada əhalinin sayı təbii artım hesabına artır. XX əsrin axırlarından başlayaraq doğumun azalması ilə əlaqədar əhalinin təbii artım sürəti azalmış və son illər ada sakinlərinin sayı demək olar ki, sabit vəziyyətdə qalmışdır. Əhalinin təqribən 85%-i 200-ə qədər kiçik şəhər qəsəbələrində, qalan hissəsi isə sakinlərinin sayı 100 nəfərdən az olan kəndlərdə yaşayırlar.

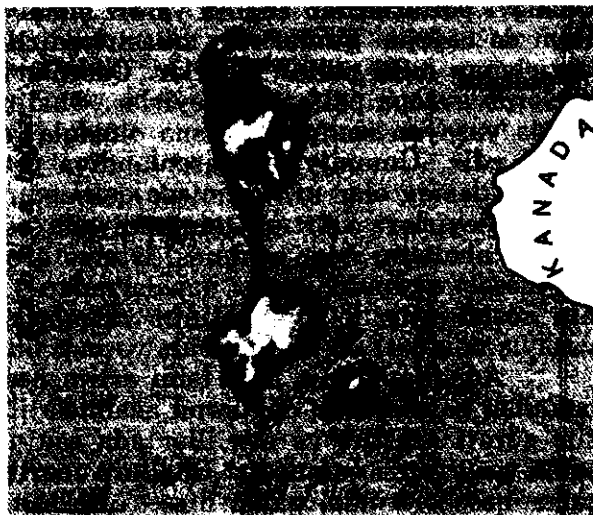
Qrenlandiyada *iqtisadi həyat* ada ərazisinin 15%-ni tutan (342 min kv km) ensiz sahil zolaqda təmərküzləşmişdir. İş qabiliyyətli əhalinin 25%-i iqtisadiyyatın əsasını təşkil edən balıq ovu və balıq emalı sahəsində çalışır. Hər il təxminən 300 min t balıq ovlanır. Dəniz heyvanları, xüsusilə suiti ovlanır, onların əti yeyilir, dərisi isə emal edilir (ildə 50 min ədəd). Adada qoyunçuluq və maralçılıq da inkişaf etmişdir. Bir çox faydalı qazıntıların ehtiyatları (neft, təbii qaz, daş kömür, sink, qurğuşun, mis, nikel, dəmir filizi, uran, molibden, gümüş, qızıl) aşkar edilmişdir. Lakin indi yalnız sink, qurğuşun və gümüş çıxarılır. Mütəxəssislərin rəyinə görə yaxın gələcəkdə adada böyük miqdarda neft və qaz və digər mineral qazıntılar hasil ediləcəkdir.

Adadan başlıca olaraq balıq məhsulları, suiti dərisi, xüsusilə istehsalına görə dünyada qabaqcıl yerlərdən birini tutan təmizlənmiş xərçənk ixrac edilir (85%). Sink və qurğuşun ümumi ixracatının 12%-ni təşkil edir. İxracat məhsullarınının 80%-dən artığı Danimarkaya göndərilir, oradan isə digər ölkələrə (Yaponiya, Fransa, İngiltərə, İsveç və s.) paylanır. İdxalatının 65%-i Danimarkanın üzərinə düşür. İdxalatında ərzaq və əhali arasında geniş istehlak xarakteri daşıyan mallar, maşın, avadanlıqlar və nəqliyyat vasitələri üstünlük təşkil edir.

Sen-Pyer və Mikelon Nyufaundlend adasının cənub sahilindən 20 km cənubda, Kabot boğazında yerləşir. Şimali Amerikada Fransa'nın kiçik malikanəsidir. Doqquz adadan ibarət olan malikanənin ərazisi 242 kv km, əhalisi 7 min nəfərdir. Əhalinin əksəriyyəti Mikelon adasından (ərazisi 216 kv km) xeyli kiçik olan Sen-Pyer adasının eyni adlı şəhərində cəmləmişdir. Sen-Pyer şəhəri malikanənin inzibati və təsərrüfat mərkəzidir.

Qalan 7 ada kiçikdir və daimi sakinləri yoxdur. Adalara ilk avropalılar (fransızlar) 1536-cı ildə Jak Kartyenin ekspedisiyası ilə gəlmişlər. Daimi koloniyalar isə 1604-cü ildə yaranmışdır. XVII əsr və XVIII əsrin başlanğıcına qədər adalar Şimali Amerikada fransız koloniyası Akadiyanın tərkibinə daxil idi. 1713-cü ildə Utrext sülh müqaviləsinin şərtlərinə görə Müqəddəs Lavrenti körfəzi sahilindəki fransız malikanələri və Nyufaundlend adası İngiltərənin tərkibinə qatılmışdır. Bir vaxtlar geniş Akadiya malikanəsindən Fransa yalnız Sen-Pyer və Mikelon adalarını qoruyub saxlaya bilmişdir. 1946-cı ildə adalar «okeanın digər sahilindəki ərazi», 1976-cı ildə isə «okeanın digər sahilindəki departament» statusunu əldə etmişdir. Adalar Fransa Respublikasının parlamentində öz nümayəndələri ilə təmsil olunurlar (Milli Məclis və Senatda, hər birində 1 deputat). Departamentdə fransa hökuməti tərəfindən təyin edilən və tərkibi 14 nəfərdən ibarət olan Ali şura fəaliyyət göstərir.

Okean tərəfindən Sen-Pyer və Mikelon qayalı, səhra, xoşagəlməz təsəvvür yaradır. Adaların daxili rayonları düzənlik və dərətəpəli sahələr ilə təmsil olunur. İqlimi sərinidir. Yayda orta temperatur yalnız +13-14 C dərəcəyə çatır. Qışı okeanın təsiri ilə yumşaq, lakin qarlı olur (ən soyuq fevral ayının orta temperaturu -3S dərəcəyə qədərdir). İldə 1400 mm yağıntı düşür. Ərazisinin yalnız 10%-i kənd təsərrüfatı üçün yararlıdır. Torpaqların aşağı məhsuldarlığı, həddən çox rütubətlik, istiliyin və işığın kifayət qədər olmaması kənd təsərrüfatı məhsulları istehsalının gəlirliyini aşağı salır. Sen-Pyer adasında tərəvəzçilik, Mikelon adasında isə maldarlıq bir qədər

Şəkil 6. Sen-Pyer və Mikelonun inzibati xəritəsi.

əmtəlik əhəmiyyətə malikdir. Adlaların əsas təsərrüfat sahəsi ənənəvi balıq ovu və balıq emalıdır. Başlıca balıq ovu portu Sen-Pyerdir. Adalardan Fransaya başlıca olaraq balıq məhsulları, əks istiqamətə isə istehlak malları göndərilir. Ticarət balansı daima kəsirlədir.

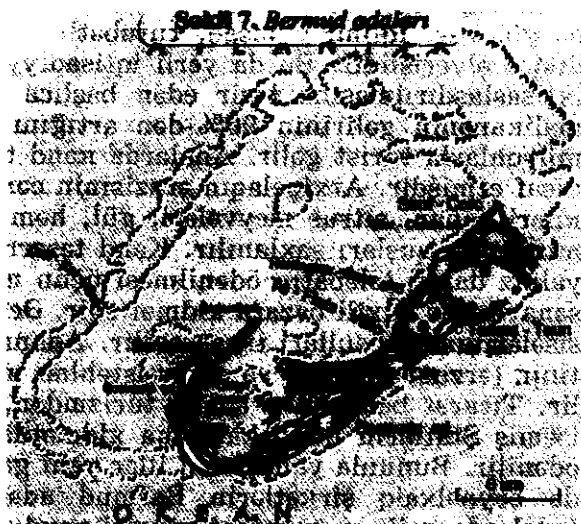
Bermud adaları Atlantik okeanının şimal-qərbində yerləşir. Ərazisi 53,3 kv km, əhalisi 60 min nəfər, inzibati mərkəzi Hamiltondur. Böyük Britaniyanın malikanəsidir. Təxminən 150 xırda adadan ibarət olan Bermud adaları kiçik arxipelaq kimi təmsil olunur. Adalardan Şimali Amerika qitəsinə ən yaxın məsafə 920 km-dir. Adaların yalnız iyirmisinin daimi əhalisi vardır. Adaların 10-u arxipelaqda ən böyük ada olan Meyn-Aylend (ya da Bermud) ilə körpülər vasitəsilə birləşdirilmişdir.

Bermud adalarına gələn ilk avropalılar ispanlar idi. Bəzi məlumatlara görə onlar arxipelaqa 1515-ci ildə, digər məlumatlara görə isə 1503-cü ildə adaların sahillərinə Xuan Bermudes (güman edilir ki, bu addan da arxipelaqın müasir adı yaranmışdır) adlı dənizçinin gəmisi yan almışdır.

Lakin ispanlar adalarda məskunlaşmamışlar. Adalara ilk avropalılar 1609-cu ildə gəlmişdir. Onlar gəmi qəzasına məruz qalan ingilislər idi. Sonralardan adalarda ingilis koloniyaları yaranmış və 1684-cü ildə ingilis hökuməti adaları rəsmi olaraq Böyük Britaniyanın malikanəsinə çevirmişdir. Kənd təsərrüfatı sahələrində və ev xadiməsi kimi işləmək üçün adalara Afrikadan zənci qullar gətirilmişdir. 1838-ci ildə quldarlıq ləğv edilmiş və yerli təsərrüfat sahələrində təcridcən kapitalist münasibətləri bərqərar olmuşdur. XIX əsrin axırlarında və XX əsrin əvvəllərində yerli iqtisadiyyatın əsas ixtisaslaşması, «mehmanxana sənayesi», yəni xarici turistlərə xidmət sahəsi müəyyənləşmişdir.

IDM ərəfəsində adalarda Birləşmiş Ştatların mövqeyi güclənmişdir. 1941-ci ildə bağlanan müqaviləyə görə ingilis hökuməti arxipelaq ərazisinin 11%-ni 99 il müddətinə Birləşmiş Ştatların icarəsinə vermişdir. Birləşmiş Ştatlar burada özlərinin hərbi-dəniz və hərbi-hava bazalarını yaratmışlar.

Yerli əhalinin 60%-i «rəngli» (zənci və mulatlar), qalanları isə

Avropadan köçənlərin nəsiləridir. Rəsmi dil ingilis dilidir. Səkinlərin əksəriyyəti ingilis kilsəsinə etiqad edir. 1968-ci ilin konstitusiyasına görə Bermud adaları özünü idarə etmə hüququna malikdir. Metropolia xarici işlər, müdafiə, daxili təhlükəsizlik məsələlərinə nəzarət edir.

Adalar sönmüş vulkanın zirvəsində mərcan törəmələrdən əmələ gəlmişdir. Ən böyük adanın relyefi dərə-təpəlidir. Girintili-çixıntılı sahil xəttində çoxlu sayda liman və qumlu çimərliklər vardır. Ərazisinin təxminən 35%-i kollarla örtülmüşdür. Adalarda nə çay, nə də göl var. İqlimi yumşaq, rütubətli və sabitdir. Yaşamaq üçün olduqca əlverişlidir. Bu da yerli iqtisadiyyatın turizm təsərrüfatı üzrə ixtisaslaşdırılmasına təsir edən başlıca amildir. Turizm təsərrüfatı malikanənin gəlirinin 90%-dən artığını təmin edir. Hər il adalara milyonlarla turist gəlir. Adalarda kənd təsərrüfatı və sənaye zəif inkişaf etmişdir. Arxipelaqın ərazisinin cəmi 5-6%-i becərilir. Əsas bitkiləri banan, sitrus meyvələri, gül, həm də tərəvəzdir. Qaramal, donuz və ev quşları saxlanılır. Kənd təsərrüfatı məhsullarının istehsalı yalnız daxili tələbatın ödənilməsi üçün nəzərdə tutulmuşdur. Yeyinti sənayesi də daxili bazara xidmət edir. Əczaçılıq və parfümeriya müəssisələrinin məhsulları ixrac edilir. Adanın ixracatı cüzidir və idxalatının (ərzaq, yanacaq və digər istehlak malları) cəmi 1%-ni ödəyə bilər. Ticarət balansının kəsiri turizmdən, nəqliyyat vasitələrinə, Birləşmiş Ştatların hərbi bazasına xidmətdən əldə edilən gəlir hesabına ödənilir. Bununla yanaşı son illər yeni gəlir mənbəyi yaranmışdır. Bu da beynəlxalq şirkətlərin Bermud adalarında qeydə alınmalarıdır (adalarda gəlir və mənfəət vergisi yoxdur). Belə şirkətlər yerli hökumətə illik üzvlük haqqı verir, ofis tutur və məhdud sayda işçi qüvvəsi götürürlər. Beləliklə onlar bermud şirkəti hüququnu qazanırlar. Əslində isə bu şirkətlər digər ölkələrdə fəaliyyət göstərirlər.

AMERİKA BİRLƏŞMİŞ ŞTATLARI (ABŞ ya da Birləşmiş Ştatlar)

Şimali Amerikada yerləşir. Sahəsi 9363,2 min kv km, əhalisi 295 mln.nəfər (2004-cü il). Şəhər əhalisi 75%. Təbii artım 0,7%. Mexaniki artım-0,3%. Orta sıxlıq- 31 nəfər. Orta yaş həddi: kişilər üçün 75, qadınlar üçün 80. Etnik tərkibi: ağlar-73%, zəncilər -12, ispan mənşəlilər-11, asiya mənşəlilər-3, aborigenlər-1%. Ölkədən kənarda yaşayan amerikanlar-1,2 mln. nəfər. Dövlət dili-İngilis. Dinə etiqad edənlər: protestantlar-55, katoliklər-35, yəhudilər-4, pravoslavlar-4 və başqaları-2%. Amerikan ailəsinin orta illik gəliri (orta ailə üzvlərinin sayı-3,2 nəfər)-37 min dollar. Paytaxtı Vaşinqton (600 min nəfər). İri şəhərlər: Nyu-York (7,5 mln), Los-Anceles (3,5mln.), Çikaqo (2,8 mln), Hyuston (1,7mln) Filadelfiya (1,6 mln.), Boston (1,1mln), Detroyt (1,1 mln), Baltimor (1,0 mln.). Dövlət quruluşu-federativ respubliqa. İnzibati ərazi baxımından 50 ştata və federal Kolumbiya mahalına bölünür. Bir neçə malikanəyə: Karib dənizində Puerto-Riko və Virgin adalarına, Sakit okeanda Şərqi Samoa, Quam, Miduey, Ueyk və b. malikdir. Pul vahidi-ABŞ dolları (xırda pulu sent). Milli bayramı: 19 fevral-Corc Vaşinqtonun doğulduğu gün; 4 iyul-Müstəqillik günü (1776); 11 noyabr-Veteranlar günü (Barışq günü); Birləşmiş Ştatlar ilə Azərbaycan Respublikası arasında diplomatik əlaqələr 1992-ci ildə yaradılmışdır.

Ərazisi- dünyada dördüncü yer

Əhalisi -dünyada üçüncü yer

Relyefi- Ərazisinin yarısından çoxunu dağ və yaylalar tutur

Ən yüksək nöqtəsi- *Max-Kinli zirvəsi* (6194 m, Alyaskada)

Ən alçaq nöqtəsi- *Ölüm dərəsi* (-86 m və Qərb yarımkürəsində ən isti yer, 57°).

İqlimi- Əsas ərazisində mülayim və subtropik

Görməli yerləri- Niaqara şaləəsi, Böyük Kanyon, Yellouston, Disneylend, Hollivud

XVI əsr- ərazisində təqribən 4-5 milyon hindi yaşayırdı

1565-ci il-əsas ispanlar tərəfindən qoyulmuş ilk avropa şəhəri Oqüstin

1607- ilk ingilis yaşayış məntəqəsi Ceymstaun

1894- sənaye məhsulları istehsalına görə dünyada birinci yerə çıxmışdır

1898- ispan-amerikan müharibəsi. Havay, Kosta-Rika və Quam adalarını tutmuşdur

1917- Antanta tərəfində birinci dünya müharibəsinə qoşulmuşdur

1941- ikinci dünya müharibəsinə qoşulmuşdur

1950-1953- Korəya müharibəsində iştirak etmişdir

1965-1973- Vyetnam müharibəsində iştirak etmişdir

Ümumi Daxili Məhsul (ÜDM)- dünyada birinci yer (10 mlrd.\$)

AMERİKA BİRLƏŞMİŞ ŞTATLARI

§1. Coğrafi mövqeyi və təbiəti

Birləşmiş Ştatlar ərazisinin böyüklüyünə (9363 min km²) görə Rusiya, Kanada və Çindən sonra dünyada dördüncü, əhalisinin sayına (288 mln. nəfər) görə isə Çin və Hindistandan sonra üçüncü yeri tutur. Puerto-Riko, Karib dənizi

hövzəsində Virgin adalarının bir hissəsi, Sakit okeanda Quam, Şərqi Samoa adaları, həm də Kuba adasındakı Quantanamo hərbi-dəniz bazası Birləşmiş Ştatlara məxsusdur. Bununla yanaşı Birləşmiş Ştatlar Sakit okeanda Marian, Marşal və Karolin adalarının əhəmiyyətli hissəsinə nəzarət edir.

Birləşmiş Ştatların ərazisi bir-birindən aralı yerləşən üç hissədən ibarətdir: 1) Əsas ərazisi Şimali Amerika materikinın mərkəzində, 24° 30' — 49° 23' şm.e.d. və 66° 57' — 124° 45' q.u.d. arasında yerləşir. Ərazisi 7,83 mln. km²-dir. Şimalda Kanada, cənubda isə Meksika ilə həmsərhəddir. Meksika ilə sərhəddinin böyük hissəsi Rio-Grande çayından, Kanada ilə isə Böyük göllər və Müq.Lavrenti çayından keçir. Şərqdə və cənub-şərqdə Atlantik okeanı və onun Meksika körfəzinin, qərbdə isə Sakit okeanının suları ilə əhatə olunmuşdur. Birləşmiş Ştatların iki okean arasında yerləşməsi onun iqtisadi coğrafi mövqeyini müəyyən edir. Okeanlar ilə əhatə olunması onun Avropa və digər qitə ölkələri ilə ticarət-iqtisadi əlaqələrini asanlaşdırmaqla yanaşı, həm də onu uzun sürən dağıdıcı müharibələr gedən Avropa və Asiyadan təcrid etmişdir. Meksika ərazisindən keçməklə LA ölkələri ilə quruyol əlaqəsi vardır. Lakin bu ölkələrlə daha əlverişli əlaqə su və hava yoludur. Ölkənin xarici ticarət dövriyyəsinin 3/4 hissəsi dəniz sərhədlərindən keçir. 2) *Alyaska* Şimali Amerika materikinın şimal-qərb hissəsində, 54° 40' və 71° 20' şm.e. arasında yerləşir. Yarımadanın yaxınlığında yerləşən adalar, o cümlədən Aleut adaları da Alyaskaya aiddir. Ərazisi 1,53 mln. km², əhalisi təqribən 0,75 mln. nəfərdir. Yarımadanın cənub hissəsindən ölkənin Əsas ərazisinə-dək olan məsafə 600 km-dir. Alyaska şərqdə Kanada ilə həmsərhəddir. Şimalda onun ərazisini Şimal Buzlu okeanın, qərbdə Bering dənizinin, cənubda isə Sakit okeanın suları əhatə edir. Ölkənin və ümumiyyətlə *Şimali Amerikanın ən uca zirvəsi Mak-Kinli dağı* (6194 m) Alyaskadadır. Alyaska 1958-ci ildə ştat statusu əldə etmişdir. *İnzibati mərkəzi Cunodur*. 3) Sakit okeanda, Birləşmiş Ştatların Əsas ərazi-

sindən 3,5 min km aralı yerləşən *Havay adalarının* (24 ada) sahəsi 16,7 min kv km, əhalisi təqribən 1,5 mln. nəfərdir. *İnzibati mərkəzi Qonoluludur* (0,4 mln.nəf., aqlomerasiyada 1,0 mln.nəfər). Oaxu adasında yerləşir. 1959-cu ildə 50-ci ştat statusu almışdır. Yaxınlığında iri hərbi-dəniz bazası Pirl-Xarbor yerləşir. 1941-ci ilin dekabrında yapon aviasiyasının bu baza hücumundan sonra Birləşmiş Ştatlar İDM-nə qoşulmuşdur.

Hər bir ölkənin iqtisadiyyatının birinci əsas tərkib hissəsi məhsul istehsalı üçün zəruri olan *təbii mənbələrdir*. Birləşmiş Ştatlar mineral mənbələr və bərəkətli torpaqlarla zəngin və eyni zamanda mülayim iqlim şəraiti olan bir ölkədir. Ölkənin təbii şəraitinin müxtəlifliyi və zəngin təbii resursları XIX və XX əsrlərdə onun sosial-iqdisadi inkişafını sürətləndirmişdir. Lakin, XX əsrin sonunda ekoloji problemlər yaranmış, təbiətdən səmərəli istifadə və ətraf mühitin mühafizəsi kimi kəskin məsələlər ortalığa çıxmışdır.

Birləşmiş Ştatların əsas ərazisinin relyefinin böyük hissəsi təsərrüfatın müxtəlif sahələrinin inkişafı üçün əlverişlidir. Ölkənin mərkəzi hissəsini kənd təsərrüfatı üçün olduqca yararlı olan geniş *Daxili düzənliklər* (Böyük və Mərkəzi düzənliklər) tutur. Şərqdə bu düzənliklər alçaq *Appalaç dağları* ilə əvəz olunur. Atlantik okeanı istiqamətinə getdikcə Appalaç dağları dərəli-təpəli yamaqlarla və atlantiksahili ovalıqlarla əvəz olunur. Cənub-şərqdə geniş körfəzsahili ovalıqlar yerləşir. Ölkənin qərb hissəsi *Kordilyer* dağ sistemi ilə tutulmuşdur. Bu sistemin tərkibini şərqdə *Qayalı dağlar*, qərbdə isə *Kaskad və Syerra-Nevada dağları* təşkil edir. Bu dağlar arasında Böyük Şimali Amerika yaylası, o cümlədən *Kolumbiya, Böyük hövzə və Kolorado yaylaları* yerləşir. Sakitokean sahili boyunca uzanan Sahil Silsilələri ilə Kaskad və Syerra-Nevada dağları arasında məhsuldar Uillamet və Kaliforniya vadiləri yerləşir. Kaliforniya ştatında ölkənin ən alçaq nöqtəsi *Ölüm dərəsi* (dəniz səviyyəsindən 86 m aşağıda) yerləşir. Bu dərə həm də Qərb yarımkürəsində ən isti olan yerdir (57° qeydə alınmışdır).

Birləşmiş Ştatlar sənayenin inkişafına şərait yaradan müxtəlif faydalı qazıntı yataqları ilə zəngindir. Daş kömür, neft, təbii qaz, uran, dəmir və əlvan metal filizlərinin öyrənilmiş ehtiyatına görə dünyada birinci yerlərdən birini tutur. Ən iri *daş kömür yataqları* Appalaç hövzəsindədir. Kordilyerin bir sıra bölgələrində həm daş, həm də qonur kömürün iri yataqları var. *Neft və təbii qaz ehtiyatları* ilə (kəşf olunmuş ehtiyatları müvafiq olaraq 4,6 mlrd.t və 5,6 trln.m³) xüsusilə Meksika körfəzinin sahili və qitə şelfi, Kaliforniya və Alyaska zəngindir. *Dəmir filizinin* (ümumi ehtiyatı 10 mlrd.t) iri yataqları Yuxarı göl bölgəsindədir. Əlvan və nadir metal filizlərinin iri yataqları Kordilyerdə və Dağlıq ştatlardadır. *Qeyri filiz qazıntıla-*

rından Floridada fosforitin, Luiziana və Texasda isə kükürdün iri yataqlarının böyük əhəmiyyəti var. Bir çox faydalı qazıntılarla zəngin olmasına baxmayaraq qalay, kobalt, manqan, nikel, yüksək keyfiyyətli boksit kimi faydalı qazıntıları yoxdur ya da yataqları olduqca kiçikdir. Ölkənin bu faydalı qazıntılara olan tələbatı demək olar ki, tamamilə idxal hesabına ödənilir. Xüsusilə inkişafda olan ölkələrin (İÖÖ) faydalı qazıntılarında istifadə edilməsi ölkənin təkəçilərinə böyük mənfəət verir, çünki həmin ölkələrdə bu faydalı qazıntıların hasilatının dəyəri Birləşmiş Ştatlara nisbətən bir neçə dəfə azdır.

Birləşmiş Ştatların *Əsas ərazisi mülayim qurşağın cənub hissəsində və subtropik qurşaqda yerləşir.* Ölkənin Şimal regionun iqlimi eyni enlikdə yerləşən Avropa vilayətlərinin iqliminə nisbətən daha sərtidir. Burada bütün mövsümlərdə Qərb küləkləri üstünlük təşkil edir, ona görə də Atlantik okeanının təsiri yalnız ensiz sahil zolağında məhdudlaşır. Appalaç dağları da Atlantik okeanı təsirinin ölkənin içəri hissələrinə daxil olmasına maneçilik törədir. Ölkənin şimalında enlik istiqamətində uzanan dağ sistemi olmadığı üçün Şimal Buzlu okean üzərində yaranan soyuq və quru hava kütləsi heç bir maneyə rast gəlmədən cənuba, Missisipi və Missuri çaylarının hövzələrinə hərəkət edir və hərdən Meksika körfəzinə və Florida yarımadasına çatır. Ona görə də ölkənin Şimal hissəsi kontinental iqlimə malik olmaqla, nisbətən azqarlı və sərt qışı ilə fərqlənir. Ölkənin cənub sahilləri Meksika körfəzinin ilıq suları ilə əhatə olunur. Meksika körfəzi və Karib dənizi üzərində yaranan ilıq və rütubətli tropik hava kütləsi Şimali Amerikanın mərkəzi hissələrinə daxil olur və Şimalın iqliminə əhəmiyyətli dərəcədə təsir edir (meridian istiqamətli dağ silsiləri soyuq arktika və isti tropik hava kütlələrinin ölkənin ən içəri hissələrinə daxil olmasına şərait yaradır). Arktik və tropik hava kütlələrinin qarşılaşması siklon fəaliyyətini fəallaşdırır, qasırğa baş verir, güclü qar və yağış yağır, hava dəyişkən olur, qışda sərt şaxtalar vaxtı havalar tez-tez mülayimləşir. Mərkəzi və Böyük düzənliklərdə, xüsusilə qış dövründə gün ərzində temperatur fərqi olduqca böyük olur. Mərkəzi düzənliklərdə elə günlər olur ki, bir neçə saatin ərzində havanın temperaturu 25-30°C aşağı enir yaxud 15-25°C yuxarı qalxır. Şimal regionunda əsas rütubət mənbəyi Meksika körfəzindən gələn tropik hava kütləsidir. Hakim mövqe tutan Qərb küləkləri tropik hava kütləsini şərqə aparır, ona görə də bura yağıntı bol, Şimal regionunun qərb hissəsinə isə az düşür. Yerli əhəmiyyətli iqlim əmələ gətirən mühüm amil Böyük göllərdir. Bir növ «daxili dəniz» olan bu göllər özünün böyük səthi ilə (sahəsi 250 min km²) yaxınlığında yerləşən ərazilərin iqlimini yumşaldır. Kordilyer ölkənin daxili bölgələrinə Sakit okeanın təsirini məhdudlaşdırır. Qərbdə dəniz iqlimi Sakit okean sahilinin yalnız ensiz zolağı üçün xarakterikdir. Florida və Meksika körfəzinin sahili isti və rütubətli iqlimə malikdir. Ölkənin şərqinin bütün cənub hissəsində rütubətli subtropik, Floridanın ən

cənub hissəsi və Havay adalarında isə rütubətli tropik iqlimdir. Əsas ərazisinin qalan hissəsi kontinental, Alyaska isə subarktik və mülayim iqlimə malikdir. Kənd təsərrüfatı istehsalı üçün yağıntının miqdarının çox böyük əhəmiyyəti var. *Ölkə ərazisi üzrə şərqdən qərbə getdikcə yağıntının miqdarının aşağı düşdüyü nəzərə çarpır.* Atlantik okeanı sahilində yağıntının miqdarı 1000-1200 mm-dən Kordilyerə yaxınlaşdıqca 450-300 mm-ə, cənub-qərbin səhralarında isə 100 mm-ə qədər və daha aşağı düşür. Şimal-qərbdə yağıntı bol (6000 mm-ə çatır) və buxarlanma isə nisbətən azdır. Sakit okean sahilinin cənub-qərb hissəsində yalnız qış dövründə 300-500 mm yağıntı düşür.

Birləşmiş Ştatların Əsas ərazisinin 2/3-yə qədəri kənd təsərrüfatı üçün yararlı *torpaq sahələridir.* Prerilərin qara və şabalıdı, sahil-boyu ovalıqların qırmızı və geniş yayılmış allüvial torpaqları təbii münbitliyi ilə fərqlənir. Ümumiyyətlə Birləşmiş Ştatların Əsas ərazisində kənd təsərrüfatı istehsalı üçün yararsız torpaqlar azdır. Belə torpaqlara Kordilyer və Appalaçın dağlıq sahələri, eləcə də Atlantik okeanı boyunca yerləşən sahilyanı ovalıqların bataqlıq sahələri aiddir. Alyaska və Havay adalarının böyük hissəsinin aqroiqlim şəraiti kənd təsərrüfatı üçün yararsızdır. Ölkənin Şərq və Cənub hissələrinin düzənlik və ovalıqlarında şumluq üçün geniş torpaq sahələri, Qərb hissəsinin dağlıq ərazilərində isə zəngin təbii otluqların geniş sahələri yerləşir. Qərb hissədə rütubətin çatışmaması kənd təsərrüfatı işlərini çətinləşdirir. Bu ərazilərdə *yeraltı suların geniş istifadə edilir.* Suvarılmayan əkinçilik yalnız Kolumbiya yaylasında və Uillamet çökəkliyində mümkündür. Kaliforniya vadisi xüsusi mövqə tutur. İqlim şəraiti burada sitrus və başqa meyvələrin, müxtəlif tərəvəz növlərinin yetişdirilməsinə imkan verir, vadini əhatə edən dağ ətəkləri mədəniləşdirilmiş otluq sahələrinə çevrilmişdir.

Ölkənin təbii resursları arasında çaylar mühüm yer tutur və bu çaylar ölkənin təsərrüfat fəaliyyətində kompleks istifadə olunurlar. Çayları bir neçə qrupa; nəqliyyat üçün daha çox əhəmiyyəti olan çaylara (Hudzon, Missisipi və onun qolları Missuri və Ohoyo); hidroenerji mənbəyi kimi (ehtiyatı 180 mln.кVt və bununda 1/3-i istifadə olunur) əhəmiyyəti daha böyük olan çaylara (Kolumbiya, Kolorado, Tennesi və b.); suvarılma üçün istifadə olunan, həm də hələ bu vaxta qədər az istifadə olunan çaylara (Alyaskada Yukon) ayrılır. *Yeraltı suların ehtiyatı çox böyükdür.* Quraqlıq Qərb şəraitində su təchizi və suvarılmada geniş istifadə olunan bu suların daha çox təsərrüfat əhəmiyyəti var.

Birləşmiş Ştatların ərazisinin böyük hissəsi ilk avropalıların məskunlaşması dövründə *meşələr ilə örtülü idi.* Ərazisinin kənd təsərrüfatı üçün mənimsənilməsi prosesində meşələr azalmışdır. İndi ərazisinin yarısını tutan meşə sahələri «ikinci» və hətta «üçüncü» dəfə salınan meşəliklərdir. Oduncaq ehtiyatına görə, qiymətli oreqon şam

ağaçları ilə təmsil olunan ölkənin şimal-qərb hissəsi xüsusilə fərqlənir. Şam meşələrinin geniş sahələri Appalaçda və qismən də şimalda qalmışdır. Alyaskada tundra və meşətundralar, ondan cənubda isə tayqalar üstünlük təşkil edir.

Ölkədə mənzərəli yerlərin bolluğu *rekreasiya təsərrüfatının inkişafına əlverişli şərait yaradır*. Dünya şöhrətli milli parkları (Yello-uston və b.) və qoruqları milyonlarla turistləri özünə cəlb edir. Təbii landşaft xüsusilə Alyaska və Kordilyerdə qorunub saxlanılmışdır. XX əsrin sonundan başlayaraq təbiətdən səmərəli istifadə və ətraf mühitin mühafizəsi üzrə görülən tədbirlər müsbət nəticələrini verməkdədir.

§ 2. Qısa inkişaf tarixi, dövlət quruluşu

Avropalıların müasir Birləşmiş Ştatlar ərazisinə gəlmələrinə qədər burada 4-5 mln. nəfərə qədər yerli sakinlər yaşayırdı. Onlar bir-biri ilə düşmənçilik edən yaxud ittifaqda birləşən, çoxsaylı tayfalara mənsub, ovçuluq və balıqçılıqla məşğul olan ibtidai köçərilər idi. Yerli amerikanların əqidəsinə görə, onlar Amerikaya təqribən 20 min il öncə indiki Bering boğazından, quru ərazidən keçib gəlmişlər. Avropalılar tərəfindən Amerikanın «ilk kəşfi» təqribən 1000 il öncə vikinqlərə¹ məxsusdur. Lakin bu hadisə tamamilə nəzərdən qaçmışdır. Çünki həmin dövrdə avropalıların əksəriyyəti kənd təsərrüfatı işləri ilə məşğul idi. Ticarətin, sosial-iqtisadi inkişafın aşağı səviyyəsində onların Şimali Amerikanı tədqiq etmək və orada məskunlaşmaq imkanı yox idi. Bu ərazilərin avropalılar tərəfindən məskunlaşması XVI-XVII əsrlərdə başlanmışdır. İlk koloniyaları (həm koloniya, həm də müstəmləkə sözləri Amerikaya köçən və orada məskən salan insan qrupları mənasında işlədilir) ispanlar, fransızlar, britanlar, hollandlar və isveçlilər yaratmışdır. Birləşmiş Ştatlarda ən qədim şəhər məntəqəsi Floridada əsası 1565-ci ildə ispanlar tərəfindən qoyulan *Sent-Oqüstin şəhəri sayılır*. İspanlar yalnız qızıl axtarırdılar, qızıl yataqları tapmadıqda isə onların əraziyə marağı itirdi. Daha geniş ərazilərin zəbt edilməsi və məskunlaşması fransızlara (Missisipi çayı boyunca), hollandlara, isveçlilərə, almanlara, xüsusilə ingilislərə nəsib olmuşdur. Onlar iki, şimal və cənub istiqamətində məskunlaşmışdılar. Bunla-

¹ **Vikinqlər** - VIII-XI əsrlərdə yeni torpaq axtarışı, dəniz quldurluğu və s. məqsədi ilə skandinavların dəniz yürüşlərinin iştirakçıları. Skandinavda onları vikinq, Rusiyada varyaq və Qərbi Avropada normanlar adlandırırlar. Cəsur dənizçilər olan vikinqlər Şimali Amerikaya qədər gedib çıxmışlar. **Qapalı iqtisadiyyat** - dünya bazarı ilə iqtisadi əlaqələri məhdud olan ölkələr.

rın arasında ingilis koloniyalarının daha möhkəm və davamlı olması aşkar olundu. İlk ingilis daimi yaşayış məntəqəsi 1607-ci ildə cənubda, *Virqiniyada, Ceyms çayının mənsəbində (Ceymstaun)*, ikincisi isə 1620-ci ildə min kilometr aralı, şimalda *Massaçusets körfəzi sahilində yaranmışdır*. Bunların ardınca digər yaşayış məntəqələri salınmış, xüsusilə Boston şəhəri sürətlə böyümüş və Yeni İngiltərənin mərkəzinə çevrilmişdir. İlk dövrlərdə hindilər avropalıların məskunlaşması və salamat qalmaları üçün onlara hər cür köməklik göstərirdilər. Lakin sonralardan avropalıların xəyanəti sayəsində münasibətlər po-

Şəkil 8. *Hindilərin Atlantik okean sahillərindən zorla qovulması.*

zulmuş və hindilər avropa koloniyalarının genişlənməsinə ciddi müqavimət göstərmişdilər. Bu da hindilərin kütləvi qırılmasına səbəb olmuşdur.

İngilislərin birinci və ikinci koloniyaları arasında hollandlar (Yeni Hollandiya) və isveçlilər (Yeni İsveç) məskən salmışlar. Holland malikanələrinin mərkəzi Hudzon çayının mənsəbində salınan və sürətlə böyüyən Yeni Amsterdam yaşayış məntəqəsi idi. İsveç koloniyaları cəmi 30 il yaşadı, hollandlar isə XVII əsrin 60-cı illərində Yeni Hollandiyanı İngiltərəyə verdilər və Yeni Amsterdam Nyu-York adlandırıldı. Beləliklə üçüncü ingilis koloniyası yarandı və ətrafında Filadelfiya, Baltimor və digər yaşayış məntəqələri salındı.

XVI-XVII əsrlərdə Birləşmiş Ştatların ərazisində avropalıların, o cümlədən ingilislərin sayı az idi. Feodalizm dövründə avropalıların əksəriyyəti öz torpaqlarına bərk bağlanmışdılar. Kapitalizmin inkişafı

dövründə isə milyonlarla işçi qüvvəsi azad olmuş və onların çoxu, xüsusilə köhnə ictimai quruluşa qarşı çıxış edən mütərəqqi, təşəbbüskar və daha bacarıqlı insanlar Amerikaya üz tutmuşlar. Köhnə dünyada əsrlərlə varlanmış və möhkəmlənmiş feodal hakimiyəti devirə bilməyən bu insanlar Yeni dünyada, xüsusilə müasir Birləşmiş Ştatların ərazisində mütərəqqi və ədalətli cəmiyyətin, yeni dövlətin yaradılmasında böyük rol oynamışlar.

Müasir Birləşmiş Ştatların qərb sahillərinin də mənimsənilməsinə ispanlar başlamışlar. Onlar burada San-Diyeqo, Los-Anceles, San-Fransisko kimi şəhərlərin əsasını qoymuşlar. Şimaldan, Alyaskadan ruslar qərb sahillərinə bir qədər irəliləmişlər. Həmin dövrdə iki okean sahili arasında yerləşən geniş daxili ərazilər avropalılar tərəfindən zəif mənimsənilmişdir. Bununla yanaşı hələ XVI əsrdə ispanlar Appalaçda, Qayalı Dağlarda, Missisipidə, Koloradoda olmuş və Böyük Konyonu, sonralar isə Böyük Hövzəni, Kaliforniya vadisini kəşf etmişdilər. XVII əsrin axırlarında Fransızlar şimaldan, Kanadadan Böyük Göllər və Missisipi çayının mənsəbinə kimi gəlib çatmış və geniş ərazini Luiziana (Fransa kralı XIV Lüdvikin şərəfinə) adı altında Fransanın malikanəsi elan etmişdilər.

Kolonyalər tədricən artmış və əhali çoxalmışdır. Kolonyalarda yaşayan sakinlərin yarıya qədəri «asılı nöqərlər» idi. Onlar okeandan keçdikləri yolun haqqını ödəmək üçün iki ildən yeddi ilə qədər qul kimi işləməli idilər. Koloniyalarda daima işçi qüvvəsinə ehtiyac duyulurdu. Ona görə də Avropada məhkum edilmiş cinayətkarları da koloniyalara göndərirdilər. Amerikada satmaq üçün İngiltərədə uşaqları, hətta böyükləri də oğurlayırdılar. Yerli sakinləri qul etmək mümkün olmadığından, Afrikadan zənci qulları bura gətirirdilər. Beynəlxalq qul alveri amerikalıların ən gəlirli biznesinə çevrilmişdir. Amerikanın ictimai həyatında avropa mühacirlərinin gətirdikləri və yeni şəraitdə inkişaf edən kapitalizmdən əvvəlki münasibətlər hökm sürürdü. Feodal münasibətlərin koloniyalarda tətbiq edilməsinə ciddi təşəbbüs göstərilməsinə baxmayaraq, buna nail ola bilməmişdilər. Bununla yanaşı koloniyalarda bir-birinə zidd olan müxtəlif təbəqələr arasında mübarizə kəskinləşirdi. Qərbin «içərilərində» olan fermer hərəkatı, adətən şərqin dənizsahili bölgələrində ağalıq edən məmur və tacirlərə qarşı istiqamətlənirdi. Qullar arabir asılı nöqərlər ilə birləşərək yağınlər törədirdi və üsyan qaldırırdılar. Artıq XVIII əsrdə şəhərlərdə müzdlu işçilər tətillər edirdilər.

Avropa müharibələrindən canını qurtarıb Amerikaya qaçan mühacirlər, müstəmləkəçi dövlətlər (İngiltərə, Fransa və Hollandiya) arasında gedən müharibəni sanki özləri ilə Yeni Dünyaya daşıyırdılar. Müharibə edən dövlətlər ayrı-ayrı hindi tayfalarını öz tərəflərinə çəkirdilər. Koloniyalar uğrunda gedən müharibələrdə İngiltərə daima qələbə qazanırdı. İngiltərə hökuməti XVIII əsrin 60-cı illərindən başlayaraq öz koloniyalarında təsərrüfat həyatını məhdudlaşdıran köm-

rük, valyuta və digər qanunlar tətbiq edir, Qərbdə yeni torpaqların tutulmasını qadağan edirdi. Kolonistlər özlərini ingilis taxt-tacının təbəələri saydıqları halda, Britaniya hökuməti onlara «ikinci növ» adamlar kimi baxırdı. Kolonistlər britaniyalıların öz vətənlərində istifadə etdikləri bir çox hüquqlardan, o cümlədən öz nümayəndələrini parlamentə seçmək hüququndan məhrum idilər. Bütün banlarla yanaşı Britaniyanın qoyduğu yeni-yeni həddən artıq vergilər kolonistlərin narazılığına səbəb olurdu. Məsələn, Şimali Amerika koloniyaları uğrunda 7 illik İngiltərə-Fransa müharibəsi başa çatdıqdan sonra, İngiltərə parlamenti müharibəyə sərf olunan xərcin ödənilməsini kolonistlərin üzərinə qoymaq qərarına gəlir və bunu onunla əsaslandırır ki, bu müharibə məhz koloniyaların təhlükəsizliyi naminə aparılmışdır. Lakin kolonistlər təkidlə bildirirlər ki, onların nümayəndələrinin parlamentdə iştirakı olmadan parlamentin onların üzərinə vergi qoymağa haqqı yoxdur. Ölkədə əhalini vergi verməkdən boyun qaçıрмаğa, İngiltərə hökumətinə itaətsizlik göstərməyə, ingilis mallarının «baykot» edilməsinə, ticarət əlaqələrinin kəsilməsinə və Böyük Britaniyadan ayrılmağa çağıran vərəqələr yayılırdı. Bu dövrdə koloniyalar arasında ticarət əlaqələrinin getdikcə artması, onların həmrəyliyinin güclənməsinə səbəb olmuşdur. 1774-cü ildə 13 koloniya birlikdə Filadelfiyada Birinci qitə konqresini çağırıldı və toplanmış nümayəndələr III Georqa, təbəlikdə sədaqətli vətəndaşlarını parlamentdən və «qəddar» nazirlərdən qorumaq xahişi ilə müraciət etdilər. Kral isə Konqresin müraciətinə cavab vermir, əksinə, kolonistləri qiyamçı elan edir, qoşunlara qiyamı yatırmaq əmri verir.

Müstəqillik uğrunda mübarizəyə qalxan kolonistlər «həyat, azadlıq və mülkiyyət üçün müstəqil hüquq» şüarı ilə qışqırırdılar. Xalq arasında könüllü surətdə qoşun hissələri yaradılırdı. Həmin dövrdə Britaniya koloniyalarında kapitalizmin inkişafı sayəsində vahid bazar yaranmış və şimaliamerika milləti formalaşmağa və varlanmağa başlamışdır. Artıq ingilis koloniyalarında yaşayan əhali Böyük Britaniyanın müstəmləkəçi siyasətinə dözə bilmirdi. Bununla belə amerikalıların əksəriyyəti İngiltərə hökumətinə qarşı artan narazılığın koloniyaları müstəqilliyə apara biləcəyinə inanmırdı. Daha doğrusu, onlar ümid edirdilər ki, İngiltərə vergiləri azaldacaq və koloniyalara özünüidare üçün daha böyük hüquq verəcək. Lakin 1775-ci ilin aprelində tam siyasi ayrılığa gətirib çıxara biləcək bir hadisə baş verdi. Koloniyalarda baş verən qiyamı yatırmaq məqsədi ilə Massachusetts ştatının Konkord şəhərinə gələn Britaniya qoşunları kolonial milli əsgərlərlə üz-üzə gəliblər və kimsə (onun kim olduğunu indiyə qədər heç kəs bilmir) müstəqillik uğrunda Amerika müharibəsində ilk atəş açdı. Bu da amerikalı koloniyalarının müstəqillik uğrunda Müharibəsinin başlanğıcı demək idi. 1776-cı ilin 4 iyulunda Filadelfiyada keçirilən İkinci qitə konqressində 13 amerikalı koloniyası Müstəqillik Bəyannaməsi qəbul etdi. Yeni dövlət Amerika Birləş-

miş Ştatları adlandı(əvvəlcə Şimali Amerika Birləşmiş Ştatları adlanırdı). Burada insanların bərabərliyi, azad və xoşbəxt yaşamaq hüququ təntənəli surətdə elan edildi. Bəyannamənin müəllifi Tomas Ceferson¹ idi. Bəyannamədə gələcəkdə dövlətlə insanın qarşılıqlı münasibətləri aşağıdakı kimi açıqlanırdı: Dövlət insanlar arasında bağlanmış müqavilə əsasında yaradılmalı, vətəndaşların şəxsi işlərinə qarışmamalı və mülkiyyət hüquqlarını müdafiə etməlidir; xalq öz öhdəliklərini yerinə yetirməyən və insan hüquqlarını pozan hökumətə qarşı üsyan etmək hüququna malikdir; insan yalnız məhkəmə hökmü ilə mühakimə edilə bilər; hökumət axtarış üçün order olmadan evlərə girə bilməz; vergilər adamların və onların parlamentdəki nümayəndələrinin razılığı olmadan qoyula bilməz. Bəyannamədə bütün insanların qanun qarşısında bərabər olduğu göstərilirdi, lakin o zaman bu bərabərlik hindilərə, zəncilərə, qadınlara və mülkiyyətsiz adamlara aid edilmirdi. Bununla belə bu qruplara daxil olan insanlar öz hüquqları uğrunda apardıqları uzun sürən mübarizədə bir alət kimi məhz bəyannaməyə istinad edirdilər.

İkinci qitə konqressində nizami ordunun yaradılması qərara alındı və orduya rəhbərlik, Virjinya ştatından, plantasiya sahibi Corc Vaşinqtona² tapşırıldı. Xalqa arxalanan amerikan ordusu böyük İngiltərənin nizami ordusuna qarşı müvəffəqiyyətlə döyüşdü. İngilisləri koloniyalardakı varlı təbəqələr müdafiə edirdi. Amerikan qoşunlarının bir sıra qələbəsindən sonra Fransa, sonradan isə İspaniya və Hollandiya Birləşmiş Ştatlar ilə müqavilə bağladılar və onunla birlikdə müharibəyə qoşuldular. Fransa donanması və qoşunlarının köməkliliyi və Corc Vaşinqtonun rəhbərliyi ilə müstəqillik uğrunda müharibədə (1775-1783) amerikan xalqı qələbə qazandı. Olduqca çətin keçən sülh danışıqlarını Fransada amerikan səfiri, Köhnə və Yeni Dünyada tanınmış alim Bencamin Franklin³ aparırdı. 1782-ci ildə Böyük Britaniya Birləşmiş Ştatların müstəqilliyini tanımağa məcbur oldu. 1787-ci ildə 13 britaniya koloniyası Amerika Birləşmiş Ştatları adı altında vahid dövlət kimi konstitusiyaya qəbul etdi və yeni yaranan dövlətin ilk

¹ Tomas Ceferson (1743-1826)- amerika maarifçisi, Şimali Amerikada müstəqillik uğrunda müharibə dövründə(1775-83) burjuaziya demokratiyasının ideoloqu; Birləşmiş Ştatların Müstəqillik Bəyanatının lahiyəsinin müəllifi; dövlət katibi (1790-93), vitse-prezidenti (1797-1801), üçüncü prezidenti (1801-1809).

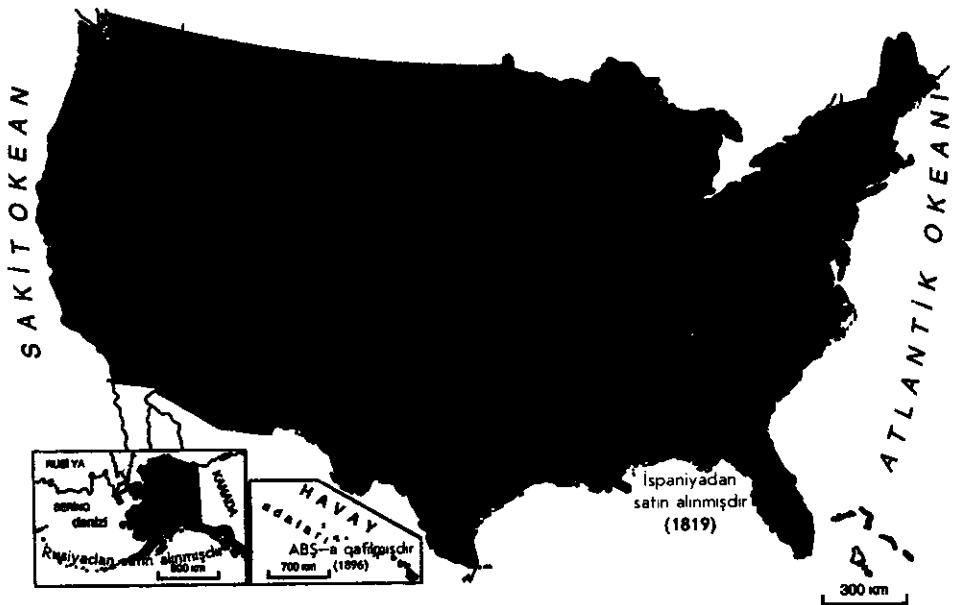
² Corc Vaşinqton (1732-1799)- Birləşmiş Ştatların ilk prezidenti (1789-97), Müstəqillik müharibəsində kolonial ordunun baş komandanı (1775-)

³ Bencamin Franklin (1706-90)- maarifçi, dövlət xadimi, alim, Birləşmiş Ştatların Müstəqillik Bəyanatının (1776) və Konstitusiyasının (1787) müəlliflərindən biri. Sənətkar ailəsində anadan olub, mətbəədə işləyib, Şimali Amerikada (Filadelfiyada) ilk ümumi kitabxananın, Pensilvaniya universitetinin əsasını qoyub (1740). Zənci quldarlığının ləğv edilməsinə çalışıb.

prezidenti Vaşinqton oldu. *Birləşmiş Ştatlar müstəqillik əldə edəndən sonra onun müasir sərhədlərinin formalaşmasının ikinci mərhələsi başlanmışdır.* Koloniyalarda yaşayanlar Men ştatından Floridaya qədər sahil düzənlik ərazini mənimsədikdən sonra qərbə doğru irəliləmiş və XVIII əsrin axırlarında Appalaçı aşmış və Missisipi sahillərinə çıxmışlar. Həmin dövrdə dövlətin rəsmi sərhəddi qərbdə təqribən Missisipi çayına qədər uzanırdı.

Birləşmiş Ştatların müasir sərhəddinin formalaşmasının üçüncü mərhələsi XIX əsrin başlanğıcından həmin əsrin sonuna qədər davam etmişdir. Avropa dövlətləri sürətlə varlanan və güclü dövlətə çevrilən Birləşmiş Ştatlarla münasibətləri pozmamaq məqsədi ilə öz koloniyalarını yeni ölkəyə güzəştə getməyə məcbur olmuşlar. 1803-cü ildə Fransa Missisipi çayı sahilini boyunca uzanan və 2,5 mln.kv km -dən artıq ərazini tutan Luiziananı (indiki Luiziana ştatı bu ərazinin kiçik hissəsini tutur) cəmi 15 mln. dollara, 1819-cu ildə isə saysız-hesabsız müharibələrdən zəifləmiş İspaniya Floridada olan malikanələrini dəyər-dəyməzinə Birləşmiş Ştatlara satmağa məcbur oldu. XIX əsrin ortalarında Meksikaya məxsus Texas¹, Kaliforniya, Dağlıq ştatların cənub hissəsi (2,5 mln.kv km) müharibə yolu ilə, sonradan sahibsiz Dağlıq ştatların geniş əraziləri Birləşmiş Ştatlara qatıldı. XIX əsrin birinci yarısında Britaniya Kanadası ilə sərhədlər dəqiqləşdirilmişdir. Burada İngiltərə Britaniya Oreqonunu Birləşmiş Ştatlara güzəştə getmişdir (1846). Bu ərazidə Vaşinqton, Oreqon və Aydaxo ştatları yaradılmışdır. 1867-ci ildə Birləşmiş Ştatlar Alyaska və Aleut adalarını Rusiyadan 7,2 mln. dollara satın aldı. Nəhayət, 1898-ci ildə İspaniya ilə müharibə nəticəsində Havay adaları işğal edilmişdir. Bununlada demək olar ki, ölkənin müasir sərhəddinin formalaşması başa çatmışdır.

¹ XVIII əsrin axırları və XIX əsrin əvvəllərində Birləşmiş Ştatlar İspaniyadan (sonra Meksikadan) amerikalı kolonistlərinin Texasda ayrı-ayrı yaşayış məntəqələrinin təşkili üçün razılıq əldə edə bilməmişdir. Onların təhlükəsizliyi bəhanəsi ilə bura Birləşmiş Ştatların silahlı dəstələri də göndərilmişdir. Birləşmiş Ştatlardan köçənlər arasında tədricən separatçılar meydana çıxmışdır. 1822-ci ildə Meksika Texasında «Yeni Leon Respublikası»nın yaranmasına təşəbbüs göstərilmişdir. 1836-cı ildə baş verən üsyanın gedişində «Müstəqil Texas respublikası» elan edilmiş, 1945-ci ildə isə Texasın Birləşmiş Ştatların tərkibinə qatılması barədə məsələ təsdiq edilmişdir. Bundan sonra Meksika ilə münasibətlər kəskinləşmiş və müharibə ilə nəticələnmişdir (1846-1848).

Şəkil 9. Birləşmiş Ştatların ərazisinin böyüməsi.

1823-cü ildə Birləşmiş Ştatların prezidenti Ceyms Monronun¹ irəli sürdüyü «Amerika amerikalara məxsusdur» siyasi nəzəriyyəsi uzun müddət ölkənin xarici siyasətini müəyyən etmişdir. Bu siyasi nəzəriyyə Avropa ölkələrindən Amerikanın daxili işlərinə qarışmamasını tələb edirdi. Sonradan bu nəzəriyyə bütün Amerikanın Birləşmiş Ştatlara tabe olması fikrini əmələ gətirmişdir. Yalnız XX əsrin ortalarında keçmiş SSRİ-nin Amerika dövlətlərinin daxili işlərinə qarışması (Kuba, Çili, Qrenada) Birləşmiş Ştatların dövlət başçılarını «Monro siyasətini» Avropa ölkələrinə bir daha xatırlatmağa məcbur etmişdir.

Yeni ərazilərin məskunlaşması və mənimsənilməsi şərqdən qərbə doğru baş verirdi. Transkontinental dəmir yollarının çəkilməsinə qədər yeni əraziləri mənimsəyən insanlar başlıca olaraq enlik istiqamətində uzanan karvan yollarından (Birləşmiş Ştatlarda bu yolları «ciğir» adlandırırdılar) istifadə edirdilər. XIX əsrin ortalarında Kaliforniyanın sürətlə məskunlaşmasına «qızıl hərisliyi» təsir etmiş-

¹ Ceyms Monro (1758-1831)- ABŞ-ın hərbi naziri (1814-15), dövlət katibi (1811-17) beşinci prezidenti(1817-25), Monro hökuməti avropalıların Amerikanın, Amerikanın isə Avropanın daxili işlərinə qarışmaması prinsipini irəli sürmüşdür.

dir. Həmin dövrdə bütün qitə boyunca hərəkət olduqca uzun və təhlükəli idi. Ona görə də on minlərlə insan Kaliforniyaya beş ay vaxt aparan gəmi ilə üzməyə üstünlük verirdilər. Yalnız transkontinental dəmiryolu magistrallarının çəkilişi başa çatdıqdan sonra (1870-1880) insanların şərqdən qərbə doğru kütləvi hərəkətində dəyişikliklər baş vermişdir.

Ölkənin qərb hissəsinin məskunlaşması ilə yanaşı Sənayeləşmiş Şimal ilə Quldarlıq Cənub arasında ziddiyyətlər kəskinləşirdi. Şimalda sənaye, taxıl və ətlük-südlük istiqamətli fermer təsərrüfatları inkişaf edirdi. Cənubda isə quldarlıq qalmaqda davam edirdi. Zənci qullar bütün, şəkər qamışı, sonralardan isə pambıq yetişdirirdilər. Quldarlıq quruluşu ölkədə məhsuldar qüvvələrin inkişafını ləngidirdi. 1860-cı ildə köləliyin ləğv edilməsinin tərəfdarı olan Avraam Linkoln Birləşmiş Ştatların prezidenti seçilir. Bu və ölkədə köləliyə qarşı həyata keçirilən bəzi tədbirlər cənub ştatlarının narazılığına səbəb olmuşdu. Onlar Cənubi Karolinanın ardınca ittifaqdan çıxdıklarını və konfederasiya yaratdıqlarını elan edirlər (Arkanzas, Texas, Luiziana, Missisipi, Alabama, Florida, Corciya, Cənubi və Şimali Karolina, Virjiniya). Belə vəziyyətin yaranması Şimal ilə Cənub arasında vətəndaş müharibəsinə (1861-1865) səbəb oldu. Bu müharibədə başda prezident Avraam Linkoln¹ olmaqla Şimal qələbə qazandı, Cənubda quldarlıq ləğv olundu, 1865-1877-ci illər ərzində islahatlar aparıldı. Quldarlıq Cənubun məğlubiyyəti və demokratik qüvvələrin qələbəsi ölkədə təsərrüfatın sürətlə inkişaf etməsinə yol açdı.

BDM-də Birləşmiş ştatlar əvvəlcə rəsmi olaraq bitərəf mövqə tutmuşdu, lakin silah və müxtəlif məhsullar göndərməklə əslində Antanta ölkələrini müdafiə edirdi. Yalnız 1917-ci ildə güclü bir dövlət kimi Antanta tərəfində müharibəyə qoşulmuş və bu müharibədə ölkənin təkəçiləri daha da varlanmışdılar. Lakin 1929-cu ildə başlanan «böyük tənəzzül» ölkədə kəskin iqtisadi böhrana səbəb oldu. İşsizlərin sayı 17 mln nəfərə çatmışdı, sənaye fəhlələrinin hər iki nəfərdən biri işsiz qalmışdı, fermerlər kütləvi surətdə müflisləşirdilər. Böhranın qızğın çağında Demokratlar partiyasının nümayəndəsi Franklin Ruzvelt² prezident seçildi. On ildən artıq hakimiyyətdə qalan F. Ruzvelt maliyyə, sənaye və kənd təsərrüfatı sahələrində qəti tədbirlər hə-

¹ A. Linkoln (1809-1865) 1860-cı ildə ABŞ-ın 16-cı prezidenti seçilmişdir. Respublikaçılar partiyasını (1854) yarananlardan biri, fermer ailəsindən çıxmışdır. Cənubda onun prezident seçilməsi çoxdan hazırlanan üsyan üçün bir xəbərdarlıq kimi qarşılanmışdı. Vətəndaş müharibəsinin qurtarmasından (16 aprel) beş gün sonra cənublu agent tərəfindən öldürülmüşdür.

² Franklin Ruzvelt (1882-1945)- ABŞ-ın 32-ci prezidenti (1933-cü ildən demokratlar partiyasından dörd dəfə bu vəzifəyə seçilib). «Böyük böhran» dövründə bir sıra islahatlar həyata keçirib. 1933-cü ildə Ruzvelt hökuməti SSRİ ilə diplomatik münasibətlər yaradıb, Faşist almaniyasına qarşı antihitler koalisiyasının (latın mənşəli sözdür, ittifaq, birləşmək mənasını bildirir), ikinci dünya müharibəsindən sonra BMT-nin yaradılmasında və beynəlxalq münasibətlərin yaxşılaşdırılmasında mühüm rol oynayıb.

yata keçirdi. Bütün bu tədbir və qanunlar «yeni kurs» adlanırdı. Dövlət tərəfindən təsərrüfat sahələrinə ayrılan yeni vəsait iqtisadi həyatda onun mövqeyini hədsiz dərəcədə möhkəmləndirdi. Xüsusilə əmək münasibətlərində və digər sosial sahələrdə əsaslı islahatlar həyata keçirildi. Hökumət fəhlələrə birliklər yaratmaq hüququ verdi. Bununla yanaşı hökumət qocalığa görə onları iqtisadi cəhətdən müdafiə etmək üçün bir sıra qərar qəbul etdi. 1935-ci ildə qəbul edilən ictimai təminat proqramı təqaüdə çıxan adamları hələ də hər ay müntəzəm vəsaitlə təmin edir və təqaüdümlərin səhiyyə xərclərini də nəzərə almaqla bu proqram müasir dövrdə daha da genişləndirilir. Dövlətin, başda prezident Franklin Ruzvelt olmaqla, iqtisadiyyata daha fəal qarışması sayəsində ölkəni böhran vəziyyətindən xilas etmək mümkün olmuşdur (1940). İkinci dünya müharibəsi illərində Birləşmiş Ştatlar antifaşist birliyinin yaradılmasında fəal iştirak etmiş, Avropa, Afrika və Sakitokeanda (Yaponiyaya qarşı) geniş hərbi əməliyyatlar aparmışdır. Müharibə illərində ölkənin ağır sənayesinin bəzi mühüm sahələri müharibə meydanına və eləcə də ucuz hidroenerji mənbələrinə və strateji əhəmiyyətli xammal sərvətlərinə yaxın olan Qərbdə inkişaf edirdi.

Birinci və ikinci dünya müharibələri ABŞ-ın iqtisadiyyatının inkişafına yeni təkan vermişdir. İkinci dünya müharibəsindən sonra, demək olar ki, Qərb dünyasında onun rəqibi qalmamışdır. Almaniya və Yaponiyanın iqtisadiyyatı dağılmış, qələbə qazanan dövlətlərin, İngiltərə və Fransanın iqtisadiyyatı isə olduqca zəifləmişdir. Ona görə də Birləşmiş Ştatlar uzun müddət dünya liderliyini öz əlinə almış və burada ona yalnız keçmiş SSRİ iddia edə bilərdi. Bu belə də oldu. İkinci dünya müharibəsindən sonra SSRİ və Birləşmiş Ştatların müttəfiqləri iki «düşərgəyə» bölündü və onların arasında uzun müddət, SSRİ-nin parçalanmasına qədər «soyuq müharibə» siyasəti hökm sürdü. 1991-ci ildə SSRİ və sosializm sisteminin dağılmasından sonra dünyada Birləşmiş Ştatların birinciliyinə iddia edən bir qüvvə qalmamışdır. Bu gün, artıq on ildən artıqdır ki, iqtisadi və hərbi potensialına görə dünyanın bir nömrəli dövləti planetimizi «tək başına» idarə etmək hüququna nail olmuşdur. Beynəlxalq siyasi, hərbi və iqtisadi təşkilatların əksəriyyətində fəal iştirak edir və dünya məsələlərinin həllində mühüm rol oynayır. Bununla belə, Birləşmiş Ştatların siyasi xadimləri yaxşı dərk edirlər ki, bu vəzifəni uzun müddət qoruyub saxlamaq üçün dünyada və onun ayrı-ayrı regionlarında baş verən bütün hadisələr düzgün qiymətləndirilməli və münaqişəli məsələlər ədalətli həllini tapmalıdır.

Dövlət quruluşu. Birləşmiş Ştatlar federativ dövlətdir. Fəaliyyətdə olan konstitusiyası 1787-ci ildə qəbul olunub və 1789-cu ildən qüvvədədir. Yeni ictimai, iqtisadi və siyasi şəraitlə ayaqlaşmaq üçün konstitusiyada 27 dəfə düzəliş edilib. Bu düzəlişlər əsasən vətəndaş hüquqlarını (köləliyin ləğvi, seçki hüquqlarının genişləndirilməsi və

s.) genişləndirmiş və vətəndaşların dövlət üzərindəki nəzarətinin güclənməsinə kömək etmişdir. İndi dünyada fəaliyyət göstərən ən qədim konstitusiyadır. Konstitusiyaya fransız maarifçiləri və XVIII əsrdə ingilis dövlətçiliyinin ideyaları əsasında (dövlətin başlıca məqsədi vətəndaşların hüquq və azadlığını müdafiə etmək, onun gübarlıq xarakteri, hakimiyyətin qanunvericilər, icraedicilər və məhkəmə arasında bölünməsi, rəhbərlərin seçilməsi və s.) tərtib edilmişdir. Lakin burada həm də amerikan millətinə səciyyəvi olan yeniliklər də öz əksini tapmışdır. *Bu yeniliklərdən ən başlıcası prezidentin yüksək səlahiyyətə malik olması, qabağı alınma və qarşı durma sistemi və dövlətin federal quruluşudur.* Konstitusiyaya hökumət qüvvələrini bir-birindən ayırır və hər hansı qüvənin həddən artıq güclənməsinin qarşısını alır.

Əhali tərəfindən seçilən prezident (2000-ci ildən C.Buş, Respublikaçılar partiyasından) dövlətə, hökumətə və hərbi qüvvələrə başçılıq edir. Prezident və vitse-prezident 4 il müddətinə və yalnız 2 dəfə seçilə bilər. Prezident seçkiləri uzun ildə (366 gün olan ildə) konqress¹ seçkiləri ilə birlikdə keçirilir. Prezident vəzifədə yalnız 8 il qala bilər. Prezident vəzifədən kənarlaşdırılırsa yaxud istefa verərsə ya da vəzifə başında ölərsə vitse-prezident prezident vəzifəsinə keçir və konqressin (parlamentin) hər iki palatasının razılığı ilə yeni vitse-prezident təyin etmək hüququna malik olur.

Ölkədə qanunverici hakimiyyətin konqressə mənsub olmasına baxmayaraq, prezident konqress tərəfindən qəbul olunmuş bütün qanunları təsdiq edir və veto² hüququna (qərarları «dondurmaq» və ləğv etmək hüququ) malikdir. Prezident boş yer olarsa Ali məhkəmənin üzvlərini də təymin etmək hüququna malikdir. Prezidentin təklif etdiyi namizədləri Senat təsdiq etməlidir. Ölkədə onun hakimiyyəti və nüfuzu olduqca böyükdür. Bir çox dünya ölkələri (xüsusi ilə Latın Amerikasını və Afrika ölkələri) Birləşmiş Ştatların dövlət quruluşunu nümunə kimi qəbul etmişlər. Lakin bu ölkələrdə Birləşmiş Ştatların dövlət quruluşundan adətən şəxsi hakimiyyət idarə-üsulunu pərdələmək məqsədi ilə istifadə edilir. Birləşmiş Ştatlarda prezident haki-

¹ Konqress (latınca konqressus-görüş. İclas mənasını bildirir)- bir qayda olaraq beynəlxalq əhəmiyyətli qurultay, iclas,. Bir sıra xarici ölkələrdə (ABŞ, İtaliya və s.) parlamentin adı. (ingiliscə parlament danışmaq mənasını bildirir. Əksər ölkələrdə ali hakimiyyət orqanı. İlk dəfə XIII əsrdə İngiltərədə silk (təbəqə) nümayəndiliyinin orqanı).

² Veto (latınca veto qadağan edirəm mənasını bildirir)- Dövlət aparatında bir dövlət təşkilatının təklif etdiyi məsələnin təsdiqinin digər dövlət orqanı (dövlət başçısı) tərəfindən qadağan edilməsi. Veto hüququ BMT -nin Təhlükəsizlik Şurasında müzakirə edilən əsaslı məsələnin təsdiq edilməsində daimi üzvlərin yekdilliklə səsvermə prinsipinə əsaslanmasında nəzərə alınmışdır.

miyyəti güclü olsa da, bu, iki başlıca qüvvə tərəfindən məhdudlaşdırılır. Bunlardan biri, prezidentin vetosunu aradan qaldıra və hətta onu vəzifədən kənarlaşdıra bilən (impichment)¹ Konqresdir. İkincisi isə, hakimiyyətdə olan digər qüvvələrin hər bir qərarını (əgər ölkənin konstitusiyasına ziddirsə) ləğv etmək səlahiyyətinə malik olan Ali məhkəmədir.

Hakimiyyət qüvvələri arasında bir-birinə qarşı *belə nəzarət sistemi qabağı alınma və qarşı durma sistemi adlanır* və hər hansı bir hökumət qüvvəsinə həddən çox səlahiyyətin ələ keçirməsinə imkan vermir.

Ali qanunverici hakimiyyət iki palatalı; *senat və nümayəndələr palatasından ibarət olan Konqresə məxsusdur*. Hər ştatdan 6 il müddətinə 2 senat seçilir (100) və onun 1/3-i iki ildən bir təzələnilir. Nümayəndələr palatasına əhalinin sayına uyğun olaraq 435 nəfər 2 il müddətinə seçilir. 1990 ildə əhalinin siyahıya alınmasına görə Kaliforniyadan 52 konqresmen, Texasdan- 30, Delaver, Alyaska, Vermont ştatlarının hərəsindən cəmi 1 konqresmen seçilmişdir. Hər iki palata bərabər hüquqludur və konqressdə qanun yalnız hər iki palatanın təsdiqindən sonra qəbul olunur. Senat² maliyyə məsələlərinə aid olmayan, istənilən qanun layihəsinin təşəbbüskarı ola bilər. Hakimiyyət adamları tamamilə təzələnməsin deyə, həm də vəzifəli şəxslərin bir-birini ardıcılıqla əvəz etməsi məqsədi ilə, onlar müxtəlif müddətə seçilir; prezident 4 il, konqresmenlər 2, senatorlar isə 6 il müddətinə seçilir. Seçkilərin hamısı eyni gündə-noyabr ayının birinci bazar ertəsinin ikinci günü keçirilir.

Prezident senatın razılığı ilə Nazirlər kabinetini (hökuməti) təyin edir. Hökumət bir partiyadan (2001-ci ildən Respublikaçılar) təşkil olunur. Hökumətin tərkibinə vitse-prezident, dövlət katibi və digər nazirlər daxildir.

Birləşmiş Ştatların 43-cü prezidenti Corc Uoker Buş Birləşmiş Ştatların 41-ci prezidenti Corc Gerbert Uoker Buşun (1989-1993-cü illərdə; 1981-1989-cu illərdə isə vitse-prezident) böyük oğludur. Birləşmiş Ştatların tarixində ikinci dəfədir ki, ata və oğul bu ölkənin prezidenti olur. Birləşmiş Ştatların ikinci prezidenti Con Adamsın oğlu Con Kuinsi Adams 1825-ci ildə bu ölkənin altıncı prezidenti olmuşdur. Corc Buşun üç qardaşı və bir bacısı var. Onun kiçik qardaşı Ceb Buş Floridanın qubernatorudur.

Corc Buş 1946-cı ilin 6 iyulunda Konnektikut ştatının Nyu-Xeyven şəhərində anadan olmuşdur. Onun atası Yel Universitetini bitirdikdən sonra arvadı Barbara və azyaşlı oğlu ilə birlikdə Qərbi Texasa köçmüş və neft biznesində çalışmışdır. Kiçik Corc Buş uşaqlığının böyük hissəsini Texas ştatının Midlend şəhərində keçirmiş və indiyə qədər onu özünün doğma şəhəri sayır.

¹ **İmpichment**-yüksək vəzifəli şəxslərin məsuliyyətə cəlb edilməsi və onun barəsində cinayət xarakterli işin məhkəmənin müzakirəsinə verilməsi.

² **Senat**- Bir sıra xarici ölkələrdə parlamentin yuxarı palatasının adı.

1961-ci ildə valideynləri Corc Buşu Massaçusets ştatının Andove şəhərində nüfuzlu məktəblərin birinə qoyurlar. 1964-cü ildə həmin məktəbi bitirdikdən sonra C. Buş Konnektikut ştatında Yel Universitetinə daxil olmuşdur. 1968-ci ildə universitetin tarix ixtisası üzrə şöbəsini bitirdikdən sonra iki il ölkənin hərbi hava donanmasında xidmət etmişdir.

Şəkil 10.

*Corc Uoker və Lora Buş
əkiz qızları Cenna və Barba-
ra ilə (yuxarıda); Corc Uoker
Buş atası Corc Buş ilə (keçmiş
prezidenti) balıq ovunda*

1973-cü ildə C.Buş Massaçusets ştatının Kembric şəhərində Harvard biznes məktəbinə daxil olmuşdur. 1975-ci ildə ticarət-sənaye fəaliyyəti sahəsində magistr dərəcəsi aldıqdan sonra o, Midlendə qayıdır və neft binesində çalışır. 1977-ci ildə evlənir və 1981-ci ildə əkiz qızı olur.

C.Buşun atası Birləşmiş Ştatların prezidenti seçildikdən sonra, o uzun müddət Texasın beysbol komandasına rəhbərlik edir. 1994 və 1998-ci illərdə Texasın qubernatoru, 2000-ci ildə isə Respublikaçılar partiyasından Birləşmiş Ştatların prezidenti seçilmişdir.

Hər bir ştatın özünün konstitusiyası, qanunverici və icraedici hakimiyyət orqanları var. Ştatların qanunverici orqanları iki yaxud bir palatalı leqislaturadır¹ (konqressin əvəzinə). İcraedici hakimiyyət əhali tərəfindən 2 yaxud 4 il müddətinə seçilən qubernatora (prezidentin əvəzinə) məxsusdur. Ştatlar öz daxili işlərinin idarə edilməsində olduqca böyük səlahiyyətə malikdirlər, lakin konstitusiyaya görə ştat federasiyanın tərkibindən çıxmaq hüququna malik deyil. Ştatların hər birinin daxili qanunlarında olduqca böyük fərqlər var. Bu da hər bir ştatda tarixən formalaşmış sosial-iqtisadi quruluşun səciyyəvi xüsusiyyətini əks etdirir.

Bir-birindən nisbətən asılı olmayan federal, ştat və bələdiyyə hakimiyyətinin hər birinin öz səviyyəsində müstəqil vergi mənbəyi var. Adətən gəlir vergisi federal xəzinəyə, dövriyyə vergisi ştatın xəzinəsinə, hər bir ştatın ərazisində yerləşən mülklərdən əldə edilən

¹ **Leqislatura**- (latınca leqislator- qanun lahiyələrinin təklif edilməsi mənasını bildirir)- Qanunverici orqanların səlahiyyətinin müddəti; Federal ölkələrdə ayrı-ayrı ştatların, torpaqların və s. qanunverici orqanı

vergi isə bələdiyyələrə məxsusdur. Ölkədə aşağı siyasi-inzibati vahidlik 3 mindən artıq olan qraflıqdır. Qraflıqlar üzrə müxtəlif statistik məlumatlar toplanır.

Birləşmiş Ştatlarda ikipartiyalı (Demokratlar və Respublikaçılar partiyası) sistem mövcuddur. Bu partiyalar ölkənin siyasi həyatında mühüm rol oynayır və hakimiyyət uğrunda daima bir-birilə mübarizə aparırlar. *Demokratlar partiyası* 1828-ci ildə, *Respublikaçılar* isə 1854-cü ildə yaradılmışdır. Dünyada fəaliyyət göstərən ən qədim partiya olan Demokratlar partiyası zəhmətkeşlərin, xüsusilə immiqrantların, zəncilərin, sənaye fəhlələrinin mənafeyini daha çox müdafiə edir və xarici siyasətdə daha fəaldır. Demokratların mövqeyi bir qayda olaraq, Şimalın iri şəhərlərində və Cənubun kənd yerlərində daha güclüdür. Respublikaçılar isə əksinə mühafizəkarlıqdır, daxili problemlərin həllinə daha çox diqqət yetirir, əhalinin varlı və mühafizəkar təbəqəsi onu daha çox müdafiə edir. Bu partiyanın dayacağı Yeni İngiltərə və Orta Qərbin kənd təsərrüfatı bölgələridir. Demokratlar daha çoxsaylı, respublikaçılar isə varlıdır. Prinsip etibarını ilə bu partiyalar arasında elə bir böyük fərq yoxdur. Hər iki partiyanın daimi üzvləri yoxdur, partiya mənsubluq seçki ərafəsində səs vermədə müəyyən edilir. Ölkədə digər partiyalar da mövcuddur, lakin onların fəaliyyəti ölkənin siyasi həyatında o qədər də nəzərə çarpmır.

Ən iri həmkarlar birliyi 1955-ci ildə yaradılan və 14 mln. üzvü olan Amerikan əmək federasiyası-İstehsalçı həmkarlar konqressidir (AƏF-İHK). ABŞ-da 3 mln. üzvü olan müstəqil həmkarlar təşkilatı da fəaliyyət göstərir. Ölkənin ümumi işçi qüvvəsinin 16%-i həmkarlar təşkilatında birləşmişlər.

İşgüzar dairələrin başlıca təşkilatları; İstehsalçıların milli cəmiyyəti, Biznesmenlər şurası, Amerikan bankirlər cəmiyyəti və başqalarıdır.

Dövlət rəmzləri. Birləşmiş Ştatların başlıca dövlət rəmzləri

Şəkil 11. ABŞ-in rəmzi ağ qartal.

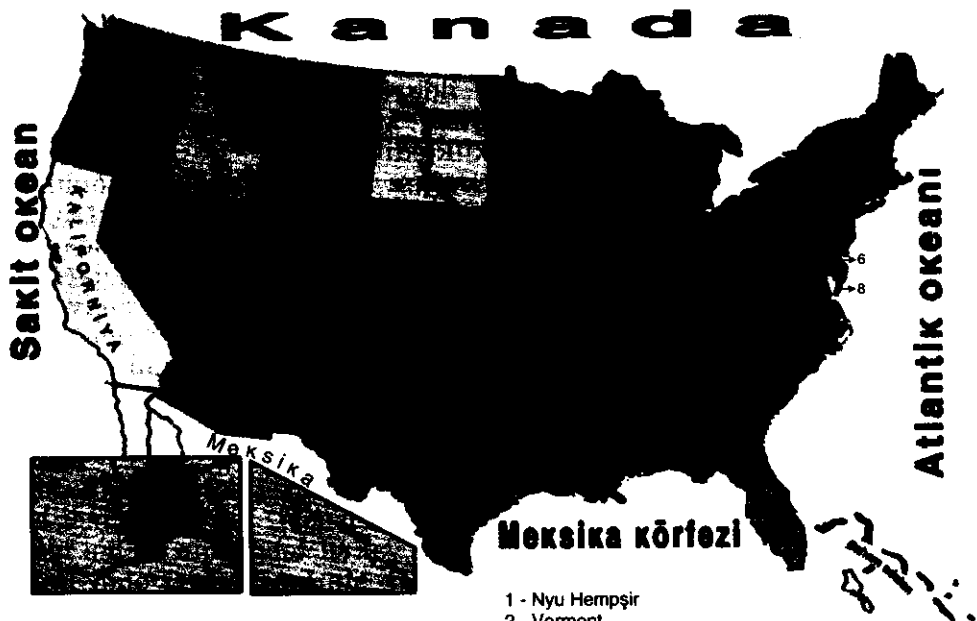
bayraq, gerb və himndir. Hələ müstəqillikdən əvvəl atlantiksahili ingilis koloniyalarının üzərində 1606-cı ildə təsdiq edilmiş (İngiltərə ilə Şotlandiyanın birləşdiyi dövrdə) Birləşmiş Krallığın bayrağı dalğalanırdı. Bununla yanaşı koloniyalarda ardıcıl olaraq bir-birini əvəz edən qırmızı və ağ zolaqlar və yuxarı sol bucağında müqəddəs Georgi Xaçının şəklində olan ingilis Ost-Hind şirkətinin bayrağı geniş istifadə olunurdu. Koloniyalarda müstəqillik uğrunda mübarizədə üsyançı silahlı dəstələrin ilk embleması məhz 13 horizontal ağ və qırmızı zolaqları olan (koloniya-ştatların sayına görə) belə bayraq oldu. Birləşmiş Ştatların yeni bayrağı 1776-cı ildə Kontinental konqressdə təsdiq olundu. Bayraqda 13 zolaq saxlanıldı, ingilis rəmzi müqəddəs Georgi Xaçının yerində isə göy rəngli fon

üzərində 13 ağ ulduz həkk olundu. Bununla da «Ulduzlar və zolaqlar» adını almış bayraq meydana gəldi. Həmin dövrdən sonra ölkənin bayrağı 25 dəfə dəyişdirilib. Ştatların sayı artdıqca bayraqda olan ulduzların sayı dəyişmiş və 1960-cı ildə 50-yə çatmışdır. Zolaqların sayı isə dəyişdirilməmiş, 13 ilk ştatı xatırladır. Bayraqda yalnız Müstəqillik günündə (4 iyul) dəyişiklik edilir.

Birləşmiş Ştatların dövlət bayrağını hər yerdə, nəinki hökumət yaxud rəsmi idarələrdə, həm də muzeylərdə, mağaza, məktəb və xüsusi evlərdə görmək olar. Ölkənin himni də «Ulduzlu bayraq» adlanır. Dövlət gerbi qartal şəklini təsvir edir. Qartal dırnaqlarında zeytun budağı (sülh simvolu) və 13 ox dəsdəsi (müharibə simvolu), dimdiyində isə latınca «müxtəliflikdə birlik» şüarı yazılan lent tutmuşdur. Qartanın döşünə 13 ağ və qırmızı zolaqlarla qalxan, başının üstünə isə 13 beşguşəli ulduz ilə bəzədilmiş bant vurulmuşdur. Bu gerb 1782-ci ildə təsdiq edilmişdir. Ölkənin dövlət simvollarında «ilk ştatları» xatırladan 13 rəqəmi daima nəzərə çarpır.

Ölkənin hər bir ştatının da öz bayrağı, nəğməsi və müxtəlif heyvan, quş, gül şəklində özlərinin simvolu, ləqəbi, bir növ ikinci adı var və bu da ayrı-ayrı ştatların tarixinin yaxud təbiətinin özünə məxsus xüsusiyyətini əks etdirir. Məsələn, ilk ştatlardan biri olan Delaver, ən birinci təsdiq edildiyinə görə onu adətən «birinci ştat», Nyu-Yorku «imperiya ştatı», Kaliforniyanı «qızıl ştat», Floridanı «güneşli ştat», Arizonanı «Böyük Kanyon ştatı», Alyaskanı «Uzaq ştat», Misurini «Quldarlıq ştatı», Miçiqanı «Böyük göllər ştatı», Nebraskanı «Qarğıdalı ştatı», Vaşinqtonu «Həmişə yaşıl ştat» və s. adlandırırlar.

Coğrafi adlar. Birləşmiş Ştatların toponimik xəritəsində hindi, ingilis, fransız və ispan mənşəli coğrafi adlar daha geniş öz əksini tapmışdır. Ölkədə 50 ştatın coğrafi adlarının yarıya qədəri yerli sakinlərin dilindən yaranmışdır. Bunlara Aydoxa, Ayova, Alabama, Arizona, İllinoys, İndiana, Massaçusets, Oklohoma və s. aiddir. Çaylara verilən bu coğrafi adlar sonradan ətraf yerlərə yayılmış və nəhayət ştatların adına keçmişdir. Məsələn, Konnektikut (moqikan hindi dilində) «uzun çay», Miçiqan-«böyük çay», Missisipi- «ata çay» yaxud «bütün suları yığan çay», Missuri-«bulanlıq su», Nebraska-«enli çay», Ohayo-«yaxşı su», Minnesota-«göy rəngli çay» mənasını bildirir. Relyefin xarakterik xüsusiyyətini əks etdirən hindi mənşəli adlar da çoxdur. Məsələn, Kentukki-«çəmənliklər torpağı», Ayova-«gözəl torpaq», Alyaska-«böyük torpaq», Viskonsin-«otlu düzənlik» mənasını bildirir. Hindi tayfaların etnik xüsusiyyətlərinə mənsub olan coğrafi adlar da geniş yayılmışdır. Məsələn, İndiana («hindilərin torpağı»), Kanzas, Texas, Yuta, Arkanzas etnik xüsusiyyətlərə aid olan coğrafi adlardır. Yüzlərlə, hətta minlərlə hindi mənşəli çay, şəhər adları bizim günlərə qədər qalmışdır. Məsələn, Appalaç dağı hindi tayfalarından birinin adı ilə bağlıdır, Niaqara şlaləsi hindi dilində «gu-

Şəkil 12. ABŞ-ın inzibati xəritəsi.

- 1 - Nyu Hemsfir
- 2 - Vermont
- 3 - Massaçusets
- 4 - Rod-Aylend
- 5 - Konnektikut
- 6 - Nyu Cersi
- 7 - Delaver, 8 - Merilend
- 9 - Kolumbiya federal mahalı

rultulu su», Çesapik körfəzi isə «böyük duzlu su» mənasını bildirir. Çikaqo, Mayami və bir çox şəhər adları hindi mənşəli adlardır.

Ölkədə minlərlə coğrafi obyektlərə aid olan ingilis mənşəli adlar var. Bu coğrafi adların bir hissəsi Birləşmiş Ştatların dövlət sərhədlərinin formalaşmasının müxtəlif mərhələlərini, digər hissəsi isə ərazilərin özünə məxsus coğrafi xüsusiyyətlərini əks etdirir.

X Kolumb istisna olmaqla, Birləşmiş Ştatlarda (Alyaska ərazisi daxil olmadan) ilk səyyah-dənizçi və tədqiqatçıların adını əbədiləşdirən coğrafi adlar azdır. Yalnız Kolumbun adı ilə bağlı 30-a qədər yaşayış məntəqəsi (Kolumbiya, Kolumbiya-Siti, Kolumbus), Kolumbiya federal mahalı, Kolumbiya çayı, Kolumbiya yaylası var. Ölkədə, xüsusilə onun atlantiksahili 13 ilk ingilis koloniyalarının ərazisində «kral», «hersoq», və «lord» adlarını əbədiləşdirən coğrafi adlar çoxdur. Məsələn, ilk ingilis koloniyası Virginiyanın adı ərdə olmayan kraliça Yelizavetanın (latınca-virqinia-bakir mənasını bildirir), Corciya ştatı 1732-ci ildə ingilis kralı II Corcun, Karolina (1619) ingilis kralı I Karlın, Mərilend isə onun arvadı Mərinin şərəfinə qoyulmuşdur. Nyu-York şəhərinin adı II Karlın qardaşı hersoq Yorkun, Dela-

ver ştatı lord Delaverin, Pensilvaniya ştatı İngiltərədən gələn kvaker¹ Uilyam Penninin (ona məxsus olan torpağı «silvaniya yeni meşə torpaqları» adlandırırdılar) şərəfinə adlandırılmışdır. Onu da xatırladaq ki, köhnə adların heç biri dəyişdirilməmişdir.

Təbii ki, müstəqillik qazandıqdan sonra yeni yaranmış dövlətin ərazisində belə adların qoyulmasına ehtiyac qalmamışdır. Müstəqillik uğrunda müharibədən sonra ölkənin xəritəsində ilk prezidentlərin şərəfinə qoyulan coğrafi adlar meydana çıxdı. Məsələn, ilk prezident Vaşinqtonun adı ilə bağlı 80-dən artıq obyekt var. Bunlara ştat, ölkənin paytaxtı, bir çox yaşayış məntəqələri, göl, dağ zirvələri, 30 qraflıq aiddir.

Ərazinin coğrafi xüsusiyyətlərini əks etdirən ingilis mənşəli adlara Yellouston («sarı daş» yaxud «sarı qayalar» mənasını bildirir), Solt-Leyk-Siti («Duzlu gölün şəhəri»), Buffalo (buffalo ingilis dilində öküz, bizon deməkdir) və başqalarını misal göstərmək olar. 1790-cı ildə ölkənin 10 il müddətinə paytaxtı elan edilən (yeni paytaxtın tikilməsinə qədər) Filadelfiyanı («qardaşsevərlər») yerli kvakerlər adlandırmışlar. Fransız mənşəli adlar keçmiş Luizana koloniyasında və ölkənin şimali kanadayanı hissəsində daha geniş yayılmışdır. Onların əksəriyyəti fransız kralı XIV Lüdovikin adı ilə bağlıdır; məsələn Sent-Luis və s. Vermont ştatının («yaşıl dağ»), Detroyt şəhərinin və bir sıra başqalarının da adı fransız mənşəlidir. İspan mənşəli coğrafi adlar daha çox ölkənin cənub-qərbində və qərbindədir. Bunlara Kordilyer («zəncirlər»), Kolorado («qırmızı»), Syerra-Nevada («qarlı dağlar»), Rio-Grande («Böyük çay») aiddir. Lakin, bütün ispanidilli ölkələrdə olduğu kimi «san» yaxud «santa» («müqəddəs») əlavələri ilə coğrafi adlar daha geniş yayılmışdır (San-Diyeqo, San-Fransisko, Santa-Ana, Santa-Barbara, Santa-Mariya və b.). Rus mənşəli adlar Alyaska, xüsusilə Aleut adalarında daha çoxdur. Demək olar ki, onların hamısı dənizçilərin, XVIII-XIX əsrlərin rus siyasi xadimlərinin adlarıdır (Çirikov, Baranov, Vrangel, Kutuzov, Suvorov və s.).

Birləşmiş Ştatların toponimik xəritəsinin əlamətdar xüsusiyyətlərindən biri də Avropanın yaşayış məntəqələrinin, dağlarının, çay və göllərinin adını təkrar edən coğrafi toponimlərin olduqca geniş yayılmasıdır. Bu adlar İngiltərə və digər Avropa ölkələrindən köçənlər tərəfindən gətirilmişdir. Adətən təkrar (dublyor) adların əvvəlində «yeni» («nyu») sözü də əlavə olunur. Lakin, ölkənin xəritəsində əla-

¹*Kvaker-(ingiliscə quakeirs - əsən, titrəyən mənasını bildirir; burada «Dostlar cəmiyyəti» kimi başa düşülməlidir, XVII əsrin ortalarında yaradılan dindar xristian cəmiyyətinin üzvləridir, keşiş institutlarını, kilisə sirlərini inkar edir, sülhpərvərliyi təbliğ edirlər, xeyriyyəçilik ilə məşğul olurlar. Kvakerlər (200 mindən artıq) Birləşmiş Ştatlarda, İngiltərədə və Şərqi Afrikada yaşayırlar.

və sözü olmayan London, Paris, Berlin, Moskva, Odessa və s. şəhərlərin adını da görmək olar.

§3. Əhalinin və təhsil sisteminin coğrafiyası

Əhalisi. Bu gün Birləşmiş Ştatlarda demək olar ki, dünya irqləri və mədəniyyətinin hamısını təmsil edən 295 mln. insan yaşayır. Birləşmiş Ştatlar müstəqillik əldə edəndə (1776) ölkənin əhalisi təqribən 3 mln. nəfər idi. 1790-cı ildə keçirilən əhalinin birinci siyahıya alınmasında 3,9 mln. nəfər qeydə alınmışdır. Həmin dövrdən başlayaraq hər on ildən bir müntəzəm olaraq siyahıya alınma aparılır. Uzun müddət əhali həm təbii artım, həm də kütləvi immiqrasiyanın hesabına artmışdır. 1818-1920-ci illər ərzində ölkəyə 39 mln. İmmiqrant gəlmişdir. Bununda 11,3 milyon nəfəri 1900-1910-cu illərin payına düşür. Ümumiyyətlə Birləşmiş Ştatları immiqrasiya¹ ölkəsi adlandırırlar. Bir tərəfdən ölkə ərazisinin getdikcə genişlənməsi, onun mənimsənilməsi və iqtisadiyatın sürətlə inkişaf etməsi ölkədə insan qüvvəsinə tələbatı daima artırır. Digər tərəfdən dünyanın ayrı-ayrı hissələrində, xüsusilə Avropada sosial-iqtisadi vəziyyət (kənd yerlərində əhali artıqlığı, aclıq partlayışı, milli, dini və siyasi təqiblər) Birləşmiş Ştatların belə tələbatının təmin edilməsi üçün şərait yaradırdı. Bununla yanaşı ölkədə insanları hüquqi cəhətdən azad edən feodal münasibətlərin ləğvi, vətəndaş müharibəsi illərində (1861-1865) dövlət tərəfindən verilən qanuna əsasən hər bir amerikan vətəndaşı dövlətə 10 dollar və hər akr torpağa (2,46 akr 1 hektardır) 1,25 dollar vergi verməklə 160 akr torpaq ala bilmək imkanı, dünya dəniz gəmiçiliyində tərəqqi immiqrasiya prosesinin sürətlənməsinə təsir etmişdir. Ölkədə əhalinin sürətlə artmasına XIX əsrdə təbii artımın olduqca yüksək olması da təsir etmişdir. Birinci dünya müharibəsindən sonra ölkənin inkişaf sürətinin aşağı düşdüyü və ölkədə daimi işsizliyin meydana gəldiyi zaman, hökumət immiqrasiya əleyhinə bir sıra qanunlar vermiş və bu qanunlar immiqrantların axınının qarşısını xeyli ala bilmişdir. Lakin XX əsrin ortalarında bir tərəfdən ETİ-nin inkişafı ölkədə yüksək ixtisaslı elmi kadrlara tələbat yaratmış, digər tərəfdən isə vətəndaşlıq hüququ verilmiş immiqrantların köhnə vətənlərində qalan qohumlarına pul köçürmələri amerikan dollarının axınına səbəb olmuşdur. Bununla əlaqədar həmin dövrdə immiqrantlar barədə yeni

¹ İmmiqrasiya (latınca immiqrans- yerləşdirmək mənasını bildirir)- başqa dövlət vətəndaşının müxtəlif səbəblər üzündən (iqtisadi, dini, etnik və s.) daimi və ya müvəqqəti müddətə yaşamaq üçün bir ölkəyə köçməsi. Həmin adamları immiqrant adlandırırlar.

ABŞ-da əhalinin artım dinamikası

İllər	Əhalinin sayı,mln.n əf.	10 ildə artım, %-lə	İllər	Əhalinin sayı mln. nəf	10 ildə artım, %-lə
1800	5,3	35	1920	106,0	15
1810	7,2	36	1930	123,2	16
1820	9,6	33	1940	132,2	7
1830	12,9	33	1950	151,3	14
8840	17,1	33	1960	179,3	18
1850	23,2	36	1970	203,3	13
1860	31,4	36	1980	226,5	11
1870	38,6	23	1990	248,7	10
1880	50,2	30	2000	288,0	13
1890	63,0	25	2015	330,0	13
1900	76,2	21			
1910	92,2	21			

qanun çıxarılmışdır. Bu qanuna əsasən immiqrantlar arasında elm, texnika və mədəniyyət sahəsində yüksək ixtisaslı mütəxəssislərə, həm də amerikalıların qohumlarına güzəşt edilir. Nəticədə immiqrantların sayı azalmış və ildə 300-400 min nəfər təşkil etmişdir. Təbii artım (hər min nəfərə doğum-15, ölüm-8) və immiqrasiyanın azalması sayəsində XX əsrin 80-ci illərindən başlayaraq ölkədə əhali sayının artım sürəti aşağı düşmüş və həmin əsrin sonunda cəmi 0,7% təşkil etmişdir. Lakin 90-cı illərdə ölkədə immiqrantlar barədə qəbul edilən yeni qanun ailələri ilə birləşmə məqsədilə gələn xaricilərin və yüksək ixtisaslı mütəxəssislərin, böyük maliyyə imkanlarına malik olan şəxslərin, qaçqınların Birləşmiş Ştatlara gəlmə imkanlarını genişləndirmişdir. Aşağıda verilmiş rəqəmlər Birləşmiş Ştatlarda müasir immiqrasiyanın sosial stukturunu göstərir (XX əsrin axırları, min nəfər);

ABŞ-da daimi yaşayan vətəndaşların yaxın qohumları,	
o cümlədən ər-arvad və uşaqlar	520
İxtisaslı işçilər və onların ailə üzvləri	140
ABŞ-da kiçik immiqrasiya qrupu ilə təmsil olunan	
ölkə vətəndaşları	40
Siyasi qaçqınlar	141
o cümlədən, MDB ölkələrindən	50
Qeyri-leqal (gizli) immiqrantlar	200

Hökumət ölkədə immiqrantların qəbulu üçün norma təyin etmişdir (ildə təqribən 700 min nəfər). İndi ölkə əhalisinin ümumi artımının 30%-dən artığı immiqrantların payına düşür (icazəsiz ölkəyə gələnlər nəzərə alınmadan). XIX əsrin 20-ci illərindən indiyə qədər Birləşmiş Ştatlara təqribən 60 milyon nəfər immiqrant gəlmişdir. Həmin əsrin 80-ci illərinə qədər Birləşmiş Ştatlara köçənlər arasında Qərbi və Şimali Avropa ölkələrindən çıxanlar («köhnə immiqrasiya» adını almışdır), XIX əsrin sonu və XX əsrin əvvəllərində Şərqi və Cənubi Avropa ölkələrindən («yeni immiqrasiya»), son onilliklərdə isə Latin Amerikası və Asiyanın İOÖ-lərindən, həm də Şərqi Avropadan çıxanlar («ən yeni immiqrasiya») üstünlük təşkil edirlər. Birləşmiş Ştatların demografik tarixinin bu xüsusiyyətləri ölkə əhalisinin olduqca mürəkkəb irqi-etnik strukturunu müəyyən edir. Birləşmiş Ştatların iqtisadiyyatının sürətli inkişafı ilə əlaqədar ölkəyə yeni gələnlər işlə təmin olunmuşlar. Mühacirlər hər yerdə artaraq öz güzəranlarını yaxşılaşdırmaqla yanaşı ölkənin inkişaf edib çiçəklənməsində böyük rol oynamışlar. Vaxtaşırı tənəzzülə və zəifləmələrə baxmayaraq, Birləşmiş Ştatların iqtisadiyyatı bütün dövrlərdə dinamik inkişaf edib. İqtisadi «kökə» həmişə o dərəcədə böyük olub ki, mühacirlərin yeni nəsilləri ondan özləri üçün «bir tikə» kəsə biliblər.

Cədvəl № 6

1820-1990-cı illərdə ABŞ-da immiqrasiya

İmmiqrantlar gələn region və ölkələr	İmmiqrasiya		İmmiqrantlar gələn region və ölkələr	İmmiqrasiya	
	mln. nəfər	%-lə		mln. nəfər	%-lə
1	2	3	4	5	6
Bütün ölkələrdən	55,5	100	Yaponiya	0,5	0,8
Avropa	37	66,7	Vyetnam	0,4	0,7
Almaniya	7,1	12,8	Hindistan	0,4	0,7
İtaliya	5,4	9,7	Türkiyə	0,4	0,7
İngiltərə	5,1	9,2	Amerika	12,1	21,7
İrlandiya	4,7	8,5	Kanada	4,3	7,7
Rusiya,SSRİ	3,4	6,2	Meksika	3,2	5,8
İsveç	1,2	2,2	Vest-Hind	1,2	2,1
Fransa	0,8	1,4	Kuba	0,7	1,3
Norveç	0,7	1,4	Afrika	0,3	0,5
Polşa	0,6	1,1	Avstraliya və Yeni Zelandiya	0,15	0,3

1	2	3	4	5	6
Asiya	5,7	10,3	Digər ölkələr	0,3	0,5
Filippin	0,9	1,7			
Çin	0,9	1,7			
Koreya	0,6	1,1			

Müasir amerikan millətinin formalaşması dünyanın müxtəlif hissələrindən, xüsusilə Avropadan köçənlərin qarışması nəticəsində formalaşmışdır. Lakin onun tarixi həm də aborigen- hindilər və Afrika xalqları ilə (müasir zənci amerikanların əcdadları) sıx əlaqədardır. Son illər Latin Amerikasına və Asiya ölkələrindən köçənlərin sayının artması ölkə əhalisinin etnik tərkibini bir daha mürəkkəbləşdirir. Ümumiyyətlə Birləşmiş Ştatları məcazi mənada «millətləri əridən qazan» adlandırırlar.

Müasir Birləşmiş Ştatlarda əhalini formalaşma xüsusiyyətlərinə görə üç əsas qrupa ; amerikanlar (ümumi əhalinin 80%-i), aborigenlər (hindi, eskimos, aleutlar, havaylılar 1%-dən artıq), immiqrant və keçid qrupa (18%) ayırırlar. Əhalinin milli tərkibinin müəyyən edilməsində amerikan statistikasının onun etnik mənşəyinə istinad edir.

XX əsrin sonuncu siyahıya alınmasının məlumatına görə əhali arasında aşağıdakı etnik mənşəlilər; alman (58 mln.nəfər), irland (39 mln.), ingilis (33 mln.), şotland və valilər (birlikdə 46 mln.), afrika mənşəli amerikanlar (35 mln.), italyan (15 mln.), «amerikan» (12 mln.), meksikalı (12 mln.), fransız (10 mln.), polyak mənşəlilər (9 mln.) üstünlük təşkil edir. Avropa mənşəli amerikanlar ümumi əhalinin 73%-ni təşkil edirlər (1980-ci ilin siyahıya alınmasında isə 83%, 2050-ci ildə isə 53% proqnozlaşdırılır). İkinci yeri afrika mənşəli amerikanlar tuturlar (ümumi əhalinin 12%-i). Afroamerikanların əksəriyyət hissəsi (75%-dən 90%-

Şəkil 13. *ABŞ-da insanların həmrəylik siyasəti aparılır.*

ə qədər) özlərini mulat sayırlar. Onların 85%-i şəhərlərdə yaşayır. Ölkənin ən «zənciləşmiş» şəhərləri Detroyt (əhalinin 4/5 hissəsi), Va-

şinqton, Çikaqo və Nyu-Yorkdur. Üçüncü yeri latınamerika (30 mln., proqnoza görə 2050-ci ildə 24%-ə çatacaq), dördüncü yeri asiya mənşəli (8 mln.) amerikanlar tutur. İspandilli xalqların 2/3 hissəsini, xüsusilə Texas, Kaliforniya, Arizona, Nyu-Meksika ştatlarında yaşayan meksikalılar təşkil edir. Ölkəyə gizli gələnlər arasında da meksikalılar üstünlük təşkil edirlər. Meksikalılar zarafatla deyirlər; «müharibədə itirilmiş torpaqlarımızı bu yolla geri qaytaracaq». Puertorikalılar daha çox Nyu-York, kubalılar isə Florida ştatında cəmləşmişlər. Asiya mühacirlərinin əksəriyyəti Kaliforniya və Havay adalarında məskunlaşmışlar. Nəhayət, beşinci yeri aborigen qrupu tutur. İlk avropa koloniyalaşması dövründə müasir Birləşmiş Ştatların ərazisində 400 hindi tayfası yaşayırdı. XIX əsrin sonunda fiziki məhv edilmə və ağır həyat şəraiti ilə əlaqədar cəmi 200 min hindi qalmışdır. XX əsrdə hindilər yenidən sürətlə artmış və onların sayı 1,5 mln. nəfəri ötüb keçmişdir. Hindilərin təqribən yarısı şəhərlərdə, yarısı isə (sayı 300-ə çatan) rezervasiyalarda¹ yaşayırlar. Ən iri rezervasiyalar Dağlıq ştatlarındadır. Arizona ştatındakı Navaxo rezervasiyasının sahəsi 64 min km²-dir. Hind tayfalarının başçıları faydalı qazıntı yataqlarına malik olan rezarvasiya ərazilərini iri inhisarlara icarəyə verirlər və bundan da böyük məbləğdə gəlir əldə edirlər. Bununla əlaqədar olaraq hind tayfalarının bir qisminin həyat səviyyəsi xeyli yaxşılaşmışdır.

Amerikan statistikasında ölkənin «avropa mənşəli» və «qeyri -avropa mənşəli» əhalisi arasında nisbətə daha çox yer verilir. 1960-cı ildə bu nisbət 9:1 təşkil edirdisə, 2000-ci ildə artıq 4:1 nisbətini təşkil etmişdir. Proqnozlara görə bu nisbət fərqi getdikcə azalacaqdır. Çünki, həm «qeyri-avropalı» əhali arasında təbii artım yüksəkdir, həm də Latın Amerikasını və Asiya ölkələrindən gələn immiqrantların sayı getdikcə artır. İndi Şimalda «avropalıların» payı 83%-ə, Cənubda-72%-ə qədər, Qərbdə isə 60% təşkil edir. Milli azlıq təşkil edənlər Birləşmiş Ştatların vətəndaşı olmaları ilə fəxr edirlər. Bununla yanaşı onlar gəldikləri ölkənin, vətənlərinin adət-ənənəsini saxlamağa təşəbbüs göstərir, yığcam qruplarla yaşayır və məişətdə öz dillərində danışırlar (elə avtomobil zavodu var ki, onun yığma sexində yalnız ərəb dilində danışırlar). Ümumiyyətlə ölkə əhalisinin 14%-i dövlət dilini, yəni ingilis dilini bilmirlər. Cənub və Qərbin bir çox iri şəhərlərində (Los-Anceles, Mayami) «rənglilər» üstünlük, yaxud şəhər sakinlərinin yarısını təşkil edirlər (Hyuston, Yeni Orlean). Amerikan demoqraflarının hesablamalarına görə 2020-ci ildə etnik azlıqlar 91 mln nəfərə çata bilər, yəni bütün əhəlinin 34%-ni, işçi qüvvə-

¹ Rezervasiya - yaşayış üçün olduqca əlverişsiz olan və yerli əhəlinin güclə məskunlaşması üçün ayrılan ərazi. Birləşmiş Ştatlarda, Kanadada və bir neçə digər Amerika ölkələrində hindilər, Avstraliya İttifaqında aborigenlər üçün belə ərazilər ayrılmışdır.

sinin isə 40%-ni təşkil edə bilər. Ölkə əhalisinin etnik tərkibinin uzun müddətli proqnozuna görə 2040-cı ildə ölkənin ümumi əhalisinin 20%-ni zənci vətəndaşlar, 22%-dən artığını ispanillilər, 7%-dən artığını isə asiya mənşəli vətəndaşlar təşkil edəcək. Məcəzi mənada demək olar ki, immiqrasiya belə etnik tərkibdə davam etsə «ABŞ-da avropalı çiraqla axtarılacaq».

İmmiqrantları hüquq statusundan asılı olaraq dörd qrupa bölürlər. 1) Yaşadığı ölkənin vətəndaşlığını qəbul edən immiqrantlar; onlar rəsmi olaraq yerli sakinlərlə eyni hüquq və vəzifəyə malik olurlar. Lakin həyatda, xüsusilə əmək bazarında müəyyən ayrı-seçkiliklə qarşılaşırlar. 2) Daimi yaşamaq hüququna malik olan immiqrantlar; bu statusu əldə edən immiqrantlara bir sıra vətəndaşlıq hüququ verilir. Onlar dövlət sosial xidmət sistemindən istifadə edə bilərlər, işsiz qalarsa ölkədən qovula bilməz, lakin siyasi hüquqdan tamamilə ya da qismən məhrumdurlar. 3) İcazəli (leqal) və müəyyən müddətdə işlə təmin olunan müvəqqəti immiqrantlar; bu immiqrantlar demək olar ki, sosial müdafiədən, xüsusilə əlilliyə görə maddi yardımdan, tibbi təminatdan məhrumdurlar. 4) İcazəsi olmayan (qeyri-leqal) immiqrantlar; onlar hüquqsuzdur və hər an ölkədən qovula bilərlər.

Ümumiyyətlə XX əsrin sonunda bütün qitə və ölkələri əhatə edən *beynəlxalq miqrasiya global prosesə çevrilmişdir*. Yaxın vaxtlara qədər başlıca olaraq İOÖ-lərdən immiqrantları qəbul edən ölkələr bu axını iqtisadiyyatda işçi qüvvəsinin çatışmaması ilə əlaqədar müvəqqəti proses hesab edirdilər. Lakin bu proses uzun müddətli xarakter almış və getdikcə güclənir. Hətta İEO-lər iri miqyaslı işçi qüvvəsi idxalından imtina etsələr də gəlmə əhali azalmır, əksinə artır. Həm də İEO-lərə» müvəqqəti gələn» xarici fəhlələr artıq öz vətənlərinə qayıtmaq fikrində deyillər, əksinə, onlar yaxın qohumlarını da öz yanlarına gətirməyə nail olur, qeyri-leqal yaşayan xaricilər isə daimi yaşamaq hüququ əldə etmələrinə təşəbbüs göstərirlər. İmmiqrantların daha iri etnik qrupları bir çox amerikan şəhərlərinin simasını dəyişdirir, «şəhər içərisində şəhər» yaradırlar. Məsələn, meksika incəsənəti, adət-ənənələri, xörəkləri, festival və bayramları Los-Anceles və Cənub-Qərbin digər iri şəhərlərində yaşayan əhalinin ayrılmaz tərkib hissəsi olmuşdur. Bununla yanaşı immiqrantların bir çox şəhərlərin məhəllələrində sıx məskunlaşması sosial xidmət sahəsində, əmək bazarında gərginlik yaradır, cinayətkarlığı artırır, yoluxucu xəstəliklərin yayılmasına şərait yaradır. Bütün bunlar yerli əhalinin narazılığına səbəb olur. Əgər əvvəllər Birləşmiş Ştatların əsas əhalisi yəhudiləri, irlandiyalıları və yunanları sevmirdilərsə, indi onların qəzəb və nifrəti daha çox Latın Amerikasını və Asiyadan çıxan kəsib immiqrantlara yönəlmişdir. Qərbi Avropanın əksər ölkələrində isə əgər XX əsrin 60-70-ci illərində italyan, yunan və ispanlar ayrı-seçkiliyə məruz qa-

İrhdılarsa, indi onlar cəmiyyət tərəfindən «özününkü» kimi qəbul edilir, Afrika və Şərqi Avropa immiqrantlarına isə «özgə kimi» baxılır. Qərbi ölkələrinin bir sıra irqçi və millətçi partiyaları «üçüncü dünya» ölkələrindən çıxan immiqrantların kütləvi axınının qarşısının alınması proqramlarını irəli sürərək yerli əhalinin rəğbətini və səsini qazanmağa təşəbbüs göstərirlər. Öz növbəsində immiqrantlar da özlərinin vətəndaşlıq hüquqlarının qorunması və müdafiəsi uğrunda fəal mübarizə aparırlar. Siyasi partiyaların qeydiyyatdan keçirilməsi çətin olduğu üçün onlar əsasən özlərinin mədəni və dini birliklərini yaradırlar.

İmmiqrasiya prosesləri ilə daha əvvəl üzlaşən ölkələrdə, o cümlədən Birləşmiş Ştatlarda puertorikalı və meksikalılar özlərinin siyasi partiyalarını da yaratmışlar. İmmiqrant birlikləri yaşadıkları ölkədə insan hüquqlarının müdafiəsi uğrunda çıxış edən və xaricilərin mənafeyini müdafiə edən başlıca partiya və dini qruplar ilə fəal əməkdaşlıq edirlər. Son illər Birləşmiş Ştatlarda etnik azlıqlara bir sıra sahələrdə, xüsusilə onların iş və ali məktəblərə qəbulunda, yüksək və-

Kim nə qədər işləyir ?		
İlde iş saatının miqdarı (bir nəfərə)	Bir saatda istehsal edilən məhsulun dəyəri (\$)	
Çexiya	1 983	10,47
Slovakiya	1 978	12,10
Yunanıstan	1 934	18,32
Meksika	1 888	10,83
Avstraliya	1 824	26,95
Yaponiya	1 821	23,40
Yeni Zelandiya	1 816	20,05
ABŞ	1 815	32,43
İspaniya	1 807	22,09
Kanada	1 778	28,72
Rusiya	1 740	6,39
Portuqaliya	1 719	16,96
Finlandiya	1 711	27,75
Böyük Britaniya	1 707	27,01
Belçika	1 668	31,38
İtaliya	1 619	28,74
İsveç	1 581	27,81
Belçika	1 559	34,36
Fransa	1 545	35,28
Danimarka	1 499	30,25
Şvetsiya	1 444	29,39
Norveç	1 342	38,11
Hollandiya	1 340	32,31

Al vətəndaşının istehsal etdiyi hazır məhsul; orta hesabla 43 000 \$.

Ən yüksək emək məhsuldarlığı

Şəkil 14.

zifələrə seçilməsində, etnik mədəniyyət irsinin məktəb və universitetlərdə tədris edilməsində, etnik bayramların rəsmi keçirilməsində, tədris və ictimai siyasi həyatda ana dilindən istifadə edilməsində, dini ocaqların yaradılmasında və s. güzəştlər edilir. Birləşmiş Ştatlardan fərqli olaraq bir sıra Qərbi Avropa ölkələri isə immiqrasiya ölkələri olduqları ilə hələ də razılaşa bilmirlər. Lakin bununla belə onlar demokratik prinsiplərin qorunması naminə özlərinin cəmiyyətində yeni etnik və mədəni plüralizmi qəbul etməyə məcbur olmuşlar.

Əhalinin milli tərkibinin getdikcə mürəkkəbləşməsinə nəzərə alaraq immiqrantları qəbul edən ölkələr informasiya vasitələri işçilərindən etnik azlıqlara aid olan hadisələrin şərhində daha ədalətli olmalarını tələb edirlər. Son onilliklər iri miqyaslı etnik miqrasiyalar onları qəbul edən ölkə və regionların sosail-siyasi proseslərinə güclü təsir edir. Bu proses kütləvi tənqirdə, siyasi mədəniyyətdə, beynəlxalq münasibətlər sistemində və s-də. əsaslı dəyişikliklər yarada bilən amilə çevrilmişdir.

Demografik vəziyyətdən asılı olaraq əhalinin yaş *strukturunu* dəyişmişdir; 14 yaşına qədər olan uşaqların xüsusi çəkisi azalmış (indi bu qrup əhalinin 1/4-ə qədərini təşkil edir), pensiya yaşında olanların isə artmışdır. Ölkədə kəbinsiz evlənmə (kəbinsiz uşaqların payı 20-22 % - dir) və boşanma halları yüksəkdir (ildə hər 1000 evli qadının 20%-i boşanır). Bütün inkişaf etmiş bazar iqtisadiyyatına malik olan ölkələrdə olduğu kimi Birləşmiş Ştatlarda da millətin «qocalması» baş verir. Əhalinin yaş-cins tərkibi dəyişmişdir. İmmiqrantların böyük axını dövründə kişilər nəzərə cərpacaq dərəcədə üstünlük təşkil edirdi, indi isə qadınlar ölkə sakinlərinin 52%-ni təşkil edir. Bu da özünü daha çox ölkənin şərq hissəsində göstərir, çünki şərqdən qərbə daha çox kişi işçi qüvvəsi gedir. Ölkədə demografik vəziyyətin dəyişməsi iki başlıca əlamətlə - yaşlıların (əhalinin 1/5-ə qədər) və qeyri-avropalıların («rənglilərin») xüsusi çəkisinin sürətlə artması ilə səciyyələnir.

Müasir Birləşmiş Ştatlarda üçün məşğuliyyətin «postindustrial» tipi səciyyəvidir. İqtisadi cəhətdən fəal əhalinin təqribən 70%-i ticarət, maliyyə, xidmət, 30%-i isə maddi istehsal dairəsində məşğuldur. ETİ-şəraitində yüksək ixtisaslı mütəxəssislərin, yüksək maaşlı kontor işçilərinin, ümumiyyətlə xidmət sahələrində işləyənlərin xüsusi çəkisi artır. Bu da əsas etibarilə onunla izah olunur ki, daxili və xarici bazarda kəskin rəqabət reklam (əlan, tərif) işinə və vasitəçilik əməliyyatına daha çox insanların cəlb olunmasını tələb edir. Milli Kilsə Şurasının məlumatına görə Birləşmiş Ştatlarda əhalinin 60%-ə qədərində etiqad edir. Dindar əhalinin çox hissəsi protestant (52%) və katolik (38%) kilsələrinə etiqad edir.

Birləşmiş Ştatlarda əhalinin *orta sıxlığı* digər inkişaf etmiş bazar iqtisadiyyatına malik olan ölkələrə nisbətən aşağıdır (1 km²-də 31 nəfər). Lakin əhali ölkə ərazisi üzrə qeyri-bərabər yerləşmişdir. Ölkənin Əsas ərazisində əhalinin orta sıxlığı 40 nəfər, Havay adalarında 60, Alyaskada isə cəmi 0,3 nəfərdir. Ştatlarda üzrə də əhalinin sıxlığı qeyri-bərabərdir. Ortaatlantika ştatları və Yeni İngiltərənin cənubu daha sıx məskunlaşmışdır (əhalinin sıxlığı 1 km²-də 100-dən 400 nəfərə qədər). Göllərətrafi ştatlarda əhalinin sıxlığı o qədər də yüksək deyil, həm də aqrar ştatlarda sıxlıq getdikcə azalır (2-5 nəfərə qədər).

Xüsusilə Qərbin əlverişsiz təbii şəraiti olan bəzi Dağlıq ştatlarda əhali seyrək məskunlaşmışdır (1 km²-də 2 nəfərdən də az). Əhalinin sayına görə ştatlar arasında birinci yeri tutan (30 mln. nəfərdən artıq) Kaliforniya ştatında əhalinin sıxlığı 80 nəfərdir. XX əsrin 40-cı illərindən başlayaraq əhalinin yerləşməsində keyli dəyişikliklər baş vermişdir. Tarixən immiqrantlar ölkəyə Nyu-Yorkdan keçərək gəlirdilər və əksəriyyəti də elə Şimal bölgəsində məskən salırdı. Nəticədə XX əsrin əvvəllərində ölkə ərazisinin 1/3-ə qədərini tutan sənayeləşdirilmiş və urbanizasiyalaşmış Şimal bölgəsində ölkə əhalisinin 2/3 hissəsi, ərazisinə görə təxminən Şimala bərabər olan Cənubda 1/3-dən azı, Qərbin geniş sahəsində isə cəmi 5%-i məskunlaşmışdır. Mühəribə illərində və mühəribədən sonrakı illər Cənub və Qərbdə əhalini özünə cəlb edən yeni-yeni sənaye-şəhərləri (əsasən hərbi, elektorn, aerokosmik sənayenin sürətlə inkişafı ilə əlaqədar) meydana gəldi. Bununla əlaqədar daxili miqrasiya, xüsusilə şəhərlərarası miqrasiyalar sürətlə artmışdır. Təbii ki, Qərb və Cənub bölgələrinin əhalisinin sürətlə artmasına həm də bu bölgələrə xarici, xüsusilə LA və Asiya ölkələrindən gələn immiqrantların kütləvi surətdə axını təsir etmişdir. XX əsrdə əhalinin son iki siyahıya alınmasının məlumatlarının müqayisəsindən aydın olur ki, 80-90-cı illər ərzində Qərbin əhalisi 22,3%, Cənubunki 13,4% artdığı halda Şimal bölgəsində cəmi 4,8% artmışdır (ölkə üçün orta göstərici 9,8%). Əhalinin bu cür yerdəyişməsi həm məhsuldar qüvvələrin Qərb və Cənuba irəliləməsi ilə, həm də təqaüdə çıxan insanların yaşamaq üçün daha əlverişli təbii-iqlim şəraiti, ucuz torpaq və mənzil, ümumiyyətlə həyat xərcləri daha az olan Texas, Kaliforniya və Florida ştatlarına kütləvi axını ilə izah olunur. 1990-2000-ci illər ərzində ölkədə əhalinin ümumi artımının yarısı bu üç dənizsahili ştatın payına düşmüşdür. Ümumiyyətlə ölkə əhalisinin sayı daha çox dənizsahili ərazilərdə artır, daxili ərazilərdə isə azalır. İndi ölkə ərazisinin yarıdan azını tutan sahil ştatlarda ölkə sakinlərinin 4/5-dən artığı cəmləşmişdir. Müasir dövrdə əhalinin miqrasiyası və onun yerləşməsi üçün iki başlıca meyl səciyyəvidir. Onlardan birincisi, bölgələrarası miqrasiyalar, ölkənin üç bölgəsində əhali sayını tədricən bərabərləşdirir. İkinci meyl, miqrasiyaların «mərkəzdən qaçma» istiqaməti ölkənin ucqar bölgələrində əhalini cəmləşdirir.

Birləşmiş Ştatlar dünyanın daha yüksək urbanizasiyalaşmış¹ ölkələrindən biridir. Əhalinin 77%-i şəhərlərdə yaşayır. Şəhərlər koloniyalaşmanın başlanğıcında yaranmış və sonrakı bütün dövrlərdə həm şəhərlərin, həm də şəhərlilərin sayı artmışdır. Şimal bölgəsinin

¹ Urbanizasiya (latınca urbs şəhər mənasını bildirir)- cəmiyyətin inkişafında şəhərlərin rolunun artmasını göstərən tarixi proses. Urbanizasiya üçün əhalinin kəndlərdən şəhərlərə axını xarakterikdir.

və Sakitokean sahilinin sənayeləşdirilmiş areallarında şəhərlər adətən şəhər-peyklər kimi, daxili ərazilərdə isə (Missisipi vadisində, Kordilyer bölgəsində) fəhlə qəsəbələrindən, dəmiryol stansiyalarından, iri kənd yaşayış məntəqələrindən böyümüşdür. Meqalopolislərdə¹ şəhərlərin sıxlığı olduqca yüksəkdir, onların arasında orta məsafə 20-50 km-dən artıq olmur; qalan ərazilərdə şəhərlər dağınıq və bir-birindən uzaqda yerləşir. Son onillikərdə şəhər əhalisinin artım sürəti aşağı düşmüşdür. Şəhər əhalisinin artım mənbəyi olan kənd yerlərinin demografik potensialı tükənmişdir. Bununla yanaşı iri sənaye mərkəzlərində yaşayan sakinlərin bir qismi kənd yerlərinə köçürlər («əvvəlki yaxşı kənd həyatına»). Lakin köçənlərin demək olar ki, heç biri kənd təsərrüfatı işləri ilə məşğul olmur, əmək xarakterinə və həyat tərzinə görə şəhərli olaraq qalırlar (rurbanizasiya). İndi şəhər əhalisinin artmasının əsas mənbəyi onun öz təbii artımı və xarici miqrasiyalardır. Ölkədə sakinlərinin sayı 2,5 mindən artıq olan yaşayış məntəqələri rəsmi olaraq şəhər sayılır. Cəmi 9 min şəhəri var, onlardan yalnız 8-nin əhalisi milyondan artıqdır.

Cədvəl № 7

ABŞ-da urbanizasiyalaşmanın dinamikası (1790-2000-ci illər) və əhalisi 3 mln.nəfərdən artıq olan aqlomerasiyalar²

Siyahıya alınan il	Şəhər əhalisinin sayı mln.nəf.	Şəhər əhalisinin payı %-lə	Aqlomerasiyalar	Aqlomerasiyalar, mln. nəfər	Şəhər mərkəzləri, mln. nəfər
1	2	3	4	5	6
1790	0,2	5,1	Nyu-York	20	7,5
1800	0,3	6,1	Los-Anceles	15	3,5
1820	0,7	7,2	Çikaqo	8,1	2,8
1840	1,8	10,8	San-Fransisko	6,3	0,7
1860	6,2	19,8	Filadelfiya	6	1,6

¹ **Meqalopolis**- (yunanca meqos böyük və polis şəhər sözlərindəndir)-şəhər aqlomerasiyalarının birləşməsi və bütöv şəhər məskəni arealının əmələ gəlməsidir.

² **Aqlomerasiya** (latınca Aqlomero-birləşmə, toplanma mənasını bildirir)- urbanizasiyanın müasir mərhələsində şəhər əhalisinin yerləşməsinin sadə formalarından daha mükəmməl formalarına- adi «nöqtəvari» şəhərdən, şəhərlərin qruplarla yerləşməsi sisteminə keçid. Yaşayış məntəqələrinin, xüsusilə şəhərlərin bir-birinə yaxın məsafədə toplanması.

1	2	3	4	5	6
1880	14,1	28,2	Detroyt	4,7	1,1
1900	30,2	39,6	Boston	4,2	0,6
1920	54,2	51,2	Dallas	3,9	1,0
1940	74,7	56,5	Hyuston	3,8	1,6
1960	125,3	69,9	Mayami	3,2	0,4
1980	167,1	73,7	Atlanta	3	0,4
1990	187	75,2	Klivlend	3	0,5
2000	212	77	Finiks		1,0

Urbanizasiya prosesində ölkə əhalisinin 50% -dən artığını özündə təmərküzləşdirən 40-a qədər milyonçu aqlomerasiyalar («metropolitan arealları») yaranmışdır. Müasir urbanizasiyanın səciyyəvi xüsusiyyəti «suburbanizasiya prosesinin intensivləşməsidir. Bu prosesdə əhali və iş yerləri şəhərətrafı rayonlarda artır, şəhər mərkəzlərində isə əksinə azalır. Aqlomerasiyaların özəyində daima torpağın qiymətinin qalxması, ekoloji problemlərin yaranması, varlı təbəqənin irqi və etnik azlıqdan, kasıblardan bir qədər uzaqlaşmaq təşəbbüsü, həm də orta həyat səviyyəli amerikalıların kiçik də olsa öz xüsusi evində yaşamaq, «təbiətə qovuşmaq arzusu», fərdi avtomobillərin çoxalması şəhərətrafı rayonların sürətlə böyüməsinə səbəb olmuşdur. Burada inhisarlar, bir-birindən yalnız otaqların sayına və buna müvafiq olaraq satış, yaxud icarə qiymətinə görə fərqlənən standart evlər tikirlər. İndi bütün amerikalı ailələrinin 2/3 hissəsi «birmərtəbəli Amerikada» yaşayır. Bu proses suburbanizasiya (şəhərətrafı) adını almışdır. İlk mərhələdə şəhərətrafı rayonlar bir növ «yataq otaqları zonası» kimi yaranmışdır, yəni insanlar orada yalnız yaşayır, şəhər mərkəzlərində isə işləyirdilər (rəqqəsvari miqrasiya). Adətən bu prosesi kontrurbanizasiya da adlandırırdılar. Lakin kontrurbanizasiya ictimai həyatda şəhərlərin rolunun azalması demək deyil. Bu, ETT-nin təsiri altında şəhər yerləşməsinin yeni və mürəkkəb formasıdır. Müasir dövrdə «şəhər əmələ gətirmədə» sənayenin rolu azalır, elmin, idarəetmənin, müxtəlif növ xidmətin, təsərrüfat və əhalinin ərazi təmərküzləşməsinin qarşısının alınması, ətraf mühitin mühafizəsi üzrə tədbirlərin (ekoloji amillər) rolu artır. Məhz suburbanizasiya prosesinin sonrakı mərhələlərində müasir/sənaye sahələri, elmi—tədqiqat müəssisələri, işgüzar mərkəzlər (ofislər), texnoloji parklar, universitetlər və s. şəhər mərkəzlərindən, daha mənzərəli təbii landsaftı olan şəhərətrafı bölgələrə yerlərini dəyişdirirlər. Bununla əlaqədar ölkənin bir sıra kənar ərazilərində, xüsusilə Qərb və Cənub bölgələrinin dənizsahili ştatlarında («Günəş qurşağı») şəhərlərin və şəhərlilərin sayı daha sürətlə artmışdır. Lakin XX əsrin sonunda şəhər mərkəzlərinin, ilk növbədə regional paytaxtların bərpası ilə əlaqədar şəhərətrafı rayonlardan əhalinin bir hissəsinin şəhər mərkəzlərinə qayıtması müşa-

hidə olunur. Şəhər mərkəzlərində əzəmətli işgüzar binalar tikilir. Aqlomerasiyaların özəyində qeyri-istehsal sahələri, inhisarların idarələri, maliyyə-sığorta bankları, kütləvi informasiya vasitələri, ticarət və xidmət sahələri təmərküzləşir, yəni şəhər mərkəzlərində köhnə ixtisaslaşma yeni, qeyri-istehsal fəaliyyəti ilə əvəz olunur.

Ölkənin bir çox aqlomerasiyalarının birləşdiyi ərazilərdə meqalopolislərin geniş arealları yaranmışdır. Amerikan urbanistlərinin fikrinə görə ölkədə beş meqalopolis formalaşmışdır. Onlardan ən böyüyü Bosvaş (Boston-Vaşinqton) yaxud Atlantiksahili, Şimal-Şərq adları ilə məşhur olan meqalopolis Atlantik okeanının ensiz sahili boyunca təqribən 1000 km uzanır və əhalisi 50 mln.nəfərə yaxındır. Digər iri meqalopolisi 20 aqlomerasiyanı birləşdirən Göllərətrafı yaxud Çipitsdir (Çikaqo-Pittsburq). Sakit okean sahili boyunca San-San (San-Fransisko-San-Diyeqo) yaxud Sakit okean meqalopolisi uzanır. Bu meqalopolis yalnız Kaliforniya ərazisini tutur. Dördüncü meqalopolis Şərqi-Florida, beşinci isə Meksikayandır (Hyuston-Yeni Orlean).

Kənd təsərrüfatı əhalisinə fermerlər, mədən qəsəbələrində yaşayanlar, meşəməli mərkəzlərində, yolboyunca xidmət sahələrində çalışanlar da aid edilir.

Birləşmiş Ştatların rəsmi məlumatına görə XX əsrin sonunda əhalinin ümumi milli gəlirinin 5%-i ölkənin ən kasıb 20% ailəsinin payına, 17%-i isə ən varlı 5% ailəsinin payına düşür.

Birləşmiş Ştatlarda ailənin illik gəliri (əhalinin ümumi sayına görə %-lə)

- 4% - 5 min dollara qədər ;
- 7% - 5-dən 10 min dollara qədər ;
- 9% - 10-dan 15 min dollara qədər;
- 17% - 50 min dollar və daha artıq;
- 18% - 25-dən 35 min dollara qədər;
- 19% -15-dən 25 min dollara qədər;
- 20% -35-dən 50 min dolara qədər;

Əmək departamentinin məlumatına görə XX əsrin son onilliyində Birləşmiş Ştatlarda dörd nəfər üzvü olan və illik gəliri 13,5 min dollardan az olan ailə yoxsulluq şəraitində yaşayan ailə hesab edilirdi. Yoxsulluq səviyyəsindən aşağı yaşayan şəxslərin faizi son onilliklərdə getdikcə azalır. Əgər 1950-ci ildə onlar 22,4% təşkil edirdisə, 2000-ci ildə bu göstərici təqribən iki dəfə azalmışdır. Bəzi tədqiqatçıların fikrinə görə, yoxsulluq şəraitində yaşayan fərdlərin payı, Əmək departamenti statistika idarəsinin güman etdiyindən azdır. Çünki statistika rəsmi pul gəlirinə əsaslanır, pul ilə bağlı olmayan ərzaq talonları, səhiyyə yardımı və qayğı evləri vasitələri ilə göstərilən dövlət yardımı nəzərə alınmır. Buna baxmayaraq başqa icmalçılar göstərirlər

ki, hökumət yardımı nadir hallarda ailənin bütün ərzaq və səhiyyə xərclərini ödəyir, qayğı evləri isə çox azdır. Bir sıra icmalçılar inan-dırmağa çalışırlar ki, illik gəlirləri yoxsulluq səviyyəsində yaşayan ailənin gəlirindən iki dəfə çox olan ailələr belə, bəzən «ac» qalırlar, boğazlarından kəsərək mənzil pulunu, səhiyyə xidmətini ödəməyə ya da paltar almağa sərf edirlər. Digər tədqiqatçılar isə göstərirlər ki, yoxsulluq səviyyəsində yaşayan adamlar bəzən təsadüfi işlərdən və heç vaxt rəsmi iqtisadi statistikalarda nəzərə alınmayan «gizli», «ye-raltı» sektorlardan pul qazanırlar. Qərb ölkələrində əhalinin həyat səviyyəsi nəyinki ailə xərcləri ilə, həm də onun strukturu ilə təhlil edilir.

Cədvəl № 8

XX əsrin axırlarında ABŞ, AFR və Yaponiyada ailə xərclərinin strukturu (%-lə)

	Tə-miz gəlir	Ərzaq xərclə-ri	Mənzil xərclə-ri	Geyim xərclə-ri	Nəq-liyyat xərcləri	Tibbi xidmət	Digər xərclər
ABŞ	100	18	31	6	22	5	18
AFR	100	26	35	9	15	6	9
Yaponiya	100	27	15	8	10	3	37

Təhsil sistemi və onun coğrafiyası. ABŞ dövlətinin bünövrəsi-ni qoyanlar, o cümlədən Tomas Cefferson (1801-1809-cu illərdə ölkə-nin üçüncü prezidenti, maarifçi), bütün vətəndaşları bərabər hüquqa malik olan, ölkəni sərbəst idarə edən və Köhnə dünyanın irsi imtiy-azlarını qəbul etməyən azad xalq barədə düşünürdü. Onun fikrincə ölkədə istedadla görə «təbii gübarlar təbəqəsi» meydana gələcək və hər bir insanın nailiyyəti yalnız onun fəaliyyətinin ölçüsü və intizam sə-viyyəsi ilə məhdudlaşacaq. İctimai siniflər qalacaq, lakin irsi sosial-sinif sistemi ləğv olunacaq. Ayrı-ayrı fərdlərin müvəffəqiyyəti yaxud uğursuzluqları yalnız onların qabiliyyəti ilə müəyyən ediləcək. Hər bir insanın taleyi onun zəhmətsevərliyindən və təşəbbüskarlığından asılı olacaq. Belə konsepsiyanın (fikrin) həyata keçirilməsi üçün kütlə-vi təhsilin təmin edilməsi zəruri idi. Cefferson və ölkənin digər maa-rifçiləri yaxşı dərk edirdilər ki, insanın intellektual inkişafı, heç də onun mənəvi inkişafından geri qalmır, ona görə də bu iki proses ya-nışı getməlidir. Onların fikrincə azad xalq öz azadlığını yalnız yaxşı təhsil aldıqdan sonra qoruya bilər. Hökumətin xalqa məxsus olduğu ölkədə təhsilə bağlılıq demokratiyanın inkişafına kömək edər və gə-ləcək inkişafının katalizatoru ola bilər. Yeni dövlətin gələcəyi üçün təhsilə böyük əhəmiyyət verən və ona hərtərəfli yanaşmanın zəruriliy-

ini dərk edən Cefferson və ölkənin konstitutsiyasını tərtib edən digər dövlət xadimləri təhsilin yerli hökumət orqanlarının səlahiyyətində olmasına üstünlük verirdilər. İndi də təhsilin bütün sahələrinə Birləşmiş Ştatların federal hökuməti deyil, 50 ştatın yerli hökuməti məsuliyyət daşıyır. 50 ştatın hər birinin konstitusiyasında bilavasitə təhsilə aid olan və onun maliyyə, təşkilat və pedaqoji sahələrində ştatın məsuliyyətini dəqiq müəyyən edən qanunlar var.

Son 50 ildə, yəni ikinci dünya müharibəsindən sonra Birləşmiş Ştatlarda ali təhsil sistemi yenidən qurulmuş və əhəmiyyətli dərəcədə genişləndirilmişdir. Təhsil daha açıq və asan, daha ədalətli olmuş və cəmiyyətin real tələblərinə daha uyğun gəlir. Müasir dövrdə ali təhsil ixtisaslı işçi qüvvəsi potensialının yaranmasının ayrılmaz tərkib hissəsi olmuşdur. Hökumət və sənaye dairələrinin nümayəndələri ali təhsilə bir növ ixtisaslaşmış işçi qüvvəsinə kapital qoyuluşu kimi baxır və təbii ki, bu da ölkənin iqtisadi rifahını və milli təhlükəsizliyini yeni səviyyəyə qaldıra bilər. Ölkə vətəndaşları isə ali təhsilə özlərinin gələcək talelərinin ayrılmaz komponenti kimi, özlərinin sosial statusunun möhkəmlənməsi və bir növ xüsusi məqsədlərinin həyata keçirilməsi üçün vasitə kimi baxırlar. Ali təhsil həm ölkənin, həm də onun ayrı-ayrı vətəndaşlarının inkişafına təsir edir. Əgər XX əsrin 50-ci illərində iş yerlərinin yalnız 20%-i yüksək səviyyəli mütəxəssislərlə tutulmuşdusa, indi onların payı 60%-i ötüb keçmişdir. Demək olar ki, ölkədə açılan hər bir yeni iş yeri həm akademik bilik səviyyəsinə, həm də praktik vərdislərə malik olan insan tələb edir. Belə vəziyyət ölkədəki bütün vətəndaşları ömrü boyu öz təhsil səviyyələrini artırmağa, daima öyrənməyə vadar edir. İndi Birləşmiş Ştatların orta məktəblərində təhsil alan 8 yaşlı şagird sərbəst oxumaq, 12 yaşlı şagird İnternetdə işləmək bacarığına yiyələnir, 18 yaşına çatan məktəbli isə kollecə daxil olmaq imkanına malik olur. Kompüterlə işləmək və İnternetdən istifadə etməklə şagird və müəllim, ümumiyyətlə təhsilini, ixtisasını və peşəsini artıran hər bir vətəndaş olduqca zəngin bilik xəzinəsinə, yeni dünya səviyyəli kitabxana və muzeylərə daxil olmaq imkanı qazanmışdır. Onlar burada ən qabaqcıl təhsil metodları və texnologiya ilə tanış olur və özlərini maraqlandıran bütün məsələlərə yığcam informasiya (məlumat) və cavab ala bilirlər.

XX əsrin son onilliyində amerikan ali təhsinin bütün dairələrində informasiya texnologiyası sürətlə inkişaf etmişdir. Universitet şəhərciklərinin əksəriyyəti və bütün ali təhsil sistemi »şəbəkəyə« qoşulmuşdur. Bütün kitabxanalar «onlayn» üslunda işləyirlər. Bununla əlaqədar təhsilin texniki vasitələrinə sərf olunan xərclər sürətlə artır və XX əsrin sonunda 35 mlrd. dollara çatmış, XXI əsrin birinci onilliyində isə bu vəsaitin daha da artması gözlənilir. Onlarca universitetlərin hər bir tələbə və müəlliminin fərdi kompüterləri, çoxlarının isə İnternetdə sahifəsi var. Tədris edilən kursların 35%-ində professor və tələbələr elektron poçtun köməkliyi ilə əlaqə saxlayırlar. Belə texnolo-

ji inqilab qiyabi təhsilin artmasına səbəb olmuşdur. İndi 10 min və daha artıq tələbəsi olan amerikan təhsil ocaqlarının 90%-i tədris kurslarını «onlayn» üsulu ilə təklif edirlər.

Birləşmiş ştatların təhsil sistemində həm dövlət (xüsusilə ibtidai və orta təhsildə) həm də xüsusi sektor (əsasən ali təhsil sahəsində) daxildir. Ölkədə orta məktəbi bitirən 18 yaşlı gənclərin 2/3 –si kolleclərə daxil olur. Bununla yanaşı milyonlarla yaşa dolmuş insanlar istehsaldan ayrılmadan təhsillərini davam etdirirlər.

ABŞ-da təhsil (statistik icmal,1998-1999-cu illər)

Ölkə əhalisinin təhsil səviyyəsi

Orta məktəb diplomları	54%
Natamam ali təhsil	25%
Ali təhsil (4 illik, humanitar yaxud təbiyyat elmləri üzrə bakalavr diplomları)	13,1%
Ali təhsil (orta hesabla daha 3 il təhsil, magistr yaxud ixtisaslaşdırılmış diplomlar)	7,2%

İbtidai və orta təhsil (1992-1993-cü illərin məlumatına görə 1-12-ci siniflər

Əhalinin sayı	255 mln.
1-12-ci siniflərdə təhsil alanlar	43 mln.
Müəllim heyəti	3,2 mln.
Xərclər, mlrd. \$-la	254
Orta məktəblərdə pulsuz oxuyanlar	89%
Xüsusi sektorlarda təhsil alanlar	9,5%
«Gübar» xüsusi məktəblərdə oxuyanlar	1,5%

Ali təhsil sistemi

Yerli kolleclər yaxud iki illik təhsil kursu barədə vəsiqə verilən, natamam təhsil kursu ilə, ikiillik kolleclər;

Bir qayda olaraq tələbələri dördillik təhsil alan humanitar yaxud təbiyyat elmləri üzrə bakalavr dərəcəsi alan adi kolleclər;

Humanitar yaxud təbiyyat elmləri üzrə magistr, həm də doktor elmi dərəcəsi diplomları verən universitetlər;

Dördillik kolleclərdə tələbələrin sayı (1996)	12,3 mln.
Magistr və doktor elmi dərəcəsi verən universitetlərdə tələbələrin sayı	1,7 mln.

Programda ixtisaslaşdırılmış diplomların verilməsi nəzərdə tutulan tələbələrin sayı	0,3 mln.
Xarici tələbələrin sayı	0,5 mln.
İctimai təhsil ocaqlarında təhsil alan tələbələr	80%
Xüsusi sektorlarda təhsil alan tələbələr	20%
İctimai təhsil ocaqlarında ortaillik təhsil haqqı	3 min \$
İkiillik dövlət sektorlarında ortaillik təhsil haqqı	1,2 min \$
Xüsusi sektorlarda ortaillik təhsil haqqı	13 min \$
Ali təhsil ocaqlarının sayı:	
Dövlət kollecləri və universitetləri	1610
Xüsusi kolleclər və universitetlər	605
İkiillik dövlət kollecləri	1036
Dövlət sektorunda illik təhsil xərcləri	130 mlrd.\$
Xüsusi sektorda illik təhsil xərcləri	75 mlrd.\$

Birləşmiş Ştatların 3700 ali məktəblərində 15 mln. tələbə təhsil alır. Bu ali məktəblərin hər birində bir neçə yüz tələbədən 50 minə qədər (məsələn, Ohayo və Minnesota universitetlərində) tələbə təhsil alır. Ali təhsilə ildə 200 mlrd. dollardan artıq vəsait xərclənir və buda ümumi milli məhsulun 2,5%-ni təşkil edir. Bu vəsaitin təqribən yarısı dövlət tərəfindən ayrılır, qalan yarısı isə təhsil haqqından, xidmətdən, bağışlamalar və könüllü üzvlük haqqından gəlir. Tədqiqat bazası ilə iri universitetlərin büdcəsi 2,5 mlrd. dollara çatır. Belə universitetlərdə 35-40 min tələbə təhsil alır, 4 min müəllim fəaliyyət göstərir və 10 min xidməti heyət çalışır. Dördillik kolleclərdə orta hesabla illik təhsil haqqı təqribən 3 min, xüsusi kolleclərdə isə 13 min dollardır. Bununla yanaşı hər iki sektorda təhsil alan tələbələrin yarısı maliyyə yardımı alır.

İctimai və xüsusi ali məktəblərdə təhsil haqqında belə böyük fərqin olması şəraitində daha bahalı kolleclər buna necə davam gətirirlər? Fərqi başlıca səbəbi xüsusi kolleclərin dövlət tərəfindən heç bir maliyyə yardımı almamasıdır. Xüsusi kollecdə təhsil alan orta yaxud aşağı gəlirə malik ailədən olan tələbə belə böyük fərqi müxtəlif maliyyə köməkliyi hesabına aradan qaldıra bilir (həm də təhsili bitirdikdən sonra tədricən qaytarmaq şərti ilə tələbəyə böyük miqdarda borc verilməsi hesabına). Bununla belə ictimai təhsil daha faydalıdır və bu da son illər məhz ictimai ali təhsil kolleclərində oxuyan tələbələrin sayının artmasında öz əksini tapır. Əgər 1945-ci ildə bütün tələbələrin yarısı dövlət ali təhsil ocaqlarında təhsil alırdısa, indi bu sektorda onların sayı 80%-ə çatmışdır. Belə vəziyyətdə xüsusi sektor

ləğv ola bilməmi? Təbii ki, yox. Əksinə, xüsusi təhsil ocaqları getdikcə təkmilləşdirilir və çiçəklənir. Xüsusi kolleclər özlərinin fərdi təhsil planlarını təklif edir, universitet şəhərcikləri daha cazibədar avadanlıqlarla və müasir texniki tədris vasitələri ilə təchiz olunur, etibarlı və nüfuzlu diplomlar verir.

Amerikan kolleclərinin, istər xüsusi, istərsə də ictimai sektorların səciyyəvi əlamətlərindən biri də bakalavr təhsil dərəcəsinə almaq üçün tələbələrin keçdiyi kursların seçilməsidir. Dördillik təhsil müddətində tələbə öz vaxtının 1/3-ni «xüsusi», 1/3-ni köməkçi və seçmə fənlərin, qalan 1/3-ni isə ümumi təhsilin öyrənilməsinə sərf edir. Proqrama ümumi kursların salınması tələbənin hərtərəfli təhsil alması, elm, fəlsəfə və incəsənəti, demokratik prinsipləri dərk etmək və araşdırmaq, informasiya toplamaq və istifadə etmək, tənqidi yanaşma və başqa insanlarla çalışmaq bacarığına yiyələndirmək məqsədi daşıyır. Təbii ki, ümumi təhsil kurslarının tələbələr tərəfindən öyrənilməsinin zəruriliyi və fənlərin genişliyi ayrı-ayrı fakültələri seçim qarşısında qoyur və hansı fənnin keçilməsinin daha vacibliyi barədə mübahisələr yaradır.

İnformasiya inqilabı və beynəlxalq iqtisadiyyatın belə sürətli inkişafı şəraitində təhsil getdikcə potensial nailiyyətlərin və dəyişikliklərin hərəkətverici qüvvəsinə çevrilir. İndi alim və diplomlu mütəxəssislərin hər 10 min sakinə düşən sayına (66), həm də elmə sərf olunan vəsaitə görə Birləşmiş Ştatlar dünyada birinci yeri tutur. Əsaslı elmi-tədqiqatların 60%-i ali təhsil ocaqlarında cəmləşib. Elmi tədqiqatlar ilə ali təhsilin bu cür sıx birləşməsi, nəinki tələbələri müvafiq elmlərin müasir səviyyəsini öyrənməyə, həm də onları geniş tədqiqat işlərinə cəlb edir. Ölkənin təhsil ocaqları arasında müasir maddi-texniki baza və yüksək ixtisaslı mütəxəssislər ilə yaxşı təmin olunmuş 20 universitet elmi-tədqiqat işlərinin daha böyük həcmi ilə fərqlənir.

Cədvəl № 9

Birləşmiş Ştatların başlıca təhsil ocaqları

Adı	Yarandığı il	Ştat	Şəhər
1	2	3	4
Kaliforniya universiteti	1868	Kaliforniya	Berkli
Massaçusets texnologiya institutu	1861	Massaçusets	Kembric
Stenford universiteti	1891	Kaliforniya	Stenford

1	2	3	4
Viskonsin universiteti	1848	Viskonsin	Medison
Miçiqaq universiteti	1817	Miçiqaq	Ann-Arbor
İllinoys universiteti	1867	İllinoys	Erbana
Harvard universiteti	1636	Massaçusets	Kembric
Kornel universiteti	1865	Nyu-york	İtaka
Vaşinqton universiteti	1861	Vaşinqton	Sietl
Kaliforniya universiteti	1919	Kaliforniya	Los-Anceles
Kolumbiya universiteti	1754	Nyu-York	Nyu-York
Yel universiteti	1701	Konnektikut	Nyu-Xeyven
Çikaqo universiteti	1890	İllinoys	Çikaqo
Pensilvaniya universiteti	1740	Pensilvaniya	Filadelfiya
Priston universiteti	1746	Nyu-Cersi	Priston
Nyu-York universiteti	1831	Nyu-York	Nyu-York
Cons-Qopkins universiteti	1876	Merilend	Baltimor
Şimal-Qərb universiteti	1851	İllinoys	Evanston
Texas universiteti	1881	Texas	Ostin
Şm.Karolina universiteti	1784	Şm.Karolina	Çepel-Hill

Современные Соединенные Штаты Америки. Энциклопедический справочник. М. Политиздат, 1988. С. 397

Cədvəldən görüldüyü kimi hələ ingilis müstəmləkəçiliyi dövründə, ilk amerikan universitetləri Şimali atlantiksahili ştatlarda (Harvard, Yel Yeni İngiltərədə, qalanları Nyu-York, Filadelfiya şə-

hərlərində yaxud onların yaxınlığında) yerləşirdi. Orta Qərbdə ilk universitetlər XVIII əsrin birinci yarısında, Texas və Kaliforniya ştatlarında isə yalnız XIX əsrin ikinci yarısında yaranmışdır.

XX əsrin ikinci yarısından başlayaraq Birləşmiş Ştatlarda elmi-tədqiqat (texnoloji) parkları yaradılır. Ən birinci və ən iri texnoloji park Kaliforniyada, San-Fransiskonun cənubunda, Santa-Klara vadisində, Stenford universitetinin elmi-tədqiqat bazası əsasında yaradılmışdır (tətbiqi elmin əsaslı elmə yaxınlaşması sayəsində). İkinci elmi-tədqiqat parkı Harvard universitetinin və Massaçusets texnoloji institutunun bazası əsasında Boston şəhəri ətrafında yaradılmışdır. XX əsrin ikinci yarısından başlayaraq elmi-tədqiqat və elmi sənaye kompleksləri seyrək məskunlaşmış Dağlıq ştatlarda da inkişaf etmişdir. Onların əksəriyyəti hərbi məqsədlər üçün işləyir (məsələn, Los-Alomos nüvə tədqiqat mərkəzi kimi məşhurdur). Raket-kosmik texnikasının hazırlanması və sınaqdan keçirilməsinə görə Florida və Kaliforniya ştatlarının elmi mərkəzləri üstünlük təşkil edir.

Birləşmiş Ştatların informasiya vasitələri. Birləşmiş Ştatlar ölkədə çıxan dövrü mətbuatın sayına görə dünyada başlıca yer tutur. Son illər ölkədə hər biri 10 mindən artıq müxəlif adda qəzet və jurnal, həm də digər vaxtaşırı mətbuat çıxır. Ən çox sayda çıxan qəzeti «Uolstrit cornal» (1.8 mln. nüsxə), «Yu-Es-Ey mudey» (1,5 mln.), «Los-Anceles tayms» (1,1 mln.), «Nyu-York tayms» (1,0 mln.), «Vaşinqton post»dur (0,8 mln.). Daha nüfuzlu ictimai-siyasi həftəlik jurnal «Taym» (5,5 mln.), «Nyusik» (3,0 mln.), «Yu.S. nyus end world riport» (2,3 mln.), «Biznes uik» (1,0 mln.), aylıq jurnal «Layf» (1,5 mln.), «Luk» (1,2 mln.), «Neşnl cioqrafik meqezin» (10 mln.), «Riderz daycest»dir (16 mln.). Başlıca informasiya agentliyi «Assosiyetd Pres» (AP) və «Yunayted Pres İnterneşnl»dir (YUPİ). Geniş şəbəkəyə malik olan radioverlişləri «Kolambiya brodkasting sistem» (Si-bi-es), «Neşnl brodkasting kampani» (En-bi-si), «Amerikan brodkasting kampani»dir (Ey-bi-si). Bunlarla yanaşı «Myuçel brodkasting sistem» (Em-bi-es) və «Pablik brodkasting sistem» (Pi-bi-es) şirkətləri də məşhurdur. Birinci üç radioverliş korporasiyaları ölkənin üç başlıca tələviziya şəbəkəsini yaratmışlar.

§4. Təsərrüfatın ümumi səciyyəsi

İqtisadi sistemi. Hər bir iqtisadi sistem insanların istehlak mallarına və müvafiq xidmətlərə olan ehtiyaclarını əvvəlcədən müəyyənləşdirməyə və sonra onu istehsal edərək, bölüşdürmə yolu ilə təmin etməyə çalışır. İqtisadi sistem təbii mənbələri, əmək resurslarını, texnologiyanı, sahibkarlıq və idarəetmə məharətini özündə birləşdirir. Hər hansı bir xalqın istifadə etdiyi iqtisadi sistem siyasi möv-

qeyin nəticəsi olsa da, bu eyni zamanda getdikcə milli mədəniyyətə çevrilən tarixi təcrübənin nəticəsidir.

Birləşmiş Ştatların iqtisadiyyatı dinamikdir, istehlakçı, istehsalçı, investor və seçicilər kimi müxtəlif rol oynayan milyonlarla vətəndaşın arzu və qərarlarına müvafiq olaraq, durmadan inkişaf edən azad bazar iqtisadiyyatıdır. Birləşmiş Ştatlar ümumiyyətlə qarışıq iqtisadiyyat ölkəsi kimi tanınır. Bu isə o deməkdir ki, istehsal mənbələrinin böyük əksəriyyətinin xüsusi əllərdə olmasına baxmayaraq federal hökumət bazarda əsas rol oynayır. Ölkə iqtisadiyyatı ötən illər ərzində müxtəlif dəyişikliklərə məruz qalsa da bəzi məsələlər ilk günlərdə olduğu kimi qalmaqda davam edir. Bunlardan biri bazar iqtisadiyyatında hökumətin xüsusi rol oynamasının vacibliyi haqqında davam edən mübahisələrdir. Amerikanları pragmatistlər kimi qələmə verirlər. *Praqmatizm¹ isə, hər şeydən əvvəl, qəbulu məqbul hesab edilən nəzəriyyənin fəaliyyət göstərməsinin zəruriliyi deməkdir.* Amerikan pragmatizliyinin ən parlaq nümunəsi onların fəaliyyəti ilə nümayiş etdirilir; iqtisadiyyatı azad müəssisə prinsipi əsasında təsis və onu müdafiə etməkdir. Amerikanlar iqtisadiyyatın inkişafı və yüksəlişi naminə həm ayrı-ayrı adamların fərdi imkanlarını, həm də bu işdə geniş imkanları olan dövlətin mühüm rol oynamasını qəbul edirlər. Birləşmiş Ştatların iqtisadiyyatı kapitalist iqtisadiyyatıdır. Kapitalizm terminini Karl Marks yaratmışdır. Bu terminin mənası kapitalistlərin kiçik dəstəsinin iqtisadiyyatın ən mühüm hissələrində təmərküzləşməsi deməkdir. Bunun əksinə olaraq amerikalıların əksəriyyəti bu fikirdədir ki, kapitalizm elə «azad müəssisə», elə sistemdir ki, ondan yalnız kiçik dəstələr deyil, milyonlarla insan mənfəət götürür. Ümumiyyətlə Birləşmiş Ştatlarda üç növ biznes; yalnız bir nəfərə məxsus biznes, müştərəkdir və korporasiyalar fəaliyyət göstərir. Bunlardan birinci ikisi zəruridir, sonuncu qurum isə bir çox adamların qoyduğu kapitalı birləşdirmək hesabına böyük məbləğdə kapital toplamaq və irimiqyaslı müəssisə yaratmaq imkanı verir.

XIX əsrdə Birləşmiş Ştatların kapitalizm cəmiyyətində həqiqətən bir qrup sahibkarların soyğunçuluğu, ədalətsizliyi hökm sürürdü. Bütün bunlar da K. Marks tərəfindən düzgün olaraq tənqid edilirdi. Lakin ölkədə fəaliyyət göstərən bazar iqtisadi sistemi daima təkmil-

¹ **Praqmatizm**-(yunanca praxmatos-iş, fəaliyyət mənasını bildirir)- subyektiv şüurda olan fəlsəfi cəryan; bu cəryanda həqiqət, varlıq «təcrübə» ilə eyniləşdirilir, «etiraf axını» kimi şərh edilir. Praqmatizmə görə şüur olmadan dərk etmə obyektləri mövcud olmur, dərk etmə obyektləri isə məsələnin praktiki həlli yolunda dərk etmə səyi ilə yaranır. Praqmatizmde anlayış və nəzəriyyə yalnız vasitə, alətdir; həqiqət obyektiv varlığın təzahürü kimi deyil, praktiki cəhətdən faydalıq, fərdin subyektiv marağının təmin edilməsi kimi təfsir edilir. Bu nəzəriyyə XIX əsrin 70-ci illərində Birləşmiş Ştatlarda yaranmış və əsas ideyanı Ç.Pirs irəli sürmüşdür.

ləşdirilmiş, həm istehlakçının, həm də istehsalçının «səsini» eşitməyə imkan verən bazarın tənzimlənməsi, sosial planlaşma və sosial siyasət ilə uyğunlaşması zərurəti meydana çıxmışdır. Ümumiyyətlə xüsusi mülkiyyət və təşəbbüskarlığa əsaslanan iqtisadiyyata hökumət nadir hallarda qarışır. Buna baxmayaraq Birləşmiş Ştatlarda hökumət iqtisadiyyatın tənzimlənməsi və istiqamətləndirilməsi işinə daima qarışmışdır. Məsələn, federal hökumət təhlükəli nəticələr yarada biləcək halların, o cümlədən inflyasiyanın qarşısını almaq üçün bir sıra tədbirlər görür, özəl müəssisələri müxtəlif yollarla tənzimləyir və onlara nəzarət edir, rəqabət məhdud olan sahələrdə isə (elektrik enerjisi, telefon, dəmir yolları və s. sahələrdə) qiymətləri »insafsızcasına« qaldırmaq imkanlarına məhdudiyət qoyur, çünki əhali və təsərrüfatın digər sahələri onların xidmətlərindən asılıdır. Əksər hallarda nəzarət ictimaiyyəti qorumaq naminə həyata keçirilir. Federal, ştat və yerli səviyyədə olan hökumət təhlükəsizliyə nail olmağa, ölçülüb-biçilmiş rəqabətə təminat verməyə çalışır və özəl müəssisələrin təklif etdiyi xidmətlərdən daha yaxşı və ucuz bir sıra ictimai xidmət tədbirləri (təhsil, telefon istisna olmaqla rabitə xidməti, ictimai statistika məlumatları və s.) həyata keçirir. Birləşmiş Ştatların yarandığı ilk dövrlərdən başlayaraq hökumət iqtisadi qərarların qəbulunda müəyyən dərəcədə iştirak etmişdir. Məsələn, federal hökumət XIX əsrdə kanallardan və poçt yollarından başlamış XX əsrdə ştatlararası yolların salınması və Yer kürəsi ətrafında fırlanan süni peykə qədər infrastruktur sahələrinə külli miqdarda vəsait qoymuşdur. Özəl sektorun imkanını və istəyi olmadığı üçün sosial proqramları (milli təhlükəsizlik, ətraf mühitin mühafizəsi, təbii fəlakətlərin aradan qaldırılması, təhsil, pensiya təminatı və s.) hökumət təmin edir. Keçən onilliklər ərzində hökumət ən müxtəlif yollarla kənd təsərrüfatına yardım etmiş və onun sürətli inkişafına nail olmuşdur. Hökumət indi də fermerlərə, onların istehsal edəcəkləri kənd təsərrüfatı mallarının pulunu əvvəlcədən ödəməklə, aldıkları sənaye məhsullarını (yanacaq, kübrə, aqrotexnika və s.) güzəştli qiymətə satmaqla yardım edir (ildə 25-30 mlrd. dollar). Bütün bunların sayəsində ölkənin kənd təsərrüfatında həm istehsalçı, həm də istehlakçıların əksəriyyəti üçün faydalı olan ucuz məhsullar istehsal edilir və dünya bazarında amerikan kənd təsərrüfatı məhsullarının rəqabət qabiliyyətliyi artır. Ölkədə tibbi xidmətin bazar təsərrüfatına verilməsinə baxmayaraq, dövlət yaşlılara, az gəliri olan əhaliyə «Merikeyd» proqramı çərçivəsində hər cür yardım edir. *Birləşmiş Ştatlarda iqtisadi faydalığa zərər yetirmədən (kapital yığımlı hesabına maddi nemətlər bolluğu) zəhmətkeşlərin həyat səviyyəsinin yüksəldilməsinə istiqamətləndirilən və azad bazar rəqabətli cəmiyyətdən əsaslı surətdə fərqlənən iqtisadi sistem, insana layiq cəmiyyət yaranıb.*

İnkişafı və artım sürəti. XIX əsrin ortalarından başlayaraq, təqribən 150 il ərzində Birləşmiş Ştatlar dünyanın güclü istehsal mərkəzinə, polad, avtomobil və digər məhsullar istehsalına görə dünyanın aparıcı dövlətinə çevrilmişdir. Xüsusilə quldarlıq cənubun məğlubiyyəti ölkədə məhsuldar qüvvənin inkişafına yol açmışdır. Bu dövrdən , yeni XIX əsrin ortalarından başlayaraq ölkənin iqtisadiyyatının artmasına aşağıdakı amillər təsir etmişdir:

- Ölkənin geniş torpaqlarında feodal mülkiyyətlərinin olmaması və boş torpaqların fermerlərə paylanması.
- Böyük daxili bazar.
- Avropa ölkələrindən daha təşəbbüskar əhalinin və kapitalın axıb gəlməsi.
- Təbii resursların zənginliyi.
- Fəhlə qüvvəsinin çatışmamazlığı və bahalıqı nəticəsində texnikanın sürətli inkişafı.
- Dəmir yollarının tikintisi və su yollarının istifadəsi (xüsusilə Erikanal qurğusunun böyük rolu olmuşdur).
- Coğrafi mövqeyinin əlverişliliyi.
- XX əsrin əvvəllərindən ölkədə «ağillər axını» siyasətinin aparılması.

Bütün bunların nəticəsində Birləşmiş Ştatlar sənayenin inkişaf səviyyəsinə və kənd təsərrüfatının mexanikləşdirilməsinə görə kapitalizmin «köhnə» ölkələrindən olan Böyük Britaniya və Fransanı sürətlə ötüb keçmişdir. Birinci və ikinci dünya müharibələri Birləşmiş Ştatların iqtisadiyyatının inkişafına yeni təkan verdi. İkinci dünya müharibəsindən sonra demək olar ki, kapitalist dünyasında onun rəqibi qalmamışdır. Almaniya və Yaponiyanın iqtisadiyyatı dağıdılmış, qələbə qazanan dövlətlərin, İngiltərə və Fransanın iqtisadiyyatı isə olduqca zəifləmişdir.

Müharibədən sonrakı ilk illərdə Birləşmiş Ştatların Qərbi Avropa və Yaponiyadan üstünlüyü kəskin surətdə hiss olunurdu. Həmin illərdə Birləşmiş Ştatlar başqa kapitalist ölkələrinə nisbətən sürətli silahlanmaya daha böyük vəsait ayırmış və bu da onun iqtisadiyyatının normal inkişafını ləngitmişdir. Nəticədə bu qrup ölkələrin sənaye istehsalında onun payı 1946-cı ildə 56%-dən 70-ci illərin əvvəllərində 37%-ə enmişdir. 1960-cı illərin əvvəllərinə qədər Qərbi Avropa ölkələrində və Yaponiyada hərbi xərclərin azlığı mülki istehsal sahələrinin inkişafı üçün vəsaitin artmasına, müasir sənaye istehsalının və infrastrukturun yaradılmasına, məhsulların rəqabət qabiliyyətinin yüksəldilməsinə və s. şərait yaratmışdır. Bu da Birləşmiş Ştatları iqtisadi inkişafın yeni strategiyasını işləyib hazırlamağa məcbur etmişdir (milli iqtisadiyyatın əsaslı surətdə yenidən qurulması, elmtutumlu sahələrin daha sürətli inkişafı və s.). Bununla yanaşı Birləşmiş Ştat-

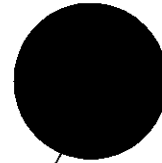
ların hakim dairələri 70-ci illərdən başlayaraq Qərbi Avropa ölkələrinin, Yaponiya və eləcə də Kanada və Avstraliya İttifaqının iqtisadi potensialını və əhali arasında geniş istehlak xarakteri daşıyan məhsulların rəqabət qabiliyyətliyini süni məhdudlaşdırmaq, həm də bu qrup ölkələrin təhlükəsizliyini təmin etmək məqsədi ilə onları böyük vəsait tələb edən silahlanmaya, «ulduz müharibələrinə» cəlb etmişdir. Bütün bunların sayəsində Birləşmiş Ştatlar mövqeyini bir qədər möhkəmləndirə bilmiş, lakin bunlara baxmayaraq onun digər inkişaf etmiş ölkələrdən iqtisadi, maliyyə və texnoloji üstünlüyü bir qədər azalmışdır. *Dünya təsərrüfatında payının azalmasına baxmayaraq Birləşmiş Ştatlar əvvəllər olduğu kimi yenə də planetimizin «bir nömrəli» coğrafi mərkəzidir.*

Təsərrüfatın müasir vəziyyəti. Müasir Birləşmiş Ştatlar iqtisadi cəhətdən yüksək inkişaf səviyyəsinə çatmış ölkədir. İkinci dünya müharibəsindən sonra ETT və beynəlxalq siyasət sahələrində birinciliyini saxlayan Birləşmiş Ştatlar, müasir dövrdə daxili təbii və əmək resurslarından, həm də beynəlxalq əmək bölgüsündən və getdikcə güclənən dünya inteqrasiyasından faydalı istifadə edir və bununla da dünyada özünün başlıca iqtisadi dövlət mövqeyini möhkəmləndirir. Dünya əhalisinin 4,5% və ərazisinin 7%-i payına düşən Birləşmiş Ştatların iqtisadiyyatı XX əsrin axırncı onilliyində də sürətlə inkişaf etmiş (orta hesabla 3%) və bir sıra makroiqtisadi göstəricilərə görə rekord səviyyəyə çatmışdır. Hazırda dünya ümumi milli məhsulun 20%-dən, sənaye istehsalının 15%-dən artığı, beynəlxalq ticarətin 15%-ə qədəri onun payına düşür. Birləşmiş Ştatlar ümumi daxili məstulun göstəricisinə görə (10 trln.doll.) dünyada ikinci yerdə duran Yaponiyayı təqribən 3 dəfə, Böyük Britaniya kimi ölkəni isə 7,5 dəfədən artıq ötüb keçmişdir.

Əhalinin hər nəfərinə düşən ÜDM-a görə də Birləşmiş Ştatlar dünyada birinci yerlərdən birini tutur. Ölkəninin ayrı-ayrı ştatlarının ÜDM göstəriciləri də bir çox inkişaf etmiş bazar iqtisadiyyatına malik olan ölkələrdən geridə qalmır. Məsələn, Kaliforniya bu göstəriciyə görə İtaliyadan, Texas-İspaniyadan, Massaçusets' isə Belçikadan üstündür.

BVF - du və Dünya bankında səsler necə hesablanır?

BVF - da səslerin bölgüsü

ABŞ, Yaponiya
Fransa, Böyük Britaniya,
Səudi Ərəbistanı, Çin, RF.

Dünyanın qalan ölkələri

Dünya bankında səslerin bölgüsü

ABŞ, Yaponiya
Fransa, Böyük Britaniya,
Səudi Ərəbistanı, Çin, RF.

Dünyanın qalan ölkələri

Şəkil 15.

Birləşmiş Ştatlarda iqtisadi həyat digər İEÖ-lərdən əhəmiyyətli dərəcədə fərqlənir.

Əvvəla, Birləşmiş Ştatların iqtisadiyyatında dövlət əhəmiyyətli rol oynayır. Dövlət iri torpaq və meşə sahələrinin, 3 mln.nəfərdən artıq işçisi olan müəssisələrin sahibkarıdır və milli gəlirin 15%-ni yadır. Dövlət büdcəsinin gəliri və xərcləri təqribən bərabər, 1,6 trln.dollardır (o cümlədən 370 mlrd. dol. hərbi xərclər). Ştat və bələdiyyələrin büdcələri təqribən dövlət büdcəsinə bərabərdir. Dövlət büdcəsinin yarıya qədəri gəlir vergisindən toplanır.Hökumət mərhələlər üzrə xərclərini azaltmaq siyasətini həyata keçirməklə dövlət büdcəsini balanslaşdırmış və uzun müddət mövcud olan kəsir demək olar ki, aradan qaldırılmışdır.Dövlət əsas etibarilə dolayı yollardan istifadə etməklə sosial və iqtisadi şəraitə fəal təsir göstərir və ölkədə iqtisadi həyatı tənzimləyir. Sərmayə qoyuluşu (xüsusilə ETTKİ-nə), kadr hazırlığı, regional və vergi siyasəti, sahibkarlara dövlət sifarişi və əlverişli şərtlərlə kredit verilməsi və s. yollarla təsərrüfatın ayrı-ayrı sahələrinin inkişafını və yerləşdirilməsini nizama salır. İqtisadi həyatın tənzimlənməsi üzrə görülən tədbirlərdən biri də 1997-ci ildə ölkənin tarixində ən iri (6 mlrd.dol.) özəlləşdirmə əməliyyatı, «Oksidental» şirkətinin iştirakı ilə dövlət neft-qaz yatağının satılmasıdır.

1990-2000-ci illər ərzində istehsala sərmayə qoyuluşunun artırılması hesabına 20 milyondan artıq yeni iş yeri açılmış və ilk dəfədir ki, əmək bazarında müəyyən işçi qrupuna çatışmamazlıq hiss olunmuş və son 30 ildə işsizlik ən aşağı səviyyəyə, 4%-ə çatmışdır. Yeni texnologiyanın istehsalın bütün sahələrinə fəal tətbiq edilməsi əmək məhsuldarlığının 4% artmasına səbəb olmuşdur.Bununla yanaşı ucuz xammal uğrunda rəqabətin kəskinləşməsindən məharətlə istifadə edilməsi ölkədə inflyasiyanın 1,9%-ə enməsinə və «istehlak zənbilinin» bir qədər ucuzlaşmasına gətirib çıxarmışdır. Real əmək haqqı 2,1% qalxmış, xüsusi sektorda orta saatlıq əmək haqqı 13,7 dollara, amerikan ailəsinin ortaillik gəliri isə 1996-cı ildə 35,5 min dollardan XX əsrin sonunda təqribən 40 min dollara çatmışdır. Ölkənin gələcək sosial proqramında yeni iş yerlərinin açılması və işsizliyin bir qədər də azaldılması, həm də təhsil, səhiyyə, mədəniyyət və digər sosial sistemlərin maliyyələşdirilməsinin artırılması nəzərdə tutulmuşdur .

Birləşmiş Ştatlarda 15 milyondan artıq firma fəaliyyət göstərir (o cümlədən fermalar). İldə təqribən 400 min yeni firma açılır və bir o qədər də fəaliyyətini dayandırır. İşçi qüvvəsinin 60%-ə qədəri orta və kiçik müəssisələrdə çalışırlar. Ölkədəki zavodların 80%-ə qədəri bir müəssisəyə sahib olan kiçik şirkətlərə məxsusdur və onlar yerləşdiyi bölgələr ilə sıx əlaqədardırlar. Bu şirkətlər ölkənin sənaye məhsullarının 20%-ni verirlər. Bununla yanaşı ölkənin iqtisadiyyatında güclü təkəçilər hakim mövqə tutur. Bunlar adətən beynəlxalq korporasiyalardır və yerləşdikləri bölgələrin taleyi ilə o qədər də maraqlanırlar.

Birləşmiş Ştatların müasir təsərrüfatının sahəvi strukturunda xidmət sahəsi başlıca yer tutur. Bu da ölkənin sənayeləşmədən sonrakı mərhələyə (postindustrial mərhələ) keçidini göstərir. İndi iqtisadi cəhətdən fəal əhalinin 70%-dən artığı xidmət sahəsində çalışır.

- Ölkənin mühüm iqtisadi və sosial-coğrafi xüsusiyyətlərindən biri təsərrüfatın ərazi üzrə yerləşməsinin təcridən bərabərləşdirilməsidir. Bu yaxın vaxtlara qədər sənayeləşdirilməyə görə Şimal bölgəsi ölkənin digər bölgələrindən olduqca irəlində idi. Lakin son illər Birləşmiş Ştatların Cənub və xüsusilə Qərb bölgələrində müasir sənaye sahələrinin daha sürətlə inkişafı sayəsində belə dərin fərq aradan qaldırılmışdır. Bununla belə ölkənin ayrı-ayrı ərazilərinin sosial-iqtisadi inkişaf səviyyəsində dərin fərqlər var. Məsələn, Missisipi ştatı bir əsrdən artıqdır ki, iqtisadi cəhətdən geridə qalır, Yeni İngiltərə ştatları isə liderlər qrupunda yerlərini saxlayırlar.

- Birləşmiş Ştatlar üçün ayrı-ayrı bölgə və mərkəzlərin müəyyən sahələr üzrə həddən artıq dar ixtisaslaşması ənənəvi xarakter almışdır. Məsələn, toxuculuq və mebel sənaye müəssisələrinin böyük əksəriyyəti Cənub-Şərqdə, appalaç dağətəyi boyunca Virjiniyadan Corciya ştatına qədər şəhər və kəndlərdə yerləşir. Lakin son illər ölkənin ixtisaslaşdırılmış ərazilərində dəyişikliklər də baş verir. Məsələn, Pensilvaniyada onlarca metallurgiya zavodları bağlanmış (metallurgiya mərkəzi olan Pitsburqda axırıncı domna sobası 1982-ci ildə söndürülmüşdür), avtomobil istehsalında Miçigan ştatının, xüsusilə Detroytun payı kəskin surətdə aşağı düşmüşdür.

- Elmtutumlu istehsal ölkədə geniş yayılmışdır. Bu sahələr əsas etibarilə ixtisaslaşdırılmış geniş areallarda—Baltimor, San-Xose yaxınlığında Silikon vadisi (Kaliforniya), Portlend yaxınlığında Silikon meşəsi (Oreqon) və Ostin ətrafında Silikon çölü (Texas) yerləşdirilmişdir. Elmtutumlu sahələrin yerləşdirilməsinə təsir edən başlıca amillər; yaradıcı ziyalıları cəlb edən iri universitetlərə yaxınlıq, əlverişli təbii və mədəni mühitdir.

Cədvəl № 10

Birləşmiş Ştatların 10 ən iri korporasiyası

Adlar	Satışın illik həcmi mlrd. \$-la	Aktiv ¹ mlrd.\$-la	İşçilərin sayı (min nəf)	İqamətgahı
1	2	3	4	5
«General motors»	133	191	750	Detroyt

¹ Aktiv (yunanca aktiv- fəal mənasını bildirir)- mühasibat balansının bir hissəsi, fəaliyyətdə olan təsərrüfat sahələrində istifadə olunan vəsait.

1	2	3	4	5
«Ekson»	104	85	95	İrving, Tex.
«Ford motor»	101	180	325	Dirborn
«İnter-neşnl Biznes Meşinz»	65	87	308	Ermonk, N.-Y.
«Ceneral elektrik»	62	193	268	Feyr-fild, Kon.
«Mobil»	57	41	64	Feyrfaks, Vir.
«Filip Morris»	50	50	161	Nyu-York
«Şevron»	38	34	49	San-Fransisko
«Düpon de Mur»	37	40	125	Uilminq-ton, Del.
«Teksa-ko»	37	26	38	Uayt Pleynz, N.-Y.

Birləşmiş Ştatların dünya təsərrüfatında iqtisadi inteqrasiyasının möhkəmlənməsi, xarici iqtisadi əlaqələrinin və elmi-texniki təmasın güclənməsində öz əksini tapır. Ölkədə dünyanın ən güclü ETTKİ sisteminin yaradılması xarici mütəxəssislərin axını və başqa ölkələrin elmi-texniki nailiyyətlərindən istifadə ilə eyni zamanda baş verir. İnformasiya, mikroelektronika əsasında avtomatlaşdırma, raketkosmik texnikası, yeni materialların istehsalı, biotexnologiya, ətraf mühitin mühafizəsi üzrə yeni texnologiya ETT-nin, yeniliyin əsas sahələridir. Bir sıra sahələrin inkişaf səviyyəsinə görə Qərbi Avropa və Yaponiyaya nisbətən dərin fərqin azalmasına baxmayaraq Birləşmiş Ştatlar ETT sahəsində kəskin üstünlüyünü saxlamaqda davam edir və ETTKİ-nə sərf etdiyi vəsait bütün xərclərinin 3%-ni təşkil edir.

• Müasir dövrdə ölkənin təsərrüfatının təşkilində əsaslı dəyişikliklər baş verir. Olduqca iri, böyük həcmdə məhsul istehsal edən və çoxsaylı işçi qüvvəsinə malik olan nəhəng müəssisələrin əvəzinə bazar şəraitinə uyğun olaraq sürətlə yenidən təchiz ola bilən kiçik, lakin çevik müəssisələr gəlir.

• Sənayedə, ticarətdə, maliyyə və xidmət sahələrində fəaliyyət göstərən TMK-lər yüksək təmərküzləşmələri ilə fərqlənirlər. Xüsusilə bank sistemində təmərküzləşmə olduqca yüksəkdir. Məsələn, 50 bank ölkənin bank aktivinin yarısına nəzarət edir. Ölkənin güclü maliyyə qrupları, xüsusilə Morqanlar, Rokfeller qrupu bank sistemində mü-

hüm rol oynayrlar. Hazırda TMB-ların («Siti bank korporeyşn», «Bank of Amerika», «Melon bank» və b.) əməliyyatlarının 2/3-si beynəlxalq fəaliyyət ilə əlaqədardır. Nəticədə amerikan TMB-ları xarici ölkələrdə «ikinci iqtisadiyyat» yaratmışlar. Bu iqtisadiyyatın müəssisələrində çalışan 35 milyon fəhlə və qulluqçu AFR, Fransa və İngiltərəyə nisbətən 2-3 dəfə çox məhsul istehsal edir. Son on ildə ölkənin xarici investisiyası orta hesabla hər il 10-12% artmışdır. Təxminən elə bu sürətlə də xarici investisiya Birləşmiş Ştatların iqtisadiyyatına daxil olmuşdur. Mütləq hesablamada Birləşmiş Ştatların iqtisadiyyatına axan xarici investisiya ölkədən xaricə yönəldilən investisiyanın ölçüsünü ötüb keçmişdir. Nəticədə ölkənin xarici investisiya əməliyyatının mənfi balansı 1 trilyon dolları ötüb keçmişdir (1997-ci ildə ABŞ-ın xarici investisiyası təqribən 5,0, ölkəyə axan xarici investisiya isə 6,0 trilyon dollar). Mərkəzi bank vəzifəsini Federal ehtiyat sistemi yerinə tutur. Birləşmiş Ştatların BVF, BYİB (Beynəlxalq Yenidənqurma və İnkişaf Bankı), DB və s. kimi beynəlxalq iqtisadi təşkilatlarda öz səhmi var və lazım gəldikdə onlardan fəal istifadə edir.

- Ölkə təsərrüfatının xarakterik xüsusiyyətlərindən biri də müxtəlif ərazi səviyyələrində (ümummill, regional və lokal səviyyədə) sahələrarası komplekslərin (məsələn ASK, HSK) formalaşmasıdır.

- Ölkənin bir çox bölgələrində (Kaliforniya, Florida, Dağlıq ştatları, Nyaqara bölgəsi, Havay adaları, Alyaska) iri istirahət və turizm kompleksləri yaranmışdır. Əhalinin yüksək təhsil və ixtisas səviyyəsini təmin edən ali məktəblərin, elm və mədəniyyət müəssisələrinin geniş şəxələnmiş şəbəkəsi, çoxsaylı firmaların yaxşı təşkil olunmuş reklamları ölkənin səciyyəvi xüsusiyyətlərindəndir.

- **Birləşmiş Ştatların müasir iqtisadi inkişafının xarakterik əlamətlərindən biri də əmək məhsuldarlığının artımında «inqilabdır».** Bunun başlıca səbəbi sənaye və xidmət dairəsinin texniki bazasının (kompüterləşmə və informasiya texnikasından istifadə əsasında) təzələnməsinə yönəldilən böyük ölçüdə investisiyadır. İndi ölkədə hər 100 işçiyə 60-dan artıq kompüter düşür.

- Birləşmiş Ştatlar gələcək iqtisadi artımı təmin etmək məqsədi ilə istehsal sahələri və ən qabaqcıl elmtutumlu texnologiyanın işlənilməsi üçün zəruri olan resursların səfərbər edilməsinə, həm də amerikan məhsulları üçün yeni satış bazarının yaranmasına xüsusi fikir verir. İndi ölkənin iqtisadi inkişafı fərdi mənəviyyatın, estetik və intellektual tələbatın ödənilməsinə, biotexnologiyanın sürətli inkişafına, insanın genetik tərkibinin yaxşılaşdırılmasına, kainatın və okeanın dərk edilməsinə və mənimsənilməsinə istiqamətləndirilmişdir. Bu proses iqtisadiyyat üçün ayrılmış vəsaitin yenidən bölüşdürülməsində, yeni təhsilin, mədəniyyətin və səhiyyənin xeyrinə dəyiş-

dirilməsində, ölkənin ekoloji vəziyyəti ilə hesablaşmasında öz əksini tapır.

Sənaye. İkinci dünya müharibəsindən sonra Birləşmiş Ştatların iqtisadiyyatında sənayenin rolunun azalmasına baxmayaraq, hər hansı inkişaf etmiş bazar iqtisadiyyatına malik olan ölkədə olduğu kimi onun da iqtisadi «simasını» sənaye, xüsusilə emaledici sənaye sahələri müəyyən edir. Sənaye məhsulları istehsalının 90%-ə qədəri bu sahənin, 10%-dən artığı isə energetika və hasilat sənayesinin payına düşür. Hasil edilən faydalı qazıntılarınin həcmnin artmasına baxmayaraq ümumi məhsul istehsalında mədən sənayesinin payı getdikcə azalır. Son on illərdə bu sahədə çalışanların sayı 30% azalmışdır. Ölkədə hasilat sənayesinin xüsusi çəkisinin azalmasının başlıca səbəbi idxal xammala səmtləşmədir. Hasilat sənayesinin başlıca sahələri neft, kömür, filiz və qeyri-filiz çıxarılmasıdır.

Dünya bazarında rəqabətin kəskinləşməsi ilə əlaqədar 1970-ci illərdən başlayaraq amerika sənayesində ciddi struktur və keyfiyyət dəyişiklikləri baş verir. Elmtutumlu maşınqayırma sahələrinin xüsusi çəkisi sürətlə artır. Ənənəvi metallurgiya, yüngül və yeyinti sənayesinin, tikinti materialları istehsalının xüsusi çəkisi isə getdikcə azalır. İxracat əhəmiyyətli emaledici sənaye sahələrinin (elektron və elektrotexnika, nəqliyyat maşınqayırması, kimya sənayesi, cihazqayırma, informasiya məmulatları istehsalı) əhəmiyyəti getdikcə artır.

Sənayedə müxtəlif məmulat və hissələr istehsal edən minlərlə şirkətlərdən ibarət olan TMK-lər başlıca rol oynayırlar. Birləşmiş Ştatlar, ölkədə məhsul istehsalının maya dəyərinin qalxması ilə əlaqədar (əmək haqqının yüksək olması, ciddi ekoloji tələbat), xüsusilə əməktutumlu və ətraf mühiti çirkləndirən istehsal sahələrini digər ölkələrə, başlıca olaraq qonşuluqda yerləşən Meksikaya köçürür.

Birləşmiş Ştatlar dünyada ən iri enerji istehsalçısı və istehlakçısıdır (dünya enerji istehlakının 25%-i). Ölkədə hər il 2,5 mlrd. ton şərti yanacaq, yəni əhalinin hər nəfərinə təqribən 10 ton ş.y. istehlak edilir. Yanacaq energetika kompleksi (YEK) yerli xammalla yaxşı təmin olunur, həm də idxal xammala əsaslanır. 1970-ci illərə qədər dünya bazarında maye yanacağın qiymətinin ucuz olması ilə əlaqədar Birləşmiş Ştatlar enerji mənbəyi kimi neft və təbii qazdan istifadə edilməsinə üstünlük vermiş, özünün zəngin kömür ehtiyatlarına malik olmasına baxmayaraq, kömür hasilatını xeyli (1947-ci ildə 624 mln. tondan 1960-cı ildə 391 mln. tona qədər) azaltmışdır. Nəticədə enerji balansının strukturunda neft və qazın payı 1973-cü ildə 77%-ə çatmışdır. Lakin həmin ildən neftin qiymətinin qalxması ilə əlaqədar kömür və atom enerjisinin əhəmiyyəti artmış (kömür hasilatı 1,0 mlrd. tona çatdırılmışdır) və ölkənin enerji balansında neft və qazın payı 65%-ə düşmüşdür (2001-ci il).

Kömür sənayesi ənənəvi olaraq ölkənin şimal-şərqində inkişaf etmişdir. Kömür hasilatına görə Birləşmiş Ştatlar yalnız Çindən geri

qalır. Ən iri daş kömür yataqları Appalaç hövzəsində Kentukki, Qərbi Virjinya və Pensilvaniya ştatlarındadır. Kordilyerin bir sıra bölgələri, xüsusilə Vayominq ştatı qonur kömür ehtiyatı ilə zəngindir. Kömürün 2/3 hissəsi açıq üsulla çıxarılır.

Birləşmiş Ştatlarda birinci neft buruğu 1859-cu ildə qazılmışdır. Lakin uzun müddət daxili bazarın yanacağı olan tələbatını kömür sənayesi təmin etmişdir. Birinci dünya müharibəsindən sonra daxili yanacaq mühərriklərinin istifadəsinin artması ilə əlaqədar maye yanacağın rolu artmışdır. İkinci dünya müharibəsi neft məhsullarının digər yanacaq növlərindən üstünlüyünü bir daha sübut etmişdir. Beləliklə neft ölkənin yanacaq-energetika təsərrüfatının əsasını təşkil etmişdir. Kəşf olunmuş neft ehtiyatına görə (4,4 mlrd.t) Birləşmiş Ştatlarda Qərb ölkələri arasında birinci, dünyada isə səkkizinci, hasilatına görə isə (400 mln.t) Səudiyyə Ərəbistanından sonra ikinci yeri tutur. Təbii qaz hasilatının (530 mlrd. kub m) başlıca bölgələri Texas, Luiziana, Oklohoma və Nyu-Cersidir. Neft hasilatı ölkənin tələbatını ödəmir və ona görə də istehlak edilən neftin 40%-ə qədəri Meksika, Venesuela və digər ölkələrdən gətirilir. Yeni amerikan energetika siyasətinə müvafiq olaraq ölkə ərazisində, xüsusilə Alyaskada neft kəşfiyyat-axtarış işləri gücləndirilir və yanacaqdan qənaətlə istifadə edilməsi (daha qənaətcil mühərriklərin istehsalı, elektromobillərə keçid və s.), neftin digər yanacaq növləri ilə (xüsusilə qaz ilə) əvəz olunması nəzərdə tutulur.

Cədvəl № 11

ABŞ-da neft hasilatı və idxalı (mln.t-la)

İllər	Hasilat	İdxal
1950	295	25
1960	350	50
1970	475	65
1980	425	260
1990	365	280
2000	400	350

Ölkədə cəmi üç iri neft-qaz hasilatı bölgəsi mövcuddur. Onlardan ən böyüyü Cənub-Qərb bölgəsidir (Texas, Luiziana, Oklohoma ştatları və Meksika körfəzinin qitə şelfi). Bu bölgə dünyanın ən iri neftəməli bölgəsidir (xüsusilə Hüyuston ətrafı). Neft hasilatı ilə əlaqədar Texas və Luiziana ölkənin ən varlı ştatlarından birinə çevrilmişlər. Bu ştatlardan Şimal-Şərq və Orta-Qərb şəhərlərinə (Nyu-York, Çikaqo və s.) ölkədə ən uzun neft və neft məhsulları kəmərləri çəkilmişdir. İkinci iri neft bölgəsi Cənubi Kaliforniyadır. Burada həm qu-

ruda, o cümlədən Los-Anceles ətrafında, həm də qitə səlfində neft çıxarılır. Üçüncü, yeni neft bölgəsi Alyaskadır. Alyaskada neft ehtiyatlarının aşkar edilməsini XX əsrin ikinci yarısının böyük geoloji kəşfinə aid etmək olar. Burada bir neft quyusunun qazılması bir neçə milyon dollara başa gəlir. Bir neçə geoloji axtarış işlərindən sonra yalnız 1968-ci ildə Pradxo-Bey yatağında, dərinliyi 3000 m olan quyudan ilk neft fontan vurmuşdur. 1974-cü ildə neftin ölkənin əsas ərazisinə daşınması üçün transalyaska neftkəmərinin tikintisinə başlanılmışdır. Bu neftkəmərinin, tərkibinə «Britiş Petroleum», «Eksson» və «Atlantik riçild» neft şirkətləri daxil olan konsorsium çəkmişdir. Tikintidə müxtəlif ölkələrdən olan 20 min nəfər çalışmışdır. Ekstremal təbii şəraitə malik olan ərazidə (məsələn, 1974-cü ildə havanın temperaturu – 74°C-yə qədər aşağı düşmüşdür) əvvəlcə iş şəraiti üçün zəruri olan bütün infrastruktur sahələri inşa edilmiş və sonradan borukəmərinin tikintisinə başlamışlar. Diametri 120 sm olan neftkəmərinin uzunluğu, Pradxo-Beydən Valdiz portuna qədər 1288 km, ötürmə qabiliyyəti isə ildə 120 mln tondur. Pradxo-Beydən Valdiz portuna qədər neftin nəqlinə (12 nasos məntəqəsinin köməkliyi ilə) 4,5 gün vaxt sərf olunur. 1977-ci ildə istifadəyə verilən neftkəmərinin ümumi tikintisi 7 mlrd dollara başa gəlmişdir. 1988-ci ildə yarımada neft hasilatı ən yüksək səviyyəyə, 110 mln.tona çatmış və XX əsrin sonunda xeyli azalmışdır. Son illər Alyaskanın müxtəlif bölgələrində, o cümlədən dəniz şelf zonasında neft və qaz yataqlarının axtarışı üzrə kəşfiyyat işləri aparılır. Lakin qütb dairəsi arxasındakı şərait bu işlərin inkişafını ləngidir.

Alyaskada neft hasilatı onun bütün sosial-iqtisadi həyatına güclü təsir etmişdir. İndi yarımadanın hər on sakinindən biri neft kompleksinin müəssisələrində çalışır. Neft satışından əldə edilən məbləğ ştatın büdcəsinə gələn bütün gəlirin 85%-ni təşkil edir. Həm də neft hasilatından sonra ştatın bütün sakinləri gəlir vergisindən azad edilib. Ştatın rəhbərləri neft satışından ayrılan məbləğdən xüsusi fond yaradıblar və bu fondan da yarımadanın hər sakininə ildə 800 dollarlıq çek verilir. Təbii ki, ştatda belə yüksək sosial-iqtisadi səviyyənin davam etməsi yarımada aparılan geoloji kəşfiyyat işlərinin nəticəsindən asılı olacaq. Neft və qaz sənayesində fəaliyyət göstərən iri şirkətlər arasında «Eksson», «Mobil», «Teksako», «Qalf oyl» və b. fərqlənir.

Elektrik enerjisinin istehsalına görə Birləşmiş Ştatlar dünyada birinci yeri tutur (3,5 trln. KVt-s, 2001-ci il). Həm də elektrik enerjisi istehsalı ildən ilə artır (1950-2000-ci illər arasında təqribən 10 dəfə) və 2010-cu ildə 4-4,5 trln. kVt-s-a çatdırılması nəzərdə tutulur. Elektrik enerjisinin 65%-dən artığı kömür, təbii qaz və və mazutla işləyən İES-lərdə, 22%-i AES və 8%-i SES-lərdə istehsal edilir. Elektrik stansiyalarının gücünün 80%-ə qədər xüsusi kapitalla məxsusdur. Ən iri İES-lərin gücü «5,5-7,5 mln.kVt-dır. Bu stansiya-

lar demək olar ki, ölkənin hər yerində, xüsusilə kömür hövzəsi və okeansahili bölgələrdə yerləşir. Ölkədə atom energetikası 1950-ci illərin axırlarından 1970-ci illərin ortalarına qədər sürətlə inkişaf etmişdir. Lakin 1979-cu ildə Pensilvaniya ştatında «Tri-Maylz-Aylend» AES-da baş verən ciddi qəzadan sonra onun artım sürəti olduqca azalmışdır. AES-lərdə fəaliyyət göstərən 109 enerji blokunun (1995) 1/3-ə qədəri Şimal-Şərqdə, ilk növbədə enerji resursları ilə kasad olan Yeni İngiltərədədir. Mütəxəssislərin rəyinə görə ölkədə atom energetikasının gələcəyi daha təhlükəsiz, yeni reaktorların işlənilib hazırlanmasından asılıdır. Ölkədə 1300 SES fəaliyyət göstərir. Əksəriyyəti dövlət tərəfindən tikilib. Demək olar ki, bütün ştatlarda SES var. Lakin daha çox Sakit okeanın Şimal-Qərbindədir. Burada iri SES-lər hələ XX əsrin 30-cu illərində Kolumbiya və Kolorado çayları üzərində tikilmişdir. Kolumbiya çayı üzərində (Vaşinqton ştatı) Qrand-Kuli SES-i ölkədə ən iri stansiyadır (gücü 6,3 mln. kVt, layihə gücü 8 mln. kVt). Kolumbiya çayı və onun qolları üzərində 80 SES fəaliyyət göstərir. Ümumi gücü 20 mln. kVt olan bu kaskad dünyada ən iri hidroenergetika kaskadıdır. İkinci iri SES kaskadı (30-a qədər SES) Tennisi çayı üzərindədir. Kolumbiya və Tennisi ilə yanaşı iri SES-lər Kolorado və Nyaqara çayları üzərində də tikilmişdir. Hələ ki, ölkədə alternativ enerji mənbələrindən cəmi 1%-ə qədər elektrik enerjisi əldə edilir. Xüsusilə geotermal stansiyalar (gücü 2,7 mln. kVt) fərqlənir (Kaliforniya və b. ştatlarda). Günəş elektrik stansiyaları «Günəş qurşağında» daha geniş yayılmışdır. Bu stansiyaların inkişafını ləngidən başlıca amil günəş batareyalarının baha başa gəlməsidir. İlk dəfə günəş enerjisindən 1981-ci ildə Kaliforniyada istifadə edilmişdir. XX əsrin axırlarında ölkədə külək elektrik stansiyalarının (KES) gücü 3,0 mln. kVt-a çatmışdır. Milli energetika siyasəti və ətraf mühitin mühafizəsinə tələbatın artması ilə əlaqədar, həm də KES-lərin vergidən azad edilməsi barədə qanun qəbul edilməsi külək energetikasının olduqca yaxşı gələcəyindən xəbər verir. Artıq Ayova, Men, Minnesota və Vaşinqton ştatlarında yeni KES-lərin tikintisi nəzərdə tutulmuşdur. Nəzəri cəhətdən ölkədə, elə təkcə Böyük düzənlikdə külək enerjisinin potensial ehtiyatı ölkənin indiki enerji tələbatından bir neçə dəfə çoxdur. Birləşmiş Ştatlarda ilk qabarma elektrik stansiyası (QES) Kanada ilə birlikdə Atlantik sahilinin şimal hissəsində, Fandi körfəzində tikilmişdir.

Metallurgiya. XX əsrin 70-ci illərinə qədər qara metal istehsalına görə dünyada birinci yeri tutan Birləşmiş Ştatlar, indi çuqun və polad əridilməsinə görə Çin və Yaponiyadan geri qalır. Dünya polad istehsalının cəmi 12%-i Birləşmiş Ştatların payına düşür. Ölkədə polad istehsalının aşağı düşməsi aşağıdakı amillərlə; əvvəla, metaltutumlu istehsalın azalması; ikincisi, daha zəngin yerli dəmir filizi yataqlarının tükənməsi; üçüncüsü, «çirkli» istehsalın 100-lərə köçürülməsi; dördüncüsü, idxal xammala səmtləşmə; beşincisi ölkədə

yüksək keyfiyyətli polada tələbatın artması ilə izah olunur. Hazırda qara metal daha çox mini zavodlarda istehsal edilir. Ölkədə ümumi gücü ildə 25 mln.ton olan 65 mini zavod fəaliyyət göstərir. Uzun müddət qara metallurqiyanın coğrafiyasını kömür və dəmir filizi yataqlarının yerləşməsi müəyyən etmişdir. İlk iri metallurqiya zavodları Appalaç və Böyük göllər arasında kömür və dəmir filizi daşınan nəqliyyat yollarında yaranmışdır. Bu zavodların ən böyükləri Çikaqo ətrafında və Klivlend ilə Pitsburq arasında yerləşir. Yuxarı göl sahilində yüksək keyfiyyətli dəmir filizinin tükənməsi ilə əlaqədar güclü metallurqiya kombinatları Atlantik və Sakit okean sahilləri boyunca tikilmişdir (Baltimor, Filadelfiya, Los-Anceles və b.). Yeni metallurqiya zavodları əvvəllər olduğu kimi Appalaçın kömürü əsasında işləyirlər, lakin ucuz dəmir filizini Kanada və LA ölkələrindən idxal edirlər.

Cədvəl № 12

ABŞ-in metallurqiyası (mln.tonla)

İstehsal növləri	1950	1960	1970	1980	1990 2000
Çuğun	60	62	84	62	50 70
Polad	88	90	122	104	89 100
Dəmir filizi	100	89	91	71	54 50
Qara mis	0,9	1,4	1,6	1,2	1,8 1,9
İkinci alüminium	0,7	1,8	3,6	4,6	4,0 4,2

*Əlvan metallurqiya*da alüminium əridilməsi mühüm yer tutur. Bu sahənin məhsullarının böyük hissəsi hərbi sənayedə və onunla əlaqədar olan istehsalda istehlak edilir. Ən iri alüminium müəssisələri Kolumbiya və Tennesi çayları hövzəsində yerləşir. Bu müəssisələr tamamilə idxal xammal (Qvineya, Surinam, Yamayka) əsasında işləyirlər. Qara mis, qurğuşun və sink əridilməsi müvafiq filiz çıxarılan bölgələrdə (Dağlıq ştatlarda) inkişaf etmişdir. Ölkənin metallurqiya sənayesində ən iri şirkət «Yunayted Steyts stil korporeyşn»dir.

Maşınqayırma. İkinci dünya müharibəsindən sonrakı illərdə İEO-lərin hamısında olduğu kimi Birləşmiş Ştatlarda da maşınqayırmanın ən yeni sahələri sürətlə inkişaf etmişdir. Amerikan statistikasında ölkənin maşınqayırmasını beş qrup sahəyə: metalemalı, ümumi

maşınqayırma, nəqliyyat maşınqayırması, eletrotexnika və elektron, cihazqayırma və dəqiq maşınqayırmaya bölürlər.

Cədvəl №13

Maşınqayırma kompleksinin strukturu

Sahələri	İşləyənlər arasında payı , %-lə		Dəyərinə görə m/q-ma sahələri arasında payı %-lə	
	1963	1991	1963	1991
Ümumi maşınqayırma	24,9	25,0	21,9	22,9
Nəqliyyat maşınqayırması	26,1	23,0	30,5	28,1
Elektron və eletrotexnika	25,2	20,1	24,1	19,7
Cihazqayırma	5,2	12,7	5,7	15,2
Metalemalı	18,6	19,2	17,2	14,1
Cəmi	100	100	100	100

Avtomobilqayırma. Birləşmiş Ştatların milli sənayesi olan avtomobilqayırma, nəqliyyat maşınqayırmasının başlıca sahəsidir. Avtomobil amerikan həyat tərzinin simvoludur. Demək olar ki, ölkədə bütün ailələrin avtomobili var. Avtomobil sənayesində və avtomobillə xidmət göstərmə sahələrində 10-12 mln.nəfər çalışır. Avtomobil sənayesi ölkədə istifadə olunan kauçukun, neft, qurğuşun, şüşə, çuqun və poladın və s. böyük hissəsinin istehlakçısıdır. Daha qənaətçil və kiçik ölçülü yapon və alman avtomobillərinin rəqabəti Birləşmiş Ştatların avtomobil sənayesinə güclü təsir edir və onun istehsalı gah azalır, gah da artır. XX əsrin 80-ci illərində avtomobil istehsalına görə Yaponiya onu ötüb keçsə də, həmin əsrin axırlarında Birləşmiş Ştatlar yenə də birinciliyi ələ keçirmişdir. 1995-ci ildə Birləşmiş Ştatlarda 11,9 mln, Yaponiyada isə 10,2 mln. avtomobil istehsal edilmişdir. Lakin yüngül minik avtomobillərin istehsalına görə Yaponiya bir sıra illərdə Birləşmiş Ştatları üstələyir. Yaponiyadan fərqli olaraq Birləşmiş Ştatların avtomobil sənayesi daha çox daxili bazar üçün işləyir. Yapon şirkətlərindən «Toyota», «Xonda», «Nissan», «Mazda» və başqaları Birləşmiş Ştatlarda öz filallarını və müştərək müəssisələrini yaratmışlar. «Toyota» şirkəti Birləşmiş Ştatlarda 1,5 mln. avtomobil satır (bunun yarısı ələ Birləşmiş Ştatların özündə istehsal olunan avtomobillərdir). Bu da amerikan avtomobil zavodlarının tam gücləri ilə işləməməsinə səbəb olur. Bu sahədə inhisarlaşma olduqca güclüdür. Ölkədə istehsal olunan avtomobillərin böyük hissəsi üç iri şirkətin;

«General motors» (ildə 4,2 mln.) «Ford» (3,2 mln.) və «Kraysler» in (1,3mln.) payına düşür. «Ceneral motors» şirkətinin müəssisələrində 750 min nəfər çalışır. Onun müəssisələri nəinki Birləşmiş Ştatlarda, həm də dünyanın 20 ölkəsində yerləşir. Bu şirkətlər digər ölkələrin rəqabətinə davam gətirmək üçün öz zavodlarını yenidən qururlar. Zavodlarda daha qənaətçil mühərriklər işlənib hazırlanır, yeni materiallardan istifadə olunur, ayrı-ayrı detal və hissələrin çəkisi xeyli azaldılır, avtomobillərin idarə olunması sadələşdirilir və kompüterləşdirilir, kiçik ölçülü avtomobillərin istehsalı artırılır. Bütün bu yeniliklərdə məqsəd avtomobillərin sürətinin artırılması, istifadə olunan yanacaq və sürtkü yağlarının azaldılması, atmosfərə daha az tullantıların atılması və istismar keyfiyyətinin yaxşılaşdırılmasıdır. Birləşmiş Ştatlar, Yaponiya ilə yanaşı dünya avtomobilqayırmasında «dəb qoyan» ölkə kimi çıxış edir. Birləşmiş Ştatların milli sənayesi sayılan avtomobilqayırma ölkənin 20-dən artıq ştatında inkişaf etmişdir. Lakin daha çox avtomobil göllər ətrafında yerləşən şəhərlərdə istehsal edilir. Burada başlıca «avtomobil ştatı» Miçiqan və ABŞ-ın «avtomobil paytaxtı» Detroyt yerləşir. Avtomobilqayırmanın ikinci mərkəzi Kaliforniya ştatıdır və ölkənin ümumi avtomobil istehsalında bu ştatın payı daima artır.

Aviaraket-kosmik sənaye (ARKS). Bu sahə HSK ilə sıx əlaqədədir. «Soyuq müharibənin» qurtarmasına baxmayaraq ARKS ölkənin iqtisadiyyatında əvvəlki mövqeyini saxlamışdır. İlk təyyarəqayırma müəssisələri ölkənin Şiml-Şərqində yaranmışdır. İDM ərəfəsində bu sahə sakitokean ştatlarında, xüsusilə Kaliforniyada daha sürətlə inkişaf etmişdir. Buna elmi-tədqiqat mərkəzləri, yaxşı inkişaf etmiş infrastruktur sahələri, təyyarələrin sınaqdan keçirilməsi üçün geniş ərazilər və buludlu günlərin nisbətən az olması təsir etmişdir. Kaliforniyada ARKS-nin iri mərkəzləri Los-Anceles, Lonq-Biç, San-Diyego və San-Xosedir. Bu mərkəzlərdə sərnişin və hərbi təyyarələr, kosmik gəmilər, raketlər, raket mühərrikləri və digər oxşar məhsullar istehsal edilir. Kaliforniyanın ARKS-də «Makdonell-Duqlas», «Lokxid», «Nortrop», «Ceneral Daynemiks» korporasiyaları, Sakitokean ştatlarının şimalında, Sietl bölgəsində «Boinq» şirkəti fəaliyyət göstərir. Bu şirkət dörd mühərrikli «Boinq» sərnişin təyyarəsini (500 sərnişin daşıyır, 600-800 yer tutumlu yeni təyyarələrin istehsalı nəzərdə tutulur), «B-52» bombardmançı təyyarəni, hərbi nəqliyyat təyyarələrini və xüsusi təyinatlı AVAKS sistemini istehsal edir. «Boinq»-in başlıca zavodları Sietl və Everente şəhərində yerləşir. Vaşinqton ştatının bütün iqtisadiyyatı, 100 min nəfəri işlə təmin edən «Boinq» şirkətindən asılıdır. ARKS mərkəzləri arasında Texas ştatında yerləşən Hüyuston, Missuridə Sent-Luis, Şimal-Şərqdə Nyu-York, Boston, Xartford da fərqlənir. Hyustonda kosmik uçuşların idarə edilmə, Kanaveral burnunda isə (Florida) kosmik raketlərin uçuş mərkəzi yerləşir.

Ölkənin gəmiqayırma sənayesi özünün ən yüksək səviyyəsinə birinci və ikinci dünya müharibələri dövründə çatmışdır. Bu dövrlərdə dünya gəmiqayırmasının yarıya qədər Birləşmiş Ştatların payına düşürdü. Lakin indi bu göstərici o qədər də böyük deyil. Gəmiqayırmanın iri tərsanələri ölkənin şərq sahillərində və Meksika körfəzi sahilindədir. HSK ilə sıx əlaqədar olan *elektrotexnika və elektron, cihazqayırma və dəqiq maşınqayırma sahələri* XX əsrin axırlarında sürətlə inkişaf etmişdir. Bu sahənin məhsullarının istehsalına görə Birləşmiş Ştatlar dünyada birinci yeri tutur. Lakin, xüsusilə məişət elektoron məhsullarının (televizor və s.) ixracatına görə Yaponiya Birləşmiş Ştatları ötüb keçmişdir. Bu sahənin mühüm mərkəzləri Çikaqo, Nyu-York, Boston və başqalarıdır. Elektron sənayesində «IBM» şirkəti hakim mövqə tutur. *Zavod avadanlıqları, kənd təsərrüfatı maşınları və b. maşınlar istehsal edən* müəssisələrin əksəriyyəti ölkənin şimal hissəsində yerləşir (Çikaqo, Miluoki, Klivlend, İndianapolis, Sent-Pol və b.).

Kimya sənayesi. Birləşmiş Ştatlar kimya sənaye məhsullarının istehsalına görə dünyada birinci, ixracatına görə isə AFR-dən sonra ikinci yeri tutur. Cənubun zəngin neft resursları neftkimya sənayesinin inkişafına təsir etmişdir. Neftkimya xammalı əsasında polimer materialları hazırlanır. Bu məhsulların 2/3 hissəsi Meksika körfəzi sahilində (Hüyuston və b. mərkəzlərdə) istehsal edilir. Kimya sənayesinin iri mərkəzləri Meksika körfəzi sahililə yanaşı, ölkənin şimalında, Tennesi çayı vadisində və Qərb bölgəsində yerləşir. Bu sahədə, hərbi sənayeye daxil olan güclü inhisarlar, xüsusilə «Düpondə Nemur», «Monsanto kemikl» hökmüranlıq edirlər. *Ağac emalı və sellüloz-kağız sənayesi* yerli və idxal xammal (Kanadadan) əsasında inkişaf etmişdir. Bu sahənin nisbətən iri mərkəzləri ölkənin şimal-qərbində (Portlend və b.), Böyük göllər ətrafında və Cənubdadır.

Yüngül sənaye. Yüngül sənaye sahələri arasında toxuculuq, tikis, gön-dəri-ayaqqabı və poliqrifiya daha yüksək inkişaf etmişdir. Əsas etibarilə Yeni İngiltərədə yerləşən toxuculuq sənayesi hələ XIX əsrin sonunda öz yerini ucuz işçi qüvvəsi və xammal ilə (pambıq, yun) zəngin olan cənubi atlantiksahili ştatlara dəyişdirmişdir. İndi burada toxuculuq məhsullarının 90%-i istehsal edilir. Kiçik və orta şəhərlərdə yerləşən fabriklər həm yerli həm də idxal xammala əsaslanırlar. Tikis sənayesi də ikinci dünya müharibəsindən sonra yerini Şimaldan Cənuba dəyişdirmişdir. Ölkənin daxili bazarında Asiya və Latın Amerikasının ölkələrində amerikan firmalarının filallarında istehsal edilən idxal paltar satışı ildən-ildən artır. Birləşmiş Ştatlar trikotaj və süni parça istehsalına görə dünyada birinci, pambıq parça istehsalına görə isə Çin və Hindistandan sonra üçüncü yeri tutur. Tikis sənayesi başlıca olaraq iri şəhərlərdə yerləşir. Nyu-York dünyanın mühüm tikis

mərkəzlərindən biridir. Gön-dəri sənayesinin başlıca mərkəzləri ənənəvi olaraq Yeni İngiltərədədir.

Aqrar-sənaye kompleksi (ASK). Birləşmiş Ştatların kənd təsərrüfatında 3,4 mln. nəfər çalışır və bu da bütövlükdə ölkənin iqtisadiyyatında məşğul olanların 2,6%-ni təşkil edir. Kənd təsərrüfatı böyük həcmdə və müxtəlif məhsul istehsalı ilə, yüksək əmək məhsuldarlığı, ixtisaslaşdırılmanın yüksək dərəcəsi, əmtəə məhsullarının əhəmiyyətli dərəcədə təmərküzləşməsi ilə səciyyələnir. Kənd təsərrüfatı məhsullarının ümumi istehsalına görə ölkə dünyada Çin və Hindistandan sonra üçüncü, ixracatına görə isə birinci yerdə durur. 1997-ci ildə 57 mlrd. dollarlıq kənd təsərrüfatı məhsulları (xüsusilə taxıl,ət məhsulları, tütün və pambıq) ixrac, 36 mlrd. dollarlıq isə idxal edilmişdir. Ölkədə 350 mln ton taxıl (o cümlədən 250 mln. ton qarğıdalı) yığılır və 100 mln baş qaramal (o cümlədən 10 mln. baş sağmal inək) saxlanılır. Kənd təsərrüfatı məhsullarının dəyərinə görə heyvandarlıq əkinçilikdən üstünlük təşkil edir. Son illər fermer təsərrüfatlarının sayının azalması müşahidə edilir (ölkədə ildə min dollardan artıq kənd təsərrüfatı məhsulları satan müəssisə ferma sayılır). Birləşmiş Ştatlarda üç tərkib hissədən ibarət olan ASK (aqröz biznes) hələ ikinci dünya müharibəsindən əvvəl formalaşmağa başlamışdır. İndi bu sahədə 21 mln. nəfər yaxud fəal əhəlinin 18%-i çalışır. Ölkənin UDM-nun 16%-i ASK-nın, 2%-i isə kənd təsərrüfatının payına düşür.

ASK-in birinci tərkib hissəsinə kənd təsərrüfatı üçün istehsal vasitələri-maşın, kimyavi preparatlar, toxum və s. istehsal edən, müxtəlif infrastruktur obyektləri tikən sənaye sahələri aiddir. XX əsrin axırlarında bütün ASK-də çalışanların 13%-i və onun ümumi məhsul dəyərinin 14%-i bu hissənin payına düşürdü. ASK müasir aqrotexnika ilə yüksək səviyyədə təmin olunmuşdur. İndi bu sahədə daimi çalışan hər işçiyə 1,3 traktor və 1 yük avtomobili düşür. Kənd təsərrüfatında mineral kübrələrdən (ildə 20 mln.t), müasir elmi nailiyyətlərdən, o cümlədən biotexnologiyanın nailiyyətlərindən geniş istifadə edilir.

ASK-nın ikinci tərkib hissəsinə kənd təsərrüfatı məhsulları istehsalı yaxud kənd təsərrüfatının özü daxildir. ASK-nın strukturunda çalışanların 16 və ümumi məhsul dəyərinin 12%-i bu sahənin payına düşür. Kənd təsərrüfatında əmək məhsuldarlığı ildən ilə artır. Əgər 1900-cü ildə kənd təsərrüfatında çalışan 1 nəfər, ərzaq məhsulları ilə 4 nəfəri təmin edirdisə, 1935-ci ildə bu göstərici- 10, 1950-ci ildə-20, 1970-gi ildə-55, XX əsrin sonunda isə 80 nəfəri ötüb keçmişdir.

Birləşmiş Ştatlar da kənd təsərrüfatı ailə fermalarından ibarətdir. Yeni kənd təsərrüfatı texnologiyası fermaların sayını ildən ilə azaltmaqla daha çox ərzaq malları, yun, pambıq və digər lifli məhsul istehsal etmək imkanı yaratmışdır. Əgər 1930-cu ildə 6,5 mln. ferma var idisə, indi onların sayı 2 milliyondur. Bununla yanaşı

fermaların ölçüsü böyümüş (orta hesabda 200 hektar) və əmtəə məhsulunun həcmi artmışdır (70 min dol.). Lakin bunlar ölkə üçün orta göstəricidir. Həqiqətdə isə fermaların ümumi sayının 15%-ni təşkil edən iri fermalar kənd təsərrüfatı məhsullarının 70%-dən artığını verirlər. Orta hesabla belə fermaların hər biri 600 hektar torpaq sahəsinə malik olur və 0,5 mln dollarlıq əmtəəlik məhsul istehsal edirlər. Hər bir ferma aqrobiznes sisteminə bu və yaxud digər şirkətlə müqavilə bağlayır. Bu müqavilələr kənd təsərrüfatının ixtisaslaşdırılmasını, istehsal edilən məhsulun həcmi, keyfiyyətini, dəqiq təyin olunmuş vaxtda təhvil verilməsini müəyyənləşdirir. Şirkət fermaları maşın, kübrə, toxum, elmi-metodik məsləhətlər ilə təmin edir. Kənd təsərrüfatı dövrəsinin başa çatmasından sonra şirkət fermerlərlə haqq-hesab çəkir və öz xərclərini çıxırlar. Yerinə yetirilməyən müqavilələr fermerlərin müflisləşməsi deməkdir. Broylər təsərrüfatında mövcud olan aqrobiznesin tərkibinə firmalara məxsus olan inkubator, quşun kəsildiyi və parçalandığı müəssisələr daxildir. Bu firmalar bir ferma sahibkarı ilə kombine edilmiş yem hazırlanması üçün qarğıdalı, paxlalı bitkilər, digərlərlə isə inkubatorlar üçün yumurta göndərməsi barədə müqavilə bağlayır və onlara kredit, texnika verirlər. Sonradan inkubatordan çıxan bir günlük cücələr quşçuluq fermalarına göndərilir. Burada demək olar ki, əl əməyindən istifadə olunmur; otanın qızdırılması, gecə-cüdüz işıqlandırılması və yemin verilməsi tamamilə mexanikləşdirilmişdir. Bunun sayəsində fermerlərin əksəriyyəti 50-60 min cücəyə xidmət edə bilirlər. Yeddi həftədən sonra firmanın işçiləri cücələri geri alır və quşçuluq fabriklərinə aparırlar. Burada kəsilmə, təmizləmə və qablama işləri görülür. Belə metod ilə ölkədə hər il 5 mlrd. broylər yetişdirilir. Ölkədə quş əti istehlakı hər nəfərə ildə 25 kq-a çatmışdır. Bütün ət tədarükü məhsullarının 30%-i broylərin payına düşür. Qoyun, mal və donuz əti quş ətinin rəqabətinə davam gətirmir.

Ümumiyyətlə Birleşmiş Ştatların kənd təsərrüfatının bütün sahələri üçün dar ixtisaslaşma xarakterikdir. Ərazisinin ölçüsünə görə olduqca böyük olan bu ixtisaslaşdırılmış bölgələri ölkədə «qurşaqlar» adlandırırlar (buğda qurşağı və s.). İndi bu qurşaqların daxilində daha ixtisaslaşdırılmış bölgələr yaranmışdır. Əvvəllər yalnız sənayedə tətbiq edilən mərhələlər üzrə ixtisaslaşdırılma indi kənd təsərrüfatında da həyata keçirilir. Məsələn, yazın tez düşməsindən istifadə edən cənub-şərqi fermerləri tomat şitilləri yetişdirir və bu şitillərdən Kaliforniyada süfrə, Texas da isə şirə istehsalı üçün pomidor yetişdirilir (şitillər xüsusi təyyarələr ilə daşınır). Texas ştatının qərb və Dağlıq ştatların cənub hissələrinin fermerləri bir illik qaramal yetişdirilməsi ilə, bu heyvanların kəsilmə çəkisinə qədər kökəldilməsi ilə isə buğda və qarğıdalı qurşağının fermerləri məşğul olurlar. Mərhələlər üzrə ixtisaslaşdırılma təbii şəraitdən daha səmərəli istifadə edilməsinə, istehsalın ucuzlaşdırılmasına və məhsulun keyfiyyətinin yax-

şlaşdırılmasına səbəb olur. Birləşmiş Ştatların kənd təsərrüfatında aşağıdakı ixtisaslaşdırılmış iri qurşaqlar daha aydın nəzərə çarpır.

- Ölkənin şimal-şərqində və şimalında, Böyük göllər ətrafında yerləşən südlük istiqamətli heyvandarlıq qurşağı; bu qurşaqlarda vegetasiya dövrü qısa və torpaq örtüyü az məhsuldardır. Otlaq sahələri üstünlük təşkil edir. Südlük fermalar, yüksək silos qüllələri və kvadratlara bölünmüş geniş otlaq sahələri bu yerlərə əsl kənd mənzərəsi verir. Süd, pendir və yağ istehsalına görə Viskonsin ştatı birinci yer tutur.

- Böyük göllərdən cənub əraziləri, Mərkəzi düzənləyin cənub hissəsini tutan qarğıdalı və paxlalı bitkilər (soya), həm də ətlik istiqamətli heyvandarlıq qurşağı; buranın olduqca əlverişli aqro-iqlim şəraitində yüksək məhsul əldə etmək olur. Hər iki bitkidən daha çox qaramal və donuzlar üçün zəruri olan kombine edilmiş yem hazırlayırlar. Son illər bu qurşaq əkinçilik-heyvandarlıq istiqamətində inkişaf edir. Taxıl və heyvandarlıq qurşağının mərkəzində yerləşən Ayova ştatı qarğıdalı istehsalına və donuzların sayına görə ölkədə birinci, onunla qonşu olan İllinoys ştatı isə ikinci yeri tutur. Bu qurşağın geniş düzənlik ərazisi hələ XIX əsrdə¹ uzunluğu və eni 6 mil olan kvadratlara (taunşiplərə) bölünmüşdür (36 kv mil - 93,2 kv km). Belə taunşipin 1 kv mili dörd hissəyə bölünmüş (hər birinin sahəsi 64,5 hektar) və ailə fermerlərinə paylanmışdır. Adətən 16-dan 36-ya qədər belə taunşiplər birləşib bir qraflıq əmələ gətirirlər. Hər taunşipin özünün kiçik şəhəri var. Belə şəhərin bazarı, kilsəsi, məktəbi, poçtu, bankı, mehmanxanası, yeməcxanası, yanacaq doldurma məntəqəsi və ümumiyyətlə insanlara zəruri olan bütün xidmət sahələri olur.

- Qarğıdalı və heyvandarlıq qurşağından qərbdə, Böyük düzənliyin geniş ərazisini əhatə edən buğda qurşağı; Böyük düzənliyin məhsuldar preri, lakin bir qədər quraq iqlimi buğda əkini üçün nisbətən əlverişlidir. Torpaq-iqlim şəraitinə görə buğda qurşağı bir-birindən olduqca fərqlənən iki, şimal və cənub hissədən ibarətdir. Şimal hissəsində (Şimali və Cənubi Dakota) qış şaxtalı və küləkdir. Burada yazlıq buğda yetişdirilir. Cənub hissəsində isə yay isti və quraq olduğundan payızlıq buğda əkilir. Yazlıq və payızlıq buğda biçininin bir vaxta düşmədiyindən yığım texnikası (kombaynlar) yaz vaxtı cənubda (buğda qurşağından bir qədər kənarda yerləşən Texasda) işə başlayır və payızın əvvəllərində Şimali Dakota və Montana ştatlarında məhsul yığımını başa çatdırır. Bu da texnika və işçi qüvvəsindən daha səmərəli istifadə edilməsinə səbəb olur. Adətən məhsul yığımı ilə xüsusi

¹ 1862-ci ildə qəbul edilən «Homsteda barədə akt»da Appalaç dağından qərbdə yerləşən ərazilərdə hər amerikan vətəndaşına torpaq payı (homsteda) verilməsi nəzərdə tutulmuşdur.

firmalar məşğul olur. Buğda həm də ölkənin şimal-qərbində, Kolumbiya yaylası daxilində geniş sahələrdə becərilir.

- Başlıca olaraq Missisipi çayının cənub vadisində (Missisipi, Luiziana ştatları), Texas və Dağlıq ştatların cənub hissələrində yerləşən pambıq qurşağı; ümumiyyətlə ölkənin cənub hissəsi tarixən pambıq yetişdirilməsi ilə əlaqədar olub. Lakin İDM-dən sonra pambıq yalnız Missisipi çayının aşağı axarında, həm də bir qədər ölkənin Qərb, Texas və Dağlıq ştatların cənub hissələrində əkilir. Cənubun qalan hissəsi və ona yaxın olan Şimal ərazilərində çoxsahəli kənd təsərrüfatı bölgələri formalaşmış. Burada həm taxıl və texniki bitkilər əkilir, həm də heyvandarlıq sahələri (qaramal, broyler) inkişaf etdirilir.

- Ərazisinə görə ən böyük və Qərbin dağlıq vilayətlərini əhatə edən otlaq heyvandarlıq qurşağı; bu qurşağın başlıca vəzifəsi ətlük istiqamətli bir illik qaramal yetişdirməkdir. Ölkənin kənd təsərrüfatında bu qurşaqlarla yanaşı atlantiksahili boyunca tərəvəzçilik, Meksika körfəzi və Florida sahili boyunca sitrus meyvələri, çəltik və şəkər qamışı yetişdirilən rütubətli subtropik, sakitokean sahilinin cənub hissəsində və Kaliforniya vadisində quru subtropik, Havay adalarında tropik bitkilər (xüsusilə banan) yetişdirilən bölgələr fərqlənir.

ASK-nın üçüncü tərkib hissəsinə məhsul saxlanılmasını, daşınmasını, emalını və satışını təmin edən sahələr daxildir. ASK-da çalışanların və onun ümumi məhsul dəyərinin 3/4 ə qədəri bu sahələrin payına düşür. Bu sahələr arasında xüsusilə yeyinti sənayesi mühüm yer tutur. Yeyinti sənayesində iri, texniki cəhətdən yaxşı təchiz edilmiş və bütün ölkə ərazisi üzrə səpələnmiş müəssisələr üstünlük təşkil edir. İri müəssisələr prerilərdə (Kanzas-Siti, Omaxa və b.) və Göllər ətrafında (ənənəvi Çikaqo sallaqxanası) yerləşir. Şəkər zavodları Dağlıq ştatların şəkər çuğunduru əkini bölgələrində və Şimal-Şərqi mərkəzində cəmləşmişdir. Ölkədə meyvə tərəvəz konservləşdirilən müəssisələr geniş yayılmışdır. Sahil bölgələrində balıq sənayesi mühüm yer tutur.

Beynəlxalq iqtisadi əlaqələr. Birləşmiş Ştatlar xarici ticarət dövriyyəsinə görə İEO-lər arasında (15%) AFR-dən sonra ikinci yeri tutur. Dünya bazarına böyük həcmdə müxtəlif sənaye və kənd təsərrüfatı məhsulları göndərməsinə baxmayaraq, ixracatı ölkənin ümumi məhsullarının 10%-ni təşkil edir. Avropa ölkələrində bu göstərici 3-4 dəfə yüksəkdir. Bununla başlıca səbəbi ölkənin daxili bazarının böyük olmasıdır. Ölkədə istehsal olunan məhsulların böyük hissəsi daxili əmək bölgüsünün köməklili ilə müxtəlif sahələr üzrə ixtisaslaşdırılmış bölgələrdə reallaşdırılır. Ona görə də Birləşmiş Ştatlar digər İEO-lərə nisbətən xarici bazardan az asılıdır. Bununla yanaşı ölkənin iqtisadiyyatının dünya iqtisadiyyatına inteqrasiyasının getdikcə güclənməsi sayəsində beynəlxalq əmək bölgüsünün rolu artır. XX əsrin ortalarına qədər ölkənin ixracatı idxalatını əhəmiyyətli dərəcədə

ötüb keçirdi. İndi vəziyyət dəyişmişdir. Xammal və y fabrikat və sənaye məhsullarının bəzi növlərinə tələk xalatın üstünlük təşkil etməsinə səbəb olmuşdur. Hə zarında qərbiavropa və yapon mallarının rəqabəti məhsullarının ixracatını çətinləşdirir. Bununla yana Qərbi Avropa malları, xüsusilə avtomobillər, radioele ölkənin daxili bazarında müvəffəqiyyətlə satılır. Bü ticəsində XX əsrin 70-ci illərinin ortalarından başla Ştatlar dünya bazarında mənfə saldo ilə çıxış edir. XX əsrin axırlarında (1997) ixracatı təqribən 700 , idxalatı isə 900 mlrd.dol. təşkil etmişdir. Xarici ticarətin məhsul strukturunda istehsal istiqamətli maşın və avadanlıq (ixracatının 43 və idxalatının 30%-i), yarım-fabrikat və xammal (müvafiq olaraq 23 və 25%), istehlak malları (11 və 22%), avtomobil (11 və 16%) üstünlük təşkil edir. Ölkənin xarici ticarət coğrafiyasının özünə məxsus xüsusiyyəti var. Xarici ticarət həcminin böyük hissəsi Asiya-Sakit okean regionun (ixracatının 29 və idxalatının 36% -i), Şimali Amerika ölkələrinin (müvafiq olaraq 32 və 29%), Qərbə Avropa (23 və 19%), Cənubi və Mərkəzi Asiya ölkələrinin (9 və 6%) payına düşür. Ölkənin xarici iqtisadi əlaqələrinin mühüm formalarından biri də kapital ixracatıdır. Hazırda xarici kapital ixracatı 0,5 trln. dolları ötürüb keçmişdir. Bunun 1/3-i iki ölkəyə; iqtisadiyyatının bir çox sahələrində amerikan korporasiyalarının mövqeyi güclü olan qonşu Kanadaya və Birləşmiş Ştatlarla tarixən ənənəvi sıx münasibətlərə malik olan Böyük Britaniyaya istiqamətləndirilir. İOÖ-lərə kapital ixracatı nəzərə çarpacaq dərəcədə azalır və əsasən bu ölkələrin resurslarının mənimsənilməsinə istiqamətləndirilir. Amerikan korporasiyalarının xarici filallarında istehsal olunan məhsullar Birləşmiş Ştatların daxili bazarına göndərilir və bu məhsullar da ölkə idxalatının 1/3-ni təşkil edir. Eyni zamanda Birləşmiş Ştatların sabit və böyük bazarı həmişə xarici investorları maraqlandırmış və cəlb etmişdir. Son illər amerikan iqtisadiyyatının müxtəlif sahələrinə xarici kapital sürətlə daxil olur. İndi ölkənin iqtisadiyyatına istiqamətləndirilən xarici investisiya, ölkədən xaricə ixrac edilən kapitaldan çoxdur. Birləşmiş Ştatlarda Böyük Britaniya və Niderlandın (neft sənayesində), Almanıyanın (kimya sənayesində), xüsusilə bu sahədə birinci yerdə duran Yaponıyanın (avtomobil, radioelentron və s. zavodların tikintisində) investisiyası artır.

Nəqliyyatı. Birləşmiş Ştatların ərazisinin böyüklüyü, əhali və təsərrüfatının qeyri-bərabər yerləşməsi, təsərrüfatın dar ixtisaslaşdırılması, coğrafi əmək bölgüsünün yüksək inkişafı, həm də amerikalıların yüksək nəqliyyat hərəkətliyi nəqliyyatın bütün növlərinin inkişafına təsir etmişdir. Müasir nəqliyyat növlərinin texniki təchizinə və yollarının ümumi uzunluğuna görə Birləşmiş Ştatlar dünyada birinci yeri tutur. Nəqliyyat təsərrüfatına başlıca olaraq xüsusi şirkətlər nə-

...r. Bu sahədə 3,6 mln. nəfər çalışır. Ölkədə istehlak edilən ...n 25%-i, maye yanacaqın isə yarısından çoxu nəqliyyatın payına ...r. Yük dövriyyəsinin strkturunda nəqliyyatın heç bir növü kəs- ...n üstünlük təşkil etmir. Yük dövriyyəsinin təqribən 38 %-i dəmir yolunun, 29%-i avtomobil, 18%-i borukəməri və dəniz nəqliyyatının, 15%-i dəniz və daxili su yollarının, 0,5%-i isə hava nəqliyyatının payına düşür.

✱ Dəmir yolları ölkənin tarixi inkişafında mühüm rol oynayıb. Xüsusilə okeanlar arası transqitə magistrallarının çəkilişi ölkənin məhsuldar qüvvələrinin inkişafına və yerləşdirilməsinə böyük təsir göstərmişdir. Lakin daha müasir nəqliyyat növləri (avtomobil, borukəməri, təyyarə) dəmiryolu nəqliyyatı ilə müvəffəqiyyətlə rəqabət aparır və bunun da nəticəsində dəmir yollarının uzunluğu daima qısalır (1913-cü ildə 413 min km, 1960-cı ildə 350, 2000-ci ildə 200 min km-ə qədər). Ölkənin dəmiryol nəqliyyatının əlamətdar xüsusiyyətlərindən biri onun zəif elektrikləşdirilməsidir (cəmi 1%). Dəmiryol nəqliyyatında daxili yanacaq mühərriki ilə işləyən lokomotivlərdən istifadə edilir. Uzaq məsafələrə yük daşınmasında dəmiryolu nəqliyyatı yenə də mühüm rol oynayır. İndi ölkədə nəqliyyatın bütün növlərində, o cümlədən dəmiryolu nəqliyyatında konteyner üsulu ilə yük daşınmasının əhəmiyyəti artır. Dəmiryollarının sıx şəbəkəsi ölkənin şərqiindədir. Bu nəqliyyat ilə daşınan yüklərin yarıya qədəri Şimal-Şərqi «sənaye qurşağına» və Orta Qərbi kənd təsərrüfatı bölgələrinə xidmət edən Nyu-York-Çikaqo xəttinin payına düşür. Qarışıq nəqliyyat daşınmasının rolu artır (dəmiryolu-avtomobil, dəmiryolu-su nəqliyyatı). Ən iri nəqliyyat qovşağı Çikaqodur. Ölkənin Qərb hissəsində dəmiryolları nisbətən azdır və onların da çoxu Solt-Leyk-Siti qovşağında kəşifdir. Bir sıra dəmiryol xəttləri ölkəni Kanada və Meksika ilə birləşdirir.

Yük və sərnişin daşınmada avtomobil nəqliyyatının payı getdikcə artır. Urbanizasiya və ferma tipli məskunlaşma, avtomobil magistrallarının sıx şəbəkəsi, texniki xidmət sisteminin yaxşı təşkil olunması ölkədə avtomobil nəqliyyatının sürətlə inkişaf etməsinə səbəb olmuşdur. Suburbanizasiya prosesi, əhəlinin yüksək nəqliyyat hərəkətliyi avtomobil nəqliyyatının inkişafı ilə əlaqədardır. Ölkədə hərəkət edən 200 mln. avtomobilin 50 milyona qədəri yük avtomobili və avtobusdur, qalanı yüngül minik avtomobilləridir. Şəhər sərnişin daşınmasının 85%-ə qədəri şəxsi avtomobillərlə, yalnız 3%-i ictimai nəqliyyat vasitəsilə həyata keçirilir (qalanı velosiped və piyada). Yük avtomobillərində kənd təsərrüfatı və sənaye məhsulları yaxın və orta, tez xarab olan mallar isə uzaq məsafələrə daşınır. Ölkənin avtomobilləşdirilməsi nəinki avtomobillərin sayı ilə, həm də yolların (uzunluğu 6,2 mln. km) keyfiyyəti ilə müəyyən edilir. Amerikan avtomobil magistralları bir istiqamətə hərəkət üçün 3-4 cərgəli olur və adətən qarşından gələn hərəkətdən təcrid olunur yaxud tamamilə uza-

qlaşdırılır. Avtomobil yolları bütün şəhərləri birləşdirir və onların çoxu ölkəni okeandan okeana qədər uzanır. Avtomobil amerikan həyat tərzinin ayrılmaz tərkib hissəsinə çevrilmişdir. Ölkənin hər 1000 sakininə 600 avtomobil düşür. Bununla yanaşı, xüsusilə iri şəhərlərdə avtomobil nəqliyyatı amerikanlar üçün bir sıra problemlər yaratmışdır (havanın çirkənməsi, avtomobil qəzaları və s.).

Birləşmiş Ştatların yük dövriyyəsində borukəməri nəqliyyatının əhəmiyyəti getdikcə artır. Neft və qaz kəmərlərinin uzunluğuna görə (müvafiq olaraq 275 və 435 min km) ölkə dünyada birinci yeri tutur. Texas və Luiziana ştatlarının neft hasilatı bölgələrindən Böyük göllər sahilinin və Şimal-Şərq ştatlarının sənaye mərkəzlərinə çəkilən çoxsaylı neftkəmərləri magistrallarının böyük əhəmiyyəti var. Qərbdə borukəməri nəqliyyatının iri qovşaqları Los-Anceles və San-Fransiskodur.

X Dəniz nəqliyyatı başlıca olaraq ölkənin xarici ticarət əlaqələrinə xidmət edir. Bununla yanaşı kiçik və böyük kabotaj daşınmada da dəniz nəqliyyatı mühüm rol oynayır (dəniz yük daşınmasının 1/4-i). Böyük kabotaj Panama kanalından keçir, kiçik kabotaj ilə isə Atlantik və Sakit okean sahilini boyunca yük daşınır. Dəniz yük daşınmasının ümumi həcminə görə Birləşmiş Ştatlar dünyada Yaponiyadan sonra ikinci, dəniz ticarət donanmasının tonnaajına görə isə (Birləşmiş Ştatların gəmi sahibkarlarına məxsus olan «ucuz» bayraqlar altında üzən gəmilər ilə birlikdə) Yaponiya ilə yanaşı birinci və ikinci yeri tutur. Ölkənin dəniz sahilinin yalnız bir hissəsi gəmiçilik üçün yararlıdır. Atlantik okeanının şimal-şərq sahilində şxerlər (sahilə yaxın qayalar yaxud kiçik qayalıq adalar) okean portlarının tixintisi üçün əlverişli deyil. Mərkəz hissəsi əlverişli təbii buxtalara malikdir. Ölkənin ən iri Atlantik portları (Nyu-York, Filadelfiya, Baltimor) burada yerləşir. Sakit okean sahilində Los-Anceles, Meksika körfəzi sahilində isə Yeni Orlean, Hüyustondur. İri konveyr portları Nyu-York, Los-Anceles, Oklend, Sietl və Baltimordur.

Birləşmiş Ştatların ilk koloniyalaşması dövründə daxili su nəqliyyatının (ümumi uzunluğu 41 min km) olduqca böyük əhəmiyyəti olmuşdur. Buna çay və göllərin bolluğu və naviqasiya dövrünün bütün ilboyu davam etməsi, şülülərin¹ çəkilməsi təsir etmişdir. Missisipi, Böyük göllər, bu gölləri Atlantik okeanı ilə birləşdirən və dəniz gəmilərinin üzməsi üçün yararlı olan su sistemi (uzunluğu 4 min km) həm də Atlantik okeanının və Meksika körfəzinin sahil çaylarını birləşdirən Sahil kanalları yük daşınmasında geniş istifadə edilir. Erikanal və Hudzon çayı Birləşmiş Ştatlar ərazisində, Müq. Lavrentiya çayı isə Kanadanın ərazisində Böyük gölləri Atlantik okeanı ilə birləşdirir. Böyük göllər vasitəsilə beynəlxalq yük daşınması (Kanada

¹ Şülüz- Suyun dərinliyi müxtəlif səviyyədə olan çay və kanallardan gəmiləri keçirmək üçün xüsusi qurğu.

ilə) mühüm rol oynayır (daşınan yüklərin təqribən yarısı). Böyük göllər sahilində okean gəmilərini qəbul edən ən iri port Çikaqo və Buffalodur.

Hava nəqliyyatı sərnəşin daşınmasının əhəmiyyətli hissəsini yerinə yetirir və yük daşınmasında rolu getdincə artır. Ölkənin bütün iri şəhərləri arasında müntəzəm təyyarə reysləri həyata keçirilir. Birləşmiş Ştatlar həm də digər qitə ölkələri ilə hava yolları vasitəsilə müntəzəm ələqə saxlayır. Sərnəşin dövriyyəsinə görə Nyu-York (80 mln.nəfər) dünyada ən iri təyyarə portudur. Digər təyyarə portları arasında Çikaqo, Los-Anceles, Dallas və Atlanta fərqlənir.

Ölkənin nəqliyyat şəbəkəsinin konfigurasiyası nisbətən sadədir. Onun əsasını (skletini) enlik və meridian istiqamətində uzanan dəmir və avtomobil magistralları təşkil edir. Bu əsas skeletə təbii olaraq enlik istiqamətində uzanan Müq.Lavrenti, Böyük göllər su sistemi və meridian istiqamətində uzanan Missisipi su sistemi qoşulur. Quruyol və su nəqliyyatı magistrallarının kəsişdiyi yerlərdə iri qovuşaqlar yaranmışdır. Bunların arasında Nyu-York, Çikaqo, Filadelfiya, Los-Anceles və Hüyuston fərqlənir. Çikaqoda 30 dəmir yolu, 20 avtomobil yolu və 24 borukəməri xətti kəsişir.

§5. Ekoloji problemlər və ətraf mühitin mühafizəsi üzrə tədbirlər

Ekoloji problemlər Birləşmiş Ştatların təbii mühiti əsaslı surətdə dəyişilmişdir. Ərazisinin böyük hissəsi antropogen landşafta çevrilmişdir. Ölkənin tarixi inkişaf xüsusiyyətlərindən yaxşı məlumdur ki, ilk koloniyalar atlantiksahili ovalıqları mənimsəmiş və buranın təbii landşaftında əkin sahələri yaratmış, bağ və baxçalar salmış, yaşayış və sənaye binaları tikmiş, yollar çəkmişlər. Koloniyalar tədricən ölkənin Mərkəzi və Böyük düzənliklərinə, Sakit okean ştatlarına, ən axırda isə Dağlıq ştatlara irəliləmiş və uzun müddət toxunulmamış bu əraziləri mənimsəmişlər. Kolonistlər qərbə doğru hərəkət edərkən qarşılıqlarına çıxan təbii resurslara həddən artıq ziyan vurmuşlar. Məsələn, XIX əsrin 70-ci illərində hər il 2-2,5 mln baş bizon qırılmışdır. İş o yerə çatmışdır ki, dəmiryol şirkətləri sərnəşinləri əyləndirmək üçün onlara vaqonların pəncərəsindən bizonlara güllə atmağı təklif edirdilər. XIX əsrin sonu və XX əsrin başlanğıcında Böyük düzənliyin saysız-hesabsız bizon sürülərini qırdıqdan sonra bu ərazinin məhsuldar torpaqlarında buğda əkinini üçün geniş sahələr yaradılmışdır. Lakin, XIX əsrin axırlarından başlayaraq quraq preriələrin xüsusiyyətlərini nəzərə almadan torpağın şumlanması və digər əkinçilik işləri XX əsrin 30-cu illərində ağır təbii fəlakətlər ilə nəticələnmişdir. 1934-cü ildə tozlu tufanlar qısa müddətdə Böyük

düzənləyin məhsuldar ərazisindən 300 mln.ton qaratorpağı «göyə sovurmuşdur». XX əsrdə ölkənin sürətli inkişafı, xüsusilə sənayeləşdirilməsi onun təbii mühitinə «təzyiqi» gücləndirmiş və ekoloji problemlər yaratmışdır. İlk növbədə bu, «çirkli istehsala» (İES-lərə, neftemalı və metallurgiya sənayesinə, sellüloz-kağız zavodlarına), kənd təsərrüfatında kimyalaşdırma və heyvandarlıq komplekslərinə, nəqliyyatda avtomobillərin sayının sürətlə artmasına aiddir. Xüsusilə atmosferin çirkənməsi yüksək səviyyəyə çatmışdır. XX əsrin 80-ci illərində hər il atmosfərə 10 mln. t mexaniki hissəciklər, 20-25 mln t kükürd, azot və uçan üzvü maddələr oksidləri, 75 mln t dəm qazı, 70 min t qurğuşun tullanmışdır. Bu tullantıların başlıca mənbəyi avtomobil nəqliyyatı və İES-lərdir. Bütün bunlar təbiətə, təsərrüfata və insanların sağlamlığına böyük zərər vuran turş yağışların yaranmasına səbəb olmuşdur. Turş yağışlar xüsusilə ölkənin şərq hissəsində təbiətə və təsərrüfata böyük ziyan vurmuşdur. Bu yağışlardan daha çox iynəyarpaqlı ağaclar zərər çəkirlər. Enliyarpaqlı ağaclar yarpaqlarını tökməklə, bütün vegetasiya mövsümündə «canına hopmuş» zəhərli maddələrin bir hissəsindən xilas olurlar. İynəyarpaqlı ağaclarla isə belə zəhərli maddələr daha çox toplanır və nəticədə şəhər və sənaye mərkəzlərində küknaş və şam ağacları məhf olur, geniş meşə massivlərində isə onların əksəriyyətinin yuxarı hissəsi quruyur. İndi ölkədə 4 minə qədər göl turş yağışlardan çirkənməmişdir. Nəticədə su resursları da ölkədə problemə çevrilmişdir. XX əsrin sonunda Birləşmiş Ştatlarda hər il 500 mlrd kub.m su istehlak olunurdu. Suyun başlıca istehlakçıları sənaye (yarıdan çoxu), kənd təsərrüfatı (30%-i) və kommunal təsərrüfatdır (10%-i). Bu sahələr də çirkab suların böyük hissəsini əmələ gətirir. Nəticədə ölkədə su axınının 12%-dən artığı çirkab sular ilə çirkənməmişdir. Böyük göllərdə xüsusilə Eri gölü həddən artıq çirkənməmişdir. Qitə şelfində neft və qaz hasilatı dəniz mühitinin çirkənməsinə səbəb olmuşdur. İndi, xüsusilə isti havalarda ölkənin bir çox şəhərlərində içməli su çatışmamazlığı hiss olunur. Su çatışmayan bir sıra bölgələrdə yeraltı suların intensiv istifadə olunur və istehlakı bərpa olunmasını ötür keçir. Nəticədə yeraltı suların səviyyəsi aşağı düşür. Məsələn, Kaliforniyada içməli yeraltı suların yerini okeandan süzülən duzlu sular tutur. Bununla yanaşı çirkab sular yeraltı suların da tərkibinə keçir. Ölkədə aparılan tədqiqatlar göstərir ki, bir çox bölgələrdə yeraltı suların keyfiyyəti səhiyyə tələblərinə uyğun gəlmir. Ölkədə torpaq resurslarının vəziyyəti də mürəkkəbləşmişdir. XX əsrin 70-80-ci illərində ölkənin torpaq resurslarının keyfiyyətinin müəyyən edilməsi üzrə aparılan ümumimilliyə tədqiqat işləri göstərmişdir ki, xüsusi ilə intensiv kənd təsərrüfatı bölgələrində eroziya nəticəsində hər il 4 mlrd t torpaq itirilir və bunun da ziyanı 1 mlrd. dol. qiymətləndirilir. Bununla yanaşı kənd təsərrüfatına yararlı torpaq sahələrini su anbarları, sənaye, şəhər və yol tikintiləri sıxışdırır. Bir sıra mütəxəssislərin hesablamalarına görə XX əsrin axırla-

rında dünyada ətraf mühitin çirklənməsinin 1/4 – dən artığı Birləşmiş Ştatların payına düşmüşdür. Göründüyü kimi dünyanın sənaye cəhətdən inkişaf etmiş «bir nömrəli» dövləti ətraf mühitin çirklənməsinin mütləq ölçüsünə görə də planetimizin lideridir. Təbii ki, böyük əraziyə malik olan ölkədə ətraf mühitin çirklənməsinin vəziyyəti eyni cür olmur. Xüsusilə əhali və təsərrüfatın təmərküzləşdiyi üç meqalopolis daxilində ətraf mühit daha çox çirklənmişdir. Şimal-Şərq və Göllərətrafı meqalopolislərdə ətraf mühiti daha çox çirkləndirən sahələrə sənaye, avtomobil nəqliyyatı və kommunal təsərrüfat, Kaliforniya meqalopolisində isə avtonəqliyyatdır. İri şəhərlərdə sənaye müəssisələrinin, elektrik stansiyalarının və avtomobillərin işlənmiş qaz tullantıları atmosferi kükürd oksidi ilə zəhərləyir və havanı onun tozu ilə doldurur. Ölkənin Şərq hissəsində, xüsusilə qış aylarında tez-tez baş verən güclü küləklər, yağış və qarla müşayiət olunan siklonlar atmosferin təmizlənməsinə təsir edir. Ona görə də ölkənin şərq hissəsində yaşayan insanlar, onun qərb və cənub-qərb hissəsində yaşayanlara nisbətən atmosferin çirklənməsindən az əziyyət çəkirlər. Ölkənin Qərb hissəsində, xüsusilə soyuq cəryanın keçdiyi Kaliforniya ştatının okeansahili ərazisində atmosferin çirklənməsi kəskin problemlər yaradır. Sahil suları üzərində toplanan buxarlanmış havaya Los-Ancelesdə hərəkət edən yüzminlərlə avtomobillərin işlənmiş qazı hopur. Antisiklon hava, xüsusilə isti yay aylarında güclü günəş radiasiyası atmosferdə mürəkkəb kimyavi proseslərin yaranmasına təsir edir. Nəticədə, Los-Anceles üzərində zəhərli buxarlanmış havanı «cannina çəkən» qatı duman əmələ gəlir. Bu da Kaliforniya sahilinin subtropik bitki örtüyünə böyük ziyan vurur və insanlar arasında müxtəlif xəstəliklərin yaranmasına səbəb olur. Kaliforniyanı kosmosdan müşahidə edən amerikan astronomları dəfələrlə qeyd etmişlər ki, Los-Anceles ölkənin digər bölgələri fonunda adətən qara ləkə kimi görünür. Nahaq yerə bu şəhəri «hiss paytaxtı» adlandırmırlar. Meqalopolislərin kənarlarında ətraf mühit bir qayda olaraq az çirklənmişdir. Məsələn, Böyük düzənlikdə çirkləndirici sahəyə ilk növbədə kənd təsərrüfatı, Dağlıq ştatlarda hasilat sənayesi, Meksika körfəzinin sahil və akvatoriyasında neft və qaz sənayesi aid edilir. Göründüyü kimi, Birləşmiş Ştatların yüksək sosial-İqtisadi inkişaf səviyyəsinə çatması ona çox baha, xüsusilə XX əsrin 60-70-ci illərində əhali və təsərrüfatın təmərküzləşdiyi üç meqalopolis daxilində ətraf mühitin həddən çox çirklənməsi hesabına başa gəlmişdir. Bu da nəinki dövləti həm də ictimaiyyəti narahat etmişdir. Əvvəlcə ştatlar səviyyəsində, sonra isə federal səviyyədə təbiətdən səmərəli istifadə barədə (su və havanın təmizliyi barədə, tullantılar və səsə artması ilə mübarizə, zəhərli kimyavi preparatlara nəzarət, mənzərəli landşaft, çay və göllərin mühafizəsi ətraf mühitin mühafizəsi sahəsində təhsil, cərimə sistemi və s. barədə) bir-birinin ardınca mühüm qanunlar qəbul edilmişdir. Bunula yanaşı, turş yağışlar, eroziya ilə mübarizə, meşə sahələ-

rinin genişləndirilməsi, Dünya okeanı resurslarının (bəzi sahələrdə 6 min dərinlikdə), şelf sularının mənimsənilməsi üzrə milli proqramlar həyata keçirilir. Bu proqramların həyata keçirilməsi üçün zəruri olan vəsait XX əsrin 70-ci illərindən həmin əsrin sonuna qədər 5-6 dəfə artırılmışdır (100 mlrd.dollara qədər). Nəticədə hava və su hövzəsinin çirklənməsi nəzərə çarpacaq dərəcədə, torpaq itkisi isə 4 dəfə (1985-ci ildə 1,6 mlrd tondan 2000-ci ildə 0, 4 mlrd.ton) azalmışdır. Ümumiyyətlə son illər ölkənin iqtisadiyyatının sənayeləşmədən sonrakı (postindustrial) inkişaf mərhələsinə keçməsi ətraf mühiti «çirkləndirən» istehsal sahələrinin xeyli azalmasına səbəb olmuşdur. Lakin bununla yanaşı, ölkədə ətraf mühitə ziyan vuran qəzalar baş verir. Məsələn, 1989-cu ildə Valdiz portunun neft terminalından yola düşən tankerin qəzaya uğraması nəticəsində 40 min ton neftin okeana tökülməsi flora və faunaya əvəz olunmaz zərər vurmuşdur. Ölkədə tez-tez təbii fəlakətlər də olur (tornado, qasırğa, daşqınlar və s.). Məsələn, 1993-cü ildə Missuri hövzəsində ölkənin tarixində görünməmiş daşqın baş vermişdir. Nəticədə min kv km-lərlə kənd təsərrüfatına yararlı torpaq sahələri su altında qalmışdır.

Son illər Birləşmiş Ştatlarda toxunulmamış, antropogen landsafta¹ çevrilməmiş ərazilərin qorunub saxlanılmasına xüsusi fikir verilir. Ölkədə mühafizə edilən ərazilərin (milli parkların) olduqca mürəkkəb və şaxələnmiş sistemi yaranmışdır. 1978-ci ildə milli parklar və rekreasiya barədə qəbul edilən qanun bu sistemin nizamlaşdırılmasında mühüm rol oynamışdır. Milli parkları daxili işlər nazirliyinin tabeliyində olan xüsusi Xidmət sahəsi idarə edir. XX əsrin sonunda ümumi sahəsi 200 min kv km olan bu parkların sayı 50-yə çatmışdır. Ölkədə ətraf mühitin çirklənməsi şəraitində təbiətin bu gözəl və mənzərəli guşələri yeganə ərazilərdir ki, milyonlarla şəhərlilərin istirahət və gəzinti mərkəzinə çevrilmişdir. Turistlər şalələlərə, dərin dərələrdən axan çaylara, nadir bitki örtüyünə və heyvanlar aləminə tamaşa etməkdən həzz alırlar. Təbii landsaftın qorunub saxlandığı bu parklara əgər XX əsrin ortalarında 50 mln.turist gəlirdisə, indi onların sayı 300 mln. nəfəri ötüb keçmişdir. Belə parkların əksəriyyəti qərbdə, Dağlıq və Sakitokean ştatlarındadır. Onların arasında, Kaliforniyada, Syerra-Nevada dağlarında yerləşən Yosomit və Sekvoyya milli parkları daha məşhurdur. Yosomit milli parkı özünün 800 metr yüksəklikdən tökülən şalələri ilə tanınır. Hündürlüyünə görə bu şalələ dünyada yalnız Anxel (Venesuela) və Tuqela (CAR) şalələrindən geridə qalır. Sekvoyya milli parkı hündürlüyü 100, qalın-

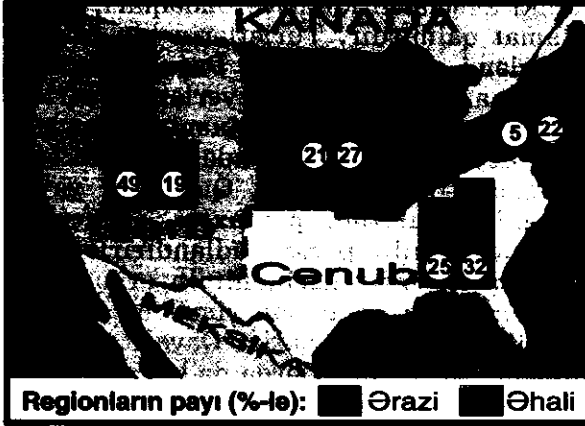
¹ **Antropogen landsaft**(yunanca anthropos- insan və genesis mənşə mənasını bildirir; landsaft alman mənşəli sözdür məhəllin ümumi, bir tipli görünüşü mənasını bildirir)- İnsanın ətraf mühitə təsiri nəticəsində yaranan dəyişiklik kimi başa düşülür. Göstərilən söz birləşməsi insan fəaliyyətinin təsiri altında yaranmış landsaft.

lığı 8-9 metr olan nəhəng və həmişəyaşıl sekvoyya ağacları ilə məşhurdur. Bir neçə park Kolorado yaylasındadır. Onların arasında milyonlarla turisti özünə cəlb edən Qrand-Kanyon Kolorado daha məşhurdur. Bu park Kolorado çayının orta axarında yerləşir və çayın ən xoş təsir bağışlayan sahili boyunca 170 km uzanır. Bura gələn turistlər Böyük Kanyonun gözəl mənzərəsini seyr etməkdən həzz alırlar. Yer kürəsinin ən dərin dərələrindən sayılan Böyük Kanyonunu amerikalılar dünyanın yeddi möcüzəsindən biri adlandırırlar. Kanyonun dərinliyi ayrı-ayrı yerlərdə 1500 metrdən artıq olur. Dərənin ən qırağına gəlib dibindən axan və mavi rəngli lentə bənzəyən Kolorado çayına baxanda insan vahiməyə düşür. Haradasa, uzaqlarda, 13 km aralı məsafədə dərənin o biri sahili görünür. Xüsusilə günəşli günlərdə (çiskin hava burada çox nadir hallarda olur) kanyonun mənzərəsi daha gözəl olur. Müxtəlif rəngə boyanmış ətrafdakı yamaclardan əks olunan günəş şüaları qəribə işıq effekti yaradır. Günəş şüalarının istiqamətindən asılı olaraq havada parıldayan işığın rəngi hər saatdan bir dəyişir. Xüsusilə kanyon üzərində uçan ya da dərənin dibinə enən vertalyot gəzintisində daha gözəl mənzərənin şahidi olursan. Bəzi turistlər isə onun sərt yamacları ilə çaya enirlər. Böyük kanyon turistlərin ən sevdiyi yerlərdən biridir. Bura ölkənin və dünyanın müxtəlif yerlərindən ildə 20 milyondan artıq turist gəlir və bu da böyük gəlir mənbəyidir. Kolorado çayında dərinliyinə görə Böyük kanyondan çox da geridə qalmayan digər kanyolar da var. Onların bəzilərində bəndlər çəkilmiş və yaxınlığında güclü SES-lər tikilmişdir («Xuver» və b.). Dağlıq ştatların digər mirvarisi Qayalı dağların mərkəzində, qitənin suayrıcısında yeləşən Yellouston parkıdır. Hələ XIX əsrin sonunda kongress bu parkın xüsusi qorunması, onun ərazisinin təsərrüfat dövriyyəsindən çıxarılması və bütün xalqın rifahı, gəzintisi və istirahəti üçün ayrılması barədə qərar qəbul etmişdir. Təqribən 10 min km² sahəni tutan dağlıq təbiətin olduqca böyük qoruğu Vayominq ştatının şimal-qərb hissəsində, dəniz səviyyəsindən 2300 metr yüksəklikdə yerləşir. Onu əhatə edən dağ silsilələrinin hündürlüyü 3500-4000 metrə çatır. Parkın landsaftı rəngarəngdir. İynəyarpaqlı meşəli dağların, məxmərə bənzər sıx, gömgöy otlarla örtülmüş yüksək yaylalarla əvəz olunması, dərələrdən sürətlə axan çaylar, şalələlər və səthi günəş şüaları altında parıldayan çoxsaylı göllər ətraf mühitə olduqca gözəl mənzərə verir. Parkın görməli yerlərindən biri Şimali Amerikada ən uca dağlıq ərazidə yerləşən Yellouston gölüdür. Olduqca mənzərəli bu göldən Yellouston çayı axır. Donub qalmış lavanın güclü axını, burada bu yaxınlarda baş verən vulkan püskürmələrindən xəbər verir. Parkın ən görməli və mənzərəli yerlərindən biri də məhz vulkan fəaliyyəti ilə bağlı olan məşhur geyzerlər vadisidir. Bu geyzerlərin rəngarəngliyini sözlə çatdırmaq mümkün deyil, onu yalnız görmək lazımdır. Onların arasında bir neçə on ildən bir püskürən və min tonlarla suyu 100 metrdən artıq hündürlüyə qaldıran nə-

hənglər, həm də hər 3-4 dəqiqədən bir cəmi bir neçə on litr suyu 1-2 metr hündürlüyə qaldıran kiçikləri də var. Tək-tək fəvvarə vuran geyzerlər və yeraltında bir-biri ilə əlaqədə olan və buna görə də bir vaxtda ya da böyük ritmlilik ilə fəvvarə vuran geyzerlər qrupu da var. Bəzi göllərin dərinliklərindən günəş şüaları altında müxtəlif rənglərlə parıldayan onlarla su sütunları fışqırır. Parkda «daş meşələr» adlanan yer də nadir mənzərəli və maraqlı landşaftdır. Burada, bir vaxtlar meşə ilə örtülmüş yerləri soyumuş lava axını basmışdır. Donmuş lavanın içərisində nəinki ağacların kökü və budaqları, hətta yarpaq və budaqcıqları da sağlam qalmışdır. Turistlərin bir çoxunu Yellouston parkının heyvanlar aləmi maraqlandırır. Parkda ovçuluq və it gəzdirmək qadağandır. Bura az təsadüf edilən yerlərdən biridir ki, heyvanlar insanlardan demək olar ki, qorxmur. Ölkənin digər yerlərində qırılıb tükənmiş bir çox heyvan növləri parkda qorunub saxlanılır. Burada oktyabrdan iyuna qədər qar qalır. Qışda ağ, yayda yaşıl Yellouston parkını amerikalılar «turizmin paytaxtı», «Amerikanın mirvarisi», «Dünyanın ən yaxşı milli parkı» adlandırırlar. Bu parkda heç olmasa bir dəfə olmaq hər bir amerikalının arzusudur. Yelloustonun cənubunda Qran-Titon, Qayalı dağların şimal hissəsində, Kanada sərhədində Qleyser milli parkları yerləşir. Qayalı dağların şərq kənarında, Böyük düzənlik ilə sərhəd ərazilərdə də bir neçə məşhur milli parklar var. Şimal hissədə, Cənubi Dakota ştatında Bedlend (pis torpaqlar) milli parkı yerləşir. Ölkənin şərq hissəsində milli parklar nisbətən azdır. Şərqdə, Appalaç dağlarının mərkəzində yerləşən Qreyt-Smoki-Mauntins parkı daha çox turistləri özünə cəlb edir. Bu park Tennesi və Şimali Karolina ştatları arasında yerləşir. Avtomobilə ortaatlantika və cənub ştatlarından bu parka bir neçə saata gəlmək olur. Floridanın ən ucqar cənubunda subtropik təbiət oluğu kimi qorunub saxlanılır. Yarımadanın çimərlikləri xüsusilə qış aylarında əhəlinin dincəlməsi üçün olduqca əlverişli yerdir. Alyaskada milli parklar bu yaxınlarda yaradılmışdır və XX əsrin sonunda onların sayı 8-ə çatmışdır. Alyaskanın daimi qar və buzlaqlarla örtülmüş dağlarının hündürlüyü 6-7 min metrə çatır. Bu dağlar tez-tez dərin çökəkliklər ilə əvəz olunur. Son illər Alyaskanın yay turizm bölgəsi kimi əhəmiyyəti artır. Havay adalarında iki milli park var. Okeaniyada yerləşən Havay adalarının ilboyu fəaliyyət göstərən gözəl çimərlikləri, bol və ucuz tropik meyvələri, mənzərəli təbiəti milyonlarla turisti özünə cəlb edir. Amerikalılar bu adalarda dincəlməyi çox sevirlər. 1964-cü ildə ölkədə xüsusi qanunla «toxunulmayan ərazilər», qoruqlar ayrılmış və bu ərazilərdə təsərrüfat fəaliyyəti qadağan edildmişdir. Milli istirahət zonaları, mənzərəli çay və quru yollar, milli dəniz və göl sahilləri, ayrı-ayrı dağların zirvələri, adalar və s. mühafizə edilən ərazilər qrupuna aiddir.

§6. İqtisadi bölgələr

Birləşmiş Ştatların koloniyalaşmasının ilk mərhələlərində onun ərazisində sosial-iqtisadi inkişaf səviyyəsinə və ictimai quruluşuna görə bir birindən kəskin sürətdə fərqlənən üç region yaranmışdır. Şimal regionunda əsasən fermerlər, Cənub regionunda isə zənci qulları və kasıb aqları istismar edən torpaq sahibkarları məskunlaşmışdır.

Şəkil 16. ABŞ-ın bölgələri.

Cənub regionlarına meyl etməsi ölkədə iqtisadiyyatın «milli emalatxanası» sayılan Şimal regionunun əhəmiyyətini getdikcə zəiflətməmişdir. Məsələn, ikinci dünya müharibəsi ərəfəsində ümumi sənaye məhsulları istehsalının 77, XX əsrin 70-ci illərində 61, 80-ci illərində 55, 2000-ci ildə isə yarıdan da azı Şimalın payına düşmüşdür. Cənub və Qərb regionlarının iqtisadiyyatı isə daha sürətlə inkişaf etmişdir. Xüsusilə son illər bu regionların əhalisi sürətlə artır. İndi Cənub əhalisinin sayına (ümumi ölkə əhalisinin 35%-i), Qərb isə əvvəlki kimi əhalinin artım sürətinə görə ölkədə birinci yeri tutur. İndi ölkədə, Qərbdə Kaliforniyadan başlamış və Texasdan keçməklə Cənubda Florida qədər uzanan «Günəşli qurşağ» adlanan iri region formalaşmışdır. Burada radioelektronika, neftkimya və aeroraketkosmik sənayesinin ən iri müəssisələri və ölkə əhalisinin yarıdan çoxu təmərküzləşmişdir. Birləşmiş Ştatların regional strukturu daima mürəkkəbləşmişdir. XX əsrin ortalarından ölkəni üç yox, dörd hissəyə (Şimal regionunu iki; Şimal-Şərq və Orta Qərb regionlara bölürlər) ayırırlar. Dörd region arasında sərhədlər şərtidir və ştatların sərhədlərindən keçir. Amerikan coğrafiyaşünasları ölkənin iqtisadi bölgələşdirilməsinə həsr edilən əsərlərində (A.Rayt, R. Estol və b.) başlıca olaraq əhalinin siyahıya alınmasında Birləşmiş Ştatların Büro senz dövlət idarəsinin istifadə etdiyi bölgüyə əsaslanırlar. Bu bölgüyə

əsasən ölkənin dörd başlıca regionu daxilində doqquz bölgə ayrılır və bu bölgələr üzrə Əsas ərazinin ştatları qruplaşdırılır. Birləşmiş Ştatların 50 ştatı, doqquz iqtisadi bölgəsi və dörd regionu barədə bir sıra göstəricilər № sayılı cədvəldə verilir.

Yeni İngiltərə. Yeni İngiltərə ölkənin uzaq şərqində yerləşir. Ərazisinə və əhalisinə görə ən kiçik olmasına baxmayaraq bu bölgə ölkənin iqtisadi və siyasi həyatında görkəmli rol oynayır. Ümumiyyətlə Şimal-Şərq hələ koloniyalaşma dövründə mənimsənilmiş, uzun inkişaf yolu keçmiş və əsaslı dəyişikliklərə məruz qalmışdır. Bu bölgə amerikalılar üçün «qədim bölgə» sayılır. Yeni İngiltərənin təqribən Fransa ilə eyni enlik dairəsində yerləşməsinə baxmayaraq, onun iqlimi Skandinav ölkələrinin iqliminə bənzəyir. Sərin rütubətli iqlimi olan bu rayon təbii resurslarla olduqca kasaddır. Torpağı münbit deyil, çayları qısa və astanalıdır, ərazisinin böyük hissəsi təpələri hamarlanmış alçaq dağlarla tutulmuşdur. Düzənlik sahələr azdır. Tarixçi və coğrafiyaçılar dəfələrlə qeyd etmişlər ki, əgər Amerika qərbdən mənimsənilərdisə, Yeni İngiltərə məskunlaşmamış qalardı. Lakin Amerikanın məskunlaşması Yeni İngiltərəyə daha yaxın olan Avropadan başlanmışdır. Həm də bu bölgə 1620-ci ildə dini təqibdən qaçan, bir-birilə möhkəm birləşmiş protestant təriqətinə etiqad edən puritanlar¹ tərəfindən koloniyalaşmışdır. Təbiətin sərtliyi «yanqi» (Birləşmiş Ştatlarda doğulan amerikalıların ləqəbi) adlanan bacarıqlı və zəhmətkeş kolonistləri qorxutmamışdır, əksinə onlar 150 il ərzində Yeni İngiltərədə müstəqil kiçik fermerlərin, dənizçilərin, ticarətçilərin inkişaf etmiş cəmiyyətini yarada bilmişlər. Təsədüfi deyil ki, ilk dəfə (1775) amerikalı koloniyalarının azadlığını «yanqi» adlananlar tələb etmiş, XVIII əsrin sonunda məhz burada amerikalı sənaye inqilabı başlamış və XIX əsrdə Yeni İngiltərə ölkənin başlıca yüngül sənaye mərkəzinə çevrilmişdir. Dəniz sahilində yerləşməsi bölgədə gəmiçiliyin, dəniz ticarətinin, balıqçılığın, gəmiqayırmanın inkişafına təsir etmişdir. Bütün bu sahələr sonradan sənayenin müxtəlif sahələrinin inkişafı üçün zəruri olan ilk kapital yığılmasını təmin etmişdir.

¹ **Puritanlar** – XVI-XVII əsrlərdə İngiltərədə kalvinizmin davamçıları, Anqlıkan kilsəsindən Reformasiyanın dərinləşdirilməsini tələb edirdilər. **Puritanizm** XVII əsrdə ingilis burjuva inqilabının ideoloji şüarı idi. **Kalvinizm**-protestanlığın istiqamətlərindən biri, Reformasiya dövründə islahatçı xadim J.Kalvin (1509-1564) tərəfindən yaranmışdır. **Anqlıkan kilsəsi**—İngiltərədə protestant kilsələrindən biri, XVI əsrdə yaranmışdır, dini ayinlərə görə digər protestant kilsələrə nisbətən katolik kilsəsinə daha yaxındır. **Reformasiya**- XVI əsrdə Qərbi Avropada katolik kilsəsinə qarşı dini mübarizə şəklində cəryan edən feodalizmə qarşı ictimai-siyasi hərəkat.

Birləşmiş Ştatların regionları və Əsas ərazisində doqquz iqtisadi bölgə üzrə ştatların başlıca göstəriciləri

Regionlar, iqtisadi bölgələr və ştatlar	Sahəsi, min.kv km	Əhalisi, mln. nəfər	Paytaxtı	Şəhərlərin payı, %-lə	Afroame-rikanların, payı, %-lə	Adam-başına düşən gəlir, mindollarla, 1992-ci il
1	2	3	4	5	6	7
ABŞ	9809	275,0	Vaşinq-ton	77	12,0	19,8
Şimal-Şərqi regionu	470	53,5		79,5	11,3	23,2
Yeni İngiltərə	186	13,7		75,0	4,7	23,6
Men	86	1,2	Oqasta	-----	-----	-----
Nyu-Qempşir	24	1,1	Konkord	-----	-----	-----
Vermont	25	0,6	Montpi-liyer	-----	-----	-----
Massaçusets	22	6,5	Boston	-----	-----	-----
Rod-Aylend	3	1,0	Provi-dens	-----	-----	-----
Konnektikut	13	3,3	Xartford	-----	-----	-----
Ortaatlantika ştatları	283	39,8		81	13,6	23,1
Nyu-York	128	20,0	Olbani	-----	-----	-----
Nyu-Cersi	20	7,8	Trenton	-----	-----	-----
Pensivaniya	118	12,0	Qarris-berq	-----	-----	-----
Orta Qərbi regionu	2128	63,0		75	9,5	19,4
Şimal-Şərqi mərkəz	781	44,0		74,5	11,5	19,6
Ohayo	107	11,2	Kolum-bus	-----	-----	-----
Indiana	94	5,9	İndiana-polis	-----	-----	-----

1	2	3	4	5	6	7
İllinoys	146	11,9	Spring- fild	-----	-----	-----
Miçiqan	151	9,7	Lansinq	-----	-----	-----
Viskonsin	145	5,3	Madison	-----	-----	-----
Şimal-Qərbi mərkəz	1348	19,0		66,5	5,2	19,0
Minnesota	218	4,9	Sent-Pol	-----	-----	-----
Şm.Dakota	183	0,7	Bismark	-----	-----	-----
C.Dakota	200	0,8	Pirr	-----	-----	-----
Nebraska	200	1,7	Linkoln	-----	-----	-----
Ayova	146	2,9	De-Moyn	-----	-----	-----
Kanzas	213	2,6	Topika	-----	-----	-----
Misuri	180	5,4	Ceferson- Siti	-----	-----	-----
Cənub regionu	2383	94,5		69	19,0	18,0
Cənubi-at- lantika ştatları	759	47,5		70	20,5	19,2
Delaver*	5	0,7	Dover	-----	-----	-----
Merilend*	27	4,9	Annapo- lis	-----	-----	-----
Qərbi Virginiya	63	1,9	Çarlston	-----	-----	-----
Virginiya	106	6,3	Riçmond	-----	-----	-----
Şm.Karoli- na	136	6,8	Roli	-----	-----	-----
C.Karolina	80	3,6	Kolum- biya	-----	-----	-----
Corciya	153	6,7	Atlanta	-----	-----	-----
Florida	152	16,0	Tallaxas- si	-----	-----	-----
Kolumbiya mahalı*	0,2	0,6		-----	-----	-----
Cənub- Şərqi mərkəz	475	17,0		57	19,5	16,3
Kentukki	105	4,2	Frank- fort	-----	-----	-----
Tennessi	109	5,5	Naşvill	-----	-----	-----
Alabama	134	4,4	Montqo- meri	-----	-----	-----
Missisipi	123	2,9	Cekson	-----	-----	-----
Cənub- Qərbi mərkəz	1149	30,0		75	14,5	17,1

1	2	3	4	5	6	7
Luiziana	126	4,8	Boston-Ruj	-----	-----	-----
Texas	692	18,6	Ostin	-----	-----	-----
Arkanzas	138	2,8	Litl-Rok	-----	-----	-----
Oklaxoma	181	3,8	Okloho-ma-Siti	-----	-----	-----
Qərb regionu	4829	64,0		88	5,2	20,1
<i>Dağlıq Ştatlar</i>	2237	15,6		81	2,9	17,6
Montana	381	0,9	Helena	-----	-----	-----
Aydoxa	216	1,1	Boyse	-----	-----	-----
Vayoming	253	0,5	Şayenn	-----	-----	-----
Kolorado	269	3,4	Denver	-----	-----	-----
Nyu-Meksika	315	1,9	Santa-Fe	-----	-----	-----
Arizona	295	4,0	Finiks	-----	-----	-----
Yuta	220	2,0	Solt-Leyk-Siti	-----	-----	-----
Nevada	286	1,4	Karson-Siti	-----	-----	-----
<i>Sakitoke-an ştatları</i>	2592	48,4		90	6,2	21,0
Kaliforniya	411	40,0	Sakramento	-----	-----	-----
Oregon	251	3,2	Seylem	-----	-----	-----
Vaşinqton	177	5,2	Olimpiya	-----	-----	-----
Alyaska	1530	0,5	Cuno	-----	-----	-----
Havay adaları	16,7	1,0	Qonolulu	-----	-----	-----

İxtiraçı «yanğı»lər təhsili yüksək qiymətləndirirdilər və Yeni İngiltərə bütün ölkə üçün həmişə müəllim kadrlarının «emalatxanası» olmuşdur. XIX əsrin ortalarında Yeni İngiltərəyə İrlandiya, İspaniya və Polşadan mühacirlərin kütləvi axını «yanğı»lərin mədəniyyətini yuyub aparmışdır. Ucuz işçi qüvvəsi və xammalı olan Cənub regionu, XIX əsrin 20-ci illərində toxuculuq və onun ardınca ayaq-qabı sənaye sahələrini özünə çəkib aparmışdır. Bundan sonra Yeni İngiltərəni uzun sürən böhran bürümüşdür. Yalnız XX əsrin 70-ci illərində yeniingiltərə universitetləri elmtutumlu istehsalı maqnit kimi özünə cəlb etmiş və bölgənin iqtisadi inkişafı sürətlənmişdir. İxtisaslı kadrların bolluğu və yüksək istehsal mədəniyyəti bölgənin radioelektron, mürəkkəb və yüksək keyfiyyətli məhsulların, təyyarə mühərriklərinin, hərbi sənaye məhsullarının istehsalı üzrə ixtisas-

laşmasına səbəb olmuşdur. Yeni İngiltərənin şimalı ilə cənubu arasında kəskin fərq var. Meşələrlə örtülü dağlıq şimal hissəsində Men, Vermont və Nyu-Qempşir ştatları yerləşir. Bura nisbətən seyrək məskunlaşmış və iqtisadi cəhətdən zəif inkişaf etmiş ucqardır. Səfalı, sərin iqlimi, əhəmiyyətli qar örtüyü ilə mülayim keçən qışı, yaxşı qumlu çimərlikləri ilə mənzərəli dəniz sahili, çoxsaylı çayları və gölləri turistlərin və idmançıların (xüsusilə xizək idman növü üzrə) sevimli yerlərindən biridir. Çay vadilərində və göllərin sahilində, dağlıq yamaclarda kiçik mehmanxanalar, qış idman növləri üçün bazalar tikilmiş və yaxşı yol şəbəkəsi salınmışdır. Turistlərə, idmançılara və istirahət edənlərə (xüsusilə bağ sahiblərinə) xidmət bölgənin başlıca gəlir mənbəyidir. Bölgənin cənub hissəsində yüksək urbanizasiyalaşmış və inkişaf etmiş sənayeye malik olan ştatlar yerləşir. Yeni İngiltərənin «ürəyi» nəhəng sənaye sahələri və böyük sayda universitetləri olan Massaçusets ştatıdır. Burada, okean sahilində, Yeni İngiltərənin hər iki hissəsini birləşdirən, ölkənin ən qədim şəhərlərindən biri Boston yerləşir. Məşhur Harvard universiteti qonşu Kembric şəhərindədir. Dünyanın ən gözəl şəhərlərindən biri olan Boston «amerikan Afinası» adı qazanmışdır. *Boston* Yeni İngiltərənin başlıca portu, sənaye, ticarət, mədəniyyət və maliyyə mərkəzidir. Şimal-Şərq meqalopolisi bu şəhərdən başlayır. Rod-Aylend ölkənin ən kiçik ştatıdır. Konnektikut özünün metalemalı müəssisələri, universitetləri və s. ilə məşhurdur. Ştatın ən iri sənaye mərkəzi *Xartford* şəhəridir.

Ortaatlantika ştatları. Tarixi inkişaf xüsusiyyətlərinə görə Ortaatlantika ştatları Yeni İngiltərəyə oxşasa da təbii şəraitinə görə ondan əhəmiyyətli dərəcədə fərqlənir. Burada əkinçilik üçün düzənlik sahələr daha genişdir. Torpağı məhsuldar, iqlimi yumşaqdır. Çoxsulu çayları qitənin içəri hissələrinə aparır, kömür ehtiyatları ilə zəngindir. Sahil şəhərləri dünyanın ən iri şəhərləri sırasına daxildir. Hudzon çayı ağzının adalarında yerləşən *Nyu-York XIX* əsrin əvvəllərindən Eri-kanal (Hudzon çayını Eri gölü ilə birləşdirən kanal, 1825-ci ildə çəkilmişdir) və Böyük göllər üzrə su yolu sistemində daxili vilayətlərə başlanğıc məntəqə olmuşdur. Belə əlverişli dəniz portuna ölkə ərazisinin ən müxtəlif hissələrindən dəmir yolları çəkilmişdir. O vaxtdan etibarən də Nyu-York Avropadan gələn immiqrantların əsas axınına qəbul etmiş və əhalisi sürətlə artmışdır. Nyu-York Birləşmiş Ştatların iqtisadi və maliyyə paytaxtıdır. İşgüzar mərkəz kimi Nyu-Yorkun dünyada tayı-bərabəri yoxdur. Nyu-York rayonu ölkə ərazisinin cəmi 0,2%-ni tutur, lakin ÜDM-un 11%-ni verir. Şəhərdə istehsal olunan məhsul və xidmətin dəyəri Kanadakından çoxdur. Şəhər uzun müddət yük və sərnişin dövriyyəsinə görə Amerikanın, ayrıca ayrı dövrlərdə isə dünyanın ən iri portu olmuşdur. Lakin indi yük dövriyyəsinə görə Rotterdam, Yeni-Orlean onu ötüb keçmiş, portun sərnişin körpüləri isə demək olar ki fəaliyyətlərini dayandırmışlar. Şəhərdə yalnız tikış və poliqrafiya sənayesi dünya əhəmiyyətli yüksək

inkişaf səviyyəsinə çatmışdır. Bununla yanaşı Nyu-York ölkənin ən iri elm və mədəniyyət mərkəzi, eyni zamanda «xəbərlər paytaxtı»dır. Şəhərdə ən iri televiziya şirkətlərinin idarələri, daha kütləvi qəzet və jurnalların redaksiyaları yerləşir. Təsadüfi deyil ki, şəhərdə poliqrafiya sənayesi əhəmiyyətinə görə yalnız tikiş sənayesindən geridə qalır. Şəhərdə istehsal olunan tikiş sənaye məhsulları, xüsusilə bahalı hazır paltarları yüksək keyfiyyəti, müasir zövqü və dəbdə olmalarına görə fərqlənir. İlk «moda» emalatxanalarının hələ XI əsrdə Fransada yaranmasına baxmayaraq, indi məhz Nyu-York «moda qanunvericisi» kimi dünyada şöhrət qazanmışdır.

Nyu-Yorkun ərazisi 781 kv km-dir. Məcəzi mənada adətən onu arxipelaq-şəhər adlandırırlar. Həqiqətən, şəhərin yalnız 1/8 hissəsi materikdə, qalan hissəsi Hudzon çayının geniş mənsəbinin adalarındadır. Nyu-York beş; Manhattan, Bruklin, Kuins, Riçmond (Steyten-Aylend) və Bronks şəhər rayonlarına bölünür. Bronks materikdə, Hudzon çayı ilə Lonq-Aylend boğazı arasında yerləşir. Hudzon çayının ensiz qolu Qarlem Bronksu Manhattan adasından ayırır. Lonq-Aylend adasının qərb hissəsində Bruklin və Kuins, Riçmond Steyten-Aylend adasında yerləşir. Şəhərin mərkəzi hissəsi, beş rayon arasında ən kiçik olan Manhattan rayonudur. Şimaldan cənuba 21 km uzanan Manhattan adasının sahəsi 55 kv km, daimi yaşayan əhalisi 1,5 mln. nəfərdir. Lakin gündüz iş vaxtı rayon əhalisi 3-4 dəfə artır. Çünki maliyyə dairəsinin ofisləri, idarələr, elm və mədəniyyət və s. qeyri-istehsal fəaliyyətinin müəssisələrinin əksəriyyəti Manhattana xüsusi mənzərə verən göydələnlərdə yerləşir. Manhattanın II geniş prospekti (avenyu) və cənubdan şimala tərəf nömrələnmiş 200-ə qədər küçəsi var. Manhattanın mərkəzi, ən uzun və məşhur küçəsi Brodvey (geniş yol) Nyu-Yorkun mədəni həyatında xüsusi rol oynayır. Brodveydə 40 teatr, 200 kitabxana, onlarla şəkil qalereyası, konsert zalları, müxtəlif nəşriyyatların binaları yerləşir. Nyu-Yorkun küçələrinin ümumi uzunluğu 10 min km, 450 dayanacağı olan metropoliten xəttlərinin uzunluğu isə 1200 km-ə çatır. Şəhərdə ayrı-ayrı adaları birləşdirən 60 körpü var, tunnel və bərələr fəaliyyət göstərir, avtoparklarında 13 mln. ədəd avtomobil qeydə alınmışdır. Bütün bunlar bir daha şəhərin nəhəngliyini göstərir. Uzun illər Nyu-Yorkun ən məşhur rəmzi Azadlıq Heykəli ilə yanaşı, Manhattenin mərkəzində Empayr-Steyt-Bilding göydələni (102 mərtəbə, 381 m) olmuşdur. Rayonun cənubunda ən hündür Rokfeller ticarət mərkəzi- «iki əkizlər» (110 mərtəbə, 405 m) 2001-ci ilin 11 sentyabrında terror aktı nəticəsində dağıdılmışdır.

Birləşmiş Ştatların başlıca «darvazası» kimi ölkəyə gələn immiqrantların 80%-dən artığı Nyu-Yorkdan keçib (immiqrantların qəbul məntəqəsi Azadlıq heykəlinin yaxınlığında yerləşən kiçik Ellis adasında idi) və onların əksəriyyəti də elə bu şəhərdə qalıb. Ona görə də şəhər sakinlərinin etnik tərkibi həmişə mürəkkəbliyi ilə fərqlənib. İndi şəhər sakinlərinin 28%-ni zəncilər, 16%-ni ispandilli ame-

rikanlar və 5%-ni Asiya-Sakitokean regionundan çıxanlar təşkil edir. Şəhər əhalisinin beynəlxalq xarakter almasının simvolu Nyu-Yorkda BMT-nin iqamətgahının yerləşdirilməsidir.

Bölgənin ikinci iri sənaye mərkəzi Nyu-Yorkdan 120 km cənubda, Delaver çayının sahilində yerləşən *Filadelfiya* şəhəridir. Dəniz sahilindən 150 km aralı yerləşməsinə baxmayaraq, şəhərə iri okean gəmiləri qalxa bilir. XVIII əsrin ortalarına qədər Filadelfiya 13 koloniyanın ən iri şəhəri idi. Şəhər amerikan tarixinin başlanğıcında mühüm rol oynayıb. 1790-1800-ci illərdə ölkənin müvəqqəti paytaxtı və ən iri ağır sənaye mərkəzi olub. Eri-kanalının açılışına qədər Nyu-York ilə müvəffəqiyyətlə rəqabət aparıb. İndi Filadelfiya özünün qədim siması, muzeyləri və ətrafındakı nəhəng neftemalı zavodları ilə məşhurdur. Rayonun digər mühüm sənaye mərkəzləri *Buffalo* və *Pittsburq*dur. Buffalo Eri-kanalının və Eri gölündən başlayıb Ontario gölünə axan Niaqara çayının başlanğıcında yerləşir. Uzunluğu 58 km olan Niaqara çayı Böyük göllər sisteminin yeganə axar çayıdır. Niaqara hündürlüyü 100 metr olan daşlı təpədən sürətlə axır və töküldüyü yer, başlanğıc hündürlüyünün yarısına bərabər olan Amerikanın möcüzələrindən biri sayılan Niaqara şalaləsini əmələ gətirir. Şalalənin uğultusu 20 km aralı məsafədə eşidilir. Çayın adı şalalənin uğultusu ilə əlaqədardır (yerli hindi dilində «Su gurultusu» mənasını verir). Niaqara çayı Birləşmiş Ştatlar ilə Kanada arasında sərhəd boyunca axır. Şalalənin yaxınlığında, amerikan və kanada sahillərində iki eyni adlı, Niaqara-Fols (yəni Niaqara şalaləsi) şəhərləri yerləşir. Turistlərin sevimli yerlərindən biri olan şalalə ildə milyonlarla insanları (15-20 mln.) özünə cəlb edir və işgüzar amerikan və kanadalılara milyardlarla gəlir verir. Şalalə eyni zamanda hidroenerjinin nəhəng mənbəyidir. Burada gücü 2 mln kVt olan HES tikilmişdir. Lakin şalalənin turizm obyektini kimi saxlanması məqsədi ilə onun enerji potensialının yalnız 1/4-dən istifadə edilir. Buffalo şəhərinin belə əlverişli coğrafi mövqeyi (Eri-kanalının açılışı, 1881-ci ildə Niaqara şalaləsində HES-in tikintisi, Birləşmiş Ştatlar və Kanadanın çöllər əyalətlərindən buğdanın Buffalo portundan daşınması, göllər vasitəsilə dəmir filizi və kömür əldə etməsi və s.) onun inkişafına təsir etmişdir. Şəhər nəhəng unüydən zavodları, metallurgiya və kimya sənayesi ilə məşhurdur. Ohoyo çayının sahilində və zəngin kömür yataqları yaxınlığında yerləşən Pittsburqda, bir vaxtlar dünyada tayı-bərabəri olmayan güclü metallurgiya sənayesi inkişaf etmişdir. İndi demək olar ki, metallurgiya zavodlarının hamısı bağlanmışdır. Buna baxmayaraq şəhər öz işgüzar əhəmiyyətini saxlamış və ölkədə bir sıra müasir elmtutumlu sənaye sahələri ilə fərqlənir.

Şimal-Şərqi mərkəz (Göllərətrafi). Bu bölgənin ərazisi müstəqillik əldə edəndən sonra mənimsənilmişdir. Ona görə kolonistlər burada daha sürətlə və planlı şəkildə məskunlaşmışlar. Zəngin və müxtəlif təbii resursları həm sənayenin, həm də kənd təsərrüfatının

inkışafını sürətləndirmişdir. Olduqca məhsuldar torpaq örtüyü, rəvan əkin yeri, sabit iqlimi, qarışıq meşəliklər fermer təsərrüfatı üçün əlverişli şərait yaratmışdır. Bu rayonun nəinki mənzərəsi, həm də aqroiqlim şəraiti demək olar ki, Avropadan fərqlənmir. Yağıntılı bol olan şimal hissəsində yaxşı ot bitir, cənub hissəsində isə aqroiqlim şəraiti qarğıdalı yetişdirilməsi üçün əlverişlidir. Appalaçın kokslaşan kömürü və Yuxarı göl sahilinin dəmir filizi əsasında qara metallurgiya sürətlə inkışaf etmişdir. Cənubda Ohayo çayı, Şimalda Böyük göllərin zəncirvari düzülüşü rayon üçün əlverişli nəqliyyat şəraiti yaratmışdır. Hələ XIX əsrdə Ohayo və Böyük göllər kanalları vasitəsilə birləşdirilmişdir. Bölgənin ən iri sənaye mərkəzi Miçiqaq gölünün cənub ucqarında yerləşən *Çikaqodur*. Miçiqaq gölünü İllinoys çayından keçməklə Missisipi çayı ilə birləşdirən kanal Çikaqodan başlayır. Böyük göllərdə gəmiçiliyin inkışafı şəhərin sürətlə böyüməsinə səbəb olmuşdur. Olduqca əlverişli nəqliyyat mövqeyi Çikaqonu ticarət mərkəzinə və nəhəng kənd təsərrüfatı bölgəsinin başlıca bazarına çevirmişdir. Kənd təsərrüfatı məhsulları ilə ticarət və onların emalı indiyədək öz əhəmiyyətini saxlayır. «Aqrar cənnət» mərkəzində və nəqliyyat şəbəkələrinin kəsiyində yerləşməsi Çikaqonun ixtisaslaşmasına da təsir etmişdir. Əvvəllər sallaqxanaları ilə tanınan Çikaqo, indi kənd təsərrüfatı üçün maşınlar, dəmiryol nəqliyyat vasitələrinin hamısını istehsal edən zavodları ilə fərqlənir. Bununla yanaşı şəhərdə müasir sənaye sahələri, elm və mədəniyyət mərkəzləri, universitetlər yaradılmış, maliyyə əməliyyatları dünya əhəmiyyəti almışdır. Çikaqodan təqribən 100 km şimalda, Miçiqaq gölünün qərb sahilində Viskonsin ştatının ticarət və sənaye mərkəzi *Milluoki* yerləşir. Milluoki şəhərində, o cümlədən Viskonsin ştatında Almaniya, Skandinav ölkələrindən və Polşadan gələn mühacirlər məskunlaşmışlar. Onlar bura həm də öz məişət ənənələrini və əmək vərdişlərini, xüsusilə pivə istehsalı vərdişlərini də gətirmişlər. Bölgənin şimal hissəsi (Viskonsin və Miçiqaq ştatları) meşələrlə örtülüdür. Burada heyvandarlığın inkışafı üçün əlverişli şərait var. Belə şərait Viskonsin ştatını ölkədə südlük heyvandarlığın başlıca mərkəzinə çevirmişdir. Bölgənin cənub hissəsində, Ohayo çayı ilə göllər arasında qarğıdalı qurşağı yerləşir. Bura bölgənin ən sıx məskunlaşmış ərazisidir və varlı amerikan fermerlərinin dayacağıdır. İndi bölgənin kənd təsərrüfatı əhəmiyyətinə görə maşınqayırma sahəsində geridə qalır. Ümumi maşınqayırma sahələri Ohayo çayı sahilində yerləşən onlarla orta və kiçik şəhərlərdə yerləşir. Bu şəhərlərin ən böyükləri (*Kolombus, İndianapolis, Springfild*) ştatların paytaxtlarına çevrilmişlər. Bölgədə ilk yaranan *Sintsinnati, Klivlend və Detroyt* kimi şəhərlər indi ölkənin başlıca sənaye mərkəzlərinə çevrilmişlər. Detroyt şəhərinin əsası XVIII əsrin birinci yarısında, eyni adlı çayın sağ sahilində fransızlar tərəfindən qoyulmuşdur. Şəhər Böyük göllər sisteminin mərkəzində yerləşir. Birləşmiş Ştatlar

ilə Kanada sərhəddindən axan Detroyt çayı Huron gölünü Eri gölü ilə birləşdirir. Detroyt ilk əvvəl meşə sənayesinin və Böyük göllərdə gəmiçiliyin inkişafı ilə əlaqədar böyüyüb. XIX əsrin axırlarında demək olar ki, sənaye əhəmiyyətli bütün meşə sahələri qırılmışdı. Meşə istehsalçıları öz kapitallarını qoymaq üçün digər mənbələr axtarmağa məcbur olmuşlar. Ən əlverişli sahə avtomobil sənayesi olmuşdur. 1899-cu ildə şəhərdə ilk kiçik avtomobil zavodu «Olds», 1902-ci ildə «Kadillak» zavodu işə düşüb, 1903-cü ildə Henri Ford kütləvi və ucuz avtomobil istehsalına başlayıb. Həmin dövrdən şəhərin taleyi avtomobil sənayesinin vəziyyətindən asılı olub. Ölkədə üç, «Ceneral motors», «Ford», «Kraysler» nəhəng avtomobil şirkətlərinin iqamətgahları Detroytda, «Ford»un iqamətgahı isə Detroyt şəhərinin ətrafında, Dirbornda yerləşir.

Şimal-Qərbi mərkəz (Böyük düzənliklər). Bölgə Missisipi çayı ilə Qayalı dağlar arasında yerləşir. Bölgənin rəvan səthi şərqdən qərb istiqamətinə getdikcə tədricən yüksəlir. Missisipi çayı sahilində bu düzənlik dəniz səviyyəsindən 300-400 metr hündürlükdə yerləşir, Qayalı dağların ətəyində isə onun hündürlüyü ayrı-ayrı yerlərdə 2000 metrə çatır. Ərazisi İngiltərədən təqribən 5,5 dəfə böyük olan bölgənin daxilində əhəmiyyətli iqlim fərqləri var. Missisipi yaxınlığında düzənliyə 1000 mm, qərb hissəsində isə 500 mm-dən az yağıntı düşür. Düzənliyin cənubunda şaxtasız dövr 7 ay davam edir; qışda orta aylıq temperatur 0,6°C-dən aşağı enmədiyi halda, şimalda yanvarın orta temperaturu -10°C-ə enir və şaxtasız dövr isə cəmi 4 ay davam edir. Yay ayları Böyük düzənliklərdə güclü qasırğalar (tornado) baş verir. Diametri bir neçə on, hətta yüz metrə çatan bu dairəvi qasırğada küləyin sürəti saniyədə 800 metrə çatır. Belə qasırğalar nəinki insanı, mal-qaranı, avtomobili havaya qaldırır, hətta tikintiləri dağıdır və ölkənin iqtisadiyyatına küllü miqdarda ziyan vurur. Xoşbəxtlikdən tornado tez-tez baş vermir və əksər vaxt uzun sürmür. Böyük düzənliklər üçün digər təbii təzahür tozlu tufanlardır. Min tonlarla torpaq hissəcəklərini havaya qaldıran belə tufanlar güclü qərb küləklərinin təsiri ilə yaranır. Qara toz buludu Mərkəzi düzənliyin şərq hissəsinə, hətta Atlantik okeanına qədər gəlib çata bilər.

Kolonistlər, maldar və əkinçi fermerlər tədricən Böyük düzənliyin qərb hissəsinə irəliləmişlər. XIX əsrin ikinci yarısına kimi bu iki qrup fermerlər, həm də kovboy (atlı çobanlar) və hindilər arasında torpaq və sudan istifadə hüququ uğrunda kəskin rəqabət getmişdir. Həmin dövrə «qədim vəhşi qərb günləri» deyirlər. Ümumiyyətlə kolonistlərin qərbə doğru axını üç dalğadan ibarət olub. Birinci dalğa zamanı ilk fərdi qruplar ovçuluq və balıqçılıq ilə məşğul olublar. Kənd təsərrüfatı işləri ilə məşğul olmaq onların peşələri olmayıb və kənd təsərrüfatında istifadə etdikləri heyvanlar yalnız at, inək, bəzən donuz və bir qədər toyuq-cücə olub. Bununda nəticəsində onların həyat səviyyəsi aşağı olub. Köçənlərin ikinci dəstəsi torpaqları pulla

satın alıblar, tarlaları kol-kosdan təmizləyiblər, yollar salıblar, ferma- lar yaradıblar və daimi məskunlaşdıblar. Sonuncu dəstə daha varlı olub. Onlar öz fermalarının bütün fəaliyyətini bazara doğru yönəl- tmiş və kənd icmalarını qurmuşlar. Belə icmalar keçmişdə heç kəsin təsəvvürünə belə gəlməyən yüksək həyat səviyyəsi yaratmışdır.

Kolonistlərin ilk məskunlaşması dövründə Böyük düzənliyin qərb hissəsi uzun müddət əkinçilik üçün yararsız ərazi sayılırdı. Bu- rada bizonların iri sürüləri dolaşırdı. Həmin dövrdə olduqca geniş ot- lu çölləri Böyük amerikan səhrası adlandırdılar. Torpaq örtüyündə ot o qədər sıx idi ki, adi kotanla yeri şumlamaq olmurdu. Yalnız polad kotalardan istifadə etməklə bu yerlər sürətlə mənimsənilmişdir. La- kin XX əsrin 30-cu illərində həddən çox şumlama Cənubi və Şimali Dakota və Kanzas ştatlarının geniş torpaq sahələrinin korlanmasına səbəb olmuşdur. Həmin illərdə dəhşətli quraqlıq və güclü küləklər torpağın üst münbit qatını bütün qitəyə səpələmişdi. Düzənliklər «toz rezervuarına» çevrilmişdi. Həmin dövrdə insanlar bu ştatları tərk edirdi. İndi belə fəlakət geridə qalmışdır. Müasir aqrotexniki qayda- lardan düzgün istifadə etməklə Cənubi və Şimali Dakotada yazlıq buğda, Kanzasda isə payızlıq buğda əkilir. Rayonun şərqində, məh- suldar qaratorpaqlarda qarğıdalı yaxşı bitir, quraq qərbində isə su- varılma tələb edən buğda əkini üsünlük təşkil edir. Ayrı-ayrı yerlərdə otlaq heyvandarlıq ilə məşğul olurlar. Məhz bu bölgədə, Ayova və ona yaxın yerləşən Missuri, Nebraska və Kanzas ştatlarında məşhur qarğıdalı qurşağı yerləşir. Bu gün Şimal-Qərbin mərkəz bölgəsi dünya əhəmiyyətli taxıl və ət mənbəyidir, «çörək ölkəsidir». Bölgənin məh- sullarının böyük hissəsi xarici ölkələrə, xüsusilə ərzaq köməkliyi məqsədi ilə kasıb ölkələrə göndərilir. İndi Birləşmiş Ştatlarda elə bir adam tapılmaz ki, belə bəreketli diyarı «Böyük amerikan səhrası ad- landırsın». Bölgənin *Minneapolis, Sent-Pol (Minnesota ştatının pay- taxtı), Sent-Luis, Kanzas –Siti, De-Moyn (Ayovanın paytaxtı)* və dig- ər şəhərlərində müxtəlif sənaye sahələri ilə yanaşı sallaqxanalar, ele- vatorlar, dəyirmanlar, kənd təsərrüfatı texnikası istehsal edən müəs- sisələr və bu geniş diyara xidmət edən bir sıra sahələr təmərküzləş- mişdir.

Atlantika ştatları (Cənub-Şərq). Təsərrüfatın tarixi inkişaf xüsusiyyətləri ilə əlaqədar bu bölgə sosial-iqtisadi inkişaf səviyyəsi- nə görə İndiyə qədər Şimal bölgələrindən geridə qalır. Burada hələ 1609-cu ildə Ceyn çayının mənsəbində İngiltərənin ilk amerikan ko- loniyası yaranmışdır. Şimaldan fərqli olaraq buradakı kolonistlər İng- iltərə ilə sıx əlaqə saxlayırdılar və avropa bazarı üçün tütün, çəltik, pambıq tadərikü üzrə ixracat əhəmiyyətli təsərrüfat yaratmaq istəy- irdilər. Bölgədə zəncilərin və kasıb ağların istismarına əsaslanan tə- sərrüfat sürətlə inkişaf edirdi. XIX əsrin 20-ci illərinə qədər cənub koloniyalarında əhali şimala nisbətən daha çox idi. Virjinya ən çox- saylı koloniyaya idi, lakin burada demək olar ki, sənaye yox idi, tama-

milə aqrar istiqamətdə inkişaf edirdi. Əhalisinin 40%-dən artığı zənci qullar idi. Şimalda formalaşan cəmiyyətdən fərqli olaraq burada torpaq sahibkarları ilə zənci və ağ kasıblar arasında ziddiyət kətdikcə dərinləşirdi. Ona görə də 1861-ci ildə Birləşmiş Ştatlardan ayrılan Cənub ştatları vətəndaş müharibəsində məğlub oldu və Şimalın qoşunları tərəfindən işğal olundu. Uzun müddət yalnız bir növ məhsul istehsal edən kənd təsərrüfatı və Vətəndaş müharibəsinin dəhşətli dağıntıları Cənub-Şərqi ölkənin ən yoxsul bölgəsinə çevirdi. Qullara azadlıq verilməsi, Şimaldan bir sıra yüngül sənaye sahələrinin Cənub ştatlarına köçürülməsi bu bölgənin aqrar simasını dəyişdirə bilməmişdir. Yalnız XX əsrin 60-cı illərində ölkədə irqi ayrı-seçkilik ləğv edildikdən sonra Atlantika ştatlarının iqtisadiyyatı sürətlə inkişaf etmişdir. Buna baxmayaraq Atlantika ştatlarında əhalinin adambaşına düşən gəlir ölkənin digər bölgələrindən azdır. Sənayenin əsasını toxuculuq, mebel, bütün istehsal sahələri təşkil edir. Bununla yanaşı *Atlanta*, *Baltimor*, vətəndaş müharibəsi dövründə Cənub konfederasiyasının paytaxtı *Riçmond* kimi iri sənaye mərkəzləri və Florida kimi yüksək sosial-iqtisadi inkişaf səviyyəsinə çatmış ştat, həm də Bosvaş meqalopolisinin cənub hissi olan Merilend ştatı (paytax mahal daxil olmaqla) bu bölgədə yerləşir. Corciya ştatının inzibati mərkəzi və iri aeroporu ilə Cənub-Şərqi qeyri-rəsmi paytaxtı Atlanta Appalaç dağlarının cənub ətəyində yerləşir. Şəhər 1843-cü ildə Qərbi Atlantika dəmir yolu üzərində dayanacaq kimi yaranmışdır (şəhərin adı da elə bununla əlaqədardır). Uzun müddət Atlantanın köhnə pambıq qurşağında mərkəz mövqeyi onu Cənub-Şərqi «pambıq iqtisadiyyatının» paytaxtına çevirmişdir. XX əsrin birinci onilliyində ölkənin Cənub ştatlarının pambıq plantasiyalarında zərərverici qurdların (taxıl biti) yayılması Atlantanın iqtisadiyyatını sarsıtmışdır. İkinci dünya müharibəsindən sonra, xüsusilə 60-cı illərdə Atlantanın dirçəliş dövrü başlamışdır. Şəhərdə Ümumdünya konqreslər mərkəzinin binası tikilmiş və bura hər il müxtəlif səviyyəli konqress, festival, konfrans iştirakçılarının minlərlə nümayəndələri gəlir. Belə tədbirlərdə iştirak edənlərin ümumi sayına görə Atlanta yalnız Nyu-York və Çikaqodan geridə qalır. Atlantanın əlverişli iqlim şəraiti, yaşıllıq, gül-çiçəklər əkilmiş gözəl parkları, muzey və tarixi abidələri, müxtəlif memarlıq üslubu ilə tikilmiş şəhər tikintiləri böyük sayda turistləri özünə cəlb edir. Şəhərdə sadə bir dildə yazılmış «yarıyolda dayan və ətrafa tamaşa et» şüarı, ölkənin şimal ştatlarından Florida kurortlarına istiqamətlənən turistlərə işarədir və Cənub-Şərqdə Atlantanın rekreasiya mərkəzi kimi əhəmiyyətini əks etdirir. Şəhərin əhalisinin 1/5-dən artığı zəncilərdir. Nobel mükafatı almış, zəncilərin hüququ uğrunda mübarizə aparmış Martin Lüter Kinq Atlantada doğulmuş və ağ irqilər tərəfindən öldürülmüşdür. Şəhərin köhnə qəbiristanlığında basdırılan Martin Lüter Kinqin qəbirinin üstündə, indi bütün dünyada məlum olan «nəhayət azadam, nəhayət azadam, şükür allaha, nəhayət

azadam» sözləri yazılmışdır. Bölgənin şimalında, Ortaatlantika ştatları ilə sərhəddə, Çesapik gölü sahilində latınamerika ölkələrinin filizi və Appalaçın kömürü əsasında güclü qara və əlvan metallurgiya sənayesi ilə fərqlənən, ölkənin iri portlarından biri *Baltimor* şəhəri yerləşir. Baltimordan 50 km cənubda, Potomak çayı sahilində, Şimal və Cənub regionlarının ştatları arasında yerləşən Kolumbiya mahalının ərazisində ölkənin paytaxtı *Vaşinqton* şəhəri yerləşir. Şəhər əvvəldən tutulmuş planla tikilmişdir. Kapitoliya (Konqressin iqamətgahı), Ağ ev (prezidentin iqamətgahı), departamentlərin (nazirliklərin) binaları şəhərin mərkəzində, XX əsrin 40-cı illərində tikintisində başlanmış hərbi nazirliyin nəhəng beşguşəli binası (Pentaqon) isə ölçüsünün böyüklüyü ilə əlaqədar şəhəratrafında yerləşir. Şəhərdə sakinlərin tələbatına xidmət edən (çörək, sərin su və s.istehsalı) sahələrlə yanaşı dövlət mətbələri təmsil olunan poliqrfiya sənayesi yüksək inkişaf etmişdir. Həm də iqtisadiyyatın müxtəlif sahələrində fəaliyyət göstərən şirkətlər özlərinin nümayəndəliklərini Vaşinqtonda yerləşdirməyə təşəbbüs göstərirlər. Onlar bu nümayəndəliklər vasitəsilə hökumət idarələri ilə əlaqə yaradır, faydalı hərbi sifarişlər, vergi güzəştləri və bu kimi digər üstünlüklər qazanmaq istəyirlər. Hökumətin siyasəti ilə maraqlanan və onun qəbul etdiyi qərarlara təsir etmək istəyən müxtəlif ictimai təşkilatların da Vaşinqtonda öz nümayəndəlikləri var. Amerikan coğrafiyaşünaslarının dediyi kimi; Vaşinqtonun başlıca istehsal məhsulları «qanun və hökumət qərarlarıdır». Bölgənin cənub hissəsində demək olar ki, quldarlıq münasibətlərini görməyən və olduqca intensiv kənd təsərrüfatı ilə fərqlənən Florida ştatı yerləşir. Meksika körfəzini Atlantik okeanından ayıran Florida yarımadasında bütün ilboyu tərəvəz, sitrus və digər subtropik meyvələr yetişdirilməsi üçün əla iqlim şəraiti var. Sahildən bir neçə mil aralı keçən Holfstrim ilıq cəryanı və qışda ilıq, yayda isə sərin hava kütləsini gətirən cənub-şərqi passatlar yarımadaanın şərq sahilində yumşaq okean iqlimini əmələ gətirir. Burada qış yumşaq və quru (yanvarın orta temperaturu 21°), yay yağışlı və isti olur (iyulun orta temperaturu 29°). Sıx və zəngin bitki örtüyü ilə əlaqədar yarımadaanı kəşf edən ispanlar onu Florida-«çiçəklənən ölkə» adlandırmışlar. Rekreasiya resursları, yüksək inkişaf etmiş radioelektron və raket-kosmik sənayesi ilə fərqlənən Florida bölgənin ən sürətlə inkişaf edən hissəsidir. Yarımadaanın şərq hissəsində (Kanaveral burnu) ölkədə ən iri C.Kennedi adına raket-kosmik poliqonu yerləşir (idarə olunan kosmik gəmilərin buraxılış mərkəzi). Floridanın şərq hissəsi demək olar ki, raket-kosmik və kurort mərkəzinə çevrilmişdir. Ölkədə elə bir amerikanlı tapılmaz ki, Floridada yaşamaq arzusunda olmasın, ona görə də onun əhalisi hər 20 ildən bir iki dəfə artır. Floridanın ən iri sənaye mərkəzi əsas 1896-cı ildə qoyulmuş, sakinlərinin əksəriyyətini Kuba mühacirləri təşkil edən, subtropik və tropik iqlim qurşaqları sərhədində yerləşən *Mayami* şəhəridir. Mayami nəinki ölkənin, həm də

dünyanın iri kurort mərkəzidir. Turizm şəhərin iqtisadiyyatının əsas sahəsidir.

Cənub-Şərqi mərkəz. Bu bölgə Appalaçın hər iki tərəfində, Meksika körfəzi ilə Ohoyo çayı arasında yerləşir. Bölgənin şimal hissəsi (Tennesi, Kentukki ştatları) güclü istilik elektrik stansiyaları və enerjitutumlu istehsalı ilə fərqlənir. Tennesi ştatının ən iri şəhəri *Memfis* Missisipi çayı vadisində mühüm ticarət və sənaye mərkəzidir. Bir qədər cənubda, Appalaç dağının ətəyində ölkənin qədim sənaye mərkəzlərindən biri Birminhem (Alabama ştatı) yerləşir. Kokslaşan kömür və dəmir filizi yataqlarının yaxınlığında yerləşən şəhərdə hələ XIX əsrdə iri metallurgiya və ağır maşınqayırma sənaye zavodları tikilmişdir. İndi şəhərdə bu sənaye sahələri öz əhəmiyyətini itirmiş və şəhər bölgə əhəmiyyətli xidmət sahələri ilə fərqlənir. Bölgənin digər şəhərləri arasında cıdır meydanları ilə məşhur olan *Luisvill*, universitetləri ilə tanınmış *Neşvill* fərqlənir.

Cənub-Qərbi mərkəz (Yeni Cənub). Ölkənin neft hasilatı və neftəməli arealı olan bu bölgə Missisipi çayının qərbində yerləşir. Bölgənin geniş ərazisi otlarla, pambıq plantasiyaları, taxıl zəmiləri və neft hasil edən buruqlarla tutulmuşdur. Neft və təbii qaz ilə əlaqədar olan sənaye sahələri Meksika körfəzi sahilində, xüsusilə *Hüyston* şəhərində (Bakı ilə qardaşlaşmış şəhər) təmərküzləşmişdir. Missisipi çayının deltasında əsas fransızlar tərəfindən qoyulmuş ölkənin ən iri portu və gözəl şəhərlərindən biri *Yeni Orlean* yerləşir. Caz musiqisinin vətəni olan Yeni Orleanın sakinlərinin 1/3-dən artığı zəncilərdir. Yeni Orlean Meksika körfəzindən 175 km aralı olsa da, Missisipi çayının dibindən çəkilmiş süni gəmiçilik kanalları okean gəmilərinin şəhərə qədər qalxmasına imkan verir. Bölgənin digər iri şəhərləri və sənaye mərkəzləri arasında Texas ştatının inzibati mərkəzi *Ostin*, texas neftinin ilk «qərargahı» *Dallas*, texas maldarlarının paytaxtı *Fort-Uert* fərqlənir. Bölgənin Texas və Oklohoma ştatları neft və təbii qazın hesabına daha sürətlə inkişaf edirlər. Texasın cənubunda daha çox meksika mühacirləri məskunlaşmışdır. Onlar buranı «Meksamerika» adlandırırlar. İri mərkəzi ölkənin ən «meksikalaşmış» şəhəri *San-Antoniodur*. Meksikalılar zarafatla deyirlər: «Miqra-siya yolu ilə Meksikanın XIX əsrdə itirilmiş torpaqlarını geri qaytaracaq».

Dağlıq Qərb. Ölkənin Qərb regionunun böyük hissəsinin koloniyalaşması «Yeni İspaniyadan» (XVIII əsrdə İspaniyanın müstəmləkə imperiyasının tərkibinə daxil olan Meksikanı belə adlandırırdılar) olan ispanlar tərəfindən başlanmışdır. XIX əsrin əvvəllərində Amerikada ispan koloniyalarının azadlıq uğrunda müvəffəqiyyətli mübarizəsi nəticəsində Meksika müstəqil dövlət oldu. Həmin dövrdə indiki Birləşmiş Ştatların Qərb regionunun böyük hissəsi, həm də Cənub regionuna aid olan Texas yeni yaranan Meksika dövlətinin tərkibinə

qatıldı. Lakin, XIX əsrin ortalarında Birləşmiş Ştatlar müharibə yolu ilə həmin əraziləri Meksikadan ala bilmişdir. Qərb regionunun demək olar ki, bütün ərazisi Kordilyer dağ sistemi ilə tutulmuşdur. Onun şərq hissəsində Qayalı dağlar, Sakitokean sahilində Sahil silsilələri və bu dağ sistemlərinin arasında isə Syerra - Nevada və Kaskad dağları yerləşir. Dağlararası ərazilər müxtəlif hündürlükdə olan dağ silsilələri, yaylalar və çökəkliklər ilə tutulmuşdur. Dərə-təpəli relyef və onsuzda cüzi olan yağıntının qeyri-bərabər paylanması Qərb regionunun böyük hissəsində kənd təsərrüfatının inkişafına imkan vermir. Regionun əksər hissəsində quraq iqlim suvarmanı tələb edir. Ona görə də Şimal və Cənub regionlarından fərqli olaraq Qərb regionunda əhali və təsərrüfat «ada şəklində», vahələrdə yerləşir. Yaşayış məntəqələri bir qayda olaraq, çay vadilərində, suvarılan torpaq sahələrində və faydalı qazıntı yataqları yaxınlığında yerləşir. Qərbin möhtəşəm təbiəti, qeyri-adi rəngarəng iqlim şəraiti burada istirahət və turizm təsərrüfatının inkişafına ilkin şərait yaratmışdır. On milyonlarla turist və istirahət edənlərə xidmət əhalinin xeyli hissəsi üçün mühüm gəlir mənbəyidir.

Sakitokean sahillərinə hərəkət edən ilk amerikan kolonistlərini Dağlıq Qərbin isti səhraları qorxuya salmışdır. Lakin qızıl, gümüş, mis, qalay əldə etmək həvəsi adamları bu yerlərə gəlməyə vadar etmişdir. Bölgənin ərazisinin böyük hissəsini dağlarla əhatə olunan və okeana tökülən çayları olmayan Böyük Hövzə tutur. Çaylar, axarı olmayan göllərə tökülür. Ona görə də göllərin suyu acı-duzcludur. Onlardan ən böyüyü olan Böyük Duzlu gölün suyunun tərkibində duzlu luq 25%-ə çatır. Yüksək dağlar Böyük Hövzəyə, o cümlədən Dağlıq Qərbin geniş ərazisinə rütubətli hava kütləsinin daxil olmasının qarşısını alır. Nəticədə bura az yağıntı düşür, quraqlıqdır və əkinçilik süni suvarılmanı tələb edir. Suvarılma üçün başlıca mənbə çaylardır. Relyef və iqlim xüsusiyyətləri Dağlıq Qərbdə əhalinin seyrək məskunlaşmasına, çay deltalarında əmələ gələn vahələrdə, «adalar şəklində» yerləşməsinə səbəb olmuşdur. Suvarılan vahələr yarım səhra ya da yüksək dağ silsilələri ilə ayrılır və bir-birindən yüz kilometrə aralı yerləşir. Bu vahələrdə intensiv kənd təsərrüfatı (tərəvəz, kartof, şəkər çuğunduru, pambıq və qaramal üçün ot yetişdirilməsi) yaradılmışdır. Dağlıq Qərb həm də faydalı qazıntılarla (kömür, uran, əlvan və nadir metallar) zəngindir. Dağ çaylarında güclü SES-lər tikilmişdir. Bununla yanaşı qeyri-adi və rəngarəng gözəlliyi ilə Dağlıq Qərbin möhtəşəm mənzərəsi, xüsusilə Kolorado çayında Böyük Kanyon, Vayominq ştatında Yellouston (Sarı Dağ) parkı milyonlarla turistləri özünə cəlb edir. Yuta və Kolorado ştatlarında 4200 metr hündürlüyü və 560 km uzunluğu olan Qayalı Dağlar qitənin uzun fəqərə sütununa bənzəyir. Bölgənin şəhərləri başlıca olaraq Qayalı Dağlar boyunca yerləşir. Onların arasında öz mərkəz mövqeyi və mülayim iqlimi sayəsində sürətlə böyüyən Denver şəhəri fərqlənir. Mülayim iqlimi və mənzərəli landşaftı şəhər ətrafında kurort və turizm təsərrüfatının

inkışafına şərait yaratmışdır. Yaxşı təşkil olunmuş iqlim kurortları və turizm mərkəzləri ölkənin müxtəlif hissələrindən insanları cəlb edir. Daimi yaşamaq üçün də bura gələnlər çoxdur. Bu da şəhərdə müasir elmtutumlu sənaye sahələrinin inkışafına təsir edir. Dağlıq Qərbin mərkəzində, Böyük Duzlu göllərin yaxınlığında mormonların¹ mədəniyyət mərkəzi *Solt-Leyk-Siti* (Duzlu-Göl-Şəhəri) yerləşir. Şəhərin əsası 1847-ci ildə dini mərkəz kimi mormonlar tərəfindən qoyulmuşdur. Yuta ştatının paytaxtı Solt-Leyk-Siti indi bütün dünya mormonlarının başlıca şəhəridir. Dağlıq ştatların cənub-qərb hissəsi isti, kontinental, quraq iqlim ilə fərqlənir (Arizon yarımşəhraları). Bununla yanaşı vadilərdə torpaq olduqca münbitdir və suvarılma əkinçiliyi yüksək məhsuldarlığı ilə fərqlənir. Suvarılmanın və evlərdə kondisenerlərin geniş tətbiqi buranın syrətlə mənimsənilməsinə səbəb olmuşdur. Xüsusilə, Arizon ştatının paytaxtı *Finiks* sürətlə böyümüşdür. Şəhərdə ən müasir sənaye sahələri (radioelektron, raket-kosmik) yaradılmışdır. Arizon və Nyu-Meksika ştatlarında ölkədə hindilərin ən iri rezervasiyaları (apaçey, zuni) yerləşir. Bölgənin cənub hissəsində, Meksika ilə sərhəd boyunda sakinlərin əksəriyyətini meksikalılar təşkil edir.

Sakitokean ştatları. Bu bölgənin, xüsusilə Kaliforniya ştatının cənub hissəsinin Qərb üçün olduqca böyük əhəmiyyəti var. Kaliforniya əhalisinin sayına və ÜDM-un ölçüsünə görə (700 mlrd.doll.) ölkənin digər ştatları arasında birinci, ərazisinin ölçüsünə görə isə yalnız Alyaska və Texasdan geridə qalır. ÜDM-un ölçüsünə görə bu ştat yalnız Birləşmiş Ştatların qalan ərazisindən, Yaponiya, AFR, Fransa, Böyük Britaniya və İtaliyadan sonra dünyada yeddinci, əhalinin adambaşına düşən ÜDM-a görə isə birinci yeri tutur. Sürətli sosial-iqtisadi inkışafın nəticəsində ştatın əhalisi daxili və xarici immiqrasiyanın hesabına sürətlə artır. Əsrimizin başlanğıcında Birləşmiş Ştatların ümumi əhalisinin 14%-i Kaliforniyada yaşayırdı. Həm də ştatın sakinlərinin təqribən yarısı «rəngli» və zəncilərdir. Kaliforniyanın sürətli inkışaf etməsinə və yüksək sosial-iqtisadi səviyyəyə çatmasına aşağıdakı amillər; XIX əsrin ortalarında «qızıl hərışliyi», bərəkətli torpaqlarında intensiv kənd təsərrüfatının yaradılması, neft və təbii qaz ehtiyatlarının kəşfi və hasilatı, San-Fransisko və Los-Ancelesə transqitə dəmir yollarının çəkilişi (müvafiq olaraq 1869 və 1883-cü illərdə), XX əsrin 30-cu illərində təyyarəqayırma, müharibədən sonrakı illər aviaraket-kosmik sənaye istehsalı üzrə ixtisaslaşdırılması, müasir dövrdə isə ölkədə ən tez postindustrial mərhələyə

¹ **Mormonlar**--XIX əsrin birinci yarısında Birləşmiş Ştatlarda (Nyu-Yorkda) Con Smit tərəfindən yaradılmış xristian din təriqətinin üzvləri. Amerika, Qərbi Avropa, Cənubi Afrika, Avstraliya və Yeni Zelandiyada missionerliklə (xristian dinini təbliğ edənlər) məşğul olurlar.

keçməsi təsir etmişdir. Ştatın geniş ərazisi olduqca rəngarəng təbii və sosial obyektlərlə zəngindir. Burada əhalisinin sayına görə ölkənin, sahəsinə görə isə dünyanın ən iri şəhərlərindən biri *Los-Anceles* yerləşir. Şəhər rəsmi sərhəddində 1,2 min km² ərazini tutur (şəhəratrafi ilə birlikdə 10 min km²). Los-Ancelesdə Nyu-York və Çikaqoda olduğu kimi göydələnlər çox deyil, amerikanın iri şəhərləri arasında ən «birmərtəbəli» şəhər sayılır. Şəhərin sakinlərinin yarısından çoxunu Latin Amerikasına və Asiyaya ölkələrindən gələnlər təşkil edir. Los-Ancelesin sürətlə böyüməsinə sahilə əlverişli mövqeyi, səfalı iqlimi və XIX əsrin axırlarında Cənubi Kaliforniyada neft ehtiyatlarının kəşf edilməsi və hasilatı səbəb olmuşdur. Burada ilin 300 günü hava buludsuz olur. Belə hava şəraiti kino və aviasiya sənayesini bu bölgəyə cəlb etmişdir. Los-Ancelesin şəhər ətrafında yerləşən, dünyada məşhur Hollivud kinostudiyasında filmlər demək olar ki, ilin bütün günlərində açıq havada çəkilir. Hər ilin yayında Hollivudda ümumiamerika musiqi festivalı keçirilir. Festivalda məşhur kino artistlərinə, ədəbiyyatşünasların, musiqişünasların və dünya incəsənətinin digər nümayəndələrinin, həm də olduqca böyük tamaşaçı kütləsinin iştirakı ilə Hollivudun ən yüksək mükafatı, Oskar mükafatı təqdim edilir. Cənubi Kaliforniyanın quru aralıqdənizi iqlimi milyonlarla turisti özünə cəlb edir. Təqaüdə çıxan amerikalıların bir hissəsi daimi yaşamaq üçün Kaliforniyaya köçürlər. Kaliforniyanın işgüzar insanların turistləri cəlb edən sahələrin yaradılması üçün bütün imkanlarından istifadə edirlər. Belə sahələrdən biri məşhur kinorejissor Disney tərəfindən yaradılmış geniş Disneylend parkıdır. 1955-ci ildə açılan parka hər il 10 milyondan artıq tamaşaçı gəlir. Los-Anceles və ondan bir qədər cənubda, Meksika ilə sərhəddə yerləşən San-Diyeqo ölkənin təyyarə-raket sənaye mərkəzinə çevrilmişdir. Burada təyyarələrin sınaqdan keçirilməsi üçün hava demək olar ki, daima buludsuz olur. Los-Ancelesdə müxtəlif sənaye sahələrinin inkişafı, xüsusilə avtomobillərin sayının artması şəhərin mikroiqliminə çox pis təsir edir. Şəhərin bir hissəsinin dağlarla əhatə olunması küləyin qarşısını kəsir və sənaye, nəqliyyat, məişət tullantılarının böyük hissəsinin şəhər atmosferində cəmləşməsinə səbəb olur. Cənubi Kaliforniya həm də dünyada sitrus bitkilərinin ən iri (limon, portağal) tədarükçüsüdür. Mərkəzi Kaliforniya Cənubi Kaliforniyadan daha əvvəl inkişaf etməyə başlamışdır. Buna Sakitokean sahilində (San-Fransisko körfəzi yaxınlığında) nəqliyyat əlaqələri üçün daha əlverişli mövqeyi, həm də ştatda mərkəz mövqeyi, yumşaq iqlimi və Böyük Kaliforniya vadisində intensiv kənd təsərrüfatının inkişafı, XIX əsrin ortalarında bütün Kaliforniyanı bürüyən «qızıl hərışliyi» ilə əlaqədar daha əvvəl kapital yığılı təsir etmişdir. Mərkəzi Kaliforniyanın başlıca sənaye, mədəniyyət, maliyyə və nəqliyyat mərkəzi ispanlar tərəfindən əsas qoyulmuş (Los-Anceles şəhəri kimi) *San-Fransiskodur*. 1945-ci ildə BMT San-Fransisko şəhərində yaradılmışdır. Amerikanların əksəriyyəti

San-Fransisko şəhərini ölkənin ən gözəl (həm də «ən avropalaşmış») şəhəri sayırlar. San-Fransisko Los-Anceles ilə iki avtomobil magistralı vasitəsilə birləşir. Onlardan biri sahil boyunca uzanır. İkinci magistral isə Sahil dağlarının keçidlərindən keçir və cənubda Böyük Kaliforniya vadisinə daxil olur. Sahil silsilələri ilə Syerra-Nevada dağları arasında yerləşən vadi, şimaldan cənuba 800 km-dən artıq məsafədə uzanır. Vadidə aralıqdənizi iqlimidir. Yay quru və isti, qış isə nisbətən rütubətli və yumşaq keçir. Ətraf dağlardan axan çoxsaylı çaylar, xüsusilə Sakramento , San-Xoakin çayları suvarılmada istifadə olunur. Bütün bunlar vadinin böyük hissəsini bağ-baxçaya çevirmişdir. Burada alma, armud, şaftalı, gavalı, üzüm, cənubunda isə sitrus bitkiləri və uzunlifli pambıq yetişdirilir. Meyvə istehsalına görə Kaliforniya vadisinin ölkədə tayı-bərabəri yoxdur. Sakitokean rayonunun Şimal-Qərbi həm təbii iqlim şəraitinə, həm də iqtisadiyyatın inkişaf və struktur xüsusiyyətlərinə görə Kaliforniyadan fərqlənir. İri şəhərləri, həm də kənd təsərrüfatı üçün yararlı torpaqları çox da geniş olmayan ovalıqlarda (Püçet-Saund, Uillamett vadiləri və s.) cəmləmişdir. Kaskad dağları okeandan gələn rütubətli hava kütləsi üçün özünə məxsus iqlim çəpəridir. Ona görə də suayrıcı silsilələrdən qərbdə yerləşən ərazilər yumşaq okean iqlimi və bol rütubətliyi ilə (2000 mm-dən artıq), Kaskad dağlarının şərqində isə kəskin kontinental iqlim və quraqlıq ilə fərqlənir. Ölkənin yüksək məhsuldar meşələri Kaskad dağlarının qərb yamaclarında yerləşir. Lakin bölgənin başlıca təbii zənginliyi onun çoxsulu çaylarıdır. Birləşmiş Ştatların hidroresurslarının 1/3-i Şimal-Qərbin payına düşür. Bölgədə istehlak olunan elektrik enerjisinin 4/5 - hissəsindən artığı SES-lərin («Grand -Kuli», «Çif-Cozef», «Con-Dey» və b.) payına düşür. Vaşinqton ştatında elektrik enerjisi ölkədə ən ucuz tariflə müəssisələrə verilir, adambaşına düşən elektrik enerjisi istehlakı isə ölkənin ümumi göstəricisindən iki dəfə çoxdur. Burada enerjitutumlu istehsal (alüminium və s.) üstünlük təşkil edir. Təbii-iqlim şəraitinə uyğun olaraq Şimal-Qərbin kənd təsərrüfatında, xüsusilə Uillamett vadisi və Püçet-Saund körfəzi sahilində Qərbdə ən iri südlük heyvandarlıq sahəsi formalaşmışdır. Həm də bu bölgə ölkə miqyasında mülayim qurşaq meyvələrinin tedarüku üzrə ixtisaslaşmışdır. Nisbətən quraq Kolumbiya yaylasında Qərbdə ən iri buğda qurşağı yaranmışdır. Şimal-Qərbin mühüm sənaye mərkəzi Sietl-Everett aqlomerasiyasıdır. Püçet-Saund körfəzinin şərq sahilində yerləşən Sietl şəhəri Şimal-Qərbin, o cümlədən Alyaskanın inzibati mərkəzidir. Sietl şəhərinin yaranması və inkişafı meşə materialları tedarüku və balıqçılıqla, XIX əsrin axırlarında Alyaskadan gələn qızilla əlaqədar olmuşdur. Şəhərin və ətrafının sonrakı inkişafına və böyüməsinə ikinci dünya müharibəsi və müharibədən sonrakı illərdə güclü aviasiya sənayesinin yaradılması təsir etmişdir. Sietl şəhərinin ətrafında dünya sərnəşin təyyarələrinin təqribən yarısını istehsal edən «Boinq» şirkətinin zavodları yerləşir. Sietl ölkənin gözəl

şəhərlərindən sayılır. Bölgənin ikinci sənaye mərkəzi Vaşinqton və Oreqon ştatlarının sərhəddində yerləşən *Portlend* şəhəridir. Portlend özünün gül sərgiləri ilə fərqlənir. Ümumiyyətlə Oreqon ştatının sakinləri ətraf mühitin vəziyyəti ilə daha çox maraqlanır və Kaliforniya ştatından fərqli olaraq kütləvi immiqrasiya axınının qarşısını almağa təşəbbüs göstərirlər.

Alyaska. Alyaska yaxınlığında olan, o cümlədən şərq yarımkürəsinin son sərhəddi sayılan və qərbə uzanan Aleut adaları (adalar Şərqi Asiyaya, xüsusilə Yaponiyaya ən yaxın yerləşir) daxil olmaqla Şimali Amerikanın şimal-qərb hissəsində yerləşir. Alyaskanı Birləşmiş Ştatların Əsas ərazisindən («bitişik ştatlardan») Kanada ayırır. Şimalda Buzlu okeanın, cənubda Sakit okeanın və onun Alyaska körfəzinin, qərbdə isə Berinq dənizinin suları yarımadaının sahillərini əhatə edir. Ensiz (ən dar yeri 60 km-dən azdır) və dayaz (dəriniyi 42-70 m) Berinq boğazı Alyaskanı Çukotka yarımadasından, Birləşmiş Ştatları Rusiyadan, Amerikanı isə Avrasiyadan ayırır. Boğazın mərkəzində Diomid adaları yerləşir. Onlardan biri, Ratmanov adası (Böyük Diomid) Rusiyaya, digəri isə, Kruzenştern adası (Kiçik Diomid) Birləşmiş Ştatlara məxsusdur. Adaları ayıran boğazın eni isə cəmi 3-km-dir. Bu adalar arasından nəinki Birləşmiş Ştatlar ilə Rusiya sərhəddi, həm də qərb yarımkürəsindən şərq yarımkürəsinə (yaxud əksinə) keçərkən təqvim dəyişmə xətti keçir. Alyaskanın sahilləri ilk dəfə ruslar tərəfindən kəşf edilmiş və yarımadaının mənimsənilməsində onların böyük xidməti olmuşdur. Ruslar yarımadaıda öz koloniyalarını yaratmışlar. Lakin 1867-ci ildə rus hökuməti, sürətlə inkişaf edən və getdikcə dünyanın güclü dövlətlərindən birinə çevrilən Birləşmiş Ştatlar ilə münasibətlərini möhkəmləndirmək, həm də Alyaskanın Mərkəzi Rusiyadan uzaqda yerləşməsi ilə əlaqədar onun mənimsənilməsində yaranan olduqca böyük çətinliklərdən narahat olduğu üçün yarımadaını, o cümlədən yaxınlıqda yerləşən adaları Birləşmiş Ştatlara satmışdır.

Alyaskanın cənub sahilləri Kordilyer sistemə aid olan yüksək dağ silsilələri ilə əhatə olunmuşdur. Şimali Amerikanın ən hündür zirvəsi (6193 m) Mak-Kinli burada yerləşir. Dağların cənub yamaqları sıx iynəyarpaqlı meşələrlə örtülüdür. Meşələrdə küknar ağaclarının hündürlüyü 60 metrə çatır. Burada iqlim rütubətli, qış mülayim, yay isə sərin keçir. Cənub-şərqin portları ilboyu donmur. Sahildə balıqçılıq və meşə tədarükü ilə məşğul olan yaşayış məntəqələri, o cümlədən Alyaskanın ən böyük şəhəri, iqtisadi mərkəzi və portu *Ankoric şəhəri* (əhalisi şəhərətrafı ilə birlikdə 255 mindən artıq) yerləşir. Yarımadaıda yeganə Süard-Ferbenks dəmiryolu xətti Ankoricdən keçir. Alyaskanın mərkəz və şimal hissələri tundra və seyrək meşələrlə örtülmüş yayla və düzənliklərlə tutulmuşdur. Şimal Buzlu okean sahili boyunca Bruks dağları uzanır. Burada olduqca kontinental iqlimdir, qış sərt keçir, hər yerdə daimi donuşluqdur. Geniş sahələrdə

hindi və eskimoslar maralçılıq ilə məşğul olurlar. Mərkəzi Alyaska, nəqliyyat yolu kimi başlıca rol oynayan Yukon çay hövəsi ilə tutulmuşdur. Alyaskanın daxili hissəsinin başlıca şəhəri, «qızıl hərİsliyi» dövründə qızıl sənaye rayonunun mərkəzi, Cek Londonun əsərlərində tez-tez adı çəkilən *Ferbenks* şəhəridir (əhalisi 50 min nəfər). Ştatın universiteti və bir sıra elmi idarələri bu şəhərdə yerləşir. Alyaskanın şimalı 1970-ci illərə qədər başdan-başa boş idi. Lakin burada neft və təbii qaz ehtiyatlarının kəşfi və hasilatı ilə əlaqədar mənzərə sürətlə dəyişmiş, yaşayış məntəqələri tikilmiş və neft kəməri çəkilmişdir. Ən iri şəhəri *Pradxo-Beydir*.

KANADA

Şimali Amerikanın şimal hissəsində yerləşir. **Sahəsi**- 9976,1 min kv km. **Əhalisi**- 31 mln. nəfər. Şəhər əhalisi-80%. **Orta sıxlıq**- 3,1 nəfər. **Təbii artım** - 0,7%. **Orta ömür müddəti**: kişilər üçün-76; qadınlar üçün-81 yaş. **Etnik tərkibi**: ingilis mənşəli kanadalılar-40; fransız mənşəli kanadalılar- 28; almanlar- 5; ingilislər-3; ukraynalılar 3; italyanlar-3; digər etnik qruplar-18%. **Dövlət dili**-ingilis və fransız. **Dinə etiqad edənlər**: katoliklər- 46; protestantlar-42; pravoslavlar -3%. **Paytaxtı**-Ottava. İri şəhərləri: Toronto (4,5 mln.nəfər), Monreal (3,5 mln.nəfər), Vankuver (2,0 mln. nəfər), Edmonton (1,0 mln. nəfər), Kalqari (1,0 mln.nəfər), Vinnipeq (0,8 mln. nəfər), Kvebek (0,8 mln. nəfər), Hamilton(0,7 mln. nəfər), London (0,5 mln. nəfər). **Dövlət quruluşu**: federativ parlamentli monarxiya; inzibati cəhətdən 10 əyalətə (Ontario, Kvebek, Nyufaundlend, Nyu-Bransuik, Yeni Şotlandiya, Şahzadə Eduard Adası, Monitoba, Saskaçevan, Alberta, Britaniya Kolumbiyası) və 2 torpağa (Şimal Qərb və Yukon) bölünür. **Pul vahidi**-kanada dolları. **Milli bayramı**-1 iyul- Kanada günü (1867). 1992-ci ildə Azərbaycan Respublikası ilə diplomatik münasibətlər yaratmışdır.

Relyefi-səthinin3/4 hissəsi düzənlik və yaylalardır

Ən yüksək nöqtəsi-Loqan dağı (6050 m)

İqlimi-şimalda soyuq-arktik, cənubda mülayim iqlimdir

Başlıca çayı-Müq.Lavrenti

Məşərlər- ərazisinin 40%-dən artığını tutur

Faunası-şimal maralı, ağ ayı,bizon, qunduz,canavar

Görməli yerləri- Niaqara şlaləsi, Şato-de-Ramze qəsri (XV111 əsr), Dousonda qızıl axtaranların «şəhərçiyi»

1497-ci il-C.Kobatın ekspedisiyası Nyufaundlend adasını kəşf etmişdir

1534-fransız dənizçiləri (J.Kartye) Müq.Lavrenti körfəzinə daxil olmuşdur

1605- ilk fransız yaşayış məntəqəsi (Port-Royal şəhəri)

1763- ingilislər Kanadanın bütün ərazisini tutmuşlar

1867- dominion hüququ almış

1931-müstəqillik əldə etmiş

1939-1945- Kanada qoşunları müharibədə fəal iştirak etmişlər

1965-milli bayrağı qəbul edilmiş

1969- fransız və ingilis dilləri bərabər hüquq almış

1992- parlamentdə Nunavut inzibati-etnoərazi təşkil barədə qanun

1995- Kvebeğin ayrılması barədə keçirilən referendumda federalların qələbəsi

Əhalisi- İEÖ-lər arasında Avstraliya və İslandiya ilə yanaşı ən seyrək məskunlaşan ölkə.

İqtisadiyyatı- təsərrüfatın ikili xarakter daşması; su elektrik enerjisi istehsalına görə dünyada birinci yer; İEÖ-lər arasında Avstraliya ilə yanaşı xammal və kənd təsərrüfatı məhsulları ixrac edən başlıca ölkə

KANADA

§1. Coğrafi mövqeyi və təbiəti

Kanadalılar arasında geniş yayılan belə bir ifadə var: «Kandanın tarixindən az danışılarda onun coğrafiyasından olduqca çox danışmaq olar». Həqiqətən əhalinin sayına görə (33 mln. nəfər) dünya ölkələri arasında o qədər də fərqlənməyən, lakin olduqca böyük bir ərazini tutan (10 mln kv km) Kandanın coğrafiyasından çox danışmaq olar. Ölkənin təbiəti və onun mənimsənilməsi olduqca rəngarəngliyi ilə fərqlənir: iqlim qurşaqları demək olar ki, «subtropiklərdən» qütb səhralarına qədər; heyvanat aləminin tərkibi puma¹ və milçəkquşundan² tutmuş ağ ayı və müşk öküzünə qədər; təsərrüfat səviyyəsinə görə yüksək inkişaf etmiş və müasir texnologiya ilə təchiz olunmuş sənayedən yerli əhalinin primitiv ovçuluğuna qədər; ərazi mənimsənilməsinə görə intensiv istismar və hətta ölkənin cənub-şərqində (Ontario) təbii mühitə həddən artıq təzyiqdən mineral və enerji xammalı ilə zəngin, lakin yolu olmayan, demək olar ki, tamamilə mənimsənilməyən arktikanın geniş ərazilərinə qədər çox müxtəlifliyi ilə səciyyələnir.

Ərzisinin ölçüsünə görə dünyada Rusiyadan sonra ikinci yerdə duran Kanada Şimali Amerika materikinın şimal yarımhissəsinin böyük sahəsinə tutur. Ölkə ərazisinin 755 min kv km-i, yəni təqribən 8%-i daxili suların payına düşür. Ona görə də quru sahəsinin ölçüsünə görə (dünyanın quru sahəsinin 7%-i) dünyada Çindən sonra üçüncü yeri tutur.

Ölkə Şərqdə Atlantik, qərbdə Sakit, şimalda isə Şimal Buzlu okeanın suları ilə əhatə olunur. Cənub və şimal-qərbdə Birləşmiş Ştatlara ilə quru sərhədə malikdir. Bu sərhədlərin «şəffaf» olması ölkənin iqtisadi inkişafında amerikan kapitalının olduqca böyük rol oynama-sına tə'sir etmişdir.

Ölkə Şərqdə Atlantik, qərbdə Sakit, şimalda isə Şimal Buzlu okeanın suları ilə əhatə olunur. Cənub və şimal-qərbdə Birləşmiş Ştatlara ilə quru sərhədə malikdir. Bu sərhədlərin «şəffaf» olması ölkənin iqtisadi inkişafında amerikan kapitalının olduqca böyük rol oynama-sına tə'sir etmişdir.

Fiziki-coğrafi cəhətdən Kanada 5 başlıca bölgəyə; Appalaç-Akadiya (Müq.Lavrenti çayından cənubda), Kanada sipəri,³ Daxili ovalıqlar, Böyük düzənliklər (mərkəzdə) və Kordilyer bölgələrinə bölünür. Səthinin 3/4 hissəsini düzənlik və yaylalar tutur. Mərkəz

¹ Puma-Amerikada yaşayan vəhşi pişik.

² Milçəkquşu-isti ölkələrdə yaşayan əlvan tüklü kiçik quş.

³ Sipər (qalxan)- əsas hissəsi müxtəlif tərkibli qədim yaşlı yaşlı maqmatik, kənarları isə çöxmə süxurlarla örtülmüş ərazi

hissəsinin geniş ovalıq və düzənlikləri şərqdə Appalaç, qərbdə isə Kordilyer dağları ilə əhatə olunmuşdur. Ölkənin təqribən yarısını tutan qədim Kanada platformasının böyük hissəsini buzlaqlar və çoxlu göllər olan Lavrenti yaylası təşkil edir. Bu ərazilərin sərt iqlimi insanın təsərrüfat fəaliyyətini çətinləşdirir. Şimalda 83 şm.e.d-dən cənubda 41 şm.e.d-nə qədər, təqribən 4600 km uzanan ölkənin ərazisi bir neçə təbii-zonaları ilə (arktika səhrası, tundra, tayqa, enliyarpaqlı meşələr və çöllər) təmsil olunur. Cənubda yerləşən ovalıq və düzənliklər, o cümlədən Müq.Lavrenti çayının vadisi və Daxili düzənliyin bir hissəsi daha sıx məskunlaşmış və iqtisadi cəhətdən yüksək inkişaf etmiş bölgələrdir.

Çoxəsrlik inkişaf nəticəsində yeraltı sərvətləri tükənən Qərbi Avropa ölkələrindən fərqli olaraq Kanadada, xüsusilə onun şimal hissəsində demək olar ki, bu sərvətlərə toxunulmamışdır. Ona görə də *ölkə mineral xammal və yanacaqın həqiqi xəzinəsini təmsil edir*. Müasir dövrdə dünyanın ən iri mədəncixarma dövlətlərindən biri olan Kanada bu sahənin inkişaf səviyyəsinə görə İEO-lər arasında yalnız Birləşmiş Ştatlardan geridə qalır. Bununla yanaşı ölkənin mədəncixarma sənayesi olduqca müxtəlifliyi ilə fərqlənir. Ölkə ərazisində 26 növ metal, 24 növ qeyrimetal xammalı və mə'lum olan bütün yanacaq növləri çıxarılır (cədvəl № 14). Bu xammal növlərinin (yanacaq növləri istisna olmaqla) əksəriyyətinin ehtiyatına görə Kanada Qərb dünyasında birinci (nikel, sink, uran, gümüş, kalium duzu, asbest), ikinci (qurğuşun, titan, molibden, mis, qızıl, platin, kükürd) və üçüncü (dəmir filizi, kobalt, volfram) yerləri tutur. Təbii resursların dünya əhəmiyyətli ehtiyatları Kanadanı sənaye cəhətdən inkişaf etmiş dövlətlərin başlıca mineral-xammal bazalarından birinə çevirmişdir. Kanadanın bir sıra bölgələrində həm faydalı qazıntıların, həm də enerji resurslarının zəngin yataqları yerləşir. Kordilyer əlvan və nəcib metallar, kömür və hidroresurslar ilə; Daxili düzənliklər kömür, neft təbii qaz və kalium duzları ilə; Lavrenti yaylası metal və hidroresurslar ilə; Appalaç bölgəsi əlvan və qiymətli metallar, asbest, hidroresurs və kömür ehtiyatları ilə zəngindir. Faydalı qazıntı ehtiyatlarının böyük hissəsi ölkə ərazisinin 70%-ni tutan yeni mənimşənilən Şimal hissəsində cəmləşmişdir. Bu bölgənin «siması» ilk növbədə mədəncixarma sənayesi ilə müəyyən edilir. Lakin bu bölgədə əhali olduqca zəif məskunlaşmışdır (ölkə əhalisinin cəmi 1,5%-i). Ona görə də Şimalın təbii resursları əsasən növbə metodunun köməkliliyi ilə mənimşənilir. Yəni fəhlələr baza şəhərindən bir neçə həftəliyə mədənlərin yaxınlığında yerləşən və həyat üçün zəruri olan bütün obyektlərə malik kiçik növbətçi yaşayış məntəqələrinə təyyarə ilə gəlir, işlədikdən sonra digər qrup ilə əvəz olunurlar. Hətta ən iri mədən-sənaye yaşayış məntəqələrinin sakinləri 5-10 mindən artıq olmur.

XX əsrin sonunda Kanadanın
mədən sənayesi

Yanacaq və xammal növləri	Hasilat
Neftmln.t.	120,0
Təbii qazmlrd.m ³	160,0
Kömürmln.t	80,0
Uranmin.t	9,5
Dəmir filizimln.t	36,5
Nikelmin t	196,0
Mismin t	780,0
Qurğuşunmin t	224,0
Sinkmin t	1285
Alüminiummin t	1570
Molibdenmin t	13,5
Kobaltmin t	2,3
Qızılmin t	165,0
Gümüşmin t	1,4
Xörək duzumln.t	11,4
Kalium duzumln.t	7,0
Kükürd mln. t	5,8
Asbestmin t	665,0

Kanadanın *iqlimi* mülayim kontinentaldır. Ölkə dörd: arktik, subarktik, mülayim və dağlıq iqlim zonalarında yerləşir. Ərazisinin böyük hissəsində sərt iqlim insanın təsərrüfat fəaliyyətini çətinləşdirir. Birləşmiş Ştatların sərhəddi boyunca daha sıx məskunlaşmış cənub hissəsində mülayim iqlimdir. Ərazi üzrə yağıntının miqdarı qeyri-bərabərdir. Böyük düzənliyin çöl əyalətlərində ildə 240-500 mm, Sakit və Atlantik okean sahillərində isə 1000-2000 mm yağıntı düşür. Bölgələr üzrə temperatur fərqləri də böyükdür. Əgər cənub bölgələrinin tünd şabalıdı və qara torpaqlarında üzüm, tərəvəz, qarğıdalı və s. becərilirsə, şimalda yalnız istixana bitkiçiliyi və maralçılıq mümkündür. Quraq çöllərin və dağlıq

vadilərin torpaqları otlaq kimi istifadə olunur. Ölkə ərazisinin yalnız 15%-i əkin üçün əlverişlidir, bunun da yalnız yarısı kənd təsərrüfatında istifadə edilir.

Kanada *su resursları* ilə olduqca zəngindir. Planetimizdə içməli su həcmnin 20%-i Kanadanın payına düşür. Hər il içməli su ehtiyatının bərpa olunmasına görə (12,9 min kub km) Kanada Braziliya və Rusiyadan sonra dünyada üçüncü yeri tutur. Ölkənin bütün təsərrüfat sahələrinin illik su istehlakı 40 kub km, əhalinin hər nəfərinin gündəlik su istehlakı isə 4650 litrdir. Əhalinin böyük hissəsinin ensiz cənub zolağında yerləşdiyi halda, çay axınının 60%-dən artığı şimal bölgələrindədir. Ona görə də hövzələrarası axının yerdəyişməsindən ölkədə geniş istifadə olunur, Göllərin çoxluğu çay axınının nizamlasdırılması işini asanlaşdırır. Böyük göllərin Müq.Lavrenti çayı ilə birlikdə böyük nəqliyyat və enerji əhəmiyyəti var. Birləşmiş Ştatlar ilə birlikdə Müq.Lavrenti çayı üzrə çəkilən dərin su yolu gəmilərin Monreala qədər üzməsinə imkan verir.Müq.Lavrenti çayında, Kvebek və Ontario gölü arasında, həm də Huron və Miçiqaq göllərini Yuxarı göl ilə birləşdirən Sent-Mari çayında şülülzər tıxılmışdır. Bununla da Monreal və Yuxarı göl arasında olan səviyyə fərqi aradan qaldırılmışdır.

sıdır. Müq.Lavrenti su sisteminin çatışmayan cəhəti qış aylarında donmasıdır. Digər iri su sistemləri arasında Böyük Kanada gölləri, Makkenzi, Atabaska, Nelson, Saskaçevan, Çörçil, Yukon, Eri və Ontario göllərini birləşdirən Niaqara çayı fərqlənir. Kanada və Birləşmiş Statların ümumi mənzərəli və diqqətəlayiq yeri Niaqara şalaləsidir.

Kanadanın çayları olduqca böyük *hidroenerji* potensialına malikdir.Ümumi elektrik enerjisi istehsalında SES-lərin payı XX əsrin ortalarında 95%-dən XX əsrin sonunda 60%-ə qədər azalmasına baxmayaraq, hidrostansiyalarda istehsal edilən elektrik enerjisinin ölçüsünə görə Kanada dünyada birinci yerini saxlamaqdadır. Hövzələ-rarası axının yerdəyişməsinin həyata keçirilməsi məhz güclü hidroenerji komplekslərinin yaradılması ilə əlaqədardır.

Kanada dünyada *meşə resursları* ilə zəngin olan ölkələrdən biridir.Ərazisinin 4,5 mln. kv km-i, yəni 45%-i meşə ilə tutulmuşdur.Meşə massivləri qərbdən şərqə, Sakit okeandan Atlantik okeanına qədər min kilometrlərlə (meşə qurşağının eni 1000-dən 2000 km-ə qədər) uzanır. Oduncaq ehtiyatına görə Kanada dünyada Rusiya və Braziliyadan sonra üçüncü, əhalinin hər nəfərinə düşən oduncağın həcminə görə isə birinci yeri tutur. Meşə massivləri daha çox ölkənin qərbində, Britaniya Kolumbiyasındadır. İynəyarpaqlı ağaclar-sidr,küknar,şam ağacları üstünlük təşkil edir.Şərq bölgələrində ağca-qayın ağacı (yarpağı ölkənin milli emblemasıdır) üstünlük təşkil edir. Kanada müxtəlif heyvanat aləmi, xüsusilə xəz dərilili heyvanlarla, sahil suları isə müxtəlif balıq növləri ilə zəngindir.

§2. Qısa inkişaf tarixi və dövlət quruluşu

Təqribən 25 min il öncə Kanada Asiyadan Bering boğazından keçib gələn hindi və eskimos (inuit) tayfaları tərəfindən məskunlaşmışdır. Avropalılar (vikinqlər) ilk dəfə Kanadaya (Nyufaundlend və Yeni Şotlandiya sahillərinə) X əsrdə gəlmişdilər. Lakin onlar tədricən öz koloniyalarını tərk etmişdilər. Avropalıların yenidən Kanadaya gəlmələri XV əsrin sonunda bərpa olunmuşdur. Həmin dövrdə İngiltərənin dəniz donanmasında xidmət edən C.Kobat Nyufaundlend adasını kəşf etmişdir. 1534-1535-ci illərdə ilk dəfə fransız dənizçisi J.Kartye Müq. Lavrenti çayı ilə indiki Monreal şəhərinə qədər qalmışdır. XVI əsrin sonunda (1583) Nyufaundlend britaniya malikanəsi elan edilmiş, lakin Utrext¹ müqaviləsinə qədər (1713) beynəlxalq

¹Utrext müqaviləsi-İspaniya varisliyi uğrunda gedən müharibənin başa çatmasından sonra(Fransa-İngiltərə, Fransa-Hollandiya, Fransa-Prusiya və s) bir sıra sülh müqavilələrinin ümumi adı. Niderlandda eyni adlı əyalətin mərkəzi Utrextde imzalanmışdır.

razılaşma əldə edilməmişdir.

Müasir Kanada köçürülmə ölkə kimi yaranmışdır. Onun sosial-iqtisadi quruluşunun avropalılara qədər bu ərazidə yaşayan hindi tayfalarının tarixi ilə heç bir əlaqəsi olmamışdır. Ölkənin yeni tarixi avropalılardan koloniyalaşması dövründə baş verən hadisələrlə, xüsusilə bu torpaq uğrunda Fransa və İngiltərə arasında gedən mübarizə ilə başlanmışdır. Bu mübarizəyə bir-birilə düşmənçilik edən alqonkin (fransızlar tərəfində) və irokez (ingilislər tərəfində) tayfaları da cəlb olunmuşlar. Kanadanın koloniyalaşmasında fransızlar başlıca rol oynamışlar. 1605-ci ildə S.Şamplen tərəfindən Port-Royal (indiki Annapolis şəhəri) yaşayış məntəqəsinin əsası qoyulmuş və bu şəhərin ətrafında fransız koloniyası Akadiya (indiki Yeni Şotlandiya ərazisində) yaranmışdır. 1608-ci ildə Şampsen Yeni Fransa koloniyasının mərkəzinə çevrilən Kvebek şəhərinin əsasını qoymuşdur. Həmin dövrdə məhdud əhalisi olan Fransa hökuməti emiqrant axınının genişlənməsinə təşəbbüs göstərməmişdir. Fransa Şimali Amerika müstəmləkəsinə xammal(balıq,xəz) mənbəyi kimi baxırdı, onun iqtisadi inkişafı barədə düşünmürdü. 1645-ci ildə kolonist-zədəganlar Yeni Fransada özlərinin ticarət şirkətlərini yaratmış və ölkədə ilk dəfə əkinçiliyin inkişafı ilə məşğul olmağa başlamış, Fransadan kəndlilərin yeni əraziyə köçürülməsini təşkil etmişlər.Köçürülmə-kəndlilər burada da torpaq sahibkarlarından (senorlardan) asılı idilər, lakin Fransada olduğundan bu asılılıq nisbətən məhdud idi. Koloniyalar Müq. Lavrenti çayı sahilı boyunca yerləşirdi. Koloniyaların böyüməsi məqsədi ilə hakim qüvvələr sakinlərin daha uzaq daxili bölgələrdə məskunlaşmasını qadağan edirdi. Yalnız tək-tək kiçik qruplar meşələrin içərilərində məskunlaşır, hindi tayfaları ilə alış-veriş edir və xəz dəri e'malı ilə məşğul olurdular. Onların bə'ziləri Vinnipeq gölü yaxınlığında , Red-River çayı sahilində məskunlaşmış və Manitoba əyalətində fransız mənşəli metis əhalinin formalaşmasının əsasını qoymuşlar.1663-cü ildə Kanada rəsmi olaraq Fransanın müstəmləkəsinə çevrilir və Yeni Fransada ticarət şirkətinin hakimiyyətini kral inzibatçılığı əvəz etdi. Koloniyanın idarə edilməsi üçün başda general qubernator olmaqla (fransa kralının canişini) şura yaradıldı. Şuranın üzvləri arasında intendant(koloniyanın maliyyə və təsərrüfat fəaliyyətini idarə edən) və yepiskop(kilsənin nümayəndəsi) başlıca rol oynayırdı. Koloniyanın iqtisadi, siyasi və ideoloji həyatında əvvəllər olduğu kimi katolik kilsəsinin tə'siri olduqca böyük idi. Yeni Fransanın qərb və şimalında ingilislərin hökmüranlığı altında balıqçılıq və ovçuluq ilə məşğul olan hindi tayfaları yaşayırdı. Kanadanın taleyi nəinki Amerikanın özündə, həm də Avropanın döyüş meydanlarında həll olunurdu. Avropada Fransanın möqeyinin tədricən zəifləməsindən istifadə edən Böyük Britaniya 1713-cü ildə Akadiyanı işğal etmiş və öz müstəmləkəsinə çevirmişdir. 1763-cü ildə Yeddiillik müharibənin nəticəsində ingilislər Yeni Fransanı ələ keçirmiş və Kvebek adı ilə öz müstəmləkələrinə

qatmışlar. Birləşmiş Ştatlardan 40 min loyalistlərin¹ Kanadaya köçməsi Kanada koloniyalarının əhalisinin tərkibində ingilislərin payının artmasına, milli ziddiyyətlərin kəskinləşməsinə və yeni ərazilərin mənimlənməsinə səbəb olmuşdur. Bununla əlaqədar koloniyalar iki hissəyə: fransızların üstünlük təşkil etdiyi Aşağı Kanada (təqribən Yeni Fransanın sərhədləri hüdudunda) və ingilisdilli əhalinin üstünlük təşkil etdiyi Yuxarı Kanadaya (Ontario əyalətinin özəyi) bölündü. Hər iki koloniya daxili siyasi-inzibati quruluşa malik idi. Sonrakı illər ölkədə sosial ziddiyyətlər artmış (başlıca olaraq Aşağı Kanadada) və fransızların milli mübarizəsi ilə daha da kəskinləşmişdi. Fransız mənşəli knadalıların milli hərəkətini zəiflətmək məqsədi ilə 1841-ci ildə Aşağı və Yuxarı Kanada vahid koloniyada birləşdirildi. Koloniyaların birləşdirilməsi ölkənin iqtisadi inkişafına təkan verdi (dəmir yolları tikildi, gəmiçilik inkişaf etdi, meşə və mineral resursların intensiv mənimlənməsinə başlandı). 1867-ci ildə əyalətlərə çevrilən Yuxarı və Aşağı Kanada, həm də Nyu-Bransuik və Yeni Şotlandiya (keçmiş Akadiya) koloniyaları çərçivəsində İngiltərə Kanadaya daxili özünü idarəetmə statusu (dominion) verməyə məcbur oldu. Beləliklə, Böyük Britaniya imperiyası tərkibində Kanada federativ özünüidarə edən (muxtar) dövlət kimi yarandı. İngilis müstəmləkələri arasında belə status ilk dəfə Kanadaya verilmişdir (sonralardan Kanada nümunəsi ilə də Avstraliya İttifaqı, Yeni Zelandiya, İrlandiya dominion hüququ almışdır). XIX əsrin ortalarında və XX əsrin əvvəllərində ölkənin digər bölgələrinin koloniyalaşması sayəsində Manitoba, Saskaçevan, Alberta, Şahzadə Eduard Adası, Britaniya Kolumbiyası kimi əyalətlər yaranmış və tədricən federasiyanın tərkibinə daxil olmuşlar. 1931-ci ildə Böyük Britaniya Kanadanın daxili və xarici siyasətində tam müstəqilliyini tanımışdır. Ölkənin müasir ərazisinin tam formalaşması 1949-cu ildə federasiyanın tərkibinə Nyufaundlend adasının daxil olması ilə başa çatmışdır. Birinci dünya müharibəsi dövründə Kanada Antanta tərəfində, ikinci dünya müharibəsində isə antifaşist birliyi tərkibində iştirak etmişdir.

Kanada 10 əyalət və 2 torpaqdan ibarət müstəqil *federativ dövlətdir*. Böyük Britaniyanın başçılıq etdiyi Birliyin tərkibinə daxildir. Dövlət başçısı general qubernator ilə təmsil olunan Böyük Britaniyanın kralıdır (yalnız kağız üzərində). General qubernator Kanadanın zəmanəti ilə kralıca tərəfindən 5 il müddətinə təyin edilir. Qanunverici hakimiyyət general qubernator tərəfindən təyin edilən senat və sakinlərin sayından asılı olaraq əyalətlərdən 5 il müddətinə seçilən icma palatasından ibarət olan parlamente məxsusdur. İcra

¹ **Loyalistlər**-1775-17783-cü illərdə Birləşmiş Ştatlarda Müstəqillik uğrunda gedən müharibə dövründə İngilislərin (metropoliyanın) tərəfdarları.

edici hakimiyyət baş nazirin rəhbərliyi ilə bir partiyalı hökumətə məxsusdur. Baş nazir həm də baş komandandır. Hər bir əyalətin başçısı yalnız kağız üzərində leytenant qubernatordur. Əslində qanunverici hakimiyyət qanunverici məclisə, icraedici hakimiyyət isə baş nazirin rəhbərliyi ilə hökumətə məxsusdur. Torpaqları federal hakimiyyətin təyin etdiyi mə'murlar idarə edir. 1992-ci ildə parlamentdə aborijenlər üçün inzibati-etnoərazi təşkilinin yaradılması barədə qanun qəbul edilmişdir. Nunavut adlanan bu ərazi (sahəsi 2 mln.kv km-dən artıq) ölkənin arktika və kontinental tundra zonasını tutur. 1982-ci ildə Konstitusiya barədə yeni qanunun qəbul edilməsindən sonra ölkə parlamenti bütün konstitusiya məsələlərini həll etmək hüququ qazanmışdır (buna qədər bütün konstitusiya məsələləri İngiltərə parlamenti tərəfindən təsdiq edilirdi). Kanadanın özünün gerbi, bayrağı və himni var. 1965-ci ildə Kanada parlamenti tərəfindən qəbul edilən dövlət bayrağının mərkəzində qırmızı ağcaqayın yarpağı təsvir olunur (bu vaxta qədər Kanadanın özünün milli bayrağı yox idi). Ağcaqayın yarpağı rəmzi mənada sülhü (avropalılar gələndə qədər hindilər ondan sülh rəmzi kimi istifadə edirdilər), bir neçə millətin bir dövlətdə birləşməsinə (ağcaqayın yarpağının bir saplağı bir neçə dişi birləşdirdiyi kimi) göstərir. Bayrağın hər iki kənarında qırmızı zolaqlar ölkənin iki okean arasında yerləşməsinə əks etdirir. Hər bir əyalətin və torpağın müxtəlif heyvan, bitki və gül növlərinin şəklini əks etdirən embleması var.

Kanadada çoxpartiyalı sistem fəaliyyət göstərir. Aşağıda göstərilən partiyalar ölkənin siyasi və iqtisadi həyatında fəal rol oynayırlar. Liberal Partiya (1997-i il seçkilərində icma palatasında 155, 1998-ci ildə senatda 51 yer qazanmışdır) – 1873-cü ildə yaradılmış və hakim partiyadır. Əhalinin orta təbəqəsinin mənafeyini, iqtisadiyyatda dövlətin fəal tənzimləmə rolu ilə azad sahibkarlığı müdafiə edir. Mütərəqqi-mühafizəkar partiyası (müfaviq olaraq 20 və 50)- 1854-cü ildə yaradılmışdır. İri sahi bkarların, ölkənin qərbində varlı fermerlərin mənafeyini güdür. Siyasi proqramında iqtisadiyyatda dövlətin rolunun məhdudlaşdırılması, dövlət xərclərinin azaldılması, Qərb ölkələri ilə, xüsusilə Birləşmiş Ştatlar ilə iqtisadi, siyasi və hərbi əməkdaşlığın inkişafı kimi məsələlər əsas yer tutur. İslahat partiyası(60) - 1987-ci ildə yaradılmışdır. Sağmühafizəkar yönümlü partiyadır. Başlıca siyasi bazası Kanadanın qərb əyalətlərindədir (Britaniya Kolumbiyası, Alberta, Saskaçevan). Kvebek bloku (44)-1991-ci ildə yaradılmışdır.Kvebek əyalətinin Kanadadan ayrılması və onun müstəqilliyi uğrunda mübarizə aparır. 1995-ci ilin oktyabrında Kvebekin suverenliyi barədə referendum keçirilməsinə nail olmuşdur. Referendumda çox az fərq ilə (iştirakçıların 50,6% -i suverenliyin «aleyhinə», 49,4% -i isə «lehinə» səs vermişlər) federal qüvvələr qələbə qazanmış və ölkənin parçalanması təhlükəsinin qarşısı alınmışdır. Lakin milli problemlər (fransa və ingilis mənşəli kanadalılar arasında, həm

də yerli əhali problemi) qalmaqdadır. Yeni demokrat partiyası(21)-1961-ci ildə sosial-demokratların bazası əsasında yaradılmışdır. Kanadanın həmkarlar təşkilatının 4 mln. üzvü var. Ən iri həmkarlar təşkilatı birliyi 1956-cı ildə yaradılan Kanada fəhlə konqressidir.

Kanada, Birləşmiş Ştatlar və Meksika ilə birlikdə ŞimaliAmerika azad ticarət cəmiyyətinin (NAFTA), BMT, NATO və bir sıra digər beynəlxalq təşkilatların tərkibinə daxildir.

§3. Əhalinin və təhsil sisteminin coğrafiyası

Əhalisi (31 mln.nəfər). Kanada da Birləşmiş Ştatlar kimi kütləvi immiqrasiya ölkəsidir. Son 400 ildə ölkəyə Avropadan təqribən 13 mln., o cümlədən ikinci dünya müharibəsindən sonra 4 mln. adam gəlmişdir. Müasir dövrdə də immiqrasiya davam edir (ildə 250-300 min.nəfər). Nəticədə Kanadada 60 dildə danışan və yazan 80-dən artıq xalq məskunlaşmışdır.Əhalinin ümumi sayı XX əsrin 70-ci illərinə qədər sür'ətlə artmış, lakin sonradan artım sür'əti 1,2%-ə qədər azalmışdır. Təbii artım doğumun azalması ilə əlaqədar təqribən 2 dəfə (0,7%) aşağı düşmüşdür. XX əsrdə əhalinin tərkibində ingilis mənşəli kanadalıların payı 60%-dən 40%-ə qədər, fransız mənşəlilərin payı 31%-dən 28%-ə qədər azalmış, digər millətlərin payı isə 8,5%-dən 32%-ə qədər artmışdır. Müasir immiqrantların 26%-i avropalıların,47%-i Asiya sakinlərinin, 5%-i amerikalıların, 12%-i latınamerikalıların, 6%-i afrikalıların payına düşür.

Kanadanın ərazisi min illərlə müasir hindi və eskimosların ulu soyları tərəfindən, dörd əsr isə avropalılar tərəfindən məskunlaşmışdır. XVII əsrdən başlayaraq ingilis və fransızlar arasında qarşıdurma, yerli əhalinin öz hüquqları uğrunda mübarizəsi, müxtəlif ölkələrdən immiqrasiya prosesinin uzun müddət davam etməsi ölkə əhalisinin etnik tərkibinə daima təsir göstərmişdir. Əhalinin müasir etnik tərkibinin araşdırılması onun tarixən formalaşmasını nəzərə almadan mümkün deyil. Ölkə əhalisi həmişə müxtəlif etnik tərkibdə olub, sosial-iqtisadi inkişaf xüsusiyyətləri ilə əlaqədar onun tərkibi dəfələrlə dəyişib və indi də dəyişməkdədir. Avropalıların koloniyalaşmasının başlanğıcında Kanadanın Arktika sahillərində və qütb adalarında eskimoslar, qalan ərazilərdə isə müxtəlif dildə danışan saysız-hesabsız hindi tayfaları yaşayırdı. Həmin dövrdə yaşayan hindilərin sayı barədə dəqiq mə'lumat yoxdur (təqribən 220 min nəfər).Hindilər qəbilə-tayfa quruluşunun müxtəlif səviyyəsində idilər. Onların təsərrüfat fəaliyyətində «mənimləmə» (ovçuluq,balıqçılıq) sahələri üstünlük təşkil edirdi. Yalnız irokez və huronlar ovçuluq ilə yanaşı əkinçilik ilə də məşğul olurdular. Avropalılar ilk dəfə Kanadanın cənub-şərqində, Nyufaundlend adasında, sonra isə Müq. Lavrenti çayı vadisin-

də məskunlaşmışlar. Nyufaunlenddə tədricən ingilis və şotlandlar üstünlük təşkil etmişlər. Müq.Lavrenti çayı sahilində məskunlaşan əhalinin etnik tərkibi daha mürəkkəb olmuşdur. Avropalılar bura gələndə qədər bu ərazi uğrunda alqonkin və irokez hindi tayfaları arasında, avropalıların koloniyalaşması dövründə isə ingilis və fransızlar arasında uzun müddət mübarizə getmişdir. XVI əsrdə fransızlarla məskunlaşan Yeni Fransa koloniyası, indiki Nyu-Bransuik əyalətinin yaxınlığında isə ikinci fransız koloniyası Akadiya yaranmışdır. Fransadan immqrasianın məhdud olmasına baxmayaraq, yüksək təbii artım hesabına (hər min nəfərə 60 doğum) fransız mənşəli kanadalıların sayı sür'ətlə artırdı.

Əksinə, XX əsrə qədər yerli əhalinin sayı sür'ətlə azalmışdır. Hindilərə nisbətən avropa mühacirləri sosial inkişafın daha yüksək pilləsində duran dünyadan gəlmişdilər. Onlar daha müasir texnika ilə (silah, kənd təsərrüfatı alətləri və s) təchiz olunmuş, əkinçilik və sənətkarlıq əməyinin daha müxtəlif vərdişlərinə malik idilər. Bütün bunlar həm yerli əhali ilə döyüşlərdə, həm də ticarətdə avropalıları üstünlük verirdi. Hindilərin əksəriyyəti kolonistlərlə döyüşlərdə həlak olurdu. Bununla yanaşı avropalıların bir-biri ilə düşmənçilik edən yerli tayfalara odlu silah satırdılar və bu da döyüşlərin daha qanlı olmasına, daha çox insan itkisinə səbəb olurdu. Hindilər arasında əvvəllər burada görünməmiş yolxucu xəstəliklər (Avropadan gətirilmiş), alkoqollu içkilərə meyl geniş yayılmışdır. Bütün bunlar yerli sakinlər arasında ölümün artmasına və əhalinin sayının tədricən azalmasına səbəb olmuşdur. Avropalılar isə təbii artımın yüksək olması və immqrasianın kütləvi axını hesabına sür'ətlə artırdı. Artıq XVIII əsrin axırını rübündə avropalılar ilə yerli sakinlərin sayı demək olar ki, bərabərleşmişdi (təqribən hər biri 200 min nəfər). Avropalılar yerli əhalini daha əlverişsiz təbii şəraiti olan rezervasiyalara qovurdular. Rezervasiyalara qovulan yerli tayfalar, burada bir-birinə qarışaraq tayfa təşkilatlarını itirmiş və vahid hindi cəmiyyətini yaratmışlar. 1901-ci ildə ölkədə 128 min hindi və 6 min eskimos (inuit) qalmışdır. XX əsrdə yerli əhali arasında ölümün azalması onların sayının artmasına səbəb olmuşdur. İndi aborigenlərin sayı 1,0 mln. nəfərə çatmışdır. Onların 535 min nəfəri hindi, 35 min eskimos, qalanları isə metislərdir. Hindilər həm ölkənin cənubunda, böyük çayların sahilini boyunca, həm də Şimalda, göllərin ətrafında yaşayırlar. İnuitlər əsasən ölkənin ucqar şimalında məskunlaşmışlar.

XVIII əsrin siyasi hadisələri nəticəsində fransızların mövqeyi Avropada olduğu kimi, Kanadada da zəifləyirdi. Əvvəlcə İngiltərə Akadiyanı işğal etmiş və oradan fransız əhalisinin əksəriyyətini qovmuş və bu ərazidə ingilis və şotlandları yerləşdirmişdir. Yeni Fransa (ingilislər tərəfindən rəsmi olaraq Kvebek adlandırılmışdır) Böyük Britaniyanın koloniyasına çevrildikdən sonra bura ingilislər, şotlandlar, valilər və irlandiyalılar kütləvi surətdə axışıb gəlmişlər. Onlar

bir qayda olaraq ictimai həyatda hakim mövqə tuturdular (məmur, sahibkar, iri ticarətçi və s.). Fransızlar isə kənd təsərrüfatında əkinçilik ilə məşğul olurdular. Sonradan onların əksəriyyəti şəhərlərə köçmüş və burada fəhlə sinfinə qoşulmuşlar. Həmin dövrdə ingilislərə verilən imtiyazlar etnik qruplar arasında münasibətlərin kəskinləşməsinə səbəb olmuş və indiyədək davam etməkdədir.

1763-cü ildə Kanadanın İngiltərənin malikanəsinə çevrilməsindən sonra fransız mənşəli kanadalıların öz köhnə vətənlərindən demək olar ki, tamamilə təcrid olunmaları, Fransadan immiqrasiyanın zəif olması və onların xüsusi çəkisinin getdikcə azalması, həm də Kanadaya ilk gələn fransız mühacirlərinin köhnə vətənlərinin bir bölgəsindən çıxmaları (ölkənin şimal-qərb bölgəsindən) Kanadada fransız ailələrinin daha möhkəm birliyinə səbəb olmuşdur. Onlar fransız dilinin qədim ləhcəsini və milli adət-ənənələrini saxlamaqla xüsusi millət kimi formalaşmışlar. Qarışıq kəbin fransız mənşəli kanadalılar üçün xarakterik deyil. Kanadada sayına görə (9 mln. nəfər) ikinci yeri tutan fransız mənşəli kanadalıların 80%-i Kvebek əyalətində yaşayırlar. Kvebek sakinlərinin elə 80%-ni də onlar təşkil edir. Fransız mənşəli kanadalıların ayrı-ayrı yığcam qrupları Ontario və Nyu-Bransvik əyalətlərində yaşayırlar.

Müasir dövrdə ölkədə ingilis mənşəli kanadalılar ən çoxsaylı xalqdır (13 mln. nəfər) və onlar 10 əyalətdən 9-unda üstünlük təşkil edirlər. Onların formalaşması XVII əsrdə Böyük Britaniyadan çıxan ilk mühacirlərin kütləvi miqrasiyası ilə başlamışdır. Kanadanın Böyük Britaniya müstəmləkəsinə çevrilməsindən sonra isə onların sayı sür'ətlə artmışdır. Fransızlardan fərqli olaraq ingilis mənşəli kanadalıların etnik birliyi əvvəllərdən zəif olmuşdur. Bu da başlıca olaraq onun müxtəlif etnik qruplardan (ingilis, şotland, irland, valilər) yaranması ilə izah olunur. Onlar Böyük Britaniyanın ayrı-ayrı etnik ərazilərində (İngiltərə, Şotlandiya, Uels, İrlandiyada) yaşayırdılar. Kanadada isə etnik qrup halında yaşamaq onların əksəriyyətinə nəsisə olmamışdır. Ümumi ərazidə yaşayıb qarışaraq və tədricən vahid xalqa çevrilən bu qruplar özlərinin etnik mənşəyini yaddan çıxarmamışlar. Formalaşan ingilis mənşəli kanadalılara həm də almanlar və digər Avropa ölkələrindən, eləcə də Birləşmiş Ştatlardan gələn immiqrantlar qarışmışlar. Ayrı-ayrı etnik qruplara mənsub olan fərdlərin immiqrasiyasının davam etməsi və başlıca olaraq ingilis mənşəli kanadalılar ilə assimliyası onların tərkibini daha da mürəkkəbləşdirmişdir. Beləliklə Kanadada iki başlıca xalq, ingilis və fransız mənşəli kanadalılar formalaşmışdır. Lakin yeni gələn immiqrantların assimliyası demək olar ki, onların biri ilə, ingilis mənşəlilər ilə baş verir. Hətta az sayda gələn fransız immiqrantlarının da əksəriyyəti ingilis dilinə keçir.

Milli azlıq təşkil edən xalqlar arasında almanlar, italyanlar, ukraynalılar, skandinaviyalılar, polyak, yəhudi və ruslar üstünlük

təşkil edirlər. Kanada almanları demək olar ki, ölkənin hər yerində, italyanlar əsas etibarilə şəhərlərdə, xüsusilə Monreal və Torontoda, slavyanlar isə çöl əyalətlərində daha çox məskunlaşmışlar. Ukraynalar fransız mənşəli kanadalılar kimi qarışıq kəbinə az meyl edir və öz doğma dillərini qoruyub saxlayırlar. Son illər Latınamerika və Asiya mənşəlilərin sayı sürətlə artır.

Bu gün Kanadada ən kəskin problem fransa mənşəli kanadalıların millətçiliyi və yerli əhalinin öz hüquqları uğrunda mübarizəsidir. Ərazisinin böyüklüyünə görə ölkədə birinci, əhalisinin sayına görə isə ikinci yeri tutan fransız mənşəli kanadalıların əyaləti Kvebek, Kanadanın ÜDM-nun 20%-ni verir. Ölkədə fransız dilinin ingilis dili ilə yanaşı dövlət dili olmasına baxmayaraq, fransız mənşəli kanadalılar milli ayrı-seçkiliyi hələ ikimillətli Kanadanın Böyük Britaniya imperiyası tərkibinə qatıldığı dövrdən hiss edirlər. Bu iki millət arasında xüsusilə, sosial-iqtisadi qeyribərabərlik XX əsrin ortalarında daha açıq şəkildə özünü göstərmişdir. Məlum olmuşdur ki, ingilis dilli kanadalılar iqtisadiyyatın əsas sahələrində hakim mövqe tuturlar və fransız mənşəli kanadalıların həyat səviyyəsi ölkənin orta göstəricisindən xeyli geridə qalır; onların əmək haqqı Kvebekdə yaşayan ingilis mənşəli kanadalılardan əhəmiyyətli dərəcədə azdır; Kvebekdə ingilisdilli əyalətlərə nisbətən işsizlik səviyyəsi daha yüksək, təhsil səviyyəsi və tibbi xidmət isə aşağıdır. Həm də qonşu Ontario əyalətindən fərqli olaraq Kvebeğin iqtisadiyyatının əsasını sənaye sahələrinin «aşağı mərtəbələri» təşkil edir. Elmi texniki tərəqqini müəyyən edən müasir sənaye sahələrinin xüsusi çəkisi olduqca azdır. Bütün bunlar 1960-cı ildən başlayaraq bu günə qədər fransız mənşəli kanadalılar arasında millətçilik hissiyyatının geniş vüsət almasına, Kvebek əyalətinin tam suverenliyini tələb edən seperatist qüvvələrin, terrorçu təşkilatların yaranmasına səbəb olmuşdur. Lakin Kvebeğin işgüzar dairələri yaxşı dərk edirlər ki, ölkənin parçalanması təsərrüfat əlaqələrinin pozulmasına, bütün əyalətlərinin o cümlədən Kvebeğin iqtisadiyyatının sarsılmasına gətirib çıxara bilər. Ona görə də 1995-ci ilin sonunda Kvebeğin suverenliyi barədə əyalətdə keçirilən referendumda federal tərəfdarları qələbə qazanmış və Kanadanın parçalanması təhlükəsi geri atılsada konstitusiya problemini gündəlik məsələdən çıxarmamışdır. 1987-ci ildə federal hökumət tərəfindən Kvebek əyalətinə verilən «xüsusi cəmiyyət» statusu ingilis mənşəli kanadalılar tərəfindən təsdiq edilmədiyinə cavab olaraq, Kvebek ölkənin yeni konstitusiyasını imzalamaqdan imtina etmişdir.

Son illər Kanadanın yerli əhalisi də öz hüquqları uğrunda mübarizəni gücləndirmiş və Kanada tərkibində müstəqil yaşamaq arzusunda olduqlarını bildirmişlər. Federal hökumət tərəfindən onlara ayrılmış Nunavut ərazisinin idarə edilməsi üçün yerli hökumətin təşkil olunması 2000-ci ildə nəzərdə tutulmuşdur.

Kanadada dindar əhalinin 45%-i xristian dininin katolik,

36% -i isə protestant kilsəsinə etiqad edir.

İEO-lər arasında Kanada (Avstraliya İttifaqı və İslandiya kimi) əhalinin olduqca seyrək (1 km²-də 3,1 nəfər) və qeyri-bərabər yerləşməsi ilə fərqlənir. Əhalinin 90%-dən artığı cənubda, Birləşmiş Ştatlar ilə sərhəd boyunca ensiz zolaqda cəmləşmişdir. Kanadalıların 2/3 hissəsi göllər ətrafında (mərkəzi Toronto) və Müq. Lavrenti çayının vadisində (mərkəzi Monreal) yerləşir. Eni 200-500 km olan bu ərazilərin daha sıx məskunlaşmış cənub hissəsində əhalinin sıxlığı 1 kv km-də 5-10 nəfər olduğu halda, Şimalda hər nəfərə 100-200 kv km ərazi düşür. Birləşmiş Ştatlarda olduğu kimi Kanadada da əhalinin yüksək hərəkətliyi mövcuddur. Son 20 ildə sakinlərin yarısından çoxu öz yaşayış yerlərini dəyişdirmişlər.

Kanada yüksək urbanizasiyalaşmış ölkədir. Əhalinin 80%-i şəhərlərdə yaşayır. Sakinləri min nəfər və əhalinin sıxlığı 1 kv km-də 400 nəfərdən az olmayan yaşayış məntəqələri şəhər sayılır. Əhalinin 1/3-ə qədəri üç milyonçu şəhərdə: Toronto (4,5 mln.nəfər), Monreal (3,5 mln.nəfər) və Vankuverdə (2,0 mln.nəfər) cəmləşmişdir. Ölkənin paytaxtı Ottava Kvebek və Ontario əyalətləri arasında sərhəd əmələ gətirən eyni adlı çayın mənzərəli sahilində yerləşir. Avropalılar gələ-nə qədər hindilərin ticarət mərkəzi olub (Ottava alqonkin dilində «mübadilə» mənası bildirir). Hələ 1857-ci ildə İngiltərə kraliçası Viktoriya Ottavanı paytaxt şəhəri kimi seçmişdir. 1867-ci ildə ingilis parlamenti tərəfindən qəbul edilən Kanadanın konstitusiyasında Ottava rəsmi olaraq dominionun paytaxtı e'lan edilmişdir (1841-1844-cü illərdə ölkənin paytaxtı şimalda yerləşən Kingston şəhəri idi). Kənd təsərrüfatı əhalisinin yalnız 20%-i fermalarda yaşayır. İqtisadi cəhətdən fəal əhalinin 3,5%-i kənd və meşə təsərrüfatında, balıqçılıqda, 23%-i sənayedə və 73,5%-i xidmət sahəsində çalışır. İkinci dünya müharibəsindən sonra kütləvi immiqrasiya axını hesabına ölkədə ixtisaslı və peşəkar kadrların xüsusi çəkisi artmışdır.

Kanada əhalisi üçün yüksək təhsil səviyyəsi səciyyəvidir. Ölkədə natamam orta təhsil məcburi və pulsuzdur və 5-7-dən 14-16 yaşa qədər olan uşaqlar üçün nəzərdə tutulmuşdur. Məktəblər əyalətlərin hökumət və bələdiyyələri tərəfindən maliyyələşdirilən dövlət və xüsusi sektoralara (bütün məktəblərin 4%-i) bölünür. Ölkənin 15,2 mindən artıq dövlət məktəblərində 5,2 mln. şagird təhsil alır. Təhsil əsas etibarilə ingilis, Kvebekdə isə fransız dilindədir. Din ya da etnik qrup və cəmiyyətlərin təminatında olan məktəblər də var. Bu məktəblərdə təhsil həmin qrup və cəmiyyətlərin mənsub olduğu xalqların (alman, ukrayn, italyan, yəhudi və s.) dillərində keçirilir. Tam orta təhsil başlanğıc təhsildən sonra 3-4 il davam edir (17-19 yaşa qədər). Kanadalılar ali təhsili əyalətlərin hamısında fəaliyyət göstərən universitetlərdə aırlar. Ən iri və məşhur universitetləri Kuinz (Kingston), Toronto (Toronto), Makqil və Monreal (Monreal), Laval (Kvebek) və Britaniya Kolumbiyası (Vankuver) universitetləridir.

Kanadada 110-dan artıq gündəlik qəzet və 1200 həftəlik jurnal çıxır. Etnik qrupların (alman, ukrayn, çin və s.) dillərində 300-ə qədər qəzet və digər dövrü mətbuat dərc edilir. İngilis dilində ən böyük tirajla çıxan qəzetlərə «Toronto star» (400 mindən artıq nüsxə ilə), «Qlob end meyl» (300 min), «Qəzett» (150 min), «Faynensl post» (80 min), «Ottava sitizen» (150 min), «Vankuver san» (250 min), «Provins» (160 min), «Vinnipeq fri press» (130 min) aiddir. Ən geniş yayılan nüfuzlu ictimai-siyasi jurnal - «Maklinz»-dir (500 min). Ölkədə fransız dilində çıxan əsas qəzet «Press» (200 min), «Soley» (100 min), «Drua» (40 min) və «Devuar»-dır (40 min).

Kanadanın şaxələnməmiş radio və televiziya milli şəbəkəsində 120-yə qədər televiziya və 500-ə qədər radio kanalları fəaliyyət göstərir. Ən iri milli verliş şirkəti «Kanadien brodkasting korporeyşn» (Si-Bi-Si) iki televiziya kanalı və dörd radio proqramı vasitəsilə ingilis və fransız dillərində veriliş aparır. Kanadalıların 60%-i Birləşmiş Ştatların televiziya proqramlarına baxırlar. Ölkədə üç milli informasiya agentliyi («Kanadien press», «Brodkast Nyus» və «Yunayted Press Kenada») və xüsusi «Sauzem Nyus» agentliyi fəaliyyət göstərir.

§4. Təsərrüfatının ümumi səciyyəsi

İqtisadiyyatın artım sürəti və müasir vəziyyəti. XIX əsrin sonunda Avropanın müxtəlif ölkələrindən kütləvi sürətdə mühacirlərin gəlməsi və xarici kapitalın axını (əsasən Böyük Britaniya və Birləşmiş Ştatlardan) hesabına Kanadanın kənd təsərrüfatı və sənayesi sürətlə inkişaf etməyə başlayır. Onun təsərrüfatı əvvəlcə Böyük Britaniyanın, ikinci dünya müharibəsindən sonra isə Birləşmiş Ştatların təsiri altında formalaşmış və həmişə xarici bazarın vəziyyəti və tələbatından asılı olmuşdur.

Kanadanın iqtisadiyyatı uzun müddət «eninə», son onilliklərdə isə intensiv sürətdə «dərini» inkişaf edir. Ölkənin sürətli inkişafına aşağıdakı amillər təsir etmişdir:

- Müstəmləkə asılılığının tezliklə ləğv edilməsi;
- Əhalinin sayının nisbətən az olması ilə müqayisədə, böyük mineral və torpaq resurslarına malik olması;
- Mühacirlərin və kapitalın kütləvi sürətdə axını;
- İşçi qüvvəsinin çatışmaması ilə əlaqədar texnikanın sürətli inkişafı;

Müasir dövrdə Kanada ÜDM-a görə (XX əsrin sonunda 650 mlrd.doll.) dünyanın inkişaf etmiş ölkələri arasında yeddinci və bu göstəricinin əhalinin hər nəfərinə düşməsinə görə isə birinci yerlərdən birini tutur. Digər İEO-lər kimi Kanada da iqtisadiyyatın «po-

stindustrial» inkişaf mərhələsinə qədəm qoymuşdur. Kanada dünya ölkələri arasında kənd təsərrüfatı və sənaye məhsulları istehsal edən başlıca ölkələrdən biridir. Yüksək inkişaf etmiş e'maledici sənayeyə malik olması ilə yanaşı, ayrı-ayrı xammal növlərinin (nikel, qurğuşun, uran və s.) istehsalına görə dünyada başlıca yer tutur. İstehsal gücünə görə neft-qaz, ağac emalı və sellüloz-kağız (ildə 20 mln.tondan artıq kağız istehsal edilir), əlvan metallurgiya, avtomobilqayırma sənaye sahələri başlıca yer tutur. İqtisadiyyatında qeyri-istehsal sahələri ÜDM-un 70%-dən artığını verir. Kanadanın təsərrüfatında xarici ticarət Birləşmiş Ştatlara nisbətən daha böyük rol oynayır, həm də ölkənin dünya bazarından asılılığı getdikcə artır. Həsilat sənaye məhsullarının 25-dən 70%-ə qədəri dünya bazarına çıxarılır. Dünya xammal bazarında digər İEO-lər (Avstraliya İttifaqı,CAR) və İOÖ-lər tərəfindən rəqabətin kəskinləşməsi ölkənin vəziyyətini mürəkkəbləşdirir.

Kanadanın xarici, ilk növbədə amerikan kapitalından asılılığı onun sosial-iqtisadi coğrafiyasına ixili təsir edir. Bir tərəfdən xarici kapital iqtisadiyyatın inkişafına, məşğuliyyətin artmasına, satış bazarının genişlənməsinə, əmək məhsuldarlığının yüksəlməsinə təsir edir, digər tərəfdən isə milli iqtisadiyyat üzərində nəzarəti azaldır, xarici avadanlıq və texnologiyadan asılılığı gücləndirir, əslində iqtisadi və siyasi müstəqilliyi məhdudlaşdırır. Ölkənin iqtisadi potensialının cənubda, daha əlverişli təbii şəraiti olan Birləşmiş Ştatlara sərhəd bölgələrində təmərküzləşməsi bu iki ölkənin təsərrüfatının daha sıx uzlaşmasına təsir edən başlıca amildir. Kanada Birləşmiş Ştalların başlıca xammal tədarükçüsünə və amerikan ixracat məhsullarının başlıca istehlakçısına çevrilmişdir. Zəngin təbii sərvətləri, ixtisaslı işçi qüvvəsi və satış bazarının amerikanlaşdırılması Birləşmiş Ştalların şirkətlərinin Kanadaya marağını getdikcə artırır. Birləşmiş Ştalların xarici investisiyasının 20%-dən artığı Kanadanın iqtisadiyyatına, həm də onun böyük hissəsi ölkənin emaledici sənayesinə (avtomobilqayırma, elektron avadanlıqları, neft-kimya) sərf edilir. Bu ölkələr arasında ən sıx əməkdaşlıq Hərbi Sənaye Kompleksində (HSK) yaranmışdır. Milli kapitalın mövqeyi qara metallurgiya, ağac emalı, sellüloz-kağız, yüngül, neft-qaz, və kömür sənayesində daha güclüdür. Amerikan və Kanada kapitalının qovuşması prosesi baş verir. Ölkədə «kanadalaşma» və «amerikanlaşma» arasında mübarizə gedir.

Yuxarıdan göründüyü kimi, Kanadanın iqtisadiyyatı ixili xarakterə malikdir. İEO-lər üçün səciyyəvi olan bütün əlamətlər ilə yanaşı Kanada iqtisadiyyatının bir sıra xüsusiyyətləri onu İOÖ-lərə bənzədir. Bütün İEO-lərdə olduğu kimi Kanadanın da sənaye və kənd təsərrüfatı sahələrində əmək məhsuldarlığı yüksəkdir; maşınqayırma və kimya sənaye sahələrinin ən müasir sahələri daha sür'ətlə inkişaf edir; iqtisadiyyatda dövlətin rolu güclənir, ETTKİ-nə daha çox vəsait ayrılır; kapital ixracatı, xüsusilə LA ölkələrinə daima artır; iqtisa-

diyyatı «postindustrial» inkişaf mərhələsinə daxil olur. Bununla belə ölkənin təsərrüfatı xarici, xüsusilə Birləşmiş Ştatların kapitalından (sənaye sahələrinə kapital qoyuluşunun 60%-i) olduqca asılıdır. Digər İEO-lərdən fərqli olaraq Kanada təsərrüfatının sahəvi strukturunda hasilat sənayesi və kənd təsərrüfatının, ixracat məhsullarının strukturunda isə sənaye xammalı və ərzaq mallarının xüsusi çəkisi yüksəkdir.

Sənayesi. Digər İEO-lər kimi Kanada da çoxsahəli təsərrüfata malikdir. Sənayesi yüksək texniki səviyyəsi ilə, lakin digər İEO-lərə nisbətən elmtutumlu sahələrin aşağı xüsusi çəkisi və xammal istehsalının mühüm rolu ilə fərqlənir. Son illər sənaye istehsalının sahəvi strukturunda hasilat sahəsinin payı getdikcə azalır. Lakin bu sahədə istehsal olunan ümumi məhsula görə Kanada yalnız Birləşmiş Ştatlardan geridə qalır. Ölkədə energetika və mədən sənayesi, əlvan metallurgiya və digər enerjitutumlu sahələr yüksək inkişaf etmişdir. Emaledici sənaye sahələri arasında maşınqayırma ilə yanaşı, ağacemalı və yeyinti sənayesi mühüm rol oynayır.

Energetika. Enerji istehsalının ümumi istehsalına görə Kanada dünya ölkələri arasında başlıca yer tutur. Əhalinin hər nəfərinə düşən enerji istehsalına görə isə Birləşmiş Ştatları və «yeddiilər» qrupuna daxil olan digər ölkələri ötüb keçmişdir. Yanacaq-energetika balansında neft və təbii qaz üstünlük təşkil edir (75%). Elektrik enerjisi istehsalına görə (500 mlrd. kVt-s) Kanada dünyanın on başlıca ölkəsindən biridir. Bu məhsulun əhalinin adambaşına düşməsinə görə isə Kanada yalnız Norveç və İslandiyanı geridə qalır. Elektrik enerjisinin böyük hissəsini (60%-ni) SES-lər verir. Ən iri SES-ləri «La-Grand-River» və «Çörçil»dir (hər birinin gücü 5 mln kVt-dan artıq). İri İES-lər Toronto və Vankuver şəhəri yaxınlığındadır. Elektrik enerjisinin 20%-ə qədərini Ontario, Kvebek və Nyu-Bransvik əyalətlərində yerləşən AES-lər verir.

Mədən sənayesi. Kanada iqtisadiyyatının başlıca sahələrindən biridir. Bu sahədə 400 min nəfər çalışır. Ölkənin ÜDM-nun 10%-i və ixracatının 20%-i bu sahənin payına düşür. Son illər Yaponiyaya daş kömür ixracatının artması ilə əlaqədar onun hasilatı sür'ətlə artır (80 mln.t). İri mədən-zavod mərkəzlərinin əksəriyyəti ölkənin cənub bölgəsində: Sadberi (nikel, mis), Salivan (qurğuşun, sink), Flin-Flon (mis, sink), Noranda (mis) yerləşir. Son illər Qərb və Şimal bölgələrində faydalı qazıntı yataqlarını hasilat üçün sür'ətlə işləyib hazırlayırlar. Neft və təbii qazın, dəmir filizi (hasilatı 50 mln.t), volfram və digər əlvan metalların böyük hissəsi məhz Şimal bölgəsində çıxarılır. Neft (120 mln.t) və təbii qaz (160 mlrd. kub m) hasilatına görə Kanada dünyanın on başlıca ölkə qrupuna daxildir. Kanadanın mineral-xammal ixracat dəyərinin 60%-ə qədəri Birləşmiş Ştatların, 25%-i Qərbi Avropanın və 10%-i Yaponiyanın payına düşür.

Emaledici sənaye istehsalın və kapitalın yüksək təmərküzləş-

məsi ilə fərqlənir, lakin bu sahədə əmək məhsuldarlığı digər İEO-lərdən geridə qalır. Milli kapitalın mövqeyi güclü olan qara metallurgiyanın (istehsalı ildə 15 mln.t) mühüm mərkəzləri Göllər ətrafında-Hamilton (məhsulun yarısı) , Su-Sent-Meri, həm də Atlantiksahilidir (Sidni). Əlvan metallurgiyada amerikan və ingilis kapitalının mövqeyi güclüdür. İri mərkəzləri Sadberi, Tomson,Sallivan və b-dir. Əlvan metallurgiyanın əksər müəssisələri yerli xammal, istehsal gücünə görə dünyada ikinci yeri tutan alüminium sənayesi isə idxal xammal (Qayana,Yamayka, Surinam boksiti və alüminium oksidi) əsasında işləyir. Alüminium istehsalının iri mərkəzləri Arvida, Kitimat, Be-Koma, Qran-Be və İl-Malindir. Alüminium ixracatına görə Kanada dünyada birinci yeri tutur. Emaledici sənayenin strukturunda maşın-qayırmanın xüsusi çəkisi digər İEO-lərə nisbətən aşağıdır. Başlıca sahəsi amerikan kapitalının hakim mövqə tutduğu nəqliyyat maşın-qayırmasıdır (avtomobil,təyyarə). Bu sahə Ontorionun cənub hissəsində, Birləşmiş Ştatların avtomobil zavodlarının yaxınlığında yerləşir. Kənd təsərrüfatı maşınqayırması, mədən, ağacemalı, sellüloz-kağız, yeyinti sənayesi və elektrik stansiyaları üçün maşın və avdanlıqlar istehsalı daha güclü inkişaf etmişdir. Maşınqayırmanın başlıca mərkəzləri Toronto, Monreal, Uinsor, Hamilton, Qallifaks, Vankuver və Ottavadadır.

Meşə tədarükü, ağacemalı və sellüloz-kağız sənayesi Kanada təsərrüfatının ənənəvi sahələridir.Bu sahələrdə hər il 50 mlrd.dollar dəyərində məhsul istehsal edilir. Bu da ölkənin ümumi daxili məhsulunun 3,4%-ni təşkil edir.Meşə təsərrüfatında 800 min nəfər, yəni Kanadanın bütün işçi qüvvəsinin 7%-i çalışır.Meşə təsərrüfatı sahələrinin iri mərkəzləri Britaniya Kolumbiyası, Ontario və Kvebek əyalətlərindədir. Kağız və digər ağacemalı məhsulları əsas etibarilə ixrac edilir. Xaricə və ölkənin digər əyalətlərinə ixrac edilən meşə materiallarının təqribən 2/5-yə qədəri Britaniya Kolumbiyasında istehsal edilir. Kanadanın meşə təsərrüfatında kəskin problemlər də var. Məsələn, yanğın nəticəsində hər il 5 min kv km meşə massivləri azalır. Turş yağışlar da meşələrə böyük ziyan vurur. Ölkənin başlıca meşə təsərrüfatı bölgəsi olan Britaniya Kolumbiyasında bütün meşələrin artıq 2/3 hissəsi qırılmışdır, yeni meşə massivlərinin salınması isə bu itkinin yalnız 1/3-ni bərpa edə bilər. *Kimya sənaye* müəssisələrində plastik kütlə, kübrə və s. məhsullar istehsal edilir. Kimya sənayesinin ən iri müəssisələri Monreal və Qərb əyalətlərinin iri və orta şəhərlərindədir. Əsasən idxal xammalla işləyən *yüngül sənaye* öz məhsulları ilə daxili tələbatın yalnız yarısını təmin edir. *Yeyinti sənaye* müəssisələri bütün əyalətlərdə var. Bu sahə həm portlarda, həm də xammal istehsal edən bölgələrdə yerləşir.

Kənd təsərrüfatı. Kənd təsərrüfatına yararlı torpaq sahəsinin (73 mln.hektar) əhalinin hər nəfərinə düşməsinə görə Kanada yalnız

Avstraliya İttifaqı və Argentinadan geridə qalır. Yararlı torpaq sahələrinin 60%-i əkilir. Əkin sahələrinin 75%-i çöl əyalətlərinin cənub hissəsindədir. Ölkənin intensiv inkişaf etmiş kənd təsərrüfatı yüksək məhsuldarlığı və əmtəliyi ilə fərqlənir. İqtisadiyyatın və məşğuliyyətin strukturunda bu sahənin payının getdikcə azalmasına baxmayaraq məhsul istehsalının mütləq ölçüsü ildən-ilə artmaqdadır. İstehsal getdikcə iri fermalarda təmərküzləşir. Sahasına görə ferma təsərrüfatlarının orta ölçüsü (250 hektar) Birləşmiş Ştatlarda olduğundan xeyli böyükdür. Fermaların əksəriyyəti taxıl, heyvandarlıq təsərrüfatları üzrə ixtisaslaşmış müəssisələrdir. Kənd təsərrüfatında istehsal olunan məhsulların dəyərinə görə heyvandarlıq sahəsi üstünlük təşkil edir (60%). Ölkədə ildə 50 mln ton taxıl, o cümlədən 20 mln ton buğda yığılır. Kanada buğda istehsal və ixrac edən başlıca ölkələr qrupuna daxildir. Son illər yem bitkiləri istehsalının (raps, qarğıdalı) rolu artır. Dünyada istehsal olunan kətanın 1/3-i, rapsın isə 1/5-i Kanadanın fermalarında yetişdirilir. Qaramalın sayı 4 mln. başdır. Qərbi Avropa ölkələrinə nisbətən Kanadanın kənd təsərrüfatında məhsuldarlıq aşağıdır. Şərq və uzaq qərb bölgələrinin şəhər ətrafında ETT bu sahənin intensivləşməsinə təsir göstərmişdir. Kənd təsərrüfatının başlıca bölgələri olan çöl əyalətlərinin cənub hissələrində taxıl təsərrüfatı, otlaq südlük istiqamətli qaramal, ətlik-yunluq qoyunçuluq, Göller ətrafında südlük heyvandarlıq, Niaqara bölgəsində meyvəçilik yüksək inkişaf etmişdir. Kartof toxumçuluğu üzrə Şahzadə Eduard Adası ixtisaslaşmışdır. Meyvəçilik Yeni Şotlandiya (Annapolis) və Britaniya Kolumbiyasında (Okanaqan vadisi) geniş yayılmışdır. Britaniya Kolumbiyasının cənubunda kənd təsərrüfatının südlük heyvandarlıq, mərkəzi hissəsində isə ətlik qaramal sahəsi inkişaf etmişdir.

Nəqliyyatı/Ölkə ərazisinin böyüklüyü, əhali və təsərrüfat sahələrinin qeyri-bərabər yerləşməsi, ixtisaslaşmanın yüksək səviyyəsi nəqliyyatın rolunu artırır. Kanada avtomobil və hava yollarının uzunluğuna görə dünyada Birləşmiş Ştatlardan sonra ikinci, dəmir yollarının uzunluğuna görə isə Birləşmiş Ştatlar və Rusiyadan sonra üçüncü yeri tutur/Avropalıların ilk koloniyalaşması və dövlətin yaranması dövründə daxili su yollarından geniş istifadə olunurdu. XIX əsrin ikinci yarısında ölkənin cənubunda çəkilən transqitə dəmir yolları mühüm rol oynamışdır. Müasir dövrdə dəmir yollarının əhəmiyyəti azalır, avtomobil, hava və borukəməri nəqliyyat növlərinin rolu artır. Daxili su yolları, xüsusilə Böyük göllər və Müq. Lavrenti çayında öz keçmiş əhəmiyyətini saxlayır. Müq. Lavrenti çayının dibinin dərinləşdirilməsindən sonra bu yollardan orta yük qaldırma qabiliyyətinə malik olan okean gəmiləri də keçə bilər. Dəniz gəmi donanmasının tonajı kiçikdir və yük daşınmasının böyük hissəsi «əlverişli bayraq» altında üzən gəmilər vasitəsilə həyata keçirilir. Ən iri portları Vankuver, Set-İl, Monreal, Kvebek, Qalifaks və Sent-Condur.

Mühüm beynəlxalq təyyarə portu Monreal və Nyufaundlend adasında yerləşən Qander tranzit portudur. Sıx yol şəbəkəsi ölkənin cənub hissəsindədir. Cənubun nəqliyyat magistralları Birləşmiş Ştatların nəqliyyat sistemi ilə birləşdirilmişdir.

Xarici iqtisadi əlaqələri. Kanada iqtisadiyyatı ilə dünya iqtisadiyyatı arasında inteqrasiya prosesinin getdikcə güclənməsi və dərinləşməsi ölkənin xarici ticarət əlaqələrindən asılılığını artırır. Dünya ixracatının 4%-i Kanadanın payına düşür. Xarici ticarət məhsullarının strukturu ölkə təsərrüfatının səciyyəvi xüsusiyyətini əks etdirir. Ölkədə istehsal olunan əmtəəlik məhsullarının 25%-i, ayrı-ayrı sahələrdə isə (buğda yığımının 80%-i, meşə materialları, sellüloz-kağız, alüminium sənaye məhsullarının yarısı) daha böyük hissəsi ixrac edilir. İxracat dəyərinin 45%-i xammal, ərzaq, metal və meşə məhsullarının payına düşür. Meşə məhsullarının ixracatı 25 mlrd dollar, yəni ölkənin bütün ixracat dəyərinin 1/7-ni təşkil edir. Başlıca olaraq sellüloz, qəzet kağızı və meşə materialları ixrac edilir. Bu məhsullar ilk növbədə Birləşmiş Ştatlara (65%), Avropa İttifaqı ölkələrinə (15%) və Yaponiyaya (11%) göndərilir. Dünya meşə materialları ixracatının 23%-i Kanadanın, 13%-i Birləşmiş Ştatların, 10%-i Finlandiyanın və 9%-i İsveçin payına düşür. Kanada dünya meşə materialları bazarında xüsusilə qəzet kağızı (60%), taxta-tir (40%) və oduncaq (35%) ixracatına görə fərqlənir. İsveç, Finlandiya Braziliya, Yeni Zelandiya və digər ölkələr tərəfindən rəqabətin artmasına baxmayaraq dünya meşə materialları bazarında Kanadanın rolu getdikcə artır. Bununla yanaşı Kanada avtomobil, avadanlıq və s. maşınqayırma məhsulları ixrac edir. İdxalatında hazır sənaye məmulatları, tropik kənd təsərrüfatı məhsulları üstünlük təşkil edir. Xarici ticarət dövriyyəsinin 2/3 hissəsi Birləşmiş Ştatların payına düşür. Birləşmiş Ştatlar ilə Kanada arasında Azad ticarət barədə Müqavilənin işə düşməsindən sonra (1989) bu iki ölkə arasında iqtisadi inteqrasiya prosesi güclənmiş və Kanada, formalaşan vahid şimaliamerika iqtisadi məkanının tərkib hissəsinə çevrilmişdir. XX əsrin 70-ci illərdən başlayaraq Kanadanın xarici iqtisadi əlaqələrində Yaponiya, Böyük Britaniyanı sıxışdırmış və ikinci yerə çıxmışdır. Son illər ölkənin xarici iqtisadi əlaqələrində Aİ ölkələrinin payı azalmışdır. Kanada Asiya, Latin Amerikası, həm də Afrikanın 100-ləri ilə ticarət əlaqələrinin genişləndirilməsinə təşəbbüs göstərir.

§5. İqtisadi bölgələri

, Kanadanın ayrı-ayrı bölgələri sosial-iqtisadi inkişaf səviyyəsinə və təsərrüfat sahələrinin ixtisaslaşmasına görə bir-birindən kəskin surətdə fərqlənir. Çünki bu bölgələr müxtəlif dövrlərdə mənimsənilmiş və müxtəlif təbii-iqtisadi şəraitdə inkişaf etmişdir. Tarixən formalaşan müasir Kanada həqiqətən çoxüzlü ölkədir, onun hər bir əyalət və torpağının təkrarolunmaz və daima dəyişən siması var. Əhalinin milli tərkibi də olduqca müxtəlifliyi ilə fərqlənir. Demək olar ki, dünyada

Şəkil 17. Kanadanın inzibati xəritəsi.

elə bir millət yoxdur ki, onun nümayəndəsi Kanadada təmsil olunmasın. Ona görə də kanadalılar «iki Kanadanın» («ingilis» və «fransız») yaxud «beş Kanadanın» (Sənayeləşdirilmiş Mərkəz; tənəzzülə uğramış Atlantik sahili; mineral və kənd təsərrüfatı xammalı ilə zəngin Çöl bölgəsi; sür'ətlə inkişaf edən Sakit okean sahili və yeni mənimsənilən Şimal;), hətta «on iki Kanadanın» mövcudluğunu söyləyirlər. Çünki onun 10 əyalət və iki federal ərazisinin özünəməxsus təsərrü-

fat və siyasi siması var. Ölkənin çoxşəkilli və çoxsistemli olması nəinki onun coğrafiyasının müxtəlifliyinin, həm də mürəkkəb və səciyyəvi tarixi inkişaf yolunun nəticəsidir.

Olduqca böyük əraziyə və zəngin təbii resurslara malik olan, dünya bazarını müxtəlif sənaye və kənd təsərrüfatı məhsulları ilə təmin edən və böyük iqtisadi potensialı ilə fərqlənən Kanada həqiqətən təzadlı ölkədir. Ona görə də ölkənin iqtisadi və sosial coğrafi problemlərinin daha ətraflı öyrənilməsi onun ayrı-ayrı iqtisadi bölgələrinin, əyalət və federal torpaqlarının iqtisadi və sosial-coğrafi təhlilini tələb edir.

Mərkəz bölgəsi. Mərkəz bölgəsi Kanadanın sənaye ürəyidir. Avropa və Asiyadan gələn iri okean gəmiləri Atlantik sahili əyalətlərin torpaqlarının yaxınlığından keçərək dərin su yolu olan Müq.Lavrenti çayı vasitəsilə Mərkəz bölgəsinin iri portlarına daxil olurlar. Ölkənin ən iri təyyarə portları da elə bu bölgədədir.

Ölkə ərazisinin 26%-i, əhalisinin 55%-i, maşınqayırma məhsullarının 60%-i, o cümlədən avtomobil istehsalının hamısı, qara və əlvan metal əridilməsinin 75%-i, yüngül sənaye mallarının yarısı Mərkəz bölgəsinin payına düşür. Bölgə əhalisinin 85%-i şəhərli dir. Kənd təsərrüfatında çalışan əhali bölgə əhalisinin cəmi 3%-ni təşkil edir. Bölgə müstəqil inkişaf edən iki, Ontario və Kvebek əyalətlərindən ibarətdir. Ona görə də onun iqtisadi və sosial-coğrafi problemlərinin həmin vilayətlər üzrə öyrənilməsi məqsədəuyğundur.

Ontario. İngilis mənşəli kanadalıların özəyi Ontario əyaləti

Müasir Ontario torpağına ilk ayaqbasan avropalı, Atlantik okeanından Sakit okeana Şimal-Qərb yolunu axtaran ingilis dənizçisi Henri Hudzon sayılır. O, 1610-cu ildə indi onun adını daşıyan körfəzin cənub sahilinə enmişdir. XVII və XVIII əsrin birinci yarısında Ontarionun cənub-şərq hissəsinə fransız xəz möhtəkirləri və missionerləri fəal surətdə daxil olmağa başlamışlar. Hindilərə katolik məzhəbini qəbul etdirməyə çalışan missionerlər irokez tayfaları tərəfindən qovulmuşlar. Missionerlərlə yanaşı fransızları müdafiə edən huron tayfası da (Böyük göllərdən birinin adını bu tayfa vermişdir, onların nəslı indiki Kvebek şəhərinin yaxınlığında yaşayır) qaçmışdır. 1670-ci ildə Şimali Ontarioda qüdrətli tacir cəmiyyəti Hudzonov körfəzi şirkəti bərqərar olmuş və uzun müddət Kanada ərazisinin böyük hissəsinə sahiblik etmişdir. Onlar Ontarioda avropalıların ilk daimi yaşayış məntəqəsini yaratmışlar (1673). İngilis-amerikan müharibəsi dövründə (1812-1814) Ontario mühüm döyüş meydanına çevrilmişdir. Detroytdan Ontario ərazisinə keçən amerikan qoşunları asan qələbəyə inanırdılar. Lakin ingilis qoşunları ilə birlikdə döyüşən Kanada könüllüləri amerikan qoşunlarını darmadağın etmişlər. Böyük göllər ətra-

fında gedən döyüşlərin birində amerikan desantları Kingston¹ və York (indiki Toronto) şəhərini yandırılar. Bunun əvəzində Birləşmiş Ştatların ərazisinə daxil olan ingilis qoşunları Vaşinqtonda hökumət binalarını yandırmışlar(1814).

Kanadanın mərkəzində yerləşir. Onun ərazisi şimalda Hudzon körfəzindən cənubda Böyük göllərə qədər (Yuxarı, Huron, Eri və Ontario) uzanır. Əyalətin ərazisi Fransadan iki dəfə, İtaliya, Böyük Britaniya və AFR-in birlikdə götürülmüş ərazisindən böyükdür. Ərazisinin şimaldan cənuba (1690 km) və qərbdən şərqə (1600 km) çox böyük məsafədə uzanması sayəsində onun daxilində bir-birindən əhəmiyyətli dərəcədə fərqlənən coğrafi rayonlar var. Əyalətin cənub hissəsi sıx məskunlaşmış və sənayeləşdirilmiş rayondur, şimal hissəsi isə olduqca seyrək məskunlaşmış və zəif mənimsənilmiş bataqlıq və tayqalardan ibarətdir. Şimal-Şərq hissəsi mis-nikel, dəmir və uran filiz yataqları ilə zəngindir. Əyalətin daha mənzərəli relyefi cənubda Niaqara sahilləridir. Eri gölündən Ontario gölüne axan çoxsulu Niaqara çayı, hündürlüyü 51 m olan məşhur Niaqara şelaləsini əmələ gətirir. Birləşmiş Ştatlarla sərhəd Niqaradan keçir, çayın üzərindən «Dostluq körpüsü» salınmışdır. Şelalənin ən mənzərəli «Böyük nal» adlanan hissəsi Kanada ərazisindədir. Belə gözəl mənzərə Birləşmiş Ştatlar və digər ölkələrdən böyük sayda turistləri cəlb edir. Bu da «Niaqara-Fols» turizm mərkəzinin inkişafına səbəb olmuşdur.

Ontarionun şimal və cənub hissələri arasında olduqca böyük iqlim fərqləri mövcuddur. Cənubda iqlim şəraiti kənd təsərrüfatı üçün əlverişlidir. Şimalda isə iqlim həddindən artıq sərtidir. Hudzon körfəzinin sahili mamırılı-kol tundralarla tutulmuşdur. Cənuba getdikcə meşə-tundra iynəyarpaqlı meşələr ilə, daha sonra isə qarışıq və enliyarpaqlı meşə zonaları ilə əvəz olunur.Çay və göllər ərazisinin 1/6 hissəsini təşkil edir (Birləşmiş Ştatlarla həmsərhəd olan Böyük göllər istisna olmaqla). Hidroenerji potensialına görə Ontario ölkədə yalnız Kvebek və Britaniya Kolumbiyası əyalətlərindən geridə qalır.

¹ Kingston şəhərində dominionun ilk baş naziri, «federasiyanın atalarından» biri Con Makdonaldın Ev muzeyi yerləşir. Tarixçilər onu «kanada bismarkı» adlandırırlar.

Kanada əyalət və federal torpaqlarının başlıca göstəriciləri

Əyalət və federa torpaqlar	Sahəsi mln kv km-lə	Ölkənin ümumi sahəsinə görə, %-lə	Əhalisi mln. nəf.	Ölkənin ümumi əhalisinə görə, %-lə	Ü MM %-lə	Mərkəzi (paytaxtı)
Ontario	1,07	10,7	10,0	30,0	38,0	Toronto
Kvebek	1,54	15,5	8,0	24,2	21,0	Monreal
Yeni Şotlandiya	0,05	0,6	4,0	12,1	5,4	Qalifaks
Nyu-Bransuik	0,07	0,7	0,7	2,1	1,7	Frederikton
Şahzadə Eduard Adası	0,006	0,1	0,1	0,3	0,2	Şarlot-taun
Nyufundlend	0,4	4,1	0,6	1,8	1,2	Sent-Cons
Manitoba	0,6	6,5	1,3	4,1	3,5	Vinni-peq
Saskaçevan	0,6	6,5	1,3	4,1	4,0	Recayn
Alberta	0,6	6,5	3,0	9,0	13,0	Edmonton
Britaniya Kolumbiyası	0,9	9,5	4,0	12,1	12,0	Viktoriya
Yukon	0,5	4,8	0,02	0,06		Uayt-Xors
Şimal-Qərb	3,4	34,5	0,05	0,15		Yello-unayf

Ontario Kanadanın ən sıx məskunlaşmış və urbanizasiyalaşmış əyalətidir. Toronto və Ottava ilə yanaşı ən iri şəhərləri Hamilton, London, Uinsordur. Ərazisinin 90%-ni tutan şimalda yalnız iki: Sadberi və Qander-Bey şəhərləri yerləşir. Sahəsi 100 min kv km-ə qədər olan əyalətin cənubunda ölkə əhalisinin 1/3-i cəmləşmişdir. Əhalisi Kanadanın digər əyalətlərinə nisbətən (Alberta və Britaniya Kolumbiyası istisna olmaqla) daha sür'ətlə artır. Bu da ilk növbədə iqtisadiyyatın daha sür'ətli inkişafı ilə əlaqədar digər əyalətlərdən və eləcə də xarici ölkələrdən gələn immiqrantların məhz Ontarioda, xüsusilə onun Toronto şəhərində məskunlaşması ilə izah olunur. Bu da əyalətdə əhalinin etnik tərkibini olduqca mürəkkəbləşdirir. Əhali-nin 50%-dən bir qədər artığını ingilis mənşəli kanadalılar, 8%-ə qə-

dərini fransız, sonra isə italyan, alman, holland, polyak və s. mənşəli kanadalılar, 1%-ni isə hindilər təşkil edir. Fransız mənşəli kanadalılar yığcam qruplarla əsas etibarlı ilə əyalətin şimal və şərq hissəsində, həm də ucqar cənubunda (Sadbern, Kornuoll, Ottava, Uinsor və b.), hindilər isə şimal hissəsində yaşayırlar. Əhalinin etnik tərkibinin olduqca mürəkkəbliyinə baxmayaraq onların 4/5-ə qədəri məişətdə istifadə etdikləri ingilis dilini ana dili kimi qəbul edirlər. Əhalinin adambaşına düşən gəlirə görə Ontario Albertadan sonra ölkədə ikinci yeri tutur.

Ontario sənaye cəhətdən Kanadanın ən inkişaf etmiş əyalətidir. Təsərrüfatında emaledici sənaye, xüsusilə qara metallurgiya (Hamilton, Su-Sent-Mari), maşınqayırma (avtomobil, yüksək texnoloji elmtutumlu sahələr) və neft-kimya sahələri üstünlük təşkil edir. Ən iri sənaye mərkəzi Torontoda demək olar ki, ölkənin emaledici sənayesinin bütün sahələri təmsil olunur və maşınqayırma məhsullarının 30%-i istehsal olunur. Şəhərdə ölkənin ən iri sənaye korporasiyaları və banklarının başlıca ofisləri yerləşir. Torontonun maliyyə və ticarət birjalari əməliyyat həcminə görə yalnız Nyu-York və Londondan geridə qalır. Şəhərin sürətlə böyüməsinə xarici immiqrasiyanın güclü axını (ildə 50-70 min nəfər) təsir edir. İmmiqrantlar arasında milli qruplar Toronto şəhərində «öz şəhərlərini» yaradırlar. Xüsusilə bu italyanlara (500 min nəfər), yəhudilərə (100 min nəfər), yunan və portagizlərə (hər biri 50 min nəfər) aiddir.

Ölkədə ən iri nikel-filiz yatağı Sadberi əyalətin mərkəz hissəsində yerləşir. Filizin tərkibinin 1,5%-ni metal təşkil edir. Nikel ilə yanaşı filizin tərkibində mis, kobalt, qızıl və gümüş də var. Ölkədə mədən-sənaye məhsulları dəyərinin 10%-i, o cümlədən hasil edilən filiz dəyərinin 1/3-dən artığı Ontarionun payına düşür. Uran istisna olmaqla yanacaq xammalı ilə kasadır. Ona görə də neft və təbii qaz Qərbi Kanadadan (Alberta və Saskaçevandan), daş kömür isə Birləşmiş Ştatlardan gətirilir. Elektrik enerjisi istehsalına görə Ontario Kvebek ilə yanaşı ölkədə birinci-ikinci yeri bölüşdürür. Lakin Kvebekdən fərqli olaraq burada elektrik enerjisinin 2/3-dən artığı atom və istilik stansiyalarında istehsal edilir. Toronto yaxınlığında ölkədə ən iri «Pikering» AES-i tikilmişdir. Emaledici sənayesinin bir sıra mühüm sahələrində, xüsusilə avtomobil sənayesində Birləşmiş Ştatların kapitalı üstünlük təşkil edir. Lakin bütövlükdə Ontarionun sənayesi Kanadanın digər əyalətlərinə nisbətən Birləşmiş Ştatların kapitalı ilə daha az əlaqədardır. Məhz bu əyalətdə milli sərmayə daha güclüdür və xarici sərmayə ilə fəal rəqabət aparır.

Əyalətin cənubunda, əsasən şəhəratrafı kənd təsərrüfatı intensiv inkişaf etmişdir. Burada ətlik-südlük üzrə ixtisaslaşdırılmış fermer təsərrüfatları üstünlük təşkil edir. Cənubun əlverişli aqroiqlim şəraiti soya, qarğıdalı yetişdirilməsinə, Toronto ətrafında tərəvəzçiliyə və bağçılığa, Eri gölü sahilində tütünçülüyə imkan verir. Əyalə-

tin cənub hissəsi inkişaf etmiş nəqliyyat şəbəkəsinə malik olduğu halda, şimal hissəsində demək olar ki, quru nəqliyyat yolları yoxdur. Böyük göllər və Müq. Lavrenti çayının mühüm nəqliyyat əhəmiyyəti var. Ən mühüm portları Tender-bey, Nantikouk və Hamiltondur.

Ontario əyalətlər üzrə əmək bölgüsündə hazır sənaye mallarının tedarükçüsü, xammal və yanacaqın isə istehlakçısı kimi çıxış edir. Bu əyalətdən gedən və gələn yük axını bütün ölkəni vahid təsərrüfat sistemində birləşdirir. Digər əyalətlərin bir-biri ilə əlaqəsi nisbətən zəifdir. Ölkənin iqtisadi həyatında Ontarionun belə mühüm rolu ilk növbədə onun coğrafi mövqeyi və inkişaf xüsusiyyətləri ilə əlaqədardır. Əvvəla Ontario federasiyanın mərkəzində, digər inkişaf etmiş əyalətlər arasında yerləşir. Onun şərqində Atlantik okeanına geniş çıxışı olan və inkişaf səviyyəsinə görə ölkədə ikinci yeri tutan Kvebek, qərbində isə dünyanın ən iri taxıl və yanacaq istehsalçılarından olan Çöl əyalətləri yerləşir. İkincisi, Ontario kənd təsərrüfatının inkişafı üçün olduqca əlverişli aqroiqlim şəraiti olan (şimal ölkəsi səviyyəsində) ölkənin ən cənub hissəsini əhatə edir. Nəhayət, Ontarionun, Birləşmiş Ştatların daha güclü inkişaf etmiş Şimal-Şərq regionunun bilavasitə qonşuluğunda yerləşməsidir. Həm də Ontario əyalətinin ətraf rayonları mineral xammal, meşə və hidroresurslarla zəngindir. Bununla belə, Kanadanın ilk məskunlaşması şərqdən başlamış və həmin dövrdə Ontarioya nisbətən əlverişli coğrafi mövqedə yerləşən Kvebek avropalılar tərəfindən daha əvvəl mənimsənilmişdir. Ontario isə daha gec, xüsusilə ölkənin cənubundan, Birləşmiş Ştatlardan gələn loyallistlər tərəfindən məskunlaşmışdır. Yalnız Böyük Britaniyadan kütləvi immiqrasiyanın başlamasından sonra əyalət sürətlə inkişaf etməyə başlamışdır. Ontarionun Kvebəkə nisbətən bir qədər gec məskunlaşması bir çox cəhətdən özünün müsbət cəhətlərini göstərmişdir. Çünki Kvebeğin iqtisadiyyatı Fransada feodal hökmürlüklüyünün mövcud olduğu dövrdə formalaşmışdır. Ontario əyalətinin iqtisadiyyatı isə feodal irsini görmədən, Böyük Britaniyanın immiqrantları tərəfindən gətirilən kapitalist üslubunda inkişaf etmişdir.

Kvebek. «Fransız Kanadası» Kvebek sahəsinə görə ölkənin əyalətləri arasında birinci, əhalisinin sayına görə isə ikinci yeri tutur. Kvebeğin sakinlərinin əksəriyyəti fransız mənşəli kanadalılardır. İki əsrdən artıq bir müddətdə mədəni, dil və sosial-iqtisadi cəhətdən köhnə vətənlərindən təcrid olmaları, fransız mənşəli kanadalıları özlərinin soydaşlarından çox fərqləndirmişdir. Kvebekdə yeganə rəsmi dil fransız dili elan edilmişdir. Kvebeğin nəinki siyasi, həm də iqtisadi həyatında milli və dil problemləri mühüm yer tutur və ölkənin daxili, hətta xarici siyasətinə əhəmiyyətli təsir göstərir, bəzən isə Kanada federasiyasını böhran vəziyyətinə gətirib çıxarır. Bütün bunların kökü ölkənin uzaq keçmiş tarixi ilə əlaqədardır.

Kanadanın müasir tarixi demək olar ki, Kvebekdən başlamışdır. 1534-1535-ci illərdə fransız dənizçisi Jak Kartye Müq. Lav-

renti çayı ilə indiki Monreal şəhərinə qədər qalxmış və ətraf torpaqları Fransanın malikanəsi e'lan etmiş və onu Kanada (irokez tayfasının dilində Kanada sözü «kənd» mənasını bildirir) adlandırmışdır. 1608-ci ildə Kanadanın ilk tədqiqatçısı fransız coğrafiyaşünası Samüel de Şamplen özünün səyahətlərindən birində Müq. Lavrenti çayı mənsəbində istehkam tikdirmiş və sonradan onu Kvebek adlandırmışlar. Əyalətin müasir paytaxtı Kanadanın qitə hissəsində ən qədim avropa yaşayış məntəqəsidir. 1666-cı ildə fransız koloniyalarında yaşayan əhalinin sayı artıq 2500 nəfərə çatmışdır. Bu koloniyalar Yeni Fransa əyaləti adlandırılmışdır. XVIII əsrin ortalarında Yeni Fransanın əhalisi 70-80 min nəfərə çatmışdır.¹ Fransız malikanələrindən cənubda yerləşən ingilis koloniyalarında isə 1 mln. nəfərə qədər adam yaşayırdı. Həmin dövrdə fransız və ingilis xəz tacirləri arasında daima rəqabət güclənir və tez-tez düşmənçiliyə və silahlı toqquşmalara səbəb olurdu. Avropada ingilis-fransız qarşdurması Kanada koloniyalarında düşmənçiliyi daha da kəskinləşdirirdi. 1756-cı ildə başlanan Yeddillik müharibə ingilislər üçün daha uğurlu olmuşdur. Bu müharibənin həlledici döyüşlərindən biri (1759) Kvebekin yaxınlığında baş vermiş və ingilislər fransızlar üzərində qələbə qazanmışdır. Lakin hər iki tərəfin sərkərdəsi (ingilis generalı Monkalm və fransız generalı Vulf) döyüş meydanında qəhramancasına həlak olmuşdur. Bu hadisəni Kvebekdə qoyulan abidə belə xatırladır: «İgidlik onlara ümumi ölüm, tarix-ümumi şöhrət, övladları isə ümumi abidə verdi».

1783-cü ildə Birləşmiş Ştatların müstəqillik uğurunda müharibəsi Versal müqaviləsi ilə başa çatdı. Bu müqaviləyə əsasən Birləşmiş Ştatlar Britaniya Şimali Amerikasından ayrıldı, həm də Kvebekin Böyük göllərdən cənubda yerləşən ərazisinin bir hissəsi yeni yaranan dövlətin tərkibinə qatıldı. 1812-1814-cü illərdəki müharibədə amerikanlar Monreal şəhərinə də hücum etmişdilər. Lakin fransız mənşəli kanadalıların xalq ordusu tərəfindən bu hücumun qarşısı alınmışdır.

Kapitalizm şəraitində inkişaf edən Kanadada tədricən ingilis və fransız mənşəli kanadalılar formalaşdı. İngilislərin sayı əsasən immiqrantların, fransızların sayı isə yüksək təbii artım hesabına artırdı. Hər iki millətin yaranma prosesi artıq XIX əsrin 30-40-cı illərində başa çatmışdır. Lakin yeni yaranan millətlərin vəziyyəti ilk

¹ Onların hamısı 1608-1760 cı illərdə Fransadan gələn 10 min mühacirin nəslidir. Mühacirlərin arasında cəmi 1100 qadın var idi. (onların bir hissəsi XÜ11 əsrin axırlarında bura köçürülmüş yetimxanalarda tərbiyyə alan qızlar və yüngül əxlaqlı qadınlar idi). Qalan 3500 nəfəri peşəkar əskər, 3900-ü könüllülər, 1000-i cinayətkar məhbuslar, 500 nəfəri isə azad köçənlər idi. Demək olar ki, elə bu 10 min nəfərdən (bu sayə bir qədər də ilk köçənlərlə ailə quran hindi qadınları, həm də 1760-cı ildə Kvebekdə məskən salan və fransız mənşəli kanadalılar ilə evlənən şotland əskərlərini əlavə etmək olar) indiki fransa mənşəli kanadalılar əmələ gəlmişdir. İndi, Birləşmiş Ştatlarda yaşayan emiqrantları da nəzərə almaqla onların sayı 10 mln. nəfəri ötüb keçmişdir.

günlərdən qeyri bərabər idi. Cəmiyyətdə ingilis mənşəli kanadalılar hakim mövqə tuturdu. Bununla da fransız mənşəli kanadalıların milli problemi başlanmışdır.

1960-2000-ci illər ərzində fransız mənşəli kanadalılar Kvebek əyalətinin ümumi ölkə (əhalinin adambaşına düşən ÜDM-a görə Kvebek ümumi ölkə göstəricisindən geridə qalır), xüsusilə Ontario əyalətinə nisbətən sosial-iqtisadi geriliyin aradan qaldırılması yolunda və öz milli hüquqlarının müdafiəsi uğrunda mübarizəni gücləndirmişlər. Hətta bu dövrdə Kanada federasiyasının bütövlüyünə ciddi təhlükə yaradan separatçı qüvvələrin hərəkəti güclənmişdir.

Əyalətin adı onun paytaxtı Kvebek (ölkənin ən qədim şəhərlərindən biri Kvebekin əsası fransızlar tərəfindən 1608-ci ildə, Monrealın isə 1642-ci ildə qoyulmuşdur) şəhərindən əmələ gəlmişdir. Hindi tayfalarının birinin dilində «kvebek» sözü «suyun daraldığı yer» (Müq. Lavrenti çayının) mənasını bildirir. Qeyri-rəsmi olaraq Kanadada Kvebeki «Gözəl əyalət», həm də «Fransız Kanadası» adlandırırlar. Onun gerbində «Mənim yadımdadır» sözü yazılmışdır. Bununla da fransız mənşəli kanadalılar Kvebekin Fransa ilə tarixi əlaqəsini qeyd edirlər.

Kvebekin ərazisinin 1/4-ni daimi donuşluq bölgəsi təşkil edir. Uzaq şimalını olduqca kəsad bitki örtüyünə malik tundralar tutur. Onun cənub sərhəddi 55° şm.e.d-dən keçir və bu da dünyada tundraların yayıldığı ən cənub nöqtədir. Cənuba getdikcə tundralar meşə tundralara və tayqalara çevrilir. Ərazisinin 30%-ni təşkil edən cənub hissəsində mülayim iqlimdir. Burada enliyarpaqlı və qarışıq meşələr üstünlük təşkil edir, xüsusilə yarpağı Kanadanın milli rəmzi olan ağcaqayın ağacları geniş yayılmışdır. Bütövlükdə məhsuldar meşələr əyalət ərazisinin 2/3 hissəsini tutur. Kənd təsərrüfatında istifadə olunan torpaq sahələri ərazisinin cəmi 4%-dən bir qədər artığını təşkil edir. Faydalı qazıntılarla, xüsusilə dəmir filizi (ölkə hasilatının 40%-i), titan, asbest (ümumi Kanada hasilatının 90%-i, dünya hasilatının isə təqribən yarısı), mis, sink, qızıl (ölkə hasilatının 35%-i) ilə zəngindir. Əyalətdə ildə 30 mln.ton yüksək keyfiyyətli dəmir filizi (xüsusilə Labrador yarımadasında) çıxarılır. Hasilat sənaye məhsullarının əksəriyyət hissəsi Birləşmiş Ştatlara və Qərbi Avropa ölkələrinə ixrac edilir.

Kvebekin ərazisində şimal-qərbdən gələn soyuq Arktika hava kütləsi ilə cənub-qərbdən gələn mülayim hava kütləsi qarşılaşır və nəticədə bol yağıntı düşür (ildə 1500 mm). Bol yağıntı sayəsində çay-göl şəbəkəsi geniş yayılmışdır və bununla əlaqədar bir vaxtlar əyaləti «qunduz krallığı» adlandırırdılar. Burada ilk Avropa koloniyalarının yaranmasını da Avropada xəzinə böyük tələbat olan məhz qunduz ovçuluğu və onun qiymətli xəzi ilə ticarət həvəsləndirmişdir. Qunduz şəkli indi də Kanadanın simvollarından biridir. Yanacaq ilə kəsad olan Kvebek böyük hidroenerji resurslarına malikdir (ölkə ehtiyatının

2/3 hissəsi). Müq.Lavrenti, Manikuaqan və Utard çaylarında bir sıra iri SES-lər tikilmişdir. Çayların əksəriyyətinin mənbəyi Labrador yarımadasının dağlıq ərazilərindədir. Kvebeki göllər guşəsi adlandırılır. Onun ərazisinin təqribən 1/8-ni (182 min kv km) göllər tutur. Kvebekin ərazisindən keçən dərinsuyolu Müq. Lavrenti çayı nəinki əyalətin, həm də bütün Kanada və Birləşmiş Ştatların həyatında mühüm rol oynayır. Bu çay yolu Şimali Amerikanın Böyük göllərini Atlantik okeanı ilə birləşdirir.

Kvebekin ərazisində iki milli park yerləşir. Onların vəzifəsi əyalətin heyvanat və bitki aləmini olduğu kimi qoruyub saxlamaqdır. Lakin bununla belə Kvebekdə, dünyanın hər yerində olduğu kimi ətraf mühitin mühafizəsi problemi getdikcə kəskinləşir. Artıq əyalətin bir çox çay və gölləri Birləşmiş Ştatlardan gələn sənaye çirkab suları və «turş yağışlar» ilə çirklənmiş, cənub hissəsində yerləşən qarışıq meşələr xeyli azalmış, bir sıra heyvan növləri sənaye əhəmiyyətini itirmişdir.

İqtisadi potensialına görə Kvebek Kanadanın əyalətləri arasında Ontariodan sonra ikinci yeri tutur. Ucuz hidroenerjinin, mineral və meşə resurslarının bolluğu, əlverişli nəqliyyat-coğrafi mövqeyi Kvebekdə əlvan metallurgiyanın, ağacemalı və kağız-sellüloz sənayesinin, neftemalı, asbest, yüngül və yeyinti sənayesinin inkişafına təsir etmişdir. Maşınqayırma sahələri arasında nəqliyyat vasitələri, xüsusilə gəmi, təyyarə və avtomobil istehsalı daha yüksək inkişaf etmişdir. Bromon şəhərində Koreya Respublikasının «Hunday» şirkətinin tikdiyi avtomobil zavodunun istismarından sonra (1990-ı ildən hər il 100 min ədəd) Kanadanın avtomobil istehsalında əyalətin payı xeyli artmışdır (20%-dən artıq). Sənaye müəssisələrinin əksəriyyəti Monreal və onun ətrafında yerləşmişdir. Sənayedə Birləşmiş Ştatların və ingilis mənşəli kanadalıların kapitalı hakim mövqə tutur. Kənd təsərrüfatında kiçik ailə fermerləri üstünlük təşkil edir. Bu sahədə südlük istiqamətli heyvandarlıq mühüm rol oynayır. Həm də şəhərətərafı tərəvəzçilik, bağçılıq və quşçuluq inkişaf etmişdir. Xarici ticarət dövriyyəsinin 2/3-yə qədəri başlıca ticarət ortağı olan Birləşmiş Ştatların payına düşür. Bu göstərici ümumi ölkə səviyyəsindən (3/4-ə qədər) xeyli aşağıdır. Son onilliklər Kvebek iqtisadi əlaqələrinin coğrafiyasını genişləndirir, xüsusilə Fransa ilə əlaqələrin inkişafına təşəbbüs göstərir.

Atlantik sahilli bölgəsi. Nyufaundlend, Nyu-Bransuik, Yeni Şotlandiya və Şahzadə Eduard Adaları daxil olan bu bölgə avropalıların, xüsusilə fransızların ən brinci məskunlaşdığı yerdədir. Yelkənli donanma dövründə dünya gəmiqayırması üçün strateji xammal rolu oynayan meşə materialları ixracatı əsasında daha əvvəl çiçəklənən bu bölgə Mərkəz bölgəsinin sənayeləşdirilməsindən sonra Kanadanın təsərrüfat sistemindən kənar qalmış və tədricən bütün iqtisadi sahələrini böhran bürümüşdür. Ölkə ərazisinin 5,5%-ni tutan, əhalisinin 10%-i ya-

şayan Atlantik sahili bölgəsi Kanadanın sənaye və kənd təsərrüfatı məhsullarının müvafiq olaraq 4 və 3% -ni verir. Yalnız bir neçə təsərrüfat sahəsi (qara metallurgiya, dəmir filizi hasilatı, balıq ovu, kartof istehsalı, qismən də meyvəçilik) ümumimilli əhəmiyyətə malikdir. Başlıca sənaye mərkəzləri Qalifaks, Sent-Cons, Sent-Con və Sidnidir. Bölgənin iqtisadiyyatının gələcək inkişafı mədən sənayesinin genişləndirilməsindən asılıdır.

Yeni Şotlandiya. Yeni Şotlandiya sosial iqtisadi inkişaf səviyyəsinə görə Atlantik sahili əyalətlər arasında birinci yeri tutur. Əyalətin gələcək iqtisadi inkişafı balıq sənayesi və şelf sularında neft və təbii qaz yataqlarının mənimsənilməsi ilə əlaqədardır.

İngiltərəyə xidmət elən italyan dənizçisi Con Kobat Yeni Şotlandiyanın sahillərinə 1497-ci ildə gəlib çatmışdır (güman edilir ki, normanlar Yeni Şotlandiyada təqribən 1000-ci ildə olmuşlar). XVII əsrin birinci rübündə fransız və ingilislər burada demək olar ki, eyni vaxtda daimi yaşayış məntəqələrini salmışlar. XVIII əsrin əvvəllərində bu yerlərdə üstünlük təşkil edən fransızlar buranı Akadiya adlandırmışlar. Sonradan bu ad Kanadanın müasir Atlantik əyalətlərinin bütün qitə hissəsinə, Müq. Lavrenti körfəzinin bir sıra adalarına və Birləşmiş Ştatların müasir Men ştatına aid edilmişdir. Yeni Şotlandiyanın Avropanı Şimali Amerika ilə birləşdirən okean yollarında mühüm strateji mövqeyi İngiltərə ilə Fransa arasında uzun sürən mübarizə obyektinə çevrilmişdir. 1755-ci ildə ingilis kolonial hakimiyyəti Yeni Şotlandiyadan minlərlə fransızdilli əhalini sürgün etmiş və bu prosesdə akadiyalıların ailə üzvlərinin çoxu bir-birindən ayrı düşmüşdür. 1763-cü ildə Paris sülh müqaviləsindən sonra akadiyalıların bir hissəsi öz doğma yerlərinə qayıtmışlar. Lakin aşkar olmuşdur ki, artıq onların torpaq və əmlakı ingilis kolonistləri tərəfindən tutulmuşdur. Ona görə də onların əksəriyyəti bütün Şimali Amerikaya səpələnmiş və Nyu-Bransuik, Kvebek və Luizianada məskən salmışlar. Bu, Kanadanın tarixində ən faciəli hadisələrdən biri olmuşdur. Bununlada Yeni Şotlandiyanın fransızdilli əhalisi ingilisdilli əhali ilə əvəz olunmuşdur.

Yeni Şotlandiya daş kömür, qalay və meşə resursları ilə zəngindir. Çayları böyük hidroenerji ehtiyatlarına malikdir. Fandi körfəzinə tökülən Annapolis çayının mənsəbində qabarma-çəkilmə elektrik stansiyası fəaliyyət göstərir. Qabarmanın orta hündürlüyü 6,4 metrə çatır və stansiyanın layihə gücü 20 min kVt-dır. Sahil suları və daxili su hövzələri balıq ilə zəngindir. Cənub sahilinin qitə şelfində və Seybl adasının sahillərində iri neft yataqları kəşf edilmişdir. Kanadanın digər əyalətlərindən və Birləşmiş Ştatlardan turistləri cəlb edən çoxlu sayda göllərinin mənzərəli sahilləri rekreasiya məqsədi ilə istifadə edilir.

Britaniya adalarından Yeni Şotlandiyaya gələn ilk immiqrantlar şotlandiyalıları olmuşdur. İndi əhalinin 3/4-ə qədərini britaniya

mənşəlilər təşkil edir. Son onilliklər əyalətdə əhalinin təbii artımı orta ölkə göstəricisinə bərabər olmasına baxmayaraq mənfi miqrasiya balansı ilə əlaqədar sakinlərinin artım sür'əti ümumi Kanada səviyyə-sindən geridə qalır. Sakinlərin əksəriyyəti əyalətin cənub-şərqində, Atlantik okeanı sahilində cəmləşmişdir. Ən iri şəhərləri Qalifaks və Sidnidir.

Əyalətdə yerli xammal və yanacaq istifadəsinə əsaslanan emal-edicı sənaye sahələri üstünlük təşkil edir. Bunlara qara metallurgiya (Sidni), kokskimiya, nəqliyyat maşınqayırması (Qalifaks), həm də yey-inti, xüsusilə balıq konservləşdirmə, ağac emalı, sellüloz-kağız sənay-esi aiddir. Neftemalı müəssisələri idxal xammala əsaslanır. Kənd tə-sərrüfatı şəhəratrafı xarakter daşıyır. Qarışıq ixtisaslaşdırılmış fer-malar üstünlük təşkil edir. Südlük heyvandarlıq və quşçuluq inkişaf etmişdir. Tərəvəz və meyvə yetişdirilir. Annapolis çayının vadisi boy-unca 160 km uzanan alma bağları ölkədə məşhurdur. Ölkədə yığılan almaların 10%-i bu bağların payına düşür. Az miqdarda yem otları və taxıl əkilir. Atlantik okeanı sahilində Kanadanın ən iri portu Qali-faks əyalətin nəqliyyat əlaqələrində olduqca mühüm rol oynayır.

Nyu-Bransuik. Nyu-Bransuik Kvebekdən sonra yeganə əyalət-dir ki, əhalisinin əhəmiyyətli hissəsini (2/5-yə qədərini) fransız mən-şəli kanadalılar, akadiyalılar təşkil edir. Akadiyalılar özünə məxsus adət-ənənələri və xüsusi tarixləri ilə ayrıca etnik qrupdur. Dil ləhcə-sinə görə Kvebekin fransız mənşəli kanadalılarından əhəmiyyətli də-rəcədə fərqlənən akadiyalılar Birləşmiş Ştatların Luiziana ştatının fransızdilli əhalisi ilə qohumdur. Əhalinin ən'ənəvi olaraq təbii artım sür'ətinin ümumi ölkə səviyyəsindən yüksək olmasına baxmayaraq, Nyu-Bransuik sakinlərinin sayı nisbətən aşağı sür'ətlə artır. Bunun səbəbi əyalətlərarası miqrasiyanın mənfi balansına və xarici immiqla-siyanın demək olar ki, olmamasıdır.

Nyu-Bransuik sahillərinə gələn ilk avropalı italyan dənizçisi Covanni da Verassano (1521) olmuşdur. Güman edilir ki, bu gözəl gu-şəyə «Arkadiya» adını da (məşhur qədim yunan «Xoşbəxt Arka-diya»nın şərəfinə; sonradan bu ad fransız tələffüzünə uyğun olaraq «Akadiya»ya çevrilmişdir) Covanni vermişdir. 1604-cü ildə başda Samüel Şamplen olmaqla müasir Kanada ərazisində ilk avropa yaşayış məntəqəsi (Sent-Krua adasında) salınmışdır. XVII və XVIII əsrin bi-rinci yarısında Nyu-Bransuik fransız koloniyası Akadiyanın tərkibinə daxil idi. Eyni zamanda bu əraziyə Britaniya imperiyası iddia edirdi. Utrext müqaviləsinə görə (1713) Akadiyanın əsas hissəsi İngiltərənin əlinə keçmiş və ingilislər onu Yeni Şotlandiya adlandırmışlar. Böyük Britaniyanın hakim dairələri əhalinin tərkibində üstünlük təşkil edən fransız-akadiyalıları (10 min nəfər) 1755-ci ildə buradan zorla digər ingilis koloniyalarına qovmuşlar. Onların çoxu Fransız Luizianasına qaçmışdır. 1784-cü ildə Birləşmiş Ştatlardan 12 min loyalistin Sent-Con çayının vadisinə köçdükdən sonra bu ərazi Yeni Şotlandiyanın

tərkibindən çıxarılmış, ayrıca koloniya statusu almış və Nyu-Bransuik adlandırılmışdır(yeni Yeni Braunşveyq-alman mənşəli Braunşveyq sülaləsinin şərəfinə).

Nyu-Bransuik Kanadanın ən zəif inkişaf etmiş əyalətidir. Ənənəvi balıqçılıqdan savayı burada hasilat sənayesi və əlvan metallurgiya inkişaf etmişdir. Hidroenerji resurslarının əhəmiyyətli hissəsini qabarma-çəkilmə enerjisi təşkil edir. Fandi körfəzində dünyada ən hündür (18 m) dəniz qabarması müşahidə edilir. Bu mənzərə (xüsusilə Monkton şəhəri yaxınlığında), həm də əyalətin dəniz sahilinin çimərlikləri və mənzərəli landsaftı, yaxşı təchiz olunmuş milli parkları Kanadanın digər əyalətlərindən və Birləşmiş Ştatlardan milyonlarla turistləri özünə cəlb edir. Kənd təsərrüfatı istehlak xarakteri daşıyır. Yalnız kartof istehsalının əmtəlik əhəmiyyəti var və ölkənin digər əyalətlərinə göndərilir. Sent-Con və Monkton şəhərlərinin kənarlarında şəhəratrafi fermer təsərrüfatları (tərəvəzçilik, südlük istiqamətli heyvandarlıq və s.) yaradılmışdır. İqtisadiyyatının zəif inkişafı əhalinin həyat səviyyəsinə də tə'sir göstərir. Burada əhalinin adambaşına düşən orta milli gəlir ümumi ölkə göstəricisindən xeyli aşağıdır

Şahzadə Eduard Adası. Müq.Lavrenti körfəzində yerləşən ada

Ada 1534-cü ildə fransız dənizçisi Jak Kartye tərəfindən kəşf edilmiş və fransızlar onu Müq. İonna Adası adlandırmışlar. Yeddi illik müharibə dövründə ada ingilislərin əlinə keçmiş və onu Yeni Şotlandiyanın tərkibinə qatmışlar. 1799-cu ildə isə Şimali Amerikada ingilis müstəmləkəçi qoşunlarının baş komandanının şərəfinə olaraq adanın adı dəyişdirilmişdir.

Kanadanın ən kiçik və ən sıx məskunlaşmış əyalətidir. İqtisadiyyatı inkişaf etmiş kənd təsərrüfatına və turizmə əsaslanır. Ada dünyada ən iri həcmli kartofu və mənzərəli dəniz çimərlikləri ilə məşhurdur. Onu «körfəzdə bağ» adlandırırlar. Lakin bu mənzərəli «kartof adasını» və «körfəzdəki bağı» tədricən dəniz ləpələri yuyub aparır. Adanın əhalisinin 4/5 hissəsini Britaniya adalarından köçənlərin nəvilləri təşkil edir. Yeddi illik müharibə illərində fransız mənşəli əhalinin bir hissəsi ingilis hakimiyyəti tərəfindən zorla Fransaya köçürülmüşdür. İndi əyalətin əhalisinin yalnız 12%-i fransız mənşəlidir. Atlantik sahilinin digər əyalətlərində olduğu kimi, Şahzadə Eduard Adasının əhalisi də ümumi ölkə səviyyəsinə nisbətən aşağı sür'ətlə artır. Bu da əyalətdə əhalini cəlb edən iri şəhərlərin olmaması və mənfi miqrasiya balansı ilə izah olunur. Ən iri şəhəri əyalətin paytaxtı Şarlottaundur.

Avropa kolonistləri bir neçə əsr adanın yalnız meşə və onu əhatə edən suların balıq sərvətlərindən istifadə etmişlər. XX əsrin ortalarından isə kənd təsərrüfatına yararlı torpaq sahələrindən intensiv istifadə etməyə başlamışlar. Ərazisinin 90%-ni tutan əkin sahələri (o cümlədən 50%-i olduqca məhsuldar torpaq sahələri), həm də mülayim və sabit rütubətli iqlimi adanın başlıca sərvətidir. Kənd təsərrü-

fatının başlıca sahəsi kartof yetişdirilməsi və südlük istiqamətli heyvandarlıqdır. Kanadanın ən geniş (18 min hektar) və ən məhsuldar (400 s/hek) kartof əkin sahələri Şahzadə Eduard Adasıdır. Böyükklüyü ilə dünyada məşhur olan kartofun xeyli hissəsi Kanadanın digər əyalətlərinə və Birləşmiş Ştatlara göndərilir. Toxumluq kartofun 3/4 hissəsi xarici ölkələrə göndərilir. Kənd təsərrüfatına yararlı torpaq sahələri ilə yanaşı adanın ikinci təbii sərvəti dəniz resurslarıdır. Balıqçılıq ilə yanaşı mənzərəli dəniz çimərlikləri adanın iqtisadi inkişafında mühüm rol oynayır. Turistləri nəinki adanın mənzərəli təbiəti, kənd yerlərində qorunub saxlanılan şotlandiyalıların qədim adət və ənənələri, geyimləri, bayram mərasimləri, həm də sakit həyat tərzini, nisbətən ucuz qiymət, istirahət üçün rahat yerlərin bol olması cəlb edir. Turizm təsərrüfatından əldə edilən gəlir artıq balıq ovundan əldə edilən gəliri xeyli ötüb keçmişdir. Bütün bunlarla yanaşı, sənayenin zəif inkişafı əyalətin əhalisinin gəlirinə mənfi təsir göstərir. Burada yaşayan əhalinin həyat səviyyəsi ümumi ölkə səviyyəsindən xeyli aşağıdır.

Nyufaundlend. Əyalətə eyni adlı ada və Labrador yarımadasının bir hissəsi daxildir. Nyufaundlend adasının sahillərinə Amerikanın Kolumb tərəfindən kəşfindən çox əvvəl (986-cı ildə) skandinav vikinqləri gəlmişlər. Ada ikinci dəfə 1481-ci ildə (Kolumbun kəşfindən 11 il əvvəl) Briston şəhərinin ingilis dənizçiləri tərəfindən kəşf edilmişdir. Lakin Nyufaundlendin sahil sularının zəngin balıq resurslarının ovunda təkəçiliyi saxlamaq məqsədi ilə bu kəşf 1497-ci ilə qədər gizli saxlanılmışdır. 1583-cü ildə Nyufaundlend İngiltərənin «dənizin o tayındakı» ilk malikanəsi elan edilmiş və Bununla da Britaniya imperiyasının yaranması dövrü başlanmışdır. Adaya sahib olmaq üçün digər Avropa ölkələri, xüsusilə Fransa uzun müddət mübarizə aparmışdır. Lakin XVIII əsrin əvvəllərində İngiltərə adaya tam sahib olmuşdur. Sonrakı yüzilliklərdə balıqçılıq ilə məşğul olan və ingilis donanmasına xidmət edən ada əhalisinə yalnız britaniyalı mühacirlər qarışmışdır. İqtisadiyyatın belə dar ixtisaslaşdırılması XX əsrin ortalarına qədər davam etmiş və bu da Nyufaundlendin bu günə qədərki geriliyinin başlıca səbəbidir. 1948-ci ildə adanın gələcək taleyi barədə keçirilən referendumda Nyufaundlendin Kanada federasiyasına birləşməsinin tərəfdarları az üstünlüklə qələbə qazanmışdır (1949cu ildə Nyufaundlend Kanadanın onuncu əyaləti olmuşdur).

Adanın iqlimi mülayim dəniz iqlimidir, lakin kifayət qədər sərtidir. Şimal hissəsi və bütün Labrador yarımadası subarktika bölgəsinə aiddir. Əyalətin qitə hissəsinin çayları böyük hidroenerji potensialına malikdir. Bura faydalı qazıntılarla da olduqca zəngindir (qurğuşun, sink, mis). Labradorda dünyada ən iri dəmir filizi yataqları yerləşir. Ada əhalisinin 95%-i britaniyalı mənşəlilərdir. Adanın yerli sakinləri hələ XIX əsrin birinci rübündə tamamilə məhv edilmişdir. Digər Atlantik sahili əyalətlərdə olduğu kimi Nyufaundlendin

də əhalisinin artım sür'əti ümumi ölkə səviyyəsindən aşağıdır. Ən iri mərkəzi və paytaxtı Sent-Cons şəhəridir.

Nyufaundlend Kanadanın zəif sənayeləşdirilmiş əyalətlərindən biridir. Hidroenerji və dəmir filizi Birləşmiş Ştatlara və ölkənin digər bölgələrinə göndərilir və iqtisadi cəhətdən əyalətin əsas ərazisi ilə heç bir əlaqəsi yoxdur. Bu sahələr coğrafi cəhətdən təcrid olunmuş ərazilərdə yerləşir və onların müvəffəqiyyətlə inkişafı da bütövlükdə əyalətin sosial-iqtisadi inkişafına tə'sir göstərmir. Təsərrüfatın bir çox sahələrində durğunluq, balıqçılıqın müflisləşməsi və Nyufaundlendin ümumi iqtisadi geriliyi əyalət sakinlərinin həyat səviyyəsini ümumi ölkə səviyyəsindən aşağı düşməsinə səbəb olmuşdur. Əyalətin sosial-iqtisadi vəziyyətinin yaxşılaşması onun sahil sularının zəngin neft və təbii qaz yataqlarının istismarından asılıdır.

Çöl əyalətləri bölgəsi. Çöl bölgəsinə Kanadanın üç; Manitoba, Saskaçevan və Alberta əyaləti daxildir. Ölkə ərazisinin 1/5-i, əhalisinin isə 1/6-i bu bölgənin payına düşür. Son onilliklər neft və təbii qaz hasilatından əldə edilən gəlir hesabına bu bölgənin ümumi ölkə səviyyəsində iqtisadi və siyasi əhəmiyyəti artmışdır. Hasilatın böyük hissəsi «birdən-birə varlanan» (neft və qazın qiymətinin bahalaşması sayəsində) Alberta əyalətinin payına düşür. Əhalinin adambaşına düşən gəlir Çöl bölgəsində ümumi ölkə göstəricisinə nisbətən yüksəkdir. Əvvəllər olduğu kimi Kanada buğdasının əsas hissəsi Çöl əyalətlərində becərilir. Burada mədən sənayesi də intensiv inkişaf edir. Son illər e'maledici sənayenin müasir sahələri yaradılmışdır. Əhalisinin etnik tərkibi olduqca mürəkkəbdir. Birləşmiş Ştatların çöllərindən fərqli olaraq Kanada çölləri nəinki daha əvvəl mənimsənilmiş ölkənin şərqli sakinləri, həm də şərqli və mərkəzi əyalətlərinə daxil olmadan bilavasitə xarici immiqrantlar tərəfindən (başlıca olaraq Mərkəzi və Şərqi Avropadan) məskunlaşmışdır. Kanadanın digər əyalətlərinə nisbətən bu əyalətlərin əhalisi arasında, xüsusilə slavyanların (ukraynalılar, polyaklar, ruslar), həm də hindilərin xüsusi çəkisi böyükdür. Bir vaxtlar bir-birinə daha çox oxşayan Çöl əyalətlərində sosial-iqtisadi fərqlər getdikcə artır.

Buğda əyaləti Manitoba. Çöl əyalətləri arasında ən birinci, bölgənin şərqli hissəsində yerləşən Manitoba mənimsənilmişdir.

Müasir Manitoba ərazisinə gələn ilk avropalılar ingilis dənizçiləri olub (1612). Onlar Şimal-Qərb yolunu axtararkən Hudzonov körfəzinin cənub sahillərinə çatmış və qışı Nelson çayı mənsəbində keçirmişlər. İngilislərlə eyni vaxtda Manitobanın cənub hissəsi fransız səyahətçiləri tərəfindən kəşf edilmişdir. 1670-ci ildə II Karlın imzası ilə ingilislərə məxsus olan ərazilər London xəz tacirlərinin Hudzonov körfəzi şirkətinə verilmişdir. Həmin dövrdə Manitobada hindi tayfaları yaşayırdı. Tədricən bura fransız dilli ovçular və xəz möhtəkiqləri gəlmişlər. İlk avropa koloniyaları isə burada yalnız 1811-ci ildə Şotland immiqrantları tərəfindən yaradılmışdır. Fransız və Şotlandların

hindi qadınları ilə evlənməsi nəticəsində XVIII-XIX əsrlərdə Manitobada fransız və ingilis dilində danışan metislərin etnik birliyi yaranmışdır. Bu metislərə azadsevərlik və demokratik prinsiplər bir növ babalarının irsən keçmişdir. Manitobanın yeni yaranan Kanada dövlətinin tərkibinə əyalət kimi qatılması özünün xüsusiyyətlərinə görə digər əyalətlərin federasiyaya daxil olmasından əhəmiyyətli dərəcədə fərqlənir. Bu hadisə bilavasitə məktəb müəllimi, xalq qəhrəmanı Lui Rielin (1844-1885) adı ilə bağlıdır.

Kanada dominion hüququ aldıqdan dərhal sonra (1868), başda Mühafizəkar partiyasının lideri Con Makdonald olmaqla ölkənin hökuməti Hudzonov körfəzi şirkətinin bütün malikanələrini satın almışdı. Beləliklə Şimali Amerikanın böyük hissəsinə sahib olan qədim tacir birliyinin hökmü rəhbərliyinə son qoyuldu. Kanadaya yeni birləşən əraziləri federal məmurlar idarə edirdilər. Ottava, Toronto və Monrealda yeni torpaqlara hüquqsuz koloniya kimi baxırdılar. Yerli əhəlinin (hindi və metislər) ərazi və malikanə hüquqlarına hörmət edilmirdi. Buna cavab olaraq 1869-cu ildə xalq üsyan qaldırdı. Üsyana xalqın etimadını və məhəbbətini qazanan, istedadlı və gözəl natiq olan Lui Riel başçılıq edirdi. Metislər Vinnipeq şəhərinin yaxınlığında yerləşən Fort-Qerridə rəhbəri Lui Riel olmaqla «Şimal-Qərb Respublikasının müvəqqəti hökumətini» yaratdılar. Hökumət Hudzonov körfəzi şirkətinin əmlakının müsadirə edilməsi və Manitobada yerli qanunverici məclisin seçilməsi barədə qərar qəbul etdi. Açıq havada yüzlərlə yerli sakinlərin maneəsiz iştirakı ilə hökumət, Manitobanın yeni yaranan Kanada dominionunun tərkibinə qatılması şərtlərini hazırladı. Bu şərtlər aşağıdakılardan ibarət idi: tam hüquqlu əyalət kimi birləşmə; yerli sakinlərin torpaq sahələrinin saxlanması; Manitobanın qanunverici və məhkəmə orqanlarında fransız və ingilis dillərinin bərabər hüquqa malik olması; federal hökumətin icma palatasında əyalət üçün dörd yerin təmin edilməsi. Lui Riel açıq-aydın bildirirdi ki, «müvəqqəti hökumət» Manitobaya federal hökumət gələndə qədər (1869-cu ildə Manitobada nə Kanada məmurları, nə də polis var idi) fəaliyyət göstərəcəkdir. O, federal hökumətlə bütün mübahisəli məsələlərin stol arxasında danışıqlar yolu ilə həll edilməsinin tərəfdarı idi. Federal hökumət də şifahi olaraq (adətən keşişlər vasitəsilə) Manitoba problemlərinin sülh yolu ilə həll edilməsinin tərəfdarı olduğunu bildirir və üsyançıları təqib etməyəcəklərinə söz verirdi. Lakin əslində, dominionun mühafizəkar əhval – ruhiyyəli hakim dairələri bu hadisələrdən sarsılmış və təşvişə düşmüşdülər. Onları narahat edən Kandanın tarixində ilk dəfə olaraq demokratik qüvvələrin cürət edib dövlət qarşısında tələblər ilə çıxış etməsi idi. Bununla belə federal hökumət manitobalıların bir sıra tələblərini qəbul etməyə məcbur olmuşdur. Çünki bu tələblərin tam qəbul edilməməsi metislərə rəğbət bəsləyən fransızdilli katolik Kvebekdə hakim partiyanın nüfuzunu aşağı salar və ona böyük ziyan vura bilərdi. Eyni zamanda federal hökumət

«Şimal-Qərbdə qayda-qanunun mühafizəsi» bəhanəsi ilə Mərkəzi Kanadadan Fort-Qerriyə ingilis qoşunlarını göndərdi. 1870-ci ildə ingilis qoşunları müdafiəyə hazırlaşmayan Fort-Qerriyə yaxınlaşdı və hücum hazırlaşdı. Riel və müvəqqəti hökumətin digər üzvləri ən son anda gizlənə bildilər. Ontario hökuməti Luinin başına 5 min dollar mükafat təyin etdi. Manitobada həbslər və müsadirələr başlandı və bununla əlaqədar əhalinin bir hissəsi qərbə, Saskaçevana qaçmağa məcbur oldu.

Üsyanın yatırılmasından bir il sonra Manitobanın leytenant-qubernatoru hökumət adından rəsmi olaraq Lui Riele qeyri-adi xahişlə «amerikan qəsbkarlarının¹ silahlı qruplarının əyalətə daxil olmasının qarşısının alınmasında hökumətə köməklik etməsi» barədə müraciət etmişdir. Lui müsbət cavab vermiş və cəld 500 silahlı süvari dəstə təşkil etmişdir. Bununla da amerikan qəsbkarları Manitobaya daxil olmaqdan çəkinmişlər. Bütün bunlara baxmayaraq federal hökumət yenə də Luini təqib edirdi. Ona görə də Lui Birləşmiş Ştatlara köçməyə məcbur olmuşdur. Manitobalılar öz rəhbərlərini çox seviridlər və minnətdarlıq əlaməti olaraq onu Provans dairəsindən yekdilliklə qiyabi olaraq icma palatasına deputat seçmişdilər. Hökumət Provans seçki dairəsinin nəticəsini ləğv etmişdi. Lakin növbəti seçkidə də əhali ona səs vermişdi. Onda icma palatası mühafizəkar partiyanın və liberal partiyanın nümayəndələrinin bir hissəsinin səs çoxluğu ilə Lui Rielin parlamentdən qovulması barədə qətnamə qəbul etmişdi. Belə parlaq və faciəli taleyi olan insan, on il keçdikdən sonra bir daha Kanadanın tarixi səhnəsində (Saskaçevanda) görünəcəkdir...

Ölkə daxilində mərkəz mövqeyi ilə əlaqədar Manitoba şərq və qərb əyalətlərinin iqtisadi əlaqələrinin inkişafında mühüm rol oynamışdır. Əyalətin əhalisinin yarısı yaşayan Vinnipeq şəhəri «buğda paytaxtı» şan-şöhrətini qoruyub saxlamışdır. Vinnipeq (hindi dilində «bulanmış su» mənasını bildirir) şəhərinin hər on sakinindən biri ukraynalıdır. Buğda təsərrüfatı ilə yanaşı Manitoba faydalı qazıntılarla, xüsusilə əlvan metal filizləri ilə zəngindir. Əyalətin şimal hissəsində uzunluğu 160, eni 16 km olan «nikel qurşağında» 10-dan artıq nikel mədəni var. Burada dünyada ən iri nikel kombinatlarından biri yerləşir (Tomson şəhərində). Nəqliyyat üçün o qədər də əhəmiyyəti olmayan çaylarının (Çörçil, Nelson, Saskaçevan, Keys) böyük hidroenerji potensialı var. İqlimi kontinentaldır. Əhalisinin 2/5-yə qədərini bri-

¹ Amerikan qəsbkarları çox əvvəllərdən Kanada torpaqlarına tamah salırdı və bütün Kanadanı Birləşmiş Ştatların tərkibinə qatılması arzusunda idilər. XIX əsrin 60-70-ci illərində amerikan-irland millətçilərinin hərbiələşdirilmiş təşkilatı süni olaraq Böyük Britaniya və Birləşmiş Ştatlar arasında müharibə yaratmağa təşəbbüs göstərirdilər. Onların arzusu və məqsədi amerikanlar tərəfindən Kanadanın tutulması, sonradan isə İngiltərədən asılı olan İrlandiyanın müstəqilliyinə nail olmaq idi. Onlar dəfələrlə amerikan ərazisindən Kanadaya hücumlar etmişdilər. Həmin dövrdə onların 10 minlik ordusu ciddi təhlükə idi.

taniya mənşəli sakinlər, qalanlarını isə ukraynalılar, almanlar, fransızlar və digər xalqların nümayəndələri, həm də qarışıq mənşəlilər təşkil edir. Əyalətdə əhalinin artım sür'əti ümumi ölkə göstəricisindən xeyli geridə qalır.

Manitoba sosial – iqtisadi inkişaf səviyyəsinə görə XX əsrin 70-ci illərinin ortalarına qədər Çöl əyalətləri arasında birinci yeri tuturdu və iqtisadiyyatında e'maledici sənayə mühüm rol oynayırdı. İndi Alberta əyaləti neft hesabına onu sür'ətlə ötüb keçmişdir. «Buğda əyaləti» şöhrətini qoruyub saxlasa da taxıl istehsalına görə də digər Çöl əyalətləri onu ötüb keçiblər. Bununla belə ölkədə buğda istehsalının tənzimlənməsi və satışını həyata keçirən Kanada buğda komitəsi (məşhur Vinnipeq taxıl birjası) Vinnipeqdə yerləşir. İndi ölkədə kənd təsərrüfatı məhsulları istehsalının 10%-i Manitobanın payına düşür. Həm də bu sahədə yüksək inkişaf edən heyvandarlıq (maldarlıq və donuzçuluq) üstünlük qazanmışdır. Əyalətdə meşə təsərrüfatının, balıqçılıq və ovçuluğun inkişafı üçün geniş imkanlar var. Bu sahələr, həm də faydalı qazıntı hasilatı əsasında e'maledici sənaye inkişaf etmiş və əyalətin iqtisadiyyatında başlıca yer tutmuşdur. Sosial-iqtisadi inkişafın əsas göstəricilərinə görə Manitoba ümumi ölkə səviyyəsindən geridə qalır.

Taxıl və uran əyaləti Saskaçevan. Əhalisinin və təsərrüfatının strukturuna görə Saskaçevan bir çox cəhətdən Manitobaya bənzəyir. Onların tarixində də oxşarlıq var. Bu əyalət də «buğda həyacanı» dövründə, XIX – XX əsrlərin hüdudlarında mənimsənilmişdir. Bir vaxtlar hər iki əyalətin əhalisinin əksəriyyətini hindilər və fransız dilli metislər təşkil edirdi. Əvvəlcə onlar Manitobada (1869), sonra isə Saskaçevanda (1885) torpaqlarını zəbt edən ingilis mənşəli mühacirlərə qarşı üsyan etmişlər. Hər iki üsyana bütün Amerika qitəsində, Alyaskadan tutmuş Odlu torpağa qədər metislərin vahid dövlətini yaratmaq arzusunda olan Lui Riel başçılıq etmişdir.

Saskaçevan tarixi hadisələrlə zəngindir. 1670-ci ildə onun ərazisinin böyük hissəsi Hudzonov körfəzi şirkətinə verilmişdir. Sonrakı iki əsr ərzində toxunulmamış ərazi kimi qalmışdır. Əhalisi hindi tayfası assiniboynlardan, az miqdarda isə ağ və metis ovçu və tacirlərdən ibarət idi. 1870-ci ildə Manitoba kimi Saskaçevanın da ərazisi Kanada dominionun tərkibinə qatılmışdır. Manitobadan qaçan metis üsyançıları Saskaçevanın şimalında özlərinə sığınacaq tapmış və burada yaşayan metislərin sayını artırmışlar. Metislər mərkəzi Sen-Loran və Batoş olmaqla özlərinin yarımüstəqil birliyini yaratmışlar. Birliyə özünün cəsurluğu, gücü və ədalətliyi ilə məşhur olan Qabriel Dümon başçı seçilmişdi. Tezliklə bu birlik də hökumət məmurlarının haqsızlığına və zülmünə məruz qalmışdı. XIX əsrin 80-ci illərində dominion hökuməti Saskaçevanın ərazisindən keçməklə transkanada dəmir yolunun çəkilişinə və saskaçevan torpaqlarını dəmiryol şirkətinə və Kanadanın ingilis dilli kolonistlərinə paylamağa başladı. Hökumət mə-

murları yerli əhalinin hüququnu nəzərə almır, aclıq çəkən hindi və metislərin vəziyyətinə əhəmiyyət vermirdilər. Saskaçevanlıların dəfələrlə federal hökumətə müraciəti cavabsız qalırdı. Onda metislərin birliyi köməklik üçün Birləşmiş Ştatlarda emiqrasiyada yaşayan Lui Riel müraciət etdilər. Lui saskaçevanlıların müraciətini qəbul etdi və 1884-cü ildə Batoşa gəldi. Yenidən siyasi hadisələrə qoşulan Lui bütün güc və enerjisini fransız və ingilis dilli metislərin, hindi tayfaların və «ağ» mühacirlərin birliyinin yaradılmasına sərf etməyə başladı. Tezliklə O, metislərin ittifaqını yarada bildi, hindi tayfaları ilə birlikdə hərəkət etmək barədə danışıqlar apardı. İngilis dilli «ağ» mühacirlər isə Luiyə rəğbət bəsləsələr də hökumət təbliğatının tə'siri altında metislərə düşməncəsinə yanaşırdılar. Metislərin ittifaqı federal hökumətə saskaçevanlıların ehtiyac və tələbləri göstərilən sənəd göndərdi. Sənəddə Manitobada çıxan tələblərlə yanaşı bir sıra yeni maddələr (çöl ərazilərinə göndərilən hazır məhsullardan kömrük rüsumunun azaldılması, hindilərin ərzaq təchizatının yaxşılaşdırılması, seçkilərdə gizli səs vermənin tətbiqi və s.) göstərilirdi. Federal hökumətin saskaçevanlıların göndərdiyi sənədə əhəmiyyət verməməsi və heç bir güzəştə getməməsi vəziyyəti gərginləşdirmişdi. Metislər Saskaçevanda həmin dövrə xarakterik olan tətillər edir, hökumət sifarişlərini yerinə yetirən müəssisələrdə işləməkdən boyun qaçıırırdılar. Hərəkəti «beşikdə» boğmağa hazırlaşan hakim dairələr Şimali Saskaçevana atlı polis dəstəsi göndərir. Buna cavab olaraq fransız dilli metislər və hindi tayfalarının bir hissəsi 1885-ci ildə Batoşda özlərinin müvəqqəti hökumətini yaradırlar. Lui Birləşmiş Ştatların vətəndaşı olduğuna görə hökumətin tərkibinə daxil edilmədi (əslində isə hökumətə o, başçılıq edirdi). Qabriel Dümon baş komandan seçildi. Yeni hökumət dövlət anbarlarında saxlanılan hərbi sursat və ərzaq mallarını müsadirə etdi. Beləliklə Kanadanın Şimal-Qərbində ikinci üsyan baş verdi. Federal hökumət üsyanın yatırılması üçün Saskaçevana 8 min əskər və zabiti olan nizami ordu göndərdi. Nizami ordu ilə bir neçə uğurlu döyüşlərdən sonra üsyançıların hərbi sursatı tükənmiş və Batoş federal qoşunların əlinə keçmişdir. Sağ qalan metislərin bir hissəsi, o cümlədən Qabriel Dümon da qaranlıqdan istifadə edərək qaça bilmişlər. Lakin, bütün həyatını ədalətsizliyə qarşı mübarizəyə həsr etmiş Lui bu fürsətdən istifadə etməmiş və könüllü surətdə hökumət qoşunlarına təslim olmuşdur.

Lui dövlət xəyanətkarı kimi ittiham edilirdi. Lakin Lui Riel Böyük Britaniyanın təbəəsi deyildi, Birləşmiş Ştatların vətəndaşı idi. Buna baxmayaraq hakim dairələr ona və üsyançılara müxtəlif şərtlər ataraq müqəssir saymış və 1885-ci ildə Saskaçevanın cənubunda yerləşən və əsasən ingilis mənşəli kanadalılar yaşayan Recayn şəhərində mühakimə etmişlər. Lakin köhnə adətə görə müqəssir hadisəni törətdiyi rayonda ya da paytaxt şəhərdə mühakimə edilməli idi. Hakimiyyətə isə bu sərfəli deyildi, çünki Saskaçevanın şimalında Luinin

nüfuzu böyük idi və hamı onu sevirdi. Ottava isə Kvebekə yaxın yerləşdiyindən oraya fransız mənşəli kanadalılar axışb gələ bilərdilər. Məhkəmə prosesində Luinin vəziyyəti ümitsiz idi. Hakimiyyət və ingilis dilli Kanada ictimai rəyinin böyük hissəsi onun e'dam edilməsini istəyirdi. Bununla belə Kvebekdə Luinin müdafiəsi üzrə yaradılan Komitə bir neçə tanınmış vəkil tutmuşdu. Lakin əslində vəkillər ona bəraət qazandırmaq üçün təşəbbüs göstərmirdilər, onlar sübut etməyə çalışırdılar ki, müttəhim ruhi cəhətdən sağlam insan deyil. Lui müdafiənin «dəlilik» barədə alçalıcı variantını qəbul etməmiş və adamlarla tamamilə dolmuş məhkəmə binasında onun «əgər mənə düşünən insan kimi qəbul etmirlərsə, mənə həyat lazım deyil» qəti və son sözləri səslənmişdir. Lui azad cəmiyyət yaratmaq arzusunda olduğunu iftixarla izah etmiş, üsyana qədər metis və hindilərin ağır və dözülməz vəziyyətini təsirli surətdə təsvir etmiş və cəsarətlə e'lan etmişdir ki, Saskaçevanda qan tökülməsinin həqiqi səbəbkarı dominionun hakim dairələridir. Sonradan məhkəmə iclasçılarının söylədiklərinə görə Lui prosədə özünü məğrur, səmimi və istedadlı insan kimi göstərmişdir. Ehtirasla danışarkən onun sifətində qərribə bir gözəllik yaranırdı. Prosesin sonunda məhkəmə iclasçılarında Lui və digər metislərə qarşı mərhəmət hissiyyəti yaranmışdı, lakin onlar hakim qüvvələrə qarşı çıxıb bilməzdilər. Ona görə də iclasçılar cəzanın yüngülləşdirilməsini tövsiyə etməklə mühakimə olunanları təqsirkar e'lan etmişdilər. Lakin metislərə qarşı bədxah olan baş hakim tövsiyəyə məhəl qoymamış və Luini və eləcə də digər məhbus metisləri dar ağacından asılmaqla ölüm cəzasına məhkum etmişdi. Ölkədə ölüm cəzası kəskin mübahisəyə səbəb olmuşdu. E'dam üç dəfə təxirə salınmışdı. Luinin tərəfdarları məhkəmənin çıxartdığı hökmə etiraz əlaməti olaraq Manitobanın Ali məhkəməsinə, Londonda Gizli şuraya şikayət məktubları göndərirdilər. Sonradan etiraz kampaniyasına Kvebek, Birləşmiş Ştatlar, İrlandiya cəmiyyəti, Londonun bir sıra liberal-demokratik partiyaları da qoşulmuşdular. Onlar Luinin bağışlanması ya da cəzanın yüngülləşdirilməsini tələb edirdilər. Lakin dominion hökuməti bir sıra ölkələrdən on minlərlə insanların fikrinə və tələbinə əhəmiyyət verməmişdi. Həmin dövrdə dominionun Baş naziri qəzəblə demişdi: «Kvebekdə onun müdafiəsinə bütün itlər hürsə də biz onu asacayıq». 1885-ci ildə Recayn şəhərində ölüm hökmü yerinə yetirildi. Lui onu mühasirəyə alıb gülümseyən, polislərin və ona kinayəli baxan, düşmənçilik münasibəti bəsləyən kütlənin arasında həyatdan getdi. İki demokratik üsyanın rəhbəri, Manitoba və Saskaçevanın xalq qəhrəmanı Luinin ölüm xəbəri ölkənin mərkəzində, xüsusilə Kvebekdə hökumət əleyhinə nümayiş və mitinqlərə, siyasi qüvvələr arasında əsaslı dəyişikliklərə səbəb oldu. Minlərlə fransız mənşəli kanadalılar millətçi və qəddar siyasət aparan Mütərəqqi-mühafizəkar partiyanın sıralarını tərk etdi, həmin dövrdə üsyançılara rəğbət bəsləyən Liberal partiyanın tərəfinə keçdilər. Ümumiyyətlə Saskaçevan

üsyannın yatırılması və Luinin e'dam edilməsi Kanadanın siyasi tarixinə dərin iz qoymuşdur. Lui və Dümon kimi insanların həyat və fəaliyyəti Kanada cəmiyyətinin demokratik ənənlərinin bir hissəsi olmuşdur.

Əyalət faydalı qazıntılarla olduqca zəngindir (uran, kalium duzu, qonur kömür, neft, təbii qaz və s.). Ərazisinin 60%-i meşələrlə örtülüdür. Ən iri çayı Saskaçevandır. İqlimi kontinentaldır. Qış uzun və soyuq, yay isə qısa və adətən quraq keçir. Əhalisinin etnik tərkibi olduqca mürəkkəbliyi ilə fərqlənir. Sakinlərin 2/5-yə qədərini britaniya mənşəli, qalanlarını isə alman, ukraynalı, fransız və s. mənşəli kanadalılar təşkil edir. Əhalinin artım sür'əti ümumi ölkə səviyyəsindən geridə qalır və adambaşına düşən gəlir ümumi milli göstəricisinin 96%-ni təşkil edir. İqtisadiyyatının başlıca sahəsi kənd təsərrüfatıdır. Ölkədə kənd təsərrüfatına yararlı torpaq sahələrinin 2/5-dən artığı, kənd təsərrüfatı məhsulları istehsalının 1/5-i, buğda yığımının isə 2/3 hissəsi bu əyalətin payına düşür. Saskaçevanı çox əvvəllərdən «Kanadanın çörək zənbili» adlandırırdılar. İndi taxıl təsərrüfatından savayı əyalətdə neft, dünya əhəmiyyətli uran və kalium duzu hasilatı inkişaf etmişdir. E'maledici sənayesinin başlıca sahələri (yeyinti, neft e'malı, kimya, kənd təsərrüfatı maşınqayırması, ağac emalı və sellüloz-kağız sənayesi) yerli xammala əsaslanır. Ət və ət məhsulları istehsalına görə Saskaçevan Manitobadan sonra ölkədə ikinci yeri tutur. Sənaye müəssisələri Recayn, Saskatun və digər şəhərlərdə fəaliyyət göstərir. Sıx dəmir və avtomobil yolları şəbəkəsinə malikdir.

Neft əyaləti Alberta. Kanada federasiyasının ən varlı və iqtisadi cəhətdən sür'ətlə inkişaf edən əyalətlərindən biri olan Alberta ərazisinə avropalılar yalnız XVIII əsrin ikinci yarısında gəlib çatmışlar. Əyalətin ərazisinin əhəmiyyətli hissəsini dağ ətəkləri tutur. Qərbində, Britaniya Kolumbiyası ilə sərhəd boyunca Kordilyer dağ sisteminə aid olan Qayalı dağların mənzerəli şərq yamaqları uzanır. İqlimi kontinentaldır.

Dəniz və göl yollarından uzaqda yerləşən Alberta uzun müddət avropalılar üçün məlum olmayan, toxunulmamış ərazi kimi qalmışdır. Burada hindi tayfaları yaşayırdı. Albertanın çöl hissəsinə ilk dəfə gəlib çatan Hudzonov körfəzi şirkətinin agentı olmuşdur (1754). Lakin onun hesabatı ilə şirkət maraqlanmamışdır. Albertanın dağlıq hissəsini (Qayalı dağlar) aşıb indiki Britaniya Kolumbiyasına keçən ilk avropalı Hudzonova körfəzi şirkəti ilə rəqabət aparan Monrealın Şimal-Qərb şirkətinin agentı Aleksandr Makkenzi olmuşdur (1793).

Əvvəllər Alberta əyalətinin də iqtisadiyyatının əsasını kənd təsərrüfatı təşkil edirdi. İndi isə iqtisadiyyatında mədən-çıxarma, xüsusilə neft sənayesi birinci yere çıxmışdır. Zəngin neft yataqları əsasında sür'ətlə inkişaf edən neft sənayesi və 70-ci illərdə neftin qiymətinin bahalaşması ilə əlaqədar Alberta «kasıb» əyalətdən «varlı» əyalətə çevrilmişdir. İndi ölkədə çıxarılan neft və təbii qazın 85%-i,

kömür hasilatının isə 40%-i Albertanın payına düşür. Bununla yanaşı Albertada, Atabaska çayı hövzəsində dünyada ən iri bitium-qum yataqları kəşf edilmişdir. Qalınlığı 75 metrə çatan və açıq üsulla çıxarıla bilinən bu qum laylarından 150 mlrd. ton neft əldə etmək olar. Kanadanın milli energetika idarəsinin proqnozuna görə 2010-cu ildə bu bitium qumlarından əldə edilən neft, ölkənin tələbatının yarısını ödəyə bilər. Ümumiyyətlə Kanadanın bütün mədən-çıxarma sənaye məhsulları dəyərini yarımından çoxu Alberta əyalətinin payına düşür.

Əhalisinin 2/5-dən artığı Britaniya mənşəli, qalanları isə alman, ukraynalı, fransız, skandinaviya və qarışıq mənşəli kanadalılar və hindilərdir. Əhalinin böyük əksəriyyəti demək olar ki, tamamilə şumlanan çöl və meşə-çöl rayonlarında cəmləşmişdir. Şam meşələri ilə örtülmüş geniş şimal əraziləri seyrək məskunlaşmışdır. Əhalinin artım sür'ətinə görə Alberta ölkənin digər əyalətləri arasında birinci yere çıxmışdır. Sənayenin sür'ətli inkişafı ilə əlaqədar immiqrantlar ölkənin digər əyalətlərindən, həm də xaricdən bir başa, daha çox bu əyalətin şəhərlərinə gəlirlər. Nəticədə şəhər əhalisi sürətlə artır. Ən iri şəhəri əyalətin tam mərkəzində yerləşən və onun paytaxtı Edmontondur (əhalisi 1 mln. nəfər). Əgər Manitoba əyalətinin mərkəzi Vinnipeq «qərbə qapı» adını almışdısa, Şimal-Qərb, Yukon torpaqlarına, sonradan isə Alyaskaya gedən yollar üzərində yerləşmiş Edmontonu «şimala qapı» adlandırmaq olar. İndi sür'ətlə böyüyən və müasir tikintilərlə yenidən qurulan Edmonton özünün iqtisadi və mədəni potensialına görə Vinnipeq və Vankuver şəhərləri ilə rəqabət aparır. Əyalətin ikinci iri şəhəri Kalqari (əhalisi 1 mln. nəfər) Kanadanın «neft paytaxtı» adlanır. Yüksək «göydələnləri» ilə daha çox Birləşmiş Ştatların şəhərlərinə bənzəyən Kalqaridə ölkənin bir çox iri neft şirkətlərinin iqamətgahları yerləşir. Albertada əhalinin adambaşına düşən gəlir ümumi ölkə göstəricindən çoxdur və bu da əyalətin sakinlərinin həyat səviyyəsinin daha yüksək olmasında öz əksini tapır.

Albertanın iqtisadiyyatında neft və təbii qaz hasilatı başlıca rol oynayır. Yanacaq xammalı əsasən Birləşmiş Ştatlara ixrac edilir. Son illər ixracat əhəmiyyətli neft-kimya sənayesi sür'ətlə inkişaf etmişdir. Hasilat və emal edici sənaye sahələrində xarici, xüsusilə Birləşmiş Ştatların kapitalının mövqeyi güclüdür.

Əyalətin kənd təsərrüfatı öz keçmiş əhəmiyyətini saxlayır. Ölkənin kənd təsərrüfatına yararlı torpaq sahələrinin 30%-i, kənd təsərrüfatı istehsal məhsullarının 1/5-i, o cümlədən buğda yığımının 20%-i, arpa yığımının 40%-i, şəkər çuğunduru yığımının yarıya qədəri Albertanın payına düşür. Alberta həm də ölkədə ətlik və südlük istiqamətli heyvandarlığın yüksək inkişaf etdiyi əyalətlərdən biridir.

Son axıncı onilliklər Alberta iqtisadiyyatının sür'ətli inkişafı digər əyalətlərə nisbətən federasiyada onun mövqeyini gücləndirmiş, həm daxili siyasi həyatda, həm də dövlətlərarası əlaqələrdə fəallığını artırmışdır. Bu cəhətdən Alberta ənənəvi olaraq Kanadanın başlıca

əyalətləri sayılan Ontario və Kvebek əyalətləri ilə bir səviyyədə durur. Neft hasilatı hesabına əyalətdə yaradılan «Varislik fondu» federasiyada Albertanın xüsusi mövqeyini təmin edir. Əvvəla, Alberta Kanadanın maliyyə çətinliyi hiss etməyən yeganə əyalətidir. Buna müvafiq olaraq xarici kapital axınının həvəsləndirilməsinə ehtiyac duymur. İkincisi, belə vəziyyət əyaləti Ottavanın maliyyə asılığından azad edir və mərkəzi dövlət ilə münasibətdə onun mövqeyini əhəmiyyətli dərəcədə gücləndirir. Nəhayət, 1980-cı illərin əvvəllərindən başlayaraq federasiyanın digər əyalətlərinə kredit verməklə Alberta bu sahədə Ottavanın təkəlciliyinə son qoymuşdur. Alberta hökuməti beynəlxalq əlaqələrin sabit inkişafının təmin olunmasına xüsusi diqqət yetirir, xarici ölkələrin müxtəlif şirkətlərlə bilavasitə rəsmi müqavilələr bağlayır.

Sakitokean bölgəsi Britaniya Kolumbiyası. Kanadanın Sakitokean sahili iqtisadi bölgəsi təkcə Britaniya Kolumbiyası əyalətindən ibarətdir. Əhalisinin sayına və sənaye istehsalına görə Kanadanın üçüncü əyaləti olan Britaniya Kolumbiyası ölkənin qalan ərazisindən Kordilyer dağı ilə ayırmışdır. XIX əsrin birinci yarısında əyalətin ərazisi uğrunda İngiltərə, Birləşmiş Ştatlar və İspaniya arasında kəskin mübarizə getmişdir. 1846-cı ildə Oreqon müqaviləsinə əsasən bu ərazi Britaniya malikanəsi kimi tanınmış və 1871-ci ildə Kanadanın altıncı əyaləti kimi onun tərkibinə qatılmışdır. Yalnız bundan sonra, yəni 1885-ci ildə transkanada dəmiryolu magistralı Sakitokean sahilinə qədər uzadılmışdır.

Güman edilir ki, müasir Britaniya Kolumbiyasının sahillərinə gəlib çatan ilk avropalı Frensis Dreyk olmuşdur (1579). Yalnız bundan iki əsr keçdikdən sonra (XVIII əsrin ortalarında) Alyaskadan rus ovçu və balıqçıları, Kaliforniyadan isə ispanlar bura gəlib çatmışdılar. Şimal-Qərb yolunu axtaran Ceyms Kuk Britaniya Kolumbiyası sahillərinə 1778-ci ildə daxil olmuş və yerli hindilərin geyiminin başdan-başa xəzdən ibarət olması onun nəzərini cəlb etmişdir. Bundan sonra İngiltərə də bu əraziyə iddia etməyə başlamışdır. Britaniya Kolumbiyasının müntəzəm öyrənilməsi isə Corc Vankuver və Aleksandr Makkenzinin adı ilə bağlıdır.

Britaniya Kolumbiyası Kanadanın ən ucqar cənubunda yerləşir. Ərazisinin böyük hissəsi Kordilyer dağları ilə tutulmuşdur. Ona görə də kanadalılar bu əyaləti «dağlar dənizi» adlandırırlar. Faydalı qazıntılar ilə, xüsusilə daş kömür, təbii qaz, molibden, mis, sink, qurğuşun, gümüş, qızıl və digər metallar ilə zəngindir. İqliminə isti Ortasakitokean cəryanı və Kordilyerin yüksək dağ silsilələri olduqca böyük təsir göstərir. Relyefinin həddən çox parçalanması iqlimin mürəkkəbliyinə səbəb olmuşdur. Sahil bölgəsində mülayim dəniz iqlimi, cənub-qərb hissəsində isə subtropik iqlimdir. Ölkədə ən çox yağıntı (7700 mm) Vankuver adasının qərb sahilinə düşür. Daxili ərazilərdə kontinental və quraq iqlimdir. Şimala getdikcə iqlim daha

da sərtləşir. Çay və göllərinin böyük hidroenerji potensialı var. Əyalətin başlıca sərvəti meşələrdir. Sakitokean sahilinin ilıq və rütubətli iqlimində şam ağacları ölkənin digər hissələrinə nisbətən üç dəfə tez böyüyür.

Britaniya Kolumbiyasında əhali olduqca qeyri-bərabər yerləşmişdir. Sakinlərin 70%-i əyalətin cənub-qərb hissəsində, Vankuver aqlomerasiyası daxilində və Vankuver adasını yaşayır. Əhalinin artım sür'ətinə görə Britaniya Kolumbiyası ölkənin digər əyalətləri arasında birinci yerlərdən birini tutur. İmmiqrantların sayına görə yalnız Ontariodan geridə qalır. Sakinlərin yarısını Britaniya mənşəli, qalanlarını isə alman, çin, fransız və s. mənşəlilər təşkil edir. Qarışıq mənşəli etnik qrup 11%, hindilər isə cəmi 2,5%-dir. Əhalinin etnik tərkibində başqa əyalətlərə nisbətən asiyalıların xüsusi çəkisi böyükdür.

Britaniya Kolumbiyası xüsusilə ikinci dünya müharibəsindən sonra ölkənin ən sür'ətlə inkişaf edən əyalətlərindən biridir. Lakin əvvəllər olduğu kimi indi də iqtisadi sahələrin strukturunda hasilat, hidroenerji və zəngin meşə sərvətlərinin emalı ilə bağlı olan təsərrüfat sahələri üstünlük təşkil edir. Təsərrüfat sahələrində istehsal olunan bütün məhsul dəyərinin 30%-ə qədəri meşə e'malı materiallarının payına düşür. Ölkədə taxta-tir istehsalının 2/3-yə, kağız istehsalının isə 1/5-ə qədəri Britaniya Kolumbiyasının payına düşür. Oduncaq tədarükündə əvvəlcədən nəzərdə tutulmuş meşə sahələrində ağacların hamısı kəsilir və sonradan həmin sahənin tam bərpa olunması üçün yeni ağaclar əkilir. 50 ildən sonra, yeni bərpa müddəti başa çatdıqdan sonra oduncaq tədarüku üçün şirkətlər yenidən bu sahəyə qayıda bilərlər. Əyalətin təsərrüfatında hasilat sənayesi də mühüm rol oynayır. Kanadada çıxarılan daş kömürün 1/3-i, molibdenin 90%-i, misin 40%-i və digər metalların xeyli hissəsi Britaniya Kolumbiyasının payına düşür. Yerli xammal hesabına, həm də idxal edilən boksit və yerli su elektrik enerjisi əsasında əlvan metallurgiya inkişaf etmişdir. Kitimat şəhərində dünyada ən iri alüminium zavodu (ildə 500 min t. metal əldə edilir) yerləşir. Maşınqayırma sahələri arasında təyyarə və gəmiqayırma, sellüloz-kağız sənayesi üçün avadanlıq istehsalı fərqlənir. Demək olar ki, bu sahələrin müəssisələrinin hamısı əyalətin cənub-qərb hissəsində, Vankuver aqlomerasiyasında təmərküzləşmişdir. Dünyanın ən gözəl şəhərlərindən biri olan Vankuver ölkənin iri portu və müxtəlif sənaye sahələrinin mərkəzidir. Digər sənaye mərkəzləri arasında əyalətin paytaxtı Viktoriya (təyyarə və gəmiqayırma, ağac e'malı), Treyl (qurğuşun və sink əridilməsi, kimya sənayesi) fərqlənir. Sənayesində amerikan və yapon kapitalı mühüm rol oynayır. Dağ landşaftı kənd təsərrüfatının inkişafını məhdudlaşdırır. Kənd təsərrüfatına yararlı torpaq sahələri ərazisinin cəmi 5%-ni tutur. Lakin təbii şəraitinin rəngarəng olması müxtəlif kənd təsərrüfatı sahələrinin, heyvandarlıqdan tutmuş bağçılığa qədər, inkişaf etməsinə sə-

bəb olmuşdur. İntensiv inkişafı ilə fərqlənən kənd təsərrüfatı bölgələri əyalətin cənub hissəsindədir. Balıqçılıq Britaniya Kolumbiyasının ənənəvi sahələrindən biridir. Britaniya Kolumbiyasının təsərrüfatı başlıca olaraq Birləşmiş Ştatların Sakitokean hövzəsi ştatlarının, həm də Yaponiya və Asiya-Sakitokean regionunun digər ölkələrinin bazarlarına istiqamətlənmiş və ölkənin əyalətləri ilə iqtisadi əlaqələri zəifdir.

Resurslar xəzinəsi Kanadanın Şimal ərazisi. Zəif mənimsənilmiş Kanadanın Şimal bölgələri ölkə ərazisinin 70%-ni tutur. Burada Kanada əhalisinin yalnız 1,5%-i yaşayır. Şimal ərazisini üç; Orta Şimal, Uzaq Şimal və Ekstremal Şimal bölgələrinə ayırırlar. Orta Şimal bölgəsinə Britaniya Kolumbiyası, Alberta, Saskaçevan, Manitoba, Ontario, Kvebek və Nyufaundlend əyalətlərinin şimalında yerləşən subarktik ərazilər daxildir. Uzaq Şimala 60° şm.e. dairəsindən şimalda yerləşən Şimal Qərb və Yukon daxildir. Ölkə ərazisinin 40%-i (3,9 mln kv km), əhalisinin isə 0,3%-i bu bölgənin payına düşür. Ekstremal Şimal da (Kanada Arktika arxipelaqı) ayrıca ərazi kimi bu bölgənin tərkibində yerləşir. Orta Şimalın bütün sərvətləri əyalətlərə, federasiyaya daxil olan ərazilərin, yəni Uzaq Şimalın sərvətləri isə mərkəzi hökumətə məxsusdur. Faydalı qazıntıların əsas hissəsi çətin mənimsənilən və zəif məskunlaşmış ərazilərdə yerləşir. Onların mənimsənilməsi mürəkkəb texniki, iqtisadi və sosial problemlər şəraitində həyata keçirilir. Şimal sakinlərinin sayı tamamilə yerli əhalinin təbii artımı hesabına artır. Orta Şimalın əhalisinin 20%-i, Uzaq Şimalın isə 50%-i yerli sakinlərdir. Buranın iş təşkilində növbəli və ekspedisiya metodlarından geniş istifadə edilir. Fəhlələr müəssisələrə müvəqqəti və adətən qısa müddətə, bir-iki həftəliyə nöbətə gətirilir və sonradan isə uzun müddət ailələri ilə daimi yaşadıkları Kanadanın cənub bölgələrinə qaytarılır.

Ölkənin hasilat sənaye məhsullarının 20%-dən artığı Şimal bölgələrinin payına düşür və bu göstərici getdikcə artır. Kanada hökuməti bu təbii resursların (xüsusilə neft yataqlarının) xarici kapital tərəfindən «tutulmasının» qarşısını almaq üçün tədbirlər görür və milli şirkətlərin mövqeyinin gücləndirilməsi məqsədi ilə onlara müxtəlif imtiyazlar verir. Dövlət bu resursların təsərrüfat dövryyəsinə cəlb edilməsi üçün zəruri olan texniki-iqtisadi tədqiqatlara və infrastrukturun inkişafına olduqca böyük vəsait ayırır. Nəticədə Kanada «şimal» texnikasının, xüsusilə yolu olmayan nəqliyyat vasitələrinin istehsalında, avtomobil yollarının çəkilişində, kiçik şəhərlərin, o cümlədən fəhlə qəsəbələrinin salınmasında, şimal bölgələrində ətraf mühitin mühafizəsi problemlərinin elmi əsaslarının işlənib hazırlanmasında böyük nailiyyətlər qazanmışdır.

Yukon ərazisi. Yukon Kanadanın Şimal bölgəsinin daha yaxşı mənimsənilmiş, sıx yol şəbəkəsinə malik olan ərazisidir və gələcəkdə ölkənin yeni əyalətinə çevrilməsi imkanına malikdir. Burada əhalinin

əksəriyyəti avropa mənşəlidir. Təsərrüfatının böyük hissəsi Birləşmiş Ştatların təkəllülçülərinin nəzarəti altındadır. «Qızıl hərissliyi» dövründən (XX əsrin əvvəllərindən) qalan «romantik şəhərləri» turizm təsərrüfatının inkişafına səbəb olmuşdur.

Yukonun olduqca dağlıq relyefi təsərrüfat mənimsənilməsini çətinləşdirir. Ərazisi faydalı qazıntılarla, xüsusilə əlvan və qiymətli metallarla, həm də asbest ilə zəngindir. Makkenzi dağlarında dəmir və volfram filizinin iri yataqları açılmışdır. İqlimi subarktik, kontinentaldır. Ərazisinin böyük hissəsi tundra bitkiləri ilə örtülüdür. Kənd təsərrüfatı üçün yararlı torpaq sahələri ərazisinin cəmi 0,1%-ni təşkil edir. Çayları astanalıdır və böyük enerji potensialına malikdir. Nəqliyyat üçün yalnız Yukon çayı (yerli hindi dilində «böyük çay» mənasını bildirir) yararlıdır. Güman edilir ki Amerikanın bütün hindi tayfaları öz vətənləri Asiyadan Amerikanın daxili hissələrinə əsasən Yukon çayının vadisi boyunca gəlmişlər. XVIII əsrdə bura ilk avropalılar, xəz möhtəkirləri gəlmişlər. XIX əsrin axırında (1896) Klondayk çayının qolu kiçik Bonanza çayında zəngin qızıl yataqları tapılmış və bu xəbər tezliklə dünyanın hər yerinə yayılmışdır. Bununla əlaqədar dünyanın müxtəlif hissələrindən Yukona minlərlə qızıl axtaranlar gəlmiş və Cek Londonun əsərlərindən yaxşı məlum olan «qızıl hərissliyi» dövrü başlanmışdır. Qısa müddət ərzində Yukonun əhalisi sür'ətlə artmış və 1897-ci ildə qızıl hasilatının mərkəzi Douson şəhərinin əhalisi 40 min nəfərə çatmışdır. Douson şəhəri özünün teatr, restoranları ilə Kanadanın qərb hissəsinin birinci şəhərinə çevrilmişdir. 1898-ci ildə Yukon mərkəzi Douson olmaqla Kanadanın xüsusi federal ərazi statusunu almışdır. Yukonda zəngin qızıl yataqları tükəndikdən sonra ərazinin əhalisi sür'ətlə artdığı kimi sür'ətlə də azalmışdır və artıq 1921-ci ildə ərazidə cəmi 2,8 min ağ sakin qalmışdır. İkinci dünya müharibəsindən sonra Yukonun əhalisi ümumi Kanada əhalisinə nisbətən yeni miqrantların hesabına yenidən sür'ətlə artmışdır. İndi əhalinin 2/5-dən artığını Britaniya mənşəlilər, 1/6-ni yerli sakinlər, qalanlarını isə alman, fransız və digər gəlmə xalqlarının nümayəndələri təşkil edir. Yukonun müasir iqtisadiyyatının başlıca sahəsi mədən sənayesidir. Xəzçilik də öz keçmiş əhəmiyyətini itirməmişdir. İqtisadiyyatının ikinci mühüm sahəsi turizm təsərrüfatıdır. Turistləri Yukonun sərt təbiəti, ovçuluq, «qızıl hərissliyi» dövründən qalan xatirələr cəlb edir.

IV B Ö L M Ə ŞƏRQİ ASIYA

§1. Region barədə ümumi məlumat

Şərqi Asiya Avrasiyanın geniş coğrafi regionudur. Bu regionda Çin (o cümlədən Çinin ayrılmaz tərkib hissəsi olan Tayvan), KXDR, Koreya Respublikası (KR) və Yaponiya kimi dövlətlər yerləşir. Asiya ərazisinin 1/4-i (10,2 mln.kv km), əhalisinin isə 2/5-dən (1,5 mln.nəfər) çoxu bu regiona daxildir. Həm də nəzərə almaq lazımdır ki, bu göstəricilərin böyük hissəsi Çinin üzərinə düşür.

Regionun bütün ölkələrinin dənizə birbaşa çıxış yolu vardır. Dəniz qədim dövrlərdən regionda məskunlaşan xalqların bir-birilə əlaqə saxlamasında başlıca vasitə olmuşdur.

Bu ölkələrin təbii şəraitinin, tarixi inkişaf yolunun və müasir vəziyyətinin müxtəlifliyi onların vahid region çərçivəsində birləşməsinə mane olmur. Burada region əmələ gətirən başlıca amil tarixən formalaşan və sabitliyi ilə fərqlənən sivilizasiyadır. Bu da ilk növbədə, e.ə. VI-V əsrlərdə Çində əmələ gələn konfusiçilik mədəniyyətidir. Konfusiçilik dindən daha çox fəlsəfi təlimdir. Burada nizam-intizam, qayda-qanun, inadla iş, işin ən yüksək səviyyədə yerinə yetirilməsi, fərdə nisbətən kollektivə üstünlük verilməsi kimi dəyərlər, təsərrüfat həyatında isə çalışqanlıq, qənaətkarlıq, mənfəətlə yanaşı ədalətin qorunub saxlanması, münasibətlərin dəqiq iyerarxiyası (aşağı rütbələrin yuxarı rütbələrə tabe olma qaydası, xüsusilə uşaqların valideynə itaət etməsi və s.) ön planda durur. Şərqi Asiya ölkələrinin hamısında konfusiçilik təliminə olduqca böyük fikir verilir. Belə hesab edirlər ki, Çinin və digər konfusiçilik yayılan ölkələrin («asiya əjdahalarının») iqtisadi inkişafındakı nailiyyətlər bu mədəniyyətin hakim rol oynaması ilə əlaqədardır. Sonradan Şərqi Asiyaya Hindistandan budizm daxil olmuşdur. Həm də sintoizm yaxud daosizm («dao» yol mənasını bildirir) kimi yerli dinlər də öz əhəmiyyətini qoruyub saxlamışdır. Lakin, məhz konfusiçilik şərqiasiya sivilizasiyasının səciyyəvi xüsusiyyətlərini təmsil edir.

Yüksək inkişaf etmiş çin sivilizasiyası istər-istəməz yaxınlıqda yerləşən ölkələrə, xüsusilə onların ilkin yaranma mərhələlərində təsir etmişdir. Ümumi sivilizasiya amili indi də Şərqi Asiya dövlətlərinin iqtisadi inteqrasiyasının, xüsusilə region daxili ticarətin inkişafında mühüm rol oynayır. Ən çox Yaponiya ilə Cənubi Koreya, Tayvan, Syanqan, Makao, Çin (o cümlədən Syanqanın vasitəçiliyi ilə) arasında ticarət əlaqələri artmışdır. İndi regiondaxili ticarət həcmi Şərqi Asiya-Birləşmiş Ştatlar arasında olan ticarət həcmi ötüb keçmişdir. Həm də yapon kapitalı Cənubi Koreya, Tayvan və Syanqanın, 1980-ci illərdən isə Çinin iqtisadiyyatına sürətlə daxil olur. Regional iqtisadi

integrasiyanın liderinə çevrilən Yaponiya, bu integrasiyanın sonrakı inkişafına daha çox maraqlıdır. Bu məqsədlə Yaponiya Şərqi Asiya ölkələrinin (həm də CŞA ölkələrinin) mədəni birliyini əsas götürür və gələcəkdə Şərqi Asiyanın dünya inkişafının başlıca mərkəzinə çevrilməsi üçün bu region ölkələrinin siyasi və iqtisadi dairələrində yaxınlaşmanın zəruriliyini sübut etməyə çalışır.

XXI əsrin ilk illərindən başlayaraq regionun üç başlıca ölkəsi (Yaponiya, Çin və KR) şərqiasiya ümumi bazarının yaradılmasına təşəbbüs göstərirlər. Bununla yanaşı Şərqi Asiyanın üç başlıca ölkəsi ASEAN ölkələri ilə danışıqlar aparır və «ASEAN+ üç» azad ticarət zonasının yaradılmasına çalışırlar. Bu azad ticarət zonasının meydana gəlməsi Asiyada əhalisi 2 mlrd.nəfər olan ölkələrin ümumi bazarının yaranmasına səbəb olar. Avropa və Asiya ölkələrinin səyi ilə daha bir beynəlxalq ASEM, «ASEAN + üç» və Aİ ölkələrini birləşdirən təşkilat yaranmışdır. Təbii ki, ASEM Avropa və Şərqi Asiya arasında iqtisadi münasibətlərin inkişafına təsir edəcəkdir.

Təbiəti. Şərqi Asiyanın böyük ərazisi təbii şəraitin olduqca rəngarəngliyi ilə fərqlənir. Regionun relyefi olduqca mürəkkəbdir. Ölkələrin hamısında *dağlıq relyef* üstünlük təşkil edir. Qərb hissəsinin hündür dağ sistemləri (Himalay, Kunlun, Tyan-Şan və b.) şərqə getdikcə yüksəkliklər və düzənliklərlə, dəniz sahillərində isə ovalıqlarla əvəz olunur. Şərqi Çin ərazisinin təqribən 1/3-ni tutan ovalıqlar onun orta hissəsində yerləşir (Böyük Çin düzənliyi). Çinin qərb hissəsi olduqca dağlıqdır və burada ovalıqlar azdır. Koreya yarımadasında ovalıqlar ərazinin 1/4-ni tutur. Yarımadanın şimal və şərq hissələri daha dağlıqdır. Yaponiya və Tayvanın yalnız dəniz sahilləri ovalıqdır. Region üçün fəal seysmik və vulkanik fəaliyyət xarakterikdir. Himalayda və Yapon adalarında *zəlzələlər adi haldır*.

Çin, KXDR *faydalı qazıntılarla zəngindir*. Çinin Şimal-Şərqində, Cənqar çökəkliyində, Çin-Koreya platformasında zəngin neft yataqları aşkar edilmişdir. İri kömür ehtiyatları Çinin şimal-şərqində, şimalında və şərqində, Koreyanın şimalında aşkar edilmişdir. Kəşf olunmuş daş kömür ehtiyatına və hasilatına görə Çin dünyada birinci yerdə durur. Kəşf olunmuş dəmir filizi ehtiyatı 13 mlrd. tondur. Filiz yüksək keyfiyyətlidir (tərkibində 60% dəmir). İndi Çin dəmir filizi hasilatına görə Avstraliya İttifaqı və Braziliyanı ötüb keçmiş və dünyada birinci yere çıxmışdır. Çinin cənub və Koreya yarımadasının şimal hissəsi əlvan metal ehtiyatları ilə də zəngindir. Volfram, qalay ehtiyatına və hasilatına görə Çin dünyada birinci (İndoneziya isə ikinci) yeri tutur. Kənd təsərrüfatına yararlı torpaq resursları isə azdır (KR istisna olmaqla).

Regionun *iqlimi* olduqca müxtəlifliyi ilə fərqlənir. Burada mülayim, subtropik və tropik qurşaqlar bir-birini əvəz edir. Mülayim və subtropik qurşaqlar regionun əksər ərazisi, tropik qurşaq isə ma-

terikin ensiz zolağı, Xaynan və Tayvan adasının cənub hissəsi və Rükü arxipelaqının bir neçə adası üçün xarakterikdir.

Regionun şərq, Sakitokean sahili musson iqlimə malikdir, ilin çox hissəsi, xüsusilə qış quraqlıq (qış mussonu), yay isə yağıntılı keçir (yay mussonu), tayfun çox olur. Qərb hissəsi isə quraq, kəskin kontinental iqlimi ilə fərqlənir. Musson hava axını daimi xarakter daşıyır. Hava kütləsi ilin isti vaxtlarında okeandan quruya, soyuq dövrdə isə əks istiqamətə əsir. Yay mussonları yağıntı gətirir. Yağının miqdarı cənubdan şimala getdikcə azalır. Regionun cənub-şərq hissəsinə ildə 1000-1200, şimal-şərq hissəsinə 300-700 mm yağıntı düşür. Musson zonasında yaz və payız adətən quraq keçir. Ona görə də bu yerlərdə əkinçilik suvarma tələb edir. Regionun adalarına materikə nisbətən daha çox yağıntı düşür. Cənub qurşağda adalara 2000-3000, şimal-şərqdə isə (Hokkaydoda) 1000 mm yağıntı düşür.

Regionun qərb hissəsinin özünəməxsus iqlim şəraiti var. Yanvarın orta temperaturu demək olar ki, hər yerdə mənfidir. Yay, xüsusilə düzənliklərdə olduqca isti keçir. Az miqdarda yağıntı düşür. Tarim çökəkliyində demək olar ki, yağıntı düşmür. Şərqə doğru getdikcə, xüsusilə düzənliklərə daha çox yağıntı düşür. Məşhur Tibet yaylası səciyyəvi iqlimə malikdir. Dörd min metr hündürlükdə yerləşən düzənliklərdə hətta yay ayları da sərin keçir (+10-15°). Qış uzun və soyuq olur. Şaxta adətən - 30-40°C-yə çatır. Daima külək əsir, hava quru olur, səhralarda olduğu kimi təqribən ildə 100 mm yağıntı düşür.

Region zəngin su resurslarına malikdir. Çay şəbəkəsinin sıxlığı, çayların bol suyu və rejimi atmosfer yağıntılı və relyef ilə əlaqədardır. Materikin şərq hissəsi və adalar nisbətən sıx çay şəbəkəsinə malikdir. Əksər çaylar musson dövründə daha gur sulu olur, yayda daşır, qışda isə dayazlaşır. Hətta mənbəyi Tibet yaylasından başlanan və orada buzlaqlardan və qar sularından qidalanan Yantszi və Xuanxe çayları da musson zonasında daha gur sulu olur. Dənizsahili düzənliklərdə çayların sürəti azalır, dağlardan gətirilən süxurlar dibə çökür. Nəticədə vaxt keçdikcə bir çox çayların yataqları ətraf yerlərdən hündürdə olur. Çayların çoxu gəmiçilik üçün yararlıdır. Məsələn, Yantszi çayı üzrə dəniz gəmiləri 1000 km-ə qədər materikin içərilərinə irəliləyir. Çayların hamısı suvarmada istifadə olunur. Materik çaylarının energetika potensialı 500 mln. kVt-dır. Koreya yarımadasında çayların yarı yolu dağlıq ərazilərdən keçir. Burada çaylar sürətli və astanalıdır. Energetika potensialı 10 mln. kVt-dır. Materikin qərb hissəsində çay olduqca azdır, geniş səhra və yarımsəhralarda isə demək olar ki, çay yoxdur. Çaylar bir qayda olaraq dağların ətəyi boyunca axırlar. Bir çox çaylar, Tarim çayı kimi qumluqlarda itirlər. Əksər hallarda bu çayların suyu kiçik vahələrin suvarılmasında istifadə edilir.

Əhalisi. Bu ölkələrin hamısının əhalisi demək olar ki, birmil-

lätlidir. Regionda ən çoxsaylı və ən qədim xalq çinlilərdir. Çinlilərlə yanaşı regionun digər xalqları inkişaf edir və artmaqda davam edirlər. Region və onun ayrı-ayrı ölkələri üzrə əhali olduqca qeyri-bərabər yerləşir. Yaponiya, Koreya dövlətlərinin hər ikisi, xüsusilə Tayvan daha sıx məskunlaşmışdır. Tayvanda əhalinin orta sıxlığı 1 km²-də 600, KR-də isə 470 nəfər təşkil edir. Çində əhalinin orta sıxlığı bu ölkələrə nisbətən xeyli azdır. Lakin bu ölkədə əhali olduqca qeyri-bərabər yerləşir. Məsələn, onun dənizsahili cənub-şərq vilayətlərində əhalinin sıxlığı 400-600 nəfər təşkil etdiyi halda, Tibetdə bu göstərici cəmi 1 nəfərdir. Regionda Yaponiya ən urbanizasiyalaşmış ölkədir. Son illər Koreya Respublikasında da şəhər əhalisi sürətlə artmışdır. Çində urbanizasiyanın səviyyəsi orta dünya göstəricisindən bir qədər aşağıdır (əhalinin 40% -i).

Sosial-iqtisadi fərqlər. Regionda həm sosialist (Çin, KXDR), həm də kapitalist inkişaf yolunu seçən ölkələr yerləşir. Bu da regionun siyasi xəritəsində bir sıra mübahisəli məsələlərin həllini uzadır. KXDR ilə KR-nın birləşdirilməsi, Çinin Tayvanı özünün ayrılmaz tərkib hissəsi sayması və s. bu məsələlərə aiddir. Bu da regionun siyasi xəritəsinin sabit olmasını sübut edir.

Şərqi Asiyanın tərkibinə sosial-iqtisadi inkişaf səviyyəsinə və s. görə bir-birindən fərqlənən ölkələr daxildir. Məsələn, əhalinin adambaşına düşən sənaye məhsulları istehsalına görə orta dünya göstəricisindən geridə qalan Çin və dünya «bankiri» sayılan Yaponiya bu regionda yerləşir. Başqa bir misal. Dünya təsərrüfatından demək olar ki, təcrid olunmuş və «qapalı iqtisadiyyata» malik olan KXDR və dünya iqtisadiyyatı ilə intensiv inteqrasiya şəraitində inkişaf edən və «açıq iqtisadiyyat» siyasətini aparan KR da bu regionun tərkibindədir. ÜDM-sindən əvvəl vahid Koreyanın faydalı qazıntıları ilə zəngin və daha inkişaf etmiş şimal hissəsinin, yəni KXDR-in, müasir dövrdə KR-dən geri qalmasının başlıca səbəbi onun uzun müddət dünya təsərrüfatından təcrid olunması, beynəlxalq əlaqələrdə özünü doğrultmuş iqtisadi formalardan istifadə etməməsi ilə izah olunur.

Şərqi Asiya istehsal gücünə görə də Asiya regionları arasında birinci yeri tutur. Ümumiyyətlə, Şərqi Asiyayı inkişafda olan regionlara aid etmək səhv olardı. Əvvəla, müasir dünyanın iqtisadi «sütunlarından» biri Yaponiya və bu yaxın vaxtlarda İEO qrupuna daxil olan KR burada yerləşir. İkincisi, tədricən dünya «zavoduna» çevrilən, bir sıra iqtisadi göstəricilərinə, həm də əhalisinin sayına görə dünyada birinci, ərazisinin ölçüsünə görə isə üçüncü yeri tutan Böyük Çin də bu regionda yerləşir. Orta sosial-iqtisadi inkişaf səviyyəsinə çatmış KXDR isə çoxsahəli sənayeyə və orta məhsuldarlı kooperativləşmiş kənd təsərrüfatına malikdir. Bu gün Şərqi Asiya regionu dünyanın üç başlıca inkişaf etmiş mərkəzlərindən biridir. Proqnozlara görə dünya ÜDM-da Şərqi Asiyanın payı 1990-cı ildə 16%-dən 2010-cu ildə 27%-ə qədər artacaq və onun əsas hissəsi

«üçlük» ölkələrin payına düşəcək. Digər proqnozlara görə 2020-ci ildə dünyanın 10 başlıca ölkəsinin 7-si Asiya, o cümlədən 4-ü Cənubi Asiya ölkəsi olacaq. Həmin dövrdə Çin ÜDM-un həcminə görə Birləşmiş Ştatları ötüb keçə bilər və dünyada birinci yərə çıxa bilər. Yaponiya üçüncü, Hindistan dördüncü, İndoneziya beşinci, KR yeddinci, Tailand səkkizinci, nəhayət Tayvan onuncu (əgər həmin dövrdə Çinin tərkibinə qatılmasa) yeri tutacaq (Lozanna Beynəlxalq institutunun qiymətləndirilməsi).

§ 2. Daxili fərqləri

Özünün inkişaf yolunda yüksəliş və böhran mərhələlərini keçirən Çin XX əsrin 80-ci illərindən başlayaraq «sosialist bazar təsərrüfatı» yolu ilə sürətlə inkişaf edir və hazırda sosial-iqtisadi inkişaf səviyyəsində mühüm nailiyyətlər əldə etmişdir. ÜDM-a görə Çin Yaponiyayı ötüb keçmiş və dünyada ikinci yərə çıxmışdır (10,1 %). Ölkənin sürətli inkişafına həm də XX əsrin axırlarında, uzun müddət İngiltərə və Portuqaliyanın malikanələrinə çevrilən və yüksək sosial-iqtisadi inkişaf səviyyəsinə çatan, keçmiş əraziləri Syanqan (Honkonq) və Makaonun (Aomın) yenidən onun tərkibinə qatılması təsir etmişdir (müvafiq olaraq 1997 və 1999-cu illərdə). Hər iki ərazi tranzit əhəmiyyətli mühüm ticarət portu və dünya əhəmiyyətli iri maliyyə mərkəzidir. Demək olar ki, tamamilə təbii resurslara malik olmayan hər iki ərazidə yüngül və elektron sənayesi, oyuncaq istehsalı və turizm təsərrüfatı yüksək səviyyədə inkişaf etmişdir.

Çinin təsir dairəsi, böyük çin iqtisadiyyatı adlanan CŞA ölkələrində də güclüdür. Tayvan və Sinqapur (əhalisinin 70%-dən artığı çinlidir) ilə yanaşı çinlilər İndoneziya (əhalisinin 3-4% çinli, lakin onlar daxili sərmayənin yarısından çoxuna nəzarət edirlər), Tailand (müvafiq olaraq əhalinin 10%-i, ÜDM-un yarısı), Filippin və Malayziyanın da iqtisadiyyatında hakim mövqə tuturlar.

1840-1842-ci illərdə ingilis-çin «tiryək» müharibəsində¹ *Syanqan adası* ingilislər tərəfindən zəbt edilmişdir. 1841-ci ildə müasir Syanqan ərazisində britaniya bayrağı altında ilk ingilis yaşayış məntəqələri salınmışdır. 1856-1860-cı illərdə ikinci ingilis-çin müharibəsində ingilislər Koulun yarımadasının ucqar cənubunu və

¹ XVIII əsrin əvvəllərindən başlayaraq ingilislər Çinə tiryək gətirməyə başlamış, əvəzində isə ölkədən külli miqdarda gümüş daşımışlar. Ölkədə tiryək çəkənlərin kütləvi surətdə artması, ölkədən gümüş axını və çin hökumətinin narkotik maddələrin gətirilməsinə qadağa qoyma təşəbbüsü İngiltərə ilə «tiryək müharibəsinə» (1840-1842) səbəb olmuşdur. Bu dövrdən başlayaraq da çin tarixçiləri ölkənin yeni tarixinin hesabatını aparırlar.

Stounkatteç adasını tutmuşlar. 1898-ci ildə Pekin danışıqlarına əsasən Koulun yarımadasının qalan hissəsi də yaxınlığında yerləşən adalar ilə birlikdə 99 il müddətinə İngiltərəyə icarəyə verilmişdir. İDM illərində Syanqan yaponlar tərəfindən işğal edilmişdir. 1945-ci ildə ingilislər yenidən bu əraziyə qayıtmışlar. 1949-cu ildə Çin Xalq Respublikasının yaranmasından sonra çin hökuməti Honkonqun müstəmləkə statusunu tanımamış və ona «qopardılmış ərazi» kimi baxmışdır. 1982-ci ildə çin və ingilis nümayəndələri arasında danışıqlar başlanmış və 1984-cü ildə Honkonqun xüsusi inzibati ərazi kimi 1997-ci ildə Çinə qaytarılması barədə ingilis-çin bəyanatı imzalanmışdır (Çin hökumətinin irəli sürdüyü «Bir dövlət, iki quruluş» formasına əsasən).

1997-ildə (1 iyul) rəsmi olaraq Syanqanın Çinin hüququ ixtiyarına verilməsinin mərasimi keçirilmişdir. İngilis-çin danışıqlarına əsasən Syanqana yüksək dərəcədə özünü idarə etmə hüququ verilmişdir. Danışıqlara əsasən Syanqanın (ərazisi 2905 kv km, o cümlədən 1075 km² quru sahə; əhalisi 7 mln.nəfər) sosial-iqtisadi sistemində, «yerli həyat tərzində» 50 il, yəni 2047-ci ilə qədər heç bir dəyişiklik edilməyəcəkdir. Syanqan hökumətinə hər hansı üçüncü ölkə ilə iqtisadiyyat və mədəniyyət sahələrində əməkdaşlıq barədə sərbəst beynəlxalq müqavilə bağlamaq hüququ verilmişdir. Xüsusi inzibai rayon (XİR) 1000-dən artıq beynəlxalq təşkilatların (o cümlədən BVF və s.) üzvüdür. Yerli hökumət yalnız xarici siyasət və müdafiə məsələləri ilə məşğul olmur. Bu məsələlər Pekinin səlahiyyətinə daxildir. İndi Çinin materik hissəsində Syanqan kapitalı ilə fəaliyyət göstərən 30 min kiçik və orta müəssisələrdə 4 milyondan artıq insan çalışır. Əməkətutumlu istehsal Syanqandan materikə köçürülür. Syanqanın özündə isə ən müasir və yeni sahələr yaradılır. Beynəlxalq coğrafi əmək bölgüsündə Syanqanın «simasını» elektron sənayesi ilə yanaşı, saat, toxuculuq və tikəş sənayesi müəyyən edir. Saat istehsalına görə Syanqan dünyada birinci yerə çıxmışdır. Saat hissələrinin 60%-i Yaponiyadan və 5%-i İsveçrədən idxal edilir. Əsas ixracat məhsulları Asiya, Şimali Amerika və Qərbi Avropa ölkələrinə istiqamətlənir. Başlıca ticarət ortaqları Çin, Birləşmiş Ştatlar, Yaponiya, Almaniya və Sinqapurdur. Syanqan Şərqi Asiyada ən inkişaf etmiş xidmət sahəsinə malikdir. Hər il bu sahədən əldə edilən gəlir (40 mlrd.dollara qədər) ümumi daxili məhsulun 80%-nə qədərini təşkil edir. Burada 40-dan artıq ölkəyə məxsus olan 550-yə qədər kommertiya və investisiya bankları (o cümlədən dünyanın ən iri 100 ən iri bankından 85-i) fəaliyyət göstərir. Gündəlik dövriyyəsi 100 mlrd dollar olan valyuta birləşməsi dünyada qabaqcıl yerlərdən birini tutur. Syanqanda qiymətli kağızlarla, qızilla və s. ilə ticarət edən yüzlərlə maliyyə şirkətləri, sığorta firmaları fəaliyyət göstərir. Konteyner portu kimi Syanqan dünyada yalnız Sinqapurdan geridə qalır. Dəniz nəqliyyatı daşınmasından əldə edilən illik gəlir 4 mlrd dolları ötüb keçir. Hava nəqliyya-

tı 3,5 mlrd dollar gəlir gətirir (ixracat xidmətinin 12%-i). 1998-ci ildən fəaliyyət göstərən yeni Çek Lap Kok aeroportunda ilk mərhələdə hər il 35 milyon sərnişin və 3 mln t yük daşınmasına, sonradan isə (2040-cı ildə) 87 mln. sərnişin və 9 mln.t yük daşınmasına xidmət göstərilməsi nəzərdə tutulmuşdur. Quruyol nəqliyyat vasitələri Çinin cənub əyalətləri ilə əlaqədə mühüm rol oynayırlar.

Makao Syanqana nisbətən avropalılar (portagizlər) tərəfindən daha əvvəl, XVI əsrin əvvəllərində məskunlaşmışdır. Makao yarımadasından və iki adadan (Taypa və Koloan adaları) ibarət olan bu əraziyə (Sahəsi 15,5 km², əhalisi 5 mln. nəf.) avropalılar ilk əvvəl icarə haqqı verirdilər.1850-ci ildən icarə haqqı verməkdən imtina etmişdilər. Portuqaliya ilə Çin arasında diplomatik münasibətlərin yaranmasından və Honqkonq probleminin həll edilməsindən sonra Makao'nun da taleyi həll edilmişdir. 1999-cu ildə (20 dekabr) Makao rəsmi olaraq ÇXR-in idarəçiliyinə verilmişdir. Çin Syanqanda olduğu kimi Makao'da da 50 il müddətində əvvəlki həyat tərzinin saxlanılmasına və bu inzibati ərazidə sosializm modelinin yayılmamasına razılıq vermişdir. Syanqanda olan təsərrüfat sahələri ilə yanaşı Makao'da oyun evləri də geniş yayılmış və əsas gəlir gətirən sahələrdən birinə çevrilmişdir.

Şərqi-Çin dənizinin cənub hissəsində yerləşən **Tayvan adası** və onun yaxınlığındakı kiçik adalar ÇXR-in əyalətlərindən biridir. 1895-ci ildə adanı Yaponiya işğal etmişdir. İDM-sində Yaponiyanın

məğlub olmasından sonra (1945-ci ildə) Tayvan adası yenidən Çinə qaytarılmışdır. 1949-cu ildə Çin Xalq Respublikası elan edildikdən bir qədər əvvəl ölkədə fəaliyyət göstərən hökumət materikdən Tayvan adasına köçmüşdür.1950-i ildə Birləşmiş Ştatlar Tayvan körfəzinə 7-ci dəniz donanmasını göndərmiş və 1954-cü ildə tayvan hökuməti ilə qarşılıqlı müdafiə barədə Müqavilə imzalamışdır. BMT-də ÇXR-in qanuni yerini uzun müddət (1971 ci il daxil olmaqla) Tayvan hökuməti tutmuşdur.

Coğrafi mövqeyi- Çinin şərqində, Sakit okeanda yerləşir; sahəsi- 36 min km²; əhalisi- 23 mln.nəfər; orta sıxlıq- 639 nəfər; şəhər əhalisi- 65%; etnik tərkibi: çinlilər-99,5%; orta ömür: kişilər üçün-74, qadınlar üçün-77; dili-çin; dini-konfusiçilik- 70%, buddizm-25%; paytaxtı-Taybey (3,5 mln.nəf.); İri şəhərləri- Qaosyun(1,5), Tayçjun (1,0); dövlət quruluşu- respublika; pul vahidi- tayvan dollarıdır;

Tarixi salnamə:1 əsr - adada qaoşan tayfası məskunlaşmışdı; 230-cu il- Tayvana ilk çin hərbi yürüşü; 1360- ada çin imperiyasının tərkibinə qatılmışdır; 1590 - adaya portagizlər gəlmiş və ona Formoza (Gözəllik) adı vermişlər; 1624 - adanı hollandlar tutmuşlar;

1662- çinlilər adadan işğalçıları qovmuşlar; 1683- adanı mancur sülaləsi Sin işğal etmişdir; 1895-1945- adanı yaponlar işğal etmişlər; 1949- Qomından hökuməti adaya köçmüşdür; 1954- adanın müdafiəsi barədə Birləşmiş Ştatlar ilə müqavilə bağlanmış və 1979-cu ildə isə ləğv edilmişdir;

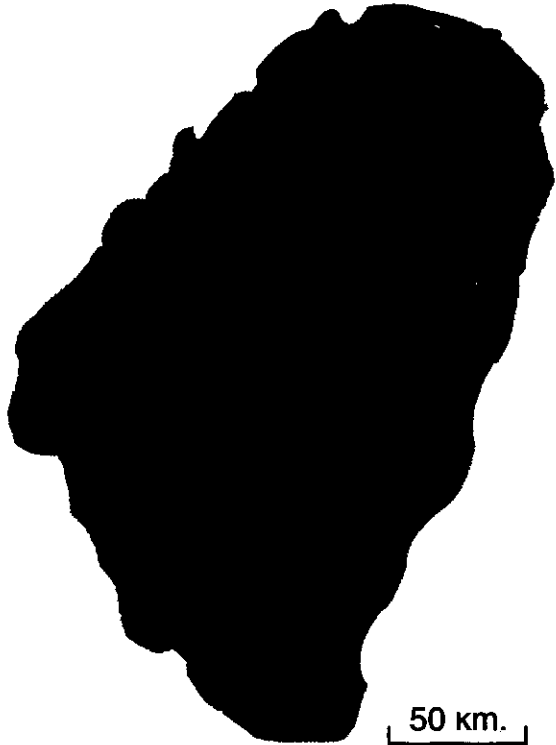
Təbiəti: Ən hündür zirvəsi - Yuyşan dağı (3997m); iqlimi-subtropik, musson, orta illik temperatura +23°C; meşələr-ərazisinin 50%-i; başlıca çayları- Danşuyxe, Çjoşuytszi, Liqan; heyvanat aləmi-dələ, maral, ayı, qaban və s.

İqtisadiyyatı: yüksək inkişaf etmiş sənaye-aqrar ölkə; ən müasir sənaye sahələri; qabaqcıl texnologiya ilə metallurgiya, neft emalı, maşınqayırma sahələri və s.; görməli yerləri- Taybeydə Çan Kay-Şinin saray muzeyi.

1979-cu ildə ÇXR ilə Birləşmiş Ştatlar arasında rəsmi diplomatik münasibətlər yaranmışdır. Birləşmiş Ştatlar ÇXR-in hökumətini qanunu vahid hökumət, Tayvanı isə Çinin ayrılmaz tərkib hissəsi kimi tanımış, tayvan hökuməti ilə diplomatik münasibətlərini kəsmiş və qoşunlarını adadan çıxarmışdır.

Çin Tayvan adasının sülh yolu ilə materikə birləşməsinin proqramını hazırlamışdır. Bu proqramda «bir millət, bir dövlət və iki ictimai quruluş» forması (Syanqan və Makaoda olduğu kimi) irəli sürülmüşdür. Tayvan tərəfi isə «bir millət, iki hökumət» formasının üzərində durur. Hər iki tərəf arasında danışıqlar davam edir. Bununla yanaşı Çin Tayvanın materikə qatılması üçün güc tətbiq edilməsi imkanını rəsmi olaraq istisna etmir.

Təbii ki, Tayvan (həm də Syanqan və Makao) və materik Çin 30 il müddətində bir-birindən tamamilə fərqli yollarla inkişaf etmiş və müxtəlif sosial-iqtisadi nəticələr əldə etmişlər. Tay-

Şəkil 18. Tayvan

van dünyanın daha dinamik inkişaf etmiş ölkələr qrupuna daxil olmuşdur. Adada güclü sənaye və qabaqcıl kənd təsərrüfatı yaranmışdır. Ümumdünya iqtisadi münasibətlərinin, dünya əmək bölgüsünün fəal iştirakçısına çevrilmişdir. Çin isə bu illər ərzində mürəkkəb yollar keçmiş, iqtisadi və siyasi sarsıntılara, on milyonlarla insan ölümünə səbəb olan «böyük sıçrayış», «mədəni inqilab» kimi faciəli dövrlərlə üzləşmişdir. Dünya iqtisadi münasibətlərindən özünü təcrid etməsi sayəsində ölkədə ETT-ni müəyyən edən sahələri inkişaf etdirmək mümkün olmamışdır. XX əsrin 80-ci illərində Çində aparılan islahatlar Tayvanla materik Çin arasında iqtisadi münasibətlərin yaranmasına və inkişafına yol açmışdır. Güman edilir ki, Pekin və Taybey özlərinin gələcək inkişaf proqramlarının həyata keçirilməsi və çiçəklənmələri naminə əvvəl-axır aralarında olan siyasi ziddiyyətləri kənara qoyacaq və öz qüvvələrini birləşdirəcəklər.

XX əsrin ikinci yarısından başlayaraq Tayvanın iqtisadiyyatı və ixracatı sürətlə inkişaf etmiş və indi Şərqi Asiya və Asiya Sakit-ocean Regionunun (ASR) təsərrüfatında əhəmiyyətli rol oynayır. Sənayesinin strukturunda neft emalı, maşınqayırma və cihazqayırma, xüsusilə elektron sahələri fərqlənir. Mikroelektron hesablayıcı texnikasına görə Tayvan dünya liderlərindən biridir. Son illər Tayvanda informasiya, biotexnologiya vasitələri, tibbi avadanlıq istehsalına daha çox fikir verilir. Avtomobilyığma sürətlə inkişaf edir və bir növ «Uzaq Şərqi belçikasına» çevrilir. İqtisadiyyatı tamamilə xarici bazarla istiqamətlənmişdir. Bir sıra məhsulların, xüsusilə kompüter, elektron məişət texnikası, paltar, ayaqqabı, idman qaynaqları istehsalına və ixracatına görə dünyada qabaqcıl yerlərdən birini tutur. Tayvanın ixracatında metallurgiya, toxuculuq, kimya, dəqiq maşınqayırma məhsulları da əhəmiyyətli dərəcədədir. XXI əsrin əvvəllərində Tayvanın ÜDM-u 300 mlrd., əhalinin adambaşına düşən gəlir isə 15 min dollara çatmışdır. İxracatı idxalatından daima üstünlük təşkil edir. Əsas ticarət ortaqları Birləşmiş Ştatlar, Yaponiya və Çindir.

Cədvəl № 17

**Tayvan və Çin arasında xarici ticarət
(Çin məlumatına görə)**

İllər	Cəmi, mlrd. dol	Əvvəlki ilə nisbətən artım, %-lə	Xarici ticarət də payı, %-lə	İxracat mln.dol	İdxalat mln.dol	Saldo, mln. dol.
1	2	3	4	5	6	7
1990	2.6		2,2	319	2255	-1936
1991	4,2	64,4	3,1	595	3639	-3044
1992	6.6	55,4	4,0	698	5881	-5183

1	2	3	4	5	6	7
1993	14,4	118,8	7,3	1462	12931	-11469
1994	16,3	13,4	6,9	2242	14085	-11843
1995	17,9	9,5	6,4	3098	14784	-11686
1996	19,0	6,2	6,5	2803	16182	-13379
1997	19,8	4,5	6,1	3397	16441	-13044
1998	20,5	3,3	6,3	3869	16631	-12762
1999	23,5	14,5	6,5	3950	19527	-15577
2000	30,5	30,0	6,4	5039	25493	-20454

Tayvan həm də dünyada ən çox kapital ixrac edən ölkələrdən biridir. İndi onun CŞA ölkələrinə ixrac etdiyi sərmayenin həcmi 45-50 mlrd., Çindəki investisiyasının həcmi isə 30 mlrd dollara çatmışdır.

Cədvəl №18

**Tayvanın materik Çinə sərmayəqoyuluşu
(Çin məlumatına görə)**

İllər	Mln.dollar	Ümumi xarici sərmayə qoyuluşunda payı, %-lə
1991	472	4,1
1992	1053	5,5
1993	3139	11,3
1994	3391	10,0
1995	3165	6,6
1996	3485	6,3
1997	3342	6,4
1998	3051	6,4
1999	2758	6,5
2000	2537	5,1

«Yaşıl silikon adasının» qarşıya gələn on ildəki inkişaf proqramında «Tayvanın iqtisadi artması», yəni əhalinin adambaşına düşən ÜDM-un 15 min dollardan 30 min dollara çatdırılması nəzərdə tutulur. İqtisadiyyatda elmi-sənaye parklarının inkişafına daha çox fikir verilir. Mərkəzi büdcə xərclərinin strukturu dəyişilir, təhsilə (ÜDM-un 7%-i), elmi-tədqiqat işlərinə (ÜDM-un 3%-i) və ətraf mühitin mühafizəsinə sərf olunan vəsaitin payı xeyli artırılır. Ətraf mühitin yaxşılaşdırılması üzrə görülən tədbirlərin sayəsində ada «yaşılığa», turistləri cəlb edən əraziyə çevrilir. Azərbaycan Respublikası Tayvana ÇXR-in ayrılmaz tərkib hissəsi kimi baxır.

Koreya Asiyanın şərqində, Koreya yarımadasında və onun yaxınlığındakı 3 min adada yerləşir. Şimalda Çin və Rusiya ilə quru

sərhədə malikdir. Ölkənin sahilləri şərqdə Yapon, qərbdə isə Sarı dənizin suları ilə əhatə olunmuşdur. Meridian istiqamətində təqribən 800 km uzanan Koreya yarımadası təbii şəraitinə görə üç; şimal və şimal-şərq dağlıq hisəsi mülayim soyuq, orta düzənlik hissəsi mülayim isti və cənubda çox da böyük olmayan zolaq subtropik qurşağa aid edilir. Ərazisinin 3/4-nü dağlar tutur. Dağlıq ərazilər metal filizləri və kömür ilə zəngindir. Həm də dağ çaylarının böyük hidroenerji əhəmiyyəti var. Qarışıq meşələr də daha çox dağlıq ərazilərdə qorunub saxlanılmışdır. Ensiz dənizsahili ovalıqlar daha sıx məskunlaşmış və intensiv mənimşənilmişdir. İsti rütubətli iqlim və məhsuldar torpaqlar burada, xüsusilə yarımadanın cənub hissəsində çəltik yetişdirilməsi üçün əlverişli şərait yaradır.

Coğrafi mövqeyi - Şərqi Asiyada, Koreya yarımadasında yerləşir; **sahəsi** - 221 min km²; **əhalisi**-61 mln.nəfər; **orta sıxlıq** - 276 nəfər; **etnik tərkibi**; koreyalılar-99%; **ölkədən kənarında yaşayan koreyalılar** - 3,2 mln.nəfər; **inzibati ərazi bölgüsü** - 18 əyalət, onlardan 9-u KXDR-in, 9-u isə KR-in tərkibindədir;

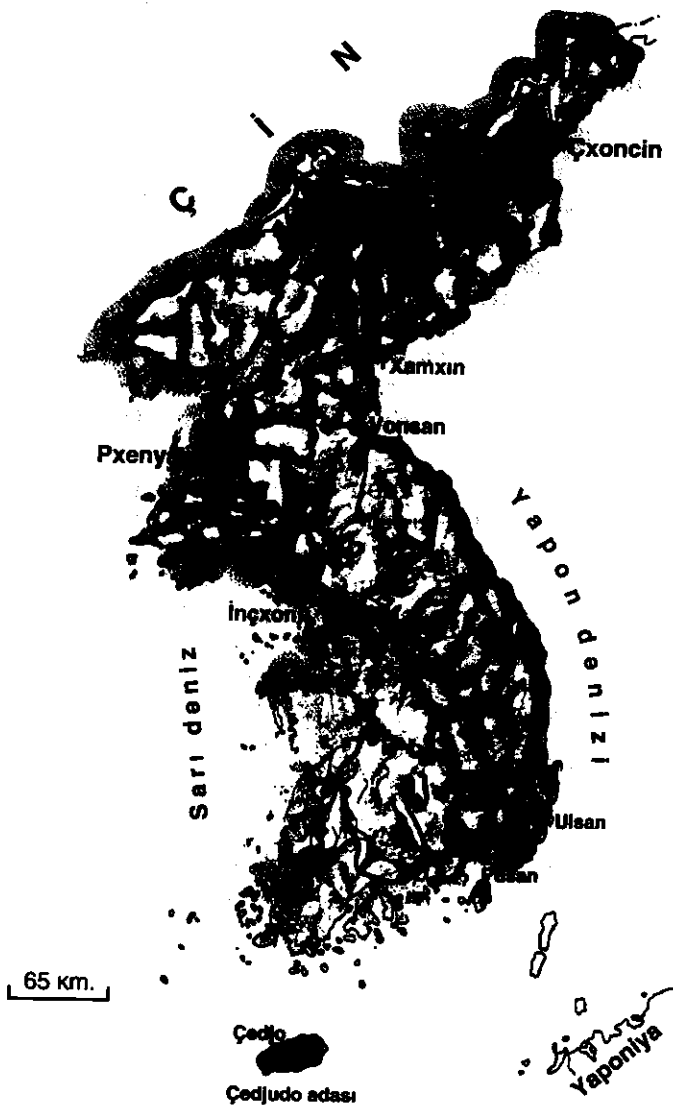
Tarixi salnamə: e.ə.V əsr- ilk Çoson koreya dövlətinin yaranması; e.ə.109-cu il - Çoson çinlilər tərəfindən zəbt edilmişdir; 1 əsr- yarımadadan çinlilərin qovulması, şimalda Koqurə, cənubda isə Sikla dövlətlərinin yaranması; 668-ci il - ölkənin vahid Kore dövlətində birləşməsi; 1231 - Koreyanın monqol-tatarlar tərəfindən işğal edilməsi; 1392 - monqolların qovulması; 1637- Mancur sülaləsinin vassalı; 1904-1905 - ölkənin yaponlar tərəfindən zəbt edilməsi; 1945 - Şimali Koreyaya SSRİ, Cənubu Koreyaya isə ABŞ qoşunlarının daxil olması; 1948 - yarımadanın şimalında KXDR-in, cənubunda isə KR-in yaranması; 1950-1953 - KXDR və KR arasında müharibə; 1995 - KXDR-in rəhbəri Kim İr Senin ölümü, KXDR-in başçısı onun oğlu Kim Çen İr seçilmişdir. Ölkənin şimalında kommunist rejiminin dərin böhranı, cənubunda isə «iqtisadi möcüzə».

Koreya zəngin mədəniyyəti ilə qədim tarixə malik olan ölkədir. Burada ilk quldarlıq dövləti e.ə. VIII-IV əsrlərdə yaranmışdır. Son şah sülaləsi Li 1392-ci ildən 1910-cu ilə qədər mövcud olmuşdur. 1910-1945-ci illərdə Yapon imperiyasının tərkibində olmuşdur.

1945-ci ildə yapon hərbiçilərini tərkisilah etməx üçün Koreya ərazisinə sovet və amerikan qoşunları daxil olmuşdur. Müttəfiqlərin qərarına müvafiq olaraq sovet və amerikan qoşunları arasında sərhəd 38-ci paraleldən keçirdi. SSRİ, Birləşmiş Ştatlar və Böyük Britaniyanın xarici işlər nazirliyi səviyyəsində keçirilən Moskva yığıncağında (1945) Koreyanın 5 il müddətinə himayəyə götürülməsi barədə qərar qəbul edilmişdir. Bu yığıncaqda məqsəd gələcəkdə Koreya yarımadasında vahid demokratik müstəqil dövlətin yaradılması üçün müvvəqəti mərkəzləşdirilmiş koreya hökumətinin yaradılması idi. Bu vəziyyənin həyata keçirilməsi sovet və amerikan hərbi qəragahlarının

nümayəndələrindən təşkil olunmuş komissiyaya tapşırılmışdı. Lakin kəskin fikir ayrılığı ilə əlaqədar komissiya üzərinə düşən vəzifəni yerinə yetirə bilməmişdir. Beləliklə həmin dövrdə, yəni dünyanın bir-birinə qarşı duran iki sistemdən ibarət olması sayəsində Koreya iki hissəyə bölünmüşdür. 1948-ci ilin 15 avqustunda Seulda rəsmi olaraq Koreya

Respublikası (KR), avqustun 9-da isə Pxenyanda Koreya Xalq Demokratik Respublikası elan edildi. Bu iki dövlət arasında eni 4 km olan demarkasiya zonası yarımadaının tən ortasından (38-ci paraleldən) 250 km-dən artıq məsafədə uzanıb keçir. Ölkənin birləşməsinə nail olmaq məqsədilə KXDR və KR arasında kəskin ziddiyyətlər yaranmış və bu da 1950-1953-cü illərdə Koreya müharibəsinə səbəb olmuşdur. KXDR-ə Çin (müharibəyə 1 milyondan artıq çin könüllüləri qoşulmuşdur) və SSRİ, Koreya Respublikasına isə Birləşmiş Ştatlar köməklik edirdi. Müharibədə qələbə qazanmaq imkanlarını görməyən tərəflər 1953-cü ildə Koreya yarımadasında sülh müqaviləsi imzalamışlar. Sülh vəziyyəti indiyə qədər davam edir.

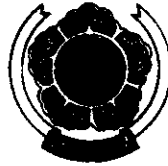
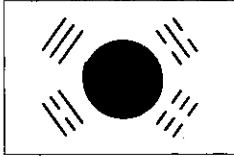

Şəkil 19. Koreya

1970-ci illərdən başlayaraq KXDR və KR arasında münasibətlərin nizama salınması və gələcəkdə vahid dövlətin yaranması barədə danışıqlar gedir. KXDR «Koryo Konfederativ Demokratik Respublikası» yaradılması təklifini irəli sürür.

IDM-sindən sonra müstəqillik əldə edən Koreyada iqtisadiyyat müstəmləkə xarakteri daşsa da, vahid istehsal kompleksi kimi təmsil olunurdu. Təbii resurslarla daha zəngin olan ölkənin şimal ərazisi yənaq, elektrik enerjisi, metal və digər sənaye məhsulları ilə daxili tələbatı təmin edirdi. Cənubi Koreya isə bütün ölkənin ərzaq mənbəyi idi.

XX əsrin 50-ci ilindən başlayaraq Şimali və Cənubi Koreya arasında əlaqələr kəsilmiş və onların iqtisadiyyatı prinsip etibarilə tamamilə fərqli yollarla inkişaf etmişdir. Bu dövrdən başlayaraq hər iki Koreya dövləti qarşısında ilk növbədə aşağıdakı məsələlər; 1) müstəmləkəçilikdən miras qalmış iqtisadi geriliyin aradan qaldırılması və təsərrüfatın ərazi strukturunun yenidən qurulması; 2) müharibə illərində (1950-1953) olduqca zərər çəkmiş təsərrüfat sahələrinin bərpa edilməsi; 3) Ölkənin iki yerə parçalanmasının mənfi nəticələrini ləğv etmək kimi çətin vəzifə dururdu. Bu məsələlərin həll edilməsində KXDR-ə keçmiş sosialist ölkələri, Koreya Respublikasına isə Qərb ölkələri köməklik göstərmişlər.

Yapon işğalından azad olduqdan sonra *Koreya Respublikası* geri qalmış aqrar ölkə idi. Ticarət balansını daima kəsirlə idi. Əhalinin əksəriyyəti savadsız idi. 1950-ci illərdə ölkədə əsaslı islahatlar həyata keçirilmişdir. Dövlət torpağı onu

becərən kəndlilərin xüsusiyyətçiliyinə vermişdir. Savadsızlıq ləğv edilmişdir. Konfusiçilik təliminə görə koreyalılar biliyə həmişə böyük ehtiramla yanaşmış və müəllimə səcdə etmişlər. Respublikanın yüksək sosial-iqtisadi inkişaf səviyyəsinə çatmasının başlıca amillərindən biri də ümumi orta təhsil sisteminin yaradılması və bu sahəyə, o cümlədən elmə dövlət tərəfindən daha çox diqqət yetirilməsi idi. KR-də ÜDM-un 2%-i, yəni təqribən Birləşmiş Ştatlarda və Qərbi Avropada olduğu qədər ETTKİ-nə xərclənir.

Sahəsi-100 min km²; əhalisi- 48 mln.nəfər; orta sıxlıq- 480 nəfər; təbii artım - 1%; orta yaşayış müddəti; kişilər üçün- 68;qadınlar üçün - 74 yaş; dili- koreya; dini: buddizm - 40%; konfusiçilik-20; xristianlıq-23%; şəhər əhalisi-60%; paytaxtı - Seul (12 mln. nəf.); iri şəhərləri Pusan (4 mln), Tequ (2,5 mln.), İnçxon (2 mln.), Kvanqu (1,3 mln.); dövlət quruluşu- respublika; milli bayramı- respublika elan olunduğu gün (15 avqust).

Təbiəti: Ən yüksək zirvəsi- Xalasan dağı (1950m); iqlimi- sub-

tropik, orta illik temperaturu +15C; meşələri- ərazisinin 60% -i; başlıca çayı- Naktonqan; heyvanat aləmi- pələng, ayı, şir;

İqtisadiyyatı: iqtisadiyyatın yüksək inkişaf səviyyəsi ilə sənaye aqrar ölkə; avtomobil və elektorn məhsulları istehsalına görə dünyanın qabaqcıl ölkələrindən biri, gəmiqayırmaya görə isə ikinci ölkəsi; ölkə ərazisinin 25%- kənd təsərrüfatında istifadə olunur və ildə iki dəfə məhsul (çəltik və s.) yığılır; **pul vahidi** –vona.

Ölkədə həyata keçirilən islahatlar arasında sənayeləşdirilmə başlıca yer tuturdu. Həm də sənayeləşdirmə ETİ-nin ən müasir nailiyyətləri əsasında və əsas etibarilə xarici bazara istiqamətlənən sahələrin yaradılması hesabına inkişaf edirdi. Bu sahələr həm yüksək sərmayə tutumuna, həm də yüksək ixtisaslı işçi qüvvəsinə tələbatı ilə fərqlənirdi. Ümumiyyətlə KR üçün (o cümlədən, Tayvan, Syanqan, Makao üçün) iqtisadi inkişafın yapon modeli səciyyəvidir. Təsadüfü deyil ki, KR barədə (o cümlədən Tayvan, Syanqan və bir sıra CŞA ölkələri barədə) belə deyirlər; «Durna qatarı» kimi Yaponiyanın ardınca gedirlər. Nəzərdə tutulan iqtisadi inkişafı həyata keçirmək üçün KR həm özünün məhdud təbii resurslarına, həm də olduqca böyük, intizamlı, ixtisaslı və ucuz işçi qüvvəsinə əsaslanmışdır. Ölkədə sosial-iqtisadi artımın daxili amillərindən biri də təhsil sitemində aparılan islahatlar olmuşdur. Həqiqətən «təhsil partlayışı» əmək resurslarının keyfiyyətini, peşə hazırlığını artırmış və müasir standartlar səviyyəsinə çatdırmışdır.¹

İnkişafın birinci mərhələsində ölkədə ucuz toxuculuq məhsulları istehsalı başlıca yer tutmuşdur. Sonrakı illərdə maşınqayırma, kimya və metallurgiya sənayesi sürətlə inkişaf etmiş, həm də infrastruktur sahələri genişləndirilmişdir. Ölkə polad istehsalına görə Asiyada Çin və Yaponiyadan sonra üçüncü, gəmiqayırmaya görə dünyada Yaponiyadan sonra ikinci, avtomobilqayırmaya görə isə 5-ci yerə çıxmışdır. İlk əvvəl supertankerlər, sonradan isə daha mürəkkəb gəmilər (konteyner, metan daşıyıcı və b.) istehsalı üzrə ixtisaslaşdırılmışdır. Sıfırdan başlanan avtomobil sənayesi sürətlə inkişaf etmiş və XXI əsrin başlanğıcında ölkədə 3 milyondan artıq avtomobil istehsal edilmişdir. Bütün bunlarla yanaşı son onillikdə ən sürətlə və dinamik inkişaf edən sahə elektron sənayesidir (rəngli televizor, kompüter və s.). KR elektron məhsullarının ümumi istehsalına və ixracatına görə dünyada qabacıl yerlərdən birini tutur. Ölkədə «Samsung», «Xende», «El Ci» və DEU kimi iri şirkətlər yaranmışdır.

Ölkənin energetika bazası AES-lərin inkişafı hesabına güclənmişdir. Ümumi elektrik enerjisi istehsalının yarısından çoxu AES-lərin üzərinə düşür. Atom enerjisinin istifadəsinə görə ölkə Asiyada ikinci

¹ XX əsrin axırlarında riyaziyyat və təbiyyat elmləri üzrə məktəblilər arasında keçirilən beynəlxalq yarışlarda birinci və ikinci yerləri KR və Tayvan tutmuşdur.

yeri tutur. 2010-cu ildə AES-lərin gücünün 23 mln.kVt-a çatdırılması nəzərdə tutulmuşdur. XX əsrin ortalarından başlayaraq ölkənin ÜDM-nun orta illik artım sürəti 7-8% təşkil etmiş və bu artımın gələcək on ildə də davam etməsi, əhalinin adambaşına düşən ÜDM-un həcmi isə 15 min dollara çatması gözlənilir. Ölkənin elmi-texniki siyasətini müəyyən edən gələcək on illik planda mikroelektronikanın, zərif kimya, informatika və avtomatlaşdırma, biotexnologiya və bir sıra digər sahələrin inkişafına üstünlük veriləcək.

Təbii ki, sənayenin sürətli inkişafı onun təsərrüfatının ərazi strukturunun da əsaslı dəyişməsinə səbəb olmuşdur. Ən iri sənaye qovşağı ölkənin paytaxt aqlomerasiyasında (qara metallurgiya, neft emalı, hərbi sənaye) yaranmışdır. İkinci mühüm sənaye qovşağı Pusan portu olmuşdur. Portun sənaye simasını gəmi və avtomobilqayırma, port təsərrüfatı ilə bağlı bir sıra sənaye sahələri müəyyən edir. Eyni zamanda Seul-Pusan «sənaye dəhlizi» yaranmışdır. Burada yüngül və yeyinti sənayeden başlamış, elektron və elm tutumlu maşınqayırmanın müxtəlif sahələri inkişaf etmişdir. Mineral resurslarla «kasad ölkədə», Yaponiyada olduğu kimi sənaye sahələri dəniz sahilinə irəliləmişdir. Yapon dənizi sahilində Pxoxan (gücü 10 mln.t olan metallurgiya kombinatı) və Ulsan (avtomobil və neftkimya zavodu), Sarı dəniz sahilində İnçxon kimi sənaye mərkəzləri yaranmışdır.

KR avtomobil, dəniz gəmiləri, elektron məhsulları, bəzi hərbi silah növləri və digər texniki cəhətdən mürəkkəb maşınqayırma məhsullarının ixracatına görə dünya bazarında görkəmli yer tutur. Ölkə həm də bir çox kimya və yüngül sənaye məhsullarının ixracatına görə də dünya bazarında öz mövqeyini gücləndirir. Başlıca ticarət ortaqları Birləşmiş Ştatlar, Yaponiya, Çin, Aİ və ASEAN ölkələridir. Bir neçə il istisna olmaqla ölkənin ödəmə balansı daima müsbət saldoya malik olmuşdur.

Cədvəl № 19

**Koreya Respublikasının xarici ticarəti
(1990-2000-ci illər, mlrd.dol.)**

Ölkə və Regionlar	İ x r a c a t		İ d x a l a t		S a l d o	
	2	3	4	5	6	7
	1990	2000	1990	2000	1990	2000
1						
Yaponiya	13(19%)	20(12%)	19(20%)	32(20%)	-6	-12
Çin	1,0(1,5)	18(11%)	3,4(4,7%)	13(8%)	-2,4	+5,7
Syanqan	3,8(5,8%)	11(6,2%)	0,6(0,9%)	1(0,8%)	+2,5	+9,0
Çin və Syanqan	4.8(7,3%)	29(17%)	4(5,7%)	14(8,8%)	+0,8	+15,3
Tayvan	1.3(2%)	8,8(5,1%)	1,4(2%)	4,7(3%)	-0,1	+4,1

1	2	3	4	5	6	7
Böyük Çin	6,1(9,3%)	38(22%)	5,4(7,7%)	19(12%)	+0,7	+19,4
ŞA	19(29%);	58(34%)	24(34%)	51(32%)	-5,2	+3,9
ASEAN	4,8(7,4%)	20(12%)	5,2(7,4%)	18(11%)	-0,4	+1,8
ABŞ	19(29)	38(22%)	17(24%)	29(13%)	+2,5	+8,5
Rusiya	0,6(0,9%)	0,8(0,5%)	0,6(0,9)	2,0(1,2%)	0	-1,2
Cəmi	65(100%)	172(100%)	70(100%)	161(100)	-4,9	+11,3

1972-ci ildə qəbul edilən konstitusiyaya görə **KXDR** «öz fəaliyyətində çuçxe»¹ ideologiyasını əsas tutan, müstəqil sosialist dövlətidir. Bu ideologiyaya müvafiq olaraq ölkədə bütün məsələlər özünün xüsusi imkanlarına arxalanmaqla sərbəst, müstəqil mövqedən həll edilir. Müasir dövrdə ölkənin iqtisadiyyatı qapalı xarakter daşıyır.

Sahəsi - 121,2 min kv km; **əhalisi** - 23 mln.nəfər; **orta sıxlıq**-190 nəfər; **təbii artım**-1,5%; **orta yayayış müddəti**: kişilər üçün - 66; qadınlar üçün-72 yaş; **dili**-koreya dili; **dini** - rəsmi olaraq bütün sakinlər ateistdir; **şəhər əhalisi**-55%; **Paytaxtı** - Pxenyan (3 mln.nəf.), iri şəhərləri - Çxoncin(1,0 mln), Sinyucu, Vonsan; **dövlət quruluşu**-respublika; **milli bayramı**- KXDR-in yaranma günü (9 sentyabr), Kim İr Senin ad günü (15 aprel, 1912; Günəş Bayramı), Kim çen İrin ad günü (16 fevral).

Təbiəti; **ən yüksək zirvəsi**-Pektu dağı (2744 m); **iqlimi**- dənizdən kontinental iqlimə keçid, orta illik temperatur +10C ; **meşələri**-ərazisinin 70% -i; **başlıca çayı**- Amnokkan; **heyvanat aləmi**- şir, pələng, ayı, maral;

Iqtisadiyyatı: əhalinin aşağı həyat səviyyəsi ilə sənaye- aqrar ölkə , ərazisinin 16% -i kənd təsərrüfatında istifadə olunur; pul vahidi-vona (KXDR).

KXDR-in ümumi sənaye məhsulları istehsalında maşınqayırmanın xüsusi çəkisi yüksəkdir. Maşınqayırma digər ölkələrlə heç bir kooperasiya və başqa istehsal əlaqələri olmadan sərbəst inkişaf etmişdir. Ona görə də onun

strukturunu çoxsahəlidir. Maşınqayırma müəssisələrində başlıca olaraq respublikanın tələbatının ödənilməsindən ötrü məhdud miqdarda müxtəlif maşın və avadanlıq istehsal edilir. Hərbi sənaye (o cümlədən nüvə silah istehsalı) güclü inkişaf etmişdir. Ölkədə ən iri sənaye müəssisələri Pxenyan şəhər aqlomerasiyasında, həm də Çxoncin,

¹ Çuçxe - Sərbəstlik, müstəqillik mənasını bildirir

Nampxo, Vonsan, Sinıycu, Xınam, Xamxın şəhərlərində yerləşir.

Son illər ölkənin təsərrüfatında vəziyyət o qədər də yaxşı deyil. Sənaye və kənd təsərrüfatı məhsulları istehsalının artım sürəti aşağı düşür. Elektrik enerjisinin, yanacaq, xammal və ərzaq məhsullarının çatışmamazlığı hiss olunur. KXDR sosializm sistemində baş verən böhranı müvəqqəti təzahür sayır.

Ölkənin xarici ticarəti zəif inkişaf etmişdir, ixracat potensialı məhduddur. Əsas ticarət ortaqları Rusiya, Çin və Yaponiyadır. Ölkənin Qərbi Avropa ölkələrinə, Yaponiya və Rusiyaya xarici borcu çoxdur. Son illər xarici sərmayənin cəlb edilməsi və müştərək müəssisələrinin yaradılması məqsədilə ölkənin şimal-şərqində azad ticarət-iqtisadi zonaların yaradılması barədə qanun qəbul edilmişdir.

ÇİN XALQ RESPUBLİKASI (ÇXR)

Coğrafi mövqeyi və təbiəti: Mərkəzi və Şərqi Asiyada yerləşir; sahəsi -9,6 mln km² : ölkə ərazisinin 3/4-ə qədərini dağlar, yaylalar, geniş dağlararası çökəkliklər tutur; **ən yüksək zirvəsi**- Comolumqma (8848 m, Nepal ilə sərhəddə); **iqlimi**; mülayim kontinental, subtropik və tropik; orta illik temperatur; şimalda +5°C , mərkəzi rayonlarda +11, cənubda+19°C; **meşələri**- ərazisinin 20%-qədəri; **başlıca çayları**- Yantszı, Sitszyan, Xuanxe; heyvanat aləmi;- pələng, canavar, tülkü, ceyran dələ, şir, meymun və s.;

Əhalisi - 1,3 mlrd.nəfər; **orta sıxlıq**- 135 nəfər; **təbii artım**- 0,9; **orta yaşayış müddəti**: kişilər üçün-69, qadınlar üçün-73 yaş; **etnik tərkibi**: çinlilər -92% , çjuanlar-12 mln.nəfər, uyğurlar- 7, itszular-6, tibetlilər-5, mancurlar-4, myaolar-4, monqollar-3, koreyalılar-2; **ölkədən kənarada yaşayan çinlilər**-50 mln.nəfər (CŞA-da, ABŞ-da və s.); **dili**-çin dili; **dini**- konfusuçilik, buddizm, daosizim, islam, ölkə sakinlərinin əksəriyyəti özlərini ateist sayır; **şəhər əhalisi**-40%; **paytaxtı**-Pekin; **iri şəhərləri**-Şanxay (10 mln.nəf.), Tyantszin(7 mln.), Syanqan (6 mln.), Şenyan (5 mln.), Uxan (4 mln.), Quançjou (4 mln.), Çuntsin (4 mln.), Nankin (3 mln.), ümumiyyətlə Çində əhalisi 1 milyondan artıq olan 40-dan artıq şəhər vardır; **dövlət quruluşu**-respublika; **milli bayramı**- 1 oktyabr, ÇXR-in elan edildiyi gün;

Tarixi salnamə: e.ə.4 min il öncə- çin sivilizasiyası yaranmışdır (əkinçilik və maldarlıq); e.ə. 221-ci il- mərkəzləşdirilmiş Çin imperiyasının yaranması, Böyük Çin səddinin tikintisinə başlanmışdır; e.ə. 206-cı il-Xan imperiyasının yaranması; 222-ci il- Tszin sülaləsinin mərkəzləşdirilmiş dövlətinin yaranması; 1279- Çinin monqol-tatarlar tərəfindən zəbt edilməsi; 1368- işğalçıların qovulması; 1557-Portuqaliya tərəfindən Aomının zəbt edilməsi; 1644 - mancur Tsin sülaləsinin hakimiyyətə gəlməsi; 1850 - mancurlara qarşı taypin üsyanının başlanması; 1840-1842 - İngiltərə Çin müharibəsi, 5 çin portu ingilislər ilə ticarət üçün açıq elan edilmişdir, ingilislər Honkonqu tutmuşlar; 1860 - ingilis-fransız ordusu Pekinə daxil olmuş, taypin üsyanı yatırılmışdır; 1894-1895 - yapon-çin müharibəsi, Çin Koreyanın müstəqilliyini tanımış və Tayvan adasını itirmişdir; 1911-1912 - burjuaziya inqilabı, imperatorun devrilməsi, ölkənin respublika elan edilməsi, qomindan partiyasının yaradılması (qomindan hökumətinə Çan Kayşi başçılıq edirdi); 1921- Şanxayda Çin kommunist partiyasının yaranması; 1930 - Cənubi Çinin 11 əyalətində kommunistlər hakimiyyəti ələ keçirmiş, Çində Qızıl Ordu yaradılmış, ölkədə vətəndaş müharibəsi başlanmışdır; 1931 - Yaponiya Çinin şimal-şərqini işğal etmişdir; 1932 - Yaponlar Mancuriyada özlərindən asılı olan «Mançjou-Qo» dövlətini yaradırlar; 1937 - yaponlar Pekini, Şanxayı və

Tyantszini tutmuşlar, qomindan və ÇKP Yaponiyaya qarşı birgə mübarizə barədə müqavilə imzalamışlar; 1941 - ABŞ və İngiltərə qomindana hərbi köməklik göstərməyə başlamışdır; 1945 - SSRİ qoşunları şimal-şərqi Çinə daxil olmuş, yaponları ölkədən qovmuş və Mançjou-Qo dövlətini ləğv etmişlər; 1945-1949 - SSRİ Çinin Qızıl Ordusuna olduqca böyük miqdarda silah vermiş, ölkədə yenidən vətəndaş müharibəsi başlamış və qomindan hökuməti məğlub olmuş və Çan Kayşinin qoşunları Tayvan adasına qaçmışdır; 1949 - ÇXR-in elan olunması; 1950 - SSRİ ilə dostluq barədə müqavilə; 1950-1953 - çin «kөнüllülərin» Koreya müharibəsində iştirakı; 1958 - «Böyük sıçrayış» siyasəti; 1965 - SSRİ ilə əməkdaşlığın pozulması; 1969 - sovet-çin sərhəddində silahlı toqquşma; 1980- bir sıra demokratik islahatların həyata keçirilməsi; 1997 - ingilis Honkoqunun ÇXR-in idarəçiliyinə verilməsi; 1999- portagiz Aomının xüsusi status ilə ÇXR-in tərkibinə qatılması.

İqtisadiyyatı; əhəlinin nisbətən aşağı yaşayış səviyyəsi ilə, lakin böyük iqtisadi potensiala malik olan sənaye-aqrar ölkə; sənayenin demək olar ki, bütün sahələri inkişaf etmişdir; kənd təsərrüfatında emal olunan torpaq sahələri ölkə ərazisinin 12%-ni tutur; **pul vahidi-** yuan.

ÇİN XALQ RESPUBLİKASI

§1. Coğrafi mövqeyi və təbiəti

Çin dünyanın ən qədim və böyük dövlətlərindən biridir. Dünyaya ərazisinin təxminən 6,5%-ni tutan Çin, sahəsinin böyüklüyünə görə yalnız Rusiya və Kanadadan geridə qalır. Ölkənin ərazisi şərqdən qərbə 5700, şimaldan cənuba

3650 km uzanır. Quru sərhədlərinin uzunluğu 21,5 min km, dəniz sərhədlərini isə 15 min km-dir. Onun geniş ərazisi bir çox dövlətlərlə (KXDR, RF, Monqolustan, Qazaxıstan, Qırğızıstan, Tacikistan, Əfqanıstan, Pakistan, Hindistan, Nepal, Butan, Myanma, Laos və Vyetnam) həmsərhəddir (xəritəyə bax). Lakin sərhədlərinin böyük hissəsi çətin keçilən yüksək dağlıq ərazilərdir. Bu da iqtisadi əlaqələrdə böyük çətinliklər törədir. *Xarici əlaqələrdə Sarı okeanın Sarı, Şərqi-Çin, və Cənubi Çin dənizləri ilə əhatə olunan şərq hissəsinin dəniz sahilinin İCM-yi daha əlverişlidir.*

Çinin geniş ərazisi, şərqdən qərbə və şimaldan cənuba uzun məsafədə uzanması onun təbii şəraitinin müxtəlifliyinə səbəb olmuşdur. Dünyada ən yüksək *Tibet dağ sistemi* ilə Şərqi Çinin geniş düzənlikləri, Xuanxe və Yantszi çaylarının məhsuldar vadiləri ilə seyrək məskunlaşmış, sərt təbii şəraitə malik olan səhra və yarımsəhralar qonşuluqda yerləşir. Ölkə ərazisinin 3/4-ə qədərini dağlar, yaylalar, geniş dağlararası çökəkliklər tutur. Kənd təsərrüfatı üçün mühüm əhəmiyyətə malik olan düzənliklər isə ərazisinin cəmi 12%-ni təşkil edir. Geniş ovalıqlar, təpəli düzənliklər ölkənin şərqində yerləşir. Sahəsinə görə ən iri *Böyük Çin düzənliyindən* Xuanxe, Yantszi çayları və onların qolları axır. Böyük Çin düzənliyinin qərbində *Ordos yarımsəhrası və Lyoss yaylası* yerləşir. Bura dünyada ən güclü eroziyaya məruz qalan rayondur. Qərbi Çinin relyefi isə hündür dağlardan (7000 metrden hündür olan *Himalay, Kunlun, Tyan-Şan, Nanşan*) və yüksək yaylalardan (Himalay və Kunlun dağları arasında, orta hündürlüyü 4510 metrə çatan, dünyada ən yüksək Tibet və digər yaylalardan) ibarətdir. Bir çox iri çayların (*Hind, Qanq, Barhmaputra, Mekonq, Yantszi, Xuanxe*) mənbələri Tibetdən başlayır. Ölkənin şimal-qərbində *Tyan-Şan dağı* ilə parçalanmış *Təkla-Məkan səhrası ilə Cunqar və Kaşqar (Tarım) çökəklikləri*, şimalında isə *Qobi səhrası* yerləşir.

Çin *mineral resurslarla* daha yaxşı təmin olunmuş dünya ölkələrindən biridir. Faydalı qazıntıların bir çox növlərinin ehtiyatına gö-

rə dünyada birinci, yaxud birinci yerlərdən birini tutur. *Daş kömürün ümumi ehtiyatına görə* (1,5 trln.t) yalnız Birləşmiş Ştatlardan geridə qalır, *kəşf edilmiş ehtiyatına görə* isə (783 mlrd.t) dünyada birinci yeri tutur.

Neft və qazın kəşf edilmiş ehtiyatına görə (müvafiq olaraq 3 mlrd.t və 2 trln.kub m) Çin dünyanın başlıca neft ölkələrindən əhəmiyyətli dərəcədə geridə qalır. Ölkənin başlıca iqtisadi rayonlarında, Şimal (Bokay körfəzi sahilində), Şimal-Şərq (Datsin), həm də Sarı, Şərqi və Cənubi Çin dənizlərinin şelfində daha iri neft yataqları açılmışdır. Köhnə neft yataqları Sintzyan-Uyğur muxtar rayonunda, xüsusilə Cunqar çökəkliyi daxilində (Karamay) və Sıçuan əyalətindədir (Tsaydam çökəkliyində). Neft ilə yanaşı böyük miqdarda təbii qaz da vardır. Neft və qaz yataqlarının axtarışında xarici şirkətlər də geniş cəlb edilir. Çin dünyada bir neçə ölkədən biridir ki, *yanar şist* ehtiyatlarına malikdir. Yanar şist ehtiyatı (tərkibində 12%-ə qədər neft var) 350-360 mlrd. tondur. Ən iri yataqları ölkənin şimal-şərqində və cənubundadır.

Çin *filiz xammalı* ilə olduqca zəngindir. Dəmir filizinin ümumi ehtiyatı 5 mlrd.tondur. Onun iri yataqları Şimal-Şərqi Çinin cənubunda (Anışan, Daxili Monqolustanda (Baotou), Yantszi çayının orta axarındadır. Dəmir filizi əsasən aşağı keyfiyyətlidir. Hasilatına görə Çin Rusiya, Braziliya və Avstraliyanı ötüb keçmiş və dünyada birinci yerə çıxmışdır. Əlvan filiz yataqlarına görə ölkənin cənub və mərkəzi əyalətləri fərqlənir.

Çin ərazisinin 90%-dən çoxu şimal yarım kürəsinin mülayim və subtropik qurşağında (20 və 50 şm.e arasında), yalnız ucqar cənub hissəsi tropik qurşaqda yerləşir. Şərqi və Qərbi Çin arasında böyük iqlim fərqi vardır. Şərq hissəsi üç təbii qurşaqda; mülayim, subtropik və tropik qurşaqda yerləşir. Mülayim qurşağ şimaldan təqribən Yantszi çayının mənsəbinə qədər uzanır. Bu qurşağı adətən iki hissəyə; mülayim soyuq, şimala və mülayim isti, cənuba bölmək qəbul edilmişdir. Şimal-Şərqdə qış nisbətən soyuq yay isti keçir (Mancuriyada iyulun orta temperaturu +22°, yanvarınkı isə -18°C-dir). Yağıntı əsasən yayda düşür. Mülayim qurşağın cənub hissəsində (Şimali Çin düzənliyi) qış ilq, yağıntı bol olur. Orta illik yağıntının (500-1000 mm) çox olmasına baxmayaraq əksər rayonlarda əkinçilik süni suvarmanı tələb edir. Çünki yağıntı bütün il ərzində bərabər düşmür və leysan xarakteri daşıyır. Yağıntının xeyli hissəsi torpağa hopmağa imkan tapmadan axıb gedir. Düzənliklərdə taxıl (buğda), texniki bitkilər (soya, şəkər çuğunduru) yetişdirilir. Bu qurşaqdan cənuba getdikcə artıq subtropik iqlim əlamətləri hiss olunur. Orta illik temperatur əsasən müsbət (yay aylarının orta temperaturu +26°C, qış aylarınkı isə +18°C), yağıntı bol olur. Enliyarpaqlı ağaclar üstünlük təşkil edir. Kənd təsərrüfatında çeltik, pambıq, yağlı bitkilər əkinir.

üstünlük təşkil edir. Çayçılıq, baramaçılıq inkişaf etmişdir. Şəkər qamışı və sitrus meyvələri də yetişdirilir. Tropik qurşağa regionun uzaq cənub-şərqi, materikin ensiz zolağı, Xaynan və Tayvan adasının cənub hissəsi aid edilir. Burada iqlim isti və rütubətli. Həmişəyaşıl ağaclar yayılmışdır. Şəkər qamışı yetişdirilir, çayçılıq və baramaçılıq inkişaf etmişdir. Kauçuk ağacları, tropik meyvələr yetişdirilir.

Dağlıq relyef və dənizdən xeyli uzaq olması ölkənin qərb hissəsinin iqlimini dünyanın bu en dairəsində yerləşən digər rayonlarına nisbətən daha sərt etmişdir. Burada yarımsəhrələr və səhrələr çox böyük sahə tutur. İqlim kəskin kontinentaldır, həm fəsillər üzrə, həm də sutka ərzində temperatur amplitudası çox böyükdür. Tibetdə iyulun orta temperaturu $+15^{\circ}\text{C}$ -dən yuxarı qalxmır. İldə 50 mm-dən 250 mm-ə qədər, Təkla-Məkan səhrasında isə cəmi 5-10 mm yağıntı düşür. Heyvandarlığın inkişafı üçün geniş otlaq sahələri vardır. Süni suvarma ilə vahə əkinçiliyi mühüm rol oynayır. Lakin relyefinin mürəkkəb xarakteri, uca dağlar və yaylalar təsərrüfatın inkişafını xeyli çətinləşdirir.

Çin su resursları ilə zəngindir, lakin ölkə ərazisi üzrə bu resurslar olduqca qeyri bərabər paylanmışdır. Ölkənin cənub-şərqi və şərqi, çay şəbəkəsi olduqca seyrək olan, çayları isə qumluqlarda itən şimal-qərbə nisbətən su resursları ilə daha zəngindir. Şərqi Çinin ərazisində üç böyük çay: Yantsı (Mavi), Xuanxe (Sarı) və Sitszyan axır. Bu çayların mənbələri qərbdə dağlıq rayonlardadır. Şərqə doğru axan həmin çayların suyu Sakit okean dənizlərinə tökülür. Ən böyük Yantsı çayının həm su yolu, həm də suvarma mənbəyi kimi mühüm əhəmiyyəti vardır. Sitszyan, Amur, Sunqari çayları, həm də Xuanxe çayının aşağı axarları gəmiçilik üçün yararlıdır. Demək olar ki, ölkənin çaylarının hamısı suvarmada geniş istifadə edilir. Çin hidreresurslarına görə dünyada birinci yerlərdən birini tutur. Lakin bu resursların böyük hissəsi texniki cəhətdən istifadəsi olduqca çətin olan Cənub-Qərbin dağ çaylarında təmərküzləşmişdir. Xuanxe, Yantsı, Sitszyan çayları olduqca böyük enerji resurslarına malikdir. Gur yağışlar zamanı çay (xüsusilə Xuanxe) daşqınları şəhərlərə və kəndlərə, əkinlərə və suvarma sistemlərinə ciddi ziyan vurur.

Çində göl və kanal çoxdur. Göllərin əksəriyyəti kiçik, şərqdə isə, Yantsı və Xuanxe çaylarının hövzələrindəki göllər böyükdür. Qərbdə axarı olmayan, azsulu və şoranlaşmış göllərdir. Şərqdə, xüsusilə iri çay hövzələrinin dənizsahili rayonlarında geniş kanal şəbəkələri vardır. Onlar su təchizatında böyük rol oynayır. Xüsusilə Böyük kanalın mühüm təsərrüfat əhəmiyyəti vardır.

Çinin şərq hissəsinin şimalında *boz və boz-qəhvəyi torpaqlar*, cənubunda, subtropik və tropik zonada isə *sarı və qırmızı torpaqlar* geniş yayılmışdır. Bir çox rayonlarda, ilk növbədə Lyoss yaylasında və Böyük Çin düzənliyində torpağın suvarmaya böyük ehtiyacı vardır. Xüsusilə meşələrdən təmizlənmiş sahələrdə tez-tez quraqlıq və

daşqınlar olur. Belə yerlərdə yağış suyu torpaq üzərində qalmır, gü-nəşdən yanmış meşəsiz yamaclar üzrə axıb özü ilə çoxlu lil aparır. Ölkənin dənizsahili hissəsi, şimal-şərqdəki ovalıqlar, təpəli düzən-liklər və maili alçaq dağyamacları təsərrüfat fəaliyyəti üçün daha əl-verişlidir və çin xalqının həyatında mühüm rol oynayır.

Çin ərazisinin böyük hissəsində *meşə sahələri* bir çox əsr bundan əvvəl əkin üçün təmizlənmişdir. Son illər ölkənin müxtəlif rayonla-rında, xüsusilə Şimal və Şimal-Şərqdə geniş meşə zolaqları salınmış-dır. İndi ölkə ərazisinin 20%-ə qədəri meşələr ilə tutulmuşdur. Meşə resurslarının böyük hissəsi şimal-şərqdə (şam meşələri) və cənub-şərqdə (subtropik və tropik enliyarpaqlı meşələr) təmərküzləşmişdir. Təsərrüfat cəhətdən qiymətli ağac növlərinin müxtəlifliyinə görə Çin dünyada fərqlənir.

§2. Qısa inkişaf tarixi və dövlət quruluşu

Çin dünyanın ən qədim dövlətlərindən biridir. E. ə. 221-ci ildə Çinin ərazisində ilk dəfə olaraq mərkəzləşdirilmiş, çoxmillətli, vahid feodal dövlət, Çin imperiyası yaranır. Bu dövrdə heroqliflər, pul sis-temi, ölçü və çəki sistemləri vahid şəkə salınmış, bölgə-əyalət sistemi yaranmışdır. Bütün dünyada məşhur Böyük Çin səddi məhz bu dövrün məhsuludur. E. ə. 206-cı ildə qüdrətli Xan imperiyasının əsası qoyulur. Bu dövrdə sənət, ticarət və kənd təsərrüfatı öz inkişafının yüksək səviyyəsinə çatır. Hələ eramızdan əvvəl II əsrdə Çində isteh-sal olunan ipək (Çin ipəyin vətəni sayılır) və ipək məmulatları dəvə karvanları ilə Çindən müasir Sintszyan ərazisindən keçməklə Qərbe daşınırdı. Bu karvanların yolu «İpək yolu» adı ilə tarixə düşmüşdür. Vaxtilə «İpək yolu» Şərq ilə Qərb arasında iqtisadi və mədəni əlaqələ-rə, Çin xalqı ilə Asiya, Avropa və Afrika ölkələrinin xalqları arasında dostluğun möhkəmlənməsinə çox müsbət təsir göstərmişdir. Bu ba-xımdan «İpək yolu» bu gün də mühüm rol oynayır və oynayacaqdır.

Çin xalqının dünya mədəniyyəti inkişafında böyük rolu olmuşdur. Çinlilərin dörd, kağız, kitab çapı, barıt və kompas ixtirası ha-mıya yaxşı məlumdur. Çin bir çox texniki yeniliklərdə Avropanı xeyli qabaqlamışdı. Hələ XI əsrdə ölkədə metal əridilməsində daş kömür-dən istifadə edilirdi. Sonrakı ayrı-ayrı dövrlərdə yerli feodalların, hərbi güruhların arasında gedən daxili müharibələr ölkənin iqtisa-dıyyatını daim zəiflətməmişdir.

Son 9 əsrin yeddisində Çin xarici sülalərin hökmüranlığı altın-da idarə olunmuşdur. Çjurçenlər tərəfindən yaradılmış Qızıl impe-riya çin sülaləsi Sunu (960-1279) özünün vassalına çevirmişdir. So-nralardan Çin monqollar tərəfindən tutulmuş və onların yaratdıqları Yuan sülaləsi tərəfindən idarə olunmuşdur (XII-XIV). XVII əsrin or-

calarından Çin mancuruların hakimiyəti altına düşmüşdür. Mancuriya sülaləsi Sin 1911-ci ilin inqilabına qədər, təqribən 3 əsr Çində hökmüranlıq etmişdir (1644-1911). Bu sülalə istilacı yürüşlər edərək imperiyanın ərazisini xeyli genişləndirmiş və indiki Nepal, Myanma, Monqolustan, Vyetnam, Koreya ərazilərini tutmuşdu. Tibetin, Daxili Monqolustan, Sintszyan-Uyğur və Mancuriyanın geniş torpaqlarının Çinin tərkibinə qatılması əsasən XVI əsrdən sonra baş verən mürəkəb tarixi və qanlı prosesdir.

Lakin iqtisadi cəhətdən geridə qalan və zəif feodal ölkə olan Çin XIX əsrin ortalarında özü asanlıqla xarici dövlətlərin (Böyük Britaniya, Rusiya, Fransa, Almaniya, Yaponiya) əsarəti altına düşmüşdür. Əvvəl Avropa ölkələri, sonralar isə Yaponiya mancuriyalıları üzərində qələbə çalaraq Çin ərazisinin bir hissəsini tutmuş və tədricən bütün ölkə onların təsiri altına düşmüşdür. Çin əslində xarici dövlətlərin yarımüstəmləkəsinə çevrilmişdir.

Çin xalqı mancuriya hökmdarlarına, feodallarına və xarici işğalçılara qarşı inadlı, fədakarlıqla mübarizə aparmışdır (1851-1864-cü illərdə Taypin hərəkəti, 1898-1901-ci illərdə İxetuyan üsyanı). Yalnız 1911-1913-cü illərdə Sinxay burjua demokratik inqilabı nəticəsində mancuriya sülaləsini devirmək mümkün oldu və Çin respublika elan olundu. Rusiyada Oktyabr inqilabından sonra Çin xalqının milli-azadlıq hərəkəti daha da gücləndi. 1921-ci ildə yaradılan Çin kommunist partiyası (ÇKP) çin xalqının işğalçılara qarşı apardığı mübarizəyə başçılıq etdi. İDM - sində SSRİ və onun müttəfiqlərinin alman faşistləri üzərində qələbəsi, sovet qoşunları tərəfindən yapon hərbiçilərinin darmadağın edilməsi Çində xalq hərəkətinin qələbəsinə təkan verdi. Mühəribədən sonra Çində, çin hökumətini təmsil edən Qomindən və kommunistlər arasında mühəribə baş vermişdir. Münəqişə kommunistlərin qələbəsi və 1949-cu ildə Çin Xalq Respublikasının yaranması ilə başa çatdı. Qomindən hökuməti həmin ildə Tayvan adasına köçmüşdür.

Çin xalqı mühəribə illərində dağılmış xalq təsərrüfatını SSRİ və digər sosialist ölkələrinin köməkliliyi ilə bərpa və inkişaf etdirməyə başladı. Sosializm quruculuğunda mühüm müvəffəqiyyətlər əldə etdi. Lakin 1958-ci ildən başlayaraq ÇKP-nin rəhbərləri xarici və daxili siyasətdə sosializm sistemindən təcrid olunmuş halda siyasət yeritməyə başladı. Belə siyasətin nəticəsində ÇXR SSRİ ilə iqtisadi əlaqələrini kəskin surətdə azaltdı. Daxili iqtisadi siyasətdə buraxılmış nöqsanlar təsərrüfat quruculuğunda böyük çətinliklərə səbəb oldu, çin xalqının əldə etdiyi bir çox mühüm sosialim nailiyyətləri təhlükə altında qaldı.

ÇKP-nin Mərkəzi Komitəsinin 3-cü plenumu (1978) «mədəni inqilabı» pisləmiş, cəzalandırılmış rəhbər işçilərinə bəraət qazandırmışdır. ÇKP-nin XII qurultayı (1982) ömrünün son illərində Mao Dzedunun səhflərini və şəxsiyyətə pərəstişliliyi tənqid etmiş, cəmiyyə-

tin yeniləşdirilməsinin strategiyasını qəbul etmişdir. Çin rəhbərlərinin bəyanatına görə bütün bunlar üç mərhələdə: 2000-ci ilə qədər ölkənin ÜDM-nun 4 dəfə artırılması; 2021-ci ilə qədər (ÇKP-nın 100 illiyinə qədər) Çinin orta inkişaf etmiş ölkələr səviyyəsinə qaldırılması; 2049-cu ilə qədər (ÇXR-nın 100 illiyinə qədər) Çinin müasir yüksək inkişaf etmiş dövlətə çevrilməsi həyata keçirilməlidir. Bu məqsədlə XX əsrin 80-ci illərinin başlanğıcından ölkədə əsaslı islahatlar həyata keçirilir.

Dövlət quruluşu 1982-ci ilin konstitusiyasına görə (Çində dörd dəfə, 1954, 1975, 1978 və 1982-ci ildə konstitusiya qəbul edilmişdir) *Çin sosialist dövlətidir*. Çin rəhbərlərinin məqsədi ölkədə bazar iqtisadiyyatı ilə sosializm cəmiyyəti qurmaqdır. Bir sıra alimlərin (Con Nesbit, Patrisiya Eberden) «azad bazar münasibətləri ilə xarakterizə olunan sosializmin meydana gəlməsi» proqnozları da məhz Çin təcrübəsində təsdiq olunur. Əlbəttə, müxtəlif elm mərkəzləri, alimlər tərəfindən irəli sürülən proqnozlar bu və digər dərəcədə fərqlənə bilərlər.

Çində ali dövlət orqanı Ümumçin Xalq nümayəndələri Məclisidir (ÜXNM). O, qanunvericilik hakimiyyətini həyata keçirir, dövlət əhəmiyyətli qərarlar qəbul edir. Səlahiyyət müddəti 5 ildir. Deputatlar əyalətlərdən, muxtar rayonlar, mərkəzi tabelikdə olan şəhərlər və hərbi qüvvələrdən 5 il müddətinə seçilir. Bu orqan ÇXR-in sədrini və onun müavinini seçir, sesiyalar arası dövrdə onun Daimi Komitəsi fəaliyyət göstərir. İcra hakimiyyəti Dövlət Şurasına məxsusdur. Dövlət Şurası ÜXNM qarşısında məsuliyyət daşıyır və ona hesabat verir. Dövlət Şurasının tərkibinə onun başçısı və müavinləri, Dövlət Şurasının üzvləri, nazirlik və komitələrin başçıları, Baş Müfəttiş və məsul katib daxil edilir. Dövlət Şurası başçısının namizədliyi ÇXR-in sədri tərəfindən irəli sürülür, ÜXNM ya da onun Daimi Komitəsi tərəfindən təsdiq edilir. Konstitusiya görə Çində altı hakimiyyət: ÜXNM, ÇXR-in Sədri, Dövlət Şurası, Mərkəzi Hərbi Şura, Ali Xalq Məhkəməsi və Ali Xalq Prokurorluğu strukturu vardır.

BMT-nin Təhlükəsizlik Şurasının daimi üzvü olan Çin Baş Assambleyalarda və TŞ-nın yığıncaqlarında həmişə azad və müstəqil xarici siyasət uğrunda çıxış edir, ədaləti qoruyur, İOO-lərin hüquqlarını təkidlə müdafiə edir. Planetimizdə sülhün qorunub saxlanması məqsədilə nüvə, kimyavi, bioloji və kosmik silahların hər yerdə qadağan və məhv edilməsi uğrunda çıxış edir. Müstəqil, sərbəst və sülhsevər xarici siyasət yeridir.

XX əsrdən XXI əsrə keçid dövründə Çin təkə iqtisadi yüksəlişi ilə deyil, başqa sahələrdə qazandığı uğurlarla da bütün bəşəriyyəti heyretləndirmişdir. Ölkədə aparılan islahatlar, iqtisadiyyatın sürətli inkişafı, ETT ÇXR-nı dünyanın ən güdrətli ölkələrindən birinə çevirmişdir. Son 25 il ərzində (1978-2003) ölkədə ÜDM istehsalının həcmi 4 dəfə artmış, əhalinin adambaşına düşən ÜDM-un həcmi isə

100 dollardan 1000 dollara yaxınlaşır. Dünya Bankı ekspertlərinin fikrinə görə, digər ölkələr özlərinin nail olduqları belə səviyyəyə çatmaları üçün bir neçə əsr vaxt lazım olmuşdursa, Çində bu səviyyə üçün yalnız bir nəslin həyat dövrü kifayət etmişdir. Çinin (həm də Yaponiya, KR və digər ölələrin) inkişaf yolu bir daha sübut edir ki, müharibələr, müstəmləkəçilik siyasəti, soyğunçuluq kimi pul qazanma, varlanma üsulları getdikcə arxa plana keçib. Artıq dərk edilmişdir ki, iqtisadiyyatı inkişaf etdirməklə də buna nail olmaq mümkündür və burada yeni elmi metodlar olmalıdır.

ÇXR çoxpartiyalı ölkədir. Hakim Çin Kommunist Partiyası (ÇKM) ilə yanaşı 8 «demokratik partiya» fəaliyyət göstərir. Onların hamısı ÇKP ilə əməkdaşlıq edir. ÇKP-nin ali rəhbər orqanı beş ildən bir çağırılan Ümumçin qurultayı və seçilmiş Mərkəzi Komitədir (MK). MK-nin Siyasi Bürosu, onun Daimi Komitəsi, Baş katibi, katibləri Mərkəzi Komitənin Plenumu tərəfindən seçilir. ÇKP-nin MK-nin mətbuat orqanı «Jenmin jibao» qəzetidir.

İnzibati cəhətdən 23 əyalətə, 5 muxtar rayona (Daxili Monqolustan, Ninsya-Xuey, Sintszyan-Uyğur, Tibet, Quansi-Çjuan) və 4 mərkəzi tabelikdə olan şəhərlərə bölünür (Pekin, Şanxay, Çuntsin və Tyantszin).

§3. Əhalinin coğrafiyası

Milli və din tərkibi, demografik vəziyyət və yerləşməsi. Min illər ərzində müasir Çinin ərazisində müxtəlif xalqlar mövcud olmuş və özlərinin dövlətlərini yaratmışlar. Cənuba, cənub və şimal-qərbə irəliləmək üçün çinlilərə yüz illərlə vaxt lazım olmuşdur. İşğal etdikləri torpaqlarda onlar saysız-hesabsız yerli xalqlarla qarşılaşmış, onları nəinki qovmuş ya da assimilyasiya etmiş, həm də özləri onların təsiri altında dəyişmişlər.

Qədim çinlilər özlərini «xuasya» adlandırırdılar. Bu etnonim «sya» tayfasının adından əmələ gəlmişdir. Xuasyalar Orta Çin düzənliyində, Xuanxe hövzəsində məskunlaşmışlar. Buradan da Çinin qədim adı «Çjunqo» («Çjun» orta, «qo» dövlət mənasını bildirir yəni «Orta şahlıq») yaranmışdır. Qədim Çin sakinləri öz vətənlərini dünyanın mərkəzi hesab edirdilər. «Çjunqo» şahlığının torpaqları ilk dəfə e.ə. III əsrdə, Çin imperiyası dövründə bir dövlət tərkibində birləşmişdir. Həmin dövrdə qədim çinlilər özlərini «çin» adlandırmağa başlamışlar. Məhz bu etnonimdən də avropalılar ölkəni və onun əhalisini adlandırmışlar. Hindlilər bu sülaləni «çin» (o cümlədən azərbaycanlılar da), ingilislər «çayna», fransızlar «şin» və s. adlandırmışlar. Lakin Çin imperiyası qısa müddətdən sonra dağılmış və III əsrdə onun xarabalıqları üzərində əsrlərlə mövcud olan nəhəng Xan impe-

riyası yaranmışdır. Həmin dövrdən də çinlilər özlərini xan adlandırmışlar. Ruslar ölkəni «Kitay» adlandırırlar. Bu ad XI əsrdə ölkənin şimal-qərbində məskunlaşan «kidan» xalqının adından əmələ gəlmişdir.

Ölkə əhalisinin 90%-dən çoxu xandır. Lakin buna baxmayaraq Çini *çoxmillətli ölkələr sırasına aid edirlər*. Bunun da üç başlıca səbəbi var. Əvvəla, azlıq təşkil edən etnik qrupların sayı 50-dən çoxdur (çjuanlar, monqollar, uygurlar, tibetlilər və s.). Həm də onlar dörd dil ailəsi qrupuna mənsubdurlar. İkincisi, onların sayı 100 milyon nəfərdən artıqdır. Üçüncüsü isə milli azlıq təşkil edənlər ölkə ərazisinin yarından çoxunda (xüsusilə muxtar rayonlarda) məskunlaşmışlar.

Milli azlıq təşkil edənlərin əksəriyyəti ölkənin cənub və cənub-qərbində, təqribən 1/3 -i isə şimal-qərb hissəsində yaşayır. Onlar antropoloji, lingvistik, tarixi və digər xüsusiyyətlərinə görə bir-birindən əhəmiyyətli dərəcədə fərqlənirlər. Ölkənin cənub-qərbində yaşayan xalqlar CŞA xalqları ilə qohumdur. Antropoloji əlamətlərinə görə bu xalqların böyük hissəsi cənubiasiya irq qrupuna aid edilir (monqoloid və avtroid irqlərinin qarışığı). Onların dilləri Hindçin yarımadasında və adalarda yaşayan xalqların dillərinə oxşayır (tay, tibet-myanma və b.). Çində tay dil ailəsinə mənsub olan dildə ona qədər xalq və etnik qruplar danışır. Bu dil ailəsi qrupunda danışan ən çox saylı xalq əsasən Quansi-Çjuan muxtar rayonunda (QÇMR) yaşayan çjuanlardır. Tibet-myanma dil ailəsinin myanma qolunda ölkənin cənub-qərbində Myanma ilə sərhəd boyunca yaşayan xalqlar, tibet qolunda isə Tibetdə məskunlaşan tibetlilər danışır. Ölkənin şimal və şimal-qərbində məskunlaşan milli azlıq təşkil edən xalqlar mərkəziasiya və şərqiasiya irq qrupuna aiddirlər. Bu xalqların əksəriyyəti altay dil ailəsinə mənsubdurlar. Onların arasında isə ən çox saylı xalq türk dil qrupunda danışan uygurlardır. Hələ bizim eramın əvvəllərində bu xalqın öz əlifbası var idi. Orta əsrlərdə Monqolustandan Sitszyana gələn uygurlar yerli əhali ilə (avropeoid irqinə mənsub olan iranlılarla) qarışmış və özlərinin etnik cəmiyyətini yaratmışlar. Sitszyan-Uyğur muxtar rayonunda (SUMR) digər türkdilli xalqlardan qazax, qırğız və özbəklər də yaşayır. Ölkənin şimal-şərqində yaşayan və bir vaxtlar Çini istila edən mancurlar indi demək olar ki, tamamilə çinlilərə qarışmışlar. Daxili Monqolustan muxtar rayonunun (DMMR) quraq çöllərində və səhralarında məskunlaşan monqollar monqol dili qrupuna mənsubdurlar. Milli azlıq təşkil edənlərin əksəriyyəti aborigendirlər.

Ölkənin şərq hissəsi demək olar ki, tamamilə xanlar tərəfindən məskunlaşmışdır. Uzun tarixi prosesdə xanlar ilə digər xalqların mədəniyyət və dilləri qarışmış və nəticədə, indi özünün səciyyəvi xüsusiyyətinə malik olan, xanların yeni etnik qrupu əmələ gəlmişdir.

Milli ərazilərdə xanlar yerli əhali ilə birlikdə yaşayır. Həm də ölkənin digər ərazilərindən xanların kütləvi surətdə milli ərazilərə köçürülməsi sayəsində onların sayı yerli əhaliyə nisbətən daha sürətlə

artır.

Çin əhalisi qatı *dindar* olmasalar da, hər bir çinlinin həyatı, onun davranışı, adət-ənənəsi üç başlıca din, konfusiçilik, daosizm və buddizm təlimi ilə bağlıdır. Xüsusilə konfusiçilik xalqın «qanına və iliyinə» keçmiş və hər bir çinlinin həyat tərzində (insanlar arasında münasibətdə, vərdişlərdə, əxlaq qaydalarında və s.) onun təlimi açıq-aydın görünür. Məsələn, yaşlı nəsle və hakimlərə itaət və inam, ümumilik naminə şəxsi mənafeyi qurban vermək kimi vərdişlər insanların dəyişikliklərə uyğunlaşmasında mühüm rol oynayır. Daosizm xalq kütləsinə bərabər bölüşdürmə kimi sosial xəyalı təbliğ edir və məhz bir çox kəndli üsyanları daosizm şüarları ilə başlanmışdır. Ölkədə xuey, uyğur, qazax, qırğız və Pamirin bir sıra etnik qrupları arasında islam dini yayılmışdır.

Artıq 2 min ildir ki, Çin dünyanın ən çoxsaylı ölkəsidir. *İndi planetimizin əhalisinin hər beşdən biri çin vətəndaşdır.* Çində əhalinin siyahıya alınması hələ e.ə. 1-ci minillikdə aparılmışdır. Demokrafların rəyinə görə bizim eranın başlanğıcında ölkədə 60-70 mln. nəfər qeydə alınmışdır. Bütün orta əsrlər ərzində Çinin əhalisi üçün təbii artımın ənənəvi tipi xarakterik idi (yəni yüksək doğum və yüksək ölüm halları). XVIII əsrin başlanğıcında ölkədə əhalinin sayı 100-120 mln. nəfərə çatmışdır. Sonrakı 150 il ərzində ölkə əhalisi daha sürətlə artmış və 1850-ci ildə 430 mln. nəfərə çatmışdır. Sonradan təbii artım sürətlə azalmış və bu da ilk növbədə 50 mln. insan ölümünə səbəb olan Taypin üsyanı ilə izah olunur. Ümumiyyətlə daha qədimlərdən hər bir çinli çoxuşaqlığa meyl göstərmiş, daha çox övlad və nəvə arzusunda (xüsusilə oğlan uşağı) olmuşlar. Buna həm də keçmişdən irs qalan ailədə qadının hüquqsuz vəziyyəti, konfusiçilik təliminin üç; «uşaqlıqda ataya, ərli vaxtı ərə və qocalıqda oğula itaət» vəsiyyəti təsir etmişdir.

1949-cu ildə ÇXR-in elan edilməsindən sonra ölkədə əhalinin sayı 540 mln. nəfərə çatmışdır. Xalq hakimiyyətinin ilk illərində əhalinin sayının çoxalmasına ölkənin rifahının artmasının mənbələrindən biri kimi baxırdılar. Artıq 1950-ci illərin ortalarında əhalinin həyat səviyyəsinin, tibbi xidmətin yaxşılaşması, yoluxucu xəstəliklər ilə fəal mübarizə ölüm hallarının nəzərə çarpacaq dərəcədə azalmasına, uşaq doğumunun isə əvvəlki səviyyədə qalması əhalinin sürətlə artmasına səbəb olmuşdur. 1960-70-ci illərdə əhalinin təbii artımı «partlayış» xarakteri almışdı. Nəticədə əhalinin yaş tərkibi cavanlaşmış, əmək qabiliyyətlilərin sayı yarım milyard nəfəri ötmüş və onların sosial tələbatının təmin edilməsində ciddi problemlər yaranmışdır. Yalnız bundan sonra çin rəhbərləri dərk etdilər ki, ölkədə sosial-iqtisadi problemlərin həlli ailə planlaşdırılması və doğum üzərində nəzarətin həyata keçirilməsi ilə mümkündür. 1978-ci ilin konstitusiyasında demografik siyasət tədbirləri təsdiq edilmişdir. Nigah üçün yaş həddi artırılmış (qadınlar üçün 20, kişilər üçün 22 yaş), təhsil müddətində

isə nigah qadağan edilmişdir. Ailə planlaşdırılması siyasətində təkusaqlı ailəyə müxtəlif güzəştlər (növbədən kənar mənzil verilməsi, uşağın baxçada pulsuz saxlanması, işə və ali məktəbə daxil olanda imtiyazlar, 16 yaşa qədər yardım verilməsi və s.) edilir. İkinci uşaq doğulduqda ailə bütün bu güzəştlərdən məhrum olur və bir qayda olaraq, gəlirinin ölçüsündən asılı olaraq bir neçə yüzdən bir neçə min yuana qədər (8 yuan təqribən 1 dollara bərabərdir) cərimə verməli olur. Bir sıra hallarda (daha varlı kənd təsərrüfatı rayonlarında, birinci uşaq qız olanda, milli azlıqların yaşadığı rayonlarda və s.) ikinci uşağa icazə verilir.

Çində demoqrafik siyasətin başlıca məqsədi ailədə çoxuşaqlıqdan təkusaqlığa ya da ən azı iki uşaqlığa keçiddir. Bununla əlaqədar «Bir ailə-bir uşaq», «bacı-qardaşsız xalq» və s. kimi şüarlar geniş yayılmışdır. İqtisadi, təbliğat tədbirləri ilə yanaşı inzibati tədbirlər də həyata keçirilir. Bütün bu tədbirlərin sayəsində ölkədə əhalinin təbii artım sürəti XX əsrin 60-cı illərinin ortalarına nisbətən XXI əsrin başlanğıcında təqribən 3 dəfə azalmışdır.

Cədvəl № 20

Çində əhalinin təbii artımı

İllər	Əhalinin sayı mln.nəf	Təbii artım, hər 1000 nəfərə			İllik artım mln.nəf
		Doğum	Ölüm	Təbii artım	
1950	552	37	18	19	10,3
1955	615	32,6	12,3	20,3	12
1960	662	20,9	25,4	-4,5	-10
1965	725	37,9	9,5	28,4	20,4
1970	830	33,4	7,6	25,8	23,8
1975	924	23	7,3	15,7	15,6
1980	987	18,2	6,3	11,9	11,6
1985	1046	17,8	6,6	11,2	11,6
1990	1134	21,4	6,6	14,8	21,8
1995	1230	18	6,8	11,2	13,5
2000	1300	16	7	9	11,7

Çin demoqraflarının hesablamalarına görə ölkənin təbii resursları və iqtisadi imkanları yalnız 1,5 mlrd. nəfərə qədər əhalinin «təzyiqinə» davam gətirə bilər. BMT-nin proqnozuna görə isə Çində əhalinin sayı bu səviyyəyə artıq 2025-ci ildə çatacaq. Buna görə də ölkədə əhalinin təbii artımını məhdudlaşdıran daha fəal demoqrafik siyasət aparılır. İndi ölkədə hər 1000 nəfərə doğum 16, ölüm halları isə 7 nəfərdir. Kənd sakinlərinin üstünlük təşkil etdiyi cənub əyalət-

lərində, həm də milli azlıqların seyrək məskunlaşdığı rayonlarda əhalinin artımı ölkənin orta göstəricisindən çoxdur.

Çində demografik siyasət olduqca təsirli olmuş və artıq öz nəticəsini vermişdir. Mütəxəssislərin rəyinə görə ölkədə demografik siyasət aparılmasaydı əhalinin sayı indiki səviyyəsindən 300 mln. nəfər çox olardı. Əhalinin təbii artımı 1968-ci ildə 2,8%-dən 2000-ci ildə 0,9%-ə enmişdir. Bu göstərici də Çinin, əhalinin təbii artımının müasir tipinə aid olan ölkələr qrupuna yaxınlaşdığını göstərir.

Çində kişilər (əhalinin 52%-i) qadınlardan çoxdur. Əhalisi nisbətən gəncdir (15 yaşa qədər olanlar 30%-ə qədər). Lakin ailə planlaşdırılması siyasətinin aparılması ilə əlaqədar əhalinin strukturunda bu yaşda olanların xüsusi çəkisi getdikcə azalır və sakinlərin qocalması prosesi gedir. Əhalinin yarıya qədəri əmək qabiliyyətlidir və onların sayına görə Çin dünyada birinci yeri tutur. Əmək qabiliyyətlilərinin əksəriyyəti (2/3-si) kənd təsərrüfatında çalışır. Hər işçiyə düşən şumluq torpaq sahələrinin daima azalması və kənd təsərrüfatında əmək məhsuldarlığının artması aqrar sektorda işçi artıqlığına səbəb olur. Bu problem işçi qüvvəsinin bir hissəsinin kənd təsərrüfatı məhsulları istehsalından kənd sənayesinə keçməsi yolu ilə həll edilir. Sərfəyə və iqtisadiyyatın digər sahələrində çalışanların sayı getdikcə artır. Ölkədə fəaliyyət göstərən fəhlə qüvvəsinin yalnız 15%-i dövlət sektorunda çalışır və bu göstərici getdikcə azalır. Çində məşğulliyət problemi olduqca kəskin xarakter almışdır.

Ölkə üzrə əhalinin öldüqca qeyri-bərabər yerləşməsi böyük təsərrüfat çətinlikləri törədir. Şərqdə, xüsusilə Böyük Çin düzənliyinin cənubunda əhalinin sıxlığı 1km²-də 600 nəfərdən artıq olduğu halda, Tibet Muxtar rayonunda (TMR) bu göstərici 1-2 nəfərə bərabərdir (ölkədə orta sıxlıq 135 nəfərdir).

XX əsrin 90-cı illərində ölkədə şəhərlilərin xüsusi çəkisinin sürətli artımı həm əhalinin təbii artımı, həm də inzibati dəyişikliklər və miqrasiya axını ilə əlaqədardır. İdarəçiliyin yenidən təşkili məqsədi ilə şəhərlərin tərkibinə yaxınlığında yerləşən kənd qəzaları da daxil edilmişdir. Məsələn, şəhər əhalisini ərzaq məhsulları ilə təmin etmək məqsədi ilə Pekinə yaxın yerləşən 9, Quancajouya 6, Şanxaya 10 kənd qəzası daxil edilmişdir. Nəticədə bu şəhərlərin əhalisi və ərazisi xeyli artmışdır. Bununla yanaşı 1984-cü ildə keçirilən inzibati islahatlarla əlaqədar ölkədə «şəhər» anlayışının özü dəyişmişdir. Əgər bu vaxta qədər sakinləri daha çox olan yaşayış məntəqələri şəhər sayılırdısa, indi əhalisi 3 mindən artıq və sakinlərinin 85%-i qeyri kənd təsərrüfatı sahələrində çalışan sənaye ya da ticarət mərkəzləri şəhər sayılır. Təbii ki, belə ölçü şəhər əhalisinin sıçrayışla artmasına səbəb olmuşdur.

İndi Çində urbanizasiyanın səviyyəsi (40%) orta dünya göstəricisindən bir qədər aşağıdır. Lakin dünyanın heç bir ölkəsində Çində

olduğu qədər şəhərli (550 milyon nəfər) və milyonçu şəhər (40-dan çox) yoxdur. Şəhərlərin 90%-dən çoxu ölkənin şərq hissəsində yerləşir. Ən iri şəhərləri Şanxay, Pekin, Tyantszin, Syanqan və Şenyandır.

Çində ən çox *xarici miqrasiya* XIX əsrin ikinci yarısında və birinci dünya müharibəsi ərəfəsində baş vermişdir. Dünyada plantaşiya təsərrüfatı və mədən sənayesinin sürətli inkişafı ilə əlaqədar ucuz, çalışqan və davamlı çin işçi qüvvəsinə tələbatı artırmışdır. İndi ölkədən kənarda 50 milyondan artıq xuasya yaşayır. Onların çoxu CŞA-dadır. Çin indi də dünya bazarında işçi qüvvəsinin ixracatçısı kimi çıxış edir. Çin alimləri Birləşmiş Ştatlarda və s. ölkələrdə daimi yaşamağa gedirlər. XX əsrin 90-cı illərinin ortalarından başlayaraq Çindən legal və qeyrilegal miqrasiya axını Rusiyanın Uzaq Şərq və Sibir bölgələrinə istiqamətlənmişdir.

Xarici ölkələrdə məskunlaşan çinlilər bu gün dünyada ən güclü etnik qruplardan sayılır. Çin diasporu böyük miqdarda resurslara, Cənubi və Cənub-Şərqi Asiyada, Şimali və Cənubi Amerikada milyard dollarla ölçülən vəsaitə malikdir. Milli kökdən ayrılmamaq şüarı ilə fəaliyyət göstərən xuasyların Çin iqtisadi möcüzəsində özünəməxsus yeri vardır.

§4. Təsərrüfatın ümumi səciyyəsi

Sosializm quruculuğu illərində (1949-cu ildən) ÇXR çətin və ziddiyyətli tarixi yol keçmişdir («Böyük sıçrayış», «Mədəni inqilab» siyasi proqramları). Ayrı-ayrı dövrlərdə əldə edilən iqtisadi nailiyyətlər böhran ilə əvəz olunmuşdur. Yalnız 70-ci illərin axırlarında ölkə böhran vəziyyətindən çıxmışdır.

Xalq hakimiyyətinin birinci dövründə (1949-1957) çin xalqı SSRİ və digər sosialist dövlətlərinin yaxından yardımı ilə sosial-iqtisadi dəyişikliklərin həyata keçirilməsində və sosializmin maddi-texniki bazasının yaradılmasında böyük nailiyyətlər qazandı. Birinci beşillik Çinin sənayeləşməsinin əsasını qoydu. Sovet İttifaqının köməkliyi ilə avtomobil, traktor, təyyarə istehsalı, radiotexnika və bu kimi müasir sənaye sahələri yaradıldı. ÇXR hələ birinci beşillik planında aqrar ölkədən aqrar-sənaye ölkəsinə çevrildi. Lakin 1958-60-cı illərdə Çin rəhbərlərinin bədnam «böyük sıçrayış» proqramı ölkənin normal inkişafını pozdu. Bu proqrama görə Çin «yeddi il ərzində İngiltərəyə çatmalı və onu ötüb keçməli, yüksək inkişaf etmiş ölkələr səviyyəsinə çatmalı idi». «Polad uğrunda ümumxalq hərəkatı» adlanan planın həyata keçirilməsində on milyonlarla adam iştirak edirdi. Buna oxşar üsul ilə, yeni insan əməyindən intensiv istifadə yolu ilə (onlara «Üç il əziyyətli əmək və on min il xoşbəxt həyat» vəd edil-

mişdir) kənd təsərrüfatı məhsulları istehsalını da bir neçə dəfə artırmaq nəzərdə tutulmuşdur. Kəndlilərdən həyətyanı sahələr, mal-qara və kənd təsərrüfatı alətləri alınmışdı və 15 min, hətta 20 min kəndli heyətlərindən ibarət iri «xalq kommunaları» yaradılmışdır. Çin rəhbərləri həmin dövrdə «öz xüsusi qüvvəsinə arxalanmaq» siyasəti yeridərək beynəlxalq sosialist əmək bölgüsündən imtina etmişdir. Real vəziyyəti

Şəkil 20. *Yapon kapitalı əsasında Şençenda elektron sənayesi.*

nəzərə almadan bir sıra zəruri inkişaf mərhələləri üzərindən «sıçırmaqdan» ibarət olan avantürüst cəhd Çin iqtisadiyyatının sarsılmasına səbəb oldu. Sənaye və kənd təsərrüfatı məhsulları nəinki artdı, hətta 1962-ci ildə onun həcmi 1959-cu ilə nisbətən 35% azaldı. Ölkədə aclıq yarandı. «Böyük sıçrayışın» ağır nəticələrini aradan qaldırmaq məqsədi ilə 1962-ci ildə xalq təsərrüfatının «nizama salınması» yolu qəbul edildi. Xalq kommunaları yenidən quruldu, kəndlilərə həyətyanı sahələr, mal-qara və kənd təsərrüfatı alətləri qaytarıldı. Ölkə «Böyük sıçrayışın» ağır nəticələrini təzəcə aradan qadırırdı ki, yenidən iqtisadiyyata böyük ziyan dəydi. Bunun da səbəbi insanların «mədəni inqilab»¹ siyasi kompaniyasına cəlb edilməsi, ən savadlı rəhbər işçilərin işdən kənarlaşdırılması, ziyalıların bir hissəsinin cəzalandırılması və fiziki cəhətdən məhv edilməsi idi.

Çin iqtisadi islahatlarının banisi və yaradıcısı Den Syaopin və onun tərəfdarları dünyanın inkişaf qanunauyğunluqlarından düzgün nəticə çıxarmış, ölkədə yeniliyə və iqtisadi inkişafa nail olmaq üçün yüksək riskli, uçuruma aparan yolla getməmiş, işığı aydın görünən

¹ 1966-1976-cı illərdə Çin rəhbərləri arasında hakimiyyət uğrunda gedən çəkişmələrin nəticəsində yaranmışdır, orduya arxalanan tələbə gənclərin- «xunveybinlərin» əli ilə Mao Tzedunun rəqiblərinə zərbə vurulmuşdur. Mao Tzedun xalq hakimiyyəti orqanlarını ləğv etmiş və ölkədə öz diktaturasını yaratmışdır. Çinin indiki rəhbərləri «mədəni inqilab» dövründə baş verən qaydaları ən amansız «feodal diktatura» adlandırmışlar. Bu «inqilab» ölkənin iqtisadiyyatına çox mənfi təsir göstərmişdir.

Həmin dövrdə Maonun «Üç Dünya nəzəriyyəsi» mövcud idi. Bu nəzəriyyədə ABŞ və SSR (super dövlətlər) birinci dünyaya 100-lər (o cümlədən Çinin özü) üçüncü dünyaya, bu iki dünya arasındakı İEO-lər isə ikinci dünyaya aid edilirdi. Mao məcazi mənada ABŞ-ı pələngə, SSRİ-ni ayı ilə pələng əldən düşənə qədər döyüşəcəklər. Yalnız bundan sonra meymun ağacdən düşəcək və yerdə ağalığ edəcəkdir.

yol seçmişlər. 1960-70-ci illər ərzində ölkədə aparılan islahatların uğursuzluqları («Böyük sıçrayış», «Mədəni inqilab»), əhalinin əksəriyyətinin yoxsulluğu, işsizliyin yüksək səviyyəsi, şəhərlərdə ərzaq məhsullarının talonla verilməsi və digər başlıca göstəricilərin aşağı səviyyəsi bu nəhəng ölkənin xarakterik cəhətləri idi. Den Syaopin və onun tərəfdarları yaxşı başa düşürdülər ki, belə vəziyyətin uzun müddət qalması çox ağır nəticəyə gətirib çıxara bilər. Ona görə də ölkənin siyasi sitemini dəyişmədən iqtisadiyyat sahəsində yeni islahatların aparılması zəruri idi. Nəhayət 1978-ci ildə ölkədə xarici aləm üçün «açıq qapı» prinsipi və əsaslı islahatların həyata keçirilməsi barədə qərarlar qəbul edildi.

Çində islahatlar planauyğun və məqsədyönlü şəkildə, «Böyük sıçrayış» və «Mədəni inqilab» dövrlərində yol verilmiş səhflər nəzərə alınmaqla və mərhələlərlə həyata keçirilir. Den Syaopinin sosializm quruculuğu planı üç mərhələni əhatə edir. Bu inkişaf mərhələlərində qarşıya qoyulan bütün məsələlər (əhalinin ərzaq və geyimlə təmin olunmasının iki dəfə, ÜDM-un 4 dəfə artırılması, yoxsulluqdan xilas olmaq, sosialist bazar iqtisadiyyatı sisteminin ilkin mərhələsini başa çatdırmaq) 2000-ci ilə qədər yerinə yetirildi. Bütün bunlara görə də çin xalqı Den Syaopinin¹ adını daima fəxrlə çəkir.

Dünyada baş verən qlobal proseslər dövlət sərhədlərini aşır, kommunikasiya sahələri və kompüter texnikası bir-birindən çox uzaqda yerləşən dövlətləri birləşdirir, onların dünyavi problemlərin həlli ətrafında birləşməsinə xidmət edir. Dünyada elə bir qlobal inkişaf prosesi yoxdur ki, o özünü Çində göstərməsin. Lakin bu proseslər bəzi ölkələrə xas olan, tələm-tələsik deyil, təkamül mərhələlərini keçərək inkişaf edir. Çin dünya iqtisadiyyatına öz milli təsərrüfat sahələrini möhkəmlətdirməklə, iqtisadi təhlükəsizliyini təmin etməklə daxil olur. Bir sıra alimlərin (Con Nesbit, Patrisiya Eberden) «azad bazar münasibətləri ilə xarakterizə olunan sosializmin meydana gəlməsi» proqnozları da məhz Çin təcrübəsində təsdiq olunur. Təbii ki, müxtəlif elm mərkəzləri, alimlər tərəfindən irəli sürülən proqnozlar bu və digər dərəcədə fərqlənə bilər.

Son illər dünya təsərrüfatında Çinin rolu xeyli artmışdır. 80-ci illərin əvvəllərindən başlayaraq ÇXR iqtisadiyyatının artım sürətinə görə dünyanın ən böyük dövlətləri arasında birinci yerdə durur. 1979-2002-ci illər ərzində ölkənin ümumi milli məhsulunun orta artım göstəricisi 8% olmuşdur. İndi Çin Asiyanın iqtisadi tərəqisinin lokomotivlərindən birinə çevrilmişdir. Onun iqtisadiyyatının belə sürətli inkişafına ölkənin ictimai həyatında aparılan əsaslı mütərəqqi dəyi-

¹ Çin iqtisadi möcüzəsinin atası sayılan Den Syaopin uzun müddət Çin Kommunist partiyasının ən fəal rəhbərlərindən biri olmuşdur. Bununla belə fəaliyyət göstərdiyi illərdə iki dəfə hakimiyyətdən uzaqlaşdırılmışdır.

şikliklər, iqtisadiyyatın bütün sahələrində həyata keçirilən islahatlar (xarici kapitalın axınına şərait yaradılması, azad bölgələrin yaradılması və s.), ayrı-ayrı iqtisadi sahələrdə daha çox maddi nemətlər bolluğu yarıda bilən istehsal münasibətlərindən (dövlət, kooperativ və xüsusiyyətçilik) istifadə olunması təsir etmişdir. Belə sürətli inkişaf əhalinin həyat səviyəsini xeyli yaxşılaşdırmışdır.

Son illər ölkədə Yer in süni peyklərinin buraxılışı üçün raket-kosmik sənayesi sürətlə inkişaf edir. *İndi Çin nüvə və kosmik dövlətlərdən biridir.* Çin kömür hasilatına, sement, polad, velosiped, tikiş və paltar yuyan maşınlar, pambıq parça istehsalına görə dünyada birinci yerdə durur. Ölkənin ixracatında maşınqayırma məhsulları birinci yerdə durur (ixracat dəyərinin 1/3-i). İndi Çin əhalinin ərzaq məhsullarına olan tələbatını təmin edir, bu da belə çoxsaylı dövlət üçün böyük nailiyyətdir.

Ümumiyyətlə, ÇXR sənaye və kənd təsərrüfatı məhsullarının ümumi istehsal göstəricilərinə görə dünyanın ən böyük dövlətlərindən biridir. *Lakin iqtisadiyyatın inkişaf səviyyəsinə, həm də sənaye məhsullarının adambaşı istehsal və istehlakına görə hələ ki, "kasıb" ölkələr sırasında qalır.*

Sənaye. Müasir Çinin sənayesinin strukturunda ağır sənaye, xüsusilə son illər sürətlə inkişaf etmiş energetika, kimya və maşınqayırma sahələri başlıca yer tutur. Ölkədə sənayenin təyyarə, kosmikraket, elektron istehsalı kimi ən yeni sahələri yaradılmışdır. Lakin bununla yanaşı ənənəvi sahələr də (keramika, çini qablar, həm də xalça və həsir toxuma, naxış vurma və s. sənətkarlıq məmulatları istehsalı) öz əhəmiyyətini saxlayır. Sənaye müəssisələrinin ümumi miqdarına və bu müəssisələrdə çalışanların sayına görə Çin dünyada birinci yeri tutur. Lakin əmək məhsuldarlığına və ən müasir sənaye məhsullarının istehsalına görə hələ ki, dünyanın qabaqcıl ölkələrindən xeyli geridə qalır. Dünyanın bütün ölkələrində olduğu kimi, Çində də sənaye müəssisələri ən yeni texnologiya ilə təchiz edilir, xammal və enerji resurslarının qənaətinə xüsusi fikir verilir.

Çin *yanacaq-energetika resursları* ilə daha yaxşı təmin olunmuş dünya ölkələrindən biridir. Enerji balansında *kömür* başlıca rol oynayır. Kömür hasilatına görə (1,5 mlrd.t) Çin dünyada birinci yeri tutur. Kömür demək olar ki, bütün əyalət və muxtar rayonlarda çıxarılır. Lakin kömür yataqlarının əksəriyyəti kiçikdir. Daha iri yataqlar Şansi (hasilatın 1/5-i), Xebey, Şandun, Xeyluntszyan, Lyaonin əyalətlərindədir. Kömürün 80%-i saxta üsulu ilə çıxarılır və əsas istehlakçısı sənayedir. Elektrik enerjisinin və təbii qazın qıtlığı ilə əlaqədar təsərrüfat və məişət binalarının zəif elektriklişməsi və qazlaşdırılması, istiləşdirmə sistemi ilə təmin edilməməsi sayəsində yaşayış binaları birbaşa kömür yandırılması ilə qızdırılır. Bu da atmosferin həddən çox çirklənməsinə səbəb olur.

İstehsal edilən əsas yanacaq növləri və elektrik enerjisinin xüsusi çəkisi (%-lə)

İllər	Kömür	Neft	Təbii qaz	Hidroenerji
1949	96,3	0,7	-----	3,0
1952	96,7	1,3	-----	2,0
1962	91,4	4,8	0,9	2,9
1965	88	8,6	0,8	2,6
1970	81,6	14,1	1,2	3,1
1975	70,6	22,6	2,4	4,1
1980	69,7	23,8	3,0	3,8
1985	72,8	20,9	2,0	4,3
1990	73	20	2,0	5,0
1995	72	20,5	2,0	5,5
2000	70	21,5	2,0	6,5

Yanacaq-energetika resurslarının strukturunda *neft və təbii qaz* ikinci yeri tutur. Neft hasilatına (160 mln.t) görə Çin dünyada qabaqcıl yerlərdən birini tutur. Ölkədə güclü neft emalı sənayesi yaradılmışdır. Neft emalı sənayesinin gücünün 1/3-i hasilat, 2/3-si işə istehlak rayonlarında, xüsusilə dənizsahəli bölgələrinin iri şəhərlərində yerləşir. Təbii qaz sənayesi yaranma mərhələsindədir. Çıxarılan təbii qazın (20 mlrd.kub m) təqribən yarısı Sıçuan əyalətinin üzərinə düşür. Kənd təsərrüfatı, ağac tədarükü və s. tullantılarından əldə edilən biometana görə ölkə dünyada başlıca yer tutur. Kənd yerlərində biometan kiçik generatorlarda istehsal edilir və əsasən məişətdə (binaların qızdırılması, xörək hazırlanmasında və s.) istifadə edilir.

Elektrik enerjisi istehsalına (1,3 trln kVt-s), ümumiyyətlə enerji istehsalına görə Çin dünyada Birləşmiş Ştatlardan sonra ikinci yere çıxmışdır. Lakin elektrik enerjisinin adambaşı istehlakına görə dünyada 80-ci yeri tutur və bu enerjiyə çatışmamazlıq (20%) hiss olunur. Elektrik enerjisinin 78%-ə qədəri kömür ilə işləyən İES-lərdə, 20%-ə qədəri işə SES-lərdə istehsal edilir. XX əsrin 90-cı illərinin ortalarında Yantszi çayının orta axarında «Sansya» («Üç dərə») hidroqovşağının tikintisinə başlanmışdır (2009-cu ildə işə düşməlidir). Hesablamalara görə İçan şəhəri yaxınlığında Yantszi çayının qabağının bənd ilə (hündürlüyü 150-180 m) kəsilməsi Sıçuan əyalətinin Çuntsin şəhərinə qədər 600 km uzanan su anbarının yaranmasına və bu da 14 qəza ərazisinin, minə qədər kəndin su altında qalmasına səbəb olacaqdır. Həm də 15 SES-dən ibarət olan Xuanxe çayı üzərində yeni kaskadın tikintisi nəzərdə tutulmuşdur. Bütün bunlarla yanaşı əvvəllər olduğu kimi ölkədə icma və kəndlərin yerli tələbatlarının

ödənilməsi məqsədilə kiçik SES-lərin tikintisinə də xüsusi fikir verilir. Belə SES-lərin sayı artıq 100 minə çatmışdır. 2015-ci ildə ölkədə istehsal edilən ümumi elektrik enerjisinin 35-40%-i SES-lərin üzərinə düşəcəkdir. Hidrotikintilər ucuz elektrik enerjisinin əldə edilməsi ilə yanaşı su təchizatını yaxşılaşdırır, axının nizama salınması yolu ilə ölkədə daima baş verən fəlakətli daşqınların qabağını alır, çayların bir çox hissələrində gəmiçilik üçün zəruri olan dərinliyin saxlanılmasına xidmət edir.

Elektrik enejisinə olan qıtlığı azaltmaq məqsədi ilə Çin hökuməti nüvə erjisindən istifadənin uzunmüddətli proqramını işləyib hazırlamışdır. Ölkədə ilk AES 1991-ci ildə Şanxayın cənub-qərbində istismara verilmiş və sonradan genişləndirilmişdir. 2000-ci ildə ümumi elektrik enerjisinin 2,5%-i AES-lərin üzərinə düşmüşdür.

Çin qara metallurgiya sənayesinin inkişafı üçün *mineral resurslarla* zəngindir. Lakin 1949-cu ilə qədər demək olar ki, ölkədə bu sahə yox idi. İndi polad istehsalına (130 mln.t) görə ölkə Yaponiya, Birləşmiş Ştatlar və Rusiya kimi dövlətləri ötüb keçmiş və dünyada birinci yere çıxmışdır. Qara metallurgiyanın belə sürətli inkişafına ölkənin dəmir filizi, koklaşan kömür və legirlənən metallarla (manqan, volfram, molibden vəs.) zəngin olması, həm də ilk növbədə ölkənin sənayeləşdirilməsində konstruktiv material kimi zəruri olan qara metalla tələbatın artması səbəb olmuşdur. Ölkədə mindən artıq metallurgiya müəssisələri var, lakin məhsulun böyük hissəsini 11 iri müəssisə verir. Metallurgiya müəssisələrinin ölkə üzrə səpələnməsi «böyük sıçrayış» siyasətinin nəticəsidir. Həmin dövrdə hər bir komunanın özünün xüsusi polad və çuqun istehsalı müəssisəsi olmalı idi.

Adətən Çində qara metallurgiyanın inkişafı üçün əlverişli şərait olan və əhəmiyyətinə görə təxminən bir-birinə bərabər olan *beş metallurgiya bazasını ayırırlar*. Onlardan *birincisi*, Şimal-Şərqi Çində, Lyaonin əyalətindədir. Burada ölkənin ən iri dəmir filizi hövzələrindən biri Anışan, həm də koklaşan kömür yataqları Fuşun və Fusin yerləşir. Bu xammal mənbələrinin əsasında ölkədə ən iri tam silsiləli Anışan metallurgiya kombinatı yaranmışdır. Bu kombinatda 150 min nəfər çalışır. Bu da istehsal proseslərinin kifayət qədər mexanikləşməsini göstərir. Digər metallurgiya zavodları Bensi, Fuşun, Dalyan və s. şəhərlərdə yerləşir. *İkinci və üçüncü metallurgiya bazaları* Şimali Çində Xebey əyalətində, Pekin və Tyantszin şəhərlərinin ətrafında və DMMR-nun Baotou şəhərində yaranmışdır. *Dördüncü metallurgiya bazası*, ölkədə ən iri sənaye mərkəzi Şanxay rayonunun tələbatının ödənilməsinə xidmət edir və Yantszi çayının aşağı axarında yerləşir. Şanxay rayonunun çuqun və polada artan tələbatının təmin edilməsi məqsədilə şəhərin yaxınlığında (Baosanda) Yaponiya və AFR-in köməkliyi ilə ölkədə ən müasir texnika və texnologiya ilə

təchiz edilmiş yeni kombinat tikilmişdir. Bura yüksək kefiyyətli dəmir filizi Avstraliya və Braziliyadan gətirilir. *Beşinci metallurgiya bazası* Yantszi çayının orta axarında, Uxan şəhərində yaranmışdır.

Əlvan metallurgiya sənaye sahələri arasında alüminium, mis, qalay, volfram, qurğuşun, sink əridilməsi mühüm yer tutur. Bu sahələrin müəssisələri başlıca olaraq hasilat bölgələrində, xüsusilə daha çox cənub rayonlarında təmərküzləşmişdir. Bu sahənin ən iri mərkəzi Şanxaydır.

Çində *maşınqayırmanın* demək olar ki, bütün sahələri inkişaf etmişdir. Xüsusilə, son illər ölkədə keçirilən iqtisadi islahatlarla əlaqədar məişət elektrik aparatları, cihazlar, EHM-lər, ən yeni rabitə vasitələri istehsalı, kənd təsərrüfatında «ailə podratının» yaranması isə kiçik ölçülü və zəif güclü traktor və digər mühərrikli vasitələrin istehsalı sürətlə artmışdır. Maşınqayırmanın strukturunda elektron və elektrotexnika, traktor və avtomobil istehsalının, aviakosmik sənayesinin xüsusi çəkisi artır. Bununla yanaşı toxuculuq sənayesi və digər sahələr üçün avadanlıq istehsalı da öz yüksək xüsusi çəkisini saxlamışdır. Bu sahələrin inkişafında xarici kapital mühüm rol oynamışdır. Bütün bunlarla yanaşı maşınqayırma məhsullarının xarici ticarətində idxal ixracatdan keyli çoxdur. Çin mülki təyyarələrin demək olar ki hamısını idxal edir.

Şəkil 21. "General Motor" (ABŞ) kapitalı altında "Tszinbey" müştərək avtomobil müəssisəsi.

Maşınqayırmanın mühüm mərkəzləri Şanxay, Şenyan, Pekin, Tyan-tszin və ölkənin şərq hissəsinin digər şəhərləridir.

Ölkə *kimya sənayesinin* inkişafı üçün müxtəlif xammal növləri ilə (fosforit, duz və s.) təmin edilir. Mineral kübrə istehsalına görə ölkə dünyada birinci, kimyavi lif istehsalına görə isə Birləşmiş Ştatlardan sonra ikinci yeri tutur. Əczaçılıq sənayesi yüksək inkişaf səviyyəsinə çatmışdır. Ölkə dərman məhsullarının ən iri ixracatçılarından biridir. Tibbi preparatlar istehsalının ən iri mərkəzi Şanxaydır. Ölkədə neft-kimya sənayesi sürətlə inkişaf edir. Lakin hələ ki, bu sahənin məhsulları ilə, xüsusilə ölkə üçün yeni sahə olan polimer materialları ilə tələbatını ödəyə bilmir. Neft-kimya sənaye müəssisələri

ölkənin şimal-şərqində (Pekin, Tyantszin, Şenyan, Sindao) və şərqində (Şanxay, Nankin, Uxan) təmərküzləşmişdir.

Yüngül sənaye Çin təsərrüfatının ənənəvi sahəsidir. Böyük daxili bazar və iqtisadi islahatlar ilə əlaqədar əhalinin alıcı qabiliyyətinin nisbətən artması bu sahənin inkişafını sürətləndirmişdir. Yüngül sənaye daxili yük dövriyyəsinin həcminə, əhalinin məşğulliyətinə, kənd təsərrüfatının və bir sıra maşınqayırma sahələrinin və kimya istehsalının inkişafına güclü təsir edir. Bu sahə xammal ilə yaxşı təmin olunmuşdur. Həm də yüngül sənayesi yüksək inkişaf etmiş digər ölkələrdən (Birləşmiş Ştatlar, Yaponiya, RF) fərqli olaraq Çin təbii xammaldan daha çox istifadə edir. Yun və ipək parça istehsalının sürətli inkişafına baxmayaraq *pambıq parça* buraxılışı (ildə 30 mlrd. kv. m) kəskin sürətdə üstünlük təşkil edir. XX əsrin 70-ci illərinin ortalarından başlayaraq Çin pambıq parça istehsalına görə dünya lideridir. Həm də dünya bazarında pambıq və pambıq ilə digər xammal növlərinin qarışığından istehsal edilən parça ixracatına görə dünyada başlıca yer tutur. Çin *ipək parça* istehsalının vətənidir. XIX əsrin sonunda və XX əsrin başlanğıcında ipək istehsalına görə Yaponiya Çini ötüb keçmişdir. Lakin son illər Çin təbii ipək istehsalına və ixracatına görə özünün başlıca mövqeyini bərpa etmişdir. İndi Çində süni və sintetik lifdən də ipək parça istehsal edilir. İpək sənayesi Şərqi və Cənubi Çinin baramaçılıq rayonlarında, həm də Sıçuan əyalətində yayılmışdır. *Yun parça* istehsalına görə ölkə dünyada qabaqcıl yerlərdən birini tutsa da daxili tələbatı ödəmir. Bununla yanaşı yüksək keyfiyyətli yun parça ixracatı artır.

Çində daha əməkətutumlu *trikotaj sənayesinin inkişafı üçün* əlverişli şərait vardır. Minlərlə müəssisə, o cümlədən «kənd sənayesi» ilə təmsil olunan bu sahə ölkənin bütün ərazisi üzrə səpələnmişdir. Bu müəssisələrdə 1 milyondan artıq işçi çalışır. Çin dünya bazarında hazır paltar ixracatçısı piştaxtasını tuta bilmişdir. Ölkədə trikotaj sənayesinin inkişafı üçün də ilkin şərait var, lakin hələ ki, yüngül sənaye istehsalında trikotaj məmulatları istehsalının payı cüzdür. Əvvəllər *dəri-ayaqqabı sənayesi* sadə milli ayaqqabı istehsalı ilə təmsil olunurdu. İndi ölkədə rezindən və dəridən gündəlik, işçi və idman ayaqqabları hazırlanır və bu məhsulların bir hissəsi dünya bazarına ixrac olunur. Dəri-ayaqqabı sənayesi, ümumiyyətlə yüngül sənaye müəssisələri ölkənin dənizsahili əyalətlərində (xüsusilə Şanxay, Pekin, Tyantszin və b. şəhərlərdə), həm də son illər xammal istehsal edilən rayonlarda (Bataoda və s.) yerləşir.

Yeyinti sənayesində istehsal edilən məhsulların həcminə görə Çin dünyada birinci yeri tutur. Un üyütmə və çörək bişirmə müəssisələri demək olar ki, ölkənin hər yerində, xüsusilə əhalinin təmərküzləşdiyi Şərq bölgələrində daha çox yayılmışdır. Heyvan yağından az istifadə sayəsində *bitki yağı* (yer fındığı, pambıq, soya və s.)

istehsalının əhəmiyyəti artır. *Ət istehsalı* da sürətlə artmış və dünyada birinci yere çıxımışdır. İndi əhalinin hər nəfərinə düşən ət istehlakına görə ölkə dünya göstəricisi səviyyəsinə çatmışdır. *Balıq sənayesi* daha sürətlə inkişaf etmiş və balıq ovu (30 mln.t) və digər dəniz məhsullarının hasilatına görə Çən dünyada birinci yere çıxımışdır. *Çay və tütün* istehsalına görə də ölkə dünya lideridir. Tütün istehsalına görə dünyada birinci, çaya görə isə Hindistandan sonra ikinci yeri tutur. Çay sənayesi ixracat əhəmiyyətlidir

Son onilliklərdə *sənayenin coğrafiyası* xeyli dəyişilmişdir. İndi ölkənin dənizsahili bölgələri ilə yanaşı daxili, xüsusilə yanacaq və xammala yaxın rayonlarında yeni sənaye sahələri tikilir, faydalı qazıntıların yeni yataqları (neft, metal filizləri, kimya xammalı) mənimсэнilir. Lakin buna baxmayaraq sənaye məhsullarının 2/3 hissəsi yenə də ölkənin şərq əyalətlərində istehsal olunur. Çinin “dəniz sahili” və “qitə daxili” hissələri arasında mövcud olan sosial-iqtisadi fərqlərin aradan qaldırılması ölkə qarşısında duran ən mühüm problemlərdən biridir.

Kənd təsərrüfatı. Kənd təsərrüfatı üçün *təbii şərait* ilk əvvəl ölkənin relyef və iqlim xüsusiyyətilərlə müəyyən edilir. Çinin dənizkənarı hissəsi, şimal-şərqindəki ovalıqlar, təpəli düzənliklər və maili alçaq dağ yamacları, mülayim iqlimi kənd təsərrüfatı üçün daha əlverişlidir. Qərbin dağlıq relyefi, yarımşəhra və səhraları, kəskin kontinental iqlimi, yağının azlığı kənd təsərrüfatının (xüsusilə əkinçiliyin) inkişafını xeyli çətinləşdirir.

Kənd təsərrüfatı Çinin iqtisadiyyatının mühüm sahəsidir. Bu sahə nəinki 1 milyarddan artıq əhalini ərzaq məhsulları ilə, yeyinti və yüngül sənaye-sahələrini xammalla təmin edir, hətta bəzi məhsullarını ixrac da edir. 80-cı illərdən başlayaraq kənd təsərrüfatında “Xalq kommunası” adlanan tiptən “ailə icarədarlığı” sisteminə keçid bu sahədə məhsul istehsalının xeyli artmasına səbəb olmuşdur. Dünya ərzaq çətinlikləri ilə üzləşdiyi bir şəraitdə bu nəhəng ölkə həmin problemləri uğurla həll etməyə nail olmuşdur.

Çinin kənd təsərrüfatı torpaq resurslarının məhdudluğu şəraitində inkişaf edir. Bəçərilən torpaq sahələri 100 mln hektardır, yəni əhalinin hər nəfərinə 0,1 hektardan da az əkin sahəsi düşür. Kənd təsərrüfatı üçün yararlı torpaq sahələrinin demək olar ki, hamısı istifadə olunur, rütubət olan rayonlarda hətta ən dik yamaclar belə terraslaşdırılmışdır. Əhalinin sayının artmasına baxmayaraq, kənd təsərrüfatı dövryyəsinə asanlıqla cəlb edilə bilən xam torpaqlar demək olar ki, qalmamışdır. Sıx məskunlaşmış şərq bölgəsinin aqroiqlim şəraiti ildə iki və hətta üç dəfə məhsul yığımına imkan yaradır. Bəçərilən torpaq sahələrinin yarısı suvarılır və suvarılan torpaq sahələrinin ölçüsünə görə Çin dünyada birinci yeri tutur.

Çin kənd təsərrüfatı məhsullarının istehsalına görə dünyanın

başlıca ölkələrindən biridir. Ölkə taxıl (ildə 500 mln.t, o cümlədən çəltik 200, , buğda 115 mln.t, 2000-ci il), pambıq (5 mln.t), tərəvəz, tütün, araxis, raps yığımina, donuz (450 mln. baş), at, quş, keçilərin sayına görə (ölkədə 280 mln baş qoyun və keçi, 160 mln baş isə qaramal saxlanılır) dünyada birinci yeri tutur. Kənd təsərrüfatında *heyvandarlıq* ikinci dərəcəli rol oynayır. Lakin mal-qaranın sayına görə Çin dünyada birinci yeri tutur. Ölkədə təqribən 60 mln.t ət istehsal edilir. Bu da Birləşmiş Ştatlara nisbətən iki dəfə çoxdur. Ət məhsullarının 4/5-dən çoxunu donuzçuluq verir. Kənd təsərrüfatının başlıca sahəsi *əkinçilikdir*. Taxıl bitkiləri ümumi əkin sahələrinin 4/5 hissəsini tutur. Çinlilərin qidasında mühüm rol oynayan çəltik başlıca olaraq ölkənin cənubunda və Yantszi vadisində yetişdirilir. Çində çəltik samanından yem kimi heyvandarlıq və quşçuluqda, kağız, həsir, ip və s. hazırlanmasında istifadə edilir. Su ilə örtülmüş çəltik sahələrində balıq yetişdirilir. Təbii şəraiti imkan verən hər yerdə kartof, batat (şirin kartof), tərəvəz, meyvə, tütün və s. becərilir. Kənd təsərrüfatı məhsullarının təxminən 3/5-ü ölkənin şərq hissəsində istehsal edilir. Çin kimi böyük bir ölkənin kənd təsərrüfatının daha ətraflı öyrənilməsi məqsədilə Moskva Dövlət Universitetinin (MDU) iqtisadi coğrafiyaçıları ölkənin ərazisində altı bölgə ayırmışlar.

Birinci bölgə Çinin demək olar ki, bütün şimal-şərq hissəsini əhatə edir. Bura ölkənin taxıl mənbələrindən biridir. Bölgədə yazlıq buğda və qaolyan (darı növlərindən biri), darı, soya, şəkər çuğunduru becərilir. Bu bölgənin, ümumiyyətlə ölkənin şərq bölgələrinin kənd təsərrüfatında heyvandarlıq bir qayda olaraq köməkçi xarakter daşıyır, saxlanılan qaramalın 2/3 hissəsindən əkin sahələrində iş heyvanı kimi istifadə edilir. Burada və digər Şərq bölgələrində donuz və quş yetişdirilməsinə xüsusi diqqət yetirilir. Bu sahələr taxıl istehsalı və məişət tullantıları əsasında başlıca olaraq şəxsi həyatıyanı kəndli təsərrüfatlarında inkişaf etmişdir.

Özəyini Böyük Çin düzənliyi təşkil edən *İkinci bölgə* taxıl, xüsusilə payızlıq buğda və pambıq istehsalı üzrə ixtisaslaşmışdır. Bölgədə soya (paxlalı bitki növlərindən) əkin sahələri geniş yayılmışdır. Səthi Xuanxe və digər çayların gətirdiyi çöküntülərindən əmələ gələn Böyük Çin düzənliyində (Şimali Çin ovalığı) subtropik, musson iqlimidir. Kifayət qədər soyuq və quraq qışı olan düzənlikdə əkinçilik süni suvarmanı tələb edir. Bu məqsədlə Xuanxe və digər çayların, həm də düzənliyi meridian istiqamətində kəsib keçən Böyük Çin kanalının suyu həddən çox istifadə olunur. Böyük Çin düzənliyinin qərbində yerləşən Lyoss yaylası da İkinci bölgəyə daxildir. Sahəsi 600 min kv km-dən artıq olan Lyoss örtüyünün qalınlığı 600 metrə çatır. Burada da payızlıq buğda əkin sahələri geniş yayılmışdır Pambıq əkin sahələri də vardır. Lyoss və sarı torpaqların geniş yayıldığı bu bölgəni adə-

tən «sarı Çin» adlandırırlar. Şandun yarımadasında baramaçılıq inkişaf etmişdir.

Üçüncü bölgə Yantszi çayının hövzəsini tutur. Burada subtropik, musson iqlimdir. Yantszi çayından cənubda yerləşən ərazilərdə adətən iki dəfə məhsul yığılır. Bu bölgə çəltikçilik üzrə ixtisaslaşmışdır. Buğda, pambıq, müxtəlif paxlalı və yağlı bitkilər də yetişdirilir. Yantszi çayı hövzəsində baramaçılıq da inkişaf etmişdir.

Bu bölgənin qərbində Sıçuan («dördçayarası» mənasını bildirir) əyaləti yerləşir. Əyalətin isti rütubətli yayı və ilıq qışı bütün ilboyu məhsul yetişdirməyə imkan verir. Burada demək olar ki, ölkədə istehsal olunan bütün kənd təsərrüfatı bitkiləri yetişdirilir. Əyalətdə ildə iki-üç dəfə çəltik, buğda, tərəvəz yetişdirilir. Həm də şəkər qamışı, çay, tütün, sitrus bitkilərinin əkin sahələri geniş yayılmışdır. Bura Çinin ən bərəkətli yeri və ölkənin başlıca ərzaq mənbəyidir. Adətən bu bölgəni «yaşıl Çin» adlandırırlar. *Dördüncü bölgə*, Nanlin silsiləsindən cənubda yerləşən Cənubi Çinin tropik hissəsini tutur. Musson iqlimə malik olan bu bölgədə sarı və qırmızı torpaqlar yayılmışdır. Sitszyan çayı hövzəsində, Cənubi Çin dənizi sahili və Xaynan adasında rütubətli tropik iqlimdir. Başlıca taxıl bitkisi ildə iki və hətta üç dəfə məhsul verən çəltikdir. Bu bölgədə həm də müxtəlif tropik və subtropik bitkilər, texniki bitkilərdən isə şəkər qamışı yetişdirilir.

Şimal-Qərbi Çinin və DMMR-nun çöl, səhra və yarımsəhra ərazilərini tutan *Beşinci bölgə* otlaq heyvandarlıq üzrə ixtisaslaşmışdır. Ölkədə saxlanılan qoyunların yarıya qədəri bu bölgənin üzərinə düşür. Buranı «susuz Çin» adlandırırlar. Əkinçilik yalnız Cunqar və Kaşqar çökəkliklərində yerləşən vahələrdə aparılır.

Altıncı bölgə dünyada ən geniş və hündür Tibet yaylasını tutur. Yaylanın səthini yüksək dağlar, əsasən çınqıllı səhra və yarımsəhrələr təşkil edir. Nahaq yerə yaylanı «Dünyanın damı» ya da «soyuq Çin» adlandırmırlar. Bu bölgə köçəri heyvandarlıq üzrə ixtisaslaşdırılıb. Yayda qaramalı yüksək dağlıq otlaqlarda, qışda isə vadilərdə otarırlar. Əsas ərzaq bitkisi şaxta və quraqlığa davamlı arpadır. Yazlıq buğda isə dəniz səviyyəsindən 4,1 min metr hündürlükdə becərilir. Bura dünyada buğda əkininin yayıldığı ən yüksək dağlıq rayonlardan biridir.

**Çində kənd təsərrüfatı məhsulları
istehsalı (mln. tonla)**

Məhsul növləri	1949	1978	2000
Taxıl	131	305	500
Pambıq	4,4	2,2	4,6
Şəkər qamışı	2,6	21	84
Şəkərçuğunduru	1,9	2,7	15
Tütün	0,04	1,0	2,1
Barama	0,03	0,2	0,6
Çay	0,04	0,3	0,7
Meyvə	1,2	6,6	55

Nəqliyyat. Çoxsaylı əhali və böyük ərazi, həm də məhsuldar qüvvələrin olduqca qeyri-bərabər yerləşməsi ilə fərqlənən Çin üçün nəqliyyatın xüsusilə böyük əhəmiyyəti vardır. Ərazisinin böyük hissəsini tutan dağlıq relyef, səhra və dağ-meşə rayonları quru yol nəqliyyatı üçün o qədər də əlverişli deyildir. Əsasən enlik istiqamətində axan çayların əksəriyyətinin aşağı hissələri, gölləri, Böyük kanal (uzunluğu 2000 km), həm də Çini əhatə edən dənizlər, demək olar ki, bütün il boyu gəmiçilik üçün yararlıdır.

IDM-dən əvvəlki Çində yalnız dənizsahili əyalətlər nisbətən sıx nəqliyyat şəbəkəsinə malik idi. Bu yollar dəniz portlarının xinterlandları ilə əlaqələrə xidmət edirdilər. Son illər ölkənin iqtisadiyyatının sürətli inkişafı yük dövriyyəsinin nəzərə çarpacaq dərəcədə artmasına səbəb olmuşdur. Yük daşımının ümumi həcminə görə *avtomobil* (75%), yük dövriyyəsinə görə isə *dəniz nəqliyyatı* (ümumi yük dövriyyəsinin yarıya qədəri) başlıca yer tutur. Dəniz nəqliyyatının rolunun artması ilk növbədə ölkənin «açıq qapı» siyasətinin aparılması və xarici ticarətin artması ilə əlaqədardır. Dəniz sahilindən uzaqda yerləşən və nəqliyyatın digər növlərinə malik olmayan rayonlarda avtomobil nəqliyyatı mühüm rol oynayır. «Açıq qapı» siyasətinin həyata keçirilməsi sayəsində dənizsahili bölgədə beynəlxalq əhəmiyyətli avtomobil magistralları çəkilmiş, həm də dəniz portlarının yük dövriyyəsi keyfi artmışdır. Xarici ticarət əməliyyatlarında 100-dən artıq portun iştirak etməsinə baxmayaraq, daşınan yüklərin 75%-i ölkənin 8 iri portundan (Şanxay, Quancajou, Ninbo, Dalyan, Tszinxuandao, Tyantszin, Tsindao, Çjantszyan) keçir.

Çinin şərq rayonları üçün, xüsusilə enlik istiqamətində yük daşınmasında *çay yollarının* olduqca böyük əhəmiyyəti vardır. Daxili su yollarının ümumi uzunluğu 110 min km-dir. Nəqliyyat vasitəsi

kimi Yantszi çayı mühüm rol oynayır. Ölkədə gəmiçilik üçün yararlı su yollarının 65%-i, çay nəqliyyatı ilə daşınan ümumi yükün 70, yük dövriyyəsinin isə 80%-i Yantszi çay hövzəsinin üzərinə düşür. Çay üzərində Şanxay, Nankin, Uxan və Çuntsin ən iri portlardır. Su yolları sistemində dənizsahilinə paralel olaraq Pekindən Xançjou şəhərinə qədər uzanan qədim Böyük kanalın xüsusi əhəmiyyəti vardır.

✓ *Dəmiryol nəqliyyatı* ölkə daxilində uzaq məsafələrə yük daşımada başlıca rol oynayır. Yük dövriyyəsinin 1/3-i, sərnişin daşınmasının isə təxminən yarısı dəmir yollarının payına düşür. Dəmir yollarının ümumi uzunluğu 55 min km-dir. Bu da Çin kimi böyük bir ölkə üçün azdır. 1000 kv km əraziyə orta hesabla 5,7 km dəmir yolu düşür. Bu göstərici əksər ölkələrdəkindən, o cümlədən Hindistandan da azdır. Həm də dəmiryolu nəqliyyatında çəkici qüvvələrin tərkibi (80% paravoz və dizeləvoz) və vəziyyəti müasir tələblərə cavab vermir. Yolların cəmi 15%-i elektriklişdirilmişdir. Dəmir yolları olduqca qeyri-bərabər yerləşir. Onun təxminən 2/3 hissəsi Şimal-Şərqi və Şimali Çinin payına düşür. Ölkə ərazisinin 2/3 hissəsini tutan qərb rayonlarında isə cəmi bir dəmiryol xətti vardır. Dəmir yollarının uzunluğuna görə Birləşmiş Ştatlar, Rusiya, Hindistan və Kanadadan sonra beşinci yeri tutur.

Son illər *hava və borukəməri nəqliyyat növləri* də inkişaf edir. Ənənəvi nəqliyyat növləri də (at-araba, yük heyvanları, velosiped) mühüm əhəmiyyətini saxlayır.

Xarici iqtisadi əlaqələr. Böyük Çin səddi ilə dünyanın digər regionlarından ayrılan çin cəmiyyəti intensiv xarici iqtisadi əlaqələrin yaradılmasına o qədər də təşəbbüs göstərmirdi. XVIII əsrə qədər Çinin xarici ticarəti müsbət saldoya malik idi. Həmin dövrlərdə Çinin avropa məhsullarına tələbatına nisbətən Avropa ölkələrinin çin məhsullarına daha böyük ehtiyacı var idi. Çinin ipək parçaları, çini qabları və bəzək əşyaları bütün dünyada yüksək qiymətlənirdi. Yalnız XIX əsrin ikinci yarısında, ingilis-çin (1840-42) və ingilis-fransız-çin (1856-60) müharibələrindən sonra Çin, xüsusilə onun sahil əyalətləri xarici kapital üçün açıq elan edilmiş və xarici ticarət güclənmişdir.

Ölkənin xarici ticarətinin strukturu onun iqtisadi vəziyyətini daima əks etdirmişdir. ÇXR-in yaranmasına qədər ölkə əsas etibarilə kənd təsərrüfatı və hasilat sənaye məhsulları ixrac edir, ərzaq, maşın və avdanlıq, metal, meşə materialları, pambıq və s. idxal edirdi. ÇXR-in yaranmasından sonra, 1950-ci illərdə ölkənin xarici iqtisadi əlaqələri SSRİ və Şərqi Avropa ölkələri ilə güclənmişdir. 1960-70-ci illər ərzində ölkənin xarici iqtisadi əlaqələri azalmış, həmin illərdə dünyada mövcud olan hər iki iqtisadi sistemdən demək olar ki, təcrid olunmuş halda inkişaf etmişdir. 1980-ci illərdən başlayaraq Çin «qapalı iqtisadiyyatdan açıq iqtisadiyyata» keçmişdir. Bu da ölkədə xarici iqtisadi əlaqələrin müxtəlif formalarından geniş istifadə edilməsinə səbəb olmuşdur. Xarici iqtisadi əlaqələr sistemində xüsusilə,

ticarət mərkəzi yer tutur. XXI əsrin başlanğıcında xarici ticarət dövriyyəsinin həcmi 0,4 trln. dollara çatmışdır. İslahat dövründən başlayaraq (1978) ölkənin xarici ticarət dövriyyəsinin ortaillik artım sürəti 16% təşkil etmişdir. Bu da dünya ticarət dövriyyəsinin, həm də Çinin ÜDM-nun ortaillik artım sürətindən iki dəfə yüksəkdir. İndi Çinin ixracatının həcmi ölkənin ÜDM dəyərinin təqribən 20%-ni (1980-ci ildə 7%) təşkil edir. Bu da Birləşmiş Ştatların, həm də «Yeddilər» qrupuna daxil olan digər ölkələrin müvafiq göstəricisindən böyükdür.

Ölkənin iqtisadi inkişafında xarici ticarətin əhəmiyyəti getdikcə artır. İxracatının strukturunda hazır məhsulların payı sürətlə artır və XXI əsrin başlanğıcında 80%-i ötüb keçmişdir (1970-ci ildə cəmi 20%). Dünya bazarında Çin əməktutumlu məhsul ixracatçısı piştaxtasını tutmuşdur (ixracat məhsullarının 75%-i). Ölkədə işçi qüvvəsinin ucuzluğu ilə əlaqədar çin məhsulları dünya bazarında müvəffəqiyyətlə rəqabət apara bilir. İxracatında paltar və toxuculuq məmulatları (ümumi ixracat dəyərinin 30%-i), oyuncaq, ayaqqabı, idman və turist malları başlıca yer tutur. Ucuzluğu ilə əlaqədar dünya bazarında, o cümlədən respublikamızda bu məhsullara böyük tələbat var. İxracatında ikinci yeri (dəyərinə görə) maşın və avdanlıqlar tutur (25%). Son illər dünya bazarına o qədər də mürəkkəb olmayan çin elektron məhsulları (maqnitofon, televizor və s.) çıxarılır. İxracatının strukturunda xammalın xüsusi çəkisinin azalması ilk növbədə onun maya dəyərinin və daxili bazarda bu məhsullara (neft, kömür, qara və əlvan metallar, ipək, pambıq və s.) tələbatın artması ilə izah olunur.

İdxalatında müxtəlif maşın və avadanlıqlar, eletron məhsulları, nəqliyyat vasitələri, kimya məhsulları (idxalat dəyərinin yarısından çoxu) başlıca yer tutur. Son illər iqtisadiyyatın sürətli inkişafı ilə əlaqədar daxili hasilat xammal ilə ölkə tələbatını ödəmir. Ona görə də idxalatda sənaye xammalı, yarımfabrikatlar, qara metal, neft və neft məhsullarının payı artır.

Çin demək olar ki, dünyanın bütün ölkələri ilə ticarət edir. Lakin xarici ticarət dövriyyəsinin yarısından çoxu Yaponiya, Syanqan, Koreya Respublikası və Birləşmiş Ştatların üzərinə düşür. Ümumiyyətlə islahat illərində Çinin ticarət ortaqlarının müəyyən qrupları yaranmışdır. Bunlara ATR ölkələri (Yaponiya, Syanqan, Tayvan, KR, Sinqapur), Birləşmiş Ştatlar və Aİ ölkələri (xüsusilə AFR) və RF aiddir. Çinin ticarət dövriyyəsinin 2/3-dən artığı bu qrup ölkələrin üzərinə düşür. Bütövlükdə ölkənin ticarət balansını müsbət saldoya malikdir.

2000-2010-cu illər ərzində Çinin xarici ticarət dövriyyəsinin ortaillik artım sürəti 8,5-9% proqnozlaşdırır. İdxalat və ixracat əsas etibarilə balanslaşdırılacaqdır. 2010-2030-cu illərdə dövriyyənin ortaillik artım sürəti 8% təşkil edəcək, müsbət və mənfi ticarət balansını

saldosu bir-birini əvəz edəcək. 2040-2050-ci illər ərzində isə xarici ticarət dövriyyəsinin artım sürəti bir qədər azalacaq və 7,2-7%-ə çatacaq və ticarət balansında müsbət saldo artacaq. XXI əsrin ortalarında Çinin xarici ticarət dövriyyəsinin 20 trln. dollara çatması, yəni onun 50 dəfə artması gözlənilir.

XX əsrin 90-cı illərindən başlayaraq iqtisadi əlaqələrin ən dinamik forması xarici investisiyanın ölkəyə cəlb edilməsidir. Xarici sərmayənin illik cəlb edilməsinə görə (kreditlər ilə birlikdə ümumi həcmi 100 mlrd.dollar) Çin yalnız Birləşmiş Ştatlardan geridə qalır. İslahat illərində ölkədə toplanan xarici investisiyanın ümumi həcmi təqribən 1 trln. dollara çatmış və bu göstərici artmaqda davam edir. XXI əsrin başlanğıcında xarici investisiyanın iştirakı ilə təqribən 300 min müəssisə qeydə alınmış və artıq onların yarısı fəaliyyət göstərir.

Ölkədə yaradılan müştərək müəssisələr xarici ticarətin artmasında mühüm rol oynayırlar. İxracatın 30%-i, idxalatın isə 40%-dən artığı bu müəssisələrin üzərinə düşür. Lakin sənaye istehsalında onların payı çox da böyük deyil (cəmi 15%). Belə müəssisələr iqtisadiyyatın müxtəlif dairələrində; maddi istehsal, infrastruktur, ticarət, mehmanxana təsərrüfatlarında və s. yaradılır.

Çində fəaliyyət göstərən dünyanın 100-dən artıq investor ölkəsi arasında Syanqan, Tayvan, Yaponiya, Birləşmiş Ştatlar və Sinqapur başlıca yer tuturlar. Investisiyanın əsas hissəsi (4/5-ü) ölkənin dənizsahili bölgələrində, xüsusilə Quandun əyalətində, mərkəzi təbəçilik statusuna malik olan şəhərlərdə (Şanxay, Pekin və b.) təmərküzləşmişdir.

XX əsrin 90-cı illərinin ortalarından başlayaraq Çinin xarici ölkələrdə (o cümlədən respublikamızda) investisiya əməliyyatları fəallaşmışdır. Ölkənin ilk TMK-sı, dünyanın 15 ölkəsində filialı olan «Şoqan» metallurgiya kombinatıdır.

§5. Azad iqtisadi zonalar

XX əsrin 60-cı illərindən 80-ci illərinə qədər çin iqtisadiyyatının geriliyi və aşağı faydalığı açıq-aydın görünürdü. Həmin dövrdə ölkə rəhbərlərinin seçdiyi iqtisadi inkişaf yolları özünü doğrultmamış, əksinə ölkənin iqtisadiyyatını sarsıtmış və əhalinin güzəranını xeyli aşağı salmışdır. Belə vəziyyətdən çıxmaq üçün təcili olaraq yeni qərarların qəbul edilməsi və əsaslı islahatların həyata keçirilməsi zəruri idi. Belə qərarlardan biri iqtisadi inkişafın «qapalı» modelindən daha «açıq» modelinə keçid idi. Təbii ki, ölkənin bütün təsərrüfatını birdən bir «açıq» yola keçirmək qeyri-mümkün idi. Ona görə də bu məqsəd üçün ölkənin şərq və cənub dənizsahili hissələrində ayrı-ayrı azad iqtisadi zonalar seçilmişdir. İlk belə zona 1980-ci ildə yaradıl-

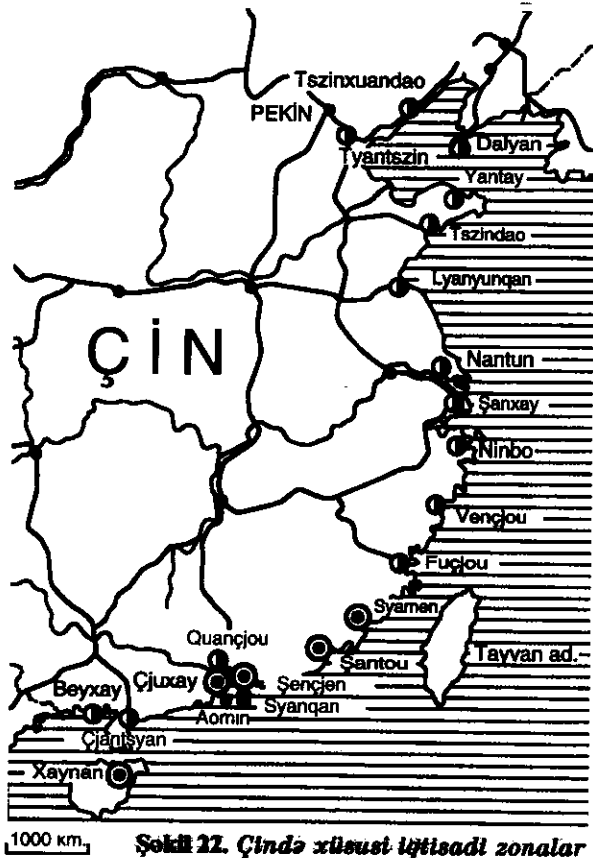
mışdır. İndi Çində açıq ərazilərin sistemi yaranmışdır. Bu zonaların yaradılmasında Çin Asiyanın digər ölkə və ərazilərinin (KR, Malayziya, İndoneziya, Sinqapur, Tayvan, Syanqan, Makao) təcrübələrindən istifadə etmişdir.

AİZ-ların yaradılmasında əsas məqsəd aşağıdakılardan;

- 1) Xarici sərmayə axınının həvəsləndirilməsi, qabaqcıl texnika və texnologiyanın, əsas etibarlı ilə elmtutumlu sənaye sahələrinin və müasir infrastrukturun yaradılması; 2) beynəlxalq əmək bölgüsündə ölkənin daha fəal iştirak etməsinin təmin edilməsi; 3) Çinin digər ərazilərində müasir istehsalın fəalliyəti və idarə edilməsi üçün AİZ-ların qabaqcıl təcrübələrindən istifadə edilməsi; 4) AİZ-larda sosial-iqtisadi şəraitin YSÖ-lər səviyyəsinə qaldırılması; 5) AİZ-larda Çinin bol və ucuz işçi qüvvəsindən fəal istifadə edilməsindən ibarətdir.

AİZ-lar digər ərazilərdən aşağıdakı əlamətləri ilə:

- 1) Bir sıra məsələlərin həyata keçirilməsinə gətirilməsi, gəlir vergisinin ödənilməsində xarici investora müəyyən güzəştlər, xarici ticarət fəalliyətində sərbəstlik və s.) mərkəzi hökumət tərəfindən yerli hakimiyyətə muxtariyyətlik verilməsi; 2) əlverişli İCM-yə malik olmaları, xüsusilə dəniz sahilində, dünya bazarı ilə daha yaxşı əlaqəsi olan ərazilərdə yerləşmələri; 3) ilk növbədə xarici sahibkarların işçi qüvvəsi və xammal ilə təmin olunmaları; 4) işgüzarlar, xüsusilə xarici şirkətlər üçün əlverişli şəraitin yaradılması və infrastruktur ilə daha yaxşı təmin olunmaları; 5) xarici şirkət və müştərəklər müəssisələrin sərbəst, heç bir rüsum vermədən bura sənaye

Şəkil 22. Çində xüsusi iqtisadi zonalar və "açıq portlar"

- Xüsusi iqtisadi zonalar
- ① "Açıq portlar"
- Demir yollar

sində (xarici kapitalın iştirakı ilə müştərəklər müəssisələrin yaradılması, gəlir vergisinin ödənilməsində xarici investora müəyyən güzəştlər, xarici ticarət fəalliyətində sərbəstlik və s.) mərkəzi hökumət tərəfindən yerli hakimiyyətə muxtariyyətlik verilməsi; 2) əlverişli İCM-yə malik olmaları, xüsusilə dəniz sahilində, dünya bazarı ilə daha yaxşı əlaqəsi olan ərazilərdə yerləşmələri; 3) ilk növbədə xarici sahibkarların işçi qüvvəsi və xammal ilə təmin olunmaları; 4) işgüzarlar, xüsusilə xarici şirkətlər üçün əlverişli şəraitin yaradılması və infrastruktur ilə daha yaxşı təmin olunmaları; 5) xarici şirkət və müştərəklər müəssisələrin sərbəst, heç bir rüsum vermədən bura sənaye

xammalı və yarımfabrikatlar gətirə bilmələri, emaldan sonra isə mənasız olaraq hazır məhsulları xarici bazara çıxara bilmələri ilə fərqlənirlər. AİZ-larda xarici müəssisələr üçün gəlir vergisi cəmi 5% təşkil edir. Bir sözlə, AİZ-lər xüsusi qayda-qanun ilə iqtisadi «vahələrdir». AİZ-ləri həm də yeni texnologiya və istehsal metodlarını inkişafda olan ölkəyə sorub çəkən «tozsoran» ilə müqayisə edirlər. Bu zonaların yerləşdiyi ərazilər Çinin ən inkişaf etmiş bölgələrinə çevrilirlər. Sosial-iqtisadi inkişaf səviyyələrinə görə (əhalinin adambaşına düşən gəlirə görə) daha inkişaf etmiş dənizsahili əyalətlər (Lyaonin, Quandun və b.) və xüsusi inzibati tabelikdə olan şəhərlər ilə (Şanxay, Pekin və b.) ölkənin daxili hissələri (Tibet, Sintszyan, Qansu və b.) arasında əhəmiyyətli dərəcədə fərq (10 dəfədən də artıq) yaranmışdır.

Çində ərazisinin ölçüsünə, sosial-iqtisadi inkişaf səviyyəsinə, həm də hüquqi statusuna görə AİZ-ların üç tipi mövcuddur. Onlardan birincisi, xüsusi iqtisadi zonalardır; ikincisi, açıq portlardır; üçüncüsü, iqtisadi və texnoloji cəhətdən inkişaf etmiş bölgələrdir.

Çində daha açıqlığı və sərbəstliyi ilə seçiyələnən 5 xüsusi iqtisadi zona fəaliyyət göstərir. Bu zonaların üçü, Şençjen (327,5 kv km), Çjuxay (15,2) və Şantou (52,6) Quandun, dördüncüsü Syamen (131) isə Fuszyan əyalətində yerləşir. Bu zonaların dördü də 1980-ci ildə, beşinci AİZ isə 1988-ci ildə Cənubi Çin dənizində yerləşən Taynan adasında (əyalətində) yaradılmışdır. Xəritədə aydın görünür ki, AİZ-lərdən birincisi Syanqanın, ikincisi Aomının yaxınlığında, üçüncü və dördüncüsü isə Tayvan ilə üz bəz yerləşir. Bu dörd xüsusi iqtisadi zona yarandıqları gündən iqtisadi və texnoloji cəhətdən sürətlə inkişaf etmiş, böyük məbləğdə xarici sərmayəni özünə cəlb edə bilmişdir. Onların ərazilərində minlərlə xarici və müştərək müəssisələr yerləşdirilmişdir.

AİZ-ların əldə etdikləri nailiyyətləri daha ətraflı işıqlandırmaq üçün bu xüsusi zonalardan adətən Şençjeni misal gətirirlər. XX əsrin 70-ci illərinin axırlarında Şençjen 6-7 min sakini və yeganə beş mərtəbəli binası ilə geri qalmış ucqar qəsəbə idi. İndi Şençjen müasir göydələnləri, 300-ə qədər mehmanxanası, sürətli avtomobil magistral-ları, beynəlxalq aeroportu, iri dəniz portu, universitetləri və s. ilə milyonçu şəhərdir. Şəhərdə sənaye məhsulları istehsalı (yapon firması «Soni»nin lisenziyası ilə televizor, fərdi kompüter və s.) 1980-2000-ci illər ərzində 1000 dəfəyə qədər artmışdır. Müxtəlif ölkələrin investorları tərəfindən yaradılan mindən artıq müştərək müəssisə fəaliyyət göstərir. Burada əmək haqqı ölkənin digər bölgələrinə nisbətən bir neçə dəfə çoxdur. Şençjen xüsusilə Syanqan işgüzarlarını daha çox cəlb edir. Çünki Syanqana nisbətən burada torpaq rentası, işçi qüvvəsi xeyli ucuzdur. Onları həm də gəlir vergisinin aşağı tarifi də cəlb edir. Bütün bunlarla yanaşı coğrafi amillər də əhəmiyyətli rol oynayır. Şençjəndən Syanqanın materik hissəsinə qədər (Koulun yarım-

dası) məsafə cəmi 32 km-dir. Hər iki şəhər avtomobil və dəmir yolları ilə birləşir. Onların arasında həm də dəniz bərələri və sualtı qanadı ilə gəmilər işləyir. Çin mütəxəssislərinin rəyinə görə gələcəkdə Şençjen zonası və Syanqan vahid iqtisadi bölgəyə və ölkənin daxili rayonlarının iqtisadi inkişafının «lokomotivinə» çevriləcək. Eyni ilə bunları Çjuxay zonası və Aomın xüsusi inzibati vahid bərədə demək olar.

Çin imperiyaları dövründə təqribən Tayvanın ərazisinə bərabər olan Xaynan adası (34 min kv km) sürgün yeri kimi istifadə edilirdi. Xalq hakimiyyəti dövründə ada uzun müddət zəif inkişaf etmiş və ölkənin geri qalmış bölgələrindən biri idi. Sənaye demək olar ki, yox idi, əlverişli aqroiqlim resursları isə zəif istifadə edilirdi. Adanın AİZ-ya çevrilməsindən sonra kauçuk plantasiyaları genişləndirilmiş, qəhvə, banan, araxis, ananas ixracatı əhəmiyyətli dərəcədə artmışdır. Turizm təsərrüfatı sürətlə inkişaf edir. Yəqin ki, navaxt isə bu ada da sosial-iqtisadi inkişaf səviyyəsinə görə Tayvan adasına çatacaq.

Ümumiyyətlə xüsusi iqtisadi zonalar «dövlət içərisində dövlət» kimi təmsil olunurlar. Məsələn, Şençjen zonasının bütün ərazisinin ətrafına tikanlı məftillə yüksək hasar çəkilmişdir. Bu zonaya keçmək üçün xüsusi icazə verilməlidir.

Açıq zona sistemində həm də 1984-cü ildə Sarı, Şərqi və Cənubi Çin dənizləri sahillərində yerləşən 14 port daxildir. AİZ-lərdən fərqli olaraq bu şəhər-portların muxtariyyətliyi məhduddur. Bununla yanaşı bu şəhər portlara da iqtisadi siyasətin aparılmasına, xüsusilə xarici sərmayənin cəlb edilməsi üçün müəyyən sərbəstlik verilir. "Açıq" elan edilən portlarda xarici kapitala müəyyən güzəştlər edilir (vergi azaldılır, yaxud tamamilə vergidən azad edilir, xammal və fəhlə qüvvəsi ilə təmin olunur və s.).

Çin ölçüsünə görə bu port şəhərlər daha yüksək inkişaf etmişlər. Ölkənin ümumi sənaye məhsulları istehsalının 25%-i, ixracatının 40, dəniz yük dövriyyəsinin isə demək olar ki, 100%-i bu şəhər portlarının üzərinə düşür. Açıq qapı siyasətinin həyata keçirilməsində dörd şəhər-porta (Şanxay, Dalyan, Tyanszin, Quancjou) daha böyük səlahiyyət verilmişdir.

Bir qayda olaraq bu portlarda da bir sıra əlamətlərinə görə AİZ-ləri xatırladan texniki-iqtisadi inkişaf bölgələri (TİİB) yaradılmışdır. Məsələn, Dalyanda TİİB-in yaranmasına onun əlverişli İCM-yi, xüsusilə Yaponiyaya yaxınlığı, transasiya yollarında mövqeyi, Şimal-Şərqi Çində başlıca port vəzifəsinin yerinə yetirməsi təsir etmişdir. Belə TİİB-lər Ninbo, Fuçjou, Syamen və digər portlarda da yaradılmışdır.

1990-cı ildə Şanxayın şərq hissəsində yaradılan Pudun zonasının (sahəsi 523 kv km.əhalisi 1,6 mln.nəfər) iqtisadi potensialı sürətlə artır. Burada da xarici investorlarla birlikdə yüzlərlə müəssisə yaradılmış, infrastruktura sahələri genişləndirilmiş, o cümlədən yeni iri port tikilmişdir. Zonanın əsas ticarət ortaqları Yaponiya, Birləş-

miş Ştatlar, Aİ ölkələri və Syanqandır. Bu zona Şanxay iqtisadi bölgəsinin daha sürətlə inkişaf etməsində əhəmiyyətli rol oynayır. Şanxay artıq ASR-də ən iri ticarət və maliyyə mərkəzlərindən birinə çevrilmişdir.

Ölkənin digər bölgələrində də AİZ-ların yaradılması prosesi davam edir. Bu zonalar xarici kapitalın iştirakı ilə kənd təsərrüfatı məhsullarının istehsalı və ixracatı üzrə ixtisaslaşdırılır. İndi Çinin şərq hissəsində yaradılan «açıq» zonalarda demək olar ki, 200 milyondan artıq insan yaşayır və bu bölgələr beynəlxalq coğrafi əmək bölgüsü sisteminə getdikcə daha çox cəlb olunurlar. Bu zonaların hər biri xarici bazara səmtləşən iqtisadiyyatın inkişafında, valyuta gəlirinin artırılması, xaricdən qabaqcıl texnika və texnologiyanın idxal edilməsində «pəncərə» və vasitəçi rolu oynayır. Açıq iqtisadiyyat siyasətinin aparılmasının müsbət nəticələri göz qabağındadır. 2000-ci ildə əhalinin adambaşına düşən ÜDM 1980-ci ilə nisbətən dörd dəfəyə qədər artmışdır. Nəzərdə tutulan proqrama görə 2010-cu ildə bu göstərici 2000-ci ilə nisbətən iki dəfə artacaqdır.

§6. Ətraf mühitin vəziyyəti və mühafizəsi

Hələ XVIII əsr və XIX əsrin birinci yarısında ölkədə əhalinin sürətlə artması ilə əlaqədar təbiətə demoqrafik təzyiqlər kəskin surətdə güclənmişdir. Bu dövr ərzində quraqlıq illərin sayı 1,5 dəfə, daşqınlar isə 8 dəfədən çox artmışdır.

Xüsusilə Xuanxe çayı hövzəsində tez-tez fəlakətli daşqınlar baş verir. Bu da on minlərlə insanın həlak olmasına və hövzənin iqtisadiyyatının sarsılmasına səbəb olur. Lyoss yaylasının şumlanması və leysan yağışlar yaylanın narın torpaqlarının asanlıqla yuyulub aparılmasına səbəb olur. Hər il Xuanxe çayı buradan 1,6 mlrd.t lyoss daşıyır. Onun əhəmiyyətli hissəsi çayın yatağına çökür və ildə təqribən 10 sm onun qalxmasına səbəb olur. Ona görə də Xuanxe çayının yatağı ətraf yerlərdən hündürdə (Tzinan şəhəri ətrafında 10 metrədən çox) yerləşir və çayın hər iki tərəfi güclü bəndlərlə çəpərlənir. Xuanxeni «torpaq üzərində asılan çay» adlandırırlar. Ona görə də son 4 min il ərzində çayın aşağı axarlarında bəndin 1,5 min dəfədən çox dağılması təəccüb doğurmur. Bu dövr ərzində çay 20 dəfədən çox yatağını dəyişirmiş, gah Bohay körfəzinə (indi olduğu kimi), gah birbaşa Sarı dənizə (Şandun yarımadasından cənubda), hətta Şərqi-Çin dənizinə (indiki Yantszi çayının mənsəbi ətrafında) tökülür. Nəticədə 10 milyonlarla insan həlak olmuşdur.

1949-cu ildə ÇXR-nın yaranması dövründə ölkənin təbiətinin ümumi vəziyyəti acınacaqlı idi. Ölkə ərazisinin cəmi 8-9%-ni meşə sahələri təşkil edirdi. Tez-tez təbii fəlakətlər baş verirdi. Xalq haxi-

miyyətinin ilk illərində təbiətin mühafizəsi üzrə bir sıra tədbirlər görüldü (meşə sahələrin bərpası və s.). Lakin əhalinin sürətlə artması ilə əlaqədar təbiətə təzyiq güclənirdi, əhalinin hər nəfərinə düşən torpaq sahələri azalırdı. Xüsusilə «böyük sıçrayış» və «mədəni inqilab» dövrlərində ölkənin təbiətinə böyük ziyan dəymişdir. Bu dövrdə ərzaq probleminin tezliklə həll edilməsi məqsədilə «taxıl əsasların əsasıdır» şüarı irəli sürülmüşdür. Buna müvafiq olaraq Şimal-Qərb və Daxili Monqolustan çöllərinin million hektarla otlaq sahələri taxıl yetişdirilməsi üçün şumlanmış, əkin sahələrinin genişləndirilməsi üçün meşələrdən təmizlənmə işləri aparılmışdır. Hər yerdə, hətta Yantsı və Xuanxe çaylarının yuxarı axarlarında ağaclar doğranmış, 20 il ərzində Xaynan adasının tropik meşələrinin 3/4 hissəsi məhf edilmişdir. Həmin dövrdə Pekin ətrafında yaşayan kəndlilərdən ildə iki dəfə buğda yetişdirsi tələb olunurdu. Burada isə buğdanın yetişməsi üçün 8-9 ay vaxt lazım idi. Bütün bu tədbirlər ölkədə ekoloji tarazlığın pozulmasına, torpaqların korlanmasına, səhraşmaya, təbii fəlakətə meyilli ərazilərin genişlənməsinə səbəb olmuşdur.

Ölkədə yalnız 1980-ci illərin əvvəllərindən başlayaraq ətraf mühitin mühafizəsi üzrə ciddi tədbirlər görülmüşdür (su resurslarının, atmosferin çirklənməsinin mühafizəsi və s. üzrə). Bu da ekoloji vəziyyəti bir qədər sabitləşdirmişdir. Lakin ekoloji problemlər qalmaqda davam edir. Xüsusilə təbii resurslar, o cümlədən əkin üçün yararlı torpaq sahələri tədricən azalır:

Əvvəla, torpaq sahələri getdikcə daha çox su və külək eroziyasına məruz qalır;

İkincisi, yeraltı suların həddən çox istifadəsi və suvarmanın düzgün aparılmaması sayəsində şoranlaşmış torpaq sahələri artır.

Üçüncüsü, həddən artıq şumlama və mal-qaranın otarılması sayəsində səhralaşma getdikcə artır;

Dördüncüsü, torpaq resurslarına əvvəlki kimi daşqınlar böyük ziyan vurur;

Beşincisi, əkin sahələri sənaye tullantıları ilə çirklənir;

Nəhayət, altıncısı, əkin sahələri nəqliyyat, sənaye, şəhər tikililəri və s. ilə tutulur.

Ölkədə hər il yalnız sənayeden su hövzələrinə 25 mlrd.t çirkab sular tökülür. Nəticədə ölkənin əksər çaylarının suyu içmək və balıq yetişdirmək üçün yararsızdır. Şəhər ətrafında yeraltı sular, dəniz akvatoriyaları, xüsusilə Sarı dənizin körfəzləri neft və digər sənaye tullantıları ilə çirklənmişdir. Qərb ölkələrində atmosferi çirkləndirən başlıca sahə avtomobil nəqliyyatıdır, Çində isə bu, ilk növbədə kömürlə işləyən İES-lər, parovozlar və digər sənaye sahələridir. Kükürd və azotun atmosfərə tullanması ilə əlaqədar Şanxay və xüsusilə Yantsı hövzəsində yerləşən şəhərlərə daha tez-tez turş yağışlar yağır.

Çin ÜDM-un 0,7%-ni ətraf mühitin mühafizəsinə ayırır. Ekoloji vəziyyətə nəzarət edən 2,2 min stansiyada 100 minə qədər insan

çalışır. Yalnız bir ilin ərzində ətraf mühiti həddən çox çirkləndirən 60 minə qədər müəssisə sökülmüş, bağlanmış ya da fəaliyyəti dayandırılmışdır. Son illər Çin hökuməti, xüsusilə meşələrin bərpası üzrə ciddi tədbirlər görür. Hər il ölkədə 1,5 mln hektar meşə salınır. Ölkənin şimal hissəsində uzunluğu 1,5 min km və eni 12 km olan meşə zolağı salınmışdır. Bu işdə milyona qədər kəndli iştirak etmiş və onu «Böyük yaşıl sədd» adlandırırlar. Bunun sayəsində Çində ümumi meşə sahəsi 20%-ə çatmışdır. Xuanxe və digər çaylarda daşqınların qarşısını almaq üçün böyük işlər aparılır. Həyata keçirilən tədbirlərin nəticəsində şəhərlərdə havanın vəziyyəti bir qədər yaxşılaşmış, qorucuların sayı artmış və indi ölkə ərazisinin 1,7%-ni təşkil edir. Ölkədə əhalinin ekoloji tərbiyyəsi ilə bağlı böyük işlər görülür. Bu gün demək olar ki, əksər əyalətlərdə təbiətin mühafizəsi ilə bağlı irimiqyaslı proqramlar həyata keçirilir. Çin xalqı əmindir ki, ölkənin iqtisadi qüdrətinin durmadan artması sahəsində əldə edilən uğurlar ölkənin ekoloji təhlükəsizliyinin təmin edilməsi ilə müşayiət ediləcəkdir. Onlar yaxşı dərk edirlər ki, heç bir dövlət düzgün ekoloji siyasət yerinə yetirmədən sabit inkişafa nail ola bilməz.

§7. İqtisadi bölgələri

Çində təsərrüfat və əhalinin qeyri-bərabər yerləşməsi kəskin surətdə nəzərə çarpır. Xalq inqilabından sonra ölkənin qərb rayonları daxilində iri sənaye obyektlərinin tikilməsinə baxmayaraq sənaye və kənd təsərrüfatı müəssisələri və eləcə də əhalinin böyük hissəsi ölkənin şərqində cəmləmişdir. Sosial-iqtisadi inkişaf səviyyəsinə görə (əhalinin adambaşına düşən milli gəlir göstəricisinə görə) daha inkişaf etmiş dənizsahili əyalətlər (Lyaonin, Quandun və b.) və xüsusi inzibati tabelıkdə olan şəhərlər ilə (Şanxay, Pekin və b.) ölkənin daxili hissələri (Tibet, Qansu, Sintszyan və b.) arasında kəskin fərqlər (10 dəfədən də artıq) yaranmışdır. Coğrafi ümumilik əlamətlərinə, iqtisadi inkişaf xüsusiyyətlərinə və səviyyəsinə, təsərrüfat strukturunun mürəkkəbliyinə və rayonlararası əmək bölgüsündə ixtisaslaşmaya görə Çinin ərazisində üç iri bölgə-iqtisadi cəhətdən inkişaf etmiş Şərq; son illər iqtisadiyyatı sürətlə artan, orta inkişaf etmiş Mərkəz və zəif inkişaf etmiş Qərb bölgələrini ayırmaq olar.

Çin regionlarının sahəsi, əhalisi və bazarda payı

Regionlar	Əyalətlər	İnzibati mərkəzi	Sahəsi min km ²	Əhalisi mln.nəf.	Bazar da payı %-lə
Şimali Çin	Pekin (MTŞ)	Pekin	16,8	13	3,10
	Tyantszin (MTŞ)	Tyantszin	11,3	10	2,60
	Xebey	Şitszyaçjuan	190	70	3,92
	Şansi	Tayuan	156	35	1,72
	DMMR	Xux-Xoto	1183	25	1,07
Şimal-Şərqi Çin	Lyaonin	Şenyan	145,7	45	6,35
	Tszilin	Çançun	187	28	2,11
	Keyluntszyan	Xarbin	469	40	3,16
Şərqi Çin	Şanxay(MTŞ)	Şanxay	6,2	18	7,63
	Şandun	Tszinan	153	98	8,39
	Tszyansu	Nankin	102,6	80	11,42
	Çjentszyan	Xançjou	101,8	47	6,22
	Anxoy	Xefey	139	69	2,91
	Tszyansi	Nançan	166	48	1,70
	Futszyan	Fuçjou	120	37	2,52
	Tayvan	Taybey	36	25	
Cənubi və Mərkəzi Çin	Quandun	Quançjou	186	78	11,38
	Syanqan (XİR)	Syanqan	1,1	7	-----
	QÇMR	Nanni	236,3	49	1,79
	Aomın (XİR)	Aomın	0,024	0,5	0,27
	Xaynan	Xakou	34	8	-----
	Xenan	Çjençjou	167	102	3,83
	Xubey	Uxan	187,4	67	3,99
Xunan	Çanşa	210	70	2,64	
Cənub-Qərbi Çin	Sıçuan	Çendu	488	90	4,60
	Çunsin(MTŞ)	Çuntsin	82	34	-----
	Quyçjou	Quyyan	170	39	0,80
	Yunnan	Kunmin	394	46	1,70
	Tibet MR	lxasa	1220	2,5	0,01
Şimal-Qərbi Çin	Şensi	Sian	205	39	1,54
	Qansu	Lançjou	450	28	1,12
	Tsinxay	Sinin	720	5	0,24
	SUMR	Urumçi	1600	18	0,92
	NXMR	İnçuan	66,4	5,5	0,24

MTS - Mərkəzi tabelikdə olan şəhərlər.

XİR - Xüsusi inzibati rayonlar.

Son illər *Şərq və Mərkəz bölgələrinin* sürətli inkişafı AİZ-lərin yaradılması və onların dənizsahili ərazilərində 14 portun “açıq” elan edilməsi ilə, həm də Honkonq və Makaonun Mərkəz bölgəsinin tərkibinə qatılması ilə bağlıdır.

Qərb bölgəsinin iqtisadiyyatında ekstensiv kənd təsərrüfatı və hasilat sənayesi üstünlük təşkil edir. Çin hökuməti seyrək məskunlaşmış və zəif mənimsənilmiş bu bölgədə yerli xammalın ilkin emalı üzrə sənaye sahələrinin inkişaf etdirilməsinə böyük səylə çalışır.

Şərq bölgəsinin daxilində Şimal-Şərq və Cənub-Şərq rayonlarını ayırmaq olar.

Şimal-Şərq rayonu (çinlilər Dunbey adlandırırlar, əvvəllər Mancuriya adlanırdı). Rayonun tərkibinə Lyaonin, Xeyluntszyan və Qin (Tszilin) əyalətləri daxildir. Əhalisi 120 mln.nəfərdən artıqdır. Ölkədə ixtisaslı kadrların yüksək xüsusi çəkisi ilə fərqlənir. Əhalinin əksəriyyəti Lyaonin əyalətinin ovalıq hissəsində (yarımadada) cəmləşmişdir. Burada orta sıxlıq 1 kv km-də 300-400 nəfərə çatır. Meşə, meşə-çöl və çöl zonalarında yerləşən bu rayon müxtəlif təbii şəraitə və və resurslara malikdir. Lyaoxe və Nuntszyan çayları boyu ovalıqlar qaratorpaq massivlərdir. Digər dənizsahili rayonlardan fərqli olaraq Dunbeyin sənaye sahələri daha çox yerli resurslara əsaslanır. Neft (Datsin), daş kömür (Fuşun, Fusin, Xeqan), yanar şist (Xuançjan), dəmir və başqa metal filiz yataqları (Anışan) əsasında rayonda güclü yanacaq-energetika və metallurgiya-maşınqayırma kompleksi yaranmışdır. Ağır sənayenin əsas hissəsi Şenyan, Xarbin, Dalyan və başqa iri şəhərlərdədir. Rayonda ağır sənaye ilə yanaşı yerli kənd təsərrüfatı xammalı emal edən yeyinti sənaye sahəsi də yüksək inkişaf etmişdi. Ölkənin digər rayonlarına nisbətən burada müasir aqrotexniki qaydalar və mineral kübrələr daha geniş tətbiq edilir. Rayon taxıl (darı, qarğıdalı, buğda, çeltik) və texniki bitkilər (soya, araxis, tütün) istehsalına görə ölkədə mühüm yer tutur. Texniki bitkilər yüksək əmtəlik xarakteri daşıyır. Şimal-Şərqi sız yol, xüsusilə dəmiryol şəbəkəsi onun inkişafına şərait yaradır. Rayonun «dəniz darvazası» ölkədə daha yaxşı təchiz edilmiş Dalyan portudur.

Cənub-Şərq rayonu. Rayonun tərkibinə *Şandun, Tszyansu, Anxoy, Çjentszyan, Tszyansi və Futtszyan* əyalətləri daxildir. Əhalinin yüksək sıxlığı və əlverişli aqroiqlim şəraiti əməkətutumlu kənd təsərrüfatı sahələrinin (pambıq) inkişafına səbəb olmuşdur. Sənaye kompleksi (metallurgiya, maşınqayırma, kimya məhsulları istehsalı) yerli faydalı qazıntı ehtiyatları (kömür, neft, boksit, tikinti materialları) əsasında yaranmışdır. Kənd təsərrüfatı xammalı emalı (yeyinti və toxuculuq sənayesi) inkişaf etmişdir.

Böyük Çin düzənliyinin bir hissəsini və Şandun yarımadasını tutan Şandun əyalətinin təsərrüfatı həm Şimali həm də Şərqi Çinin

iqtisadi əlamətlərini xatırladır. Əyalətdə yerli təbii resursların istifadəsi əsasında iri sənaye kompleksi yaranmışdır.

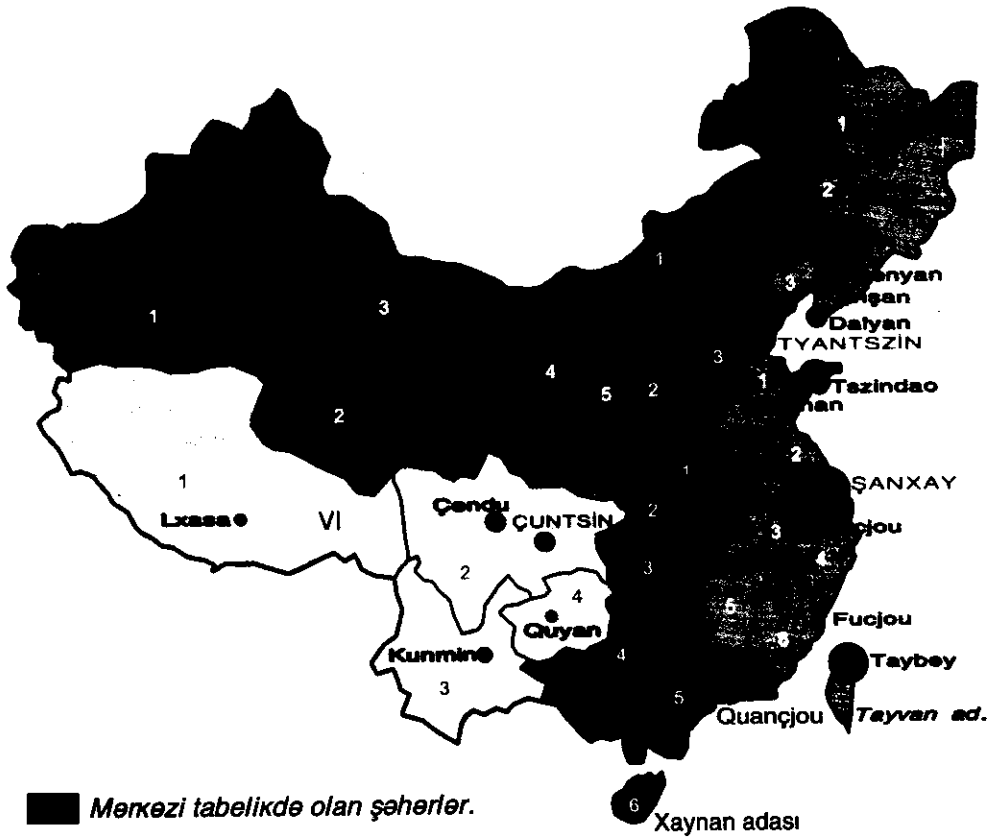
Rayonun Tszyansu, Çjetszyan, Anxoy əyalətləri daha sıx məskunlaşmışdır və əhalinin orta sıxlığı 1 km²-də 500 nəfərə çatır. Şərqi-Çin dənizi sahili boyunca uzanan ərazisinin böyük hissəsi ovalıqdır. Dənizsahili zonalar balıq və digər dəniz məhsulları ilə zəngindir. Ərazisinin xeyli hissəsi məhsuldar torpaqlara, sıx çay şəbəkəsinə, bir çox suvarma və gəmiçilik üçün yararlı kanallara malikdir. Hər üç əyalət faydalı qazıntılarla kasaddır. Kənd təsərrüfatı məhsullarının, xüsusilə çəltik və buğda, texniki bitkilərdən pambıq istehsalına görə ölkədə böyük rol oynayır; həm də yer fındığı (araxis), çay və tütün becərilir; təbii ipək istehsalına görə ölkədə birinci yer tutur. Kənd təsərrüfatı bitkiləri istehsalının müxtəlifliyi ilə əlaqədar bu rayon Çinin inkişaf etmiş ən iri və çoxsahəli yeyinti və yüngül sənaye mərkəzinə çevrilmişdir. Yeyinti və yüngül sənaye müəssisələri rayonun hər yerinə yayılmışdır. Bu müəssisələrdə həm yerli, həm də idxal xammal emal edilir.

Rayonun başlıca sənaye müəssisələri Şanxay-Xançjou-Nankin dənizsahili üçbucağında cəmləşmişdir. Bu üçbucaqda digər rayonlardan gətirilən xammal və yarımfabrikatlar əsasında müasir maşınqayırma və kimya məhsulları istehsal edilir. Rayonun özəyi çay mənsəbinin 50 kilometrliyində yerləşən Şanxay şəhəridir. Şəhərin güclü ETTKİ üzrə bazası burada yeni, daha mürəkkəb və elmtutumlu istehsalın yaradılmasına imkan verir. Dünyanın ən iri toxuculuq şəhərlərindən biri olan Şanxayda, indi elmtutumlu maşınqayırmanın ən müasir sahələri sürətlə inkişaf edir. Həm də iqtisadi inkişaf üçün «açıq şəhər» olan Şanxay getdikcə daha çox xarici kapital cəlb edir.

Rayonun tərkibinə daxil olan Futszyan və Tszyansi əyalətlərində demək olar ki, faydalı qazıntı yoxdur. Əlverişli aqroiqlim şəraiti burada çəltik, pambıq, çay, sitrus meyvələri və s. yetişdirməyə imkan verir. Təsərrüfatında əməkəutumlu istehsal, həm də kənd təsərrüfatı məhsullarının emalı üstünlük təşkil edir. Syamın və Şantou AİZ-ların təşkilindən sonra rayonun iqtisadiyyatı, xüsusilə tayvan kapitalı hesabına sürətlə inkişaf edir. Bu əyalətlərdə də Şərq bölgəsinin digər rayonlarında olduğu kimi yeni tikintilər üçün torpaq sahələrinin məhdudluğu, şumluq torpaqların çatışmaması kəskin problemlərdəndir.

Mərkəzi bölgəyə Xenan, Xubey, Xunan, Xebey, Şansi, Qundun, Xaynan əyalətləri, həm də Daxili Monqolustan və Quansi-Çjuan muxtar rayonları daxildir. Ərazisinin xeyli hissəsini məhsuldar torpaqları olan çay çökəklikləri tutur. İqlimi kənd təsərrüfatının inkişafı üçün əlverişlidir. Bu zona mineral və energetika resursları ilə zəngindir, kənd təsərrüfatı məhsulları istehsalına görə ölkədə fərqlənir. Xammalın bir çox növləri Şərq rayonlarına daşınır.

Bölgənin daxilində Şimal və Mərkəzi-Cənub rayonları fərqlənir.

1. Xeylunzıyan
2. Qırın (Tezlin)
3. Lyaoın

1. Xenan
2. Xubey
3. Xunan
4. Quansı-Çuan MR
5. Quandun
6. Xaynan

1. Şandun
2. Tazyansu
3. Anxoy
4. Çjetszyan
5. Tazyansı
6. Futszyan

1. DMMR
2. Şanı
3. Xebey

1. SUMR
2. Tainxay
3. Gensu
4. Ninsya- Xuey MR
5. Şensi

1. Tibet MR
2. Şıçuan
3. Yunnan
4. Quyçjou

Şekil 23. Çinin inzibati bölgüsü və iqtisadi bölgələri.

Şimal rayonu. Rayonun tərkibinə Xebey və Şansi əyalətləri, mərkəzi tabelikdə olan Pekin və Tyantszin, həm də DMMR daxildir. Şimal rayonunun ərazisinin böyük hissəsi səhra, yarımsəhralar (Daxili Monqolustan), dağ silsilələri, az hissəsi (şərqdə və cənubda) Böyük Çin düzənliyidir. Çinin ən qədim məskunlaşmış və əkinçilik rayonlarından biri olan bu rayonun 120 mln. nəfərdən artıq əhalisinin əksəriyyəti ovalıqlarda yaşayır; daha iri şəhərlər də ovalıqlarda salınmışdır, sıxlıq 1kv km-də 200-300 nəfərdir. Ölkədə ixtisaslı kadrların yüksək xüsusi çəkisi ilə fərqlənir.

Rayon mineral resurslarla, xüsusilə kömür, neft, dəmir filizi, xörək duzu ilə zəngindir. Ağır sənayenin inkişafına görə yalnız Şimal-Şərqdən, yüngül sənaye məhsullarının istehsalına görə isə Cənub-Şərqdən (Şanxay əyalətindən) geridə qalır. Rayonun iri şəhərində (Pekin, Tyantszin, Tayyuan, Tanşan və.) elmtutumlu sənaye sahələri daha sürətlə inkişaf edir. Xebey ölkənin başlıca kənd təsərrüfatı rayonlarından biridir. Buğda, çəltik, yağlı bitkilər yığımına, həm də donuzların, at, keçi və qoyunların sayına görə ölkədə birinci yer tutur. Mərkəzi tabelikdə olan Pekin və Tyantszin şəhərləri bu əyalətdə yerləşir.

Ölkənin paytaxtı Pekin həm də iri mədəniyyət mərkəzidir. Şəhər klassik Çin memarlıq üslubları, yaraşlıq parkları ilə məşhurdur. Tyantszin nəinki rayonun həm də ölkənin iri sənaye mərkəzi və başlıca «dəniz darvazasıdır».

Şansi əyalətinin sənayesinin, xüsusilə yanacaq-energetika, metallurgiya və kimya kompleksinin yaranmasında kömür hasilatı başlıca rol oynamışdır. Daş kömür ehtiyatına və hasilatına (200 mln.t) görə Şansi əyaləti ölkədə birinci yeri tutur. Kənd təsərrüfatında taxıl bitkiləri, həm də suvarılan çay vadilərində pambıq istehsalı üstünlük təşkil edir. Rayonun ən iri sənaye mərkəzi Tayyuandır.

DMMR-nun əsas sərvəti heyvandarlıq (qoyun və keçi, at) üçün gözəl otlaplardır. Atçılıq da inkişaf etmişdir. Muxtar rayonun paytaxtı Xux-Xote şəhərində yüngül və yeyinti sənayesi inkişaf etmişdir. Digər iri şəhəri metallurgiya kombinatı və maşınqayırma müəssisələri ilə tanınan Baotudur.

Mərkəzi-Cənub . Bu rayonun tərkibinə Xenan, Xubey, Xunan, Quandun, Xaynan əyalətləri, Quansi-Çjuan muxtar rayonu, həm də 1997-ci ildən Syanqan, 1999-cu ildən isə Aomin xüsusi inzibati rayonları daxildir. Mərkəzi - Cənubun ərazisinin böyük hissəsi dağlıqdır. Buna görə də əhali çay vadiləri və deltalarda, xüsusilə Yantszi çayının vadisi boyunca daha sıx məskunlaşmışdır. Rayon böyük əmək resurslarına malikdir. Burada əhalinin sayı 300 mln.nəfəri ötüb keçmişdir. Yerli xammal əsasında (filiz, kömür, yanar şist və s.) qara və əlvan metallurgiya, kimya sənayesi, tikinti materialları istehsalı inkişaf etmişdir. Maşınqayırma, xüsusilə onun metaltutumlu sahələri yüksək inkişaf etmişdir. Rayonun iri şəhəri Uxanda ölkənin ən iri qara metallurgiya kombinatlarından biri,

qara metallurgiya kombinatlarından biri, maşınqayırmanın müxtəlif sahələri və s. yerləşir.

Rayonun təbii şəraiti çəltikçiliyin üstünlük təşkil etdiyi çoxsahəli kənd təsərrüfatının inkişafı üçün əlverişlidir. İldə iki, hətdə üç dəfə çəltik yığılır. Rayon Çinin taxıl mənbələrindən (çəltik, buğda, qarğıdalı) biridir. Texniki bitkilərdən pambıq, çay, tütün, təbii kauçuk və güncüt yetişdirilir. İnkişaf etmiş yüngül və yeyinti sənayesi rayonun əkinçilik, balıqçılıq və texniki bitkilər məhsullarının emalı əsasında yaranmışdır.

Rayonun cənub sahilı dünya əhəmiyyətli iri iqtisadi qovşağa çevrilmişdir. Bununla başlıca səbəbi rayonun əlverişli İCM-yi, Syanqan və Aominin onun tərkibinə qatılması, ərazisinin açıq elan edilməsidir. Çində yaradılan 5 xüsusi iqtisadi zonadan üçü Mərkəzi-Cənub rayonunun dəniz sahilindədir. Bütün bunlarla əlaqədar olaraq rayonun cənub hissəsində xarici kapitalın iştirakı ilə sənaye istehsalı, xüsusilə onun müasir və ixracat sahələri dinamik inkişaf etmiş və ölkədə sosial-iqtisadi inkişafın ən yüksək səviyyəsinə çatmışdır. Rayonda Syanqan sahibkarları ilə intensiv əlaqələr yaranmışdır. Syanqan sahibkarlarının bir çoxu (xüsusilə soyları Quandun əyalətindən olanlar) torpaq və işçi qüvvəsinin ucuzluğu ilə əlaqədar öz müəssisələrini Cənubi Çinə köçürürlər. Bu da rayonda işsizliyin azalmasına, ixracatın artmasına səbəb olur. Mərkəzi-Cənubi Çinin ən iri dəniz portu, iqtisadi və mədəniyyət mərkəzi Quançjoudur.

Qərb bölgəsi Çin ərazisinin 70%-ni tutur. Bölgənin başlıca xüsusiyyəti ərazinin zəif mənimlənməsi, seyrək məskunlaşması, inkişaf etmiş bölgələrdən uzaqda yerləşməsi, bol enerji və xammal resurslarına malik olmasıdır. Qərbin enerji resurslarının (xüsusilə hidroenerji və təbii qaz ehtiyatlarının) şərqə ötürülməsi layihəsinin həyata keçirilməsi, Qərb bölgəsinin məhsuldar qüvvələrinin sürətli inkişafına güclü təkan verəcəkdir. Bu bölgədə Cənub-Qərb və Şimal-Qərb rayonlarını ayırmaq olar.

Cənub-Qərb rayonu Bu rayonun tərkibinə Sıçuan, Yunnan və Quyçjou əyalətləri, həm də Tibet muxtar rayonu daxildir. Ərazisi əsas etibarlı ilə dağlıq və meşəlikdən ibarətdir. Ölkə ərazisinin 1/4-dən artığını tutan bu rayonun əhalisi 200 mln. nəfərdən çoxdur və onların 2/3 hissəsi Sıçuan əyalətində yaşayır. Cənub-Qərbin əhalisi olduqca mürəkkəb milli tərkibə malikdir.

Təbii şəraitinə, təsərrüfat sahələrinə görə bu rayon bir-birindən kəskin surətdə fərqlənən hissələrdən ibarətdir. Rayonun daxilində olduqca əlverişli təbii şəraiti olan Sıçuan çökəkliyi yerləşir. Burada neft və təbii qaz, kömür və xörək duzu çıxarılır. Rayonun cənubunda mis filizi, cıvə və fosforit yataqları yerləşir.

Sıçuan əyaləti Çinin çəltik mənbələrindən biridir. Əyalətin suvarılan torpaqlarında ildə iki-üç dəfə taxıl və tərəvəz məhsulları yığılır. Şəkər qamışı, tütün və çay istehsalının da böyük əhəmiyyəti var. Sıçuan özünün meyvə, xüsusilə sitrus baqları ilə məşhurdur. Əyalətdə

donuzçuluq da inkişaf etmişdir.

Çinin daha inkişaf etmiş əyalətlərindən biri olan Sıçuanda yerli mineral və kənd təsərrüfatı xammalı əsasında müxtəlif emaledici sənaye, xüsusilə metallurgiya, maşınqayırma, neft-kimya, toxuculuq və yeyinti sənayesi inkişaf etmişdir. Bu sahələrin əksər müəssisələri Çendu və Çuntsin şəhərlərində cəmləşmişdir. Çuntsin şəhəri ölkənin şərq və qərb bölgələri arasında körpü rolunu oynayır. Şəhərdə quruculuq və yeniləşmə işləri o qədər sürətlə gedir ki, yaxın gələcəkdə bu şəhər dünyanın ən möhtəşəm şəhərlərindən birinə çevriləcəkdir. Xarici sərmayənin cəlb edilməsi üçün şəhərdə olduqca əlverişli şərait yaradılmışdır. Ona görə də şəhərin inkişafında iştirak edən xarici şirkətlərin sayı gündən-günə artır.

Dünyada ən yüksək dağlıq rayon olan Tibet Muxtar rayonu bu rayon ərazisinin yarısından artığını tutur. Tibetin yüksək dağlıq səhralarının sərt təbii şəraiti insan həyatını olduqca mürəkkəbləşdirir. Təsərrüfatının başlıca sahəsi heyvandarlıqdır. Burada yaq, qoyun, dəvə, at saxlanılır. Əkin sahələri Brahmaputra çayı boyunca yerləşir. Bu sahələrdə əsasən arpa, noxud və çovdar əkilir.

Tibet ərazisi 1951-ci ildə Çin tərəfindən tutulmuş, 1953-cü ildə isə teokratik dalay-lama quruluşu devrilmiş və kommunist idarə üsulu qurulmuşdur. Tibetin dini lideri dalay-lama ölkədən qovulmuş və sürgündə yaşayır. Tibetin inzibati, iqtisadi, və mədəniyyət mərkəzi Lxasa şəhəri dəniz səviyyəsindən 3,6 km hündürlükdə yerləşir. Hündürlüyü 100 m olan Potala saray-monastırı Lxasadır. Bu monastır dalay-lamaların iqamətgahıdır. Şəhərdə kустar sənaye, yüngül və yeyinti sənayesi inkişaf etmişdir.

Şimal-Qərb rayonu. Rayonun tərkibinə Qansu, Tsinxay, Şensi əyalətləri, həm də Sintszyan-Uyqur və Ninsya-Xuey muxtar rayonları daxildir. Şimal-Qərb ölkənin ən geniş, lakin ən seyrək məskunlaşmış yeridir. Burada cəmi 100 milyon adam yaşayır. Əhalinin milli tərkibinin mürəkkəbliyinə görə yalnız Cənub-Qərb rayonundan geri qalır. Ərazisinin böyük hissəsi səhra və yarımsəhralardan ibarətdir. Heyvandarlığın inkişafı üçün əlverişlidir. Kəskin kontinental iqlimi və digər sərt təbii şəraiti rayonun qərbində əkinçiliyi məhdudlaşdırır. Yalnız qərbdəki kiçik vahələrdə buğda və qarğıdalı, həm də yüksək keyfiyyətli pambıq becərilir (rayonun cənubunda). Əkinçilik üçün daha əlverişli şərait və geniş sahələr rayonun şərq hissəsində, Xuanxe çayı ətrafındadır. Ərazisinin böyük hissəsində otlaq heyvandarlığı inkişaf etmişdir.

Rayon faydalı qazıntı ehtiyatları ilə zəngindir. Neft, kömür və əlvan metallar çıxarılır. Yerli mineral və kənd təsərrüfatı xammalı əsasında neftayırma, neft-kimya və pambıq parça sənayesi yaradılmışdır. İri şəhərlərdə maşınqayırma da inkişaf etmişdir. Ən iri sənaye mərkəzi Sian, həm də Sintszyan-Uyqur muxtar rayonunun inzibati mərkəzi Urumçidir.

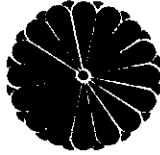
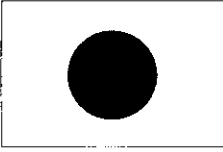
YAPONİYA

Şərqi Asiyada, Sakit okeanın qərb hissəsində yerləşən dövlətdir. Sahəsi-377,8 min kv.km; Əhalisi - 128 mln. nəfər; Orta sıxlıq - 339 nəfər; Təbii artım-0,2%; Ölkədən kənarında (Braziliya, ABŞ, Argentina və s.) yaşayan yaponlar - 1,7 mln.nəfər; Orta ömür müddəti-kişilər üçün 79, qadınlar üçün 84 yaş; Etnik tərkibi- 99% yaponlar; Dövlət dili-yapon dili; Din mənsubiyyəti- sintoizm və buddizm; Paytaxtı- Tokio (əhalisi 12 mln.nəfər); İri şəhərləri (əhalisi 1 milyon nəfərdən artıq)- Yohocama, Osaka, Kobe, Naqoya, Kioto, Sapporo, Xirosima, Fukuoka, Kavasaki, Kitaküsü; Şəhər əhalisi-81%; Dövlət quruluşu- konstitusiyalı monarxiya; İnzibati ərazi bölgüsü - 47 əyalət; Pul vahidi-iyen; Milli bayramı-23 dekabr, imperator Axixitonun ad günü(1933); Azərbaycan Respublikası ilə diplomatik münasibətləri 1992-ci ildə yaranmışdır.

Relyefi - ərazisinin 3/4 hissəsi dağ və yüksəkliklər; fəal seysmiklik səciyyəvidir; Ən yüksək zirvəsi- Fudziyama (3776 m); İqlimi- şimalda mülayim, cənubda subtropik, ən cənubda tropik; Başlıca çayları-Sinano, Tone, İsikari; Meşə və kolluqlar- ərazisinin 2/3-yə qədəri; Faunası-canavar, tülkü, ayı, porsuq; Tarixi salnamə - III əsr- Yamato tayfa ittifaqının yaranması; 523-621-ci illər- mərkəzləşdirilmiş dövlətin yaranması; 710 -ilk daimi paytaxtın (Nara şəhərində) yaradılması; 1192-syoqunların hakimiyyət başına gəlmələri; 1274-1281- monqolların iki dəfə müvəffəqiyyətsiz ekspedisiyası; 1542- ilk avropalıların gəlmələri(portagizlər); 1633-ölkənin xaricilər üçün «bağlı» elan edilməsi; 1854-xarici ölkələr ilə ticarət üçün iki portun istifadəyə verilməsi; 1867-68-Meydzi inqilabı; 1894-95-yapon-çin müharibəsi və Tayvan adasının işğalı; 1904-05-rus yapon müharibəsi və Cənubi Saxalinin işğalı; 1914-18-Almaniyaya qarşı müharibədə iştirak etmiş və Sakit okeanda Marian, Karolin və Marşal adalarını ələ keçirmişdir; 1931- Mancuriyanı işğal etmişdir; 1941- Sakit okeanda ABŞ-ın Perl-Xarbor bazasına hücum etmişdir; 1942- Filippini,İndoneziya,Tailand, Myanma, Malayziyanı işğal etmişdir; 1945 (6 və 9 avqust)- ABŞ-ın Xirosima və Naqasakiyə atom bombası atması; 1951-Birləşmiş Ştatlar ilə sülh müqaviləsinin bağlanması; 1972- Birləşmiş Ştatlar Okinava hərbi bazasını Yaponiyaya qaytarmışdı; 1978- Çin ilə sülh və dostluq barədə müqavilə; İqtisadiyyatı- ÜDM-a, elektrik enerjisi istehsalına görə dünyada ABŞ və Çindən, polad istehsalına görə Çin və ABŞ-dan sonra üçüncü, avtomobil istehsalına görə Birləşmiş Ştatlardan sonra ikinci, gəmi, məişət elektrotexnikası, robot, rəngli televizor, keramika, süni lif, ipək parça istehsalına, fərdi kompüter (iri kompüter istehsalına görə ABŞ-dan geridə qalır) ÜDM-un ETKİ-nə ayırdığı paya (3%) görə btrinci yeri tutur. Bütün bunlarla yanaşı Yaponiya nəinki Asiyanı, bütün dünyanı ən çox çirkləndirən ölkələrdən biridir. Atmosferə CO₂ tullantılarına görə ABŞ, ÇXR və RF-dən sonra dünyada dördüncü yeri tutur.

YAPONİYA

§ 1. Coğrafi mövqeyi və təbiəti

Yaponiya (özləri ölkəni Nippon¹ adlandırırlar) Sakit okeanın qərb hissəsində təqribən 4 min adada yerləşən dövlətdir. Ərazisinin əsas hissəsi tərkibinə dörd iri ada ; Honsü (231 min kv km), Hokkaydo

(79 min kv km), Kūsü (42 min kv km) və Siqoku (19 min kv km) daxil olan Yapon arxipelaqında yerləşir. Bununla yanaşı Kūsü adasının cənubunda yerləşən Rükü, həm də Sakit okeanda bir sıra kiçik adalar Yaponiyaya məxsusdur. Asiyanın şərq hissəsində qövs formasını əmələ gətirən bu adalar cənub-qərbdən şimal-şərq istiqamətinə təqribən 3,5 min km uzanır. Yaponiyanı materikdən Şərqi-Çin, Yapon və Oxot dənizləri ayırır. Materikdə Yaponiyaya ən yaxın yerləşən ölkələr Rusiya, Çin və Koreya Respublikasıdır. Materik ilə ölkənin böyük adaları arasında ən qısa məsafə Koreya boğazından keçir (220 km). Şərqdə və cənub-şərqdə Yaponiya Sakit okean suları ilə əhatə olunmuşdur. Cənubda Honsü, Siqoku və Kūsü adaları arasında Daxili Yapon dənizi yerləşir.

Yaponiyanın coğrafi mövqeyi ayrı-ayrı tarixi mərhələlərdə onun inkişaf yoluna müxtəlif cür təsir etmişdir. Əvvəla, müstəmləkə uğrunda mübarizə aparan Avropa ölkələrindən uzaqlığı, bir növ XIX əsrin ortalarına qədər onlardan «gizlənməsi» (Yaponiya Qərbi Avropa ölkələrindən təqribən 20 min km, Birləşmiş Ştatlardan isə 8-9 min km aralı yerləşir) ölkənin əsarət altına düşməsinə maneçilik törətmişdir. Digər tərəfdən isə Yaponiyanın xarici dünyadan təcrid olunması, dünya ticarət yollarından uzaqda qalması uzun müddət onun təsərrüfatının inkişafını ləngitmiş və feodal qaydaların saxlanmasına təsir etmişdir. XIX əsrin ortalarına qədər Sakit okeanı nadir hallarda dəniz səyyahlarının gəmiləri üzüb keçirdi. Yalnız XIX əsrin sonunda bu okean dünyanın böyük ticarət yoluna çevrilmişdir. Müasir dövrdə yanacaq və xammala böyük tələbatı olan Yaponiya, təbii resurslarla zəngin olan Asiya ölkələrinin və Avstraliya İttifaqının yaxınlığında yerləşir. *Bu gün Yaponiya yüksək inkişaf etmiş dəniz nəqliyyatı vasitəsilə iqtisadi mərkəzlərə «körpü» salmış və əlverişsiz təbii iqtisadi coğrafi mövqeyini (İCM) qismən aradan qaldıra bilmişdir.*

¹ Nippon sözü iki ieroqlif işarədən ibarətdir. Birinci işarə günəş, ikincisi isə başlanğıc ya da mənbə mənasını bildirir. Ona görə də Yaponiyanı məcazi mənada Gündoğan ölkə adlandırırlar

Ümumiyyətlə ölkənin ada mövqeyi dəniz təsərrüfatının inkişafına, daxili və xarici iqtisadi əlaqələrin xarakterinə təsir etmişdir.

Ölkənin ada xarakteri *təbiətinin də bir çox səciyyəvi əlamətlərini* (okean iqlimi, fauna və florasının endem¹ xüsusiyyəti və s.) müəyyən edir. Yapon adaları fəal dağ əmələ gəlmə prosesi baş verən, Alyaskadan Asiyanın şərq sahilləri boyunca İndoneziya adalarına qədər uzanan müasir Sakitokean geosinklinal² qurşağında yerləşir. Ona görə də Yapon adalarında tez-tez dağıdıcı zəlzələlər, ayrı-ayrı quru sahələrinin zəif qalxması və enməsi, vulkan püskürmələri baş verir. Ölkədə 150, o cümlədən 40 fəaliyyətdə olan vulkan var. Onların arasında yaponların müqəddəs saydıqları Fudziyama ölkədə ən yüksək dağdır (3776 m). Vulkan prosesləri özünü daha çox adaların daxili rayonlarında, seysmik proseslər isə Daxili Yapon dənizi və Honsü adasının Sakitokean sahillərində göstərir. Ölkədə hər il müxtəlif gücdə 1500-ə qədər zəlzələ baş verir. Zəlzələ ilə yanaşı Yaponiya üçün, sualtı zəlzələlər nəticəsində baş verən və güclü dağıdıcı qüvvəyə malik olan «dəniz silkələnməsi», yəni sunami³ xarakterikdir. Sunami nəticəsində sahilə yaxınlaşdıqca dalğaların hündürlüyü sürətlə qalxır və 10 metrə çatır. Belə dalğalardan daha çox Hokkaydo və Honsü adasının şimal-şərq hissəsi zərər çəkir.

Yaponiya təbiətinin mühüm xüsusiyyətlərindən biri onun dəniz sahili ilə dağlıq landşaftının qovuşmasıdır. Dəniz sahilində ensiz ərazilər, daxili bölgələrdə isə çay vadiləri düzənlik və ovalıqdır. Xüsusilə Honsü adasında Tokio körfəzi sahilini əhatə edən Kanto (sahəsi 13 min kv km), Nobi (İse körfəzi yaxınlığında), Etiqo (Osaka körfəzi bölgəsində), Küsü adasının şimalında Tsukusi düzənliklərinin və Hokkaydo adasında İsikari vadisinin böyük təsərrüfat əhəmiyyəti var. Ölkənin ən iri şəhərləri müxtəlif bitkilərlə örtülmüş mənzərəli dəniz sahillərində yerləşir. Girintili-çixıntılı sahil xətti dəniz nəqliyyatının inkişafı, portların tikintisi və digər dəniz ilə əlaqədar olan təsərrüfat sahələrinin yaradılması üçün olduqca əlverişli şərait yaradır. Sahil ərazilərin böyük təsərrüfat əhəmiyyətinə baxmayaraq, bununla belə Yaponiya dağlıq ölkədir. Ərazisinin 3/4 hissəsini dağlar və yüksəkliklər tutur. Yarğanlı dağlar üstünlük təşkil edir. Bu dağlar çox yüksək olmasalar da (dəniz səviyyəsindən orta hündürlüyü 1600-1700 m) adaları ayrı-ayrı hissələrə ayırır və Yaponiya landşaftında rəngarənglik, qarışıqlıq yaradır. Dik və sıldırımli dağlar bir çox yerlərdə təsərrüfatın mənimsənilməsini çətinləşdirir.

¹ **endem**- yalnız bir yerdə (ölkədə, ərazidə) yayılmış bitki və heyvan növləri.

² **Geosinklinal** (qurşaq)- yer qabığının xətt boyunca hərəkətdə olan geniş sahə. Ona okean yer qabığının qitəyə çevrilən sahəsi kimi baxılır. Sakit okean və Aralıqdenizi qurşağında geosinklinal şərait müasir dövrə qədər qalmaqdadır.

³ «**Sunami**» sözü yapon dilində porta çatan, «dalğa» mənasını bildirir.

Yaponiya İEO-lər arasında *faydalı qazıntılarla* ən kasad olan ölkədir. Nisbətən təbii kükürd, mis və kömür ehtiyatları ilə fərqlənir. Ölkənin sənaye müəssisələri demək olar ki, tamamilə idxal xammala və yanacağa əsaslanır. Son illər faydalı qazıntıların hasilatı, saflaşdırma və emal texnologiyasının təkmilləşdirilməsi sayəsində kiçik yataqların (xüsusilə əlvan və nadir metalların), həm də Dünya okeanı resurslarının məsələn okean dibindən manqan qarışığının, dəniz suyundan uran əldə edilməsi və s.) istismarı iqtisadi cəhətdən faydalı olmuşdur. Ümumiyyətlə Yaponiyanın yerli faydalı qazıntıları sənaye istehlakında cüzi rol oynayır. Kənd təsərrüfatı üçün təbii imkanlar sənayeyə nisbətən daha əlverişlidir. *Dağlıq relyef* yalnız ərazinin ayrı-ayrı hissələrində əkinçiliyi məhdudlaşdırır. Sahilboyu ovalıqlar, dağətəyi düzənliklər və çay vadiləri daha əvvəllərdən mənimsənilmişdir.

Şəkil 24. *Zəlzələdən sonra bərpa işləri.*

Yapon iqtisadiyyatçılarının hesablamalarına görə ölkə ərazisinin yalnız 1/10-i kənd təsərrüfatı üçün yayarsızdır, lakin bu sahədə istifadə olunan torpaq sahələri ümumi ərazinin cəmi 1/5-ni təşkil edir. *İqlim şəraiti* kənd təsərrüfatı işləri və insanların yaşaması üçün əlverişlidir. Bununla yanaşı yapon adalarının böyük məsafədə şimaldan cənuba uzanması onun ayrı-ayrı hissələrində iqlim şəraitinin müxtəlifliyinə səbəb olur. Hokkaydo və Honsü adasının şimal hissəsi mülayim, Honsünün cənub hissəsi, Küsü və Siqoku adaları subtropik, Rükü adaları isə tropik iqlimə malikdir. İqlim fərqlərini relyefin dağlıq xarakteri, həm də Kurosio¹ cənub isti axını və Oyasio² şimal soyuq axının təsiri gücləndirir. Mərkəzi Yaponiyada meridian istiqamətində

¹ **Kurosio** (Yapon cəryanı)-Yaponiyanın cənub və şərq sahilləri yaxınlığında Sakit okeanın isti axını; Şimali Passat(Şimali Ekvatorial) axının davamı. 36 ş.m.d.-də və 150 ş.u.d.-də Şimali Sakit okean axınına çevrilir və 40 ş.m.d.-də soyuq Oyasio (Kurul) axını ilə qarşılaşır.Yaxınlıqda yerləşən okean və quru sahələrin iqlimini istiləşdirir.

² **Oyasio** (Kurul) axını-Sakit okeanın şimal-qərbində soyuq axın; Kurul adalarının və Hokkaydo adasının sahilləri boyunca şimaldan cənub istiqamətinə axır və sahil ərazilərin soyuqlaşmasına tə'sir edir.40 ş.m.d.-də Kurosio axını ilə qarşılaşır və Şimali Sakit okean axınıny yaradır.

uzanan sıra dağlar ölkənin qərb və şərq əraziləri arasında özünə məxsus iqlim səddi əmələ gətirir. Qışda materikdən əsən soyuq hava kütlələri dağlarla qorunan şərqə nisbətən, qərb sahillərinə daha güclü təsir edir. Kuroşio isti axını isə ölkənin qərb hissəsinin iqliminin mülayimləşməsinə təsir edir. Bütün bunlarla əlaqədar ölkənin böyük hissəsinin iqlimi bu coğrafi enlik üçün səciyyəvi olmayan xarakter alır.

Yaponiya üçün, bol yağıntıya səbəb olan atmosferin musson dövrünü xarakterizə edir. Yağıntının illik miqdarı 1000 mm-dən 3000 mm-ə, bəzi yerlərdə isə 4000 mm-ə çatır. Yalnız Hokkaydo adasının şərq hissəsində 1000 mm-dən az yağıntı (qış aylarında bu adaya çoxlu qar yağır) düşür. Yağıntının çoxunu qışda şimal-qərbdən (Sibirdən), yayda isə okeandan əsən musson küləkləri gətirir. Bu da ölkənin temperatur rejiminə təsir edir. Ən soyuq yanvar ayın orta temperaturu şimalda -10° -dən cənubda $+18^{\circ}$ -yə qədər; avqustda müvafiq olaraq $+17^{\circ}$ -dən 27° -yə qədərdir. Musson iqlimə malik digər ölkələrdə olduğu kimi Yaponiyada da, xüsusilə musson küləklərinin dəyişildiyi payız fəslində güclü tufanlar (tayfun) olur. Aramsız və uzun sürən (leysan) yağış və gücü 12 bala çatan küləklə müşayiət olunan bu tufanlar təsərrüfata zəlzələdən daha çox ziyan vurur. Hər il Yaponiyadan təqribən 10-15 belə tayfun keçir. Zəlzələ, sunami ilə yanaşı daşqına, sürüşməyə səbəb olan bu tufanlar yaponların həyatında daima problemlər yaradır. Ölkənin cənub hissəsinin subtropik və tropik vilayətləri kənd təsərrüfatı üçün daha əlverişlidir və burada ildə iki, hətta üç dəfə məhsul yığılır. Yalnız Honsü adasının şimalında və Hokkaydo adasında soyuq qış bir sıra bitkilərin yetişdirilməsini məhdudlaşdırır.

Ölkənin *hidroqrafiya şəbəkəsi* çoxlu sayda kiçik çay və göllərlə səciyyələnir. Astanalı çayları üstünlük təşkil edir və nəqliyyat üçün yararlıdır. Ən böyük çayları Sinano (uzunluğu 369 km), İsikari (365) və Tonedir (322 km). Çayların yalnız suvarma və hidroenerji əhəmiyyəti var. Hidroenerji ehtiyatı 5,5 mln.kVt qiymətləndirilir, onun 70-80%-indən istifadə olunur. Bir sıra dağ göllərində də SES-lər tikilmişdir. Ən dərin gölü Tadzava (425 m), ən böyük göl isə Bivadır (hər ikisi Honsü adasında). İçməli su mənbəyi kimi çay ilə yanaşı göl və yeraltı sulardan geniş istifadə olunur. *Bitki aləmi* zəngin və müxtəlifdir. Ərazisinin təxminən 2/3 hissəsini meşə sahələri tutur. Hokkaydo adasında iynəyarpaqlı (şam, küknar), Honsü adasında isə qarışıq meşələr üstünlük təşkil edir. Cənubda subtropik zonanın meşələri (dəfnə, kamfora ağacı) yayılmışdır. Meşələrin, xüsusilə Hokkaydo adasında şam ağaclarının böyük təsərrüfat əhəmiyyəti vardır. Oduncaq tikintidə, həm də meşə-kimya və sellüloz-kağız sənayesində xammal kimi istifadə olunur. Düzənliklərdə demək olar ki, təbii bitkilər qalmamışdır və onların yerində tarlalar, baxça və bağlar salın-

mışdır. *Ölkə faunası* üçün canavar, tülkü, ayı, antilop və s. kimi heyvanlar xarakterikdir.

Ölkənin torpaq örtüyü olduqca müxtəlifdir. Hokkaydoda və Honsü adasının şimal və qərbində küləçalan və torflu, Honsünün şərqində qonur-meşə, Küsü və Siqoku adalarında qırmızı torpaq növləri geniş yayılmışdır. Düzənliklər daxilində çəltik becərilməsi üçün daha yararlı olan allüvial, yüksək dağlıq zonalarda dağ-çəmən torpaq sahələri üstünlük təşkil edir. Olduqca geniş torpaq sahələrində sənaye müəssisələri, yaşayış binaları, müxtəlif infrastruktur sahələri yerləşir. Bu da kənd təsərrüfatına yararlı torpaq sahələrinin getdikcə azalmasına səbəb olmuşdur.

İnzibati bölgüsü. İnzibati cəhətdən Yaponiya 47 əyalətə bölünür. Əyalətlərin 34-ü Honsü, 7-si Küsü, 4-ü Siqoku, 1-i Hokkaydo və 1-də Okinava adalarında yerləşir.

Cədvəl № 24

İnzibati vahidlik (əyalətlər)	Sahəsi min kv.km	Əhalisi mln.nəf	İnzibati mərkəzi	Əhalisi mln nəf
1	2	3	4	5
Hokkaydo adası	78,4	6,7		
Hokkaydo	78,4	6,7	Sapporo	1,6
Honsü adası	231	101,5		
Ayti	5,1	6,7	Naqoya	2,2
Akita	11,6 ¹	1,3	Akita	0,3
Aomori	9,6	1,5	Aomori	0,3
Vakayama	4,7	1,1	Vakayama	0,4
Qifu	10,6	2,1	Qifu	0,4
Qumma	6,4	1,9	Maebasi	0,3
İbaraki	6,1	2,8	Mito	0,3
İvate	15,3	1,5	Morioka	0,3
İsikava	4,2	1,2	Kanadzava	0,4
Kanaqava	2,4	7,7	İohoqama	3,0
Kioto	4,6	2,8	Kioto	1,5
Mie	5,8	1,8	Su	0,15
Miyaqi	7,3	2,3	Senday	0,7
Naqano	13,6	2,2	Naqano	0,4
Nara	3,7	1,4	Nara	0,4
Niiqata	12,6	2,7	Niiqata	0,5
Okayama	7,1	2,0	Okayama	0,6

¹ Tovada gölünün sahəsi istina olmaqla (Akita və Amori əyalətləri sərhədində)

1	2	3	4	5
Osaka	1,9	9,0	Osaka	2,7
Saytama	3,8	6,3	Urava	0,4
Siqa	4,0	1,3	Osu	0,3
Sidzuoka	7,8	3,8	Sidzuoka	0,5
Simane	6,6	0,8	Masue	0,15
Tiba	5,1	5,5	Tiba	0,8
Tokio	2,1	12,5	Tokio	8,5
Totiqi	6,4	2,0	Usunomiya	0,5
Tottori	3,5	0,7	Tottori	0,15
Toyama	4,3	1,2	Toyama	0,3
Fukui	4,2	0,9	Fukui	0,3
Fukusima	13,8	2,2	Fukusima	0,3
Xioqo	8,4	5,4	Kobe	1,5
Xirosima	8,4	3,0	Xirosima	1,1
Yamaqata	9,3	1,3	Yamaqata	0,3
Yamaquti	6,1	1,7	Yamaquti	0,13
Yamanasi	4,5	0,9	Kofu	0,22
Siqoku adası	18,8	4,7		
Kaqava	1,9	1,1	Takamasu	0,4
Koti	7,1	1,0	Koti	0,4
Tokusima	4,1	0,9	Tokusima	0,3
Exime	5,7	1,7	Masuyama	0,5
Küsü adası	42,0	14,0		
Kaqosima	9,2	1,9	Kaqosima	0,6
Kumamoto	7,4	2,0	Kumamoto	0,6
Miyadzaki	7,7	1,2	Miyadzaki	0,3
Naqasaki	4,1	1,7	Naqasaki	0,5
Oita	6,3	1,4	Oita	0,4
Saga	2,4	0,9	Saga	0,2
Fukuoka	4,9	4,9	Fukuoka	1,2
Orinava adaları				
Orinava	0,3	2,2	Naha	1,3

§2. Qısa inkişaf tarixi və dövlət quruluşu

Müasir Yaponiyanın ərazisində insan izləri paleolit dövrünə aid edilir. Sonradan ayn və malay tayfalarının soyları bura neolit mədəniyyətini (Dzyomon mədəniyyəti) gətirmişlər. Bu dövrün sonunda əkinçilik meydana gəlmişdir. E.ə. III-IV əsrlərdə Koreya yarımadasından keçməklə CŞA-dan bürünc əsrinin ibtidai mədəniyyətini (yayoy mədəniyyəti) daşıyan yapon tayfalarının soyları gəlmişdir. Yaponlar qəbilə quruluşu ilə (matriarxat əlamətləri ilə) yaşayırdı və dəmir alətlərdən istifadə edirdilər. III əsrdə qəbilə birlikləri yaranmış, materikdən buraya çinli və koreyalıların axını başlamışdır. Ölkədə tayfa və qəbilə rəhbərlərini, ailə başçıları ilahiləşdirən müxtəlif dini ayinlər mövcud idi. Sonradan yerli allahlara pərəstiş sinto¹ ümumi ad altında birləşmiş və tədricən o da, buddizm və konfusiçilik ideyalarının təsiri altında müəyyən dəyişiklərə məruz qalmışdır. Bu dövrdə ibtidai-qəbilə quruluşu formalaşmışdır. İnsanların əksəriyyəti Amaterasu² günəş ilahəsinə pərəstiş edirdilər. Qədim dövrlərdən başlayaraq yapon adaları CŞA adalarından və Asiyanın materik hissəsindən ardıcıl miqrasiya axınları ilə məskunlaşmış və onların yolu, dəniz olmuşdur. İlk miqrasiya axını Şimali Kusunun məhsuldar düzənliklərində məskunlaşmışdır. Sonradan onlar ölkənin şimal-şərqinin sahil ovalıqlarına yayılmışlar. Uzun müddət Daxili Yapon dənizinə yaxın yerləşən ölkənin cənub-qərb hissəsi Yaponiyanın daha inkişaf etmiş bölgəsi olmuşdur. Qədim salnamələrə görə yayoy mədəniyyətində burada bir sıra «şahlıq» mövcud idi. Eramızın ilk əsrlərinə qədər hökmüranlıq uğrunda bu «şahlıqlar» arasında kəskin mübarizə getmişdir. Nəticədə IV əsrin başlanğıcında Yamato «şahlığı» müasir Osaka və Nara şəhərləri ətrafında daha məhsuldar torpaqları ələ keçirmiş və bütün Mərkezi və Cənubi Yaponiyada öz hökmüranlığını möhkəmləndirmişdir. V-VI əsrlərdə Yaoniyada hələ daimi paytaxt yox idi. 710-cu ildə çin nümunəsində Nara şəhərində ilk paytaxt şəhər salınmışdır. 794-cü ildə isə paytaxt Naradan Xeyan (indiki Kioto) şəhərinə köçürülmüşdür. Bu vaxtdan başlayaraq XII əsrə qədər yapon tarixində Xeyan dövrü hökm sürmüşdür. Xeyan dövrü yapon mədəniyyətinin sürətlə inkişaf edən, çiçəklənən dövrü olmuşdur. Xüsusilə qonşu Çin və Koreya ilə ticarət əlaqələri ölkənin inkişafına olduqca böyük təsir göstərmişdir. Bu əlaqələrin sayəsində Yaponiyaya Çin mədəniyyəti (çin

¹ Sinto (sintoizm)- yapon sinto sözündəndir, allahların yolu, öyrənilməsi mənasını bildirir. Təbiət və ata-babaya sitayiş edilir. Ali səcdəgah Amaterasudur.

² Amaterasu-Sintoizm dinində Günəş timsalında ali ilahə.

ieroqlif yazısı¹, buddizm, konfusuçilik², elmi biliklər, əkinçilik və s. işlərin daha qabaqcıl vərdişləri) daxil olmuşdur. Əyalətlərdə yerli feodalların mövqeyi tədricən möhkənlənmiş və onlar özlərinin hərbi döyüş dəstələrini yaratmışlar. Gübar feodalların döyüş dəstələrindən xüsusi samuray təbəqəsi³ (ilk əvvəl aldığı mülkə görə mülkədar-feodaldan asılı olan vassallar, kiçik mülk zədənganları) formalaşmış və sonradan onlar Mərkəzi Yaponiyada saray zədənganlarının iri mülklərinə qibtə ilə yanaşmışlar. 1185-ci ildə samuraylar şimal-şərqdə nüfuzlu Minamotonun ətrafında birləşərək Tayra sülaləsinin qoşunlarını darmadağın etmişlər. 1192-ci ildə Minamoto Yoritomo özünü syoqun, yeni ali hərbi hakim adlandırmış və bütün hakimiyyəti öz əlinə almışdır. İmperator isə yalnız simvolik olaraq dövlətin din bağçısı kimi qalmışdı. XIII-XVI əsrlər yapon tarixində iri sülalələr arasında daima gedən müharibələr ilə zəngin olmuşdur. Ona görə də Yaponiyada syoqun sülalələri dəyişmiş lakin syoqunat sistemi XIX əsrin ortalarına qədər (bir qədər fasilələrlə) qalmışdır.

1274-1281-ci illərdə Yaponiya ciddi təhlükə qarşısında qalmışdır. Monqol hakimi Xubilay iki dəfə yapon sahillərinə böyük donanma göndərmişdir. Lakin hər dəfə onun göndərdiyi gəmilərin əksəriyyəti tufan nəticəsində dağılmış və ölkəyə daxil olmaq cəhdləri baş tutmamışdır. Yaponlara kömək edən bu tufanlar «kamikadze», yeni «ilahi külək» adlandırılmışdır (ikinci dünya müharibəsi illərində yaponların ölümə məhkum-təyyarəçilərə verdikləri «kamikadze» ləğəbi də məhz bu tufana verilən addan yaranmışdır).

Yaponiya uzun müddət ətraf dünya üçün «qapalı» qalmışdır. Avropalılar Yaponiyaya çox gec, yalnız XVI əsrdə gəlib çatmışlar.

¹ İeroqlif- Qədim misir yazılarında şəkil işarələri. Bu termin həm də hərfi olmayan bir çox yazılarda istifadə olunan işarələrə aid edilir. Çin yazısında 4-7 min (ümumi sayı 50 minə qədər), yapon yazısında isə 3 min işarədən istifadə olunur. Fərziyyəyə görə yapon dili altay dil ailəsinə aiddir.

² Konfusiçilik-Çində əsası e.ə. VI əsrlə Konfusi (551-479) tərəfindən qoyulan, siyasi-əxlaq qaydaları nəzəriyyəsi. Zədənganların varisliyini müdafiə edirdi. Hakimin səlahiyyətini müqəddəs, səma tərəfindən verildiyini, ümumi ədalət qanunu ilə isə insanların yuxarı («alicənab ərlərə») və aşağı təbəqələrə («kiçik adamlara») bölünməsinə təbliğ edirdi. Çində e.ə. II əsrdən Sinxay inqilabına qədər (1911-1913-cü illərdə burjua inqilabı, Mancuriya sülaləsi Sini devirmiş və ölkədə respublika e'lan edilmişdir) rəsmi dövlət ideologiyası idi.

³ Bir çox qərb tarixçi və sosioloqları yapon mədəniyyətinə səciyyəvi olan ən yaxşı nailiyyətləri bir-birilə sıx əlaqədar olan ortaəsrin iki ideoloji sistemi, samuray mənaşəyat qaydaları «busido» və buddizm fəlsəfəsi «dzen» (dao-sizmlə yaxınlaşma nəticəsində Çində yaranmışdır) ilə bağlı olduğunu sübut etməyə çalışırlar. «Busido»- alicənablıq şərəfinin gözənilməsinin sistemə salınmış qaydalar küllüyyatıdır. Sərt asketizmi (qeyri-dünyanı), əzab və ölümdən qorxmamağı, vassal vəzifəsinə sadıqlıyı, təhqir və uğursuzluğu əzablı intiharla yumacağı təbliğ edir.

100 il ərzində qərb mədəniyyəti, elmi, texnikası, odlu silahları Yaponiyaya olduqca fəal daxil olmuş və ölkənin təsərrüfat inkişafına yeni təkan vermişdir. Avropalılar ölkəyə xristian¹ dinini gətirmiş və onun yayılmasına böyük səy göstərmişlər. XVII əsrin əvvəllərində syoqunatın hakimi Tokugava xaricilərin Yaponiyaya daxil olmasını qadağan etmiş (çinli və hollandlar istisna olmaqla) və ölkənin bütün portları (Naqasaki istisna olmaqla) xarici gəmilər üçün bağlı elan edilmişdir (ölkəyə gələn xaricilər, ölkədən çıxan ya da iri gəmi qayıran yaponlar ölüm cəzası ala bilərdilər). Yaponiyanın xarici dünyadan təcrid olunması XIX əsrin ortalarına qədər davam etmişdir. 1854-cü ildə Birləşmiş Ştatlarla² bağlanan müqavilədən sonra, bir sıra yapon portları amerikan gəmiləri üçün açıq elan edilmişdir. Belə müqavilə bir neçə Avropa ölkələri, o cümlədən Rusiya³ ilə də bağlanmışdır. Syoqun idarə-üsulunu devirən və imperator hakimiyyətini bərpa edən Meydzi inqilabından (1868) sonra ölkədə kapitalizmin inkişafı üçün şərait yaranmışdır. Bu proses iqtisadi ekspansiya və hərbi təcavüzkarlıq ilə eyni zamanda baş verirdi. XIX əsrin axırlarından başlayaraq Yaponiya təcavüzkar ekspansiv⁴ siyasət aparmış və 1894-cü ildə Çinə basqın edib onun Tayvan adasını işğal etmişdir. Rus-yapon müharibəsində (1904-1905) qələbə çalan yaponlar, Simoneseki sülh müqaviləsinə əsasən Cənubi Saxalini öz tərkibinə qatmış, Mancuriyanın cənubunu və Koreyanı özündən asılı vəziyyətə salmışdır. Birinci dünya müharibəsində Antanta ittifaqında çıxış edən Yaponiya Alma-

¹ Yaponiyada xristianlıq-XVI əsrdə avropalılar tərəfindən gətirilmiş, portagiz və ispan missionerləri tərəfindən ölkədə yayılmışdır. Artıq XVII əsrdə katolizmə etiqad edənlərin sayı bir neçə yüz min nəfərə çatmışdır. Hakimiyyət xristian dinin yayılmasını qadağan etmiş və missionerləri ölkədən qovmuşdur. XIX əsrin ortalarına qədər ölkədə xristianlar təqib olunmuşdur. XIX əsrdə Yaponiya yenə də missionerlərin, bu dəfə nəyinki katoliklərin, həm də protestantların fəaliyyət dairəsinə çevrilmişdir. Bu fəaliyyət ikinci dünya müharibəsindən sonra Yaponiyanın Birləşmiş Ştatlar tərəfindən işğal olunması dövründə daha da güclənmişdir. İndi ölkədə 1,5 milyondan artıq xristian yaşayır

² **Ansey müqaviləsi**- Yaponiya ilə Birləşmiş Ştatlar, Böyük Britaniya, Fransa və Rusiya arasında bağlanan (1854-1858) qeyri-bərabər hüquqlu müqavilə. Bu müqaviləyə müvafiq olaraq xaricilər azad ticarət hüququ əldə etmiş və Yaponiya kömrük müstəqilliyindən məhrum olmuşdur (kiçik kömrük rüsumu müəyyən edilmişdir). Bu müqavilə 1894-cü ildən 1911-ci ilə qədər davam edən yeni müqavilə ilə əvəz olunmuşdur. Bir sözlə amerikan və avropalılar Yaponiyanı onlar ilə ticarət etməyə məcbur etmişlər.

³ Birinci Rus-Yapon müqaviləsinə görə (1855) iki dövlət arasında sərhəd İturup və Urup adaları arasından çəkilmişdir. Həmin müqaviləyə görə İturup adası Yaponiyanın, Urup və bütün Kuril adaları Rusiyanın tərkibinə daxil edilmişdir. Saxalin isə birgə malikanə kimi saxlanılmışdır. Peterburq müqaviləsinə görə (1875) Rusiya Saxaline tam sahib olmuş və bunun əvəzində bütün Kuril adalarını Yaponiyaya vermişdir.

⁴ **Ekspansiya-imperialist dövlətlərinin** xammal və bazarlar əldə etmək məqsədilə öz siyasi və iqtisadi nüfuzunu başqa ölkələrə yaymaq üçün yeritdikləri təcavüzkar siyasət.

niyanın müstəmləkələri olan Marşal, Marian və Karolin adalarını zəbt etmişdir. 1931-ci ildə yapon qoşunları Mancuriyanı işğal etmiş, 1937-ci ildə isə Çinlə müharibəyə başlamışdır. Beləliklə, XX əsrin 30-cu illərinin axırında Yaponiya böyük dövlətə çevrilir. Onun 63 milyondan artıq əhalisi olan müstəmləkələrinin ərazisi 1,5 mln.kv km-ə çatır. İki dünya müharibəsi arasındakı dövürdə ölkə sənayesi yapon imperializminin hərbi tələbatına xidmət edərək kənd təsərrüfatını ötüb keçmiş və Yaponiya sənaye-aqrar ölkəsinə çevrilmişdir. İkinci dünya müharibəsi ərəfəsində ölkənin bütün sənaye məhsulları istehsalının 2/3 hissəsi ağır sənayenin payına düşürdü. Yaponiya imperializmi özünün təcavüzkar siyasətinə bəraət qazandırmaq məqsədi ilə təbii sərvətlərlə «kasıblıq nəzəriyyəsini» təbliğ edir və Asiyada yeni müharibələrə hazırlaşır. Təsədüf deyil ki, Yaponiya faşist Almaniyası və İtaliyası ilə ittifaqda ikinci dünya müharibəsinin əsas iştirakçılardan birinə çevrilmiş və Sakit okeanda geniş miqyaslı hərbi əməliyyatlar aparmışdır. Nəticədə antifaşist dövlətlərinin birliyi tərəfindən ağır məğlubiyyətə uğramışdı. 1945-ci ilin sentyabrında Yaponiyanın şərtsiz təslim olması onu ordudan və bütün müstəmləkələrindən məhrum etmiş, milli sərvətlərinin böyük hissəsini itirmiş, sosial-iqtisadi cəhətdən bir neçə on il geri düşmüşdü. Bununla yanaşı Yaponiya demilitarizasiya¹ və demokratik inkişaf yoluna nail olmuş və bundan çox bacarıqla istifadə etmişdir. 1947-ci ildə qəbul edilən konstitusiyada xalqın müstəqil hakimiyyəti, demokratik hüququ və azadlığı elan edilmişdir. İmperator hakim vəzifələrdən məhrum olmuşdur. Yaponiya beynəlxalq mübahisəli məsələlərin həllində silahlı qüvvələrdən bir vasitə kimi istifadə etməkdən imtina etmişdir.1951-ci ildə San-Fransiskoda imzalanan beynəlxalq sülh müqaviləsində (SSRİ bu müqaviləni imzalamaqdan imtina etmişdir) Yaponiyanın müstəqilliyi bərpa olundu. Eyni zamanda Yaponiyanın təhlükəsizliyinə təminat verən yapon-amerikan müqaviləsi bağlandı. Bu müqaviləyə müvafiq olaraq Birləşmiş Ştatlar Yaponiyanın ərazisində silahlı qüvvələrini yerləşdirmək və hərbi bazalarını yaratmaq hüququnu əldə etdi. 1960-cı ildə Birləşmiş Ştatlar ilə Yaponiya qarşılıqlı əməkdaşlıq və təhlükəsizlik təminatı barədə yeni müqavilə imzalamış və 1970-ci ildən başlayaraq bu müqavilə avtomatik olaraq uzadılır. Bununla yanaşı Yaponiya Rusiya Federasiyasına qarşı ərazi iddiaları irəli sürür və tarixən onlara mənsub olan İturup, Kunaşir, Şikotan və Xabomai adalarının (ərazisi 8 min kv km, əhalisi 30 min nəfər) ikinci dünya müharibəsində rus qoşunları tərəfindən işğal edilməsini qeyri-qanuni sayırlar.²

¹ Demilitarizasiya- Bir dövlətə qoşun saxlamağı, hərbi sənaye yaratmağı, istehkamlar düzəltməyi qadağan etmək.

² Yalta müqaviləsinə müvafiq olaraq üç dövlətin (SSRİ, Birləşmiş Ştatlar, Böyük Britaniya) razılığı ilə müharibə qurtardıqdan sonra Cənubi Saxalin və Kuril adalarının hamısı Rusiyanın tərkibinə keçmişdir.

Bu adalara görə Moskva və Tokionun mövqeyi toqquşur və ikinci dünya müharibəsindən bu vaxta qədər bu iki dövlət arasında sülh müqaviləsi imzalanmamışdır. Müasir dövrdə «ərazi problemləri»nin həlli və sülh müqaviləsinin bağlanması məqsədi ilə iki ölkə arasında danışıqlar davam edir.

XIX əsrin sonu və XX əsrin birinci yarısında Yaponiyanın fəal təcavüzkar ekspansiv siyasəti, indi dünyanın müxtəlif ölkələri ilə iqtisadi əlaqələrin inkişafına səmtləşmə ilə əvəz olunmuşdur. Müasir dövrdə iqtisadi inkişafının nailiyyətləri onu dünyanın başlıca maliyyə və siyasi mərkəzlərindən birinə çevirmişdir. Ona görə də Yaponiya siyasi və iqtisadi sabitliyin təmin olunmasına olduqca böyük əhəmiyyət verir. Bu məqsədlə Birləşmiş Ştatlar və Qərbi Avropanın başlıca ölkələri ilə bütün sahələrdə əməkdaşlığını genişləndirir və gücləndirir, beynəlxalq aləmdə onlar ilə fəaliyyətini uzlaşdırır. Bununla yanaşı, sülh şəraitində yapon iqtisadiyyatının sürətli inkişafı və dünya bazarında müvəffəqiyyətlə rəqabət aparmaq təcrübəsi ölkənin hakim dairələrini, sosial quruluşdan asılı olmayaraq dünyanın heç bir ölkəsi ilə yapon münasibətlərinin korlanmasına səbəb ola bilən siyasət aparmağa məcbur edir. Beynəlxalq aləmdə nüfuzunu artırmaq məqsədilə iqtisadi potensialından fəal istifadə edir, müxtəlif ölkələrə kredit verir, təmännasız köməkliliyini genişləndirir və artırır. Yaponiya Birləşmiş Ştatlardan sonra BMT-yə ən çox üzvlük haqqı (təqribən ildə 100 mln.dollar)verən ölkədir. Bütün bunlarla əlaqədar Yaponiya BMT-nin nizamnaməsinə yenidən baxılmasını və ona da Təhlükəsizlik Şurasında daimi üzvlük yerinin verilməsini tələb edir.

Dünyanın bütün regionlarında münasibətlərini fəal inkişaf etdirən yapon hakim dairələri qonşu ölkələrlə iqtisadi əlaqələrə xüsusi əhəmiyyət verir. Asiya-Sakit okean regionunda inteqrasiya prosesinin genişlənməsinə və dərinləşməsinə hər cür şərait yaradır və bununla da regionda liderliyini daha da möhkəmləndirməyə təşəbbüs göstərir. Ümumiyyətlə son illər dünya birliyinin siyasi və iqtisadi məsələlərində Yaponiya getdikcə fəal rol oynayır (xüsusilə «böyük yeddlər» çərçivəsində). Müasir dövrdə onun iqtisadi inkişafı hərbi sənaye kompleksinin artımı ilə eyni zamanda baş verir. Müdafiə potensialı yalnız ölkədə istehsal edilən ən müasir silahlarla

Səkil 15. İmperator və ailəsi.

gücləndirilir. İndi Yaponiya, hərbi xərclərə görə də İEÖ-lər arasında ikinci yeri tutur və regional təhlükəsizliyin qorunması işində fəal çıxış edir.

Yaponiya konstitusiyalı monarxiyadır. 1947-ci ildə qəbul edilən konstitusiyaya görə imperator «dövlətin və xalq birliyinin simvoludur». Konstitusiyaya görə bir çox vəzifələr, o cümlədən parlamentin yığılması, nümayəndələr palatasının buraxılması və ümumi parlament seçkilərinin xəbərdar edilməsi, konstitusiyada, qanunlarda, müqavilələrdə, hökumət sərəncamlarında düzəlişlər barədə bildiriş, baş nazirin təyin və təsdiqi, nazirlərin istefasının elan edilməsi və s. imperatora həvalə edilmişdir. Lakin ona verilmiş səlahiyyətlərin hamısı formal xarakter daşıyır, çünki bütün bunların həyata keçirilməsi üçün imperator heç bir təşəbbüs göstərmir. Bu vəzifələr ona yalnız mərasim, təntənə xatirinə verilir. İmperator dövlət işlərinin həyata keçirilməsi ilə əlaqədar heç bir səlahiyyətə malik deyildir. Yalnız bütünlüklə dövlət işlərinə cavabdeh olan hökumətin məsləhəti və razılığı ilə dövlət işlərində fəaliyyət göstərə bilər.

Ali qanunverici orqan nümayəndələr (500 deputat) və məşvərətçi (252 deputat) palatalarından ibarət olan parlamentdir. Nümayəndələr palatasının deputatları 4 il müddətinə, məşvərətçi palatasının deputatları isə 6 il müddətinə (hər üç ildən bir tərkibinin yarısı təzələnilir) seçilir. Nümayəndələr palatasında sonuncu seçki 2000-ci ildə, məşvərətçi palatasında isə (tərkibinin yarısı) 2001-ci ildə keçirilmişdir. Aşağı palataya (nümayəndələr palatası) 11 dairə üzrə 300 birmandatlı seçki keçirilir (200 namizəd isə proporsional sistem üzrə partiyalardan seçilir). Yuxarı palataya (məşvərətçi palata) 152 deputat 47 əyalətdən, 100 deputat isə proporsional sistem üzrə, bütün ölkədən seçilir. İcraedici hakimiyyət parlament tərəfindən seçilən, baş nazirin sədrlik etdiyi hökumətə məxsusdur. Hökumət parlamentdə daha çox deputat yeri qazanan partiyadan təşkil olunur (1999-cu ildə LP ilə koalisiyada LDP-dən).

Müasir dövrdə Yaponiyada aşağıdakı başlıca siyasi partiyalar və ictimai təşkilatlar fəaliyyət göstərir.

*Liberal Demokratik partiya (LDP) - 1955-ci ildə yaradılmışdır. Hakim partiyadır və 1,5 mln. nəfərə qədər üzvü var. Dövlət aparatının yuxarı eşalonu və bələdiyyə təşkilatları ilə sıx əlaqədədir. İri biznes tərəfindən himayə olunur, şəhərlilərin orta təbəqəsi və kənd əhalisi arasında böyük nüfuzə malikdir. Nümayəndələr palatasında 263, məşvərətçi palatasında isə 103 yeri var. Rəhbərləri K.Obuti, İ.Mori. Y.İkeda, F.Fukayadır. *Yaponiya Demokratik Partiyası (YDP)-1996-cı ildə yaradılmışdır. Sayına görə ölkədə ikinci partiyadır Liberal cəryana mənsub olan gənc siyasətçiləri birləşdirir (aşağı palatada 92, yuxarı palatada 47 yeri var). Liberal Partiya (LP) - millətçi yönümlü partiyadır (40 və 12 mandatı var). Dünyanın yeni partiyası- keçmiş**

Komeyto partiyasının üzvlərini birləşdirir, mərkəzçilik mövqə tutur (47 və 3 mandatı var). *Yaponiya kommunist partiyası (YKP)*-1922-ci ildə yaradılmışdır, 1945-ci ilə qədər gizli fəaliyyət göstərmişdir (300 min üzvü var). Dövlət və bələdiyyə qulluqçularının bir hissəsinə, kiçik müəssisələrin fəhlələrinə arxalanır (26 və 23 mandatı var). *Sosial-demokratik partiya (SDP)*- 1945-ci ildə yaradılıb (300 min üzvü var). Həmkarların, əhalinin orta təbəqəsinin, kiçik şəhər sahibkarlarının, ziyalı və qulluqçuların bir hissəsinin mənafeyini müdafiə edir.

Yaponiyanın daxili həyatında aşağıdakı sahibkarlar təşkilatı mühüm rol oynayır; *İqtisadi təşkilat federasiyası (Keydanren)*, demək olar ki, bütün Yapon işgüzar dairələrinin əsas qruplarını birləşdirir (onun tərkibinə şəxsi əsasda 80-ə qədər başlıca maliyyə-sənaye qruplarının nümayəndələri və kollektiv əsasda 940-a qədər şirkət və 120 maliyyə-sənaye assosiasiyaları daxildir); *Yapon ticarət-sənaye palatası (Nissyo)*- bura 489 yerli ticarət-sənaye palatasında birləşən, 1,2 milyon kiçik və orta firma üzvdür; *Sahibkarlar təşkilatının federasiyası (Nikkeiren)*- əmək və sərmayə münasibətlərinin əsas məsələləri ilə məşğul olur (sahibkarların 47 regional və 55 sahəvi təşkilatlarını birləşdirir); *İqtisadi həmfikirlər assosiasiyası (Keydzay doyukay)*- bura fərdi əsasda 1000-ə qədər nüfuzlu biznesmenlər daxildir. Ölkədə gedən ictimai proseslərə həmkarlar təşkilatları da əhəmiyyətli təsir göstərir (12,3 milyon nəfərə qədər yaxud fəal əhalinin 24,5%-i). *Həmkarlar təşkilatının konfederasiyası- Renqo* (7,6 milyon nəfərdən artıq üzvü var yaxud bütün mütəşəkkil zəhmətkeşlərin 62,1%-i) , 1989-cu ildə yaradılıb, sosial-demokrat hərəkatı bazasında LDP-yə alternativ yeni siyasi qüvvələrin formalaşması uğrunda çıxış edir.

§3. Əhalisi və təhsil sisteminin coğrafiyası

Yapon millətinin əmələ gəlməsi. Yapan adalarının qədim etnik tarixində yaponların özləri mövcud deyildi. Dördüncü dövrün böyük hissəsində Yaponiya materik ilə vahid bütövlük təşkil edirdi. Həmin dövrdə Yapon dənizi daxili göl idi. Ona görə də Şərqi Asiyada yaşayan qədim insanlar asanlıqla Yaponiya ərazisinə girə bilərdilər. Dzyomon¹ mədəniyyətindən başlanan (e.ə. VII minillikdən I minilliyə qədər davam edən) yapon tarixinə əsasən, Yapon arxipelaqının qədim əhalisi CŞA-dan köçmüşlər. Güman edilir ki, onlar Filippin və Rükü (Okina-va adaları) arxipelaqlarından keçib gəlmişdilər. Mənimsəmə təsərrü-

¹ **Dzyomon**-Yaponiyada neolit dövrünün (e.ə III-II minillikdən I minilliyin ortalarına qədər) arxoloji mədəniyyəti. Məskun yeri və dəfnlərlə təmsil olunur. Balıqçılıq, ovçuluq və meyvə yığma yolu ilə həyat sürülürdü.

fatı ilə məşğul olan bu qəbilələrin istifadə etdikləri keramika və daş alətlər zahiri görünüşünə, həm də ornamentinin xarakterinə görə CŞA-da neolitdən əvvəlki dövrdə yaşayan insanların mədəniyyətinə daha yaxın idi. Güman etmək olar ki, dzyomon dövrünün əhalisi dilinə və zahiri görünüşünə görə müasir aynlara yaxın olub və onları aynların soyları hesab etmək olar. Antropoloji cəhətdən avstraloid irqinin qollarına mənsub olan qədim ayn tayfaları CŞA-dan dəniz yolu vasitəsilə Filippin və Rükü arxipelaqlarının sahilləri boyunca yerləşmişlər. Rükü adalarının müasir əhalisi zahiri görünüşlərinə və hətta etnik əlamətlərinə görə Mərkəzi Yaponiyanın müasir əhalisinə nisbətən, ayn etnik qrupunu daha çox xatırladır. Buradan da belə nəticəyə gəlmək olar ki, Dzyomon neolit mədəniyyətini yaradan, Yapon adalarının ən qədim sakinləri ayn tayfalarının soyları olmuşdur. Təqribən 2-ci minillikdə yuxarıda göstərilən bölgələrdən, eləcə də həmin yollardan keçməklə, etnik cəhətdən müasir əhaliyə daha yaxın olan, dilinə görə malay-polinezey, irqinə görə isə cənubi monqoloid tipli tayfalar Yapon adalarına köçmüş və qədim ayn əhalisi ilə qarışmışlar. E.ə. I minillikdə Yapon adalarında əhəlinin müəyyən etnik tərkibi yaranmışdır.

Səhifə 26. Ayaqqabını evin kənarında çıxarırlar.

Onun əsasını ov və çay balıqçılığı ilə məşğul olan, meşə və sahil ərazilərdə həyat sürən aynlar təşkil edirdi. Şimalda, Hokkaydo adasında onlara ovçu və balıqçı eskimos-aleut etnik qrupları qarışmış və sonradan tamamilə ayn əhalisinin tərkibinin bir hissəsinə çevrilmişlər. Cənubda (Honsü, Küsü, Siqoku adalarında) aynlar artıq sadə əkinçiliklə tanış olan austroneziy tayfaları ilə assimilyasiya olmuşlar. E.ə. I minilliyin ortalarında (Dzyomon dövrünün sonu və Yayoy dövrünün başlanması) Yapon adalarına Koreya yramadasından keçməklə Çinin Cənub-Şərqiində yaşayan tayfalar axıb gəlmişlər. Bu tayfalar artıq bürünc alətləri ilə tanış idilər, lakin hələ ki, adətən daş alətlərdən istifadə edirdilər. Eneolit¹ mədəniyyətini daşıyan yayoylar (Cənubi Koreya tayfaları) təsərrüfat mədəniyyətinin inkişaf səviyyəsinə görə dzyomon mədəniyyətindən əhəmiyyətli dərəcədə yüksək idi. Məhz onlar Yapon adalarına suvarma əkinçiliyi, maldarlığı, sonradan isə tunc, dəmir alət və silahları gətirmişlər. Onlara Şərqi Asiya regionu-

¹ Eneolit-neolitdən (daş dövrədən) tunc əsrinə keçid dövrü (e.ə. 4-3 minillik). Bu dövrdə daş alətlər üstünlük təşkil edirdi, bununla yanaşı mis alətlər meydana gəlirdi.

nin yüksək inkişaf etmiş sivilizasiyası tanış idi. Eramızın IV əsrinə qədər Yapon adalarında qədim yapon tayfalarının mədəni inkişaf prosesi davam etmiş, həm də yerli austroneziy-ayn əhalisi ilə assimilyasiya və yapon xalqının formalaşması baş vermişdir. Beləliklə yapon millətinin formalaşmasında beş: ayn, indoneziya, qədim şərqiasiya, koreya və çin etnik tərkibi ayırmaq olar. Yamato¹ dövlətinin sakinlərini etnik cəhətdən yapon saymaq olar. Onların ev məişətinə və əfsanələrinə başlıca olaraq CŞA-dan gələn təsir etmişlər. V-VI əsrlərdə Yapon adalarına ieroqlif yazısı, buddizm dini və s. gətirildikdən sonra yerli əhaliyə çin və koreya mədəniyyəti güclü təsir etmişdir. Həmin dövrdə Yapon adalarına gələn çin və koreya ruhaniləri, sənətkarları və alimləri yerli əhaliyə qarışmışlar. Artıq VIII əsrdə yaponlar demək olar ki, bütün etnik qrupları özlərinə qarışdıraraq bir xalq kimi formalaşmışlar. Yalnız qədim ayn etnik qrupu assimilyasiyaya məruz qalmamış və yığcam qrup halında Xokkayda adasının şimalında yaşayırlar. İndi *Yaponiya birmillətli dövlətdir*, əhalisinin 99,4%-ni yaponlar təşkil edir. Ölkədə, ikinci dünya müharibəsindən əvvəl işçi qüvvəsi kimi gələn 700 minə qədər koreyalı və iri şəhərlərin ayrı-ayrı məhəllələrində məskunlaşan ticarət və kiçik sahibkarlıqla məşğul olan 100 minə qədər çinli yaşayır. Amerikan və avropalılar (5-6 min nəfər) bir qayda olaraq müvəqqəti sakinlər sayılır.

Sayı və təbii artım. Yaponiyada 1920-ci ildən başlayaraq hər beş ildən bir əhali siyahıya alınır. Ölkə əhalisi 1875-ci ildən (35,3 mln.nəfər) 2000-ci ilə qədər (128 mln.) 3,6 dəfə artmışdır. İndi əhalinin sayına görə (Çin, Hindistan, Birləşmiş Ştatlar, İndoneziya, Braziliya, Pakistan, Rusiya və Banqladeşdən sonra) dünyada 9-cu yeri tutur. XX əsrin ortlarından başlayaraq əhalinin təbii artımı sürətlə aşağı düşməyə başlamışdır. İlk növbədə bu, aşağıda göstərilən doğum göstəricisinin azalması ilə əlaqədardır (ildə hər 1000 nəfərə doğum sayı):

1920-ci il – 36	1970-ci il – 19	1995-ci il – 10
1950-ci il – 28	1980-ci il – 14	2000-ci il – 9
1960-cı il – 19	1990-cı il – 10	

Doğumun azalmasının başlıca səbəbi XX əsrin ortalarından başlayaraq yaşayış səviyyəsinin qaldırılması məqsədilə dövlət tərəfindən həyata keçirilən *demoqrafik siyasət* (nigah yaşı kişilər üçün 28, qadınlar üçün isə 26 yaş, «doğuma nəzarət», ailə planlaşdırılması), uşaqların təhsil və tərbiyəsinə sərf olunan xərclərin (yaponlar ailə büdcəsinin böyük hissəsini uşaqların təlim-tərbiyyəsinə sərf edirlər) getdikcə artmasıdır. Doğumun azalması ilə yanaşı ölüm halları da

¹ Yamato- III-IV əsrlərdə Yaponiyada tayfa ittifaqı. Onun əsasında qədim yapon feodal dövləti yaranmışdır.

azalmış və dünyada ən aşağı səviyyəyə çatmışdır (1950-ci ildə hər 1000 sakinə 15 nəfərdən 2000-ci ildə 7 nəfərə qədər azalmışdır). Uşaq ölümünün azalmasını isə yapon «mücüzəsi» adlandırırlar (1950-ci ildə hər 1000 uşağa 60-dan, 2000-ci ildə 4 nəfərə qədər ölüm halları olmuşdur). Bütün bunlar tibbi xidmət və səhiyyə sahələrində əldə edilən nailiyyətlərin nəticəsidir. Təbii ki, belə «mücüzədə» insan ömrü də uzun olacaq. İndi Yaponiya ömür müddətinin göstəricisinə görə də (kişilər üçün 79, qadınlar üçün 84 yaş) dünyada birinci yerlərdən birini tutur. Son illər doğumun azalması və ömür müddətinin uzanması sayəsində əhalinin «qocalması» prosesi Yaponiyada, digər İEO-lərə nisbətən daha sürətlə gedir (hələ yüksək intensiv və yorucu əməyə, İEO-lər arasında ən uzun iş həftəsi və ən qısa məzuniyyətə baxmayaraq). 1970-ci ildə əhali arasında yaşı 65-i ötənlərin payı 7%-ə, 1980-də 9, 1990-da 12, 2000-ci ildə 20%-ə çatmış, 2025-ci ildə isə 27%-ə çatması gözlənilir.¹ Ölkədə yaşı 100-ü keçənlərin sayı 12 mindən çoxdur. Əhali arasında yaşlıların payına görə Yaponiyadan sonra İsveçrə, AFR, İtaliya və İsveç gəlir. Təbii ki, «millətin qocalması» prosesi ilə yanaşı gənclərin payının aşağı düşməsi nəzərə çarpır. İndi 15 yaşına qədər olan sakinlərin xüsusi çəkisi 15-16% təşkil edir. Bütün bunlar ilə əlaqədar əmək qabiliyyətli (15-dən 65 yaşa qədər) əhalinin xüsusi çəkisi də 1990-cı ildə 70%-dən 2000-ci ildə 65%-ə qədər azalmış, 2015-ci ildə isə 61%-ə qədər azalması gözlənilir. İqtisadi cəhətdən fəal əhali arasında maddəli işçilər üstünlük təşkil edir (44,5 mln nəfər). Müstəqil təsərrüfatda 9,1 mln nəfər (fəal əhalinin 15,4%-i) çalışır. Köməklik göstərən ailə üzvlərinin sayı 5,5 mln. nəfərdir (9,3%). ETT fəal əhalinin strukturunda əhəmiyyətli dəyişiklər etmişdir. İndi fəal əhalinin 25%-i emaledici sənayedə, 50%-dən artığı ticarət və xidmət sahəsində çalışır. Maliyyə sahəsində çalışanların sayı sürətlə artır, kənd təsərrüfatında (5,0 mln. nəfər, fəal əhalinin 6,6%-i) və hasilat sənayesində isə azalır. Ölkədə ömürlük maddəli işçi² (ö.m.i) sistemi geniş yayılmışdır.

Daimi işçilər məktəbi bitirən və digər firmalarda iş təcrübəsi olmayan gənclərdən seçilir. Seçilməyə iddia edən peşəkarlığı yox, onun şəxsiyyət keyfiyyəti (ümumi inkişaf səviyyəsi, həmkarları ilə münasibətlərini yaratmaq, firmanın şəraitinə uyğunlaşmaq qabiliyyəti və s.) başlıca meyar kimi nəzərə alınır. Seçmə olduqca ciddi keçir. Gələcək işçinin iş yeri onun firmaya qəbul olunma anında müəyyən edilmir. O, firmada işə götürülür. Bütün işçilər kimi o da, firmadaxili iş yerlərində (şagird kimi), həm də istehsaldan ayrılmaqla xüsusi hazır-

¹ Ölkədə ağır xəstəliyə tutulan insanların həyatdan könüllü getməsi məsələsi geniş müzakirə olunur, həm də «ləyaqətli ölüm cəmiyyəti» fəaliyyət göstərir.

² Ömürlük maddəli işçi-Yaponiyanın iri və orta firmalarında işçinin uzun müddət həmin firmada qalması məqsədilə sahibkar ilə daimi işçi heyəti arasında qarşılıqlı münasibətlərin səciyəvi sistemidir.

lıq kursu keçir. Nəticədə istehsal şəraitinə yaxşı hazırlıqlı və həmin firma üçün səciyyəvi olan işləri icra edə bilən universal işçi formalaşır.

Ö.m.i. şəraitində maddi mükafatlandırma və kadrların irəli çəkilməsi sistemi ilk növbədə işçinin yaşına və əmək stajına üstünlük verilir. Son illər əmək haqqı sistemində, qərb ölkələrində olduğu kimi əməyin nəticəsi və işçinin ixtisası da nəzərə alınır. Lakin indiyədək bu sistem ikinci dərəcəli əhəmiyyət daşıyır. Əmək haqqı kollektiv danışıqların nəticələrinə müvafiq olaraq qəti təyin olunmuş vaxtda hər il artırılır.

Daimi işçinin firmada qalması pensiya yaş həddinə qədər (məuasir dövrdə adətən 60-65 yaş) davam edir. Bu yaşdan sonra işçi hökmən işdən azad olunur, firma isə onu pensiya ya da böyük miqdarda işdən çıxarma pulu ilə təmin edir. Adətən firma yaşa görə işdən azad olunanlara güzəşt edir və işdə qalmaq istəyənlər ilə ö.m.i. sistemində nisbətən daha əlverişsiz şərtlərlə müqavilə bağlayırlar.

Ö.m.i. sisteminin yaranma tarixi Yaponiyada mübahisə mövzusunə çevrilmişdir. Yapon tədqiqatçılarının əksəriyyəti onun yaranmasını müharibədən əvvəlki dövrə, inkişafını isə 1960-1970-ci illərə, ölkədə iqtisadiyyatın sürətli inkişaf dövrünə aid edirlər. 1970-ci illərin ortalarında başlanan böhrandan sonra ö.m.i. sistemində işçilərə seçmə, fərdi yanaşmanın əhəmiyyəti güclənmişdir. Bununda başlıca səbəbi, əvvəla, ETT dövründə işçinin ixtisasına onun yaşına görə qiymət verilməsinin əhəmiyyətinin tədricən itməsi; ikincisi, yaşa görə əmək haqqının yayılması şəraitində işçi qüvvəsinin «qocalması prosesi» onun bahalaşmasına səbəb olur; nəhayət, ö.m.i. prinsiplərinin fəaliyyəti sayəsində ETİ dövründə texniki mütəxəssislərin və gənclərin əməyi lazımı səviyyədə qiymətləndirilmir. Lakin, ö.m.i. sisteminin yenidən qurulması olduqca ciddi çətinliklərlə qarşılaşır. Bununda səbəbi, əsas etibarilə daimi işçilərlə təmsil olunan həmkarlar təşkilatının güclü müqavimət göstərməsidir. Onlar belə yenidən qurmada öz üzvlərinin sabit məşğuliyyəti üçün təhlükə görürlər.

Yaponiyada digər İEO-lərə nisbətən inflyasiya¹ (ildə 2%-qədər)

¹ **İnflyasiya**- (latınca inflatio, üfürülmüş, şişirdilmiş sözüdəndir)- əmtəələrlə təmin olunmayan bazara çoxlu miqdarda pulun daxil olmasıdır. Bu da qiymətlərin bahalaşmasına səbəb olur. Müharibələrdə, iqtisadi böhranlarda yaranır. Bu zaman dövlət öz artan xərclərini əlavə kağız pul buraxmaqla ödəyir. İnflyasiyanın sürətindən asılı olaraq onun üç əsas növü: mötədil (qiymətlər il ərzində 10%-ə qədər qalxır); çaparaq (hallopirix, 20-dən 200%-ə qədər) və hiperinflyasiya (ifrat, qiymətlər kosmik sürətlə qalxır) mövcuddur. Hər bir ölkə mötədil inflyasiya ilə daima üzleşir. İnflyasiyanın sürətinin 1-3% olması normal sayılır və cəmiyyətin iqtisadi həyatına heç bir mənfi təsir göstərmir. Çaparaq, xüsusilə ifrat inflyasiya iqtisadiyyatın bütün sahələrinə mənfi təsir göstərir, ağır sosial-iqtisadi nəticələrə gətirib çıxarır, pul öz funksiyasını yerinə yetirə bilmir, milli təsərrüfatın dağılması təhlükəsi yaranır. Bunlarla yanaşı gözlənilən, qəfil, gizli və açıq inflyasiya növləri mövcuddur.

və işsizlik səviyyəsi olduqca aşağıdır (3,9%), lakin iş vaxtı uzundur (ildə 2088 saat, Birləşmiş Ştatlarda 1924, AFR-də 1655 saat). Orta əmək haqqı 400 min iyendir (təqribən 4 min dol.). 1965-ci ildən 2000-ci ilə qədər nominal¹ əmək haqqı 10 dəfə, real isə 4 dəfə artmışdır.² Bir saatlıq real əmək haqqı səviyyəsinə görə Yaponiya İEO-lərin hamısını ötüb keçmişdir. Əmək haqqının sürətlə artmasına təsir edən amillər arasında əmək məhsuldarlığının daima artmasıdır.

Yapon «iqtisadi möcüzəsinin» mənbəyini daha dərinə dərk etmək üçün, nəinki texnika və texnologiyanın yüksək səviyyəsini, əksər müəssisələrin iki növbəli iş şəraitini (iş günü 7-8 saat olmaqla), fəhlədən tutmuş menecərə qədər bütün çalışanların yüksək ixtisasını, həm də əmək və məişət təşkilinin bir sıra xüsusiyyətləri nəzərə alınmalıdır. Yapon sahibkarlarının əqidəsinə görə müasir ETT insan əməyi və biliyinin maksimum istifadəsinə tələb edir. Ağır çəki ilə işləyənlərə güc ilə təsir etmək mümkün idi, lakin zehni əməklə məşğul olanlara (həm də istehsal və şirkət üçün faydalı işləməyə) güclə təsir etmək qeyri-mümkündür. Ona görə də işçinin düşünməsi, ixtirası və yüksək məhsuldar əməyi üçün ona hər bir şərait yaradılmalı, ilk növbədə maddi tələbatı ödənilməlidir. Yapon şirkətlərində daimi ştata qəbul olunan işçiyə qocalana qədər işlə təmin olunması barədə zəmanət verilir. Bu da ölkədə daimi işsizlik şəraitində fəhlədə sahibkara minnətdarlıq hissi, şirkət üçün isə var qüvvəsi və zəkası ilə işləmək həvəsi yaradır. İri şirkətlərdə oxşar xarakterli işçilərdən təşkil edilən briqadalar yaradılır və bu briqadalar ilə psixologiya və pedaqogika fakültələrinin məzunları məşğul olur. Ailəvi dostluq edən belə briqadalarda əmək məhsuldarlığı daha yüksək olur (keyfiyyətsiz məhsul buraxılışı, üzürsüz işə çıxmaq halları və s. olmur). Müəssisələrdə keyfiyyəti artırmaq üçün xüsusi dərnəklər fəaliyyət göstərir. Hər iki aydan bir bu dərnəkdə yığılan müəssisə əməkdaşları yeni texniki ideyaları müzakirə edir və səmərələşdirmə təklifləri ilə çıxış edirlər. Müəssisələrdə müdirdən başlamış asılı fəhlələrə qədər, əməkdaşların münasibəti bir ailəni xatırladır. Yapon dilində müdir, valideyn mənasını bildiren «oya-bun», fəhlələr isə uşaqlar mənasını bildiren «ko-bun» adlanır. Yəni firmanın bütün işçiləri bir ailədir. Yaponiyada sosial fəndgirliyin başqa təzahürləri ilə də rastlaşmaq olar. Məsələn,

¹ Nominal-malın, pulun üstündə göstərilən qiymət.

² Yaponiyada əmək haqqı işçinin əmək stajından və yaşından asılıdır. Firmada olan tarix cədvəlinə müvafiq olaraq hər il işçinin maaşı qaldırılır. 55-60 yaşına çatan yapon muzzdlu işçisinin maaşı, həmin firmada eyni işi yerinə yetirən 17 yaşlı işçinin maaşından 2,4 dəfə yüksək olur. Son illər ETT-nin inkişafı (indi əmək stajı işçinin ixtisasını müəyyən edən əsas göstərici kimi öz keçmiş əhəmiyyətini itirir) və fəhlə qüvvəsinin «qocalması» ilə əlaqədar (sahibkarların xərclərini artıran amil) yaş üzrə əmək haqqı sistemi tədricən öz əhəmiyyətini itirir.

şirkətin (xüsusilə kiçik firmalarda) prezidenti hər gün bir saat fəhlə ilə yanaşı dəzgah arxasında işləyir, bəzi hallarda firma sahibkari şəxsən özü fəhlələri masaj edir, onların şər və xeyrində fəal iştirak edir və s. Bununla da onlar fəhlə və digər əməkdaşları inandırır ki, şirkət onların «ailəsi» sahibkar isə «doğma atasıdır». İş günün başlanğıcında fəhlələr adətən öz firmalarının and içmə himnini oxuyurlar. Məsələn, «Masusita» elektron şirkətinin himni belə səslənir: Biz bütün aqlimizi və gücümüzü Yaponiyanın səadətinə sərf edəcəyik. Biz əmək məhsuldarlığının artırılması üçün bütün imkanlarımızdan istifadə edəcəyik və qoy bizim istehsal etdiyimiz məhsullar getdikcə daha bol-bol, bulaqdan su kimi dünyanın bütün ölkələrinə yayılsın. Sənaye art və çiçəklən! Harmoniya və həmrəylik heysiyyəti! Yaşasın «Masusita elektronika»! Yapon müəssisələrinin mühüm xüsusiyyətlərindən biri də Birləşmiş Ştatlar və digər İEO-lərdən fərqli olaraq burada xarici fəhlə və mühəndislər olduqca azdır. Ümumiyyətlə Yaponiya xarici ölkələrin «ağıllar axınına» istiqamətlənmədən özünün elmi-texniki kadrlarını özü hazırlayır. Bunun sayəsində istehsalın intensiv inkişafı mühüm rol oynayır. Lakin son illər əmək məhsuldarlığının artması ilə əmək haqqının yüksəlməsi uyğun gəlmir. Bununda başlıca səbəbi millətin «qocalması» prosesində (yaşı 100-ü ötənlərin sayı 12 min nəfərə çatmışdır) sosial təminatla ayrılan vəsaitin sürətlə artmasıdır (xüsusilə pensiyaçıların sayının əhəmiyyətli dərəcədə artması ilə əlaqədar). Zəmanət verilən qocalıq təqaüdünü yalnız dövlət müəssisələrində çalışanlar ala bilər (qocalığa görə orta təqaüd 150 min iyendir, təqribən 1500 dollar), xüsusi firmada çalışanlara isə pensiya yaşına çatdıqda onların bütün əmək fəaliyyəti dövründə sığorta¹ üçün ayırdıqları vəsait birdəfəlik verilir.

Son illər Yaponiya səhiyyə və sosial təminat proqramını dəyişir və bu proqramı yaşlı insanların tələbatına uyğunlaşdırır, onların sağlamlığı üçün sosial xərcləri artırır. Bununla da Yaponiya ümid edir ki, ölkə əhalisinin ümumi qocalması prosesində bu proqram yaşlı insanların ictimai həyatda fəallığını qoruyub saxlayacaq, əmək qabiliyyətli əhalinin sayını artıracaq və bu da bütövlükdə cəmiyyətə xeyir verəcəkdir.

Təbii ki, millətin «qocalması», doğumun və təbii artımın azalması prosesi əhalinin ümumi sayına da təsir edir. İndi Yaponiya əhalinin artım sürətinə görə (0,2%) Avropa ölkələri ilə bir səviyyədə durur. Yapon demoqraflarının hesablamalarına görə təbii artım gələcəkdə də azalacaqdır. Onların fikrincə ölkə əhalisinin sayı ən yüksək səviyyəsinə 2010-cu ildə çatacaq (131-135 mln.nəfər), sonradan isə tədricən azalacaq və sabit vəziyyət alacaq (127-130 mln.nəfər).

¹ Sığorta fondunu qazancın 11,3 -13,6%-ni təşkil edən üzvlük haqqı yaradır. Onun yarısını sığorta olunan, yarısını isə sahibkar verir. Dövlət pensiyaya 20-25% vəsait əlavə edir.

Din fərqləri. Yaponiyada digər İEÖ-lərdən fərqli olaraq iqtisadiyyatın, ETT və müasirliyin yüksək səviyyəsi ilə yanaşı əhalinin əksəriyyətinin həyat tərzində din və ailə ənənələri qorunub saxlanılır. Din və milli adət-ənənələrinə müvafiq olaraq ədəb qaydalarının gözlənilməsi hər bir tərbiyəli və mədəni yapon üçün zəruri şərt sayılır. Ölkədə fəaliyyət göstərən çox saylı din ocaqları ictimai həyata, insanlar arasında münasibətə nəzərə çarpacaq dərəcədə təsir göstərir. Saysız-hesabsız cəryan və ənənələrin mövcudluğu din şəraitinin son dərəcə müxtəlifliyinə səbəb olmuşdur. Lakin yapon millətinin mənəvi-əxlaqi simasının formalaşmasına konfusuçilik fəlsəfi baxışlar ilə sintoizm və buddizm dinləri daha çox təsir göstərmişdir. Yaponiya üçün dinlərin qarşılıqlı surətdə bir-birində kök salması, qarışması, din azadlığı, dini zəmində ixtilafın olmaması xarakterikdir. Məsələn, yaponların toy mərasimləri adətən sinto məbədlərində, əhali arasında olduqca böyük ehtiram bəslənilən dəfn və ehsan mərasimləri isə yalnız buddizm ənənələri ilə keçirilir. Başlıca dinlərlə yanaşı ölkəyə ilk dəfə XVI əsrin ortalarında gətirilən xristian; dində cəryanların yeniləşdirilməsini təmsil edən, yeni dinlər (yaxud yeni ictimai-dindar hərəkatlar) fəaliyyət göstərir. Bu cəryanlarla yanaşı qədim dövrlərdən qalan bir çox xalq etiqləri da saxlanılır. Məhz bu etiqlər və onlara bağlı olan mövhumat və xürafatlar xalq kütləsi arasında daha geniş yayılmışdır. Yapon dindarlarının əksəriyyəti eyni zamanda bir neçə dinə mənsub ola bilər. Məsələn, buddizmin ənənəvi məktəblərindən biri olan sinto tərəfdarları, eyni zamanda yeni yaranan dinlərdən birinə də sadıq ola bilər. Ona görə də rəsmi statistikaya əsasən əhali arasında dindarların sayı (XX əsrin sonunda 211 mln nəfər) əhalinin ümumi sayından xeyli yüksək olur. Çünki müxtəlif dinlərə etiqləndən eyni dindar iki və hətta üç dəfə hesaba alına bilər.

Milli xüsusiyyətləri. Yapon milli xarakterinin ümumi etnik əlamətləri arasında əməksevərlik, ənənələrə bağlılıq, təbiətə vurğunluq, intizamlıq, dözümlük, qənaətcilik, səliqəlik, ailə başçısına tam itaətcilik xüsusilə fərqlənir. Əməksevərlik və bununla əlaqədar olan əmək fəaliyyətinin bütün dairələrində yüksək səylə çalışmaq yapon milli xarakterinin mühüm əlamətidir. Yaponlar fədakarlıqla əməyə qatılır, əmək prosesindən zövq alırlar. Hətta ən kiçik torpaq sahəsində belə, yapon baxça salmağa və onun görkəmini yaxşılaşdırmağa can atır, onu əhatə edən hər yerdə, insanlara xoş təəsürat bağışlayan və sevinc gətirən dəyişiklər etməyə təşəbbüs göstərir. Yaponlar təbiətə hamışə qayğı və məhəbbət ilə yanamışlar. Gül və ağaclarla fərəhlənmək milli ənənəyə çevrilmişdir. Albalı ağacının çiçəklənməsi (sakura ağacı) ən gözəl milli bayramdır. Bayram, xüsusilə yeni il günlərində yaponlar evlərinin qapısını şam ağacının budaqları (yaponlar üçün uzun ömürlüyü təmsil edir), bambuk (dözümlük rəmzi), qışın axırlarında çiçəklənən gavalı ağacının budaqları ilə (iztirablar içində də gülürlüyü göstərir) bəzəyirlər. Gözəlliyə meyl bütün xalqlara

səciyyəvi olan xüsusiyyətdir. Lakin yaponlarda bu meyl milli ənənələrin ayrılmaz tərkib hissəsidir. Ümumiyyətlə ənənəçilik yapon millətinin əxlaqına, fikrinə və diləyinə keçmiş və onun milli xarakterinin mühüm əlamətinə çevrilmişdir. Bu xüsusiyyət də yaponlara, Qərbin mədəni təzyiqinə qarşı durmağa və öz səciyyəvi simasını saxlamağa köməklik edir.

Yaponların həyat tərzini (xidmət ya da istehsal sahələrində) demək olar ki, tamamilə avropalaşmışdır. Bir qayda olaraq evdən kənarda avropa paltarları ilə gəzirlər. Yalnız mərasim və bayram günlərində, istirahət vaxtı və evdə əyinlərinə kimono keçirirlər. Çünki milli geyimlər müasir müəssisələrin iş növlərinə və şəhər nəqliyyatında gediş-gəlişə uyğun gəlmir, lakin ev işlərində olduqca rahatdır (kimono ölkənin isti və bürkülü iqlimində havanı olduqca yaxşı keçirir). Ümumiyyətlə ev məişətində milli qaydalar qorunub saxlanılır. Evə girən hər kəs ayaqqabısını çıxarır corab ya da başmaqda gəzir. Evlərdə mebel olduqca azdır. Alçaq masa üstündə xörək yeyirlər. Gecələr elə həmin otaqda qalın pambıq döşəklər sərib yatırlar. Yastıqları kiçik, uzunsov və olduqca bərk olur (bizim mütəkə kimi). Səhər bunların hamısı divar şkaflına yığılır. Müasir evlərdə adətən bir otaq ənənəvi milli şəkildə salınır, digər otaqlar avropa qaydasında mebellə bəzədilir. Otaqlar cürbəcür məişət texnikası ilə təchiz olunur. Yaponlar xüsusilə milli xörəklərə üstünlük verirlər. Mühəribədən sonrakı illər avropa mətbəxindən (ət və süd məhsulları, yumurta, buğda çörəyi və s.) istifadə etmələrinə baxmayaraq, əvvəllər olduğu kimi onların ərzaq rasionunda düyü və balıq məhsulları üstünlük təşkil edir. Yapon qanunlarına əsasən kişi və qadınlar bərabər hüquqa malikdirlər. Lakin ənənəvi olaraq ailədə qadının asılı vəziyyətdə olması hələ ki, güclüdür. Bununla belə yaponların müasir ailə həyatında həm qərb, həm də şərq əlamətlərini müşahidə etmək olar.

Bayramlar ölkə tarixinin və yapon xalqının ayrılmaz tərkib hissəsidir. Onlar yeni şəraitə uyğunlaşaraq nəsilən nəsilə keçir. Ölkənin hakim dairələri milli bayramların təntənəli keçirilməsi üçün hər cür şərait yaradırlar. Rəsmi olaraq 14 iş olmayan gün təyin edilmişdir. Əgər bayram bazar gününə düşərsə, onda bazarertəsi istirahət günü sayılır. Təmtəraqlı keçirilən bayram mərasimləri tamaşa, yürüş, musiqi, idman yarışları və s. ilə müşayiət edilir. Bayram mərasimlərini həvəslə keçirdikləri kimi, yaponlar istehsalda da həvəslə çalışır, yüksək ustalılıqları, əməksevərlikləri ilə fərqlənir və əldə etdikləri nailiyyətlər ilə fəxrəhlənirlər. Bu nailiyyətlərin nəticəsidir ki, yapon şirkətlərində hazırlanan məhsullar dünya bazarında müvəffəqiyyətlə rəqabət aparır.

Uzun müddət bizim ədəbiyyatda sosial-iqtisadi inkişafın mühüm elementi olan və ayrı-ayrı xalqların mədəniyyət və ənənəsinə güclü təsir edən amil kimi dini şüura, onun mənəvi-əxlaq qaydalarına əhəmiyyət verilməmişdir. İqtisadi həyat tərzini isə bir çox cəhətdən

milli, o cümlədən dini-əxlaqi ənənələrlə və insani əxlaq qaydaları ilə dikte edilir. Etnik əxlaq qaydalarında, o cümlədən əməyə münasibətdə qərb və şərq xalqlarının fəlsəfəsində oxşarlıq çoxdur. Lakin ETT-nin indiki mərhələsində avropalı və cənub-şərqi asiyalılar arasında dərin fərqlər yaranmışdır. Məsələn, Birləşmiş Ştatların universitetlərində təhsil alan cənub-şərqi asiyalılar, o cümlədən yaponlar müasir texnologiya sahələrində, xüsusilə kompüterlərdə biznesi daha müvəffəqiyyətlə mənimsəyirlər. Mütəxəssislərin fikrincə onların nailiyyətlərinin başlıca səbəbi amerikan işgüzarlıq təşəbbüskarlığının qəbul edilməsi ilə şərq pedantlığının (xırdaçılığın), müasirliyə təşəbbüs göstərilməsinin, sürətli reaksiya və intuisiyanın uyğunlaşmasıdır. Yaponlar, eləcə də etnik və dini cəhətdən onlara yaxın digər xalqlar özlərinə xarakterik olan milli xüsusiyyətləri ilə texnoloji tərəqqinin optimal insan bazasını yaradırlar. Lakin, bu o demək deyil ki, XXI əsrdə müasir texnologiya sahəsində Asiya təkləliyə çevriləcəkdir. Təbii ki, « yeni həyat tərzinə keçidin » tipoloji əlaməti əməyin və istehsalın intellektuallaşmasıdır. Bu təmaüylün aparıcıları kimi bu və ya başqa dərəcədə demək olar ki, həm də digər İEO-lər çıxış edir. Lakin, bu sahədə, eləcə də müasir dövrün bir çox cəryanlarında, məhz yaponlar qabaqcıl mövqə tuturlar. Məsələn, bir sıra ən yeni texnoloji sahələrdə (keramika, elektronika) yapon şirkətləri ETTKİ-nə Birləşmiş Ştatların müvafiq şikətlərinə nisbətən orta hesabla 30-60% çox vəsait sərf edirlər. Məhz, yapon texnologiyası hesabına dünya istehlak bazarında məişət texnikasının yeni növləri (audio-vizual apparatlar, maili televizorlar, telekommunikasiya vasitələri, mənzil təmizləyən və pəncərə yuyan robotlar və s.) meydana çıxır. Birləşmiş Ştatların mütəxəssislərinin hesablamalarına görə müasir təmayülün saxlanması ilə XXI əsrin əvvəllərində ən mühüm qabaqcıl texnologiyanın əksəriyyətində Yaponiya Birləşmiş Ştatları və Avropa ölkələrini ötüb keçəcək və dünyada liderlik edəcəkdir.

Məskunlaşma formaları. Yaponiyada əhalinin orta sıxlığı 1 kv km-də 345 nəfərdir. Mikro-dövlətlər istina olmaqla bu, dünyada ən yüksək göstəricilərdən biridir. Azərbaycanın müvafiq göstəricisindən isə 3,7 dəfə çoxdur. Respublikamızda əhalinin sıxlığının Yaponiya səviyyəsinə çatması üçün onun sakinlərinin sayı 30 mln. nəfəri ötüb keçməlidir. Nəzərə almaq lazımdır ki, Yaponiyada əhali olduqca qeyri-bərabər yerləşir. Əhalinin əksər hissəsi Honsü adasının şərq və Küsü adasının şimal hissəsində cəmləşmişdir. Əhalinin 4/5 hissəsi şəhərliidir. Nəzərə almaq lazımdır ki, Yaponiyada sakinlərin sayı 50 mindən artıq olan yaşayış məntəqələri şəhər sayılır. Əgər Birləşmiş Ştatlarda və Avropa ölkələrində istifadə edilən meyarlar Yaponiyaya tətbiq edilseydi, onda urbanisasiyanın səviyyəsi daha yüksək olardı. Şəhər sakinlərinin 60%-i dörd; Tokio, Osako, Naqoya və Kitaküsü aqlomerasiyalarında təmərküzləşmişdir. Əhalinin şəhərlərdə təmərküzləşməsi prosesi davam edir. Bununla yanaşı iri şəhərlərin sakinlə-

rinin bir hissəsinin daha kiçik şəhərlərə, aqlomerasiya mərkəzlərindən isə onun kənarlarına köçmə prosesi güclənir. Honsü adasında yerləşən üç ən iri; *Keyxin* (Tokio, İokohama Kavasaki, Tiba şəhərləri daxil olmaqla əhalisi 27 mln.nəfər), *Xansin* (Osaka,Kobe, Kioto şəhərləri daxil olmaqla əhalisi 25 mln.nəfər) və *Tünyo* (Naqoya və onun şəhər peykləri ilə, əhalisi 10 mln.nəfər) aqlomerasiyaları bir-birilə birləşmiş və Yaponiyanın Tokaydo meqalopolisini əmələ gətirmişdir. Bu meqalopolis Honsü adasının cənub sahili boyunca təqribən 600-700 km uzanır. Onun 70 min kv km ərazisində 70 mln.nəfər əhali yaşayır. Meqalopolisdən kənarda, Küsü adasının şimalında, ümumi əhalisi 3 mln.nəfər olan Kitaküsü (1 mln.nəfər)- Fukuoka (1,3 mln. nəfər) aqlomerasiyası yaranmışdır. Ölkənin digər şəhərləri arasında Sapporo, Xirosima və Senday sürətlə böyüyür.

Son üç onillikdə Yaponiyanın iri şəhərlərinin əksəriyyətində yenidən qurma işləri aparılır və onların görünüşü tədricən dəyişir. Bu, nəhəng şəhərlərdə insanların daha rahat yaşaması zərurətindən irəli gəlir. İndi birmərtəbəli, alçaq binalar çoxmərtəbəli və yüksək binalar ilə əvəz olunur. Nəticədə yapon şəhərlərinin çoxu avropa şəhərlərinin görünüşünü almışdır. Bir qayda olaraq işgüzar məhəllələrdə binalar şüşə və betondan tikilir. Elə bu materiallardan da, bütün zəruri kommunal şəraiti və mədəni mərkəzləri ilə şəhərin mikrorayonlarını əmələ gətirən çoxmərtəbəli yaşayış binaları, həm də antiseysmik bünövrə ilə göydələnlər¹ tikilir. İri sənaye şəhərlərində (Məsələn, Tokio, Naqoya, Osaka, Kobe və s.) meydanları, fəvvarələri, dükanları, restoranları, idman zalları, qarajları, anbarları və s. ilə kilometr-lərlə uzanan yeraltı məhəllələr, çoxyaruslu avtomobil yolları salınmışdır. Bütün bunlarla yanaşı iri şəhərlərdə bir və iki mərtəbəli fərdi evlərlə tikili olan məhəllələr də qalmaqdadır. Bu evlərin aşağı mərtəbələrində dükan, bərbərxana, yemərxana və s. yerləşir. Belə məhəllələrdə küçə ensiz və səkisiz olur. Evlərin qarşısında, kiçik imkan olan yerdə belə, adətən cəmi 2-3 ağac əkməklə baxçalar salınır. Əyalet şəhərləri ənənəvi tikililəri saxlamaqla bir-birinə oxşayırlar.

Ölkənin iqtisadi, siyasi və mədəni həyatının milli mərkəzi olan Tokio dünyanın ən iri şəhərlərindən biridir. Paytaxt nəinki göydələnlər ilə, həm də yeraltı məhəllələr və körfəz dayazlıqlarının qurudulması hesabına böyüyür. Şəhərdə yüzdən artıq ali məktəb, 120 min iri, orta və kiçik şirkətlərin ofisləri, 300 mehmanxana, 70 min restoran və s.yerləşir. Eyni zamanda Tokio ölkənin iri sənaye mərkəzi kimi qalmaqla davam edir. Paytaxtın tədricən idarəçilik və ticarət-maliyyə əhəmiyyəti artır. Şəhər maliyyə əməliyyatlarına görə London və Nyu-Yorku ötüb keçmiş və beynəlxalq maliyyə mərkəzinə çevril-

¹ 1995-ci ilin yanvarında Kobe şəhərində baş verən faciəli zəlzələdə belə yüksək binalar salamat qalmışdır.

mişdir. Bununla yanaşı, şəhərdən material tutumlu müəssisələrin və ekoloji cəhətdən təhlükəli sahələrin çıxarılması sayəsində onun istehsal əhəmiyyəti azalır. Ölkənin tədqiqat işlərinin yarısını yerinə yetirən elmi idarələr, kütləvi informasiya vasitələrinin 90%-i paytaxtda təmərküzləmişdir. Tokio adlı hazırlığında mühüm rol oynayır. Bütün bunlara görə də yaponlar arasında «Yaponiya Tokiodan başlayır» və «Yaponiya iki ölkədən-ətrafı ilə birlikdə paytaxtdan və dövlətin qalan hissəsindən ibarətdir» məsəlləri geniş yayılmışdır.

Tokio 1437-ci ildə tikilmiş Edo («körfezə giriş» mənasını bildirir) qəsrinin əsasında yaranmışdır. Həqiqətən qəsr, ölkədə ən iri Kan-to düzənliyinin cənub hissəsində, körfezin sahilində salınmışdır. Edo 1603-1867-ci illər ərzində syoqun¹ sülaləsinin iqamətgahı olmuşdur. Həmin dövrdə ölkənin rəsmi paytaxtı Kioto sayılırdı və imperator bu şəhərdə yaşayırdı. «Meydzi» inqilabı² nəticəsində syoqun sülaləsi süquta uğramış və bundan sonra imperatorun iqamətgahı Kiotodan Edoya köçürülmüşdür. Şəhərin adı dəyişdirilmiş və Tokio («şərq paytaxtı») adlandırılmışdır. Bu vaxtdan etibarən şəhər sürətlə böyümüş və artıq 1920-ci ildə əhalisi 3,7 milyon nəfərə çatmışdır. Lakin şəhərin normal inkişafı iki dəfə ciddi surətdə pozulmuşdur. Bunlardan birincisi, 1923-cü ildə baş verən güclü zəlzələ və zəlzələdən sonra başlayan yanğın 100 min insanın ölümünə və 2,5 milyon şəhər sakininin evsiz-eşiksiz qalmasına səbəb olmuşdur. İkinci faciədə, 1945-ci ildə amerikan təyyarələrinin şəhəri bombardman etməsi nəticəsində 250 min adam həlak olmuş və təqribən 900 min ev darmadağın edilmişdir. Mühəribədən sonrakı illər şəhər yeni tikililər ilə sürətlə böyümüşdür. Onun tədricən müasir şəhərə çevrilməsi XX əsrin 60-cı illərindən başlanmışdır. Xüsusilə Olimpiyadaya (1964-cü il) hazırlıq dövründə şəhərdə nəyinki idman qurğuları, həm də mehmanxanalar, 50-60 mərtəbəli «göydələnlər» və digər binalar tikilmiş, 10 metr hündürlüyü olan sütunlar üzərində estekada-yollar salınmışdır.

Yapon kənd məskunlaşması üçün onun həm qrup, həm də səpələnmə forması xarakterikdir. Sahil ovalıqlarda, qədim suvarma çeltikçilik bölgələrində düzbucaqlı planla düzölmüş kəndlər, dağlıq bölgələrdə isə çay boyunca xətti məskunlaşma üstünlük təşkil edir.

¹ **Syoqun**-1192-ci illərdə Yaponiyada hərbi-feodal hakimiyyətin adı. Həmin dövrdə imperator sülaləsi hakimiyyətdən məhrum olunmuşdur. Syoqun hakimiyyətində cəmi üç; Minamoto(1192-1333), Asikaqa (1335-1573), və Tokuxava (1603-1867) sülaləsi hökmürlənmişdir.

² **Meydzi inqilabı**-1867-1868-ci illərdə Yaponiyada başa çatmayan burjua inqilabı. Syoqun hakimiyyətini devirmiş və imperatorların hakimiyyətini bərpa etmişdir. Hakimiyyətə başda Mutsuxito olmaqla burjua-zədəgan hökuməti gəlmişdir. Həmin dövrdə, bir çox feodal qalıqlarının saxlanması ilə yanaşı kapitalizmin inkişafına yol açan sosial-iqtisadi dəyişikliklər həyata keçirilmişdir.

Honsü və Hokkaydo adalarında bir-birinə yaxın yerləşən ferma tipli məskunlaşma forması da var.

Təhsil sistemi. Yaponiya dünyada ən mükəmməl, faydalı və tələbkar başlanğıc və orta təhsil sistemine malikdir. Təhsil təkəcə məktəbin işi ilə bitmir. Yaponlar doğulduğu gündən ölənə qədər, evdə, məktəbdə, işdə və gündəlik həyatda daima öyrənməyə çalışırlar. Tədrisin vacibliyi hamı tərəfindən qəbul edilmiş və ümumi xalq işi olmuşdur. Hər bir yapon valideyni uşaqlarına daha yaxşı təhsil verməyi özünün müqəddəs borcu sayır. Təhsilə, biliyə həfəs yaponlar üçün yenilik deyil. Hələ Meydzi dövründə, XIX əsrin axırlarında hökumət, dünyanın hər bir «küncündə» biliyin axtarılmasının zəruriliyini elan etmişdir. Həmin dövrdə təhsilə ayrılan vəsaitin 30%-i xarici ölkələrdən dəvət olunan müəllimlərə («canlı maşınlar») ayrılmışdır. *Yaponlar yaxşı dərk edirlər ki, onların salamat qalması təbii ehtiyatlardan daha çox insan resurslarından asılıdır.*

Təhsil rəqabət qabiliyyətliyi ilə bilavasitə əlaqədardır. Heç bir cəmiyyət yüksək keyfiyyətli ilkin material olmadan yüksək keyfiyyətli məhsul əldə edə bilməz. Təhsil «insan kapitalını» yaradır və o da, «fiziki kapital» ilə birlikdə məhsuldarlığı və keyfiyyəti artırır. *Müasir ETT şəraitində isə «insan kapitalının» əhəmiyyəti iki qat artmışdır.* Ona görə də hər bir rəqabət qabiliyyətli ölkənin vətəndaşları aşağıda göstərilən bilik səviyyəsinə;

- funksional savadın yüksək səviyyəsinə;
- riyaziyyat, statistika, metodologiya sahələrində elmi əsasların müəyyən edilməsinə;
- prosesləri müşahidə, təhlil və izah etmək, fəaliyyətə başlamaq qabiliyyətinə;
- kollektivlə işləmək bacarığına;
- məsuliyyət daşımaq qabiliyyətinə;
- daima öyrənmək və dəyişikliyə uyğunlaşma qabiliyyətinə malik olmalıdır. Yüksək təhsil sistemi sayəsində bütün bu əlamətlərə nəinki yapon mühəndis və texnikləri, həm də adi fəhlələrin əksəriyyəti nail olmuşdur.

1947-ci ildə qəbul edilən yapon məktəb təhsil sisteminə 6 illik başlanğıc məktəb, 3 illik aşağı və 3 illik yuxarı orta məktəb daxildir. Məcburi təhsil sistemində daxil olan başlanğıc və aşağı orta məktəblərdə şagirdlərin sayı həmin yaşda olan uşaqların 99%-dən artığı dövlət məktəblərində təhsil alırlar. Yuxarı orta sinif şagirdlərinin cəmi 30%-i xüsusi təhsil ocaqlarına gedirlər. Uşaq baxçalarının və ali məktəblərin əksəriyyəti (müvafiq olaraq 58 və 73%-i) xüsusi bölmələrə məxsusdur. Ölkənin milli gəlirinin 6,5%-i təhsil sistemə xərclənir və bu da ölkə büdcəsinin təqribən 20%-ni təşkil edir. Təhsil xərclərinin 25%-i dövlətin payına düşür, qalan hissəsi isə yerli vəsaitlərlə təmin edilir.

tin hesabına ödənilir. Dövlət məktəbləri Maarif nazirliyi tərəfindən, əyalət (prefektura) və bələdiyyə məktəbləri isə yerli büdcə vəsaitindən maliyyələşdirilir. Ona görə də məktəblərin maddi vəziyyəti əyalət ya da bələdiyyələrin iqtisadi inkişaf səviyəsindən asılı olur.

Uşaqların məktəbə qədər tərbiyəsi 3-5 yaşdan başlayır. Bu yaşda olan uşaqların 65%-i məktəbə qədər tərbiyəyə cəlb olunurlar. Baxçaların vəzifəsi uşaqların əqli və fiziki tərbiyəsi ilə məşğul olmaq, onları məktəb və əmək vərdişlərinə alışdırmaqdır. *Başlanğıc məktəblərində* təhsil müddəti 6 ildir (6-dan 12 yaşa qədər olan uşaqlar üçün). Tədris planına müvafiq olaraq başlanğıc məktəbində ana dilini, riyaziyyat, coğrafiya, tarix və s. fənləri keçirlər. Ümumiyyətlə yapon məktəblərində riyaziyyat, təbiət elmlərinə və dilçiliyə xüsusi fikir verirlər. Başlanğıc məktəbdə uşaqlar 1000-ə qədər ieroqlif öyrənirlər, qəzet oxumaq üçün isə 2,5 min ieroqlifin öyrənilməsi zəruridir. XXI əsrin əvvəlində 25 min başlanğıc məktəbində təqribən 10 milyona qədər uşaq təhsil alır. *Aşağı orta məktəb* 3 illikdir (12-dən 15 yaşa qədər). Tədris planı məcburi və seçmə fənlərdən tərtib olunur. Ana dili dərslərində artıq 2000-ə qədər ieroqlif öyrənilir. *Yuxarı orta məktəbdə* təhsil müddəti 3 ildir (15-dən 18 yaşa qədər) və buraya daxil olmaq üçün qəbul imtahanı keçirilir. Bu məktəb sistemi ümumitəhsil və peşə şöbələrinə bölünür. *Ümumitəhsil şöbəsində* ali məktəblərə daxil olmaq üçün hazırlıq qrupları, həm də öz təhsilini yuxarı orta məktəblə məhdudlaşdırmaq qərarına gələn uşaqlar üçün nəzərdə tutulan qruplar var. *Peşə şöbəsində* 5: texnologiya, kənd təsərrüfatı, dənizçi, kommersiya və evdarlıq qrupları var. Bu qruplar da (kommersiya istina olmaqla) öz növbəsində daha dar ixtisaslaşmış yramqruplara (məsələn, kənd təsərrüfatında əkinçilik, heyvandarlıq, bağçılıq; texnologiyada elektrotexnika, metalemalı, ağacemalı və s.) bölünə bilər.

Yaponiyada orta təhsil sisteminin proqramı olduqca ağırdır. Əslində uşaq uşaqlığından məhrum olur. İeroqlifləri əzbərləməklə yanaşı, fənn müllimləri onları saysız-hesabsız baş verən müharibə tarixlərini və riyazi formulları əzbərləməyə məcbur edir, mümkün qədər çox informasiya məlumatları verməyi zəruri hesab edirlər. Nəticədə şagirdlər əqli zəka və yaradıcılıq qabiliyyətindən daha çox, yaxşı yaddaşa malik olurlar. Şagirdlərin öz fikrini deməsi ya da müəllimə etiraz etməsi, ümumiyyətlə dərş proqramından kənara çıxma halları olmur və başqa ölkələrdə belə vəziyyətin yaranması halları yapon müəllimlərində təəcüb doğurur.¹ Bütün bunlarla yanaşı yalnız məktəb diplomu və biliyi ilə universitetlərə qəbul olmaq qeyri-mümkündür. İmtahan sistemi məktəblilərin universitetlərə daxil olmasına köməklik

¹ Amerikan müəllimləri öz yetirmələrini dərinəndən düşünmə və müxtəlif problemləri həll etmə bacarığına yiyələndirməyə üstünlük verirlər. Hər bir şagirdin verdiyi sualı müzakirə etməyə hazır olurlar.

edən bir çox gəlirli iş yerlərinin; xüsusi hazırlıq məktəblərin, məşqçilərin, məsləhətçilərin, sınaq məşqlərinin yaranmasına səbəb olmuşdur. Çətin imtahanlardan sonra tələbə, universitet həyatında özünü sərbəst hiss edir, tədris proqramını asanlıqla mənimsəyir, boş vaxtı çox olur məşqçilik edir (məşqçinin bir saatlıq əmək haqqı təqribən 70 dollardır) və pul qazanır.

Yaponiyanın başlanğıc və orta məktəbi dünyada daha intensiv, tələbkərar və müvəffəqiyyətli təhsil sistemidir.

Cədvəl № 25

ABŞ və Yaponiyada təhsil müddəti

Təhsil müddəti	ABŞ	Yaponiya
Həftədə günlərin sayı	5	5,5
İldə günlərin sayı	180	240
İldə həftənin sayı	36	44
Hər gün ev tapşırıqlarının yerinə yetirilməsinə sərf olunan vaxt	30 dəq.	2 saat

Tədris ilinin daha uzun sürməsi ilə əlaqədar yapon məktəblərinin son sinif şagirdi məktəbdə, amerikan məktəbini bitirən şagirdə nisbətən 4 il artıq olur. Bununla yanaşı yapon başlanğıc məktəbində oxuyan uşaqların 1/3-i, orta məktəb şagirdlərinin isə yarısı əlavə öyrənmək üçün «Yuku» məktəbinə gedirlər. Yaponlar özlərinin ÜMM-nin 6,5%-ni, Birləşmiş ştatlar isə 7%-dən artığını təhsilə sərf edirlər. Lakin yapon yuxarı sinif şagirdləri eyni sinifdə oxuyan amerikan şagirdinə nisbətən daha yüksək nəticələr göstərilər. Bir sıra tədqiqatçıların fikrinə görə yapon məktəbinin son sinif şagirdlərinin bilik səviyyəsi amerikan kollecini bitirən orta səviyyəli tələbələrin biliyinə bərabər olur. Digər mütəxəssislər yapon məktəblərində əzbərçiliyə geniş yer verildiyini və şagirdlərdə müstəqil fikrin yaranmasına imkan verilmədiyini ciddi nöqsan sayırlar. Təbii ki, əzbərçilik bütün ölkələrin məktəbləri üçün səciyyəvidir. Lakin, tədqiqat göstərir ki, anlayışı, başa düşməni tələb edən hər bir məsələnin həll edilməsində də yapon şagirdləri özlərinin həmyaşıl xarici rəqiblərindən xeyli üstündürlər. Məktəblilərin beynəlxalq yarışında yapon şagirdləri, xüsusilə riaziiyyat və təbiət elmləri sahəsində özlərinin yüksək bilik səviyyəsini nümayiş etdirirlər.

Ali təhsil sistemi. Aşağı orta məktəbi (9 illiyi) bitirən uşaqlar 5 illik *texniki kolleclərə* daxil ola bilərlər. Bu kolleclərdə 20 mühəndis təmayüllü ixtisas üzrə yüksək səviyyəli kadrlar hazırlanır. Texniki kolleclərin əksəriyyəti dövlət tədris ocaqlarıdır, təhsil haqqı ucuzdur, məktəbi bitirdikdən sonra işlə təmin olunacaqları barədə zəmanət ve-

rilir, ona görə də qəbulda böyük müsabiqə olur. Belə 62 kollecdə 52 min tələbə təhsil alır. Ölkədə *xüsusi hazırlıq məktəbləri* də fəaliyyət göstərir. Belə məktəblərdə tədris müddəti IX sinifi bitirən uşaqlar üçün 1-dən 4 ilə qədər, yuxarı orta məktəb bazasına malik olanlar üçün isə 1-dən 2 ilə qədərdir. Bu məktəblərin əksəriyyəti (90%-i), yaxşı maddi vəziyyətə, texniki təchizata və gələcəkdə məzunları işlə təmin etmək imkanına malik olan xüsusi firma və korporasiyalara məxsusdur. Ölkənin 2,2 min belə tipli təhsil ocaqlarında 750 min tələbə oxuyur. Gənclər xüsusi ya da dövlət sektorlarına işə düzəldikdən sonra da təhsil prosesi davam edir.

Ali təhsil müddəti 4 ildir (tibb fakültələrində 6 il). Universitetlər müxtəlif fakültələrə və yalnız bir ixtisaslaşmış (texnoloji, tibbi, pedaqoji və s.) fakültəyə malik ola bilər. Əhəmiyyətli sayda «mikro» universitetlər də (200-300 tələbəsi və 1-2 fakültəsi ilə) fəaliyyət göstərir. Ölkənin ali təhsil ocaqlarında 2 milyon tələbə təhsil alır. Tələbələrin 54%-ə qədəri humanitar, 23%-i təbiət elmləri və mühəndislik, 6,5%-i tibb, 7,6%-i pedaqoji və 3,4%-i kənd təsərrüfatı fakültələrində təhsil alırlar. Təhsil sistemində orta məktəb bazası əsasında təhsil müddəti 2-3 il olan *aşağı kolleclər* fəaliyyət göstərir. Hüquqi cəhətdən belə kolleclər də ali təhsil sayılır. Lakin təhsil müddəti və hazırlıq ali məktəb səviyyəsinə uyğun gəlmir. Belə kolleclərin 84%-i xüsusi sektora məxsusdur, tələbələrin isə 91%-ni qızlar təşkil edir. Tələbələrin yarısı evdarlıq, ümumi mədəniyyət, uşaqlara qulluq bölmələrində, 23,6%-i uşaq baxçalarında tərbiyəçi və başlangıç məktəblərində müəllim hazırlığı bölmələrində təhsil alırlar. Yaponiyada aşağı kolleclərə qadın ali məktəbinin xüsusi növü kimi baxırlar.

Cədvəl № 26

Yaponiyanın ən iri universitetləri

Universitetlərin adı	Yaranma tarixi	Fakültələrin sayı	Tələbələrin sayı min nəf.	Bölmə	Şəhər
Tokio	1877	10	15	Dövlət	Tokio
Osaka	1931	10	12	Dövlət	Osaka
Hokkaydo	1872	11	11	Dövlət	Xakodate
Toxoku	1907	4	12	Dövlət	Tokio
Nixon	1889	13	94	Xüsusi	Tokio
Vaseda	1882	7	41	Xüsusi	Tokio
Tyuo	1885	5	35	Xüsusi	Tokio
Meydzi	1923	8	33	Xüsusi	Tokio
Tokay	1946	9	27	Xüsusi	Naqoya
Kansay	1886	6	23	Xüsusi	Osaka

Müəllim hazırlığı pedaqoji universitetlərdə və aşağı kolleclərdə həyata keçirilir. Digər fakültələrin tələbələri də müəyyən pedaqoji hazırlıq aldıqdan sonra müəllim diplomunu ala bilərlər. Müəllimlik müqəddəs peşə sayılır və bu peşə sahiblərinin əmək haqqı digər ölkələrin, o cümlədən Birləşmiş Ştatların müəllimlərinə nisbətən yüksəkdir. XXI əsrin mütəxəssislərini hazırlayan müəllimin maaşı ölkədə orta əmək haqqından 2,4 dəfə çoxdur. Birləşmiş Ştatlarda bu göstərici 1,7-yə bərabərdir. Bütün bunlara görə Yaponiyada pedaqoji universitetlərə qəbul olmaq olduqca çətindir və məzunları da olduqca yüksək bilik səviyyəsinə, Birləşmiş Ştatlarda isə əksinə, pedaqoji fakültələri bitirənlər digər fakültələri qurtaranlara nisbətən zəif bilik səviyyəsinə malik olurlar.

Yapon «iqtisadi möcüzəsini» daha çox qənaət norması, ömürlük muzzdu işçi əməyi, dövlət və xüsusi sektorun qarşılıqlı münasibətləri, müəssisələrdə həmkarlar təşkilatının rolu ilə əlaqələndirirlər. Bütün bu amillər yapon nailiyyətlərinə təsir edir, lakin daha vacibi, hər şeyə üstün gələni, daima və yaxşı təşkil olunmuş təhsilə həvəsidir.

Amerikan alimləri inamla sübut edirlər ki, Yaponiyanın «iqtisadi mö'cizəsinin» açarını onun təhsil sistemində axtarmaq lazımdır. Buna görə də onlar iki ölkənin məktəb sisteminin müqayisəli tədqiqini aparmış və belə nəticəyə gəlmişlər ki, yapon məktəbi bilik həcmi-nin artırılmasına, amerikan məktəbi isə müstəqil təfəkkür və özünü-təhsil bacarığının verilməsinə səy göstərir. Yapon mütəxəssislərinin fikrincə indi baza biliyi, əzbərlənmiş formalar açıq-aydın kifayət etmir. Bütün bu keyfiyyətlər iqtisadiyyatın daha sürətlə artmasını təmin edə bilən özgə ixtiraların istehsalı daha tez tətbiq edilməsi üçün, yəni ölkənin inkişafının başlanğıc mərhələsi üçün zəruri idi.

1940-cı illərin axırlarından başlayaraq, özgə ixtiralarını başqalarından daha tez istehsalı tətbiq edən Yaponiya dünyada ən iri gəmi və avtomobilqayırma, metallurgiya və elektronika şirkətlərini yarada bilmişdi. İnkişafın həmin mərhələsində böyük vəsait tələb edən əsaslı elmi tədqiqat axtarışlarından daha vacib məsələ, ölkə əhalisini geydirmək və yedizdirmək idi. İndi Yaponiya müasir məhsulların rəqabət qabiliyyətini artırmaq məqsədilə ETTKİ-lərinə sərflənən vəsaiti daha sürətlə artırır. Bunun da nəticəsi yapon avtomobillərinin, kompüterlərinin və s. məhsullarının dünya bazarındakı rəqabətində əks olunur. *Lakin bu günkü nailiyyətlər də sabaha zəmanət vermir.* Çünki yapon laboratoriyaya əməkdaşları əsaslı tədqiqatlardan daha çox, tətbiqi tədqiqatlarla məşğuldurlar. Gələcək üçün yox, bazar üçün işləyirlər. Şirkətlər xərclədikləri sərmayəni daha tez götürmək məqsədilə bazar üçün işləyən tədqiqatçılara daha çox əmək haqqı verirlər. Buna görə də daha istedadlı gənclər əsaslı tədqiqat aparın dövlət elmi tədqiqat institutları (ETİ) və universitetlərinin laboratoriyalarında yox, sənaye laboratoriyalarında cəmləşir. Ümumiyyətlə Yaponiyada işgüzar məmurlar və çalışqan icraedicilər artıqlaması ilədir, lakin yaradıcı

şəxslərin çatışmaması hiss olunur. Görkəmli yapon alimləri bu cəhətdən təhsil sistemini günahlandırır, Onlar məktəblərdə gedən əzbərçiliyin həkimliyə, mühəndisliyə kömək edə biləcəyini, yaradıcılıq üçün isə bunun zərərli olduğunu sübut edirlər. Təsadüfu deyil ki, son illərdə əsaslı tədqiqat işlərinə görə 19 Nobel mükafatından yalnız ikisi yapon ixtiralarına verilmişdir və bunun da hər ikisi Birləşmiş Ştatlarda yaşayan yaponların yaradıcılığının bəhrəsidir.

İnformasiya vasitələri. Hər bir ölkədə olduğu kimi Yaponiyada da güclü kütləvi informasiya vasitələri ictimai rəyin formalaşmasında təsirli və faydalı vasitədir. Ölkənin kütləvi informasiya vasitəsinə 420 qəzet (104 gündəlik, 116 ixtisaslaşmış və 200 yerli), 2889 jurnal, iki iri və onlarla kiçik informasiya agentliyi, yarıdövlət radio və televiziya şirkəti En-eyç-key, həm də 103 kommertiya teleşirkəti və 68 radioverilişi şirkəti daxildir. Gündəlik qəzetlərin ümumi tirajına görə Yaponiya dünyada Birləşmiş Ştatlardan sonra ikinci, əhalinin hər nəfərinə düşən sayına görə isə birinci yeri tutur. Bu gün Yaponiya mətbuatı nəinki Asiyada, həm də dünyanın müxtəlif regionlarında mühüm rol oynayır. Yapon dövrü nəşrini şərti olaraq kommertiya və siyasi partiyalar, həmkarlar təşkilatı və s. tərəfindən çap edilən qeyri-kommertiya bölmələrinə ayırmaq olar. Coğrafi prinsipə və tirajına görə yapon qəzetləri iki əsas qrupa: ümumimilli və yerli qrupa bölünür. Müasir dövrdə ölkədə beş ümumimilli gündəlik qəzet: «Asahi», «İomiuri», «Nihon keydzay», «Mayniti» və «Sankey simbun» dərc edilir. Yapon gündəlik qəzetlərinin yarısı «Asahi», «İomiuri» və «Mayniti»nin payına düşür. Hər üç qəzet ingilis dilində də nəşr edilir. Ölkədə daha çox yayılan jurnal «Sükan ashi», «Sandi mayniti» və başqalarıdır. Ziyalılar arasında daxili və xarici siyasəti, iqtisadi problemləri, mədəni həyat və ədəbiyyat məsələlərini dərc edən «Tüo koron», «Sekay», «Bungey sündzü» jurnalları daha geniş yayılmışdır.

§4. Elmin əsas istiqamətləri və texnopolislər¹

Yaponiyada ETT-nin əsas istiqamətləri arasında iqtisadiyyat və cəmiyyətin elektronlaşdırılması, əməyin hərtərəfli avtomatlaşdırılması, yeni materialların yaradılması və istifadəsi, bioloji və biotexnoloji prinsip əsasında həyat barədə elmin inkişafının sürətləndirilməsi mərkəzi yer tutur. Müasir elm sahələrində əldə edilən yüksək nailiyyətlər iqtisadi və siyasi dairələrdə onun təsirini gücləndirmişdir. Son illər ETT-nin inkişafı ilə əlaqədar ölkənin hərbi potensialı sürətlə

¹ Texnopolis sözü (elm şəhəri, elm və istehsalın ən səmərəli uyğunlaşması, Birləşmiş Ştatlarda bu mənani «Silikon vadisi» sözü verir) yapon söz ehtiyatına 1980-ci ildə daxil olmuşdur.

artır və təkmilləşir.

Elmə sərf olunan vəsaitə və elmi işçilərin sayına görə Yaponiya İEO-lər arasında Birləşmiş Ştatlardan sonra ikinci yeri tutur. Keçən əsrin sonunda hər il elmi tədqiqatlara (e.t.) təqribən 15 trln.iyen sərf olunmuşdur. Bu vəsaitin 92%-i texniki və təbiət elmlərinin payına düşmüşdür. Elmi Tədqiqat və Təcrübə Konstruktor İşlərində (ETTKİ) çalışanların ümumi sayı 1 milyon nəfər (onun 90%-i texniki və təbiət sahələrində çalışır), elmi işçilərin sayı isə 0,6 milyon nəfərdir. ETTKİ dairəsində xərclənən vəsaitin 14%-i əsaslı, 24%-i tətbiqi tədqiqatların və 62%-i hazırlama işlərinin payına düşür. Bu sahədə xüsusilə sənaye şirkətləri daha çox vəsait (ümumi həcm 70-ə qədər, o cümlədən hazırlama işlərinə 72, əsaslı tədqiqatlara 7%) sərf edirlər. Ali məktəblərdə (ETTKİ-nin ümumi həcm 20%-i) əsaslı və tətbiqi tədqiqatlar üstünlük təşkil edir. ETİn-lərində hər üç iş növünə təqribən eyni qədər vəsait sərf olunur. ETTKİ-nin əsas hissəsinin xüsusi sektorun vəsaiti hesabına aparılmasına baxmayaraq, bu sahədə də dövlətin rolu böyükdür (xüsusilə, kosmosun və Dünya okeanının mənimlənməsi, elektron-hesablama texnikası, alternativ enerji mənbələrinin işlənilməsi, hazırlanması nəzərdə tutulan «Günəş işığı» və «Ay işığı» proqramları, yeni materialların əldə edilməsi və s. sahələrdə). Həm də ən yeni elmi-texniki nailiyyətlərin əldə edilməsinin başlanğıcı (mənimlənməsi böyük maliyyə qorxusu ilə əlaqədar) dövlət proqramı çərçivəsində həyata keçirilir. Bununla yanaşı Yaponiya dünyanın müxtəlif ölkələrinin laboratoriyalarında meydana çıxan elmi-texniki ideyalardan və əldə edilən nailiyyətlərdən məharətlə istifadə etmişdir. Yapon mütəxəssislərinin əlinə düşən bu ideya və nailiyyətlər dünyanın gözü qabağında mənimlənməmiş, ətraflı işlənilməmiş və «yaponiyalaşdırılmışdır». Məsələn, tranzistorlar, əl radioqəbulediciləri, maqnitofonları, televizorları, günəş elementləri ilə saat və kalkulyatorlar, fərdi kompüterlər, sənaye robotları və s. bu kimi mürəkkəb texniki və elmtutumlu məhsullar məhz Yaponiyanın adı ilə bağlıdır. Lakin, əslində bütün bu məhsulların orijinalı, təbii ki, belə kiçik və qənaətcil, xüsusilə etibarlı və ucuz olmasa da, Yaponiyada yox, digər ölkələrdə ixtira edilmişdir. Uzun müddət yapon firmaları daha mürəkkəb, bahalı və əsas mərhələ olan ideya axtarışlarına toxunmadan, maneəsiz olaraq dünya elm və texnikasının ən yeni nailiyyətlərindən istifadə etməklə məhsul və texnologiya ticarətində ciddi çətinlik hiss etməmişlər. Keçən əsrin sonunda xarici lisenziyalara sərf olunan vəsaitə görə Yaponiya İEO-lər arasında birinci yeri tutmuşdur. Lakin, indi xarici lisenziyaların alınması əvvəlki faydanı vermir, çünki lisenziyalar üzrə istehsal, yapon malları ixracatının coğrafiyasını əhəmiyyətli dərəcədə məhdudlaşdırır. Ona görə də Yaponiya müasir dövrdə elm və texnikanın inkişafına daha çox fikir verir. Ümumi elmə sərf olunan xərclərin strukturunda fundamental (əsaslı) elmin xüsusi çəkisinin təqribən Birləşmiş Ştatlara eyni sə-

viyyədə olmasına baxmayaraq, mütləq ölçüdə Yaponiya ondan xeyli geridə qalır. Bu sahədə gerilik elektron sənayesində (xüsusilə kosmik və dərin su qatları üçün aparat, cihaz və s. istehsalında) yapon mövqeyini əhəmiyyətli dərəcədə sarsıda bilər və bu da Yaponiyanı olduqca narahat edir. Həyat barədə elm¹ sahəsində də (fiziologiya, genetika və s.) Yaponiyanın Birləşmiş Ştatlardan geridə qalması onu az narahat etmir. Çünki bu əsrdə cəmiyyətin gələcək inkişafı məhz canlı materiyanın tədqiqi ilə əlaqədar olacaqdır. Bu elmin inkişafı sayəsində prinsip etibarlı ilə yeni tibbi cihazlar və preparatlar, həm də profilaktika, müalicə, irsiliyin idarə olunması, qabiliyyətin inkişafı və s. metodlar əldə olunacaqdır. Müvafiq məhsul və xidmət bazarı ölçüsünün demək olar ki, qeyri-məhdud olmasına baxmayaraq, bu sahədə üstünlüyün əldə edilməsinin yapon iqtisadiyyatı üçün olduqca mühüm əhəmiyyəti var.

Yapon elm və texnikasının indiki inkişaf mərhələsində daha çox özünün iqtisadi potensialının və maksimum sərbəstliyinin təmin olunması planlaşdırılır. Bu məqsədlə elmin təşkili formasına yenidən baxılması, onun istehsalda daha faydalı təsiri yollarının axtarılması, yaradıcı təfəkkürlü mütəxəssislərin hazırlanması sisteminin yaradılması nəzərdə tutulmuşdur.

Yaponiyada e.t. işləri ixtisaslaşdırılmış e.t. müəssisələrində, universitetlərdə və digər ali məktəblərdə, həm də xüsusi sənaye şirkətlərində aparılır. Ölkədə tərkibinə dövlət, bələdiyyə və xüsusi ETİN, həm də ictimai korporasiyalar daxil olan 1 mindən artıq ixtisaslaşdırılmış e.t. müəssisələri var. Dövlət ETİN nazirliyə tabedir və dövlət büdcəsi vəsaitindən maliyyələşdirilir. Ölkədə 100-ə qədər belə ETİN fəaliyyət göstərir və apardıqları işlərin 70%-dən artığı fundamental və tətbiqi tədqiqatların payına düşür. Bələdiyyə ETİN-ları yerli büdcə vəsaitlərindən maliyyələşdirilir. Apardıqları işlərin böyük hissəsini (65%-i) tətbiqi tədqiqatlar, 20%-i isə təcrübə konstruktor işləri (TKİ) təşkil edir. Xüsusi ETİN-ında daha çox (60%) TKİ ilə məşğul olurlar. İctimai korporasiyalar parlamentin qərarı əsasında yaradılır. Onun ETİN-ları dövlət büdcəsi vəsaitindən maliyyələşdirilir və ümumimilli əhəmiyyəti olan iri miqyaslı layihələr (atom energetikası, kosmosun

¹ Bu sahədə tətbiqi hazırlama artıq biotexnologiya ilə məhdudlaşmır və getdikcə əsaslı bioloji tədqiqatlar ilə birbaşa birləşir. Burada başlıca məqsəd canlı materiallarda gedən proseslərin idarə olunmasını öyrənməkdir. Bu da biologiya və tibbdə, sonradan isə texnika və təsərrüfat dairəsində böyük irəliləyişlər üçün ilkin şəraitin yaradılması deməkdir. Beləliklə, canlı orqanizmlərdə biokimyəvi prosesləri həyata keçirən, prinsip etibarilə yeni material və texnologiyanın hazırlanması, təqlid edilən insanın baş əsəb sisteminin məlumatlarının hazır şəkə salınma sisteminin yaradılması, analoji olaraq canlı orqanizmlərdə gedən enerji proseslərin istifadəsi üçün xüsusi qənaətcil maşın və avadanlıqların yaradılması nəzərdə tutulur.

mənimsənilməsi və s. üzrə) hazırlanır.

Yaponiyanın 670 universitetində və digər ali məktəb ocaqlarında tədris prosesi ilə yanaşı təbiət və elm-texnika sahələrində tədqiqat işləri də aparılır. Ölkənin elmi işçilərinin 1/3-ə qədəri, həm də onun böyük hissəsi dövlət və bələdiyyə universitetləri və ali məktəblərində çalışır. ETTKİ-in strukturunda əsaslı tədqiqatların xüsusi çəkisi 50-60%, tətbiqi tədqiqatların payı isə 35% təşkil edir. Bir sıra universitetlərdə ixtisaslaşdırılmış ETİN fəaliyyət göstərir. Məsələn Tokio universitetində 10 ixtisaslaşdırılmış ETİN yaradılmışdır. Dövlət universitetlərində aparılan tədqiqat işləri əsas etibarilə dövlət büdcəsi, xüsusi universitetlərdə isə əsasən sənaye şirkətlərinin vəsaitindən (dövlət ilə müqavilə əsasında aparılan tədqiqatlar istisna olmaqla) maliyyələşdirilir. Lakin Yaponiyanın e.t. potensialının ən böyük hissəsi sənayedə təmərküzləşmişdir.

ETTKİ-ləri ilə 15,5 min şirkət məşğul olur. Onların ETİN və laboratoriyalarında 230 min ya da təbiət və texniki elmlər sahəsində tədqiqat aparən yapon elmi işçilərinin 60%-i çalışır. ETTKİ-nə sərf olunan ümumi yapon xərclərinin 70%-ə qədəri xüsusi sənaye şirkətlərinin payına düşür. Sənaye şirkətlərinin ETTKİ-nin strukturunda TKİ-in xüsusi çəkisi olduqca böyükdür (70%-dən artıq). Vəsaitin 20%-i tətbiqi tədqiqatlara sərf olunur. Son illər əsaslı tədqiqatın xüsusi çəkisinin artması təmayülü nəzərə çarpır. E.t. potensialının olduqca böyük hissəsi maşınqayırma, xüsusilə onun elektrotexnika və nəqliyyat sahələrində təmərküzləşmişdir. Maşınqayırma sahələrində xüsusi sənaye şirkətlərinin elmi işçilərinin yarısından çoxu məşğuldur. Xüsusilə iri sənaye şirkətləri («Xitati», «Masuda», «Şarp», «Kavasaki», «Asahi», «Misubisi» və s.) böyük e.t. işləri aparırlar. Ölkənin ETİN ən yeni elmi aparatlarla, xüsusilə kompüterlər ilə təchiz olunmuş müasir elmi-texniki bazaya malikdir. Onlar həm milli, həm də beynəlxalq məlumat banklarına daxil olmaq üçün geniş imkanlara malikdir və buradan özlərinə zəruri olan elmi-texniki informasiyanı alırlar. Dünya ölkələri arasında elmi-texniki informasiya mübadiləsində elm şəhərləri, texnopolislər mühüm rol oynayır.

Texnopolislər. Sənayeləşdirilmiş cəmiyyət quruculuğunda əhəmiyyətli nailiyyətlər əldə edən Yaponiya, XXI əsrdə daha müasir elmtutumlu sahələr ilə çıxış etmək məqsədilə XX əsrin 60-70-ci illərində formalaşan təsərrüfatın sahəvi və ərazi strukturunun yenidən qurulmasında qəti tədbirlər görür. «İqtisadi möcüzə» dövründə yapon sənayesinin strukturunda metaltutumlu və çirkli istehsal sahələri (metallurgiya, ağır maşınqayırma, kimya sənayesi) üstünlük təşkil edirdi. Lakin sonradan bu sahələrin inkişaf sürəti, həm Yaponiya şəraiti üçün əlverişli olmayan materialtutumlu istehsalın ümumi azalması, həm də Yeni sənayeləşdirilmiş ölkələr (YSÖ-lər) tərəfindən artan rəqabət nəticəsində əhəmiyyətli dərəcədə zəifləmişdir. Ona görə də Yaponiya XX əsrin axırlarından başlayaraq cəmiyyətin gələcək in-

kişafını müəyyən edən elmtutumlu sahələrin (aviasiya və kosmik texnika, okean dərinliklərinin mənimsənilməsi üçün aparat və cihazlar, optik lif, sənaye robotları, tibbi cihaz və preparatlar, kompüter, informasiya sistemi, yeni matriallar və alternativ enerji, canlı materiya, proqramlı yaddaş qurğuları, biotexnologiya, dəqiq maşınqayırma) istehsalına daha çox fikir verir. Bu sahələrin seçilməsində daxili və xarici tələbat, ölkənin mineral resurslar ilə kasadlığı və ekoloji vəziyyəti də nəzərə alınmışdır. Təbii ki, ölkə təsərrüfatının sahəvi strukturundakı dəyişikliklər, onun ərazi strukturunda da öz əksini tapmalı idi. Sahil ərazilərdə təmərküzləşmənin qarşısını almaq məqsədi ilə, artıq 1970-ci ildən başlayaraq yeni yaradılan, xüsusilə elm və elmtutumlu sahələr daha çox daxili bölgələrə irəliləmişdir. Xüsusilə 1980-ci illərdə işlənilib hazırlanmış texnopolis proqramı bu vəzifənin həyata keçirilməsində mühüm rol oynayacaqdır. *Texnopolis yeni yaradılan elmtutumlu sahələrin və istehsalın başlıca olaraq ölkənin nisbətən zəif inkişaf etmiş bölgələrində (Sakitokean sənaye qurşağı kənarında) yerləşdirilməsi nəzərdə tutulan, Yaponiyanın regional və elmi-texniki inkişaf proqramıdır.* Bu bölgələrdə elm-istehsal şəhərlərinin şəbəkəsi, texnopolislər yaradılır. Texnopolislərdə e.t. fəaliyyətlə elmtutumlu istehsalın və yüksəkixtisaslı mütəxəssis hazırlığının üzvü surətdə birləşməsi üçün şərait yaradılır. Eyni zamanda daha təkmilləşdirilmiş mədəni-məişət və iqtisadi şərait ilə yaşayış rayonları salınır.

Yaponiya həmişə elmin yüksək ərazi təmərküzləşməsi ilə fərqlənib. Ölkədə aparılan e.t. işlərinin yarımından çoxu, universitetlərdə mühazirə oxuyan professorların yarısı, tələbələrin 40%-i Böyük Tokionun üzərinə düşürdü. Keçən əsrin son onilliklərindən başlayaraq Tokionun e.t. müəssisələri və universitetləri yeni elm şəhərinə (texnopolis) –Sukubaya köçürülür. Paytaxtın şimal-qərbindən 50 km aralı yerləşən Sukuba, indi ölkənin ən iri e.t. mərkəzinə çevrilib. Şəhərdə 80-ə qədər tədqiqat və tədris müəssisələri, o cümlədən universitet yerləşir, ölkənin elmi-pedaqoji kadrlarının 40%-i çalışır, dünyanın 50 ölkəsindən gələn yüzlərlə tələbə oxuyur. Belə ikinci texnopolis Osaka bölgəsində (Keyhanna) yaradılmışdır. İndi ölkədə 30-a qədər texnopolisin yaradılması nəzərdə tutulur. Ölkə ərazisi üzrə texnopolislərin yerləşdirilməsində aşağıdakı meyarlar: kommunal xidmətin təmin olunması məqsədi ilə əhalisi 200 mindən artıq olan «ana şəhərə» (yol müddəti 30 dəqiqədən artıq olmamaqla), aeroporta ya da sürətli dəmir yollarına yaxınlıq; sənaye zonaların, ETİ'n və yaşayış məhələlərinin müvazinəti; mükəmməl informasiya şəbəkəsi; yaradıcı elmi işə və təfəkkürə təsir edən, həyat üçün əlverişli şərait; maraqlı tərəflərin (biznes, universitetlər və yerli hakimiyyətin) iştirakı ilə plan tərtibi; əsas komponentlərin 1990-cı ildə başa çatdırılması və XXI əsrin başlanğıcında tam inkişafı nəzərə alınmışdır.

İndi texnopolislərin əksəriyyəti Sakitokean qurşağı sərhəddindən kənarda yerləşir. Ən çox texnopolis Honsü adasının şimal-qərb hissəsində, Daxili Yapon dənizi sahilində, biri isə Hokkaydoda yerləşir. Lakin texnopolisləri cəlb edən əsas bölgə Küsü adasıdır. Bu da, adada işçi qüvvəsinin bol olması, torpaq sahələrinin ucuzluğu və daha yaxşı ekoloji vəziyyət ilə izah olunur. «Texnopolis komitəsi» burada altı texnopolisin yaradılması üçün yer ayırmışdır. Təsadüf deyil ki, Küsünü «Silikon adası» adlandırırlar. Texnopolislər yarımkəçiricilər, elektron, kompüter, yeni materiallar, tibbi biologiya, kosmik və robot texnikası və s. istehsalı üzrə ixtisaslaşdırılmışdır. Texnopolis proqramı kənar ərazilərdə sənayenin inkişafına, yapon sənayesində ETT-nin sür'ətlənməsinə, yerli maliyyə və təşəbbüskarlıqdan daha maksimum istifadə edilməsinə təsir edəcəkdir.

§5. Təsərrüfatının inkişaf xüsusiyyətləri və ümumi səciyyəsi

Təsərrüfatın artım sürəti, struktur dəyişiklikləri və müasir vəziyyəti. İkinci dünya müharibəsində məğlub olan Yaponiyanın iqtisadiyyatı sarsılmışdır. Ölkədə sənayenin istehsal gücünün 40% dağıdılmış, kənd təsərrüfatı əhalisi müflisləşmiş, təsərrüfat mexanizmi pozulmuşdur. Bununla belə, yapon iqtisadiyyatının bərpası 1950-ci illərin ortalarında başa çatmışdır. Dünya əhalisinin 2%-i və ərazisinin 2,5%-i üzərinə düşən Yaponiya artıq 1960-cı illərin axırlarında sənaye istehsalının həcminə, 1970-ci illərin əvvəllərində isə ÜMM-a görə İEO arasında ikinci yerə çıxmışdır. Bu təzahür ədəbiyyatda «yapon möcüzəsi» adını almışdır.

1950-1973-cü illər ərzində yapon iqtisadiyyatının artım sürəti İEO-lər arasında ən yüksək səviyyə çatmış və orta hesabla ildə 11% təşkil etmişdir. 1970-ci illərin ortalarına qədər iqtisadiyyatın belə sürətli inkişafına yerli şəraitin nəzərə alınması ilə iqtisadi inkişafın yeni milli strategiyasının mükəmməl işlənilib hazırlanması və əmək qabiliyyətli əhalinin demək olar ki, hamısının təsərrüfat fəaliyyətinə cəlb edilməsi; müharibədən sonra ölkə daxilində əhalinin geniş istehlak xarakterli sənaye məhsullarına artan tələbatı və bu tələbatın yalnız yerli istehsal hesabına təmin edilməsi, əldən düşmüş zavod avadanlıqlarının təzələnməsi və yeni müəssisələrin tikintisi; Birləşmiş Ştatlardan kapital axını; sənayedə kapital yığımının güclənməsi; amerikan və qərbi avropa patent və lisenziyalarından məharətlə istifadə edilməsi; dünya bazarında xammal və yanacaqın qiymətinin ucuzlaşması, işçi qüvvəsinin nisbətən ucuzluğu, hərbi xərclərin az olması; iqtisadiyyatın dövlət tənzimlənməsinin güclü sistemi, xüsusilə mülki sektorun inkişafı üçün əlverişli şəraitin yaranması təsir etmişdir. İqtisadi nailiyyətlərdə «insan amili», xüsusilə yapon işçi qüvvəsinin,

ümumiyyətlə əhalisinin təhsil və mədəniyyətinin yüksək səviyyəsi də olduqca böyük rol oynamışdır. Təbii resurslar ilə kasad olan ölkə dünya bazarından ucuz xammal alıb, nisbətən bahalı hazır məhsullar satmaq məqsədilə ixracat əhəmiyyətli təsərrüfat sahələrini sür'ətlə inkişaf etdirmişdir. Dünya bazarında yüksək rəqabət qabiliyyətliyini saxlamaq məqsədilə yapon iqtisadiyyatında, xüsusilə onun sənaye dairəsində daima struktur dəyişiklikləri həyata keçirilmiş və getdikcə daha çox mürəkkəb istehsal sahələri inkişaf etdirilmişdir. Nəticədə ixrac edilən məhsulun əlavə dəyərinin payı daima artmışdır. 1970-ci illərin ortalarında dünya bazarında neftin qiymətinin 4 dəfədən çox bahalaşması yapon iqtisadiyyatının dinamik inkişafının qabağını almış və ölkəni dərin böhran bürümüşdür. Bununla əlaqədar olaraq yapon hökuməti və hakim dairələri ölkə iqtisadiyyatının yanacaq-xammal asılılığından zəiflədilməsi və dünya təsərrüfatı çərçivəsində sarsılmış mövqeyinin gücləndirilməsi məqsədilə, xüsusilə sənaye strukturunun yenidən qurulması üçün təcili tədbirlər görməyə məcbur olmuşdur. Bu tədbirlər kompleksində e.t. xərclərinin həcmi artırılması, elm və texnikanın iqtisadiyyatın bütün sahələrinə tətbiqi üzrə dövlət proqramının həyata keçirilməsi, istehsal və qeyri-istehsal dairələrinin elektronlaşdırılması, kompleks avtomatlaşdırılması, robotlaşdırılması, yeni material və texnologiyanın tətbiq edilməsi həlledici rol oynamışdır. Böhrandan sonrakı dövrdə yapon iqtisadiyyatının struktur dəyişiklərində əsas etibarilə sənayenin elmtutumlu sahələrinə, xüsusilə radioelektronika, cihazqayırma, zərif kimya istehsalına, aviakosmik və bu k. müasir sahələrə, həm də elm, maliyyə, ticarət və təsərrüfatın digər qeyri-istehsal dairələrinə istiqamətlənən daima yeni mərhələ həyata keçirilir. 1990-cı illərin başlanğıcında ölkənin iqtisadi inkişaf sür'ətinin zəifləməsinə baxmayaraq, həmin onilliyin ortalarında bu tənəzzül tədricən aradan qaldırılmış və artıq bizim əsrin başlanğıcında ölkənin ÜMM-nun artım sürəti 1%-i ötüb keçmişdir. Müasir dövrdə Yaponiya daha çox daxili tələbatın genişləndirilməsinə, xidmət və məlumat sahələrinin rolunun artırılmasına, özünün elmi-texniki potensialının inkişafına daha çox fikir verir. Bununla yanaşı Yaponiya yeni şəraitə uyğunlaşaraq emaledici sənayenin bir çox sahələrini daha böyük bazara, ucuz işçi qüvvəsinə və sabit valyutaya malik olan xarici ölkələrə köçürür. Beləliklə ölkədə, olduqca çətin və mürəkkəb proses olan təsərrüfatın sahəvi strukturunda dəyişiklər başlıca olaraq iki istiqamətdə; material və əmək tutumlu istehsalın (neft-kimya, metallurgiya, sellüloz-kağız, məişət aparatları və s.) xaricə köçürülməsi və müasir texnologiya ilə «ən yeni» elmtutumlu sahələrin inkişaf etdirilməsi yolu ilə həyata keçirilir. Bütün bu islahatlar nəticəsində ölkə özünün iqtisadi inkişaf səviyyəsinə görə əhəmiyyətli dərəcədə irəli çıxmış və dünya təsərrüfat sistemində öz mövqeyini gücləndirmişdir. İndi İEO-lərin ÜMM-nun təqribən 20%-i, dünya ÜMM-nun isə 9,5%-i Yaponiyanın payına düşür.

Böhrandan sonrakı illər Yaponiyanın xarici iqtisadi əlaqələr sistemi də əhmiyyətli dəyişiklər ilə səciyyələnir. İxracat məhsullarının böyük həcmdə qalması ilə yanaşı, onların strukturunda elmtutumlu sahələrin «ən yeni» məhsullarının payı artmışdır. Ənənəvi sadə məhsullar ixracatı isə dünya bazarında CŞA ölkələrinin güclü rəqabəti ilə qarşılaşır (işçi qüvvəsinin ucuzluğu ilə əlaqədar) və Yaponiya onlarla ayaqlaşa bilmir (məüyyən məqsədlə). Nəticədə Yaponiyanın ümumi ixracatında bu məhsulların payı getdikcə azalır. 1980-ci illərin ortalarından başlayaraq Yaponiya kapital ixracatını sürətlə artırır (ümumi həcmi 1 trln. dollardan artıq) və indi dünyanın ən iri maliyyə mərkəzlərindən birinə (Birləşmiş Ştatlar və Böyük Britaniya ilə yanaşı) çevrilmişdir. Sərmayə ixracatı artmaqda davam edir, xarici ölkələrlə kooperasiya növləri təbəqələşir, beynəlxalq iqtisadi proseslərdə iştirakçı kimi Yaponiyanın fəaliyyəti güclənir.

İqtisadi strukturun yenidən qurulması ilə əlaqədar, indi Yaponiya «postindustrial» inkişaf mərhələsindədir. Bununla yanaşı sənaye yapon iqtisadiyyatının əsas sahəsi olaraq qalır. Ölkənin ÜMM-nun 30 %-i (dəyərinə görə) bu sahənin üzərinə düşür, lakin bütün İEO-də olduğu kimi ÜMM-un strukturunda qeyri-istehsal sektorunun, xüsusilə maliyyə, xidmət, e.t. fəaliyyəti ilə əlaqədar olan onun ən yeni sahələri sürətlə artır. İntensiv inkişaf mərhələsində yapon iqtisadiyyatının bir neçə dəfə qısa müddətdə böhran vəziyyətinə düşməsinə baxmayaraq, onun artım sürətinə görə Yaponiya dünyada ən qabaqcıl yerlərdən birini tutur.

Yaponiya iqtisadiyyatı üçün dövlət tənzimlənməsinin yüksək səviyyəsi daima səciyyəvi olmuş, hər beş ildən bir plan-proqnoz tərtib edilmişdir. Nazirlər kabinəsində bir sıra proqram işləyib hazırlayan İqtisadi planlaşdırma idarəsi fəaliyyət göstərir. İlk əvvəl bu idarə müharibədən sonrakı bərpa işləri, sonradan isə bir sıra əsaslı sahələrin, məsələn gəmiqayırma, qara və əlvan metallurgiyanın sürətli inkişaf proqramını işləyib hazırlamışdır. Həm də bunların hamısı həqiqi şəraiti nəzərə alan dövlət proqramları idi və dövlət tərəfindən maliyyələşdirilmiş və daima nəzarət edilmişdir.

Sənaye. Dünya sənaye istehsalının 8,5%-i Yaponiyanın payına düşür. Ölkənin emaledici sənayesində 14 mln.nəfər yaxud fəal əhəlinin 25%-i çalışır. Yaponiya gəmi, məişət elektrotexnikası, robot, rəngli televizor, keramika, süni lif istehsalına görə dünyada birinci, plastik kütlə, elektrik enerjisi (ABŞ və Çin-dən sonra), polad istehsalına görə isə (Çin və ABŞ-dan sonra) üçüncü yeri tutur. Müasir dövrdə sənaye strukturunun «aşağı mərtəbələrini» YSO-ə (Yeni Sənayələşdirilmiş Ölkələr) köçürərək, Yaponiya istehsalın daha mürəkkəb sahələrini mənimsəyir və inkişaf etdirir. Müasir texnologiyaya əsaslanan ən yeni elmtutumlu sahələrin inkişafına dövlət hərtərəfli (həm e.t. işlərinin aparılmasına, həm də istehsalın özünə) köməklik edir (güzəştli kredit, vergi və s.)

Yaponiyada ən iri sənaye-maliyyə qrupları (XXI əsrin əvvəli)

Adlar	Dünyanın 500 korporasiyasına daxil olan korpor.sayı	İllik satış məbləği (mlrd.doll.)	Aktivi (mlrd.doll)	Çalışanların sayı (min.nəf.)	Qərar gahı
«Misubisi»	7	105	125	272	Tokio
«Toyota»	2	84	78	116	Naqoya
«Masusita»	2	66	84	280	Osaka
«Xitati»	2	65	81	341	Tokio
«Nippon»	5	59	78	100	Tokio
«Nissan»	3	57	68	155	Tokio
«Fudzi»	4	53	62	226	Tokio
«Sumitomo»	6	44	56	120	Osaka
«Tosiba»	1	37	49	173	Tokio
«Dai İti»	6	33	39	104	Tokio
«Honda»	1	33	26	91	Tokio
«Soni»	1	32	40	126	Tokio

Yapon *energetikası* 80%-dən artıq idxal enerji daşıyıcılarından (neft, uran, təbii qaz, kömür) asılıdır. Yanacaq böhranı ilə əlaqədar ölkənin enerji balansında dəyişiklərə baxmayaraq, yanacaq istehlakında neft və neft məhsulları (idxalatı 250 mln.t) yenə də üstünlük təşkil edir (50%). Enerji balansında kömürün payı xeyli azalmış (19%, idxalatı 120 mln.t), təbii qaz (10%), hidroenerji (9,5%), atom enerjisi (9%) və digər enerji mənbələrinin payı isə tədricən artmışdır. Elektrik enerjisi istehsalı 1 trln kVt-saati ötüb keçmişdir. Onun 60%-ə qədəri başlıca olaraq iri sənaye bölgələrində yerləşən İES-lərdə, 30%-i kənar zonaların sənaye qovşaqlarında tikilən AES-lərdə istehsal edilir. AES-lərin sürətli inkişafı ilə əlaqədar elektrik enerjisi istehsalında İES-lərin payı azalır. İti axan dağ çaylarında tikilən SES-lər kiçikdir, kaskadlar¹ yaradılmış və bunlar Mərkəzi Honsünün dağlıq hissəsində təmərküzləşmişdir. Ölkədə alternativ enerji mənbələrinin gələcək inkişafına və enerji qənaəti proqramına xüsusi fikir verilir.

¹ Kaskad- pilləli və astanahı çay üzərində bir neçə su elektrik stansiyası

Elektrik enerjisi istehsalının dinamikası(mlrd.кVt-s)

1950-ci il - 45	1980-cı il-578	2002-ci il-1,0 trl
1960-cı il-116	1980-cı il-835	
1970-ci il- 360	1992-ci il-870	

Yaponiyada elektrik enerjisi istehsalı bir neçə mərhələ keçmişdir. Əvvəla, 1960-cı ilə qədər SES-lərə üstünlük verilmişdir. 1950-ci illərdə elektrik enerjisi istehsalında onların payı 85% təşkil edirdi. 1960 və 1970-ci illərin ortalarını əhatə edən ikinci mərhələdə sürətlə və çoxlu sayda İES-lər tikilmişdir. Artıq 1970-ci illərin ortalarında elektrik enerjisinin ümumi istehsalında İES-lərin payı 80%-ə çatmışdır (o cümlədən 70%-i idxal neft əsasında). İlk əvvəl İES-lər Küsü adasının kömür hövzələri yaxınlığında yerləşirdi. Həm də buradan kömür Tokaydo meqalopolisinin şəhərlərini elektrik enerjisi ilə təmin edən İES-lərə daşıyırdı. 1960-cı illərdə İES-lərin daha ucuz və faydalı idxal maye yanacağa və mayeləşdirilmiş təbii qaza (Bruney, BƏƏ, İndoneziya və s. ölkələrdən gətirilən) və 1970-ci illərin ortalarından isə avstraliya kömürünə əsaslanması ilə əlaqədar İES-lər, iri port və neftemalı zavodları tikilən dəniz sahilinə irəliləmişdir. Üçüncü mərhələ AES-lərə keçid ilə əlaqədardır. Yaponiyada «atom allergiyası» olmasına, həm də ölkənin yüksək seysmik zonada yerləşməsinə və uranın böyük hissəsinin idxal etməsinə baxmayaraq, hakim dairələr ölkədə enerji təsərrüfatının inkişafı üçün hələ ki, digər ağılabatan enerji mənbələrinin demək olar ki, olmadığını nəzərə alaraq bu addımı atmağa məcbur olmuşlar. Bununla yanaşı yapon iqtisadiyyatının olduqca yüksək elmi-texniki səviyyəsi AES-lərin tikintisi üçün zəruri olan bir sıra bahalı əlavə tədbirlərin tətbiq edilməsinə, atom energetikasının faydalılığına və təhlükəsizliyinə imkan vermiş və bütün bunlar da nüvə yanacağı ilə işləyən stansiyaların sürətlə tikintisinə bəraət qazandırmışdır. Artıq XX əsrin sonunda Yaponiyada gücü 50 mln. кVt olan 60-a qədər atom enerji bloku fəaliyyət göstərirdi. Ölkədə gücü 8,8 mln.кVt olan (dünyada ən güclü) Fukusima, Takahama (3,4 mln. кVt), Hitati və s. kimi AES-lər tikilmişdir. Dəniz sahilində yerləşən AES-lərin əksəriyyəti dəniz dayazlıqlarının qurudulması hesabına əldə edilən torpaq sahələrində tikilmişdir. Bu ərazilərdə antiseysmik tədbirlərin zəruriliyi, həm də balıq vətəgələri və yolların köçürülməsi AES-lərin tikintisini olduqca bahalaşdırır. Lakin, ölkədə yeni texnologiyanın işlənilib hazırlanması sayəsində, AES-lərdə istehsal edilən elektrik enerjisi İES-lərə nisbətən ucuz başa gəlir. 2000-2010-cu illər ərzində fəaliyyət göstərən AES-lərin gücünün 50,5-dən 72 mln.кVt-a, ölkənin ümumi elektrik enerjisi istehsalında isə onların payının 43%-ə çatdırılması nəzərdə tutulmuşdur.

Nəhayət dördüncü mərhələyə alternativ enerji mənbələrindən istifadəni aid etmək olar. Yaponiya fəaliyyət göstərən və sönmüş vulkanlar ölkəsidir. Xüsusilə, Honsü adasında minlərlə geyzerlər var. 1970-ci ildə ölkədə geyzərə əsaslanan ilk geotermal istilik elektrik stansiyası (GIES) tikilmişdir. XX əsrin sonunda su və binaları qızdırmaq üçün günəş şüalarından istifadə edilən milyonlarla «günəş evləri» fəaliyyət göstərirdi. Hələ 1974-cü ildə qəbul edilən «Günəş işığı» dövlət proqramında günəş enerjisindən və digər ənənəvi olmayan enerji mənbələrindən daha geniş istifadə olunması nəzərdə tutulmuşdur. İlk əvvəl (enerji böhranı dövründə) bu proqramda 2000-ci ilə qədər ümumi enerji istehlakında alternativ enerji mənbələrindən istifadənin 20%-ə çatdırılması planlaşdırılmış, sonradan bu göstərici 5-7%-ə qədər endirilmiş, indi isə heç 1%-ə də çatmır. 1978-ci ildə qəbul edilən «Ay işığı» dövlət proqramında başlıca məqsəd enerjiyə qənaət texnologiyasının tətbiq edilməsi, təsərrüfatın bütün sahələrində enerjiden səmərəli və faydalı istifadə üzrə kompleks tədbirlərin həyata keçirilməsi nəzərdə tutulmuşdur. Əvvəla, bütün sənaye müəssisələrinə istilik və elektrik enerjisinin istehlakı üzrə norma qoyulmuşdur. Bu normadan artıq enerji istifadə edən müəssisələr cərimə olunur. İkincisi, yaşayış və inzibati binalarda, ticarət mərkəzlərində istilik və enerjinin daha səmərəli istifadəsi üçün ölkədə tikintilərin xüsusiyyətini, bölgələrin iqlim şəraitini və s. nəzərə alan bir sıra təlimat və tövsiyələr dərc edilmişdir. Bu siyasətin həyata keçirilməsi ilə əlaqədar Yaponiyada enerji sərfinə xeyli qənaət edilmişdir. Məsələn, metallurgiya sənayesində 1970-ci illərin ortalarına nisbətən 1990-cı illərdə 20%, neftkimyada 30%, soyuducu, kondisioner və s. bu kimi məişət aparatlarında 60-dan 40%-ə qədər enerjiyə qənaət edilmişdir.

Müharibədən sonrakı illər emaledici sənayenin strukturu əsaslı surətdə dəyişilmiş, inkişaf etmiş hərbi və yüngül sənayeni müasir sahələr, ilk növbədə maşınqayırma kompleksi əvəz etmişdir. Ölkədə istehsal olunan maşınqayırma məhsullarının həcminə və keyfiyyətinə görə Yaponiya dünyada ən qabaqcıl yerlərdən birini tutur. Bir sıra mürəkkəb məhsulların istehsalına görə (aviakosmik texnika, mürəkkəb radioelektronika, atom energetikası üçün avadanlıq və s.) Birləşmiş Ştatlardan geridə qalmasına baxmayaraq, ən müasir texnologiya və supermüasir robotlar və s. bu günkü Yaponiyanın rəmzi olmuşdur. Emaledici sənaye müəssisələrinin yerləşməsi, xüsusilə Sakitokean sənaye qurşağında olduqca yüksək ərazi təmərküzləşməsi ilə fərqlənir. Son illər hakim dairələr sənaye müəssisələrinin ölkənin digər bölgələrində yerləşdirilməsinə təşəbbüs göstərir.

Yapon emaledici sənayesində iri çoxsahəli şirkətlər yaranmışdır. Bunlarla yanaşı, bir qayda olaraq iri şirkətlər tərəfindən idarə olunan çoxlu sayda kiçik firmalar fəaliyyət göstərir. Bu firmaların kiçik müəssisələrində sənaye işçilərinin yarıya qədəri çalışır və sənaye məhsullarının 1/3-ə qədəri istehsal olunur.

Dünya təsərrüfatının müasir inkişaf mərhələsində qədim sahələrdən biri olan *metallurgiya sənayesində* istehsalın daima azalması nəzərə çarpır. Bununla belə, ikinci dünya müharibəsindən sonra ən qabaqcıl texnologiya əsasında yaradılan və daima təkmilləşdirilən metallurgiya sənayesi, son 30 ildə ölkənin beynəlxalq ixtisaslaşdırılmış sahələrindən biri kimi qalmaqda davam edir.

Cədvəl № 29

**Yaponiyada polad istehsalının dinamikası
(1950-2002-ci illər, mln.t)**

1950 - 5	1970 - 93	1985 - 105	2000 - 90
1960 - 22	1973 - 120	1990 - 110	2002 - 90
1965 - 41	1980 - 111	1992 - 95	

Metallurgiya istehsalının «aşağı mərtəbələr»nin (materialtutumlu və ekoloji cəhətdən zərərli) çox hissəsi xarici ölkələrə köçürülmüşdür. İndi ölkədə 100 mln. tona qədər polad, 75 mln.t çuqun əridilir. Polad yalnız oksigen-konvertor (70%) və elektrik üsulu ilə əridilir. Yaponiya hələ ki, dünyada polad və prokatin iri ixracatçısıdır (ildə 20-30 mln.t). Lakin son illər polad ixracatı getdikcə azalır. Ölkədə yüzlərlə metallurgiya müəssisələri fəaliyyət göstərir, lakin onların ən iriləri Tokio və Osaka ətrafındadır. Bununla yanaşı, hələ ikinci dünya müharibəsindən əvvəl yerli kömürə əsaslanan Kitaküsü və Hokkaydo adasında yerli dəmir filizindən istifadə edən «Muroran» metallurgiya kombinatları öz əhəmiyyətini saxlayırlar. Yapon qara metallurgiyası üçün istehsalın olduqca yüksək ərazi təmərküzləşməsi səciyyəvidir. İllik gücü 7 mln.tondan artıq olan İEO-lərin 14 ən iri metallurgiya müəssisələrinin 8-i Yaponiyada, 3-ü Qərbi Avropa, 3-ü isə Birləşmiş Ştatlardadır. Həm də Yaponiyada tam silsiləli metallurgiya kombinatları üstünlük təşkil edir. Honsü adasının şərqində eyni adlı şəhərdə yerləşən «Fukuyama» (gücü 16 mln.t) nəinki Yaponiyada, həm də dünyada ən iri metallurgiya kombinatıdır. Hər birinin gücü 10 mln.tondan artıq olan digər iri kombinatlar Midzusime, Kavasaki, Kasime, Kimisu şəhərlərindədir. Ölkənin qara metallurgiya müəssisələri demək olar ki, tamamilə idxal yanacağı (ildə 65 mln.t koklaşan kömür) və xammala (ildə 100 mln.tona qədər dəmir filizi) əsaslanır. Ona görə də iri müəssisələrin əksəriyyəti portların yaxınlığında, bir neçə kombinat isə torpaq ilə doldurulmuş və təmizlənmiş körfəz sahillərində tikilmişdir (məsələn, Daxili Yapon dənizində Fukuyama kombinatı). Ölkədə material və enerji tutumlu, həm də ekoloji cəhətdən çirkləyici sayılan əlvan metalların ilkin əridilməsi olduqca azalmışdır (məsələn, alüminium 1981-ci ildə 770 min tondan, 1991-ci ildə 32,4

min tona qədər).

Müasir kimya sənayesi başlıca olaraq neftkimya məhsullarının istehsalı üzrə ixtisaslaşmışdır. Süni kauçuk, kimyavi lif istehsalı güclü inkişaf etmişdir. İndi «zərif kimya» və «biokimya»nın inkişafına daha çox fikir verilir. Kimya və neftkimya müəssisələri də əsas etibarilə Sakitokean sənaye qurşağının mərkəzlərində, xüsusilə Tokio aqlomerasiyasında təmərküzləşmişdir.

Maşınqayırma yapon sənayesinin özəyini təşkil edir. Maşınqayırmanın köhnə sahələri (avtomobil, gəmi istehsalı, ümumi maşınqayırmanın bir sıra növləri) daima təkmilləşdirilir və yeni elmtutumlu sahələri isə (radioelektronika, aviakosmik texnikası və s.) sürətlə inkişaf etdirilir. Bu sahənin məhsullarının dəyərinə görə Yaponiya yalnız Birləşmiş Ştatlardan geridə qalır. Ölkənin emaledici sənayesinin strukturunda maşınqayırma məhsullarının xüsusi çəkisinə görə (2/5-dən artıq) dünyada qabaqcıl yerlərdən birini, ixracatına görə isə (2/3-dən artıq) birinci yerdə durur.

Cədvəl № 22

XX əsrin sonunda Yaponiyanın maşınqayırma sənayesi

Məhsul növləri	Göstərici vahidi	İstehsal	Dünyada payı %-lə	Dünyada yeri
Avtomobil	mln.ədəd	10	24	2
Gəmi	Mln.br.reg.t	15	38	1
Metalkəsən dəzgahlar	min ədəd	195	12	1
Sənaye robotları	min ədəd	30	40	1
Radio qəbulediciləri	mln ədəd	15	9	3
Televizor	mln.ədəd	15	12	2
Fotoaparat	mln.ədəd	16	32	1
Saat	mln.ədəd	325	20	2

Ümumi sənaye məhsullarının təqribən 1/3-i (dəyərinə görə) maşınqayırma komplekslərində, o cümlədən 17%-i radioelektron və elektronika sənayesində, 14,5%-i nəqliyyat maşınqayırmasında, 10,5%-i isə ümumi maşınqayırmada istehsal olunur. Maşınqayırma komplekslərində həm ixracat, həm də ölkə iqtisadiyyatının tələbatını təmin etmək üçün müxtəlif məhsullar istehsal edilir. Müəssisələrin əksəriyyəti Sakitokean sənaye qurşağı daxilində yerləşir. Burada ayrı-ayrı mərkəzlər müxtəlif məhsul istehsalı üzrə ixtisaslaşmışdır.

Tokio rayonunda *ümumi maşınqayırmanın* daha mürəkkəb avadanlıq növlərinin (proqramla idarə olunan dəzgahlar, sənaye ro-

botları), Osakada metaltutumlu avadanlıqlar (dağ-mədən maşınları və s.), Naqoyada avtomobilqayırma və toxuculuq sənayesi üçün nisbətən sadə dəzgahlar istehsalı üstünlük təşkil edir. Ümumi maşınqayırma digər mərkəzlərdə də (Xirosima, Fukuoka) inkişaf etmişdir. *Radioelektron və elektrotexnika* sənaye müəssisələri Sakitokean sahilinin iri şəhərlərində, həm də sahildən kənardakı şəhərlərdə yerləşir. Bu sahəni daha çox iri şəhərlərin (Tokio, Osaka, İohoqama, Naqoya və b.) elmi-texniki potensialı, ixtisaslı kadrları və geniş bazarı cəlb edir. Ölkədə nisbətən köhnə sayılan sahələr də öz əhəmiyyətini itirmir. Məsələn, *gəmi istehsalına* görə Yaponiya uzun müddətdir ki, (1956-cı ildən) dünya lideridir və bu sahə ölkənin ixtisaslaşdırılmış sahələrindən biri kimi öz əhəmiyyətini saxlayır. Bununla yanaşı, 1980-ci illərdən başlayaraq Koreya Respublikasında gəmiqayırmanın sürətli inkişafı ilə əlaqədar dünya gəmi istehsalında Yaponiyanın payı 52%-dən 38%-ə enmişdir. Gəmiqayırma müəssisələri demək olar ki, bütün ölkə ərazisi üzrə səpələnmişdir. Lakin bu sahənin başlıca mərkəzləri iri port şəhərləridir (Yohaqama, Kobe, Naqasaki). Nəqliyyat maşınqayırmasında *dəmiryol nəqliyyat vasitələrinin hamısı*, xüsusilə yüksək keyfiyyətli, sürətli elektrovoz istehsalı görkəmli yer tutur. *Avtomobilqayırma* da Yaponiya sənayesinin köhnə sahələrindən sayılır. İndi də avtomobilqayırma ölkənin iqtisadi vəziyyətini müəyyən edən sahələrindən biridir. Əvvəla o, mühüm ixracat sahəsidir. İkincisi, bir çox sənaye sahələri (plastik kütlə, boyaq və s. istehsal edən müəssisələr) ona «bağlıdır». Son illər ölkədə bu sahənin də istehsalı bir qədər azalmış və avtomobilqayırma görə Birləşmiş Ştatlar öz birinciliyini geri qaytara bilməmişdir. Bununla yanaşı, yapon firmalarının xarici ölkələrdəki (Birləşmiş Ştatlar, Almaniya, Böyük Britaniya, Koreya Respublikası və b.) filialları avtomobil istehsalını sürətlə artırmışdır. Məsələn, yapon kapitalı ilə tikilən Birləşmiş Ştatların zavodlarında ildə 2,4 milyondan artıq avtomobil istehsal edilir. Ölkədə ən iri avtomobilqayırma mərkəzləri Toyota (Naqoya rayonunda), Xirosima və paytaxt aqlomerasiyasının bir sıra şəhərləridir.

Yaponiyada avtomobilqayırma sənayesi 1923-cü ildə baş verən güclü zəlzələdən sonra yaranmışdır. Zəlzələ Tokio və digər iri mərkəzlərin şəhər nəqliyyat yollarını (tramvay, şəhər dəmiryol xəttlərini) dağıtmışdır. Şəhər nəqliyyatı olan tramvayı əvəz etmək üçün ölkədə avtobuslara, yük və minik avtomobillərinə tələbat artmışdır. İlk əvvəl avtomobillər Birləşmiş Ştatlardan idxal edilirdi. 1924-1925-ci illərdə amerikan firmaları «Ford» və «General motors» Tokio ətrafında avtomobilqayırma zavodlarını tikmişlər. Bu zavodlarda yapon ordusu üçün yük avtomobilləri istehsal edilirdi. İkinci dünya müharibəsi illərində bu zavodların hamısı darmadağın edilmişdir. Ölkə yalnız 1950-ci ildə yenidən avtomobil istehsalına başlamışdır. Həmin il yapon zavodlarında 30 min, amerikan zavodlarında isə 8 mln. avtomobil isteh-

sal edilirdi. Sonradan isə avtomobil istehsalında bu iki ölkə arasında daima yarış gedib.

Cədvəl № 31

**1960-2002-ci illərdə Yaponiya və ABŞ-da avtomobil istehsalı
(mln.ədədlə)**

Ölkələr	1960	1970	1980	1985	1990	1994	2000	2002
Yaponiya	0,8	5,3	11	12,3	13,5	11	11,5	11,5
ABŞ	7,9	7,8	10	11,4	9,8	12,3	12,5	12,5

İndi yapon avtomobilləri dünya bazarında nəinki sayına, həm də keyfiyyətinə və maya dəyərinə görə birinciliyini saxlayır. Amerikanlardan fərqli olaraq Yaponiya dünya bazarında daha böyük tələbat olan (xüsusilə enerji böhranından sonra) kiçik ölçülü avtomobillərin istehsalı üzrə ixtisaslaşmışdır. Bu sahədə daha qənaətcil mühərriklər işlənilib hazırlanır, ayrı-ayrı hissə və detalların çəkilişi xeyli yüngülləşdirilir, yeni materiallardan istifadə edilir (olduqca möhkəm keramikadan hazırlanmış mühərriklər, üzərinə metal örtük çəkilmiş xüsusi fanerdən hazırlanmış avtomobil gövdələri). Avtomobillərin idarə olunması sadələşdirilir və kompüterləşdirilir, kompleks təhlükəsizlik sistemi yaradılır (əgər sürücü mürgüləyर्सə, kompüter özü tormoz verib avtomobili saxlayır, yol nişanələrini özü oxuyan, fərdi sifarişlər ilə istehsal edilən avtomobillər və s.). Bütün bu yeniliklərdə məqsəd avtomobillərin sürətinin artırılması, istifadə olunan yanacaq və sürtgü yağlarının azaldılması, atmosfərə daha az tullantıların atılması və istismar müddətinin uzadılmasıdır. Təbiəti mühafizə qanunlarının təsiri altında yapon mütəxəssisləri texnika və texnologiyayı o qədər təkmilləşdirib ki, indi ən təmiz avtomobillər Yaponiyada istehsal edilir. Yapon avtomobilqayırma zavodlarında əmək məhsuldarlığı sürətlə artır. Məsələn, 250 min işçi çalışan «Folksvagen» müəssisələrində ildə 3,5 mln. ədəd, 105 min işçisi olan «Toyota» müəssisələrində isə 4,4 mln ədəd avtomobil istehsal edilir. Yapon avtomobilqayırma müəssisələrində anbar sistemi olmadığı üçün detal və hissələr sexdən sexə ötürülür, ixrac edilən avtomobillər isə birbaşa porta və portdan da gəmilərə yüklənir. İşin belə təşkili də istehsalı ucuzlaşdırır. Müasir dövrdə Yaponiya Birləşmiş Ştatlarla yanaşı dünya avtomobilqayırmasında dəb qoyan ölkə kimi çıxış edir. Yığcam, rahat, etibarlı və qənaətcil yapon avtomobilləri ölkənin rəmzi olmuşdur. İndi «Toyota», «Nissan», «Honda», «Misubisi» nəhəng avtomobil firmalarının adı Günəş doğan ölkənin «sakura»¹, «geyşə»², «samuray»³ kimi

¹ Sakura- albalı ağacı (Yaponiyanın ağac rəmzi)- Uzaq Şərqdə bitir ya da bəzək məqsədilə yetişdirilir. Gülləri narıncı, çoxlaxəçkli, yarpaqları isə yazda

gündəlik işlədilan söz-rəmzləri ilə bir sırada durur.

Yaponiyanın ənənəvi sahələrinə aid olan ağac emalı, yüngül və yeyinti sənaye müəssisələri ölkə ərazisi üzrə daha bərabər səpələnmiş və əsasən daxili bazarın tələbatını təmin edirlər. Bu müəssisələr həm yerli, həm də idxal xammala əsaslanır. Əvvəllər olduğu kimi, yarıku-star emalatxanalarda milli paltarlar (kimono) tikilir, ağacdan səndəllər (keta), çətirlər, yelpiklər, oyuncaqlar, ev əşyaları istehsal edilir. Bu məhsulları həm yaponlar, həm də ölkəyə gələn xarici turistlər alır.

Kənd təsərrüfatı. Milli gəlirin 2%-ni verən kənd təsərrüfatında 5 mln. nəfər çalışır (ölkədə məşğul olanların təqribən 6%-i). Bəcərilən sahələr cəmi 5,2 mln. hektardır (ölkə ərazisinin 14%-i). Kiçik torpaq sahibkarları üstünlük təşkil edir (torpaq sahələrinin orta ölçüsü 1,2 hektar). Bu da Qərbi Avropa ölkələrinə nisbətən 15, Şimali Amerikaya görə isə təqribən 200 dəfə azdır. Demək olar ki, hər bir

istehsalçı traktor ya da kultivatorlardan istifadə edir. Kübrə istehlakına görə ölkə dünyada birinci yerlərdən birini tutur. Kənd təsərrüfatı maşınqayırması kiçik torpaq paylarını və terraslaşdırılmış əkinçiliyi nəzərə alaraq, əsas etibarilə elektrik enerjisi ilə işləyən kiçik ölçülü maşınlar istehsal edir. Kiçik sahibkarlar bu maşınları asanlıqla alırlar. Əkin sahələrinin təqribən yarısı suvarılır, 1/3-ə qədərindən ildə

Şəkil 27. Yapon fermeri məhsul yığımında.

iki, bir sıra bölgələrdə isə həttdə üç dəfə məhsul yığılır. Əkinçilik, xüsusilə çəltik becərilməsi kəskin surətdə üstünlük təşkil edir. Əkin sahələrinin və kənd təsərrüfatı məhsulları dəyərinin yarısından çoxu çəltiyin payına düşür. Hokkaydo adasının şimalı istisna olmaqla çəltik ölkənin demək olar ki, hər yerində əkilir. Suvarılan çəltiyin orta məhsuldarlığı hər hektardan 70 - 80 sentnerdən artıqdır. İldə 10-12

al-qırmızı, yayda yaşıl yaxud narıncı, payızda bənövşəyi ya da qəhvəyi rəngdə olur. Mevəsi yeməli olmur. Sakura ağacının gülləri gözəlliyin tez solmasının rəmzidir.

² **Geyşa** - («geysya» yaponların özləri dediyi kimi) - Yaponiyada çay evlərinə gələnləri yaxud qonaqları qəbul edən, əyləndirən və onlara xidmət edən peşəkar rəqqasə, müğənni və musiqiçi.

³ **Samuray**-feodal Yaponiyada gübar feodal, daha tez-tez işlənən mənası hərbi feodal, kiçik zadəgan təbəqəsi. Bu termin həm də yapon hərbiçilərinin müəyyən edilməsində istifadə edilir.

mln.t çəltik yığılır. Digər dənli bitkilərdən buğda və arpa da becərilir. Tərəvəz, kartof, şəkər çuğunduru, çay, tütün, gül əkini, meyvə bağları, tut ağacları geniş yayılmışdır. Subtropik əkinçilik Küsü və Siqoku adalarında geniş sahələri tutur.

Şəkil 28. Fermerin yaşadığı ənənəvi ev.

Südlük heyvandarlığın inkişafı üçün daha əlverişli şərait Hokkaydo adasındadır və bu adanın ümumi kənd təsərrüfatı məhsulları istehsalında heyvandarlığın payı xeyli yüksəkdir (45%). Bu sahədə məhsuldarlıq Avropa ölkələrinin səviyyəsinə çatdırılmışdır. İri şəhərlər ətrafında quşçuluq və donuzçuluq inkişaf etmişdir. Beləliklə *Yaponiya* *sırf əkinçilikdən əkinçilik-heyvandarlıq ölkəsinə çevrilmişdir*. Əgər 1950-ci ildə ümumi kənd təsərrüfatı məhsulları istehsalında əkinçiliyin payı 90%-dən artıq idisə, indi onun payı 70%-ə enmişdir. *Yaponiya* əhalinin çəltiyə olan tələbatını demək olar ki, tamamilə, tərəvəz və heyvandarlıq məhsullarına görə isə 65-95% ödəyir. Yem, xüsusilə texniki bitkilərin böyük hissəsini xarici ölkələrdən idxal edir.

Honsü adasının daxili vadilərində və digər cənub adalarında çox əvvəllərdən *baramaçılıq* inkişaf etmişdir. Lakin son illər bu sahənin istehsal həcmi olduqca azalmışdır. Süni parçalar pambıq və ipək parçaları həm dünya, həm də daxili bazarda sığışdırmışdır. *Yaponiyada* müxtəlif güllər yetişdirilir. Gül dini mərasimlərdə zəruri əlamət sayılır və bütün bayramlarda, evlərdə, qadın paltarlarında və s. ənənəvi bəzəkdir.

Balıqçılıq. Balıq və digər dəniz məhsulları yaponların gündəlik ərzaq rasionunun əhəmiyyətli hissəsini və zülalə olan tələbatının 40%-ni təmin edir.

Şəkil 29. Topdan satış balıq bazarı.

İndi yaponların ərzaq rasionunda ət məhsullarından da geniş istifadə etməsinə baxmayaraq, əhalinin adambaşına balıq istehlakına görə ölkə yenə də dünyada birinci yeri tutur (dünyada hər nəfərə orta hesabla ildə 17-18 kq balıq istehlak edildiyi halda, Yaponiyada bu göstərici 60-70 kq-a çatır), Yaponlar balıq və digər dəniz məhsullarını çiy halda, düyüdən hazırlanmış qarnir ya da soya şirəsi ilə yeyirlər. Balıq ovuna görə ölkə dünyada birinci yerlərdən birini tutur (ildə 10 mln.t). Balığın böyük hissəsi dəniz və okeanlarda ovlanır. Bununla yanaşı marikultur¹ və akvakulturlarda süni surətdə balıq yetişdirilir (ildə 1 mln. t). Ölkənin dəniz donanmasında 400 minə qədər gəmi var, balıq portları və vətəgələrinin sayı isə yüzlərlə, hətta minlərlədir.

Yaponiyada balıq aşağıdakı bölgələr üzrə ovlanır və yetişdirilir. Əvvəla, balıqçılıq ölkənin daxili bölgələrinin şirin sularında, xüsusilə göl və digər su hövzələrində, həm də su ilə dolmuş çəltik zəmilərində inkişaf etmişdir. Bu bölgələrdə ildə cəmi 200 min t balıq ovlanır. İkinci balıq ovlanan bölgə sahil sularıdır (ildə 3-3,5 mln t). Demək olar ki, ölkənin bütün sahil xətti boyunca, lakin daha çox Hokkaydo və Honsü adalarının şimal-şərq və ölkənin ən iri balıq portu Simone-seki yerləşən qərb sahillərində balıq ovlanır. Sahil bölgələrində balıqovuu ilə kiçik artellər məşğul olur. Onlar öz təzə məhsullarını xüsusi aksionlarda həm böyük partiyalarla, həm də pərakəndə satırlar. Bununla yanaşı sahil bölgələri həm də başlıca marikultur rayonlarıdır.

Hələ XVIII əsrdən dünyada süni üsulla qızılbalıq yetişdirilir. İnkubatorlarda yetişdirilən qızılbalıq 2-5 ildən sonra kürü tökmək üçün hökmən sərbəstliyə çıxdığı yerə gəlirlər. Yaponiyada qızılbalığın süni yolla yetişdirilməsi ilə məşğul olan fermalar da məhz bu xüsusiyyətlə fəaliyyət göstərirlər. Hər il bu fermalardan Hokkaydo və Honsü adalarının çaylarına 1 milyardan artıq xırda qızılbalıq buraxılır. Bu balıqlar çaydan dəniz akvatoriyalarına keçir, orada böyüyür və kürü tökmə vaxtı yenidən çaya qayıdırlar. Həmişə geri yolu tapırlar. Yaponların hesablamalarına görə fermadan buraxılan 1 kq xırda qızılbalığın əvəzinə 80 kq iri balıq geri qaydır. Ümumiyyətlə Yaponiya akvakultur texnologiyasına görə (bu sahə ölkədə hələ VIII əsrdə yaranmışdır) dünyada birinci yeri tutur. Ölkədə akvakulturun ən müxtəlif növləri (balığın süni kürüləmə yeri, balıq «otlaqları», süni riflər) yaradılmışdır. Bütün bunların sayəsində sahil sularında balıqovuu iki dəfədən çox artmışdır. Bununla yanaşı ölkədə yosun, dəniz kələmi və s. yetişdirilən sualtı plantasiyalar geniş yayılmışdır. Honsü

¹ Artıq son onilliklərdə dünyanın bir çox bölgələrində balıq və digər dəniz məhsullarını süni yaradılmış vətəgələrdə artırırırlar. Belə vətəgələr marikultur adlanır. Marikultur nəinki dəniz, həm də şirin sularda süni yolla balıq və digər canlı orqanizmlərin yetişdirildiyi akvakulturların (latınca akva-su, kultur isə yetişdirməkdir) bir hissəsidir.

adasının cənub sahilləri özünün mirvari mədənləri ilə də məşhurdur. Hər il burada 500 mln. Mirvari - balıqqulağı əldə edilir. Mirvari ovu ilə yalnız qadınlar (12-dən 70 yaşa qədər) məşğul olurlar. Dalğıc qadınlar 30 metrə qədər dirinliyə enərək, su altında 40-80 saniyə qala bilirlər. Əvvəllər dəniz dibindən təbii mirvari axtarışı üçün balıqqulağı çıxarılırdı. İndi isə çıxarılan balıqqulağı xüsusi plantasiyalarda süni mirvari yetişdirilməsi üçün istifadə olunur.

Yaponiyanın üçüncü balıqovu bölgəsi Yapon, Oxot və Bering dənizlərinin akvatoriyalarıdır. Hər il bu bölgədən 5-6 mln.t balıq ovlanır. Nəhayət, ölkənin dördüncü balıqovu bölgəsi həm Sakit okean, həm də digər okeanların uzaq bölgələridir. Uzaq bölgələrdə balıqovu ilə güclü donanmaya malik olan iri şirkətlər məşğul olur.

X Nəqliyyatı. Mühərribədən sonrakı dövrdə sənayenin sürətlə artması, rayonlar arası və beynəlxalq əmək bölgüsünün dərinləşməsi, dünya bazarından asılılığın güclənməsi, əhalinin yüksək hərəkətliyi ölkədə nəqliyyat növlərinə tələbatı artırmış, çay və boru kəməri nəqliyyatı istisna olmaqla onun qalan növlərinin sürətli inkişafına təsir etmişdir. Nəqliyyat sistemi Qərbi Avropa dövlətlərini xatırladır, lakin yük və sərnişin daşınmasının ölçüsünə görə onların hər birindən əhəmiyyətli dərəcədə üstündür. Son illər daxili yük və sərnişin daşınmasında avtomobil nəqliyyatı irəli çıxmışdır (müvafiq olaraq 52 və 60%). Dəniz kabotaj¹ daşınmasının və dəmiryolu nəqliyyatının payı getdikcə azalır. Xarici daşınma dəniz nəqliyyatı və hava yolu vasitəsilə həyata keçirilir.

X Uzunluğu 28 min km-ə çatan *dəmir yolları şəbəkəsi* olduqca yüksək texniki səviyyədədir və sıxlığına görə Qərbi Avropanın Belçika və Niderland kimi ölkələrinə yaxındır. Əsas magistrallar elektrikləşdirilmiş və monorelsli yollar geniş yayılmışdır. Bunun sayəsində də Yaponiya Fransa ilə yanaşı sürətli dəmir yollarına görə dünya lideridir. İndi sərnişin qatarlarının orta sür'əti 200-250 km-ə çatır. Həm də nəzərə alınmalıdır ki, dəmir yollarında ümumi uzunluğu 1,5 min km olan 3,5 min tunel var. Yaponiya üçün Sakitokean sahilı boyunca təqribən 1100 km uzanan «Sinkansen» sürətli dəmiryolu magistralının xüsusilə böyük əhəmiyyəti var. Bu xətt Kūsü adasının Fukuoka şəhərinə qədər çəkilmiş və şərq sahilboyunun urbanizasiyalaşmış bölgələrinə xidmət edir. Magistralın bir hissəsi Tokio və Osaka şəhərlərini birləşdirir. Magistralın bu hissəsindən hər gün 120 cüt qatar keçir (hər birində 1300-2000 sərnişin yerləşir) və Tokio ilə Osaka arasındakı məsafəni (515 km) 2,5 saata qət edir. Qeyd edək ki, magistralın bu hissəsində qatarlar 300 körpü və 66 tuneldən keçirlər. Hər il

¹ **Kabotaj**-bir ölkə daxilində portlar arası gəmiçilik. Böyük kabotaj (ölkənin müxtəlif dənizlərinin portları arasında) və kiçik kabotaj (bir ya da yanaşı yerləşən iki dənizin portları arasında) fərqlənir.

bu yol ilə təqribən 100 mln. sərnişin daşınılır. Eninə çəkilən nisbətən qısa dəmir yolları Honsü adasının mərkəzi dağlıq hissəsini kəsib keçərək sahil magistiralları birləşdirir.

Avtomobil yolları (ümumi uzunluğu 1,1 mln.km) adətən dəmir yollarına paralel çəkilmişdir. Yollar hərəkətin hər iki istiqaməti boyunca iki ya da çoxsıralıdır. Hər 15-20 km-dən bir daha mənzərəli yerlərdə beynəlxalq telefon rabitələri və s. ilə istirahət meydanları salınmış, 40-60 km-dən bir işə gecə-gündüz işləyən texniki-xidmət stansiyaları fəaliyyət göstərir. Avtomobil yollarının sıxlığına görə Yaponiya dünyada birinci, avtomobillərin sayına görə isə (65 mln, o cümlədən 45 mln. minik avtomobilləri) Birləşmiş Ştatlardan sonra ikinci yeri tutur.

Yaponiyanın dörd başlıca adası arasında möhkəm quruyol əlaqəsinin yaradılması həmişə mühüm əhəmiyyət kəsb etmişdir. Hələ ikinci dünya müharibəsi illərində Honsü və Küsü adalarını bir-birindən ayıran Simoneseki boğazından dəmir yolu, avtomobil və piyadalar üçün nəzərdə tutulan üç yaruslu «Kanmon» sualtı tuneli çəkilmişdir. Bu tunelin keçirmə qabiliyyəti az olduğuna görə müharibədən sonrakı ilk illərdə uzunluğu 19 km olan ikinci «Sinkanmon» tuneli çəkilmişdir. Bununla yanaşı Honsü ilə Küsü, Honsü ilə Siqoku adaları avtomobil körpüləri ilə birləşdirilmişdir. Lakin ölkədə başlıca problem Honsü və Hokkaydo adalarının birləşdirilməsi olmuşdur. Hokkaydo və Honsü adalarını ayıran Suqaru boğazından dəmiryolu və avtomobil yük və sərnişin daşımaları uzun müddət xüsusi gəmi-bərələr vasitəsilə həyata keçirilmişdir. Lakin, 1954-cü ildə bərənin çevrilməsi nəticəsində minlərlə sərnişin həlak olmuşdur. Bu da Suqaru boğazından «Seykan» tunelinin çəkilməsi ideyasının yaranmasına səbəb olmuşdur. Dünyada ən uzun (ümumi uzunluğu 54 km, sualtı hissəsi 23 km, sualtı dərinliyi 1000 m) «Seykan» tuneli yalnız 1980-ci illərdə tikilib başa çatdırılmışdır. İndi bu tunelin sayəsində sürətli qatarlar Tokiodan Sappora şəhərinə qədər məsafəni 16 saata deyil, 6 saata başa vururlar.

Yaponiya dünyada ən iri və texniki cəhətdən ən müasir *dəniz ticarət donanmasına* malikdir. Sayı 10 minə çatan gəmilərinin ümumi yük tututumu 50 mln. tona qədərdir. Donanmanın tərkibində ən iri tankerlər, filiz, kömür, mayeləşdirilmiş qaz daşıyan gəmilər üstünlük təşkil edir. Dünyada avtomobil daşıyan gəmilərin yarısı Yaponiyanın payına düşür. Ölkənin nəqliyyat sistemində dəniz portları olduqca mühüm rol oynayır. Beynəlxalq əhəmiyyətli ən iri portlarına Tiba, Tokio, İohoqama, Kavasaki, Kobe, Osaka, Naqoya və b. aiddir. Beynəlxalq sərnişin daşınmasında mühüm rol oynayan hava nəqliyyatı da inkişaf səviyyəsinə görə dünyada birinci yerlərdən birini tutur. 1994-cü ildə Osaka körfəzində süni adada tikilən və fəaliyyət göstərən aeroport dünyada məlum olan bütün sərnişin və yük təyyarə tiplərini qəbul edə bilər.

Xarici iqtisadi əlaqələri. Son üç onillikdə Yaponiya dünyanın ən iri ticarət və kapital ixracatçısı dövlətinə çevrilmişdir. Xarici ticarət onun iqtisadi inkişafında olduqca mühüm rol oynayır. Çünki ölkənin yüksək inkişaf etmiş iqtisadiyyatı həm idxal xammal və yənəcədən güclü surətdə asılıdır, həm də hazır məhsulların ixracatına istiqamətləndirilmişdir. Xarici ticarət dövriyyəsinə görə Yaponiya AFR və Birləşmiş Ştatlardan sonra dünyada üçüncü yeri tutur və uzun müddətdir ki, xarici ticarət balansını daima müsbət saldoya malikdir. İdxalat məhsulları dəyərinin yarıya qədər xammal və yənəcəğin payına düşür. Son illər idxalatında məişət texnikası və digər müasir sənaye məhsullarının payı artır (xüsusilə Asiyanın YSÖ-lərindən və Çindən). İdxal edilən hazır məhsulların əhəmiyyətli hissəsi xarici ölkələrdə yapon kapitalına məxsus olan müəssisələrdə istehsal olunur.

Yaponiyada sənaye sahələrin xarici ölkələrə köçürülməsi xüsusilə 1985-ci illərin ortalarında sürətlənmişdir. İşçi qüvvəsinin ucuzluğu ilə əlaqədar yapon firmalarının lisenziyası¹ əsasında Koreya Respublikasının zavodlarında istehsal olunan kiçik ölçülü avtomobil, Yaponiyada istehsal olunan analoji avtomobilə nisbətən 1,5 min dollar, məişət elektron məhsulları isə 30-40% ucuz başa gəlir. Yapon kapitalı ilə YSÖ-lərdə yaradılan toxuculuq, metallurgiya, avtomobil, elektron və dəqiq maşınqayırma müəssisələri yapon firmaları (xüsusilə kiçik və orta firmalar) və yapon daxili bazarı üçün ciddi rəqibə çevrilmişlər. Bu müəssisələrin məhsulları «leysan yağış kimi yapon bazarına tökülür». Bununla yanaşı bu müəssisələrdən yapon sənayesi üçün ayrı-ayrı hissə və detalların (avtomobil, gəmi və s. istehsalı üçün) göndərilməsinin əhəmiyyəti ildən-ilə artır. Yaponiyanın xarici ticarət və sənaye nazirliyinin məlumatına görə XX əsrin sonunda ölkənin xarici filiallarında istehsal edilən məhsulların «geri idxalatı» ümumi yapon idxalatının 6%-ni, hazır məhsulların isə 12%-ni təşkil etmişdir. Mütəxəssislərin hesablamalarına görə gələcəkdə bu göstəricilər getdikcə artacaqdır. Müasir dövrdə Yaponiya «istehlak millətinə» çevrilməsi, yeni şəxsi istehlakın genişləndirilməsi, idxalatının artırılması, xarici ortaqlar ilə daha balanslaşdırılmış əlaqələrin yaradılması kimi mürəkkəb məsələlərin həllini qarşıya qoymuşdur.

Təsərrüfatının sahəvi strukturunda mütərəqqi dəyişikliklər ilə əlaqədar ixracat məhsulları arasında yüksək texnoloji bahalı məhsulların payı sürətlə artır. Müasir dövrdə ixracatının 75%-i maşınqayırma məhsullarının, o cümlədən 25%-i radioelektron və elektrotexnika məhsullarının, 18%-i avtomobillərin və 15%-i müasir metalemləli avadanlıqlarının payına düşür.

¹ Lisenziya (latınca lisentia - azad, icazə sözündəndir) - icazə sənədidir.

Yaponiyanın idxal və ixracatdan asılılığı

Məhsulun adı	İdxalatda payı %-lə	Məhsulun adı	İxracatdapaı %-l
Neft	100	Foto və kinoapparatlar	90
Boksit	100	Saat	90
Nikel	100	Videomaqnitofon	80
Fosforit	100	Toxucu maşınları	80
Təbii kauçuk	100	Tikiş maşınları	80
Pambıq	100	Dəniz gəmiləri	72
Dəmir filizi	100	Minik avtomobilləri	55
Sink filizi	99	Mikrodalğavarı soba	55
Mis filizi	92	Elektrokalkulyator	45
Təbii qaz	90	Metalkəsən dəzgah	40
Sink filizi	80	Rəngli televizor	35
Daş kömür	80		
Oduncaq	70		

Yaponiyanın idxalatında CŞA, Avstraliya İttifaqı, CQA, Birləşmiş Ştatlar, Qərbi Avropa və Çin mühüm rol oynayır. Yanacaq və xammalın, bir sıra ərzaq və sənaye məhsullarının əksəriyyət hissəsi bu region və ölkələrdən idxal edilir. Son illər Yaponiyanın MDB ölkələrinin, o cümlədən Mərkəzi Asiya dövlətlərinin, Rusiya və respublikamızın enerji daşıyıcılarına marağı artmışdır. İxracatında əvvəllər olduğu kimi birinci yerdə (1/3-i) Birləşmiş Ştatlar durur. Bu ölkəyə avtomobil, məişət elektrotexnikası, metalemalı və elektrotexnika avadanlıqları və s. ixrac edilir. XX əsrin sonunda ölkədən hər il 5-6 mln. ixrac edilən avtomobilin təqribən yarısı Birləşmiş Ştatların bazarında satılmış (bu avtomobillərin 1,1 milyonu yapon kapitalına məxsus olan ABŞ zavodlarında istehsal olunmuşdur) və qalan hissəsi isə başlıca olaraq Qərbi Avropa ölkələrinə göndərilmişdir. Ölkənin ixracatında ikinci yeri CŞA (1/4-i), üçüncü yeri isə Avropa ölkələri (1/5-i) tutur. Ümumiyyətlə yapon maşınqayırma məhsulları dünyanın bütün iri regionlarına ixrac edilir.

**Yaponiyanın xammal və ərzaq idxalatında ASR
ölkələrinin payı**

Mineral xammal	%-lə	Ərzaq və k/t-ı xammalı	%-lə
Boksit	100	Buğda	100
Qalay	99	Paxlalı bitkilər	100
Mis filizi	96	Yun	95
Kömür	92	Qarğıdalı	93
Dəmir filizi	82	Arpa	88
Təbii qaz	58	Pambiq	68
		Şəkər	65

Yaponiyada xarici iqtisadi əlaqələrin digər formaları arasında kapital ixracatı mühüm rol oynayır. 1970-ci illərin əvvəllərindən başlayaraq ödəmə balansında aktiv saldo xarici valyuta ehtiyatını əhəmiyyətli dərəcədə artırmış və qızılvalyuta ehtiyatına görə (XX əsrin sonunda 230 mlrd.dollar) ölkə dünyada birinci yere çıxmışdır. Bütün bunlar Yaponiyanı iri kapital ixracatçısına çevirmişdir. İndi beynəlxalq maliyyə əməliyyatının 1/3-dən artığı yapon xüsusi bankları vasitəsilə həyata keçirilir və dünyada ən iri xüsusi banklardan 7-si yaponlara məxsusdur. Bütün bunlar Yaponiyanın maliyyə imkanlarının artmasını bir daha sübut edir. Varlanan Yaponiya getdikcə öz xarici investisiyasını artırır və XX əsrin sonunda ildə 50 mlrd. dolları ötüb keçmişdir. Xarici xüsusi investisiyanın belə sürətli artımı sayəsində XX əsrin sonunda xaricdə yığılan xüsusi sərmayenin həcmi 300 mlrd.dollara çatmış və bu göstəriciyə görə Yaponiya dünyada yalnız Birləşmiş Ştatlardan geridə qalır. Lakin Birləşmiş Ştatlardan fərqli olaraq Yaponiya aktiv saldoya malikdir, yeni xarici ölkələrə istiqamətlənən sərmayə, xarici ölkənin Yaponiyaya istiqamətləndirdiyi sərmayədən bir neçə dəfə çoxdur. Müasir dövrdə xarici investisiyanın 60%-i İEÖ-lərin, o cümlədən 40%-i Birləşmiş Ştatların payına düşür, sonra isə Avropa, Asiya və Latin Amerikası ölkələri gəlir. Xarici investisiyanın sahəvi strukturunda üç başlıca blok; xidmət sahəsi (ümumi xarici sərmayə qoyuluşunun 2/5-yə qədəri), e'maledici sənaye (1/3-i) energetika və xammal hasilatı (1/5-i) nəzərə çarpır. XX əsrin sonunda hər il xarici investisiyadan vətənə qayıdan gəlir 125 mlrd. dolları ötüb keçmişdir. Bu da yapon xəzinəsinə gələn ölkə korporasiyalarından¹ əldə edilən vergi gəlirinin təqribən 90%-nə bərabərdir. Son illər Yaponiyanın müxtəlif beynəlxalq təşkilatlarda iştirakının geniş-

¹ **Korporasiya**-(latın mənşəli sözdür, birlik mənasında işlədilir)- hər hansı məqsədə nail olmaq üçün maliyyə, sənaye və digər qrupların, həm də ayrı-ayrı fərdlərin səhmdar cəmiyyətdə birləşməsi.

lənməsi və BMT-də mövqeyinin getdikcə artması, iqtisadiyyatının beynəlmilləşdirilməsi və beynəlxalq firmalar arası korporasiyalarının sürətli inkişafı XXI əsrdə ölkənin dünya təsərrüfatına daha çox cəlb olunmasını əhəmiyyətli dərəcədə artıracaqdır.

§6. Ətraf mühitin mühafizəsi

Yaponiya ekoloji problemlərlə, ətraf mühitin çirklənməsi problemləri ilə qarşılaşan dünyanın ilk dövlətlərindən biridir. Təsərrüfatın intensiv təsiri nəticəsində ölkənin təbiətinə olduqca böyük ziyan dəymişdir. Ona görə də ətraf mühitin mühafizəsi problemi ölkənin əsas və kəskin sosial məsələlərindən birinə çevrilmişdir (yapon kütləvi informasiya vasitələrində və elmi ədəbiyyatda bu problem «koqay» adlanır). Bu problemin yaranmasına bir sıra amillər: əvvəla, ölkə ərazisinin nisbətən kiçik olması, onun relyef və geoloji quruluşunun xüsusiyyətləri, atmosfer dövrəni və s. bu kimi təbii amillər (zəlzələ, tufan və digər təbii fəlakətlər); ikincisi, «iqtisadi möcüzənin» ilk mərhələsində yapon təsərrüfatının sahəvi strukturunda «çirkli istehsalın» üstünlük təşkil etməsi: üçüncüsü, ölkədə əhali və təsərrüfatın olduqca yüksək ərazi təmərküzləşməsi² təsir etmişdir. Bütün bunlar ekoloji tarazlığın kəskin surətdə pozulmasına səbəb olmuşdur.

İqtisadiyyatın sürətli inkişafı nəticəsində coğrafi təbəqənin elementləri olan su hövzələri, atmosfer və torpaq istehsal və məişət tullantıları ilə çirklənmiş, həm də şəhərlərdə səs, titrəyiş və s. artmışdır. Su hövzələri, xüsusilə, iri ağır sənaye müəssisələri tikilən Honsü adasının Sakit okean sahili və Daxili Yapon dənizinin akvatoriyası daha çox çirklənmişdir. Həm də nəzərə almaq lazımdır ki, Tokio, Osaka və Naqoya sənaye-şəhər aqlomerasiyaları kifayət qədər qapalı olan körfəzlərin sahillərində yerləşirlər, sənaye və məişət tullantılarının əhəmiyyətli hissəsi isə məhz bu körfəzlərdə toplanır. Bu da sahil suların həddən çox çirklənməsinə səbəb olur, balıqçılıq və istirahət zonalarına mənfi təsir göstərir. Məsələn, Tokio körfəzi ölkənin ən çirkli çayından 10 dəfədən çox çirklənmişdir. Körfəzin şimal hissəsində elə bir sahə yoxdur ki, sahil xətti 100 metrlerle akvatoriyanın içərilərinə doğru uzanmasın. Atmosferi çirkləndirən əsas mənbə energetika, ağır sənaye və nəqliyyatdır. Hər il bu mənbələrdən atmosfərə 5 mln.ton kükürd və bir o qədər də azot turşusu atılırdı. Sakit okean qurşağının adətən qış vaxtı küləksiz olması, onun daxilində yerləşən iri şəhərlər üzərində hisli toz dənəciklərinin həddən çox to-

² Yaponiyanın Sakit okean sahilinin sıx məskunlaşmış 1 kv km ərazisində ÜMM istehsalı Birləşmiş Ştatlara nisbətən 20, yanacaq və enerji istehlakı 25, avtomobillərin sıxlığı isə 10 dəfədən çox idi.

planmasına səbəb olurdu. Torpaq resursları kimyavi birləşmələr, metal və şəhər zibillikləri ilə çirklənirdi. Məhdud əraziyə malik olan ölkənin ümumi sahəsinin 15%-dən artığı yaşayış məntəqələri, sənaye və infrastruktur sahələri altındadır (bir o qədərini də kənd təsərrüfatında istifadə olunan torpaq sahələri tutur). Məhz torpaq sahələrinin qıtlığı ilə əlaqədar ölkədə dəniz sahili dayazlıqların süni doldurulması geniş miqyas almışdır. Bununla yanaşı, hər birinin sahil xətti, uzunluğu 8 km olmaqla 4 mindən artıq port var. Bütün bunlar ölkənin təbii ekosisteminin pozulmasına səbəb olur.

Xüsusilə XX əsrin 60-70-ci illərində bu təzahürlər ümumimillilik ekoloji böhran vəziyyətinə çatmış və 1970-ildə ölkəyə yalnız çirklənmədən 6,1 trln.iyen (ÜDM-un 13,8% -i) iqtisadi zərər dəymişdir. Həmin dövrdə Yaponiya ətraf mühitin vəziyyətinə görə İEO-lər arasında axırıncı yerlərdən birini tuturdu. Ekoloji cəhətdən daha pis olan bölgələrdə ətraf mühitin çirklənməsi ilə əlaqədar səciyyəvi xəstəliklər («minamata xəstəliyi», «astma yokkai», «itay-itay xəstəliyi») yayılmağa başlamışdır. Küsü adasında yerləşən Minamata şəhərinin adı ilə adlanan xəstəlikdən ölkədə minlərlə insan həlak olmuşdur. Hələ keçən əsrin əvvəllərində bu şəhərdə tikilən kimya zavodundan tullantılar təmizlənməmiş halda (mis, sink, qalay, xüsusilə civə qarışığı ilə birlikdə) dənizə tökülürdü. Bunlar da dəniz orqanizmlərinin tərkibində yerli sakinlərin qidasına keçmiş və onların mərkəzi əsəb sisteminin pozulmasına və ağır nəticələrə səbəb olmuşdur. Xüsusilə Sakit okean qurşağında yerləşən şəhər mühitində kəskin ekoloji vəziyyət yaranmışdır. Məsələn, Tokio şəhərinin atmosferi 75 min zavod və digər binaların, milyonlarla avtomobillərin tullantılarına məruz qalmışdır. Bu da yaşıllığın olduqca az olması şəraitində şəhər üzərində tez-tez hisli toz dənəciklərinin toplanmasına səbəb olurdu. Şəhərin küçələrində nəfəs almaq üçün oksigen avtomatları qoyulurdu. Buna baxmayaraq şəhər əhalisinin 1/3-i uzun sürən bronxit xəstəliyindən əziyyət çəkirdi. Həm də Yaponiya Sakit okean regionunda «çirklənmənin ixracatçısı» kimi çıxış edirdi. Məsələn Koreya Respublikası, Tailandda və digər ölkələrdə yapon firmaları tərəfindən tikilən kaustik soda zavodlarından civə tullantıları «minamata xəstəliyinin» yayılması təhlükəsinə səbəb olmuşdur. Özünün meşə sərvətlərinə toxunmayan Yaponiya dünyada tropik ağacların ən iri ixalçısına çevrilmişdir. Bu da bir sıra CŞA ölkələrinin ekoloji vəziyyətinə mənfi təsir göstərmişdir.

Ətraf mühitin belə kəskin xarakter alması ilə əlaqədar olaraq yapon hakim dairələri ölkədə ekoloji vəziyyətin yaxşılaşdırılması üzrə təcili və ciddi tədbirlər görməyə məcbur olmuşlar. Həmin dövrdən başlayaraq ətraf mühitin mühafizəsi məsələləri dövlət siyasətinin müstəqil sahəsinə, sonradan isə iqtisadiyyatın dövlət tənzimlənməsinin ayrılmaz tərkib hissəsinə çevrilmişdir. XX əsrin 70-ci illərinin ortalarında ölkədə ətraf mühitin mühafizəsinin hüquqi-təşkili, ma-

liyyə, maddi və elmi-texniki əsası qoyulmuşdur. İndi Yaponiyanın təbiəti mühafizə qanunlarına ətraf mühitin mühafizəsi barədə Əsas qanun (1970-ci ildə qəbul edilmişdir), ekoloji fəaliyyəti hərtərəfli tənzimləyən 30-dan artıq digər ümummilli qanunlar, həm də yerli hakimiyyət orqanlarının çoxlu sayda normativ qərarları daxildir. Ölkədə nazirlik səviyyəsində olan İdarənin başçılığı ilə ətraf mühit məsələləri üzrə təbiəti mühafizə orqanlarının bütöv sistemi yaradılmışdır. Ekoloji vəziyyətin kəskin xarakter aldığı dövrün ayrı-ayrı illərində ətraf mühitin mühafizəsi üçün ayrılan vəsait ÜMM-un 3-5%-ni təşkil edirdi. Xüsusilə ətraf mühitin mühafizəsinin elmi-texniki təchizatına, dövlət və xüsusi sektorlara məxsus olan elmi-tədqiqat institutları və laboratoriyalarında, universitetlərdə ekoloji mövzular üzrə aparılan ETTKİ-nə böyük fikir verilir. Yapon maşınqayırmasında təmizləyici avadanlıqlar və ətraf mühitin vəziyyətinə nəzarət edən qurğu və aparatlar istehsalı üzrə yarım sahələr yaradılmışdır. XX əsrin 70-ci illərində ətraf mühitin vəziyyətinin əməli olaraq idarə edilməsində inzibati nəzarət metodlarından istifadə (normativlər, təbii resursların istismarının qaydaları, məhsulların ekoloji keyfiyyətinin yoxlanılması, təsərrüfat layihələrinin ətraf mühitə təsirinə qiymətləndirilməsi, müxtəlif icazələr) və sahibkarların təbiəti mühafizə fəaliyyətinin həvəsləndirilməsinə ya da məcbur edilməsinə istiqamətləndirilən maliyyə-iqtisadi xarakterli tədbirlər (ekoloji fəaliyyət üçün şirkətlərə güzəştli kreditlər, vergi güzəştləri, cərimə və icazələr, ayrı-ayrı təbiəti mühafizə fondlarına üzvlük haqqı və ödəmələr və s.) mühüm rol oynamışdır. Ətraf mühitin mühafizəsi üzrə tədbirlərə hökumət, yerli hakimiyyət və sahibkarlar tərəfindən müəssisələrin təmizləyici qurğularla təchiz olunması, tullantıların yığılması və e'malı, su hövzələrinin təmizlənməsi, əhalinin ekoloji mədəniyyət səviyyəsinin qaldırılması¹ və s. proqramların (dövlət və xüsusi sektorların vəsaiti hesabına) həyata keçirilməsi də daxildir. Ətraf mühitin mühafizəsi üzrə çox ciddi qanunların qəbul edilməsi ilə əlaqədar Yaponiyada sənaye və məişət tullantılarından istifadə edilməsi hələ keçən əsrin 60-70-ci illərində başlanmış və indi bu sahənin təşkil edilməsi şəraitinə görə ölkə dünyada fərqlənir. Sənaye tullantılarının 80%-dən təkrar istifadə edilir (ilkin xammal e'malına nisbətən təkrar xammalın e'malı daha az enerji tutumludur). Məişət tullantılarının hələ ki, 2/3 hissəsinin yandırılmasına baxmayaraq, onların bəzi növlərinin (makulatura, dəmir və alüminium qabları və s.) istifadə olunması dərəcəsi 70%-i ötüb keçmişdir (dünyada ən yüksək göstəricilərdən biri). Keçən əsrin sonunda ölkədə sənaye tullantılarının emalı üzrə 10 mindən, məişət tul-

¹ Keçən əsrin sonunda bu məqsədlə ölkədə 1 milyondan artıq adam xüsusi ekoloji kurslarda təhsil almış, orta və ali məktəblərdə «koqay problemi» daha ətraflı öyrənilir.

lantılarının emalı üzrə isə 2 mindən artıq (ümumi gücü gündə 200 min ton) sənaye qurğuları fəaliyyət göstərirdi. Yandırılan tullantıların istiliyindən elektrik enerjisi əldə edilməsində və binaların qızdırılmasında istifadə edilir, həcmnin kiçilməsi isə basdırıldığı yerlərin sayının azalmasına səbəb olur.

Təbiəti mühafizə tədbirlərinin həyata keçirilməsi və yapon iqtisadiyyatının strukturunun yenidən qurulması əsrimizin ilk illərində bir çox ənənəvi ekoloji problemlərin nəzərə çarpacaq dərəcədə həll olunmasına səbəb olmuşdur. Məsələn, əhalinin adambaşı hesabı ilə atmosfərə atılan karbon qazı artıq 2 tona qədər azalmışdır (müqayisə üçün qeyd edək ki, Birləşmiş Ştatlarda və Kanadada bu göstərici təqribən 5 tondur). Çirkab suların su hövzələrinə axıdılması da azalmışdır. Şəhər mühitində ekoloji vəziyyət xeyli yaxşılaşmışdır. İndi Tokio dünyada çirkli şəhərlər sırasına daxil edilmir. Şəhərdə 70-dən artıq park salınmış, avtomobillər qaz yanacağına keçmiş və təmizləyici qurğulardan istifadə etməyə başlamışlar. Bununla yanaşı ölkənin bir çox bölgələrində ekoloji vəziyyət gərgin olaraq qalır. Həm də ETT-nin inkişafı ilə əlaqədar ətraf mühit və insan üçün olduqca təhlükəli olan təzahürlər (şüalanma, radioaktiv ya da nadir kimyavi elementlər və onların birləşmələri ilə çirklənmə, o cümlədən təhlükəli olan yeni təzahürlərin meydana çıxması ehtimalları və s.) getdikcə artır. Belə şəraitdə yapon ictimaiyyətini daha ağır nəticələrə səbəb ola bilən ekoloji böhranın yeni «burulğanının» yaranması ehtimalı narahat edir və onlar ətraf mühitin vəziyyətinə nəzarətin gələcək təkmilləşdirilməsi uğrunda çıxış edirlər.

Ətraf mühitin çirklənməsinə qarşı mübarizə ilə yanaşı, Yaponiyanın təbiəti mühafizə fəaliyyətinin ikinci istiqaməti qiymətli və mənzərəli landsaftı olan təbii obyektlərin, flora və faunanın qorunub saxlanılmasına yönəldilmişdir. Bunlara müntəzəm olaraq beş ildən bir təbiətin vəziyyətinin yoxlanılması üzrə aparılan işlər və mühafizə edilən ərazilərin-təbii parkların (qoruqların) yaradılması aiddir. Ümumiyyətlə park və qoruqların yaradılması, dekorativ¹ bağçılıq, qədim abidələrin qorunub saxlanması çox əvvəllərdən yapon xalqının həyat tərzinə çevrilmişdir. Ölkədə təbii parkları üç növə ayırırlar. İlk növbədə bunlara təbiəti ümumiyyətlə yapon əmlakı sayılan, olduqca mənzərəli yerlər ilə seçilən milli parklar (məsələn, Sikosu-Toya, Daysesudzan, Fudzi-Hakone-İdzu, Nikko və b.), qiymətliyinə görə bir qədər milli parklardan geri qalan, lakin ümumimilli əhəmiyyəti olan təbii parklar, həm də yerli əhəmiyyətə malik olan əyalət və bələdiyyə parkları aiddir. İndi təbii parkların ümumi sahəsi ölkə ərazisinin 15%-ə qədərini tutur. Torpaq resurslarının məhdudluğu şəraitində bu göstərici

¹ Dekorativ (latınca bəzəmək mənasını bildirir)- yaşıllaşdırılmada, park və bağların salınmasında müxtəlif ağac növlərindən, mənzil və ictimai binaların bəzədilməsində istifadə olunur.

olduqca böyükdür. Onların əksəriyyəti Honsü adasının daxili dağlıq ərazilərində, qalanları isə sahil düzənliklərində ya da adalarda yerləşir. Milli və təbii parklarda akvatoriyaların və sahil ərazilərin mühafizəsi məqsədi ilə dəniz təbii parkları (Sikoku və Okinava adalarında ilk sualtı parklar) yaradılmışdır. Məsələn, adaları ilə birlikdə Daxili Yapon dənizi milli park elan edilmişdir. Əhalinin istirahət etdiyi yerlər olan milli parklar Yaponiyanın ekosisteminin qorunub saxlanılmasında olduqca böyük rol oynayır.

§7. Daxili bölgələri

Yaponiyada əhali və təsərrüfatın qeyri-bərabər yerləşməsinə həm təbii-coğrafi (ada mövqeyi, ərazisinin şimaldan cənuba böyük məsafədə uzanması, sahil xəttinin olduqca girintili-çıxıntılı olması və s.), həm də iqtisadi (xammal və yanacaqdan, satış bazarından güclü asılılığı ilə əlaqədar müəssisələrin sahil ərazilərinə meyl etməsi) amillər təsir etmişdir. Əvvəllər yapon coğrafiyaçıları və iqtisadçıları tərəfindən işlənilib hazırlanmış iqtisadi bölgələşdirmə sxemlərinin əksəriyyətində ölkənin ada xarakterinə xüsusi fikir verilirdi və hər bir ada müstəqil iqtisadi bölgə kimi ayrılırdı. Ölkənin başlıca adaları müstəqil bölgə kimi təmsil olunurdu. Müasir dövrdə ən böyük Honsü adasının sənayesinin xüsusi çəkisi kəskin surətdə artmış, sahəvi və ərazi strukturu əsaslı dəyişikliklərə məruz qalmışdır. Digər adalarda da sənaye istehsalı artmış, yeni sənaye qovşaqları və mərkəzləri yaranmışdır. Həm də müasir nəqliyyat tikintiləri (adalar arasında bərə əlaqələrinin inkişafı, körpü və sualtı tunellərin çəkilişi) ayrı-ayrı adaların təcrid olunmasını aradan qaldırmış və bununla da keçmiş bölgələşdirmə sxeminin əsasını ləğv etmişdir. Lakin bütün bu irəliləmələrə baxmayaraq, indi də Yaponiya İEO-lər arasında əhali və təsərrüfatın yüksək ərazi təmərküzləşməsi ilə fərqlənir və ölkədə təmərküzləşmənin qarşısını almaq məqsədi ilə daima regional siyasət həyata keçirilir.

Müasir dövrdə Yaponiyanın ərazisində bir-birindən kəskin surətdə fərqlənən iki bölgə fərqlənir. Adətən bunların birini «üz» ya da «günəşli» bölgə, digərini isə «arxa» ya da «kölgəli» bölgə adlandırırlar. «Günəşli» bölgəyə Tokiodan Simonesekiyyə qədər uzanan Honsü adasının cənub sahili, həm də Küsü və Sikoku adalarının şimal sahilləri daxildir. Ölkə ərazisinin 1/3 hissəsini tutan bu bölgəni Sakitokean qurşağı adlandırırlar. Məskunlaşma və təsərrüfat mənimsənilməsi üçün olduqca əlverişli şərait olan Sakitokean qurşağını, bir tərəfdən dağlarla, digər tərəfdən isə Sakit okean və Daxili Yapon dənizi ilə haşiyələnən ovalıq sahil zolağı (eni 15-dən 65 km-ə qədər) təmsil edir. Hələ XIX əsrin sonunda burada ölkənin sənaye özəyi formalaşmışdır.

Küsü adasının şimal hissəsində isə kömür-metallurgiya bazası yaranmışdır. XX əsrin 60-cı illərindən başlayaraq girintili-çuxıntılı sahil xəttində dəniz dayazlıqları hesabına əldə edilmiş torpaq sahələrində tikilən hər bir müəssisənin bilavasitə dənizə çıxış yolu var. Təmizlənmiş və doldurulmuş torpaq sahəsinin bir tərəfində tikilən körpülərdən xammal və yanacaq gəmilərdən emal üçün birbaşa müəssisəyə boşaldılır, əks tərəfdə tikilən körpülərdən isə müəssisədə hazırlanan məhsullar birbaşa gəmilərə doldurulur (məsələn, Fukuyama, Kobe metallurgiya kombinatları bu üsulla işləyirlər).

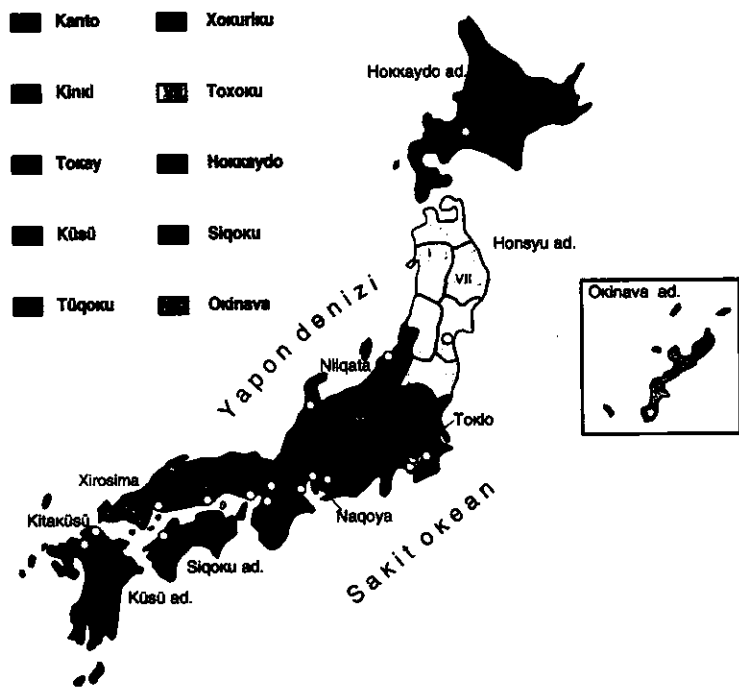
Sakitokean qurşağı Yaponiyanın iqtisadi həyatında olduqca mühüm rol oynayır. Xatırladaq ki, Tokaydo meqalopolisi burada yerləşir və onun 25 şəhər aqlomerasiyasına xidmət edən «Sinkansen» sürətli dəmiryol magistralı bu qurşqdan keçir. Ölkə sənayesində çalışanların və

ümumi sənaye istehsalının

80%-i Sakitokean qurşağının payına düşür. Burada müxtəlif sənaye məhsulları, məişət elektrotexnikasından tutmuş ən mürəkkəb maşın

və avadanlıq növləri istehsal edilir, ölkənin ticarət-maliyyə əməliyyatlarının 75%-i bu qurşaqda həyata keçirilir. Bütün bunlarla yanaşı Sakitokean qurşağının sahil ovalıqlarında, xüsusilə Kantoda kənd təsərrüfatının bir çox sahələri (çəltik, tərəvəz, meyvə, çay və tütün yetişdirilməsi, həm də donuzçuluq və quşçuluq) yüksək inkişaf etmişdir. Ölkədə istehsal olunan ümumi kənd təsərrüfatı məhsulları dəyərini yarısı bu qurşağın üzərinə düşür.

Ölkənin iqtisadi bölgələşdirilməsi məsələlərində yapon tədqiqatçıları

Şəkil 30. Yaponiyanın iqtisadi bölgələri.

qatçıları arasında hələ bu vaxta qədər vahid fikir yaranmamışdır. Bununla belə onların əsərlərində daha tez-tez ölkənin 10 (Kanto, Tokay, Kinki, Tüqoku, Sikoku, Küsü, Xokuriku, Toxoku, Hokkaydo, Okinava) iqtisadi bölgəyə ayrılması nəzərə çarpır. Onların ən inkişaf etmiş altısı Sakitokean qurşağında yerləşir.

Honsü adasının mərkəzində yerləşən *Kanto* Yaponiyanın başlıca iqtisadi bölgəsidir. Ölkə ərazisinin 10%-qəderini tutan bu bölgədə əhalinin 30%-dən artığı cəmləşmiş (orta sıxlıq 1000 nəfərdən artıqdır) və milli gəlirin 40%-ə qdəri istehsal edilir. Bölgənin sənaye özəyi, Keyxin paytaxt aqlomerasiyası yerləşən Cənubi Kantodur. Paytaxt ölkənin başlıca siyasi, maliyyə, nəqliyyat, elm, mədəniyyət mərkəzi olmaqla yanaşı həm də iri sənaye mərkəzidir. Tokionun sənayesinin strukturunda yüksək texnologiya ilə elmtutumlu sahələr, tikis, poliqrafiya və yeyinti sənaye müəssisələri üstünlük təşkil edir. Aqlomerasiyanın digər şəhərlərində isə (Yohoqama, Kavasaki, Tiba, İtixara) metallurgiya, neftemalı, avtomobilqayırma, gəmiqayırma və digər zavodlar yerləşir. Ölkənin 10 ən iri İES-nin 5-i, həm də AES-nin biri bu bölgədə yerləşir. Usunomiya universitetinin bazası əsasında Totiqi əyalətində müəssisələrin avtomatlaşdırılması üçün vasitələr, yeni materiallar, zərif keramika istehsalı üzrə ixtisaslaşan texnopolis inkişaf edir. Musson-subtropik iqlimə malik olan Şimali Kanto ölkənin başlıca ərzaq mənbəyidir. Xüsusilə şəhəratrafı kənd təsərrüfatı formaları üstünlük təşkil edir. Ölkənin ümumi əkinçilik məhsullarının 20, heyvandarlığın isə 25%-i bu bölgənin payına düşür. Kənd təsərrüfatı yüksək məhsuldarlığı ilə fərqlənir.

Ölkə ərazisinin 7,2%-ni tutan və əhalisinin 16%-i yaşayan *Kinki* bölgəsi Honsü adasının cənub-qərbində yerləşir. Bölgədə dağlıq relyef üstünlük təşkil edir. Çoxlu çaylar axır. İqlimi musson-subtropikdir. İqtisadi əhəmiyyətinə görə (ölkənin milli gəlirinin 18%-ni verir) Kantodan sonra Yaponiyanın ikinci bölgəsidir. Bölgənin sənayeləşdirilməsi toxuculuq sənayesi ilə başlanmış, sonradan digər bölgələrdə olduğu kimi burada qara və əlvan metallurgiya, kimya və neft-kimya sənayesi, müxtəlif maşınqayırma məhsulları istehsal edən zavodlar tikilmiş, indi isə ən yeni elmtutumlu sahələr inkişaf edir. *Kinki* bölgəsi yüksək inkişaf etmiş sənaye mərkəzi olmaqla yanaşı, həm də Yaponiyanın tarixi-mədəniyyət özəyidir. Bölgədə iqtisadi və mədəni əhəmiyyətinə görə Tokiodan sonra ikinci yeri tutan və ətrafında Xansin aqlomerasiyası formalaşan Osaka şəhəri mühüm rol oynayır. Aqlomerasiyanın tərkibinə həm də Kobe, Kioto, Amaqasaki, Ximedzi və Sakai kimi iri şəhərlər daxildir. Ximedzi texnoloji institutunun bazası əsasında Xioqo əyalətində iqtisadi «simasını» «mexatronika» (yeni kompleks avtomatlaşdırmanın tətbiqinə imkan verən mexanika ilə elektronikanın birləşməsi), elektronika, zərif keramika və biotexnologiya təşkil edən texnopolis inkişaf edir. Kioto Yaponiyada yeganə milyonçu şəhərdir ki, dəniz sahilindən uzaqda yerləşir.

Keçmişdə bu şəhər uzun müddət yapon imperatorlarının iqamətgahlarının, siyasi, mədəni və din xadimlərinin mərkəzi olub. Müasir dövrdə Kiotoya çoxlu sayda turist və ziyarətçilər gəlir. Kinki düzənliyinin qalan hissəsində çəltik, tərəvəz, meyvə əkilir, qaramal saxlanılır, balıq ovlanır, süni mirvari yetişdirilir.

Ölkə ərazisinin 8%-ni tutan və əhalisinin 12%-i yaşayan *Tokay bölgəsi* Sakitokean sahilində Kanto və Kinki bölgələri arasında yerləşir. Ərazisinin 24%-ni düzənliklər təşkil edir. Seysmik ərazidir. Tokay bölgəsi iqtisadi əhəmiyyətinə görə ölkədə üçüncü yeri tutur və ümumi milli gəlirin 10%-ni verir. Bölgənin sənaye özəyi Naqoya şəhəri ətrafında formalaşan Tyukyo aqlomerasiyasıdır. Əvvəllər bu bölgə özünün toxuculuq, ağacəməli və çini qablar istehsalı ilə məşhur idi. Sonradan burada metallurgiya, neftkimya və ağır sənayenin digər sahələri yaradılmışdır. İndi isə bölgənin «simasını» daha çox elektron, nəqliyyat maşınqayırması (avtomobil, təyyarə) və digər elmtutumlu sahələr müəyyən edir. Naqoyanın şəhər peyklərindən biri olan Toyotada ölkənin ən iri avtomobil zavodu yerləşir. Bölgənin Sidzuoka əyalətində optika və «mexatronika» məhsulları üzrə ixtisaslaşan Xamamasu texnopolisi inkişaf edir. Musson-subtropik iqlimə malik olan Tokay bölgəsi həm də mühüm kənd təsərrüfatı bölgəsidir. İse körfəzi isə ölkənin başlıca mirvari istehsalı mərkəzidir.

Küsü bölgəsi ölkə ərazisinin 11,6%-ni tutur. Ərazisinin 2/3 hissəsini meşələrlə örtülmüş dağlar təşkil edir. İqlimi musson-tropikdir. Əhalinin orta sıxlığı 1 kv km-də 215 nəfərdir. İqtisadi inkişaf səviyyəsinə görə (ümumi milli gəlirin 9,7% -ni verir) ölkədə dördüncü bölgədir. Adanın şimal və cənub hissələri bir-birindən kəskin surətdə fərqlənir. Şimal hissəsi ölkənin ən köhnə sənaye mərkəzlərindən biridir. Hələ müharibədən əvvəl ölkədə hasilat və metallurgiya sənayesi ilə fərqlənirdi. İndi Kitaküsü (metallurgiya kombinatı), Naqasaki (gəmiqayırma) və bölgənin inzabati paytaxtı Fukuoka ən iri sənaye mərkəzlərinə çevrilmişlər. Bölgədə iki milli kosmik mərkəz yerləşir. Adanın Şimal hissəsi həm də ölkənin başlıca kənd təsərrüfatı bölgəsidir (çəltik yığımına görə ölkədə ikinci yeri tutur). Son illər ölkədə iqtisadiyyatın yenidən qurulması üzrə həyata keçirilən regional proqrama əsasən Küsü adasında ən qabaqcıl sənaye sahələri (radioelektron, biotexnologiya, zərif kimya) inkişaf edir. Adanın Cənub hissəsinin iqtisadiyyatında kənd təsərrüfatı məhsullarının yetişdirilməsi və istirahət zonaları üstünlük təşkil edir (mənzərəli təbiət, isti bulaqlar, subtropik bitkilər). Tez-tez püskürən Aso vulkanı burada yerləşir. Yaponiyanın dünyadan təcrid olması dövründə (1636-1854) avropalılar üçün açıq olan yeganə port və Yaponiyada atom bombardmanının qurbanı olan iki şəhərdən biri Naqasaki Adanın məşhur yerlərindən biridir. Adada yaradılan 6 texnopolisdən 2-si onun daha zəif inkişaf etmiş cənub hissəsində yerləşdirilmişdir. Bu da bölgədə məhsuldar qüvvələrin yerləşdirilməsindəki uyğunsuzluğu tədricən

aradan qaldıracaqdır.

Ölkə ərazisinin 8%-ni tutan və əhalisinin cəmi 6%-i yaşayan (orta sıxlıq 245 nəfər) *Tüqoku bölgəsi* Daxili Yapon dənizinin şimal hissəsində yerləşir. Dağlıq relyef üstünlük təşkil edir. Bölgə material və enerjitutumlu sahələr ilə (qara metallurgiya, neftəməli, kimya sənayesi), həm də avtomobil və gəmiqayırma ilə fərqlənir. Bölgənin gələcək inkişafı burada yaradılan üç texnopolislə (Okayama, Xirosima və Yamaquti əyalətlərində) əlaqədardır. Texnopolislərdə elektronika və biotexnologiyanın, EHM-lərin proqramla təmin olunmasının, okean resurslarının mənimsənilməsinin, yeni materiallar istehsalının inkişaf etdirilməsi nəzərdə tutulmuşdur. Ən iri sənaye mərkəzləri Xirosima, Fukuyama, Tokuyama şəhərləridir. Rütubətli-subtropik iqlimə malik olan bölgədə çəltik, üzüm və sitrus meyvələri yetişdirilir.

Ölkə ərazisinin 10,9%-i və əhalisinin 6%-i (orta sıxlıq 196 nəfər) payına düşən *Xokuriku iqtisadi bölgəsi* Honsü adasının qərb sahilinin mərkəzi hissəsində yerləşir. Dağlıq relyef üstünlük təşkil edən ərazisinin yarısı meşələrlə örtülüdür. Ölkənin ən iri çayı Sinano Xokuriku ərazisində axır. İqlimi musson-subtropikdir. Əlverişsiz təbii şəraiti (sahil ovalıqlarının bataqlaşması, port tikintiləri üçün əlverişli buxtaların olmaması və s.) Honsü adasının şərq hissəsinə nisbətən bölgənin zəif inkişaf etməsinə səbəb olmuşdur. Dövlət tərəfindən aparılan regional siyasətin sayəsində Xokuriku ölkənin orta inkişaf etmiş iqtisadi bölgələri sırasına daxil olmuşdur. Bölgənin ümumi gəlirinin 30%-ni verən emalçılıq sənayenin inkişafına görə Xokuriku ölkənin başlıca iqtisadi bölgələrindən geridə qalır. Burada metal emalı, elektrotexnika maşınqayırması, ağac emalı, toxuculuq sənayesi, əlvan metallurgiya daha yüksək inkişaf etmişdir. Bölgənin cənubunda AES-lər, dağlıq hissəsində isə SES-lər tikilmişdir. Elektrik enerjisinin bir hissəsi Kinki bölgəsinə ötürülür. Bölgənin ərazisində müasir elmtutumlu məhsullar istehsalı üzrə (biotexnologiyanın istifadəsilə əzəçilik preparatları, yeni material istehsalı və s.) ixtisaslaşdırılan Toyama texnopolisi inkişaf edir. Bölgənin ən iri sənaye mərkəzi Niiqata şəhəridir.

Ölkə ərazisinin 21%-ni tutan və əhalisinin 9,5%-i yaşayan *Toxoku bölgəsi* Honsü adasının şimal-şərq hissəsində yerləşir. Bir hissəsi (20%-i) meşələrlə örtülmüş dağlıq relyef üstünlük təşkil edir. İqlimi musson-mülayimdir. Əsas etibarilə bölgənin daxili əyalətlərində cəmlənən əhalinin orta sıxlığı 1 kv km-də 145 nəfərdir, yəni ölkənin ümumi göstəricindən 2 dəfədən də azdır. Toxoku Yaponiyanın zəif inkişaf etmiş bölgələri sırasına daxildir. Milli əmək bölgüsündə kənd təsərrüfatı, balıqovçu, meşəəməli və hasilat sənaye məhsulları ilə çıxış edir. Bölgə ərazisində 3 texnopolis (Aomori, Akita, və Naqaoka) formalaşır. Bu texnopolislər biotexnologiyanın istifadəsi ilə kənd təsərrüfatı məhsullarının əldə edilməsi və emalı, yarımqəçiricilər, yeni

materiallar, proqramla idarə olunan dəzgahlar və s. istehsalı üzrə ixtisaslaşdırılmışdır. Bölgənin ən iri sənaye mərkəzi sürətlə böyüyən Senday şəhəridir.

Ərazisinin böyüklüyünə görə (ümumi ərazinin 22%-i) ikinci yeri tutan *Hokkaydo bölgəsi* Yaponiya arxipelaqının ən şimalında yerləşir. Ada rəsmi olaraq 1868-ci ildə Yaponiyanın tərkibinə qatılmışdır. Dağlıq relyef üstünlük təşkil edir. Ərazisinin 60%-ni meşələr təşkil edir. Şimalda şam, cənubda enliyarpaqlı ağaclar geniş yayılmışdır. İqlimi musson, mülayim dəniz iqlimidir. Ölkə əhalisinin cəmi 2%-i bu bölgədə yaşayır. Əhalinin sıxlığı ölkənin orta göstəricisindən 5 dəfə azdır. Ölkədə ən zəif inkişaf etmiş (Okinava istisna olmaqla) bölgədir. Burada ölkənin milli gəlirinin cəmi 4,4%-i yaradılır. İqtisadiyyatının strukturunda kənd təsərrüfatının, balıqçılığın və hasilat sənayesinin payı inkişaf etmiş bölgələrə nisbətən xeyli yüksəkdir. Adada yaradılan texnopolis iqtisadiyyatının strukturunu getdikcə dəyişdirir. Bölgənin iqtisadi «siması» elektronika, «mexatronika», biotexnologiya sahələri, həm də yerli və okean resurslarının mənimlənməsi ilə müəyyən ediləcək. Hokkaydo bölgəsinin ən iri sənaye mərkəzləri Sapporo (metale'malı, maşınqayırma), Muroran (qara metallurgiya), Tomakomay (kimya, sellüloz-kağız sənayesi) şəhərləridir.

Ölkə ərazisinin 5%-i, əhalisinin isə 4%-i *Siqoku bölgəsinin* payına düşür. Siqoku Daxili Yapon dənizinin üstündən keçən Seto-Osaxi avtomobil körpüsü vasitəsilə (ümumi uzunluğu 9,6 km) Honsü adasına birləşdirilmişdir. Ərazisinin 80%-ə qədəri dağlıqdır. Dağ yamaqları sıx meşələrlə örtülmüşdür. İqlimi musson-subtropikdir. Ada ölkənin zəif inkişaf etmiş bölgələrindən biridir. Milli gəlirinin 2/3 hissəsi ticarət və xidmət sahələrinin payına düşür. E'maledici sənaye sahələri arasında nisbətən yüngül, sellüloz-kağız, nəqliyyat maşınqayırması inkişaf etmişdir. Kənd təsərrüfatı bölgə əhalisinin ərzağa olan tələbatının böyük hissəsini ödəyir. İldə iki-üç dəfə məhsul (paxlalı bitkilər, çeltik) yığılır. Ölkədə saxlanılan qaramalın 5, balıq ovunun isə 4-5%-i Siqoku adasının payına düşür. Turizm və kurort təsərrüfatı (Masuyama, Tokusima, Takamasu) yüksək inkişaf etmişdir. Kaqava əyalətində inkişaf edən texnopolis yeni materialların istehsalı, EHM-lərin proqramla təmin edilməsi və biotexnologiya üzrə ixtisaslaşdırılmışdır.

Rükü arxipelaqında ən iri ada olan Okinava əyalətdir, şərti olaraq bölgə kimi təsnif edilir. Ada uzun müddət (1945-1972) Birləşmiş Ştatların işğalı altında olub. İndi də adanın 12% ərazisində amerikan hərbi bazaları yerləşir. İqlimi musson-tropikdir. Təbii bitkiləri rütubətli tropik meşələrdir. Adada əhalinin orta sıxlığı 500 nəfərdən çoxdur. Fəal əhalinin bir hissəsi amerikan hərbi bazalarında xidmət edir. İqtisadi cəhətdən Yaponiyanın ən zəif inkişaf etmiş bölgəsidir və ölkənin milli gəlirinin cəmi 0,6%-ni verir. Tropik əkinçilik (tərəvəz, meyvə yetişdirilməsi) inkişaf etmişdir.

Beynəlxalq təşkilatlar

Birləşmiş Millətlər Təşkilatı (BMT). BMT-nin Nizamnaməsi 1945-ci ildə San-Fransiskoda 51 təsisçi dövlət tərəfindən imzalanmış və həmin ildən də fəaliyyət göstərir. Nizamnaməni qəbul edən və onu yerinə yetirməyə hazır olan hər bir sülhsevər dövlət onun üzvü ola bilər. İndi BMT-nin 191 üzvü var. Azərbaycan Respublikası 1992-ci ildə BMT-yə qəbul olunub. İqamətgahı Nyu-York şəhərindədir (ABS).

BMT-nin başlıca orqanları:

BMT-nin Baş məclisi (BM) – BMT-nin üzvü olan bütün dövlətlərin nümayəndələrindən təmsil olunan başlıca məşvərətçi orqandır. Nümayəndələrin hər biri bir səsə malikdir. BM-in hər bir məsələni müzakirə etmək, hər bir məsələ barədə (TŞ-nin nəzarətində olan məsələlər istisna olmaqla) BMT-nin üzvlərinə məsləhət vermək səlahiyyəti çatır. Mühüm məsələlər üzrə qərarlar iştirakçı ölkələrin 2/3-sinin, digər məsələlər üzrə isə sadə səs çoxluğu ilə qəbul olunur.

BMT-nin Təhlükəsizlik Şurası (TŞ) daima fəaliyyət göstərir. BMT-nin Nizamnaməsinə görə beynəlxalq sülhün və təhlükəsizliyin qorunması üçün TŞ məsuliyyət daşıyır. TŞ-nin olduqca böyük səlahiyyəti var. BMT-nin hər bir üzvü TŞ-nin qərarına tabe olmalı və onu yerinə yetirməlidir. TŞ sülhün və təhlükəsizliyin qorunub saxlanılması yaxud bərpası üçün istənilən qərar çıxara bilər və bunun həlli üçün istənilən tədbiri həyata keçirə bilər. Şuraya BMT-nin 15 ölkəsi daxildir. Onun 5-i daimi üzvlərdir. Qalanları BM tərəfindən 2 il müddətinə seçilir. TŞ-nin daimi üzvlərinin sayının artırılmasını tələb edən ölkələr var. Yaponiya, AFR, Hindistan kimi ölkələr TŞ-nin daimi üzvlüyünə öz namizədliklərini irəli sürürlər.

BMT-nin İqtisadi və Sosial Şurası (İQSOŞ) iqtisadi, sosial, mədəniyyət, təhsil, səhiyyə, insan hüququ, ekologiya və s. beynəlxalq məsələləri araşdırır və məlumatlar hazırlayır. Bu məsələlərin hər biri barədə BMT-nin BM-nə, onun üzvlərinə, ixtisaslaşmış idarələrinə məsləhətlər verir. Ayrı-ayrı ölkələrin sosial-iqtisadi sahələrdəki fəaliyyətini uzlaşdırır, müvafiq məlumatları TŞ-na təqdim edir. İQSOŞ-un 54 üzvü var. Onları BMT-nin tərkibindən BM seçir və hər il 1/3 - ni dəyişdirir. Regional komissiyaları var.

BMT-nin Beynəlxalq Məhkəməsi (BXM) BMT-nin əsas məhkəmə orqanıdır. 1945-ci ildə yaradılıb. Dövlətlər arasında hüquq mübahisələrini həll edir və qəti məsləhət verir. BM və TŞ tərəfindən seçilən 15 hakimdən ibarətdir.

BMT-nin Katibliyi təşkilatın fəaliyyətinə şərait yaradır. Katibliyə TŞ-nin zəmanəti ilə BM tərəfindən 5 il müddətinə seçilən Baş katib (1999-cu ildən Kofi Annan) rəhbərlik edir. Baş katib beynəlxalq sülh və təhlükəsizliyə qorxu yarada bilən hər bir məsələni TŞ-nin nəzərinə çatdırmaq hüquqa malikdir. Qərarı Nyu-Yorkdadır.

BMT-nin ixtisaslaşdırılmış idarələri (BMT-nin üzvü olan ölkələrin əksəriyyəti, o cümlədən respublikamız bu idarələrin iştirakçısıdır).

Dünya Bankı (DB) – Beynəlxalq valyuta fondunun üzvlərini birləşdirən, bir-birilə sıx əlaqədar 5 institutdan ibarət olan çoxsahəli kredit müəssisədir. Məqsədi: İEO-lərin maliyyə köməkliyi hesabına dünya ölkələrinin (əsasən inkişafda olan və postsosialist ölkələrinin) iqtisadi və sosial inkişafına təsir etməkdir. 5 institutun hamısının qarargahı Vaşinqtondadır. Dünya bankı qrupuna aiddir;

I. Beynəlxalq Yenidənqurma və İnkişaf Bankı (BYİB) dövlətlər arası valyuta-kredit, maliyyə təşkilatıdır. Tərkibinə daxil olan ölkələrə orta və uzun müddətli kreditlər verir. BYİB 1945-ci ildə yaradılıb və 1946-cı ildən fəaliyyət göstərir. 180-ə qədər üzvü var. Bu təşkilata yalnız BVF-nin üzvləri daxil ola bilər.

2. Beynəlxalq inkişaf birliyi, 162 üzvü var. Məqsədi; iqtisadi cəhətdən inkişaf etmiş ölkələrin üzvlük haqqları hesabına güzəştli kreditlər vermək yolu ilə ən kasıb ölkələrin inkişafına təsir etməkdir.

3. Beynəlxalq maliyyə korporasiyası, 170 üzvü var. Məqsədi; sahibkarları həvəsləndirmək yolu ilə iqtisadi artıma nail olmaq.

4. Investisiya zəmini üzrə beynəlxalq agentlik, 134 üzvü var. İOÖ-lərdə xarici investisiya yatırımına təsir etmək və onlara zəmanət vermək.

5. Investisiya mübahisələrinin nizamladılması üzrə beynəlxalq mərkəz, 119 üzvü var. Məqsədi; investisiya qanunauyğunları barədə arbitraj və digər hüquq xidməti və informasiya vermək yolu ilə beynəlxalq investisiyanın artımına təsir etməkdir.

Beynəlxalq Valyuta Fondu (BVF) ölkələrin beynəlxalq əməkdaşlığına kömək etmək, təşkilatın üzvü olan dövlətlərin valyuta-maliyyə siyasətini uzlaşdırmaq, ödəmə balanslarının tarazlaşdırılması, valyuta məzənnəsinin tənzimlənməsi, təsərrüfat mexanizminin və strukturunun yenidən qurulması üçün qısa və orta müddətə kredit verilməsi məqsədi ilə yaradılmışdır (1944). 1946-cı ildən fəaliyyət göstərir. Kredit əməliyyatları yalnız rəsmi dövlət orqanları ilə həyata keçirilir. Maliyyə vəsaitləri hissə-hissə verilir və borc alan ölkənin üzərinə götürdüyü öhdəçiliyin yerinə yetirilməsi ciddi surətdə yoxlanılır.

BVF-nun kapitəli iştirakçı dövlətlərin üzvlük haqqından əmələ gəlir. Üzvlük haqqının miqdarı (kvota) ölkənin dünya iqtisadiyyatında və ticarətində xüsusi çəkisinin nəzərə alınması ilə müəyyən edilir. BVF-nun rəhbər orqanlarında səslər də iştirakçı ölkələrin kvotasının ölçüsünə müvafiq olaraq bölünür. 181 üzvü var. Qərargahı Vaşinqton şəhərindədir (ABŞ). Parisdə şöbəsi fəaliyyət göstərir (Fransa).

Beynəlxalq Ticarət Təşkilatı (BTT) iştirakçı ölkələrin (130-a qədər) ticarət və kömrük siyasətinin müəyyən qaydaya təbə olunmasını, beynəlxalq ticarətin tənzimlənməsini (ticarətə sədd qoyan maneələrin aradan qaldırılması) həyata keçirir. Büdcəsi iştirakçı ölkələrin üzvlük haqqından formalaşır. İldə iki dəfə sessiya keçirir. BTT 1995-ci ildə yaranmışdır. Qərargahı Cenevrə şəhərindədir (İsveçrə).

Ticarət və inkişaf üzrə BMT-nin konfransı (YUNKTAD), 186 üzvü var. Məqsədi; beynəlxalq ticarətin inkişafına təsir etmək. Qərargahı Cenevrə.

Sənayenin inkişafı üzrə Birləşmiş Millətlər Təşkilatı (YUNIDO), 166 üzvü var. Məqsədi; global, regional, milli və sahəvi səviyyədə sənaye inkişafına və əməkdaşlığa təsir etmək, uzlaşdırıcı rol oynamaq; İOÖ-lərin sənayeləşdirilməsi (xüsusilə Afrika ölkələrinin) və postsosialist ölkələrində sənayenin yenidən qurulmasına yardım etmək.

Atom Enerjisi üzrə Beynəlxalq Agentlik (AENBA) 1957-ci ildə atom enerjisinin sülh məqsədi ilə istifadə edilməsi sahəsində beynəlxalq əməkdaşlığın inkişafı üçün yaradılmışdır. AENBA nüvə təhlükəsizliyi üçün müvafiq normalara əməl olunmasına, nüvə enerjisinin hərbi məqsədlər üçün istifadə olunmamasına nəzarət edir. AENBA atom enerjisi üzrə milli proqramların həyata keçirilməsində, həm də radiasiya qəzalari hallarında ayrı-ayrı ölkələrə onların hökumətlərinin xahişi ilə məsləhətler verir və köməklik göstərir. Agentlik nüvə qurğularının təhlükəsizliyi, şüalanmadan müdafiə, insanların sağlamlığı, radioaktiv tullantıların saxlanması, nüvə yanacağından istifadə və s. məsələlər daxil olan geniş təhlükəsizlik proqramı qəbul etmişdir. Agentliyin 120-dən artıq üzvü var. Qərargahı Vyana şəhərindədir (Avstriya).

Təhsil, Elm və Mədəniyyət məsələləri üzrə (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, YUNESKO) BMT-nin fəaliyyət dairəsi olduqca geniş sahələri: savadsızlıqla mübarizə, təhsilin planlaşdırılması, İOÖ-

lərdə mühəndis-texniki mütəxəssislərin hazırlanması üzrə mərkəzlərin yaradılması, elm sahəsində beynəlxalq əməkdaşlığın inkişafı üzrə tədbirlər, insan hüququ sahəsində və dünyada sülhün möhkəmlənməsi üzrə tədqiqatlar, təhsil məqsədi ilə kosmik rabitələrdən istifadə edilməsi və s. kimi sahələri əhatə edir. 180-ə qədər üzvü var. Qərargahı Paris şəhərindədir (Fransa).

Ümumdünya Səhiyyə Təşkilatı (ÜST) bütün xalqların sağlamlığının ən yüksək səviyyəyə çatdırılması məqsədi ilə 1946-cı ildə yaradılmış və 1948-ci ildən fəaliyyət göstərir. ÜST xəstəliklərin (spid və s.) ləğvi üçün beynəlxalq əməliyyatlar təşkil edir, yolxucu və digər xəstəliklər ilə mübarizədə müxtəlif ölkələrə köməklik göstərir, karantin və epidemiologiyaya, dərman preparatlarının keyfiyyətinə, narkotik maddələrin yayılmamasına nəzarət edir və bu sahələrdə beynəlxalq iş aparır. 180-ə qədər üzvü var. Qərargahı Cenevrə şəhərindədir (İsveçrə).

Beynəlxalq Əmək Təşkilatı (BƏT) insanların həyat və əmək şəraitinin yaxşılaşdırılması, sosial-iqtisadi sabitliyə kömək etmək məqsədi ilə yaradılmışdır (1946). BƏT-də əmək haqqı, iş günü, muzzla işə qəbul üçün minimum yaş həddi, sosial sığorta, əmək şəraiti və s. kimi məsələlər üzrə beynəlxalq müqavilələr işlənib hazırlanır. 180-ə qədər üzvü var. Qərargahı Cenevrə şəhərindədir (İsveçrə).

BMT-nin Ərzaq və Kənd Təsərrüfatı Təşkilatı (Food and Agricultural Organization of the Nations, FAO) dünyada aclıq ilə mübarizə, insanların qidalanması və həyat şəraitinin yaxşılaşdırılmasına, kənd təsərrüfatı, balıqçılıq və meşəçilik sahələrində məhsuldarlığın artırılmasına kömək etmək, ərzaq məhsullarının paylanma sisteminin təkmilləşdirilməsi məqsədi ilə yaradılmışdır (1945). 180-ə qədər üzvü var. Qərargahı Roma şəhərindədir (İtaliya).

Beynəlxalq Kənd Təsərrüfatı İnkişafı Fondu, 158 üzvü var. Bu ölkələr üç qrupa bölünür. Onlardan 22-si İEO, 12-si neft ixrac edən İOO (hər iki qrup yardımçı ölkələrdir), 124-ü isə İOO-lərdir. Məqsəd: İOO-lərin daha kasıb kənd əhalisinə, ərzaq istehsalının artımına, ərzağın yaxşılaşdırılmasına, kasıblıq ilə mübarizəyə, İOO-lərdə kənd təsərrüfatı rayonlarının tərəqqisi üçün əlavə resursların səfərbərliyə alınmasına köməklik etməkdir. Qərargahı Roma şəhərindədir (İtaliya).

Ümumdünya Meteorologiya Təşkilatı (ÜMT) meteoroloji müşahidə və tədqiqatlar, meteoroloji məlumatların mübadiləsi sahəsində beynəlxalq əməkdaşlığa kömək etmək məqsədi ilə yaradılıb (1947). ÜMT yerüstü müşahidə stansiyalarının, meteoroloji peyklərin, ümumdünya və regional meteoroloji mərkəzlərin məlumatlarından istifadə etməklə "Ümumdünya hava bürosu"nu yaratmışdır. 170-dən artıq üzvü var. Qərargahı Cenevrə şəhərindədir (İsveçrə).

Ümumdünya turist təşkilatı (ÜTT). 130-dan artıq üzvü var. Məqsəd: turizmin, xüsusilə İOO-lərdə bu sahənin inkişafına, sülhün qorunmasına və qarşılıqlı anlaşmaya və s. köməklik etməkdir. Qərargahı Madrid (İspaniya).

Bunlarla yanaşı BMT-də Ümumdünya Poçt İttifaqı (Qərargahı Cenevrə), Beynəlxalq Elektrorabitə İttifaqı (Cenevrə), Beynəlxalq Dəniz Təşkilatı (London), Beynəlxalq mülki aviasiya təşkilatı (Monreal), BMT-nin inkişaf proqramı (Nyu-York), Narkotik vasitələrə nəzarət üzrə BMT-nin beynəlxalq proqramı (Nyu-York), Məskunlaşma sahəsində BMT-nin fondu (Nyu-York), Qadınlar üçün BMT-nin inkişaf fondu (Nyu-York), Ətraf mühitin mühafizəsi üçün BMT-nin proqramı (Nayrobi), Qaçqınların işi üzrə BMT-nin Ali kommissarlığının idarəsi və b. ixtisaslaşmış idarələr fəaliyyət göstərir.

BMT-nin regional komissiyaları:

Avropa iqtisadi komissiyası (55 üzvü var, ocümlədən MDB və Baltıqyanı ölkələr). Məqsədi; tərkibindəki və digər ölkələrlə iqtisadi əməkdaşlığın inkişafına təsir etmək. Qərargahı Cenevrə.

Asiya və Səxiti okean üçün iqtisadi və sosial komissiya, 49 üzvü var. Məqsədi; regionda iqtisadi və sosial inkişafı təmin etmək, kasıblıq problemini azaltmaq və s. Qərargahı Banqoq.

Qərbi Asiya üçün iqtisadi və sosial komissiya (13 üzvü var, ocümlədən Fələstin). Məqsədi; regionda iqtisadi əməkdaşlığı inkişaf etdirmək. Qərargahı Amman.

Latın Amerikası və Karib hövzəsi üçün iqtisadi komissiya, (41 üzvü var, o cümlədən Birləşmiş Ştatlar və Kanada). Məqsədi; regionda iqtisadi inkişafa təsir etmək. Qərargahı Santyaqo (Çili)

Afrika üçün iqtisadi komissiya (53 üzvü var). Məqsədi; iqtisadi və sosial inkişaf, iqtisadi münasibətlərin möhkəmlənməsinə və s. təsir etmək. Qərargahı Addis-Əbəbə.

2. İqtisadi Əməkdaşlıq və İnkişaf Təşkilatı (İƏİT) sürətli iqtisadi artıma, ayrı-seçkilik olmadan dünya ticarətinin hərtərəfli genişlənməsinə nail olmaq üçün birgə siyasətin işlənilib hazırlanması məqsədilə yaradılmışdır (1961). Tərkibinə 29 ölkə (İsrail, CAR, Sinqapur istisna olmaqla 24 İEO-lər, həm də Türkiyə, Meksika, Çexiya, Macarıstan və Polşa) daxildir. Qərargahı Paris şəhərindədir (Fransa).

3. "Böyük Yeddilər" in müşavirəsi daha güclü iqtisadi potensiala malik olan dünyanın 7 başlıca ölkəsinin rəhbərlərinin ildə bir dəfə görüşməsidir (sammit, zirvə toplantısı). 1992-ci ildən "Böyük Yeddilər" in fəaliyyət dairəsi genişlənilib. Dünya iqtisadiyyatı, dünya siyasəti, global problemlər təhlil edildikləri məsələlərin sırasına daxil olub. Qərarlar konsensus (yekdillik) qaydası ilə qəbul olunur və tövsiyə xarakteri daşıyır. 1996-cı ildən siyasi problemlərin müzakirəsində Rusiya da iştirak edir. Ona görə də belə görüşləri "Böyük Səkkizlər" in müşavirəsi də adlandırılır.

4. Paris klubu (PK) kredit verən dövlətlərin qeyri formal birləşməsidir. 1962-ci ildə Parisdə 10 ölkə (ABŞ, AFR, Bleçika, İngiltərə, İtaliya, İsveç, İsveçrə, Kanada, Niderland və Fransa borc barədə BVF ilə müqavilə bağlanmışdır. Bu gün PK-nun tərkibinə 19 ölkə daxildir. PK-nun iclaslarında İOO-lərin dövlət borclarının ödəmə müddətinin uzadılması və tənzimlənməsi məsələləri müzakirə olunur. İclaslarda BVF-nun, BYİB-nın, İƏİT-nın, BMT-nin sənayenin inkişafı üzrə təşkilatının nümayəndələri müşahidəçi kimi iştirak edirlər.

5. London klubu. Borclu ölkələrin xüsusi xarici borclarının (yəni dövlət zəmanəti olmadan alınan kreditlər) tənzimlənməsi problemi ilə London Klubu (400-dən artıq ən iri kommersiya banklarının birliyi) məşğul olur. London Klubu 1980-ci illərin əvvəllərində, beynəlxalq borc böhranının kəskinləşməsindən sonra yaradılmışdır.

6. Beynəlxalq ticarət palatası. İnkişaf etmiş və inkişafda olan ölkələrin yüzlərlə şirkətləri, təşkilatları, və digər hüquqi fərdlərini birləşdirən qədim qeyri hökumət təşkilatlarından biridir. Məqsədi; ticarətin, investisiyanın, azad bazarın genişləndirilməsi yolu ilə dünyada sahibkarlığın inkişafına təsir etməkdir. Qərargahı Paris.

7. 77-lər qrupu. 1964-cü ildə YUNKTAD-ın birinci qurultayında yaradılmışdır. 100-dən artıq ölkəni birləşdirir. BMT və onun orqanları çərçivəsində fəaliyyət göstərir. Məqsədi; beynəlxalq iqtisadi münasibətlərin yenidən qurulması, yeni beynəlxalq iqtisadi qaydaların yaradılması uğrunda birgə mübarizə aparmaq, İOO-lərin iqtisadi proqramını işləyib hazırlamaqdır.

BEYNƏLXALQ REGIONAL TƏŞKİLATLAR

Avropa

Avropa İttifaqı (Aİ, 1993-cü ildən) 15 ölkənin (AFR, Fransa, İtaliya, Belçika, Niderland, Lüksemburq –1957-ci ildən; Böyük Britaniya, Danimarka İrlandiya – 1973; Yunanıstan – 1981; İspaniya, Portuqaliya – 1986; Avstriya, İsveç, Finlandiya – 1995) siyasi və iqtisadi inteqrasiyasıdır. Əhalisi 380 mln. nəfər olan bu ölkələr birlikdə ÜDM-a və xarici ticarət həcminə görə ABŞ-dan üstüdürlər. Aİ II Dünya müharibəsindən sonra Avropada fəaliyyət göstərən bir neçə regional təşkilatların birləşməsi nəticəsində yaradılmışdır. Onun bazasını 1951-ci ildə yaradılmış Avropa kömür və polad birliyi, 1957-ci ildə yaradılmış Avropa Birliyi (ilk əvvəl Roma müqaviləsi, sonradan Avropa İqtisadi Birliyi, yaxud “Ümumi Bazar” adlandı), Atom enerjisi üzrə Avropa Birliyi təşkil edir.

Aİ-nin başlıca məqsədi Vahid Avropa aktında (1987), Maastrixt (1992) və Amsterdam (1997) müqavilələrində müəyyən edilmişdir.

Aİ-nin 1990-cı illərdə fəaliyyətinin əsas istiqamətlərini ümumi bazardan iqtisadi və valyuta ittifaqına keçid, ittifaqın genişləndirilməsi, xarici siyasət və təhlükəsizlik dairəsinə vahid mövqedan yanaşma, Aralıq dənizi hövzəsində, Asiya, Latın Amerikası və Afrikada regional siyasətin fəallaşması təşkil edir.

1998-ci ildə Qərbi Avropa dövlətlərinin Brüsseldə keçirilmiş görüşündə 12 dövlət (Avstriya, AFR, Belçika, İrlandiya, İspaniya, İtaliya, Lüksemburq, Niderland, Portuqaliya, Finlandiya və Fransa) 1999-cu ildən vahid Yevrovalyuta tətbiq edilməsini təsdiq etmişlər. Yeni valyuta Avropanın dörd mikrodövlətində (Andorra, Vatikan, Monako, San-Marino), həm də Çernoqoriya (Montenegro) və Kosovoda qəbul edilmişdir. Bununlada qərbi Avropada yeni maliyyə qruplaşması – Yevrolənd yaradılmışdır. Eyni zamanda yevro zonaya, əvvəllər frank zonasına daxil olan daha 20 ölkə və ərazi daxil olmuşdur. Bunlara Fransanın okeanın «o tayındakı» 6 departamenti (Fransız Qvianası, Qvadelupa, Martinika, Reyunon, Mayotta, Sen-Pyer-Mikelon) və Afrikadakı keçmiş 14 malikanəsi (Ekvatorial Qvineyası, Benin, Burkina-Faso, Kot-D,İvuar, Qabon, Qvineya-Bisau, Kamerun, Mali, Niger, Konqo Respublikası, Senegal, Toqo, Çad, MAR) aiddir.

Aİ-nin “qapısını döyənlər” çoxdur. Artıq Türkiyə, Kipr, Macarıstan, Polşa, Çexiya, Slovakiya, Sloveniya, Bolqarıstan, Rumıniya, Latviya, Litva, Estoniya, Maltanın, o cümlədən respublikamızın İttifaqa daxil olması barədə danışıqlar gedir. Yuxarıda göstərilən 13 ölkədən artıq 10-u Aİ-yə 2004-cü ildə daxil olmuş, Bolqarıstan və Rumıniya 2007-ci ildə daxil olacaq, Türkiyəyə isə növbə daha gec çatacaq. Təbii ki, respublikamız daha çox gözləməli olacaq. Vaxtın uzadılması bu ölkələrdə iqtisadi strukturun yenidən qurulması, bir sıra qanunverici orqanlarda islahatların həyata keçirilməsi, indiki Aİ ölkələrinə uyğunlaşdırılması zərurəti və s. ilə əlaqədardır.

Aİ-nin bütün üzvləri (İngiltərə və İrlandiya istisna olmaqla) Avroittifaq vətəndaşlarının azad hərəkətini və üçüncü ölkələrdən gələn xaricilərə münasibətdə isə ümumi viza (icazə qeydi) qaydasını müəyyən edən Şengen müqaviləsinə qoşulmuşlar. Amsterdam müqaviləsində Aİ ölkələrində yaşayan əhaliyə vahid vətəndaşlıq hüququnun verilməsi təsdiq edilmiş, lakin milli vətəndaşlıq mənsubiyyəti ləğv edilməmişdir.

Şimali Atlantika Müqaviləsi Təşkilatı (NATO, North Atlantic Treaty Organization) 19 ölkənin hərbi-siyasi ittifaqıdır. İttifaqın yaradılması barədə müqavilə 1949-cu ildə Vaşinqtonda imzalanıb. NATO-nun üzvləri: ABŞ, Belçika, Böyük Britaniya, Danimarka, İspaniya, İrlandiya, Kanada, Lüksemburq, Niderland, Norveç, Portuqaliya, Fransa (1949-cu ildən), Türkiyə, Yunanıstan (1952),

AFR (1955), İspaniya (1982), Macarıstan, Polşa, Çexiya (2000). Fransa NATO-nun hərbi təşkilatına daxil deyil (1966-cı ildən). Bu gün NATO-nun genişləndirilməsi barədə danışıqlar gedir. 2002-ci ildə Praqada keçirilən sammitdə 7 ölkənin (Baltıqyanı ölkələr, Bolqarıstan, Rumıniya, Slovakiya, Sloveniya) 2004-cü ildə təşkilata daxil olması qərara alınmışdır.

Qərbi Avropa İttifaqı (QAI) hərbi-siyasi təşkilatdır. 1955-ci ildə yaradılmışdır (1948-ci ildən fəaliyyət göstərən Qərb Şurasının yenidən təşkili ilə əlaqədar). Tərkibinə AFR, Belçika, Böyük Britaniya, İspaniya, İtaliya, Yunanıstan, Lüksemburq, Niderland, Portuqaliya və Fransa daxildir.

QAI-na həm də üç assosiasiya üzvü (İslandiya, Norveç, Türkiyə) və beş müşahidəçi ölkə (Avstriya, Danimarka, İrlandiya, İsveç və Finlandiya) daxildir. 1990-cı illərdə Mərkəzi və Şərqi Avropanın on ölkəsinə (Bolqarıstan, Latviya, Litva, Macarıstan, Polşa, Rumıniya, Slovakiya, Sloveniya, Çexiya və Estoniya) "assosiasiya ortağı" statusu verilmişdir.

Bu gün QAI özünün gələcəyi üçün mühüm problemi, AI ilə münasibəti həll etməyə təşəbbüs göstərir. Bu məsələyə iştirakçı dövlətlər iki mövqedən yanaşırlar: birinci yanaşma, iki təşkilatın birləşməsidir – bu mövqeyi Fransa müdafiə edir; ikinci yanaşma – müdafiə məsələlərində milli müstəqilliyi saxlamaqla, iki təşkilat arasında əməkdaşlığın gücləndirilməsidir – bu mövqeyi isə İngiltərə müdafiə edir. QAI-nın iştirakçı ölkələrinin əksəriyyəti isə aralıq variantda, yəni QAI-nın tədricən AI-na birləşməsi mövqeyinə üstünlük verirlər. Lakin, İngiltərənin sərt mövqeyi problemin həllini çətinləşdirir. QAI-nın qarargahı Brüsselə (Belçika) yerləşir.

Avropa Təhlükəsizlik və Əməkdaşlıq Təşkilatı (ATƏT) 70-ci illərin əvvəllərindən fəaliyyət göstərən Avropa Təhlükəsizlik və Əməkdaşlıq Müşavirəsi (ATƏM) bazası əsasında yaradılıb (1994-cü ildə Budapeşt sammitində). ATƏT konsensusa (yekdilliyə, yəni bir məsələnin həll edilməsi üçün iştirakçı ölkələrin hamısı səs verməli, ümumi razılığa gəlməlidirlər) əsaslanır. Təşkilat Avropa, Asiya və Şimali Amerikanın 55 ölkəsi (o cümlədən Azərbaycan Respublikası) arasında məsləhətlər aparmaq və siyasi qərarlar qəbul etmək məqsədi ilə yaradılıb. İştirakçı ölkələrin sammiti iki ildən bir keçirilir və təşkilatın iş fəaliyyəti qiymətləndirilir. Qarargahı Haaqa şəhərindədir (Niderland).

Avropa Şurası (AŞ) Avropanın ən nüfuzlu beynəlxalq təşkilatlarından biridir. Şura 1949-cu ildə Qərbi Avropanın on dövləti arasında yaradılıb. Məqsədi Avropa dövlətlərini "daha sıx birləşdirmək"dir. İqamətgahı Strasburq şəhərindədir. Rəsmi dili ingilis və fransız dilləridir. Azərbaycan Respublikası (2000-ci ildən) Şuranın 44 üzvündən biridir. AŞ, Kanada və Yaponiya müşahidəçi statusu ilə təmsil olunur.

AŞ öz fəaliyyətini daha çox demokratik prinsiplərin həyata keçirilməsinə, insan hüququnun əsas prinsiplərinin riayət olunmasına, Avropa vətəndaşlarının həyat səviyyəsinin yüksəldilməsinə, mədəniyyət, ekologiya və informasiya sahələrində əməkdaşlığa yönəlmişdir. Ümummüşavirə işlərinə, regional münaqişələrə, beynəlxalq siyasətin digər aktual məsələlərinə xüsusi fikir verir. Aparılan işlər hökumətarası, parlamentlərarası səviyyədə və qeyri hökumət təşkilatları vasitəsi ilə həyata keçirilir. Nizamnaməyə görə milli müdafiə məsələləri AŞ-nın səlahiyyətinə daxil deyil. AŞ-nın mühüm məsələlərindən biri də Mərkəzi və Şərqi Avropanın siyasətində, qanunlarında və konstitusiyasında islahatlar keçirməkdir.

Avropa yenidənqurma və inkişaf bankı. 1990-cı ildə yaradılıb. Əsasən Avropa və Asiyanın 57 ölkəsini (o cümlədən postsosialist ölkələri), həm də Birləşmiş Ştatları, Kanada, Yaponiya, KR, İzrail, Misir, Avstraliya İttifaqı, Yeni Zelandiyanı birləşdirir. Məqsədi; Mərkəzi və Şərqi Avropa ölkələrində islahatlara

və bazar iqtisadiyyatına keçidə kömək etmək, demokratik ölkələrdə sahibkarlığı inkişaf etdirməkdir. Qərargahı London.

Qaradəniz iqtisadi əməkdaşlığı. 1992-ci ildə yaradılıb. Qaradəniz hövzəsinin 11 ölkəsi (Azərbaycan, Albaniya, Bolqarıstan, Moldova, Yunanistan, Gürcüstan, Ermənistan, Rusiya, Rumıniya, Türkiyə, Ukrayna) daxildir. Məqsədi; Qaradəniz hövzəsini azad, sabit, iqtisadi əməkdaşlığın inkişafı ilə çiçəklənən regiona çevirməkdir. Qərargahı Stambul.

Şimal Şurası Şimali Avropa ölkələrinin parlament və hökumət nümayəndələrinin məsləhətçi təşkilatıdır. 1952-ci ildə region ölkələri arasında (Danimarka, İspaniya, İsveç, Norveç, 1955-ci ildən Finlandiya) əməkdaşlığı inkişaf etdirmək məqsədi ilə yaradılmışdır. Şuranın qərarı məcburi xarakter daşıyır (hökumətlərə tövsiyə edilir). Qərargahı Kopenhagendədir (Danimarka).

Baltik məclisi Latviya, Litva və Estoniyanın əməkdaşlığı üzrə məsləhətçi – uzlaşdırma orqanıdır.

“Benilüks” – Belçika, Niderland və Lüksemburqun iqtisadi ittifaqıdır. 1958-ci ildə kömrük ittifaqı əsasında yaradılıb və 1960-cı ildən fəaliyyət göstərir. Qərargahı Brüsselədir (Belçika).

“Birlik” – Böyük Britaniya və onun keçmiş müstəmləkələri arasında özünə məxsus qruplaşma formasıdır. 1931-ci ildə yaradılıb və Britaniya Millətli Birliyi adlandırılmışdır. Bura Britaniya ilə yanaşı onun 5 dominionu daxil olmuşdur. İkinci dünya müharibəsindən sonra Birlik adlandırılmışdır. Bu gün Amerika, Asiya, Afrika, Avstraliya və Okeaniyanın 20-dən artıq dövləti (əsasən Böyük Britaniyanın keçmiş müstəmləkələri) könüllü surətdə bu birliyə daxildir. “Birlik” bu ölkələrin baş nazirlərinin müntəzəm keçirdikləri konfransların köməkliyi ilə fəaliyyət göstərir. Konfranslar yalnız məsləhətçi xarakter daşıyır və iştirakçı ölkələrin məcburi yerinə yetirilməsi üçün heç bir qərar qəbul edilir. “Birlik” – Böyük Britaniya və onun keçmiş müstəmləkələri arasında özünə məxsus qruplaşma formasıdır. 1931-ci ildə yaradılıb və Britaniya Millətli Birliyi adlandırılmışdır. Bura Britaniya ilə yanaşı onun 5 dominionu daxil olmuşdur. İkinci dünya müharibəsindən sonra Birlik adlandırılmışdır. Bu gün Amerika, Asiya, Afrika, Avstraliya və Okeaniyanın 20-dən artıq dövləti (əsasən Böyük Britaniyanın keçmiş müstəmləkələri) könüllü surətdə bu birliyə daxildir. “Birlik” bu ölkələrin baş nazirlərinin müntəzəm keçirdikləri konfransların köməkliyi ilə fəaliyyət göstərir. Konfranslar yalnız məsləhətçi xarakter daşıyır və iştirakçı ölkələrin məcburi yerinə yetirilməsi üçün heç bir qərar qəbul edilir.

Avroasiya regionu

Müstəqil Dövlətlər Birliyi (MDB). 1991-ci ildə yaradılıb, 12 üzvü var. Məqsədi; siyasi, iqtisadi, ekoloji, humanitar və mədəniyyət sahəsində əməkdaşlıq; tədricən iqtisadi integrasiyaya nail olmaq, bütün mübahisəli məsələləri sülh yolu ilə həll etmək və s.-dir. İcraedici katiblik Minskədədir. MDB-nin bəzi orqanlarında üzv olan ölkələrin heç də hamısı iştirak etmir. Məsələn, Kollektiv təhlükəsizlik barədə müqavilədə, 1999-cu ildə bu təşkilatdan Azərbaycanın, Gürcüstan və Özbəkistanın çıxmasından sonra cəmi 6 ölkə, Rusiya, Ermənistan, Belarus, Qazaxıstan, Qırğızıstan və Tacikistan əməkdaşlıq edir. Onlar 2000-ci ilin oktyabr ayında kollektiv hərbi qüvvələrin yaradılması barədə müqavilə imzalamışlar.

Avroasiya iqtisadi birliyi. 2000-ci ilin oktyabr ayında Belarus, Qazaxıstan, Qırğızıstan, Rusiya və Tacikistan tərəfindən 1995-ci ildən mövcud olan «Beş dövlətin kömrük ittifaqı»nın əsasında yaradılmışdır. Məqsədi; vahid iqtisadi

di məkanın yaradılmasıdır.

Belorus və Rusiya İttifaqı. İki dövlətin birləşməsi (1996 və 1999-cu illərdə müqavilələr). Məqsədi; ittifaq dövlətinin yaradılmasıdır, İttifaqın birgə büdcəsi mövcuddur.

Mərkəzi-Asiya iqtisadi birliyi. Beş mərkəzi-asiya dövlətinin (Qazaxıstan, Qırğızıstan, Özbəkistan, Tacikistan, Türkmənistan) təşkilatıdır. Məqsədi; regionda inteqrasiya proseslərinin gücləndirilməsi və gələcəkdə vahid iqtisadi məkanın yaradılmasıdır.

İqtisadi əməkdaşlıq təşkilatı. 1995-ci ildə regionda qarşılıqlı ticarətin inkişafı, sabit iqtisadi inkişaf üçün şəraitin yaxşılaşdırılması, mədəni və mənəvi əlaqələrin möhkəmlənməsi məqsədi ilə yaradılmışdır. Tərkibinə 10 ölkə; Azərbaycan, Qazaxıstan, Qırğızıstan, Əfqanıstan, İran, Pakistan, Tacikistan, Türkmənistan, Türkiyə, Özbəkistan daxildir. Qərargahı Tehranda, ticarət və inkişaf bankı İstambuldadır.

GUÖAM. 1997-ci ildə Starsburqda Gürcüstan, Ukrayna, Azərbaycan və Moldova tərəfindən yaradılan (1999-cu ildə Vaşinqtonda, NATO-nun yubiley qurultayında Özbəkistan da bu təşkilata daxil olmuşdur) regional qruplaşmadır. Məqsədi; avrasiya nəqliyyat dəhlizinin əsasını təmsil edən üzv-dövlətlərin hərtərəfli əməkdaşlığı, avropa ölkələri ilə inteqrasiya proseslərinin fəallaşdırılmasıdır.

Asiya, Afrika, Avstraliya və Okeaniya

“Asiya-Sakit okean iqtisadi əməkdaşlıq” Mərkəzi (ASİƏ) – hökumətlərarası mərkəzdir. 1989-cu ildə Avstraliya İttifaqının təşəbbüsü ilə yaradılıb. 22 üzvü var. Məsləhətçi Statusa malikdir. Bununla yanaşı Mərkəzin çərçivəsində ticarətin aparılması, investisiya fəaliyyəti, həm də iqtisadi və texniki əməkdaşlıq üzrə regional qaydalar işlənilib hazırlanır. 1993-cü ildən hər il keçirilən sammitlərdə (zirvə görüşü) qəbul edilən qərarlar və irəli sürülən təkliflər iştirakçı ölkələrin iqtisadi əməkdaşlığını təkmilləşdirir və dərinləşdirir. Mərkəzin çərçivəsində bütün qərarlar konsensus əsasında qəbul edilir. Katiblik Sinqapurda yerləşir.

Cənub-Şərqi Asiya Dövlətlərinin Birliyi (Association of South East Asian Nations – ASEAN) iştirakçı ölkələrin iqtisadi, sosial, mədəni inkişafını, təhlükəsizliyini və regionda sabitliyi təmin etmək məqsədi daşıyan təşkilatdır. 1967-ci ildə yaradılıb. Regionun bütün ölkələri (Timor-Leşti istisna olmaqla 10 ölkə) ASEAN-ın tərkibinə daxildir. Ali orqan üç ildən bir Sammit səviyyəsində keçirilən Konfransdır. Katiblik Cakartaadadır.

Cənubi Asiya Regional Əməkdaşlıq Birliyi (The South Asian Association of Regional Cooperation – SAARK) rəsmi olaraq 1985-ci ildə Dəkkə (Banqladeş) konfransında yaradılmışdır. Təşkilatın tərkibinə regionun bütün ölkələri daxildir. Məqsədi iştirakçı ölkələrin sosial-iqtisadi irəliləməsinə kömək etməkdir. İldə bir dəfə sammit keçirilməsi nəzərdə tutulmuşdur. Daimi fəaliyyət göstərən sahəvi komitələri var. Qərargahı Katmandu.

Neft ixrac edən ərəb ölkələrinin təşkilatı (OAPEK). 1968-ci ildə neft ixrac edən ərəb ölkələrinin mənafeyinin müdafiəsi üçün yaradılan siyasi-iqtisadi təşkilatdır. Tərkibi; Bəhreyn, BƏƏ, Qatar, Əlcəzair, İraq, Küveyt, Liviya, Misir, Səudiyyə Ərəbistanı, Suriya, Tunis. Məqsədi; neft sənaye sahəsində hərtərəfli əməkdaşlıq, regional inteqrasiya, neft ixal edən İEO-lərlə münasibətlərin tənzimlənməsidir. Qərargahı Əl-Küveyt.

Asiya-Sakit okean şurası (AZPAK). 1966-cı ildə yaradılıb və tərkibinə

Avstraliya İttifaqı, Yeni Zelandiya, Tailand, Filippin, KR, Yaponiya daxildir. Məqsədi; üzv-ölkələr arasında siyasət, iqtisadiyyat, texnika, elm və mədəniyyət sahələrində əməkdaşlığın inkişafıdır. 1970-ci ildən fəaliyyətini dondurub.

Asiya İnkişaf Bankı (AsİB) Asiya – Sakit okean regionunun sosial-iqtisadi inkişafı üçün maliyyə və texniki yardım göstərmək məqsədi ilə 1966-cı ildə yaradılmışdır. Tərkibinə 56 dövlət daxildir. Qərargahı Manila şəhərindədir (Filippin).

Kolombo Planı (Cənub və Cənub-Şərqi Asyanın birgə inkişafı üzrə) Böyük Britaniyanın hazırladığı plan əsasında, 1950-ci ildə Şri-Lankanın paytaxtı Kolombo şəhərində qəbul edilmişdir. Təşkilata Asiya, Avstraliya və Okeaniyanın 26 ölkəsi, həm də ABŞ, Kanada və Böyük Britaniya daxildir.

İran Körfezi Ərəb Dövlətlərinin Əməkdaşlıq Şurası altı ərəb dövlətinin (Səudiyyə Ərəbistanı, BƏƏ, Küveynt, Qatar, Oman, Bəhreyn) siyasi-iqtisadi qruplaşmasıdır. 1981-ci ildə yaradılmışdır. Məqsədi əməkdaşlığın inkişafı, sıx inteqrasiya və bütün digər sahələrdə birgə fəaliyyətin tənzimlənməsi, müdafiə qabiliyyətinin möhkəmləndirilməsidir.

Şura tərəfindən qəbul edilən öhdəlikçilikdən biri də neft sənayesi ilə bağlıdır. Bu öhdəçiliyə əsasən, Şuranın üzvü olan hər hansı ölkədə bu və ya digər səbəblər üzündən neft hasilatı dayandırılarsa, qalan qüvvələr ona köməklik göstərməlidirlər. Qərargahı Ər-Riyad şəhərindədir (Səudiyyə Ərəbistanı).

Afrika İnkişaf Bankı (AfİB) Afrika ölkələrinin sosial-iqtisadi inkişafı üçün kredit verən dövlətlər arası bankdır. 1967-ci ildən fəaliyyət göstərir. Tərkibinə 80-ə qədər ölkə, o cümlədən 20-dən artıq qeyri-Afrika dövlətləri (ABŞ, Yaponiya, AFR və b.) daxildir. Qərargahı Abican şəhərindədir (Kot-d-İvuar).

Afrika İttifaqı (Afİ) region ölkələrinin hökumətlərarası təşkilatıdır. 1963-cü ildə Əddis-Əbəbədə (Efiopiya) Afrika ölkələrinin sammitində yaradılmış Afrika Birliyi Təşkilatının (ABT, 53 üzvü var idi) bazasına əsaslanaraq 2001-ci ildə Liviyanın paytaxtı Tripolidə keçirilən regional sammitdə adı dəyişdirilmiş və Afrika İttifaqı adlandırılmışdır. 1984-cü ildə Saxara Ərəb Demokratik Respublikasının (Qərbi Saxara) bu təşkilata daxil olmasından sonra Mərakeş Aİ-nin tərkibindən çıxmışdır.

Təşkilatın məqsədi Afrika ölkələri arasında ittifaqı gücləndirmək, siyasi və iqtisadi əməkdaşlığı inkişaf etdirmək, hər bir ölkənin müstəqilliyi və ərazi bütövlüyünü müdafiə etmək, xarici siyasət, iqtisadiyyat, müdafiə və mədəniyyət sahələrini uzlaşdırmaqdan ibarətdir. Ali orqan dövlət və hökumət başçılarından Məclisidir (hər il yığılırlar). Qərargahı Əddis-Əbəbə şəhərindədir (Efiopiya).

Ərəb ölkələri cəmiyyəti (ƏÖC) ərəb ölkələrinin ittifaqını təmsil edən təşkilatdır. 1945-ci ildə Qahirədə keçirilən ərəb ölkələrinin konfransında yaradılmışdır. Tərkibinə Asiya və Afrikanın bütün ərəb ölkələri (22) daxildir. Bu ölkələrin ərazisi 14 mln kv. km (Qərbi Saxara ilə birlikdə, 0,4 mln. kv. km), əhalisi isə 300 mln. nəfərdir.

Cəmiyyətin Nizamnaməsində iştirakçı ölkələrin siyasi, hərbi, iqtisadi və digər sahələrdə fəaliyyətinin uzlaşdırılması, onların arasında münasibətlərin yaxşılaşdırılması nəzərdə tutulur, cəmiyyət üzvləri arasında mübahisəli məsələlərin tənzimlənməsində gücdən istifadə edilməsi qadağan edilir və hər bir ölkədə mövcud olan üsul-idarəyə hörmət edilməsi tələb edilir.

Rəhbər orqan cəmiyyətin Şurasıdır. Şuraya dövlət və ya hökumət başçıları, yaxud onların zamanət verdikləri şəxslər daxildir. Şuranın sesiyələrarası dövründə Cəmiyyətin fəaliyyətinə 5 il müddətinə seçilən Baş katib rəhbərlik edir. Qərargahı Tunis şəhərindədir.

Neft ixrac edən ölkələrin Təşkilatı (Organization of Petroleum Exsporting Countries – OPEK) dünya neft hasilatının 1/3 –dən artığı payına düşən

Asiya (7 ölkə), Afrika (4) və Latin Amerikasının (1) başlıca neft hasilatçı ölkələrinin birliyidir. 1960-cı ildə neft ixrac edən ölkələrin mənafeyinə birgə müdafiəsi, neft üzrə vahid satış qiymətinin müəyyən edilməsi, neft ixracatından əldə edilən gəlirin artırılması, iştirakçı ölkələrdə neft yataqlarının mənimlənməsinin genişləndirilməsi məqsədilə yaradılmışdır. Qərargahı Vyana şəhərindədir (Avstriya).

İslam Konfransı Təşkilatı (İKP) müsəlman dövlətlərini dini mənsubiyyətin ümumiliyi əsasında birləşdirən (50-dən artıq ölkəni) hökumətlərarası təşkilatdır. 1971-ci ildə yaradılmışdır. 1975-ci ildən BMT-də müşahidəçi Statusuna malikdir. Təşkilatın məqsədi müsəlman həmrəyliyinin, dövlətlərarası əməkdaşlığın möhkəmlənməsinə kömək etmək, irqi ayrı-seçkiliyi və müstəmləkəçiliyin bütün formasını ləğv etmək, beynəlxalq sülhü və təhlükəsizliyi müdafiə etmək, "müqəddəs yerləri" qoruyub saxlamaqdan və s. ibarətdir. Qərargahı Ciddə şəhərindədir (Səudiyyə Ərəbistanı). BMT-də müşahidəçi statusuna malikdir.

Qərbi Afrika dövlətlərinin iqtisadi birliyi (EKOVAS). 1975-ci ildə yaradılmışdır. Regionda iqtisadi və siyasi əməkdaşlığın genişləndirilməsi məqsədi ilə yaradılmışdır. Qərargahı Abuca.

Şərqi və Cənubi Afrikanın Ümumi Bazarı (KOMEKA). 1994-cü ildə yaradılmışdır. Gələcəkdə iki subregion arasında (CAR və Botsvana istisna olmaqla) qarşılıqlı hesablaşma üçün xüsusi pul vahidinin istifadə olunması və təşkilatın iqtisadi birliyə çevrilməsi nəzərdə tutulmuşdur. Qərargahı Lusaka.

Amerika

1.Amerika Dövlətlərinin Təşkilatı (ADT). Bu təşkilata Qərb yarımkürəsinin 35 dövləti daxildir. 1948-ci ildə Boqota şəhərində (Kolumbiya) yaradılıb. ADT-də Yaponiya, AFR, Fransa, İsrail və digər ölkələrin daimi diplomatik nümayəndələri təmsil olunur. Başlıca məqsədi qitədə sülh və təhlükəsizliyin qorunması, dövlətlərin sosial, mədəni və iqtisadi əməkdaşlığına kömək etməkdir. "Amerikada sülhə təhlükə" hallarında birgə fəəliyyətin təsdiq edilməsi üçün ADT-nin üzvü olan ölkələrin 2/3-dən çoxu bu məsələnin lehinə səs verməlidir. Qərargahı Vaşinqton şəhərində yerləşir (ABŞ).

2.Latınamerika İntegrasiya Birliyi (LAİB) ticarət-iqtisadi təşkilatdır. 1981-ci ildə Latin Amerikasının Azad Ticarət Birliyi təşkilatının bazası əsasında yaradılmışdır. Tərkibinə Meksika və Cənubi Amerikanın 10 ölkəsi (Qayana və Surinam istisna olmaqla) daxildir. Başlıca məqsədi Latin Amerikasında ümumi bazar yaratmaq, sənaye, kənd təsərrüfatı, valyuta-maliyyə və digər sahələrdə əməkdaşlığı inkişaf etdirməkdir. Qərargahı Montevideo şəhərində yerləşir (Uruqvay).

LAİB ilə əlaqədar olan subregional təşkilatlar:

And paktı. 1969-cu ildə yaradılıb. Tərkibinə Boliviya, Venesuela, Kolumbiya, Peru və Ekvador daxildir. Məqsədi; üzv-dövlətlərdə sənaye, kənd təsərrüfatı və infrastrukturun birgə inkişaf proqramını həyata keçirməkdir.

La-Plata qrupu. 1969-cu ildə yaradılıb. Tərkibinə Argentina, Boliviya, Braziliya, Paraqvay və Uruqvay daxildir. Məqsədi; La-Plata hövzəsinin təbii resurslarından səmərəli istifadə və ətraf mühitin mühafizəsi üzrə integrasiya proqramının təcridən həyata keçirilməsidir.

Amozon paktı. 1980-cı ildən fəəliyyət göstərir. Tərkibinə Boliviya, Braziliya, Venesuela, Qayana, Kolumbiya, Peru, Surinam və Ekvador daxildir. Məqsədi; Amozon hövzəsinin təbii resurslarının birgə mənimlənməsi və səmərəli istifadəsi, xarici istismardan mühafizəsi, infrastrukturun yaradılması,

meşələrin bərpasıdır.

3.Latınamerika İqtisadi Sistemi (LAİS) Latin Amerikasının 26 ölkəsinin iqtisadi-məsləhətçi təşkilatıdır. 1975-ci ildə yaradılmışdır. Başlıca məqsədi əməkdaşlıq və inteqrasiya proseslərinə köməklik, təsərrüfatın inkişaf planlarının və xarici iqtisadi siyasətin uzlaşdırılması, ümumi iqtisadi strategiyanın işlənilib hazırlanması, iqtisadi layihə və tədqiqatların həyata keçirilməsi üçün Latin Amerika ölkələrinin gücünü birləşdirməkdir. Qərargahı Karakas şəhərindədir (Venesuela).

4.Mərkəzamerika Dövlətlərinin Təşkilatı 1951-ci ildə 5 dövlətin arasında (Qvatemala, Qonduras, Kosta-Rika, Nikaraqua, Salvador) siyasi, iqtisadi və mədəniyyət sahələrində əməkdaşlığın tənzimlənməsi üçün yaradılmışdır. Daimi mərkəz - Amerika bürosu Salvadorun paytaxtı San-Salvadora yerləşir.

Şimaliamerika Azad Ticarət Zonası barədə müqavilə (NAFTA - ingilis sözlərinin baş hərflərinin kril əlifbasında məcmuu) 1994-cü ildə ABŞ, Meksika prezidentləri və Kanadanın baş naziri tərəfindən imzalanmışdır. Müqavilədə 10 il müddətində tədricən bütün kömrük rüsumlarının aradan qaldırılması, dövlət tədarükü üçün qarşılıqlı surətdə bazarların açılış olmaları, ticarət mübahisələrinin araşdırılması və s. nəzərdə tutulur.

Karib birliyi və Karib ümumi bazarı (KARİKOM). 1973-cü ildə yaranıb və 14 Karib dənizi hövzəsi dövlətlərini birləşdirir(əsasən kiçik və ada dövlətləri). Məqsədi; üzv-ölkələrin xarici siyasətinin uzlaşdırılması, iqtisadi inteqrasiyaya təsir etmək və s.-dir. Qərargahı Corctaun şəhərindədir (Qayana).

Amerikaarası Azad Ticarət Zonası (FTAA - ingilis sözlərinin baş hərflərinin kril əlifbasında məcmuu) yaranma mərhələsindədir. 2005-ci ilə qədər onun yaranması barədə qərar Qərb yarımkürəsi ölkələrinin sammitində (1994-cü il Mayami şəhərində, ABŞ) qəbul edilmişdir. İnteqrasiya qruplaşmasının yaradılmasında əsas məqsəd ticarət və investisiyanın həyata keçirilməsi qaydalarını tənzimləməkdir. FTAA-nın yaradılmasında ABŞ mühüm rol oynayır.

2005-ci ildə Alyaskadan başlamış Odlu torpağa qədər azad ticarət zonasının fəaliyyəti XXI əsrin başlanğıcında dünyada ən iri (əhalisi 800 mln. nəfərdən artıq) vahid bazarın yaradılması deməkdir.

Amerikada maliyyə təşkilatları.

Amerika inkişaf bankı.1957-ci ildə ADT-nin təşəbbüsü ilə yaradılmışdır. Məqsədi; LA və Karib hövzəsi ölkələrinin iqtisadi və sosial inkişafının sürətləndirilməsidir.Qərargahı Vaşinqton.

Karib inkişaf bankı (KARİBANK). 35 ölkəni (o cümlədən İngiltərə, AFR, İtaliya, Fransa, Kanada) birləşdirir. Məqsədi; Karib hövzəsi ölkələrinin sosial-iqtisadi inkişafını sürətləndirməkdir. Qərargahı Brixtaun şəhərindədir (Barbados).

Dünya ölkələrinin adlarının mənşəyi, mənası və yaranma tarixi

Danimarka—Danimark toponimin əmələ gəlməsi eramızın V-VI əsrlərində Skandinaviya yarımadasının cənubunda məskunlaşan Dan qəbiləsinin adı ilə bağlıdır. Başqa fərziyyələrə görə isə Danimark toponimi yerli dildə meşə ölkəsi mənasını bildirir («dan» skandinaviya dillərində meşə deməkdir).

İsveç — Eramızın başlanğıcında İsveç ərazisində məskunlaşan ən qədim tayfalar yotlar və sveylər olmuşlar. VI-XII əsrlərdə ölkənin orta hissəsində «svearika» (svey dövləti) adlı ilk dövlət yaranmışdır. Sonradan bu addan İsveçin və isveçlilərin müasir adı «Sverige» və «svenskar» toponimləri yaranmışdır.

İslandiya — Adaya bu adı onu ilk dəfə kəşf etmiş Norveç vikinqləri vermişlər. İsländ sözü «Buzlaq ölkə, buzlaq torpaq» mənasını bildirir. Ümumiyyətlə İslandiya vulkanlar, geyzərlər və buzlaqlar ölkəsi kimi məşhurdur. Burada buz ilə od eyni məkənda fəaliyyət göstərir.

Norveç — Qədim norveçlilər dəniz səfərlərinin istiqamətinin müəyyənləşdirilməsində ölkənin şimaldan cənuba doğru böyük məsafədə uzanmasından istifadə edirdilər. Onlar öz torpaqlarını «Nord Veç» yəni «Şimala yol» adlandırmış və bu sözdən də Norveç toponimi yaranmışdır.

Finlandiya — Finlər ölkəni Suomi, özlərini isə sumalayset adlandırırlar. Suomi toponimi yerli dildə «Bataqlıqlar ölkəsi» («Suo» bataqlıq, «maa» ölkə) mənasını bildirir. Təsədüfi deyil ki, Finlandiyanı «Min göllər» ölkəsi adlandırlar.

Almaniya — Almanlar ölkəni Döylənd (Latınca Germaniya) , özlərini isə döyc adlandırırlar. Bu ad bir vaxtlar ölkənin şimalında yaşayan tevton (teutshe) tayfasının adından əmələ gəlmişdir. «Germaniya» termini eramızın birinci əsrinin axırlarından məlumdur. Həmin dövrdə qədim roma tarixçiləri öz əsərlərində germanların məişət və ənənələrindən, ictimai münasibət və hərbi təşkilatlarından yazırdılar. Roman xalqlarının əksəriyyəti isə almanları qədim dövrlərdə ölkənin cənubunda yaşayan alemann tayfasına görə allemands adlandırırlar.

Belçika — Belçika toponimi qədim zamanlarda bu ərazidə yaşamış belç qəbiləsinin adından yaranmışdır. Eramızın əvvəllərində romalılar müasir Belçikanın cənub bölgələrində Belçik adlanan əyalət yaratmışlar. Sonradan bu ad bütün ölkəyə şamil edilmişdir.

Böyük Britaniya və ya İngiltərə — Adətən qısa olaraq ölkə Britaniya arxipelaqının (arxipelaqın adı bu adaları zəbt edən brit qəbilələrinin adı ilə bağlıdır) və arxipelaqın ən böyük adası və eləcə də ölkənin tarixi özəyi olan İngiltərənin (ingiliscə İnglənd, latınca isə Anqliya) adı ilə adlanır. Müasir rəsmi adı (Böyük Britaniya və Şimali İrlandiya Birləşmiş Krallığı) XII əsrdə İrlandiyanı işğal etdikdən sonra yaranmışdır.

İrlandiya — İrland dilində Eyre adlanır. Adətən İrlandiyanı «yaşıl ada» adlandırırlar. Buna mülayim və rütubətli dəniz iqlimi təsir edir. Bu cür iqlimi isə ölkənin qərb sahillərini əhatə edən Holfstrim yaradır.

İsveçrə — Ölkənin adı tarixi «Şvis» kantonunun (əyalət) adından əmələ gəlmişdir.

Lixtenşteyn — Ölkənin tarixi bu ərazidə Şelenberq (XII əsr) feodal mülkiyyəti və Vadus adlanan qraflığın (XIV əsr) meydana gəlməsi ilə başlamışdır. 1699-cu ildə Şelenberq, 1712-ci ildə isə Vadus Avstriya imperatorunun dostlarından biri sayılan Lixtenşteyn soyadlı knyaza satılmış və onun adı da ölkəyə şamil edilmişdir.

Lüksemburq — Fərziyyələrə görə ölkənin əsası 963-cü ildə, frank kral ailəsinə yaxın olan Qraf Ziqfird tərəfindən qoyulmuşdur.

Niderland — Fu ölkə Holland adı ilə də tanınır. Mənasına görə hər iki ad bir-birinə yaxındır və ölkənin təbiətinə xas olan xüsusiyyətləri əks etdirir. Bu toponimlər dəniz səviyyəsindən aşağıda yerləşən ovalıq ərazi və özülü möhkəm olmayan torpaq məralarını bildirir. Ərazinin belə xüsusiyyətləri ölkənin coğrafi

adlarında da öz əksini tapır. Məsələn, Amsterdam toponimi «Amster çayı mənsəbində bənd», Rotterdam isə «Rott çayı mənsəbində bənd» mənasını bildirir (holland dilində «dam» bənd deməkdir).

Fransa - Keçmişdə Fransanın ərazisi fransız xalqının özəyini təşkil etmiş qalların adı ilə Qalliya adlanırdı. Fransa adı ilə dövlət XIII əsrdə Frank imperiyasının qərbində yaranmışdır. Ölkənin adı frank tayfasının adından əmələ gəlmişdir.

Yunanistan - E.ə. III əsrdə Müasir Yunanistan ərazisi Ellada, burada yaşayan yunan dilli əhali isə ellinlər adlanırdı. Ölkənin şimalında yaşayan yalnız bir ellin tayfası qrek adlanırdı. Romalılar isə Yunanstanda yaşayanların hamısını qrek adı ilə dünyaya tanıtmışmışlar. Müasir dövrdə yunanlar ölkəni Qresiya, özlərini isə qrek adlandırırlar.

İspaniya - Qədim yunanlar ilk dəfə bu ölkəni Hesperiya (gecə ulduzu mənasını bildirir) adlandırmışlar. Roma dövründən başlayaraq (e.ə. 11 əsr) bütün Pireney yarımadası İspaniya ya da burada yaşayan İber tayfasının adı ilə İberiya adlanırdı. Bəzi tədqiqatçılar iberlərin Afrikanın şimal-qərbindən, digərləri Qafqazdan gəlmələr, başqaları isə daima burada yaşayan tayfalar hesab edirlər.

İtaliya - Eramızın birinci əsrlərində avropalılar Apennin yarımadasında yaşayanların hamısını romalılar adlandırırdılar. «İtaliya» toponimi isə Alpdan cənubda yerləşən Apennin yarımadasını tutan torpaqlara şamil edilirdi. VI əsrdən etibarən gəlmə işğalçılar ilə itaətkar yerlilərin kütləvi assimliyası nəticəsində italyan xalqı və italyan dili yaranmağa başlamışdır. Sonradan bu etnonimdən də ölkənin adı yaranmışdır.

Malta - Fərziyyəyə görə e.ə. XIII əsrdə finikiyalılar adanı Malta adlandırmışlar. Onların dilində «melet» sözü «əlverişli buxta» mənasını bildirir.

Portuqaliya - Leon İspan Krallığı İspaniya və Portuqaliya torpaqlarının ərəblərdən (Avropada ərəblər mavr adlanırdı) azad edilməsində mühüm rol oynamışdır. Leon kralı öz dövlətinin qərb sərhədlərini möhkəmləndirmək naminə 1095-ci ildə müasir Portuqaliya ərazisində yeni qraflıq yaratmış və onu Doru çayının sahilində yerləşən şəhərlərdən birinin adı ilə «Portukale» adlandırmışdır.

San-Marino - Rəvayətə görə İtaliyada dini təqiblərdən canını qurtaran Marino adlı bir gənc bəna Titano dağının zirvəsində özünə daşdan bir ev tikir. Sonradan qohum əqrəbəsi də onun başına yığılır və qəbilə quruluşunda dövlət yaradırlar (301-ci il). Bir qədər sonra bu yerləri qəbilə başçısının şərəfinə San-Marino adlandırırlar.

Cəbbəlütariq - 711-ci ildə İspaniyaya daxil olan ərəblər Cəbbəlütariq qayasının əyində gözetçi qalası tikmiş və onu İspaniyaya daxil olmuş sərkərdə Tariq ibn Səidin şərəfinə Cəbbəlütariq (Tariq dağı) adlandırmışlar.

Bolqarıstan - Ölkənin adı VII əsrdə türk tayfası bulqarların adından əmələ gəlmişdir. Həmin tayfa tədricən slavyan əhalisinə qarışmışdır.

Polsa - Ölkənin adı X əsrin sonu XI əsrin əvvəllərində polyak tayfasının adından əmələ gəlmişdir. Özləri ölkənin adını «Polska», sakinlərini isə «polyak» adlandırırlar. Bu adlar latın dilində «Polonia» və «Poloni» kimi səslənir.

Macarıstan - X əsrdə yaranan dövlətin adı öz dillərində Macarorszaq (avropalıların əksəriyyəti Həngri), əhalisi isə macar adlanırdı. «Macar» qədim macar dilində «insan» mənasını bildirir. Macarlar bu yerlərə Ural dağının ətəklərindən gəlmişlər.

Rumıniya - Eramızın birinci əsrlərində bu ərazidə yaşayan əhali (daklar və b.) latın dilini və yazısını qəbul etmiş, yerli əhalinin romanlaşması prosesi başlanmışdır. Ölkədə yaşayan əhali tədricən özlərini «romin» adlandırmışlar. Bu etnonimdən də ölkənin adı yaranmışdır.

Albaniya - Bu ərazidə ilk dəfə (XII əsrdə) arber tayfasının müstəqil dövləti yaranmışdır. «Arb» ya da «alb» kökü ilə etnonim («alb» hindavropa dilində «dağ» mənasını bildirir) Albaniyanın orta əsrlər əhalisinə aid edilirdi. Həmin dövrdən də bu ərazidə yaşayan əhalini avropalılar arberlər, albanlar, ölkəni isə Arberiya, Arbanon, Albaniya adlandırırdılar. Bizanslar bu xalqı arvaniteslər,

türklər isə arnautlar adlandırdılar. Albanlar özlərini şkipitar, ölkəni isə Şqiperiya adlandırdılar.

Rusiya - Ölkənin adı bu ərazidə IV-VII əsrlərdə məskunlaşan və əvvəlcə antlar, sonradan isə rus ya da roslar adlanan slavyan tayfalarının ittifaqının adından yaranmışdır.

Belorus - XIII əsrdə ilk dəfə olaraq qədim rus torpaqlarının qərb hissəsini «Belaya Rus» termini ilə («Ağ rus» mənasını bildirir) adlandırdılar.

Ukrayna - IX əsrdə bu ərazidə ilk dəfə qədim Kiyev Rus dövləti yaranmışdır. XII- XIII əsrlərdə «Ukrayna» («kray» sözündən əmələ gəlmiş və «ucqar» mənasını bildirir) termini ilə qədim rus torpaqlarının cənub və cənub-qərb hissələri adlanırdı.

Estoniya - Ölkənin adı XII-XIII əsrlərdə bu ərazidə formalaşan estlər tayfasının adından yaranmışdır. Özləri ölkəni Eesti adlandırdılar.

Latviya - Eramızın birinci minilliyində latışlar özlərini «latqallar» etnonimi əsasında yaranan «latviyəslər» adlandırdılar. Ölkənin adı da bu termindən əmələ gəlmişdir. Özləri ölkəni Latvias adlandırdılar.

Litva - Qərb mənbələrində Litva və litvalılar adına ilk dəfə 1009-cu ildə rast gəlinir. Litva dövləti və xalqı XIII əsrdə yaranmışdır. Balt tayfalarından əmələ gələn litvalılar özlərini letuvaylar, ölkəni isə Letuvos adlandırdılar.

Moldova - Yazılı mənbələrdə «Moldova» adı ilk dəfə 1336, moldovanlar etnonimi isə 1160-cı ildə çəkilir. Bu etnonim Karpətın şərq ətkələrindən axan Moldova çayının adından əmələ gəlmiş və sonradan bütün əraziyə şamil edilmişdir. Moldovanın bir hissəsi Rumıniyanın ərazisindədir. (Moldova tarixi əyaləti).

Azərbaycan - Ölkəmizdə ən qədim dövlət Manna olub. E.ə.VI əsrdə Manna Midiya dövləti tərəfindən tutulub. Midiya hakiminin adı ilə bu dövlət Atropaten Midiyası ya da qısa olaraq Atropaten adlandırılıb. E.ə. birinci əsrlərdə Atropatəndən şimalda Qafqaz Albaniyası dövləti yaranmışdır. Antik dövrlərdə Azərbaycanda müstəqil dövlətin yaranmasında Atropaten və Albaniya dövlətləri təməl daşı olmuşdur. Respublikamızın müasir adı da Atropaten toponimindən əmələ gəlmişdir.

Gürcüstan - E.ə. IV əsrdə bu ərazidə kart tayfalarının Kartli dövləti (qədim mənbələrdə İberiya da adlanır) yaranmışdır. Bu etnonimdən də gürcülər özlərini «kartveli», ölkələrinin adını isə «Sakartvelo», Amerika və Avropada isə Gürcüstanı «Corciya» adlandırdılar.

Fərer adaları - Fərer adalarının ilk sakinləri VII əsrdə şotlandiya ya da İrlandiyadan gələn kelt rahibləri olub. Onlar balıq və özləri ilə gətirdikləri qoyunların sümüdü və pendiri ilə qidalanırdılar. IX əsrin birinci yarısında adaları Norveçdən gələn normanlar zəbt etmişdir. Normanlar burada məskunlaşan kəltləri qırılmış və onların qoyunlarına sahib olmuşlar. Fərer toponimi kelt dilində «Uzaq torpaq», danimarka dilində isə «Qoyunlar adası» mənasını verir.

Özbəkistan - XV-XVI əsrlərdə müasir Özbəkistanın ərazisində Daştı-Qıpçaq köçəri tayfasının birləşməsindən «özbək» etnonimi yaranmışdır. Sonradan oturaq həyat tərzi keçirən özbəklər çox saylı türk tayfalarının tərkibində ərimişlər. Özbək etnonimindən də ölkənin adı yaranmışdır.

Qırğızistan - Qırğızlar türk, moңqol və bu etnik qruplara yaxın olan digər tayfaların qarışmasından yaranmışdır. Qırğız etnonimindən də ölkənin adı əmələ gəlmişdir.

Tacikistan - Tacik xalqının formalaşması prosesi IX-X əsrlərdə qərbiiran dilli Səmənidlər dövləti tərkibində başa çatmışdır. Ölkənin adı da tacik etnonimindən yaranmışdır.

Türkmənistan - Qədim dövrlərdə müasir Türkmənistanın ərazisində yaşayan əhalinin etnik tərkibi olduqca müxtəlifliyi ilə fərqlənirdi. Orta əsrlərdə (xüsusilə IX-XI əsrlərdə səlcuqlar dövründə) Türkmən xalqı və onun dilinin yaranmasında türkdilli oğuz tayfası mühüm rol oynamışdır. Türkmən etnonimindən də ölkənin müasir adı yaranmışdır.

Qazaxistan - Qazax xalqının mənşəni antik dövrlərdə bu ərazidə yaşayan

müxtəlif etnik qruplarla hun tayfalarının qarışması əmələ gətirmişdir. Qazax etnonimindən də ölkənin müasir adı yaranmışdır.

Monqolustan - İlk dəfə (VII-IX əsrlər) monqol etnoniminə çin mənbələrində rast gəlinir. Çinlilər öz ölkələrinin şimal sərhədində köçəri həyat sürən bu qrupu «barbar» adlandırırdılar. XIII əsrin başlanğıcında ilk vahid monqol dövlətinin təməlini Çingizxan qoymuşdur.

İran - Ölkənin adı qədim Ariana («arilərin», «alilərin» ölkəsi mənasını bildirir) toponimindən əmələ gəlmişdir. Avropa və Amerikada İrani, ölkənin mərkəzi hissəsində yerləşən Fars ya da Pars (yunanca) vilayətinin adı ilə adlandırılırdı (rusca Persiya). 1935-ci ildə İran hökuməti bütün dünya ölkələrinə müraciətlə xahiş edib ki, ölkəni rəsmi olaraq İran adlandırsınlar.

Türkiyə - Türk dövləti XIV əsrdə (1320) Kçik Asiyada yaranmışdır. Ölkə Osman sülaləsinin əsasını qoyan I Osmanın adı ilə adlandırılmışdır. Türk Respublikasının yaranmasına qədər ölkə əhalisi «osmanlı» adlanırdı. XX əsrin 20-ci illərindən «osmanlı» adı rəsmi olaraq «türk» etnonomi ilə (əvvəllər bu etnonim yalnız kəndlilərə aid edilirdi) əvəz olunmuşdur. Türk etnonimi də ölkənin adına şamil edilmişdir.

Suriya - Yunan mənşəli Assuriya sözündən (Assuriya Mesopotamiyada yerləşən qədim dövlət, aysor xalqının adı ilə adlanırdı) əmələ gəlmişdir.

İordaniya - Ölkə (Ərəbcə Ürdün) İordan (Ürdün) çayının adı ilə adlandırılmışdır.

İraq - Qədimirəq sivilizasiyasının ilk yaradıcıları 3 min il e.ə. şumerlər olmuşdur. Ölkənin yerləşdiyi ərazi yunanca Mesopotamiya, ərəbcə isə Mənbə-nənnəhreyin (iki çayarası mənasını bildirir) adlanır. İraq-ərəb dilində «sahildən kənar» mənasını bildirir.

Səudiyyə-Ərəbistanı - Ölkənin müstəqilliyi uğurunda daima mubarizə aparan Nəcd əmirləri Səud sülaləsinin şərəfinə ölkə 1932-ci ildə Səudiyyə Ərəbistanı adlandırılmışdır.

Yəmən - Bir sıra tədqiqatçılar ölkənin adının «yumn» sözü ilə (xoşbəxtlik mənasını bildirir) əlaqədar olduğunu bildirirlər. Xatırladaq ki, ölkənin yarımada-da daha əlverişli təbii şəraitinə və inkişafına görə qədim dövrlərdə coğrafiyaşünaslar bu ərazini şimal-şərqdə yerləşən «Səhra Ərəbistanının» əksinə olaraq «Xoşbəxt Ərəbistan» adlandırırdılar.

Oman - Ölkə Oman dağının adı ilə adlandırılmışdır.

BƏB - BƏB yeddi əmirlikdən ibarətdir və onların hər birinin öz mənası var. Əbu-Dabi ərəbcə «ata ceyran» deməkdir. Bu da qədimlərdə burada çoxsaylı ceyran sürülərinin olduğunu bildirir. Dübayın adı çeyirtkə növlərinin birinin adı ilə bağlıdır. Şərca ərəbcə «şərq» mənasını bildirir. Rəs-əl-Heymə «çadır» deməkdir. Rəvayətə görə əmirliyin ərazisində tayfa başçısı böyük çadır qurarmış və dənizçilər də bu çadıra görə gəmilərinin istiqamətini müəyyənləşdirirdilər. Um-əl-Qayveyn «kıyın» (yəni səhra) sözündən əmələ gəlmiş və «iki səhranın anası» mənasını bildirir.

Bəhreyn - Ərəbcə «iki dəniz» mənasını bildirir.

Qatar - Ölkə qədim dövrlərdə yarımada-da mövcud olan «Kataru» yaşayış məntəqəsinin adı ilə adlandırılmışdır.

Kipr - Ölkənin adı latın mənşəli «kuprum» (mis) sözündən əmələ gəlmişdir.

Hindistan - Ölkənin adı e.ə. I minilliyin ortalarında Hind çayı və onun qollarının vadilərində yaranan «hind sivilizasiyasının» adından yaranmışdır. Hindular öz ölkələrini «Bharat» adlandırırlar.

Banqladеш - Ölkənin adı bu ərazidə I minilliyin ortalarında yaranan ilk Banqa dövlətinin adından əmələ gəlmişdir. «Banqla» benqallara məxsus, «deş» isə ölkə mənasını bildirir.

Butan - Butan ya da Druk-Yul yerli dilde «əjdaha» mənasını bildirir.

Şri-Lanka - Rəvayətə görə e.ə. I minillikdə Şimali Hindistanda yerləşən Lala şahlığının hakimləri özlərini şir («sinqxa») adlandırırdılar. Qəbilə davası sayəsində hakimlərdən birinin oğlu Vicaya və onun tərəfdarları vətəni tərk

etməyə məcbur olmuşlar. Bir çox sərgüzəştlərdən sonra onlar e.ə. 543-cü ildə adaya gəlmiş və Vicaya adanı qəbiləsinin adı ilə «Sinqxaladvipa» yeni «Şirlər adası» (bu addan da adanın əsas əhalisi olan sinqxalların adı əmələ gəlmişdir) adlandırmışlar. Adanın adı «Sinqxala» ingilis dilinə Silon (rusca Seylon) kimi keçmişdir. Bununla belə adada ölkəni Lanka («gözəl torpaq» mənasını bildirir) adlandırırlar. Ölkənin müasir adına dərin hörmət əlaməti olaraq «şri» ön şəkilçisi əlavə olunmuşdur.

Çin - Qədim çinlilər özlərini «xuasya» adlandırırdılar. Bu etnonim «sya» tayfasının adından əmələ gəlmişdir. Xuasyalar Orta Çin düzənliyində, Xuanxe hövzəsində məskunlaşmışdılar. Buradan da Çinin qədim adı «Çjunqo» («Çjun» orta, «qo» dövlət mənasını bildirir yeni «Orta şahlıq») yaranmışdır. Bu şahlığın torpaqları ilk dəfə e.ə. III əsrdə, Çin imperiyası dövründə bir dövlət tərkibində birləşmişdir. Həmin dövrdə qədim çinlilər özlərini «çin» adlandırmağa başlamışlar. Məhz bu etnonimdən də avropalılar ölkəni və onun əhalisini adlandırmışlar. Hindlilər bu sülaləni «çin» (o cümlədən azərbaycanlılar da), ingilislər «çayna», fransızlar «şin» və s. adlandırmışlar. Lakin Çin imperiyası qısa müddətdən sonra dağılmış və elə həmin III əsrdə onun xarabalıqları üzərində əsrlərlə mövcud olan nəhəng Xan imperiyası yaranmışdır. Həmin dövrdən də çinlilər özlərini xan adlandırmışlar. Ruslar ölkəni «Kitay» adlandırırlar. Bu ad XI əsrdə ölkənin şimal-qərbində məskunlaşan «kidan» xalqının adından əmələ gəlmişdir.

Yaponiya - Yaponlar ölkəni Nippon (ya da Nixon) özlərini isə «nixondzin» («dzin» insan mənasını bildirir) adlandırırlar. Nippon sözü iki ieroqlif işarədən ibarətdir. Birinci işarə günəş, ikincisi isə başlanğıc ya da mənbə mənasını bildirir. Ona görə də Yaponiyamı məcazi mənada Gün doğan ölkə adlandırırlar.

Koreya - Avropalılar tərəfindən Koreya adlanan ölkənin adı (özləri ölkəni Çoson adlandırırlar) orta əsrlərdə bu ərazidə mövcud olan «Koryo» dövlətinin adından yaranmışdır. Koreyanın «Səhər sərinliyi ölkəsi», «Səhər sakitliyi ölkəsi» kimi bədii adları da geniş yayılmışdır. Bu da e.ə. bu ərazidə mövcud olan «Çoson» dövlətinin adının tərcüməsidir.

Myanma - 1989-cu ilə qədər ölkə Birma adlanırdı.

Vyetnam - Vyetnam toponimi («Cənub ölkəsi» mənasını bildirir) və «vyet» etnonimi qədim «vyet» etnik qrupunun adından əmələ gəlmişdir. Vyetnamlılar özlərini kin yaxud vyet adlandırırlar.

Tailand - 1939-cu ilə qədər ölkə Siam («qara dəri» mənasını verir) adlanırdı. Tailanın sakinləri öz ölkələrini Mianqmay («Azadlıq sevrələr» mənasını bildirir) adlandırırdılar. Bununla da onlar öz ölkələrinin tarixi boyu müstəqil olduğunu vurğulayırdılar. 1939-cu ildən ölkə tay etnonimin adı ilə Tailand («Tay ölkəsi») adlanır.

Sinqapur - Sanskrit dilində (qədim hindlilərin ədəbi dili) Sinqapur toponimi «şir şəhəri» mənasını bildirir.

İndoneziya - Ölkənin adını 1884-cü ildə alman coğrafiyaşünası A. Bastian qoymuşdur. O, arxipelaqda hind mədəniyyətinin geniş yayıldığını nəzərə alaraq, «Hindistan» adı ilə yunan «nesos» («adalar» mənasını bildirir) sözünü birləşdirmiş və ölkənin müasir adını yaratmışdır.

Filippin - Filippin adı avropalıların coğrafi xəritələrində ilk dəfə XI əsrin ortalarında meydana gəlmişdir. Adalar İspan kralı II Filippin şərəfinə adlandırılmış və sonradan bu ad bütün ölkəyə şamil edilmişdir.

Kanada - Müasir Kanada dövlətinin sərhəddi 1867-ci ildə formalaşmışdır. Yerli irokez tayfasının dilində «kanada» sözü kənd mənasını bildirir.

Qrenlandiya - Təqribən 1000 il öncə adaya gələn ilk avropalılar onu Qrenlandiya adlandırmışlar («yaşıl ada» mənasını bildirir).

Meksika - Bu ərazidə ilk dəfə XV əsrdə asteklərin dövləti yaranmışdır (paytaxtı Tenocitlan, müasir Mexiko). Ölkənin müasir adı yerli astek xalqının ali allahı Meksitlinin adından əmələ gəlmişdir.

Honduras - Ölkənin adı ispan sözü «onduras»dan (dərinlik mənasını bildirir) əmələ gəlmişdir. Məşhur dənizçi Kolumbun gəmi jurnalında yazılan qeydə görə, sahilə yaxın yerlərdə böyük dərinliklə əlaqədar bir neçə gün

dayanacaq üçün lövbər atmaq mümkün olmamışdır. Nəhayət, Honduras sahillərində dayanacaq üçün ən əlverişli yer tapılmışdır.

Beliz - 1973-cü ilə qədər ölkə Britaniya Hondurası adlanırdı. Həmin ildə ölkənin adı dəyişdirilmiş və ərazisindən axan eyni adlı çayın adı ilə adlandırılmışdır.

Qvatemala - ispanlar hind dilindən «Böyük ağaclar yeri» ya da «Su püskürən dağ» kimi tərcümə etmişlər.

San-Salvador - ispan dilində «Müqəddəs xilaskar» mənasını bildirir

Nikaraqua - Ölkə ispan qəsbkarlığı dövründə hakimlik edən hindi başçılarından birinin, Nikaraonun adı ilə adlandırılmışdır.

Kosta-Rika - Belə güman edilir ki, Mərkəzi Amerikanı öyrənərkən Kolumbun gözü hindlilərin eynində olan çoxlu qızıl zینətlərə sataşmışdır. Bununla əlaqədar ölkəni Kosta-Rika, yəni ispanca «zəngin sahil» adlandırmışlar.

Panama - Ölkənin adı hindilərdən qalmışdır. Bəzi tədqiqatçılar «panama» sözünə «bol kəpənək», «bol balıq», «ağac növlərinin geniş yayıldığı ərazi», digərləri isə məsafə, yəni «çox uzaq» mənasını verirlər.

Kuba - Ölkənin adı Vest-Hinddə ən böyük Kuba adasının adından əmələ gəlmişdir.

Yamayka - Böyük Antil adalarında yerləşən ölkənin adının mənası hindi dilində «bulaqlar torpağı» mənasını verir.

Baham Adaları - Ölkə Baham arxipelaqının adı ilə adlanır. İspanlar tərəfindən San-Salvador adlanan arxipelaqın şərq adalarından biri, Yeni Dünyada Kolumb tərəfindən kəşf olunan ilk torpaq olmuşdur (12 oktyabr 1492-ci il). Həmin vaxt uzun sürən və yorucu gəmi səfərindən yorulan karavellaların komanda heyəti qiyama hazırlaşdırlar.

Haiti - 1492-ci ildə Kolumbun ekspedisiyası tərəfindən kəşf edilmişdir. Adanın təbiətinin gözəlliyi Kolumbu valeh etmiş və onu «Espanolo» (ispan qızı) adlandırmışdır. 1804-cü ildə ölkə müstəqillik qazanmış və onun keçmiş Haiti adı bərpa olunmuşdur. «Haiti» sözü hindi dilində «dağlıq ölkə» mənasını bildirir. Ölkədə belə bir məsəl var: «Dağlardan o yana dağlarlı».

Dominika - Adanın kəşfi bazar gününə təsadüf etdiyindən Kolumb onu Dominika (ispanca «bazar günü» mənasını bildirir) adlandırmışdır. Sent Kits və Nevis - Adalar Xristofor Kolumbun bu regiona ikinci ekspedisiyası zamanı kəşf olunmuş və onlardan biri məşhur dənçinin adı ilə adlandırılmışdır («Kits» adı Xristoforun qısaldılmış variantıdır). Hindilər adanı Liamuiqa («məhsuldar ada» mənasını bildirir) adlandırırlar.

Sent-Vinsent və Qrenadina - Kolumb bu adanı 1498-ci ildə katoliklər üçün müqəddəs sayılan Vinsent günündə kəşf etmiş və onu Sent Vinsent (Müqəddəs Vinsent) adlandırılmışdır.

Barbodos - Dəniz sahilində bu ada üçün endemik olan, xarici görüşünə görə saqqala bənzər, yeni aşağı tərəfə çox şaxələnmiş ağaclara rast gəlmək olar. İspanlar bu ağacları «barbudos» («saqqal» mənasını bildirir) adlandırmışlar. Sonradan bu ad bütün ölkəyə şamil edilmişdir.

Trinidad və Tobaqo - Avropalılar gələnə qədər yerli əhali öz vətənlərini İyore («milçək quşu ölkəsi» mənasını bildirir) adlandırırdılar. Adanın cənub hissəsində üç yüksək təpənin zirvəsi dənizdən çox yaxşı görünüyündən Kolumb adanı Trinidad (rusca «troitsa», xristian dini bayramlarından birinin adı) adlandırmışdır. «Tobaqo» ispanca tütün deməkdir.

Venesuela - 1499-cu ildə ispanlar Marakaybo laqununda (dənizdən ayrılmış kiçik göl) dirəklər üstündə qurulmuş və bir-birilə körpü vasitəsilə birləşdirilmiş onlarla hindi kəmaləri görmüşlər. Bu mənzərə (yeni göl-şəhər) ispanlarla birlikdə olan italiyalı Ameriqo Vespuççiyə Venesiyanı xatırlatmışdır. O, qəsbəni Venesiya (ispanca Venesuela) adlandırmışdır. Sonradan bu ad bütün ölkəyə şamil edilmişdir.

Kolumbiya - Ölkənin adı 1863-cü ildə Xristofor Kolumbun şərəfinə qoyulmuşdur.

Ekvador - Ölkə ekvator (ispanca «ekvador») şərti işarəsinin hər iki tərə-

fində yerləşməsi ilə əlaqədar Ekvador adlandırılmışdır.

Peru - Fərziyyələrə görə Perunun adı ölkə ərazisindən axan Viru çayının adından (bu toponimi ispanlar təhrif etmiş və Piru, Peru işlətmişlər) əmələ gəlmişdir.

Boliviya - Ölkənin müasir adı Amerikanın ispan müstəmləkəçilərindən azad olunmasında olduqca böyük xidməti olan Simon Bolivarın şərəfinə qoyulmuşdur (1826-cı ildə).

Argentina - İspanlar La-Plata çayının mənsəbinə daxil olarkən güman edirdilər ki, bu ərazidə bol qiymətli metal ehtiyatlarını tapacaqlar. Ona görə də çayı Gümüşlü Rio-de-Plata adlandırmışlar. Sonradan ölkə də Gümüşlü-Argentina («argentum» sözü latın dilində gümüş deməkdir) adını almışdır.

Paraqway - Ölkənin adı Paraqway çayının adından əmələ gəlmişdir. Toponimin kökünü təşkil edən «para» sözü hind dilində «su» deməkdir.

Uruqway - Ölkənin ərazisi Uruqway çayının şərqində yerləşir. Ona görə də Uruqway Şərq Respublikası (ispanca Oriental del Uruqway) adını almışdır.

Braziliya - Ölkədə məskunlaşan birinci portaqiz koloniyaları ilk vaxtlar Braziliyada nə qızıl, nə də digər qiymətli daş-qaş tapa bilməmişlər. Həmin dövrdə kolonistlərin gözündə ölkənin sahil ərazisində bitən və tərkibində boyaq maddələri olan yalnız pau- brazil ağacı daha qiymətli məhsul sayılırdı. Elə bu ağacın adından da ölkənin müasir adı, Braziliya əmələ gəlmişdir.

Qayana - Bu ərazi Britaniya Qvianası adlanırdı. 1966-cı ildə müstəqillik əldə edəndən sonra ölkənin qədim hindi adı bərpa olunmuşdur. Qayana yerli hindi dilində «bol su olan ölkə» mənasını bildirir.

Surinam - Ölkənin adı Surinam çayının adından əmələ gəlmişdir.

Misir - Misiri adətən piramidalar ölkəsi adlandırılır. Avropalılar bu ölkəni qədim etnonim ilə «Yeqipet», misirilər özləri isə «Misir» adlandırırlar.

Sudan - Sudanı adətən savanna və səhra ölkəsi adlandırırlar.

Liviya - Ölkənin adı qədim yunan «Libia» sözündən yaranmışdır. E.ə. V11 əsrdə bütövlükdə Şimali Afrikanı Libia adlandırırdılar.

Tunis - Ölkənin ərazisi beş əsr müddətində güclü quldar Karfagen dövlətinin özəyi olmuşdur.

Mərakeş - Ərəblər öz ölkəsini Əl-Məqrib ya da Əl-Məqrib-əl-Aksa, yəni «Uzaq Qərb» adlandırır. Avropalılar ölkəni onun qədim paytaxtlarından biri olan «Mərrakeş» («qırmızı» ya da «gözəl» mənasını bildirir) adının bir qədər dəyişdirilmiş şəkli olan Morokko adlandırırlar.

Mavritaniya - Ölkənin adı antik dövrdə yaranmışdır. Tədqiqatçıların bir qisminin fikrinə görə Mavritaniyanın adı finikiya sözü «mauxarim»-dən («qərb» mənasını bildirir), digərlərinə görə isə e.ə. II-I əsrlərdə «maur» tayfasının adından əmələ gəlmişdir. Adətən burada yaşayan əhalini mavrlar, ölkəni isə Mavritaniya («mavrlar ölkəsi») adlandırırlar.

Efiopiya - Efiopiyanın adı yunan sözü «Aytopiya»-dan əmələ gəlmişdir. «Aytopiya» sözü «sifətləri yarımış (günəşdən) insanlar ölkəsi» mənasını bildirir. Hələ bu yaxın vaxtlara qədər işlədilən ölkənin digər adı «Abissiniya» indi istifadə olunmur.

Somali - Somalinin adı eyni adlı yarımadanın adından əmələ gəlmişdir.

Keniya - Ölkənin adı masai xalqının «Keye-Niyya» toponimindən («ağ dağ» mənasını bildirir) əmələ gəlmişdir. Masailer ölkənin ən mərkəzində ucalan və hündürlüyünə görə Afrikada ikinci olan sönmüş vulkanı «Keye-Niyya» adlandırırlar. Dağın zirvəsi daima buludlarla əhatə olunan qarlı örtülü olur.

Uqanda - Uqandanı təbiətinin olduqca gözəlliyinə görə «Afrikanın mirvarisi» adlandırırlar.

Tanzaniya - Ölkə 1964-cü ildə iki müstəqil dövlətin (Tanqanika və Zanzibar) birləşməsi nəticəsində yaranmışdır. Tanzaniya adı da həmin ölkələrin adlarının ilk hecalarından əmələ gəlmişdir.

Ruanda - Ölkənin adı onun ərazisində yaşayan nyaruanda xalqının adından əmələ gəlmişdir. Adətən Ruandanı «daimi yaz ölkəsi» adlandırırlar.

Mozambik - 1508-ci ildə portaqizlər ölkə ərazisində ilk hərbi istehkam

yaratmış və onu yerli başçı Musa Mbixin şərəfinə adlandırmışlar. Sonradan bu ad bir qədər dəyişilmiş və Mozambik adı ilə bütövlükdə ölkəyə şamil edilmişdir.

Botsvana - Ölkə bantu dil qrupuna aid olan «tsvana» xalqının adı ilə adlandırılmışdır.

Lesoto - 1884-cü ildə bu ərazidə yaranan ilk dövlət «basuto» xalqının adı ilə Basutoland adlandırılmışdır. 1966-cı ildən Lesoto Krallığı adlanır. Ölkə üç tərəfdən Əjdaha dağlarının qolları ilə əhatə olunduğundan adətən onu «Afrika İsveçrəsi» adlandırırlar.

Komor Adaları - Hələ VIII-IX əsrlərdə Afrikanın şərqində məskunlaşan ərəb və iran tacirləri Madaqaskarın şimal-qərb ilə ticarət əlaqələri saxlayırdılar. Həmin dövrdə ərəblər Madaqaskarın şimal qərbindən Komor Adalarına bir qədər əvvəl köçən və indoneziya dilinə yaxın dilde danışan insanları ilk dəfə görmüşlər. Ərəblər indoneziyalıları «komr» adlandırmışlar. Elə bu sözdən də arxipelaqın və ölkənin adı yaranmışdır.

Mavrikiy - 1638-ci ildə bu əraziyə gələn hollandlar ölkənin müasir adını holland şahzadəsi Morisin (Mavrisius) şərəfinə qoymuşlar.

Seneqal - Ölkənin adı Seneqal çayının adından əmələ gəlmişdir.

Mali - Hələ XII-XV əsrlərdə Atlantik okean sahillərindən Nilin ortalarına, Tropik meşələrdən Böyük Səhraya qədər ərazini tutan güclü imperiya Mali adlanırdı. Ölkənin müasir adı həmin imperiyanın adı ilə bağlıdır.

Qambiya - Ölkənin adı Qambiya çayının adından əmələ gəlmişdir.

Qvineya-Bisau - Ölkənin adı «qeneya» (qvineyalılar) cəmiyyətinin (islam dinini uşaqlıqdan qəbul edən etnik qrupların cəmiyyəti) adından yaranmışdır. Bisau ölkənin paytaxtı yerləşən iri adadır.

Syerra-Leone - Ölkənin sahillərinə gələn ilk avropalıların (portagizlərin) nəzərini daimi yaşıl meşələr ilə dağlıq mənzərə cəlb etmişdir. Dağlardan gurultu ilə düşən şalələr və daşlı-təpəli yerlərdən axan çayların səsi şirin nəritisini xatırladırdı. Ona görə də onlar ölkəni Syerra-Leone (tərcüməsi «şir dağları») adlandırmışlar.

Liberiya - XIX əsrin əvvəllərində ABŞ-da azadlıq əldə etmiş keçmiş zənci qulların vəziyyəti ölkənin hakim dairələrini düşündürməyə məcbur etmişdir. Ölkədə azad zencilərin yaşaması quldarlıq cəmiyyətinin təməlini sarsıdırdı. Bu problemin həlli üçün ölkənin hakim dairələri bir neçə variant hazırlamışlar (azad zencilərin hamısının Cənubi Amerikaya, Vest-Hində köçürülməsi, ölkə daxilində ya da ABŞ sərhədləri yaxınlığında onlar üçün qapalı ərazilərin ayrılması). Daha real variant isə azad zencilərin Afrikaya köçürülməsi oldu. Çünki azad zencilərin arasında bu variantı dəstəkləyənlər çox idi. 1822-ci ildə bir qrup azad zənci ABŞ-ı tərk edir və Afrikada Monroviya (ABŞ-ın prezidenti C.Monronun şərəfinə) yaşayış məntəqəsini yaradırlar. Bu yaşayış məntəqəsi sonradan Liberiya («Azad ölkə» mənasını bildirir) dövlətinin təməlinə çevrilmişdir.

Kot-d'İvuar - XV əsrin axırlarında bu ölkənin sahillərinə gələn portagizlər, sonradan isə digər avropalılar buradan qul və qiymətli məhsullar (fil sümüyü və s.) daşıyırdılar. 1985-ci ilə qədər ölkə Fil Dışı Sahili adlanırdı. Müstəqillik illərində avropalılar təpəfindən qoyulmuş ad ləğv edilmiş və ölkənin köhnə adı bərpa edilmişdir.

Burkina-Faso -1984-cü ilə qədər ölkə Yuxarı Volta (Volta çayının adı ilə) adlanırdı.Ölkənin müasir adı yerli əhalinin dilində «Təmiz insanların torpağı» mənasını bildirir.

Qana - XV əsrdə buradan qızıl daşıyan portagizlər ölkəni Qızıl Sahil adlandırmışlar. Müasir adı müstəqillik ilində (1957) qəbul edilmişdir. Digər keçmiş müstəmələkə ölkələrində olduğu kimi, Qananın da müasir adı ölkənin tarixi keçmişini və əhalinin milli xüsusiyyətlərini əks etdirir.

Toqo - Toqo sahillə ovalıqdır və az girintili-çıxıntılıdır. Çoxsaylı laqunlar landsafta xüsusi mənzərə verir.Elə bu mənzərədən də ölkənin adı yaranmışdır. Yerli (eve xalqı) əhalinin dilində «to-qo» sözü «laqunların o tayındakı ərazi» mənasını bildirir.

Benin - Təbii şəraitin, əhalinin mədəniyyətinin müxtəlifliyi, mürəkkəb

tarixi ölkənin adının tez-tez dəyişməsinə səbəb olmuşdur. Ayrı-ayrı dövrlərdə bu əraziyə Qul sahili, Yağlı palma diyarı, Qərbi Afrikanın latın məhəlləsi, Daqomeya adı verilmişdir. Dövlətin müasir adı (1975-ci ildən) Qvineya körfəzinin şimal hissəsinin adı ilə bağlıdır.

Niger - Ölkənin adı Niger çayının adından əmələ gəlmişdir.

Kamerun - 1472-ci ildə portagiz dənizçiləri avropalılar arasında birinci olaraq ekvatoru kəsib keçmiş və Kamerun vulkanını kəşf etmişlər. Vuri çayının dənizə tökülən mənsəbində gəmilərin dayanacağı üçün əlverişli yer axtarırkən onlar böyük miqdarda xərçəng aşkar etmişdilər. Portagizlər çayı Rio-doş-Kamaroyş, yeni «xərçənglər çayı» adlandırmışlar. Sonradan «kamaroyş» sözü Kamerun adına çevrilmiş və bu ad bütövlükdə ölkəyə şamil edilmişdir.

Çad - Ölkənin adı Çad gölünün adından əmələ gəlmişdir.

Ekvatorial Qvineya - Ölkənin adı onun coğrafi möqeyi ilə əlaqədardır.

Qabon - Portagiz dənizçiləri 1485-ci ildə Qabon sahillərinə gəlib çatmışlar. Six qamışlıqdan axan çay mənsəbinə enərkən onlar bu çayı Rio-du-Qabon, yeni «koma çay» adlandırmışlar. Bu ad da bütün ölkəyə şamil edilmişdir.

KDR - Ölkənin adı Konqo çayının adından əmələ gəlmişdir. 1960-1971-ci illər KDR, 1961-1997-ci illər Zair (ölkə daxilində Konqo çayı Zair çayı adlanır), 1997-ci ildən yenidən KDR adlanır.

Anqola - Avropalılara qədər bu ərazidə Konqo, Ndonqo, Lunda və digər dövlətlər mövcud olub. Ndonqonun adı onu idarə edən Anqola hakim sülaləsinin adı ilə də adlanırdı. Sonradan bu ad bütövlükdə ölkəyə şamil edilmişdir.

Avstraliya İttifaqı - Ölkənin adı qitənin adından əmələ gəlmişdir. Avstraliya qitəsi bütövlükdə cənub yarımkürəsində yerləşir. Qədim coğrafiyaşünaslar sirrli cənub qitəsini «Terra Australis İnkoqnita» (latın dilində «Naməlum cənub torpağı» mənasını bildirir) adlandırdılar. Lakin onlar təxmini olsada, bu qitənin mövcud olmasını bilirdilər.

Yeni Zelandiya - Ölkənin müasir yerli əhalisi sayılan maorilərin soyları eramızın II minilliyinin başlanğıcında Şərqi Polineziyadan köçüb Yeni Zelandiyada məskunlaşmışlar. Ölkəyə ilk «Aotearoa» («Uzun ağ bulud» mənasını bildirir) adını da onlar vermişlər. İkinci dəfə Yeni Zelandiya holland dənizçisi Abel Tasman tərəfindən kəşf edilmişdir. O, bu ərazini Sakit okeanda sirrli Cənub qitəsinin bir hissəsi hesab etmişdir. Holland dənizçiləri bu torpağın Cənub qitəsinin bir hissəsi olmadığını müəyyən etdikdən sonra, ölkəni Hollandiyanın əyalətlərindən biri olan Zelandiyanın adı ilə Yeni Zelandiya adlandırmışlar.

Papua-Yeni Qvineya - Bu ərazini XVI əsrdə portagizlər kəşf etmişlər. Adanın sahilləri Afrika Qvineyasının sahillərinə oxşadığına görə, onlar bu ərazini Yeni Qvineya adlandırmışlar. Papua adı isə yerli əhali papusların adı ilə bağlıdır.

Solomon Adaları - Arxipelaqa «Solomon Adaları» adını XVI əsrdə ispanlar vermişlər. Onlar belə güman edirdilər ki, bu adalar əfsanəvi bibliya (tövrat və incil) kralı Solomona məxsus olub.

Kiribati - Kiribati adalarının adı onların öyrənilməsində (1788) böyük xidməti olan ingilis kapitanı Qilbertin şərəfinə qoyulmuşdur. İngilis adı Qelbert mikroneziya tələfüzündə Kiribati variantını almışdır.

Tonqa - X əsrdə Tonqada «müqəddəs» başçıların «tui-tonqa» hakimiyyəti qurulmuşdur. Tonqa dilində «tonqa» sözü «dostluq» mənasını bildirir.

Digər dünya dövlətlərinin əksəriyyətinin adının mənşəyi yerli coğrafi obyektlərin və xalqların adından, coğrafi möqeyi və relyefinin xarakterik xüsusiyyətlərini əks etdirən yerli və digər mənşəli toponimlərdən yaranmışdır.

Dünya ölkələrinin bəzi sosial-iqtisadi göstəriciləri

Ölkələr	Paytaxtı	Əhalinin sayı mln. nəfər		Orta ömür 2000-05-ci illər	Əhali arasında yaşı 65-dən çox olanlar %-lə		Əhalinin hər nəfərinə elektrik enerjisi istehlakı (min kVt.s)		ÜDM 2001-ci il, mlrd.\$	Adam başına düşən ÜDM,\$ 2001-ci il	Pul Vahidi	Dövlət quruluşu
		2001-ci il	2015-ci il		(il) 2001-ci il	2015-ci il	1980-ci il	2000-ci il				
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Avropa												
Almaniya ^{AN}	Berlin	82,3	82,5	78,3	16,7	20,8	5,0	6,0	1846,1	22,4	Yevro	FR ¹ , PR ²
B. Britaniya və Şm. İrlandiya Birləşmiş Krallığı ^{AN}	London	58,9	61,3	78,2	15,9	17,8	4,2	5,6	1424,1	24,2	Funt sterlinq	KM ³ (krallıq)
Fransa ^{AN}	Paris	59,6	62,8	79,0	116,1	18,5	3,9	6,5	1309,8	22,0	Yevro	PRR ⁴
Niderland ^{AN}	Amsterdam	16,0	16,8	78,3	13,7	17,4	4,1	6,2	380,1	23,7	Yevro	KM (krallıq)
Belçika ^{AN}	Brüssel	10,3	10,5	78,8	17,2	19,5	4,4	7,6	229,6	22,3	Yevro	KM
Avstriya ^A	Vyana	8,1	8,1	78,5	15,6	19,5	4,4	6,5	188,5	23,3	Yevro	PR,FR

¹ FR- Federativ Respublika² PR- Parlamentli Respublika³ KM-Konstitusiyalı Monarxiya⁴ PRR- Prezident Respublikası

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
İsveçrə	Bern	7,2	7,0	79,1	16,2	22,0	5,6	7,3	247,1	34,3	İ/fran k1	PR, K FR ⁵
Lüksemburq ^{AN}	Lüksemburq	0,4	0,5	78,4	13,6	14,4	9,8	13,1	18,5	42,0	Yevro	KM(B. Hersoqluq)
İrlandiya ^A	Dublin	3,9	4,4	77,0	13,3	13,4	2,5	5,3	103,3	27,0	İ/funtu	PR
Lixtens-teyn	Vadus	0,03	0,03	74,0	-----	-----	-----	-----	-----	-----	İsveçrə frankı	KM (knyaz- lıq)
İsveç ^A	Stokholm	8,9	9,0	80,1	17,4	21,4	10,2	14,5	209,8	23,6	Yevro	KM (krallıq)
Norveç ^N	Oslo	4,5	4,7	78,9	15,3	18,0	18,3	24,8	166,1	36,8	N/kro- nu	KM (krallıq)
Danimarka ^{AN}	Kopenhagen	5,3	5,4	76,6	15,0	19,2	4,2	6,1	161,5	30,1	D/kro- nu	KM (krallıq)
Finlandiya ^A	Helsinki	5,2	5,3	78,0	15,1	20,3	7,8	14,6	120,9	23,3	Yevro	PPRR ¹
İslandiya ^N	Reykjavik	0,3	0,3	79,8	11,6	13,5	12,6	24,7	7,7	27,3	İ/kro- nu	PR
İtaliya ^{AN}	Roma	57,5	55,5	78,7	18,4	22,3	2,8	4,7	1088,8	18,8	Yevro	PR
İspaniya ^{AN}	Madrid	40,9	41,2	79,3	16,9	19,2	2,4	4,7	581,8	14,2	Yevro	KM, FR
Yunanistan ^{AN}	Afina	10,9	10,9	78,3	17,8	20,9	2,1	4,1	117,2	11,1	Yevro	PR
Portuqaliya ^{AN}	Lissabon	10,0	10,0	76,2	15,8	18,0	1,5	3,8	109,8	11,0	Yevro	PPRR
Andorra	Andorra	0,07	0,07	74,0	-----	-----	-----	-----	-----	-----	Yevro	KM (par. knyaz- lıq)

⁵ KFR-Konfederativ Respublika

A- Avropa İttifaqı

N- NATO

¹ PPRR-Parlamentli-Prezident Respublikası

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Malta ^A	La-Valetta	0,4	0,4	78,4	12,5	18,0	1,4	4,0	3,6	9,2	M/lirəsi	PR
San-Marino	San-Marino	0,03	0,03	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	Yevro	PR
Monako	Monako	0,03	0,03	76,0	-----	-----	-----	-----	-----	-----	Yevro	KM (knyazlıq)
Vatikan	Vatikan	2min	3min	77,0	-----	-----	-----	-----	-----	-----	Yevro	MTM ²
Polşa ^{AN}	Varşava	38,7	38,2	73,9	12,3	14,8	2,4	2,5	176,3	4,6	Zlotiy	PPRR
Latviya ^{AN}	Riqa	2,4	2,1	71,0	15,4	18,3	-----	1,9	7,5	3,2	Lat	PR
Litva ^{AN}	Vilnüs	3,5	2,2	72,7	14,3	16,4	-----	1,8	12,0	3,4	Lit	PRR
Estoniya ^{AN}	Tallin	1,4	1,2	71,7	15,4	18,2	-----	3,6	5,5	4,1	E/kronu	PR
Belarus ^{BN}	Minsk	9,4	10,0	70,1	13,9	14,3	-----	2,7	12,2	1,2	B/rublu	PRR
Macarıstan ^{AN}	Budapest	10,0	9,3	71,9	14,7	14,4	2,4	2,9	51,9	5,1	Forint	PR
Çexiya ^{AN}	Praqa	10,3	10,1	75,4	13,9	18,6	3,7	4,9	56,8	5,6	Ç/kronu	PRR
Slovakiya ^{AN}	Bratislava	5,4	5,4	73,7	11,4	13,6	3,8	4,1	20,5	3,8	S/kronu	PR
Sloveniya ^{AN}	Lübljana	2,0	1,9	76,3	14,2	18,5	-----	5,3	18,8	9,4	Tolar	PR
Ukrayna ^{BN}	Kiyev	49,3	44,4	69,7	14,2	16,1	-----	2,3	37,6	0,77	Qrivna	PRR
Rumıniya ^N	Buxarest	22,4	21,6	70,5	13,6	14,8	2,4	1,5	38,7	1,7	Ley	PRR
Bolqarıstan ^N	Sofiya	8,0	7,2	73,1	16,3	18,0	3,4	3,0	13,6	1,7	Lev	PR
Serbiya və Çernoqoriya	Belqrad Podqoritza	10,0	10,0	69	-----	-----	-----	-----	-----	-----	Dinar və Yevro	PRR, KFR
Xorvatiyan	Zaqreb	4,4	4,3	74,2	15,9	17,8	-----	2,7	20,3	4,6	Kuna	PRR

² MTM-Mütləq teokratik monarxiya
M- Müstəqil Dövlətlər Birliyi

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Bosniya ve Hersegovina	Sarayevovo	4,1	4,3	74,0	10,3	13,6	-----	1,5	4,8	1,2	Kuna, dinar, yevro	PR,FR
Moldova ^M	Kişinyov	4,3	4,2	68,9	9,6	10,9	-----		1,5	0,35	M/leyi	PRR
Albaniya	Tirana	3,1	3,4	73,7	6,0	8,1	1,1	1,1	4,1	1,3	Lek	PR
Makedoniya	Skopye	2,0	2,2	73,6	10,2	12,2	-----	-----	3,4	1,7	M/dinari	PR
Azerbaycan ^M	Baki	8,2	9,5	72,2	5,8	5,9	-----	1,9	5,6	0,7	Manat	PRR
Gürcüstan ^M	Tiflis	5,2	4,7	73,6	13,3	14,9	-----	1,2	3,1	0,6	Lari	PRR
Ermenistan ^M	İravan	3,1	3,0	72,4	8,8	8,9	-----	0,9	2,1	0,55	Dram	PRR
Rusiya ^M	Moskva	144,9	133,4	66,8	12,8	14,3	-----	4,2	310,0	2,14	Rubl	PRR
Asiya												
CXR	Pekin	1285	1402	71,0	7,0	9,4	0,25	0,83	1159	0,91	Yuan	SR ¹
Yaponiya	Tokio	127,1	127,5	81,6	17,7	26,0	4,4	7,6	4141	32,6	İyen	KM (imperiya)
KXDR	Pxenyan	24,0	25,2	70,0	-----	-----	-----	-----	-----	-----	Von	SR
KR	Seul	47,1	49,7	75,5	7,4	13,1	0,86	5,6	422,2	8,9	Von	PR
Tayvan	Taybey	24,2	25,6	-----	-----	-----	72	-----	-----	-----	T/dolları	PRR (BMT-de tanınmayan Çin Respublikası)
Qazaxıstan ^M	Astana	15,5	15,3	66,3	7,1	8,4	-----	2,6	22,4	1,5	Tenge	PRR

¹ SR - Sosialist Respublikası

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Monqolustan (Monqol Uls)	Ulan-Bator	2,5	3,1	63,9	3,8	4,1	-----	-----	1,0	0,43	Tuqrik	PR
Türkmənistan ^M	Aşqabad	4,7	5,8	67,1	4,4	4,6	-----	1,1	6,0	1,1	Manat	PRR
Özbəkistan ^M	Daşkənd	25,3	30,7	69,7	4,8	5,0	-----	1,6	11,3	0,45	Sum	PRR
Qırğızıstan ^M	Bişkek	5,0	5,9	68,6	5,9	6,1	-----	1,6	1,5	0,3	Som	PRR
Tacikistan ^M	Düşənbə	6,1	7,3	68,8	4,7	4,6	-----	2,1	1,1	0,17	T/rublu	PRR
Hindistan	Dehli	1033	1246	63,9	5,0	6,3	0,13	0,36	477,3	0,46	H/rupisi	PR, FR
Pakistan	İslamabad	146,3	204,5	61,0	3,7	4,0	0,12	0,35	58,7	0,41	P/rupisi	İslam FR
Banqladəş	Dəkkə	140,9	181,4	61,4	3,2	3,8	0,02	0,96	46,7	0,4	Taka	PR
Nepal	Katmandu	24,1	32,0	59,9	3,7	4,2			5,6	0,24	N/rupisi	KM (krallıq)
Şri-Lanka	Kolombo	18,8	20,6	72,6	6,8	9,3	0,10	0,29	15,9	0,9	L/rupisi	PRR
Butan	Tximpxu	2,1	3,0	63,2	4,3	4,5	-----	-----	0,5	0,64	Nqulturum	KM() krallıq
Maldiv	Male	0,3	0,4	67,4	3,3	3,1	-----	-----	0,6	2,1	M/rupisi	PRR
İndoneziya	Cakarta	214,4	250,4	66,8	5,0	6,4	0,04	0,38	145,3	0,7	I/rupisi	PRR
Myanma (Myanma İttifaqı)	Yanqon	48,2	55,8	57,3	4,6	5,9	0,03	0,07	-----	-----	Kyot	PRR, FR
Tailand	Banqok	61,6	69,6	69,3	5,6	8,1	0,28	1,5	114,7	1,9	Bat	KM (krallıq)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Malayziya	Kuala-Lumpur	23,5	29,6	73,1	4,1	6,1	0,6	2,63	88,0	3,7	Rinqtit	Federativ KM (sultanlıq)
Vyetnam	Hanoy	79,2	94,7	69,2	5,4	5,5	0,05	0,29	32,7	0,41	Donq	SR
Filippin	Manila	77,2	96,3	70,0	3,6	4,9	0,36	0,48	71,4	0,9	F/pes-sosu	PRR
Laos (LXDR)	Ventyan	5,4	7,3	54,5	3,5	3,7	-----	-----	1,8	0,32	Kip	SR
Kamboca	Pnompen	13,5	18,4	57,4	2,9	3,6	-----	-----	3,4	0,29	Riel	KM (kralıq)
Bruney-Dərisalam	Bəndər-Seri-Bəqavan	0,3	0,5	76,3	2,9	4,4	1,52	7,26	-----	-----	B/dollarları	MM ¹ (sultanlıq) TM ²
Sinqapur	Sinqapur	4,1	4,7	78,1	7,4	13,1	2,28	6,95	85,6	20,7	S/dollarları	PR
Timor-Ləsti	Dila	3,0	3,3	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----		-----
Türkiyə ^N	Stambul	69,3	82,1	70,5	5,6	6,7	0,44	1,47	147,7	2,2	T/lirəsi	PR
Kipr ^A	Nixoziya	0,8	0,9	78,3	11,7	14,9	1,49	3,96	9,1	12,0	K/funtu, türk lirəsi	PRR
İsrail	Təl-Əviv	6,2	7,8	79,2	9,9	11,4	2,82	6,19	108,3	17,0	Şexel	PR
İran	Tehran	70,3	87,1	70,3	4,5	4,9	0,49	1,47	114,1	1,8	İ/rialı	İR ³
Əfqanıstan	Kabul	17,0	17,0	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	Əfqanı	İR

¹ Mütəq Monarxiya

² Teokratik Monarxiya

³ İR-İslam Respublikası

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Səudiyyə Ərəbistanı	Ər-Riyad	22,8	32,7	72,3	2,6	3,4	1,35	4,91	186.5	8,7	S/riahı	MTM
Yəmən	Səna	18,7	30,7	60,0	2,2	2,3	0,59	0,11	9,3	0.51	Y/riahı	PRR
İsrailin işğal etdiyi Fələstin torpağı.		3,3	5,3	72,4	3,4	3,0	-----	-----	4.0	1.3		Qəza və İordandan çayının Qərb Sahilində 1994-cü ildən muxtariyyətlik
Oman	Məşqet	2,7	3,9	72,4	2,0	3,0	0,61	2,95	19.8	8.2	O/riahı	MM (sultanlıq)
Suriya Ərəb Respublikası	Dəməşq	17,0	23,0	71,9	3,0	3,6	0,35	0,9	19.5	1,2	S/funtu	PRR
İordaniya Həşimi Krallığı	Amman	5,2	7,0	71,0	2,9	4,0	0,39	1,23	8,8	1,8	İ/dinarı	KM
BƏB	Əbu-Dabi	2,9	3,6	74,7	1,2	4,2	5,32	10,7	46.5	18.0	Dirhəm	Federativ MM (yeddi əmirlik)
Küveyt	Əl-Küveyt	2,4	3,4	76,6	1,4	3,5	5.79	14,0	32,8	16,1	K/dinarı	KM (əmirlik)
Qatar	Doha	0,6	0,7	72,2	1,5	4,6	9,49	15,0	16.5	28.1	Q/riahı	MM (əmirlik)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Livan	Beyrut	3,5	4,2	73,5	6,1	6,5	1,59	3,92	16,7	3,8	L/fun- tu	PR
Bəhreyn	Manama	0,7	0,9	74,0	2,3	3,9	4,97	8,51	7,9	12,2	B/di- narı	KM (əmir- lik)
Afrika												
Sudan	Xartum	32,2	41,4	-----	3,5	4,4	0,03	0,66	12,5	0,39	S/fun- tu	PRR
Əlcəzair	Əlcəzair	30,7	38,1	69,7	4,2	4,9	0,26	0,61	54,7	1,8	Ə/di- narı	PRR
Liviya Sosialist Ərəb Xalq Camahiri- yəsi	Tripoli	5,3	6,9	72,8	3,7	5,5	1,58	3,92	34,1	6,5	L/di- narı	İslam dövlə- ti-ca- mahi- riyə («xalq kütle- sinin ləvlə- ti»)
Mavritan iya İslam Respubli- kası	Nuakşot	2,7	4,0	52,5	3,4	3,5	-----	-----	1,0	0,37	Uqiya	PR
Misir Ərəb Respub- likası	Qahirə	69,1	90,0	68,8	4,5	5,4	0,38	0,98	98,5	1,5	M/fun- tu	PRR
Mərakeş	Rabat	29,6	36,5	68,7	4,3	5,1	0,22	0,45	34,2	1,2	Dirhəm	KM (kral- lıq)
Tunis	Tunis	9,6	11,1	72,8	5,8	6,7	0,38	0,94	20,0	2,1	T/di- narı	PRR
Niger	Niamey	11,1	18,3	46,2	1,9	2,0	-----	-----	2,0	0,18	Yevro	PRR
Mali	Bamako	12,3	19,0	48,6	2,4	2,1	-----	-----	2,6	0,24	Yevro	PRR
Nigeriya	Abuca	117,8	161,7	51,5	3,1	3,4	0,07	0,08	41,4	0,32	Nayra	PRR. FR

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Kot-d, İvuar	Yamu- sukro	16,1	19,8	41,0	3,1	3,9	-----	-----	10,4	0,63	Yevro	PRR
Burkina- Faso	Uaqa- duqu	12,3	18,6	45,7	2,7	2,4	-----	-----	2,5	0,22	Yevro	PRR
Qvineya	Konakri	8,2	11,2	49,1	3,1	2,8	-----	-----	3,0	0,4	Yevro	PRR
Qana	Akkra	20,0	26,4	57,9	3,3	4,1	0,42	0,28	5,3	0,27	Sedi	PRR
Senegal	Dakar	9,6	13,2	52,9	2,4	2,7	0,1	0,12	4,6	0,48	Yevro	PRR
Benin	Porto- Novo	6,4	9,1	50,6	2,7	2,8	0,03	0,06	2,4	0,37	Yevro	PRR
Liberiya	Monro- viya	2,5	2,6	55,2	-----	-----	-----	-----	-----	-----	L/dol- ları	PRR
Syerra- Leone	Fritaun	4,6	6,4	34,2	2,9	3,0	-----	-----	0,7	0,15	Leone	PRR
Toqo	Lome	4,7	6,4	49,7	3,2	3,5	-----	-----	1,3	0,27	Yevro	PRR
Qvineya- Bisau	Bisau	1,4	2,1	45,3	3,1	2,8			0,12	0,16	Peso	PRR
Qambiya	Bancul	1,4	1,9	54,1	3,5	4,4	-----	-----	0,4	0,3	Dalasi	PRR
Kabo- Verde	Praya	0,4	0,6	70,2	4,5	3,5	-----	-----	0,6	1,3	Esku- do	PRR
KDR	Kinsa- sa	49,8	74,2	41,8	2,6	2,6	0,15	0,04	5,2	0,1	K/fran- kı	PRR
Çad	Ncama- na	8,1	12,1	44,7	3,1	2,8	-----	-----	1,6	0,2	Yevro	PRR
Anqola	Luanda	12,8	19,3	40,1	2,7	2,6	0,07	0,09	9,5	0,7	Kvan- za	PRR
MAR	Bangi	3,8	4,6	39,5	4,0	4,0	-----	-----	1,0	0,36	Yevro	PRR
Kamerun	Yaunde	15,4	18,9	46,2	3,6	3,7	0,15	0,18	8,5	0,56	Yevro	PRR
Konqo	Brazza- vil	3,5	5,2	48,2	3,0	2,8	0,08	0,09	2,8	0,9	Yevro	PRR
Qabon	Libre- vil	1,3	1,6	56,6	4,5	4,3	0,62	0,7	4,3	3,4	Yevro	PRR
Ekvato- rial Qvineyası	Malabo	0,5	0,7	49,1	3,8	3,6	-----	-----	1,8	3,9	Yevro	PRR
Burundi	Bujum- bura	6,4	9,8	40,9	2,9	2,5	-----	-----	0,7	0,1	B/fran- kı	PRR

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Ruanda	Kiqali	8,1	10,6	39,3	2,5	2,9	-----	-----	1,7	0,2	R/fran- kızı	PRR
San-Tome ve Prinsipi	San- Tome	0,2	0,2	69,9	4,6	3,8	-----	-----	-----	0,3	Dobra	PR
Efiopiya	Addis- Əbəba	67,3	93,8	45,5	2,9	3,2	0,02	0,02	6,2	0,1	Bırr	PR, FR
Tanzaniya Birləşmiş Respubli- kəsi	Dodoma	35,6	45,9	43,3	2,3	2,7	0,04	0,06	9,3	0,27	T/şil- linqi	PRR, FR
Zambiya	Lusaka	10,6	12,7	32,4	3,0	3,2	1,0	0,56	3,6	0,35	Kvaça	PRR
Somali	Moqa- dişo	10,2	10,3	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	S/şil- linqi	PRR (1991- 94-cü illərdə tayfa- qəbilə əlamət lərin görə bir neçə dövlətə par- çalan mı- dır)
Keniya	Nayrobi	31,1	36,9	44,6	2,9	3,4	0,92	0,11	11,4	0,27	K/şil- linqi	PRR
Uqanda	Kampa- la	24,2	39,3	46,2	2,6	2,3	-----	-----	5,7	0,25	U/şil- linqi	PRR
Eritreya	Asmera	3,8	5,9	52,7	2,1	2,4	-----	-----	0,7	0,16	Nakfa	PRR
Malavi	Lilonqve	11,6	15,2	37,5	3,5	3,6	-----	-----	1,7	0,17	M/kv açı	PRR
Cibuti	Cibuti	0,7	0,8	45,7	2,9	3,8	-----	-----	0,6	0,9	C/fran- kızı	PRR

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Seysel Adaları	Viktoriya	0,1	0,1	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	S/ru-pisi	PRR
CAR	Pretoriya	44,4	44,3	47,7	3,8	6,0	3,21	3,75	13,3	2,6	Rand	PRR, federal elementlerle
Namibiya	Vindhuk	1,9	2,2	44,3	3,7	4,6	-----	-----	3,1	1,7	N/dollarları	PRR
Mozambik	Maputu	18,2	22,5	38,1	3,2	3,5	0,34	0,53	3,6	0,2	Metikal	PRR
Botsvana	Qaborone	1,7	1,7	39,7	2,6	4,5	-----	-----	5,2	3,1	Pula	PRR
Madaqaskar	Antananarivu	16,4	24	53,6	3,0	3,1	-----	-----	4,6	0,3	M/franrı	PRR
Zimbabve	Xarare	12,8	13,0	32,4	3,4	4,2	0,97	0,85	9,1	0,7	Z/dollarları	PRR
Lesoto	Maseru	1,8	1,7	55,1	4,6	5,4	-----	-----	0,8	0,39	Loti	KM (kralıq)
Svazilend	Mbabane	1,1	1,1	54,4	3,2	4,6	-----	-----	1,3	1,2	Lilangeni	KM (kralıq)
Federal Komor Adaları İslam Respublikası	Moroni	0,7	1,0	60,8	2,3	3,0	-----	-----	0,2	0,39	K/franrı	PRR, FR
Mavriki	Port-Lui	1,2	1,3	72,0	6,2	8,2	-----	-----	4,5	3,8	M/ru-pisi	PRR
Amerika												
ABŞ ^N	Vaşinqton	288,0	329,7	77,1	12,3	14,2	8,9	12,3	10065,3	35,3	A/doll.	PRR, FR

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Kanada ^N	Ottava	31,0	34,1	79,3	12,7	16,4	12,3	15,6	694,5	22,4	K/dolları	Federativ parlamentar dövlət, KM (Birlik tərkibində) ¹
Meksika Birleşmiş Ştatları	Mexiko	100,5	119,6	73,4	4,9	6,8	0,85	1,65	617,8	6,2	Peso	PRR, FR
Nikaraqua	Managua	5,2	7,0	69,5	3,1	3,8	0,30	0,26	-----	-----	Kordoba	PRR
Honduras	Tequigalpa	6,6	8,8	68,9	3,6	4,5	0,22	0,5	6,4	1,0	Lempira	PRR
Qvatemala	Qvatemala	11,7	16,8	65,8	3,6	3,9	0,24	0,34	20,5	1,8	Ketsal	PRR
Panama	Panama	3,0	3,8	74,7	5,6	7,5	0,82	1,33	10,2	3,5	Balboa	PRR
Kosta Rika	San Xose	4,0	5,5	78,1	5,5	7,4	0,86	1,63	16,1	4,1	K/kolonu	PRR
Beliz	Belmopan	0,2	0,3	71,4	4,1	4,8	-----	-----	0,8	3,3	B/dolları	KM
Salvador	San Salvador	6,3	7,6	70,7	5,2	6,5	0,27	0,59	13,7	2,2	Kolon	PRR
Kuba	Havana	11,2	11,5	76,7	9,9	14,4	0,82	1,05	-----	-----	K/pesosunu	SR
Dominikan Respublikası	Santo Domingo	8,5	10,1	66,7	4,5	6,4	0,43	0,79	21,2	2,5	D/pesosunu	PRR
Haiti	Porto-Prens	8,1	9,7	49,5	3,9	4,5	0,04	0,04	3,7	0,5	Qurd	PRR

¹ Birlik tərkibində –B.Britaniyanın başçılıq etdiyi «Birlik».Rəsmi olaraq dövlətin başçısı B.Britaniya monarxıdır.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Baham Adaları	Nasau	0,3	0,4	67,1	5,2	8,3	-----	-----	4,8	15,8	B/dolları	KM (Birlik tərkibində)
Yamayka	Kinqstoun	2,6	3,0	75,7	7,1	7,7	0,48	2,33	7,8	3,0	Y/dolları	KM (Birlik tərkibində)
Trinidad və Tobaqo	Port-of-Speyn	1,3	1,3	71,3	6,8	10,0	1,58	3,69	8,8	6,8	T/dolları	PR
Dominika Birliyi	Rozo	0,1	0,1	-----	-----	-----	-----	-----	0,8	3,7	Ş-k ¹ dolları	PR
Sent-Luisiya	Kastri	0,1	0,2	72,5	5,4	6,2	-----	-----	0,7	4,2	Ş-k dolları	KM (Birlik tərkibində)
Barbodos	Brietaun	0,3	0,3	72,2	10,1	11,1	-----	-----	2,8	10,3	B/dolları	KM (Birlik tərkibində)
Antiqua və Barbuda	Sent-Cons	0,1	0,1	-----	-----	-----	-----	-----	0,7	10,0	Ş-k dolları	KM (Birlik tərkibində)
Sent-Vinsent və Qrenadinı	Kinqstaun	0,1	0,1	74,1	6,8	7,1	-----	-----	0,4	3,1	Ş-k dolları	KM (Birlik tərkibində)
Qrenada	Sent-Corces	0,1	0,1	-----	-----	-----	-----	-----	0,4	4,0	Ş-k dolları	KM (Birlik tərkibində)

¹ Ş-k- şərqə karib

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Sent-Kits ve Nevis	Baster	0,5	0,5	----	----	----	----	----	0,3	7,6	Ş-k dolları	Fede- rativ KM (Birlük terki- binde)
Braziliya	Brazil	174,0	202,0	68,1	5,3	7,5	0,97	1,88	502,5	2,9	Real	PRR, FR
Qayana Koopera- tiv Respub- likası	Corc- taun	0,8	0,8	63,2	5,0	6,6	----	----	0,7	0,9	Q/dol- ları	PRR
Surinam	Parama- ribo	0,4	0,5	71,1	5,4	6,2	----	----	0,8	1,8	S/qul- deni	PR
Argentina	Buenos -Ayres	37,5	43,4	74,2	9,9	11,0	1,17	2,03	268,6	7,2	Peso	PR, FR
Paraqvay	Asunson	5,6	7,7	70,9	3,5	5,3	0,25	0,84	7,2	1,3	Quara- ni	PRR
Uruqvay	Monte- video	3,4	3,7	75,3	13,1	13,7	0,95	1,92	18,7	5,6	U/pes- osu	PRR
Peru	Lima	26,4	32,0	73,5	4,9	6,5	0,50	0,67	54,0	2,1	Sol	PRR
Kolum- biya	Santa- fe-de- Boqota	42,8	52,2	72,2	4,8	6,5	0,56	0,79	82,4	1,9	K/pes- osu	PRR
Boliviya	Sukre (rəsmi), əlinde La-Pas	8,5	10,8	63,9	4,4	5,3	0,23	0,39	8,0	1,0	Boli- vans	PRR
Venesuela	Kara- kas	24,8	31,2	73,7	4,6	6,6	1,82	2,53	124,9	5,1	Bolivar	PRR, FR
Çili	Santya- qo	15,4	18,0	76,1	7,4	9,8	0,88	2,41	66,5	4,3	Ç/pes- osu	PRR
Ekvador	Kito	12,6	15,2	70,8	4,9	6,6	0,36	0,62	18,0	1,4	Sukre	PRR

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Avstraliya və Okeaniya												
Avstraliya İttifaqı	Kanber- ra	19,1	21,9	79,2	12,4	15,5	5,39	9,0	368,7	19,0	A/dol- ları	Federa- tiv parla- mentar dövlət, KM (Birlik tərki- bində)
Yeni Zelandiya	Velling- ton	3,8	4,2	78,3	11,8	14,6	6,27	8,81	50,4	13,1	N/dol- ları	KM (Birlik tərki- bində)
Papua- Yeni Qvineya	Port- Morsbi	5,5	7,2	57,6	2,4	2,8	-----	-----	3,0	0,6	Kina	KM (Birlik tərki- bində)
Solomon Adaları	Xoniara	0,5	0,6	69,2	2,7	3,4	-----	-----	0,3	0,6	S/dol- ları	KM (Birlik tərki- bində)
Fici	Suva	0,8	0,9	69,8	3,5	5,8	-----	-----	1,7	2,1	F/dol- ları	PR
Vanuatu	Port- Vila	0,2	0,3	68,8	3,5	4,0	-----	-----	0,2	1,1	Vatu	PR
Qərbi Samoa	Apia	0,2	0,2	70,0	4,6	4,4	-----	-----	0,3	1,5	Tala	Qarışıq siyasi- sistem, KM- PR
Kiribati	Bayriki	0,1	0,1	66,0	-----	-----	-----	-----	-----	-----	A.dol- ları	PRR
Tonqa	Nukua- lofa	0,1	0,1	67,0	-----	-----	-----	-----	-----	-----	Paanqa	KM (krallıq)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Mikroneziya Federativ Respublikası	Palikir	0,1	0,1	67	----	----	----	----	----	----	ABŞ/dolları	PRR, FR («ABŞ ilə könüllü birləşən dövlət»)
Palau	Koror	0,02	0,02	69	----	----	----	----	----	----	ABŞ/dolları	PRR. (ABŞ ilə könüllü birləşən dövlət»)
Marşal Adaları	Macuro	0,07	0,07	61	----	----	----	----	----	----	ABŞ/dolları	PRR («ABŞ ilə könüllü birləşən dövlət»)
Tuvalu	Funafuti	0,01	0,01	63	----	----	----	----	----	----	T/dolları	KM (Birləşən tərkibində)
Nauru	Yaren və Meneng	0,01	0,01	65	----	----	----	----	----	----	A.dolları	PRR
Şm. Marian Adaları Birliyi	Saypan	0,05	0,05	----	----	----	----	----	----	----	ABŞ/dolları	ABŞ ilə birləşən dövlət

Cədvəl əsasən «BMT-ini İnkişaf proqramı»nın sifarişli ilə ildə dərc edilən «2003-cü il ərzində İnsan inkişafı barədə məlumat» jurnalının materialları əsasında tərtib edilmişdir.

Dünyanın asılı ərazilərinin bəzi sosial-coğrafi göstəriciləri

	1	2	3	4	5
	Ölkələr	Ərazisi min km ²	Əhalisi min nəf	İnzibati Mərkəzi	İdarəçilik
№	Avropa				
1	Cəbbəlütariq	0,006	33	Cəbbəlütariq	B.Britaniyanın malikanəsi (əraziyə İspaniya da iddia edir).Daxili idarə etmə hüququna malikdir
2	Farer adaları	1,4	50	Torsxavn	Danimarka krallığının muxtar hissəsi.
	Asiya				
1	Çaqos,arkipelaq				B. Britaniyanın malikanəsi
	Afrika				
1	Qərbi Saxara	266	250	Əl-Ayun	İspaniyanın keçmiş müstəmləkəsi,1976-cı ildə Mərakeş tərəfindən işğal edilmişdir.Ərazinin yerli əhalisi POLİSARIO cəbhəsini yaratmış və müstəqillik uğrunda mübarizə aparırlar.
2	Reyunon	2,5	700	Sen-Deni	Fransanın okeanın o tayındakı departamenti.Digər fransız departamentləri kimi Fransanın dövdət icraedici hakimiyyət orqanı (prefektura),həm də yerli özünü idarəetmə orqanları var.
3	Müqəddəs Yelena adası	0,4	8,0	Ceymstaun	B.Britaniyanın malikanəsi. Ərazide hakimiyyət B.Britaniya monarxının nümayəndəsinə, general-qubernatora məxsusdur.
4	Seuta və Melilya	19,5 və 12,5	75 və 65		İspaniyaya məxsus Şimali Afrika sahilində şəhər-portlardır (Bu şəhərlərə Mərakeş iddia edir)
	Amerika				
1	Anqilya (Anquilla)	0,1	10,5	Valli	Özünü idarə edən britaniya torpağı
2	Antil Adaları	0,8	210	Villemstad	Niderlandın tərkib hissəsi (muxtar ərazi)
3	Aruba	0,198	90	Oranestad	Niderlandın tərkib hissəsi (muxtar ərazi)

	1	2	3	4	5
4	Virgin Adaları (Britaniya)	0,153	16,6	Rod-Taun	B.Britaniya kraliçasını qubernator təmsil edir və böyük səlahiyyətə malikdir. Daxili məsələlərdə yerli hakimiyyət orqanlarının hüququ genişdir
5	Virgin Adaları (ABŞ)	0,355	98	Şarlotta-Amaliya	Adalara ABŞ-ın Daxili işlər nazirliyi nəzarət edir. Ərazi özünü idarəetmə hüququna malikdir
6	Qvadelupa	1,8	420	Bas-Ter	Fransanın okeanın o tayındakı departamenti
7	Qviana	91	160	Kayenna	Fransanın okeanın o tayındakı departamenti
8	Qrenlandiya	2175,6	58	Nuuk (Qotxob)	Danimarka krallığında özünü idarəedən ərazi
9	Kayman Adaları	0,259	34	Corctaun	İngiltərənin malikanəsi. Adaları B.Britaniya kraliçası tərəfindən təyin edilən qubernator idarə edir
10	Martinika	1,1	395	For-de-Frans	Fransanın okeanın o tayındakı departamenti
11	Montserrat	0,102	11	Plimut	İngiltərənin malikanəsi. Adanı B.Britaniya monarxi tərəfindən təyin edilən qubernator idarə edir
12	Puerto-Riko	9,1	3800	San-Xuan	ABŞ-ın malikanəsi.(özünü idarəetmə hüququ ilə «ABŞ-a köntüllü birləşən dövlət»)
13	Sen-Pyer və Mikelon	0,242	6,6	Sen-Pyer	Fransanın ərazi vahidliyidir. Adaları Fransa hökuməti tərəfindən təyin edilən prefekt idarə edir
14	Tyorks və Kaykos Adaları	0,430	14	Kokbern-Taun	İngiltərənin malikanəsi. Adaları B.Britaniya monarxiyi təmsil edən qubernator idarə edir.
15	Foklend (Malvin) adaları	12,1	2,5	Port-Stenli	İngiltərənin malikanəsi. Adaları B.Britaniya monarxi tərəfindən təyin edilən qubernator idarə edir (adalara Argentina iddia edir)
	Avstraliya və Okeaniya				
1	Şərqi Samoa	0,199	63	Paqo-Paqo	ABŞ-ın malikanəsi. Özünü idarəetmə hüququna malikdir.
2.	Quam	0,541	150	Aqanya	ABŞın malikanəsi.Özünü idarəetmə hüququna malikdir

	1	2	3	4	5
3	Kokos (Kiling)	0,014	0,670	Uest adasında	Avstraliya İttifaqının malikanəsi. («könüllü birləşən qonşu ərazi»). Rəsmi olaraq avstraliya nümayəndəsi tərəfindən idarə olunur.
4	Kuk adaları	0,240	16,6	Avarua	Yeni Zelandiyanın malikanəsi. Adalara tam muxtariyyətlik verilmişdir
5	Miduey	0,005	2,5		ABŞın malikanəsi. Adaya ABŞın Daxili işlər nazirliyi nəzarət edir və Milli qoruq elan edilmişdir.
6.	Niue adası	0,263	2,1	Alof	Yeni Zelandiyanın malikanəsi. Özünü idarədən ərazidir.
7.	Yeni Kaledoniya	19,1	205	Numea	Fransanın okeanın o tayındakı departamenti
8	Norfolk	0,084	1,9	Kinqston	Avstraliya İttifaqının malikanəsi («kənar ərazi»). Avstraliya general qubernatoru tərəfindən təyin edilən administrator idarə edir.
9	Pitkern	0,085	0,06	Adamstaun	B.Britaniyanın malikanəsi
10	Milad (Rojdestvo) adası	0,135	1,3		Avstraliya İttifaqının malikanəsi («kənar ərazi»). Avstraliya general qubernatoru tərəfindən təyin edilən administrator idarə edir.
11	Tokelau(Yunion)	0,010	1,7	Fakaofu	Yeni Zelandiyanın (özünü idarədən ərazi) malikanəsi
12	Uollis və Futuna, Adalar	0,274	15,0	Mata-Utu	Fransanın okeanın o tayındakı ərazisi. Adaları Fransa hökumətinin təyin etdiyi administrator və əhali tərəfindən 5 il müddətinə seçilən yerli hakimiyyət orqanı idarə edir
13	Fransız Polineziyası	4,2	233	Papete (Taiti adasında)	Fransanın muxtar ərazisi

Terminlər və anlayışlar

- Aborigen - 10
Avtokton - 18
Aqlomerasiya - 113
Akvakultur - 320
Aktiv - 129
Alternativ - 73
Amaterasu - 280
Ansey müqaviləsi - 282
Antropoloji - 6
Antropogen - 149
Assimiliyasiya - 13
Ateist - 15
Atlantrop - 5
Anqlıkan kilsəsi - 153
A. Linkoln - 95
- Bencamin Franklin - 92
Birinci Rus-yapon müqaviləsi - 282
Burbonlar - 39
Burlar - 8
Busido - 281
- Veto - 97
Vikinqlər - 88
VMT - 51
- QIYŞ - 51
Qapalı iqtisadiyyat - 88
- Dekorativ - 329
Demilitirasiya - 283
Dzyomon - 286
Dominion - 46
- Ekoloji - 66
Ekspansiya - 282
Endem - 275
Eneolit - 287
Epikantus - 9
Etrusklar - 26
ETTKİ - 304
- İeroqlif - 280
İmmiqrasiya - 104
İmpıçment - 98
İnvestisiya - 60
İnteqrasiya - 63
- İnflyasiya - 290
İnfrastruktur - 62
- Yalta müqaviləsi - 283
Yamato - 288
Yaponiyada xristianlıq - 281
Yaşıl inqilab - 67
- Kabotaj - 321
Kalvinizm - 153
Karavella - 33
Kaskad - 211
Katolizm - 14
Kvaker - 103
Kinqston
Koalisiya
Kommunikasiya - 60
Kombinat - 61
Konqlomerat - 61
Konqress - 97
Konsorsium - 73
Konfusiçilik - 280
Korporasiya - 325
Krim konfransı - 49
Kurosio - 276
- Leqislatura - 99
Legion - 27
Lisenziya - 323
Loyalistlər - 178
- Manufaktura - 36
Marikultur - 320
Magistral - 72
Meqalopolis - 113
Meydzi inqilabı - 297
Merkantelizm - 33
Metropoliya - 25
Milçəkquşu - 173
Missionerlik - 19
Monastr - 15
Moris (mudexar) - 30
Mormonlar - 167
Moronit - 14
- Naviqasiya - 33
Neandertallar - 6

Neolit - 22
Nippon - 274
Nominal - 291

Oyasio - 276
Oykumena - 21

Paleolit - 5
Parlament
Parfiya - 25
Peterburq müqaviləsi -
Pitekantrop - 5
Potsdam konfransı - 49
Pravoslavlıq - 18
Praqmatizm - 123
Protestanlıq - 18
Puma - 173
Puritan - 39
Puritanizm - 153

Rahib - 15
Rezervasiya - 108
Resurs - 5
Region - 6
Rekrasiya - 64
Reformasiya - 153

Sakura - 318
Samuray - 318
Sasanilər - 25
Selevkilər - 25
Senat - 98
Separatizm - 66
Sivilizasiya - 21
Sinantrop - 5
Sintoizm - 18
Sipər - 173

Syoqun - 297
Strateji - 72
Sünni - 19
Sığorta fondu - 292
Sunami - 275
Sinto - 280

TASİS proqramı - 74
Taunşiplər - 141
Terminal - 74
Terror - 58
Texnopolislər - 303
Tomas Ceferson - 92
Totolitar - 47
Tranzit - 64
TRASEKA - 72
Təxəlçilər - 43
TRASEKA proqramı - 71

Urbanizasiya - 112
Utrent müqaviləsi - 177

Frank tayfaları - 28
Franklin Ruzvelt - 95

Şiə - 19
Şülüz - 146

Homsteda - 141

Ceyms Monro - 94
Corc Vaşinqton - 92

Geyşa - 318
Genetika - 7
Geosinklinal - 275
German tayfaları - 28

Summary

Regional Geography (Northern America and Eastern Asia countries) (The first written training manual for High schools of the Azerbaijan Republic)

This book presents the most recent and detailed information about the settlement of separate world countries, differences between races, ethnic backgrounds and religions, origins of regional civilization and stages of formation, globalization and regional formation processes of the world, globalization results in the last ten years, joint opportunities of Azerbaijan Republic with the world's economical system, economical and social-geographical tasks of the United States, Canada, China, Japan and other Eastern Asia countries.

There are many interesting commentaries about the wide scope of migration processes in the United States, and in this connection, deep complication in the ethnic structure of the population, leading to a policy of solidarity in the country and other different tasks in the highly respected country of the Planet. There are analyzed factors about influences to the quick development of Japan after the 2nd World War., especially, the diligence of the Japanese population, their close respect to traditions, loving nature, their thrift, having a useful and strict education system overturning to training to common tasks, e.t.c. Also, increasing the disinterested aid of Japan to various, especially developed countries, increasing of authority in the whole world and in this connection, Japan wanted to become a permanent member of United Nation Security Council and many other interesting facts reflected in this book. It is noted in the book how these, two progressive countries of the World support the economy and politics of our Republic and play main role in our economical development and strengthening of our National State.

Substantial changes in the political-economical life of China since in the 1980, results of executed reforms in this country, especially the raising of life standards of the population are also reflected in this book.

Tofiq Paşa oğlu Gərayzadə

1940-cı ildə (20. XII) Qubada anadan olmuşdur. Odessa Dəniz Donanması Mühəndisler İnstitutunun İqtisadiyyat fakültəsini (1966) və AR Elmlər Akademiyasının Coğrafiya institutunun aspiranturasını (1971) bitirib. 1971-ci ildən coğrafiya elmləri namizədi, kiçik elmi işçi, 1973-cü ildən Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universitetinin İqtisadi coğrafiya və coğrafiyanın tədrisi metodikası kafedrasında baş müəllim, dosent (1982), 1988-ci ildən 2000-ci ilə qədər işə kafedra müdiri vəzifəsində işləmişdir. İndi həmin kafedranın dosentidir.

Respublikamızda iqtisadi və sosial-coğrafiya elminin inkişafında və onun tədrisinin keyfiyyətinin yaxşılaşdırılmasında müəyyən xidmətləri var. Elmin nəzəri məsələlərinə toxunmuş, dünya təsərrüfatının, o cümlədən Avropa, Asiya və Şimali Amerika dövlətlərinin regionsünaslıq və ölkəşünaslıq yönündə öyrənilməsinin əsasını qoyanlardan biridir. Ümumi həcmi 200 ç.v.-dən artıq monoqrafiya, dərslik, dərs vəsaiti, metodik göstəriş və fənn proqramlarının müəllifidir. Respublikamızın Ali məktəblərinin coğrafiya fakültələrində tədris edilən iqtisadi və sosial coğrafiya kursu üzrə Azərbaycan dilində «Xarici ölkələrin iqtisadi və sosial coğrafiyası» adlı ilk dərs vəsaitinin (35 ç.v., Bakı - «Maarif» nəşriyyatı-1985) müəllifidir. Çexoslovakiyada elmi məzuniyyətdə olmuş və orada «Azərbaycan Respublikasının iqtisadi və sosial coğrafi problemləri» mövzusunda mühazirələr oxumuşdur. AR radio və televiziya komitəsinin beynəlxalq icmalçısı olmuşdur. Uzun müddət ADPU-nin fakültə və Böyük Elmi Şuralarının üzvü olmuşdur. Hazırda Respublika Coğrafiya Cəmiyyətinin rəyasət heyətinin, AR Təhsil Nazirliyi coğrafiya üzrə vahid Elmi-Metodik Şuranın üzvüdür.

1991-2003-cü illərdə aşağıda göstərilən iri həcmli əsərləri çap olunub:

1. İraq Respublikası (monoqrafiya, 3,7 ç.v., Bakı-«Azərneşr»,1991)
2. Cənub-Qərbi Asiya ölkələrinin iqtisadi və sosial coğrafiyası (dərs vəsaiti 6,0 ç.v., Bakı-«Maarif», 1991, prof.C.Məmmədov ilə müştərək).
3. ABŞ və Qərbi Avropa ölkələrinin iqtisadi və sosial-coğrafiyası(dərs vəsaiti, 5,0 ç.v., Bakı-1991).
4. Dünyanın siyasi xəritəsi (dərs vəsaiti.3,5 ç.v. «Öyrətmən», 1992,)
5. Bəşəriyyətin global problemləri, (dərs vəsaiti,3,5 ç.v., «Öyrətmən»,1992)
6. Dünyanın təbii ehtiyatlarının coğrafiyası (dərs vəsaiti,4,7 ç.v., «Öyrətmən», 1992.)
7. Afrika ölkələrinin iqtisadi və sosial coğrafiyası(dərs vəsaiti 4,5 ç.v., «Öyrətmən»,1993)
8. Coğrafiyanın tədrisinə dair metodik tövsiyyə (7 ç.v., müəlliflər kollektivi, «Öyrətmən»-1994)
9. İran körfəzi əmirlikləri (monoqrafiya. 8,0 ç.v., Bakı-«Azərneşr», 1994. prof. C. Məmmədov ilə müştərək)
10. Coğrafiya, 9-cu siniflər üçün dərslik (14,3 ç.v., Bakı, «Öyrətmən», 1995, T.Həsənov ilə müştərək)
11. Coğrafiya, 10-cu siniflər üçün dərslik (13,0 ç.v., Bakı «Öyrətmən», 1996,)
12. Dünyanın iqtisadi və sosial coğrafiyası (9-cu siniflər üçün dərslik, 23 ç.v., Bakı «Çaşıoğlu», 2000)
13. Qərbi Avropa dövlətləri (Ali məktəblər üçün dərs vəsaiti,25 ç.v Bakı «Çaşıoğlu» 2001, prof. C. Məmmədov ilə müştərək)
14. Dünyanın iqtisadi və sosial coğrafiyası (9-cu siniflər üçün dərslik, təkmilləşdirilmiş variant 25 ç.v, Bakı, «Çaşıoğlu», 2003)
15. Regional coğrafiya (Şimali Amerika və Şərqi Asiya ölkələri). Ali məktəblər üçün dərs vəsaiti (25 ç.v., Bakı, «Çaşıoğlu» 2004).

Əsərlərdə istifadə edilən bəzi coğrafi terminlərin anlayışına yenidən baxılmış, münasib terminlər müəyyənləşdirilmiş və bu terminlərin ali və orta məktəb dərsliklərində eyni ilə öz əksini tapmasına nail olunmuşdur.

İstifadə olunmuş ədəbiyyat siyahısı

Azərbaycan dilində

1. T.P. Gərayzadə, Xarici ölkələrin iqtisadi və sosial coğrafiyası, 35 ç.v., «Maarif», B.-1985
2. T.P.Gərayzadə, ABŞ və Qərbi Avropa ölkələrinin iqtisadi və sosial coğrafiyası, B.-1991
3. T.P.Gərayzadə, İraq Respublikası, , Azərneşr. B.-1991
4. T.P.Gərayzadə,C.A.Məmmədov, Cənub-Qərbi Asiya ölkələrinin iqtisadi və sosial coğrafiyası, Maarif, B.-1991
5. T.P.Gərayzadə, Dünyanın siyasi xəritəsi, Öyrətmen,B.-1992
6. T.P.Gərayzadə, Bəşəriyyətin qlobal problemləri, Öyrətmen, B-1992
7. T.P.Gərayzadə, Afrika ölkələrinin iqtisadi və sosial coğrafiyası, Öyrətmen, B-1993
8. T.P.Gərayzadə,C.A.Məmmədov,İran körfəzi əmirlikləri, Azərneşr, B-1994.
9. T.P.Gərayzadə,C.A.Məmmədov, Qərbi Avropa dövlətləri, Çasıoğlu, B.-2001
10. Səmədzadə
11. S.Səmədzadə. Dünya iqtisadiyyatı. «Çin iqtisadi möcüzəsi», B., «Gənclik», 2001

Rus dilində

1. Алисов Н.В.,Хорев Б.С. Экономическая и социальная география мира. Общий обзор: Учебник. М, 2000
2. Агранат Г.А. Использование ресурсов и освоение территории зарубежного Севера.М., Наука, 1984
3. Болотин Б.М. Мировая экономика за 100 лет (МЭ МО, 2001, № 9, с.90-114)
4. Берзина М.И. Формирование Этнического состава населения Канада, М., Молодая гвардия
5. Канада-США: Экономические и политические отношения.М., Политиздат.1984
6. Карпов Л.Н. Новые районы в экономике развитых капиталистических стран. М. Мысль, 1972
7. Данилов С.Я.,Черкасов А.И. Двенадцать обликов Канады. Канадские провинции и территории (США: экономика, политика, идеология.1986.№7-Альберта, №8-Британская Колумбия, Манитоба №9-Квебек, №10-Новая Шотландия. Нью-Брансуик, №11-Ньюфаундленд, Остров Принца Эдуарда, №12-Онтарио, Саскачеван, 1987 №1-Юкон, Севера-Западные территории.
8. Беглов И.И. США: Собственность и власть «Наука», М.,1971
9. Даллин С.А. США: послевоенный государственно-монополистический капитализм, «Наука»,М.1972.
10. Джингаралде В.З. Экономическая история США, «Высшая школа». М,1973
11. Зиман Л.Я. Экономические районы США, «Географгиз»,М.,1959
12. Козлов А.М. Административно-территориальное деление США. Словарь-справочник, ВИНТИ, М.,1964
13. Колосов В.А., Мироненко Н.С. Геополитика и политическая география: Учебник, М.,2001
14. Китайская Народная Республика: Политика, экономика, культура. Ежегодник. М.,1990-1995.
15. Китайская Народная Республика: Справочник.М., 1989
16. Маслеников В.И. США: государство и наука, «Наука», М,1974
17. Михайлов Я.Д. США: проблемы больших городов, «Наука», М, 1971
18. В.П.Максаковский В.П. Географическая картина мира, Ярославль,1996

19. Международные экономические отношения: Учебник (Под ред. И.П.Фаминского.М., 20-01
20. Мировая экономика: Учебник (Под ред.А.С.Булатова.)
21. Моисев Н.Н. Судьба цивилизации. Путь разума. М.,2000
22. Половитская М.Я. Экономические районы США, Запад, «Мысль» М.1966
23. Погорлецкий А.И. Экономика зарубежных стран: Учебник, СПб.,2000
24. Смеляков Н.Н. , Деловая Америка, «Политгиздат»,М,1970
25. Смирнягин Л.В. Районы США: портрет современной Америки, М.,1989
26. США: современные экономические связи промышленности с сельским хозяйством, «Наука», М,1972
27. Страны мира, справочник, 1999
28. Социально-экономическая география зарубежного мира, под.ред В.В. Вольского, М.1998
29. Харитонов В.М. Урбанизация в США, М., 1983
30. Экономика и политика современного капитализма. США «Мысль» , М.1972
31. Эстол Р. География США, «Прогресс» М 1977
32. Экономическая,социальная и политическая география мира. Регионы и страны, под ред. Б.С.Лаврова. М.,2003
33. Япония, СПРАВОЧНИК, Республика, М.1992
34. Япония в поисках новых рубежей. М.,1998
35. Япония. Ежегодник-1995-2000
36. Япония: с чем в третье тысячелетие? М.,1999

MÜNDƏRİCAT

I Bölmə

Regional sivilizasiyaların mənbəyi və formalaşma mərhələləri

- §1. Yer kürəsinin məskunlaşması. Dünya əhalisinin irq, milli və din fərqləri.....5
§2. Regional sivilizasiyaların formalaşma mərhələləri 21
§3. Dünyanın müasir sivilizasiya makroregionları 52

II Bölmə

Müasir dövrdə dünya inkişafının qloballaşması

Qloballaşma və regionlaşma təmayülləri

- §1. Postindustrial inkişaf və coğrafi qlobal tərəkür 55
§2. Müasir dünya təsərrüfatının inkişafında qloballaşma və regionlaşma təmayülləri 60
§3. Qloballaşmanın əsas əlamətləri və ziddiyyətləri..... 65
§4. İqtisadi qloballaşma və Azərbaycan Respublikası..... 69

III Bölmə

Şimali Amerika

- §1. Region barədə ümumi məlumat 75

Amerika birləşmiş ştatları 83

- § 1. Coğrafi mövqeyi və təbiəti. 84
§2. Qısa inkişaf tarixi, dövlət quruluşu..... 88
§3. Əhalinin və təhsil sisteminin coğrafiyası 104
§4. Təsərrüfatın ümumi səciyyəsi..... 122
§5. Ekoloji problemlər və ətraf mühitin mühafizəsi üzrə tədbirlər..... 146
§6. İqtisadi bölgələr. 152

Kanada 172

- §1. Coğrafi mövqeyi və təbiəti. 173
§2. Qısa inkişaf tarixi və dövlət quruluşu..... 176
§3. Əhalinin və təhsil sisteminin coğrafiyası 180
§4. Təsərrüfatının ümumi səciyyəsi 185
§5. İqtisadi bölgələri 191

IV Bölme

Şərqi Asiya

§ 1. Region barədə ümumi məlumat.....	216
§ 2. Daxili fərqləri.....	220
Çin Xalq Respublikası	233
§ 1. Coğrafi mövqeyi və təbiəti	235
§ 2. Qısa inkişaf tarixi və dövlət quruluşu.....	238
§ 3. Əhalinin coğrafiyası.....	241
§ 4. Təsərrüfatın ümumi səciyyəsi.....	246
§ 5. Azad iqtisadi zonalər	260
§ 6. Ətraf mühitin vəziyyəti və mühafizəsi.....	264
§ 7. İqtisadi bölgələri	266
Yaponiya.....	274
§ 1. Coğrafi mövqeyi və təbiəti.....	275
§ 2. Qısa inkişaf tarixi və dövlət quruluşu.....	281
§ 3. Əhalisi və təhsil sisteminin coğrafiyası	287
§ 4. Elmin əsas istiqamətləri və texnologiyalar.....	304
§ 5. Təsərrüfatının inkişaf xüsusiyyətləri və ümumi səciyyəsi	309
§ 6. Ətraf mühitin mühafizəsi	327
§ 7. Daxili bölgələri	331
Beynəlxalq təşkilatlar	337
Beynəlxalq regional təşkilatlar	
<i>Avropa</i>	<i>341</i>
<i>Avroasiya regionu</i>	<i>343</i>
<i>Asiya, Afrika, Avstraliya və Okeaniya</i>	<i>344</i>
<i>Amerika</i>	<i>346</i>
Dünya ölkələrinin adlarının mənşəyi, mənası və yaranma tarixi.....	348
Lüğət.....	376
Summary	378
Tofiq Paşa oğlu Gərayzadə	379
İstifadə olunmuş ədəbiyyat siyahısı	380

Tofiq Gərayzadə

Regional coğrafiya

**Şimali Amerika və Şərqi Asiya ölkələri
Dərs vəsaiti**

Neşriyyatın direktoru
Mətbəənin direktoru
Texniki redaktoru
Kompüter dizaynı

E.A.Əliyev
S.O.Mustafayev
F.Z.Kərimov
R.R.Mürselov

Yığılmağa verilib 19.11.2003. Çapa imzalanıb 23.03.2004.
Formatı 70 x 90 ¹/₁₆. F.ç.v. 24. Ş.ç.v. 28,1 Ofset kağızı.
Sifariş № 63. Sayı 500. Qiyməti müqavilə ilə.

«Çaşıoğlu» mətbəəsi
Bakı, M.Müşfiq küç. 2a.